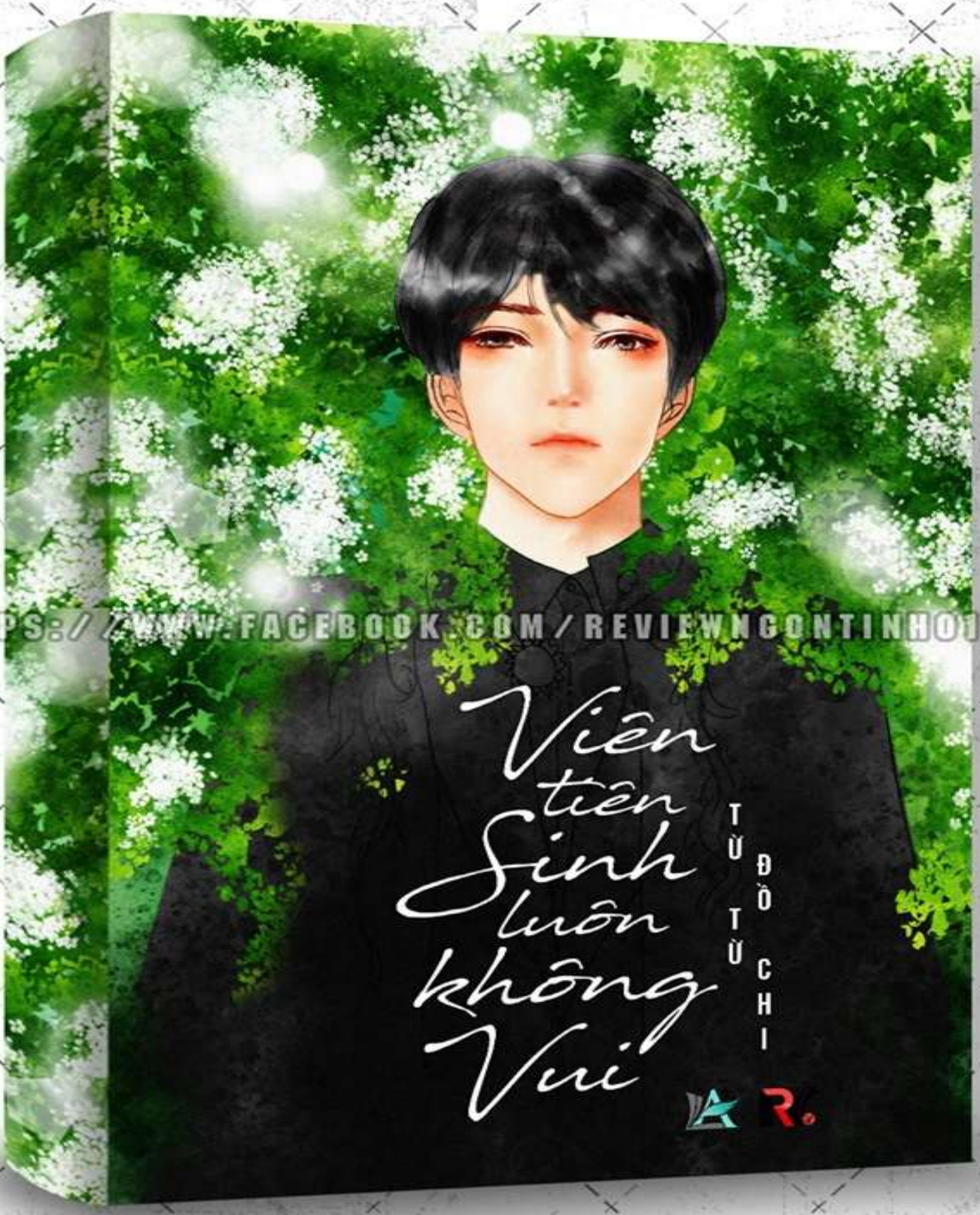
HTTPS://WWW.FACEBOOK.COM/REVIEWNGONTINHOI05
Viên tiên Sinh luôn không Vui
TỪ TỪ ĐỒ CHI

Mục lục

Chương 1

Chương 2

Chương 3

Chương 4

Chương 5

Chương 6

Chương 7

Chương 8

Chương 9

Chương 10

Chương 11

Chương 12

Chương 13

Chương 14

Chương 15

Chương 16

Chương 17

Chương 18

Chương 19

Chương 20

Chương 21

Chương 22

Chương 23

Chương 24

Chương 25

Chương 26

Chương 27

Chương 28

Chương 29

https://thuviensach.vn

Chương 30
Chương 31
Chương 32
Chương 33
Chương 34
Chương 35: Dương Lộ Là Ai
Chương 36: Không Phải Tổ Tiết Mục Sắp Xếp
Chương 37: Của Mình, Của Mình, Chính Là Của Mình
Chương 38+8 Món Ăn 2 Món Canh
Chương 39: Chúng Ta Có Nhà
Chương 40: Nam Thần Kết Hôn Rồi
Chương 41: Tạm Chia Tay
Chương 42: Ngủ Ngon Moah Moah
Chương 43: Nhớ
Chương 44: Thắng Tân Hôn
Chương 45: Quái Bệnh
Chương 46: Đối Với Nó Tốt Một Chút
Chương 47: Chú
Chương 48: Niềm Kiêu Ngạo Của Cậu
Chương 49: Gọi Papa
Chương 50: Come Out
Chương 51: Linh Vật
Chương 52: Lọt Hố
Chương 53: Chị Trịnh, Xin Chào
Chương 54: Vương Miện Hoàng Tử
Chương 55: Edogawa Viên Thụy
Chương 56: Về Nhà
Chương 57: Ngàn Vàng Khó Mua
Chương 58: Fan Não Tàn
Chương 59: Teletubbies Cục Cưng
Chương 60: Nếu Như Bắt Cá Hai Tay
Chương 61: Rèm Cửa

https://thuviensach.vn

Chương 62: Người Bị Hại
Chương 63: Anh Nuôi
Chương 64: Cãi Nhau
Chương 65: Ai Liên Lụy Ai
Chương 66: Ai Là Thủ Phạm
Chương 67: Hoa Cúc Non
Chương 68: Đừng Có Giả Bộ
Chương 69
Chương 70: Nam Thần Rất Đẹp Trai
Chương 71: Cá Chép Đại Vương I Love U
Chương 72: Viên Thụy Trúng 233
Chương 73: Chủ Nghĩa Gia Trưởng
Chương 74: Đại Thám Tử
Chương 75: Nhìn Mặt Bắt Hình Dong
Chương 76: Hồ Ly Tinh
Chương 77: Hài Hước
Chương 78: Chuyện Cũ
Chương 79: Vẫn Là Chuyện Cũ
Chương 80: Mcflurry
Chương 81: Anh Già Anh Có Lý
Chương 82: Lương Duyên Là Cái Khỉ Gì
Chương 83: Viên Tiểu Thụy
Chương 84: Gà Trống Lớn Và Gà Mái Nhỏ
Chương 85: Thổi Bong Bóng
Chương 86: Đại Kết Cục
Chương 87: Phiên Ngoại, Mỗi Ngày Rời Giường Đều Thấy Đội Trưởng Đang "Hóa Trang" (1)
Chương 88: Phiên Ngoại, Mỗi Ngày Rời Giường Đều Thấy Đội Trưởng Đang "Hóa Trang" (2)
Chương 89: Phiên Ngoại, Mỗi Ngày Rời Giường Đều Thấy Đội Trưởng Đang "Hóa Trang" (3)

https://thuviensach.vn

Chương 90: Phiên Ngoại, Mỗi Ngày Rời Giường Đều Thấy Đội Trưởng Đang "Hóa Trang" (4)

Chương 91: Phiên Ngoại, Mỗi Ngày Rời Giường Đều Thấy Đội Trưởng Đang "Hóa Trang" (5)

Chương 92: Phiên Ngoại, Mỗi Ngày Rời Giường Đều Thấy Đội Trưởng Đang "Hóa Trang" (6)

https://thuviensach.vn

VIÊN TIÊN SINH LUÔN KHÔNG VUI

Từ Từ Đồ Chi
www.dtv-ebook.com

Chương 1

Gió thu nổi lên, trên ngọn cây, vài phiến lá ố vàng đang vùng vẫy đấu tranh, cuối cũng vẫn nhận mệnh rơi xuống, tựa như những chú bướm đập cánh theo gió, lần lượt rơi xuống bậc thang đá dưới tàng cây vàng úa.

Đầu thu ý thơ ngay lúc này còn chưa kịp cho người thưởng thức, một giây sau, đã bị vô tình dẫm nát dưới chiếc giày da màu đen.

“Ngày mốt tạp chí xuất bản rồi! Cái tên nghệ sĩ chụp trang bìa kia cố tình ngay lúc này dính scandal đồn ra ngoài, cái đồ cặn bã đáng đời hắn, nhưng dựa vào cái gì khiến em cũng xui xẻo theo? Thời gian ngắn như vậy biết tìm chủ đề gì thích hợp để thay trang bìa?” Phương Sĩ Thanh dùng đế giày nghiền nát lá rụng, nổi khùng rống vào điện thoại, “Tổng biên nói không được thì nhanh chóng mời người khác chụp lại, chụp lại cái rắm a, ổng cho là mời minh tinh tới là không cần xem lịch trình sao? Gọi đồ ăn bên ngoài là có liền sao? Hai ngày còn có thể gõ ra cái đầu quỷ! A a a a em hiện tại chỉ muốn chém chết cái tên cặn bã kia!”

Đầu bên kia điện thoại Vương Tề nghe hắn phát hỏa xong, mới nói: “Anh gọi thức ăn cho em nhé?”

Phương Sĩ Thanh chợt ngừng lại, dở khóc dở cười nói: “Em đang tức giận một cách nghiêm túc, anh còn dám nói giỡn, cẩn thận em cắn chết anh a Vương Tề.”

https://thuviensach.vn

Vương Tề nói: “Đâu có giỡn, em tức giận anh cũng vội muốn chết, đang tìm người giúp em hỏi xem có minh tinh nào thích hợp có thể đi cấp cứu tình hình hiện tại không, trang bìa tạp chí em kỳ này cần người mẫu loại hình gì?”

Phương Sĩ Thanh cười rộ lên, nói: “Thôi, em đã tìm người giúp rồi, hiện tại đang ở cửa Studio chờ người đến đây.”

Vương Tề bất đắc dĩ: “Vậy sao vừa rồi còn tức giận như vậy?”

Phương Sĩ Thanh nói: “Chờ người chán quá, tìm anh làm nũng.”

Vương Tề: “… Em hư quá nha.”

Phương Sĩ Thanh khóe mắt liếc thấy một chiếc xe dừng ở bên đường trước cửa Studio, liền nói: “Không thèm nói chuyện với anh nữa, người đến rồi, em làm việc đây… Buổi tối về nhà sớm, moah.”

Vương Tề nói: “Moah.”

Đem điện thoại di động nhét vào trong túi, Phương Sĩ Thanh bước nhanh ra đón, khoa trương chắp tay với người mới đến, “Cứu cấp như cứu hỏa, đại ân đại đức sẽ báo đáp.”

Người kia từ trên xe bước xuống, trên mặt còn nguyên lớp trang điểm chưa tẩy, bộ dáng rõ ràng mệt mỏi tới cực điểm, lại vội vàng khoát tay nói: “Việc nhỏ việc nhỏ, không cần khách khí với tao như vậy.”

Phương Sĩ Thanh tự nhiên nhìn ra, hỏi: “Mày mới vừa ghi xong chương trình đi? Suốt đêm?”

“Ừm…” Người kia dùng sức nháy mắt một cái, có chút lo lắng nói, “Có phải có tơ máu trong mắt không? Hay lát nữa tao đeo kính sát tròng to chút? Thực sự không được nữa chỉ có thể nhờ hậu kỳ sửa ảnh.”

https://thuviensach.vn

Phương Sĩ Thanh cau mày nói: “Chuyện này không quan trọng, tao nghe vị kia nhà mày nói, sáng sớm hôm qua mày đã đi công tác, ghi chương trình hai mươi mấy tiếng, lúc này còn gấp gáp đến giúp đỡ, thân thể chịu nổi không? Dù sao chuyên gia trang điểm còn có chút chuyện, lát nữa mới đến, mày lên xe ngủ một chút đi, trong phòng studio quá loạn.”

Lúc này trên xe lại bước xuống một cô gái trông có vẻ nhỏ tuổi, trong tay cầm theo một rương hóa trang to tướng, cười ha hả nói: “Viên Thụy nói chuyên gia trang điểm của các anh bên này có thể không đến được, đặc biệt gọi em đến giúp đỡ.”

Phương Sĩ Thanh vội nói: “Phiền mỹ nữ đi một chuyến… Viên Thụy thật đúng là anh em ruột mà, suy nghĩ thật chu đáo.”

Anh em ruột không nhịn được ngáp một cái, nói: “Vậy tao vào trang điểm trước, sau cốp xe còn có mấy bộ quần áo, cũng là nhãn hiệu tài trợ loại mới, tao sợ mày không kịp đi thuê, mày xem có thể sử dụng được không?”

Đầu gối Phương Sĩ Thanh mềm nhũn suýt nữa phải quỳ lại, hết sức cảm động nói: “Chuyện này… Tao thật sự là báo đáp triệu lần cũng không đủ, hay là tao lấy thân báo đáp được không?”

Viên Thụy rùng mình, nhất thời tỉnh ngủ, sợ hãi nói: “Không được, Vương Tề sẽ đánh chết tao.”

Phương Sĩ Thanh: “Ha ha ha.”

Giằng co mấy tiếng, cuối cùng cũng được vỗ no bằng mấy bức ảnh, Phương Sĩ Thanh hối thúc thiết kế phải làm tốt hậu kỳ trước ngày xuất bản, lúc này mới gỡ được tảng đá lớn trong lòng xuống, quay đầu lại đi tìm một vòng, mới ở bên trong phòng hóa trang tìm được Viên Thụy mới tẩy trang được một nửa đang nằm nhoài trước gương ngủ gật, trong tay còn cầm bông tẩy trang.

https://thuviensach.vn

Hắn bước lên vỗ vỗ Viên Thụy, nói: “Tỉnh tỉnh, em gái trang điểm kia đâu?”

Viên Thụy mơ hồ ngồi dậy, “Tao cho về trước rồi, ẻm cũng nằm trong tổ hóa trang, cũng cả đêm không về nhà rồi.”

Phương Sĩ Thanh nói: “Công ty của mày không phải mới cấp cho mày trợ lý sinh hoạt sao? Người đâu?”

Viên Thụy tiếp tục tháo phụ kiện, nói: “Trịnh Thu Dương không thích, tao liền trả về cho công ty.”

Phương Sĩ Thanh câm nín: “Mày làm việc xong về nhà còn phải nấu cơm giặt giũ làm việc nhà, thiếu điều thay tã cho Trịnh đại thiếu gia thôi, còn nó cái gì cũng không làm mà còn muốn quản đông quản tây, có biết xấu hổ là gì không.”

Viên Thụy có chút ngượng ngùng, “Anh ấy nói trợ lý kia quá đẹp trai.”

Phương Sĩ Thanh: “…” Khó lòng đỡ nổi, mặt cứ như vậy đơ ra.

Hắn nâng cằm hỏi: “Mày bây giờ đi quay chương trình thực tế đi? Xong rồi có thể nghỉ ngơi một thời gian không? Thu Dương lên kế hoạch đã lâu, muốn cùng mày đi du lịch.”

Viên Thụy nói: “Tao cũng muốn đi a, thế nhưng công ty nhận cho tao một bộ phim thần tượng, diễn vai nam thứ.”

Phương Sĩ Thanh cười nói: “Là chuyện tốt, nam thứ rất hút fan.”

Viên Thụy phiền muộn nói: “Haizz, tao đâu có biết diễn, trước đây đấm đá giả bộ còn được, bây giờ đường hoàng ra dáng nhẩm đọc lời kịch

https://thuviensach.vn

tao đã lúng túng rồi, cho nên công ty liền báo danh cho tao học lớp kỹ năng diễn xuất cấp tốc, sau khi quay xong chương trình thực tế thì phải đi học.”

Phương Sĩ Thanh vỗ cậu một cái, nói: “Mày cả ngày tự ti, lúc ghi chương trình thì nói mình không hài hước, hiện tại còn nói không biết diễn, đã nổi như vậy mà nói cái gì cũng không được, bộ mày tưởng khán giả mù hết sao?”

Viên Thụy tẩy trang xong, vẻ mặt thành khẩn nói: “Thật sự, tao chính là dựa vào gương mặt.”

Phương Sĩ Thanh: “…”

Viên Thụy đứng lên, cúi đầu nhìn đôi chân dài của mình, bổ sung một câu: “Còn có chân.”

Công việc nguyên bản của cậu là người mẫu, năm mười chín tuổi đã tham gia cuộc thi siêu mẫu, trước có mười hai người đứng đầu tiến vào chung kết, hắn là người thứ mười ba. Ở nước ngoài mòn mỏi mấy năm, dựa vào tranh tài dư ôn cũng đi được mấy sàn catwalk, nhưng thủy chung không thể đột phá hơn. Sau đó tuổi dần dần lớn, đã qua cái tuổi hoàng kim của người mẫu, không thể làm gì khác hơn là về nước tìm con đường khác.

Vận khí coi như không tệ, lúc về liền được một công ty ký hợp đồng, nhưng ngành thời trang trong nước không sôi động lắm, bình thường cũng chỉ nhận được một vài show, thỉnh thoảng lại được nhận vai đánh đấm hay bình hoa trong phim truyền hình, tài nguyên công ty cũng không nhiều, cũng muốn nâng nghệ sĩ nhà mình lên, lại hữu tâm vô lực.

Viên Thụy tiên sinh ở trong giới showbiz này tầm thường vô vị hơn một năm, đột nhiên bị một cái bánh từ trên trời rơi xuống đập trúng đầu, một game show thực tế ném ra cành ô-liu cho cậu, cũng coi như là chó ngáp phải ruồi, làm việc ngớ ngẩn như Viên Thụy lại ở trong chương trình thực tế như cá gặp nước, bởi vì tự nhiên, trái lại càng chân thực, nhận được

https://thuviensach.vn

rất nhiều sự yêu thích từ người xem, từ hạng 18 nhảy vượt Long môn, chen vào hạng 3 [1], không phải thành đại thần, nhưng cũng là trong một đêm liền đại bạo.

[1] Hạng 18, line 18: ở TQ các nghệ sỹ thuộc line 18 khá mờ nhạt

“Giống như tao đột nhiên nổi tiếng, nếu như không cố gắng nâng cao bản thân, sớm muộn cũng bị đào thải.” Viên Thụy nói, “Hiện tại khán giả nhất thời bị bề ngoài của tao che mắt, vẫn chưa nhìn thấy con người ngu ngốc của tao, tương lai nhìn ra rồi, tao liền “A” một tiếng, rớt xuống cái bạch.”

Phương Sĩ Thanh không khỏi liếc xéo cậu, nói: “Không nhìn ra nha, mày cư nhiên có ý thức nguy cơ như vậy.”

Viên Thụy làm xong bước dưỡng da, soi mặt trong gương, ngượng ngùng nói: “Trịnh Thu Dương nói, ảnh nói tao không thích hợp làm nghề này, tao cảm thấy ảnh nói rất đúng.”

Phương Sĩ Thanh không nói: “Cái gì thích hợp hay không thích hợp? Mày làm tốt thì thích hợp, làm không tốt mới bị nói là không thích hợp, tao cảm thấy nó mới không thích hợp làm nghề thiết kế trang sức ấy. Mày đừng nghe nó nói bậy, lão chỉ là đố kị giới showbiz nhiều trai đẹp, sợ mày bị người khác câu dẫn chạy mất.”

Viên Thụy sững sờ, trong nháy mắt mừng rơn: “Thật không? Ảnh nói với mày sao?”

Phương Sĩ Thanh: “… Mày vui cái gì?”

Viên Thụy vui rạo rực nói: “Ảnh yêu tao như vậy, tao đương nhiên vui rồi.”

https://thuviensach.vn

Phương Sĩ Thanh liếc cậu, “Hắn ta đường đường đang là một thẳng nam, lại cong vì mày, come out làm mẹ hắn giận đến nằm viện, mày còn sợ hắn không thích mày?”

Viên Thụy ở bên cạnh hắn ngồi xuống, thở dài một hơi, nói: “Thật ra thì… chuyện đó…”

Phương Sĩ Thanh nói: “Muốn nói cái gì thì nói mau.”

Viên Thụy có chút lúng túng nói: “Tao hỏi mày… Mày có cảm thấy ảnh cong thật không? Sao tao cảm thấy ảnh vẫn còn thích con gái.”

Phương Sĩ Thanh chần chừ hỏi: “Sao vậy? Mày phát hiện nó tán tỉnh phụ nữ?”

Viên Thụy lắc lắc đầu, nói: “Không có, chính là cái kia, cái kia… haizz, mà thôi.”

Hóng chuyện được có một nửa Phương Sĩ Thanh nổi khùng: “Mày đùa tao hả! Nói chuyện có một nửa là muốn đòi mạng sao! Tóm lại là làm sao!”

Viên Thụy nhăn nhó hồi lâu, nhỏ giọng nói: “Lúc ấy ấy, ảnh cứ bóp vếu tao.”

. : .

https://thuviensach.vn

VIÊN TIÊN SINH LUÔN KHÔNG VUI

Từ Từ Đồ Chi

www.dtv-ebook.com

Chương 2

Nguồn : hatdauthan.wordpress.com

Viên tiên sinh luôn không vui

Viên Thụy thật buồn rầu, Phương Sĩ Thanh thì gập bụng cười như điên.

Trịnh Thu Dương là nhà thiết kế trang sức, làm việc cho công ty của gia đình, trước kia là một thẳng nam vạn bụi hoa không dính thân, đặc biệt thích em gái ngực bự. Bây giờ là bạn trai Viên Thụy, cả hai đang ở cùng nhau.

“Có gì buồn cười?” Viên Thụy ủy khuất nói, “Rất đau.”

Phương Sĩ Thanh: “Ha ha ha.”

Viên Thụy: “…”

Phương Sĩ Thanh cố chỉnh lại sắc mặt hỏi : “Một chút cũng không thoải mái sao?”

Viên Thụy suy nghĩ một chút, “Ngược lại cũng có một chút.”

Phương Sĩ Thanh nhịn cười nói: “Sao lại không được? Điều này cũng không thể nói rõ nó không cong hoàn toàn, ham muốn của bên công ở trên giường mỗi người khác nhau, mày quen là được rồi.”

https://thuviensach.vn

Viên Thụy nói: “… Nha.”

Phương Sĩ Thanh nói: “Mày mệt không? Trưa rồi, hay là tao mời mày đi ăn cơm.”

Viên Thụy khoát tay nói: “Không ăn, về nhà ngủ, ngày khác lại đi.”

Gần 30 tiếng không ngủ, cậu đã buồn ngủ tới cực điểm, ở trên đường thì ngủ gật, vừa về đến nhà liền nằm lì ở trên giường ngủ say như chết.

Lúc tỉnh lại, cũng không biết bây giờ là sáng hay là tối.

Trong phòng tắm có tiếng nước chảy, cậu mò điện thoại xem thời gian, đã hơn 9 giờ tối.

Cửa phòng tắm mở ra, Trịnh Thu Dương từ bên trong đi ra mặc một cái áo ngủ tơ tằm màu đen, dây lưng bên hông thì lỏng lẻo, cơ bụng như ẩn như hiện.

Viên Thụy nằm đó không nhúc nhích, chỉ có đôi mắt dõi theo đảo qua đảo lại.

Trịnh Thu Dương lấy quần lót sạch từ trong tủ quần áo ra, đang định mặc thì phát hiện trên giường có một đôi mắt nhìn mình, liền tiện tay ném bay quần lót, như con cá bổ nhào lên giường, đệm giường vang lên một tiếng “Phịch”.

Viên Thụy hoảng sợ ngồi dậy, la to: “Hư mất!”

Trịnh Thu Dương quỳ gối cạnh cậu, còn nhún lên nhún xuống, cười hì hì nói: “Không hư. Có đói bụng không?”

Viên Thụy không yên lòng đấm một cái xuống đệm giường, xác nhận không sao mới nói: “Anh ăn chưa?”

https://thuviensach.vn

Trịnh Thu Dương nói: “Ăn rồi, đi cùng mẹ anh.”

Nói xong liền nhào tới trước đẩy Viên Thụy ngã xuống gối, hai người hôn môi.

“Em còn chưa tắm.” Viên Thụy đẩy anh ra, nói “Vừa về đã lăn lên giường ngủ.”

Trịnh Thu Dương cười nói: “Không cần tắm, em sạch mà.”

Viên Thụy nói: “Nhân lúc anh mới tắm xong nước còn ấm, không cần đun nữa, đỡ tốn điện, tránh ra tránh ra.”

Trịnh Thu Dương: “…”

Hắn xoay người ngửa mặt nằm bên cạnh, cúi xuống nhìn dưới lớp vải tơ tằm nổi lên một túp lều nhỏ.

Viên Thụy nhìn thấy, có chút băn khoăn, mở ra ngăn kéo đầu giường, lấy cái ống thủ dâm đưa cho anh, “Anh dùng trước đi, em tắm nhanh rồi ra.”

Trịnh Thu Dương không thèm lấy, buồn bực nói: “Nhỏ quá, không cần.”

Viên Thụy không thể làm gì khác hơn là trả về chỗ cũ, đây là lúc cậu còn FA tự mua cho mình, còn chưa kịp dùng cậu và Trịnh Thu Dương đã quen nhau, lần trước cậu cho Trịnh Thu Dương dùng thử thì ảnh nói hơi chật.

Cậu biết Trịnh Thu Dương không vui, cũng không biết nên nói cái gì cho phải, đành chạy đi tắm.

Trịnh Thu Dương xốc áo tắm lên phơi chym hạ nhiệt, có chút buồn bực. (Đ : Phơi ~ =)))))

https://thuviensach.vn

Lúc tối tan tầm, hắn đoán Viên Thụy sẽ ở nhà ngủ bù nên không trở về, trực tiếp đi ăn cơm với mẹ, không đi còn được, đi rồi lại bị mẹ càm ràm không thôi.

Hiện tại hắn và Viên Thụy đã ổn định hơn trước, lúc trước come out làm mẹ hắn tức giận đến mức ngất đi, phải nằm viện một tuần, cho tới bây giờ vẫn không chấp nhận sự thật này, trong lòng cho rằng hắn nhất thời hồ đồ, sớm muộn vẫn muốn kết hôn sinh con với phụ nữ. Lúc trở về, cứ chửi rủa Viên Thụy suốt, sau đó nói nhà họ Trương có đứa con gái rất xinh đẹp, muốn sắp xếp cho hắn đi xem mắt.

Hắn không còn biện pháp với tính tình của mẹ, bà là tiểu tam trong mắt người khác, cùng Trịnh phụ dây dưa mấy chục năm không dứt, một mình ở trong phòng trọ nhỏ, vợ nhỏ thời đại mới, không công việc không gia đình, chỉ có đứa con trai là hắn.

Hắn cũng không muốn nói việc này cho Viên Thụy, Viên Thụy đối với ai cũng hiền lành, quá thành thật, sợ rằng nghe xong sẽ đau lòng.

Viên Thụy tắm cấp tốc xong đi ra, tóc còn nhỏ nước cũng không thèm lau, đã nôn nóng nhảy phốc lên giường, hai chân cưỡi ngang hông Trịnh Thu Dương.

Trịnh Thu Dương: "…"

Viên Thụy ngẩn ra, vẻ mặt lúng túng: "Sao anh… mềm nhũn rồi a?"

Trịnh Thu Dương: "…"

Tầm mắt của hắn dời từ vẻ mặt vô tội xuống phía dưới, dừng ở trên cơ ngực Viên Thụy, bên trên là hai hạt nhỏ tròn trịa, màu nhạt, xúc cảm mềm mại, không chịu nổi nửa điểm kích thích, bộ dáng ướt át xinh đẹp khiến hắn sung huyết.

https://thuviensach.vn

Viên Thụy xuất thân nghệ sĩ, nhiều năm kiểm soát chế độ ăn uống nên đặc biệt gầy, da thịt cũng là được huấn luyện ra, phù hợp với tiêu chuẩn người mẫu loại nhỏ nhắn, tay dài chân dài, chiều rộng bờ vai cùng tỉ lệ vòng eo nhìn rất đẹp.

Lúc lỏa thể đặc biệt gợi cảm.

Viên Thụy nói: "A? Lại, lại cứng rồi."

Ngày hôm sau, cậu đang nằm nghỉ ngơi trên giường, Phương Sĩ Thanh gọi điện thoại tới hỏi thăm: "Nghỉ khỏe chưa? Tổng biên bên tao nhờ tao gửi lời cảm ơn tới mày, còn nói con của ổng rất thích mày, khi nào rảnh gặp nhau mày ký tên giúp tao, tao cầm đi vuốt đuôi lão."

Viên Thụy hữu khí vô lực nói: "Ừ, được."

Phương Sĩ Thanh nói: "Còn chưa rời giường? Khà khà khà, chú ý thân thể nha thân thể."

Viên Thụy đương nhiên biết hắn đang cười nhạo, có chút xấu hổ, nói: "À thì, cái kia, ừ."

Phương Sĩ Thanh nói: "Ừ cái gì mà ừ nha? Mày đã quen chưa?"

Viên Thụy dùng cái tay rãnh rỗi còn lại sờ sờ đầu nhũ hơi sưng, muốn nói lại không tiện, do dự nói: "Còn, vẫn được đi."

Hai người lại nói chuyện phiếm mấy câu nữa rồi mới cúp máy.

Viên Thụy ở trên giường lăn lăn, trong chăn còn đọng lại mùi kia, cậu cũng không cảm thấy tanh nồng, trái lại còn thấy hơi dễ ngửi, đỏ mặt chôn đầu vào trong chăn dùng sức hít một cái, lúc chui ra có hơi choáng vì thiếu dưỡng khí, còn cười ngây ngô một mình, cảm thấy vô cùng vui vẻ.

Cậu rất thích Trịnh Thu Dương nha.

https://thuviensach.vn

Không biết Trịnh Thu Dương có phải là cũng thích cậu như cậu thích anh không.

Cậu trên con đường tình yêu luôn là kẻ có thể chất xui xẻo, từ lúc mới biết yêu đã đơn phương, yêu thích được mấy người, đối phương hoặc là thẳng nam, hoặc là nhìn cậu không vừa mắt —— Không phải vì cậu xấu, mà vì cậu chẳng giống 0 chút nào.

Chỉ là cậu cũng đâu muốn cao tới 1m89 a! Cậu cũng muốn giống như Phương Sĩ Thanh trắng mịn xinh đẹp như vậy nha!

Cậu cao như vậy, lại không thể đi cưa chân. Sinh ra hông được trắng, cũng không tài nào tẩy da được.

Trong giới gay không chỉ xem mặt, còn xem màu da, rồi kiểm tra chiều cao, bầu không khí thật sự không tốt, nếu được cậu đã rút lui sớm rồi.

May mà gặp được Trịnh Thu Dương, không chê cậu cao, cũng không chê cậu đen.

Vừa nghĩ vậy, không phải chỉ là thích bóp vếu thôi sao, cậu có thể nhịn.

. : .

https://thuviensach.vn

VIÊN TIÊN SINH LUÔN KHÔNG VUI

Từ Từ Đồ Chi
www.dtv-ebook.com

Chương 3

Nguồn : hatdauthan.wordpress.com

Viên tiên sinh luôn không vui

Viên Thụy nghỉ ngơi mấy ngày, công ty gọi điện kêu cậu tới để nhận trợ lý mới, lấy kịch bản phim thần tượng, tiện thể thông báo cho cậu thời gian và địa điểm lớp kỹ năng diễn xuất cấp tốc.

Lần trước lúc cậu trả trợ lý đẹp trai kia về, công ty hỏi có chỗ nào không hài lòng, cậu nói đừng chọn người đẹp trai quá —— Quả nhiên trợ lý mới lớn lên nhìn vô cùng bình thường, là chủng loại ném vào đám đông liền lập tức không nhận ra.

“Cậu chớ xem thường Tiểu Triệu, tư lịch[1] so với cậu có khi còn dày dặn hơn.” Người đại diện Lý Linh Linh giới thiệu, “Cậu ta trước kia là trợ lý Lương Tỳ, cậu biết Lương Tỳ không?”

[1] tư cách và sự từng trải

Viên Thụy vội vàng gật đầu nói: “Biết, anh ta ở tầng trên tôi, thường thấy lắm.”

Lý Linh Linh cũng rất kinh ngạc, nói: “Thật sao? Năm ngoái anh ta hết hợp đồng liền rời khỏi công ty chúng ta, sau đó tôi cũng không gặp lại.”

https://thuviensach.vn

Viên Thụy lấy điện thoại ra vào album cho cô xem, “Mấy ngày trước còn chạm mặt trong thang máy, tôi còn xin chụp ảnh chung nữa đó.”

Lý Linh Linh vừa ghé đầu qua xem, vừa nói: “Cậu cũng đừng quá khúm núm với anh ta, tuy rằng cậu không nổi như bằng, nhưng mọi người đều là người trong giới… Đây là cái gì!!”

Viên Thụy luống cuống trượt qua hình khác, lúng túng giải thích: “Sai rồi sai rồi, không phải tấm này.”

Lý Linh Linh quát: “Nhanh xóa mấy tấm ảnh này đi! Đem icloud thủ tiêu vĩnh viễn luôn đi! Nếu điện thoại bị mất hay tài khoản bị hack, cậu thắt cổ đi là vừa!” Cô là người Thượng Hải, lúc giật mình nổi giận liền nói tiếng địa phương.

Viên Thụy xấu hổ cúi đầu, nói rằng: “Tôi lại không quá nổi, không ai hack tôi đâu…”

Lý Linh Linh mặt đỏ bừng, cũng không biết là bởi vì nghệ sĩ của mình đi con đường không nên đi, hay là bởi vì nhìn mấy tấm hình “mát mẻ” kia mà xấu hổ.

Công ty trang sức Vân Xương.

Ở trong phòng làm việc chơi trò bắn cá Trịnh Thu Dương nhận được mấy tấm ảnh Viên Thụy gửi tới, nhất thời tinh thần rung lên, lập tức gọi lại.

Viên Thụy: “Nhận được ảnh chưa? Anh giữ cho tốt nha.”

Trịnh Thu Dương hít hít cái mũi có chút nóng, nói: “Viên Tiểu Thụy, em học xấu.”

Viên Thụy nhỏ giọng nói: “Em không có ý gì khác.”

https://thuviensach.vn

Trịnh Thu Dương cười nói: “Anh hiểu, em xong việc chưa? Anh đến đón?”

Viên Thụy nói: “Thật sự không có ý gì khác!”

Trịnh Thu Dương lẩm bẩm nói: “Đến khách sạn lần trước? Chỗ đó thảm sạch lại không rát da, cửa sổ sát đất còn lớn hơn.”

Viên Thụy còn muốn giải thích: “Thật sự không phải!!”

Trịnh Thu Dương nói: “Đứng dưới lầu công ty em chờ, anh lập tức đến.”

Chỉ là không nỡ bỏ mấy tấm hình kia thôi mà, Viên Thụy giãy dụa một phen, vẫn là nói: “Vậy… Được rồi.”

Cúp máy xong, Trịnh Thu Dương mặc áo khoác cấp tốc, cầm chìa khóa hấp tấp về sớm, trong công ty cũng không ai hỏi hắn đi đâu.

Ba hắn tuổi tác cao không muốn lao tâm lao lực nữa nên năm ngoái đã về hưu, công ty trang sức hiện tại trên thực tế đã thuộc sự quản lý của anh trai Trịnh Thiệu Dương. Đối với người anh cùng cha khác mẹ này hắn không có tình cảm gì, còn chán ghét lẫn nhau, cũng may Trịnh Thu Dương là một người bẩm sinh không có dã tâm, cả ngày chỉ vẽ vời thiết kế trang sức, bộ dáng cứ cà lơ phất phơ không lý tưởng, Trịnh Thiệu Dương cũng không để hắn vào trong lòng.

Viên Thụy cầm kịch bản, nói với trợ lý mới: “Triệu Chính Nghĩa, tôi phải về nhà, cậu buổi chiều không cần đi cùng tôi, tôi đi gặp bạn.”

Triệu Chính Nghĩa vội nói: “Viên ca đừng khách khí như thế, gọi tôi Tiểu Triệu là được. Vậy sáng sớm ngày mai tôi đến đón anh, 9h30 lên lớp, 8h40 bắt đầu đi, có cần tôi sáng gọi điện thoại gọi anh dậy hay không?”

https://thuviensach.vn

Viên Thụy nói: “Tôi tự thức được, chị Linh Linh nói địa chỉ của tôi cho cậu chưa?”

Triệu Chính Nghĩa cười nói: “Kim Bích phải không, chỗ đó tôi quen thuộc nhất.”

Viên Thụy cũng cười một tiếng, “Đúng rồi, cậu trước kia là trợ lý Lương Tỳ, anh ta cũng ở đó.”

Triệu Chính Nghĩa nhếch môi cười, có vẻ thật thà.

Viên Thụy còn muốn hóng chuyện bát quái của Lương Tỳ, nhưng chỉ mới quen, lại cảm thấy như vậy không tốt lắm, không thể làm gì khác hơn là nói: “Tôi có rất nhiều chuyện không biết, cậu là tiền bối, sau này phiền cậu chiếu cố.” Nói xong liền vô cùng nghiêm túc cúi mình chào hắn.

Triệu Chính Nghĩa thụ sủng nhược kinh nhảy về phía sau nửa bước, sốt sắng nói: “Viên Ca, đừng như vậy, tôi chỉ là một trợ lý nhỏ.”

Viên Thụy đứng lên, nói: “Tôi cũng chỉ là tiểu minh tinh.”

Triệu Chính Nghĩa bị ánh mắt thuần khiết của cậu nhìn trong lòng có chút kích động, chân thành nói: “Sau này nhất định sẽ có nhiều nhiều người yêu thích anh, anh sẽ trở thành đại minh tinh.”

Viên Thụy xấu hổ nói: “Sẽ không, khán giả chỉ mù nhất thời, không mù được cả đời.”

Triệu Chính Nghĩa: “…”

Vội vã giải quyết bữa trưa, Viên Thụy cùng Trịnh Thu Dương ở khách sạn lăn lăn thảm lông trải sàn, Trịnh Thu Dương vốn còn muốn đẩy cậu đến trước cửa sổ, cậu bị dọa đến liên tục rít gào chống cự, dù sao ban ngày bên dưới người xe đông nghẹt, Trịnh Thu Dương cũng chỉ lộ vẻ tức giận từ bỏ,

https://thuviensach.vn

ở trên thảm vạch cậu ra giải tỏa mấy tư thế, còn tìm góc độ tốt chụp mấy chục tấm.

Bởi vì sau khi ăn xong món điểm tâm quá mức mỹ vị, giấc ngủ trưa hôm nay cũng trở nên sảng khoái ngọt ngào, Trịnh Thu Dương còn đang thiên mã hành không[2] trong mộng đẹp lưu luyến quên đường về, liền bị lắc mạnh tỉnh dậy.

[2] ngựa thần lướt gió tung mây

"Về nhà ngủ, không trả phòng sẽ bị thu phí một ngày đó." Viên Thụy ăn mặc chỉnh tề ngồi ở bên cạnh anh, nói "Nhanh nhanh nhanh, mặc quần áo vào."

Trịnh Thu Dương: "…"

Viên Thụy đem áo sơ mi đưa cho hắn, vẻ mặt đau khổ nói: "Lần sau không tới nữa, tiền đi "ấy ấy" quá xa xỉ."

Trịnh Thu Dương suýt nữa hộc máu, oán hận nói: "Không phải nói eo muốn gãy sao? Không nghỉ ngơi cho tốt còn nghĩ này nghĩ nọ?"

Viên Thụy mặt nhăn đến lợi hại: "Thật sự muốn gãy rồi, anh dùng sức quá, còn lớn như vậy."

Trịnh Thu Dương lòng hư vinh đàn ông được thỏa mãn, yên lặng nuốt máu trở lại.

Viên Thụy xoa eo đứng lên nói: "Công ty mới cấp cho em trợ lý mới, không đẹp trai chút nào."

Trịnh Thu Dương khoác áo sơ mi rồi mặc quần vào, đứng ở trên giường đeo thắt lưng, nói: "Vậy thì tốt, đỡ cho em phải dại trai."

https://thuviensach.vn

Viên Thụy giúp anh kéo lại áo, tiện tay sờ sờ cơ bắp trên đùi anh, mặt lập tức lộ vẻ mê trai.

Trịnh Thu Dương thấy vậy buồn cười, ngồi xổm xuống hôn cậu, nghiêm trang nói: “Em càng ngày càng nổi, sau này paparazi cả ngày săn em, cơ hội dùng tiền để “bắn pháo” của chúng ta cũng không nhiều, phải quý trọng mới đúng, được lần nào hay lần đó.”

Viên Thụy nhíu nhíu mày, an ủi: “Không sao, em sớm muộn cũng sẽ hết thời.”

Trịnh Thu Dương: “…”

Hắn bị manh đến cả người run run, chìa tay ôm hun cậu.

Viên Thụy giãy giụa nói: “Mau mặc vớ mang giày! Lố giờ bây giờ!” (Đ : Em không những tự ti còn hay phá không khí =))))

. : .

https://thuviensach.vn

VIÊN TIÊN SINH LUÔN KHÔNG VUI

Từ Từ Đồ Chi
www.dtv-ebook.com

Chương 4

Triệu Chính Nghĩa sáng sớm đến đón Viên Thụy, ở trong nhà cậu nhìn thấy Trịnh Thu Dương đang ăn sáng, hai người quan sát đối phương vài giây, không hẹn mà cùng dời tầm mắt đi chỗ khác.

Trịnh Thu Dương nghĩ thầm, bộ dạng xem như an toàn.

Anh không thể không lo lắng đa nghi về Viên Thụy, Viên Thụy chính là kiểu vừa nhìn thấy ai đẹp trai là bệnh cũ tái phát, tuổi không còn nhỏ, người từng yêu cũng không ít, mặc dù người yêu chân chính chỉ có Trịnh Thu Dương anh, hai người hiện tại cũng gắn bó như keo như sơn điềm điềm mật mật, nhưng Viên Thụy bất cứ lúc nào bất cứ nơi đâu đều có thể động tâm với trai đẹp, thật sự là khiến người ta không có cách nào gỡ xuống cảm giác nguy hiểm.

Hơn nữa bản thân lại ngốc như vậy, người tốt người xấu cũng chả phân biệt được, vạn nhất có gã nào đó nguyện ý tốn chút tâm tư lên người cậu, chốc chốc cũng có thể bị lừa đi.

Viên Thụy đương nhiên không biết Trịnh Thu Dương nghĩ cậu như vậy, ngược lại có thể nhìn ra Trịnh Thu Dương đối với trợ lý mới này khá hài lòng, không giống lần trước, vừa mới nhìn thấy liền dựng râu trợn mắt.

Cậu cũng thở phào nhẹ nhõm, đỡ phải lại mặt dày về công ty tìm Lý Linh Linh trả hàng, khẳng định lại bị mắng một trận.

https://thuviensach.vn

Trước mặt Triệu Chính Nghĩa, cậu cũng không phải không biết ngượng nói nhiều với Trịnh Thu Dương, vội vàng tạm biệt ra cửa.

Trên đường, cậu tìm đủ cách giải thích: “Đó là bạn tốt của tôi, tôi ở một mình mà nhà lớn như vậy có hơi sợ, nên mời anh ấy đến ở cùng.”

Triệu Chính Nghĩa mặt không đổi sắc lái xe, nói: “Viên Ca, tôi rất kín miệng, sẽ không đi nói lung tung.”

Viên Thụy: “…”

Cậu lén lút nhìn nửa gương mặt trợ lý, cảm giác đối phương dường như đã nhìn thấu tất cả.

Kỳ thực cậu không có cố ý giấu diếm tính hướng của mình, lúc ở cùng anh, cậu cũng đã thông báo cho người đại diện, Lý Linh Linh nổ oanh tạc ngay tại chỗ, mắng cậu cẩu huyết lâm đầu, sau khi nỗ lực làm gậy đánh uyên ương không thành, đành phải dặn đi dặn lại không thể tùy tiện đem bốn chữ “Bạn trai của tôi” nói ra khỏi miệng, bị người khác phát hiện trong nhà có đàn ông khác cắn chết cũng phải nói là bạn cùng phòng.

Bị tước đoạt quyền show ân ái, Viên Thụy nhịn rất khó chịu.

Công ty giúp cậu đăng ký lớp kỹ năng diễn xuất cấp tốc này, là phòng làm việc trên danh nghĩa của đạo diễn, mời giáo viên từ trường điện ảnh lên lớp, chuyên môn huấn luyện những nhóm “thịt tươi” xuất thân không chính quy nhưng có khí tràng kéo doanh thu thị trường và suất bán vé.

Thành tích như thế nào thì khoan nói tới, nhưng học phí đặc biệt đắt, đắt đến mức Viên Thụy lên lớp liền ngay cả chớp mắt cũng không dám, vừa hết tiết liền điên cuồng xoa xoa đôi mắt, còn nhờ Triệu Chính Nghĩa lát nữa tới đón mua giúp cậu thuốc nhỏ mắt.

https://thuviensach.vn

Triệu Chính Nghĩa khuyên nhủ: “Viên Ca, tiền công ty sẽ đóng, anh không cần khổ như vậy.”

Viên Thụy đau buồn nói: “Tiền của công ty cũng là tiền a.”

Triệu Chính Nghĩa: “… Vâng vâng vâng.”

Hắn cầm balo cho Viên Thụy, hai người cùng bước ra ngoài.

“Triệu Chính Nghĩa!” Có người ở phía sau gọi hắn.

Hắn quay đầu nhìn lại, vui vẻ nói: “A? Mày cũng học ở đây?”

Viên Thụy đi được hai bước mới cảm giác được trợ lý đang tụt lại phía sau, vừa dụi mắt vừa xoay người, sau đó bất chấp đôi mắt đang khô khốc, hai mắt mở thật to, OA A A A A A anh đẹp trai, sao lại đẹp trai như vậy!!

Đại soái ca kia và Triệu Chính Nghĩa hình như rất thân thiết, cười ha hả hỏi thăm tình hình gần đây của nhau, nói xong còn đạp lẫn nhau một cước.

Viên Thụy chậm rãi bước trở về cọ a cọ.

Triệu Chính Nghĩa chú ý tới cậu, vội vàng giới thiệu: “Viên Ca, đây là giọng ca chính của IceDream.”

Viên Thụy sốt sắng nói: “Xin chào, tôi là Viên Thụy.”

Chàng đẹp trai khách khí đáp trả: “Chào anh”.

Triệu Chính Nghĩa nói: “Tomas cũng học ở đây, nhưng khác lớp, sau này có chúng ta có thể sẽ thường xuyên gặp nhau.” Thị trường ca hát xuống thấp, Thiên Vương Thiên Hậu đều phải dựa vào làm giám khảo kiếm tiền, nhóm thần tượng chỉ dựa vào ca hát sao có thể sống, vị này chính là đã lên kế hoạch khai thác thị trường phim truyền hình.

https://thuviensach.vn

Viên Thụy còn muốn cùng trai đẹp nói chuyện, thì người ta nói: “Có người đang chờ tôi, tôi phải đi trước, hẹn gặp lại.”

Hắn lịch sự gật đầu chào Viên Thụy một cái, lại thân thiết giơ nắm đấm với Triệu Chính Nghĩa, sau đó sải bước đi mất.

Viên Thụy có chút lưu luyến, thật sự rất đẹp trai nha, mỗi một động tác vô tình làm ra cũng đẹp trai như vậy.

Triệu Chính Nghĩa ở một bên: “…”

Hắn và Tomas là bạn tốt, đương nhiên nhìn ra Tomas cố ý lạnh nhạt xa cách Viên Thụy. Nguyên nhân cũng không khó đoán, tuổi tác không chênh lệch lắm, lại cùng một kiểu ngoại hình, cũng không phải phái diễn xuất, đều dựa vào gương mặt mà lang bạt trong giới phim ảnh, hai người rõ ràng là đối thủ cạnh tranh ngầm.

Viên Thụy lại hiển nhiên không nghĩ tới điểm này.

Sau khi tiếp xúc được một hai ngày, Triệu Chính Nghĩa cảm thấy một vài tin đồn trước kia nghe được nửa điểm cũng không sai, Viên Thụy quả thật là… rất ngu ngốc.

Hắn đưa Viên Thụy đến dưới lầu nhà, không có ý đi lên, nói: “Viên Ca, ngày mai 3h30 chiều có lớp, có thể ngủ trưa nhưng đừng ngủ nhiều quá, ngày mai trước khi tới tôi điện thoại cho anh.”

Bạn đang ❓

Viên Thụy gật gật đầu.

Triệu Chính Nghĩa lại nhắc: “Đừng quên xem kịch bản nha, chị Linh Linh trở về sẽ kiểm tra.”

https://thuviensach.vn

“Ừ, nhớ rồi.” Viên Thụy từ trong túi lấy ra một món đồ nhỏ đưa cho hắn, nói, “Cái này cho cậu.”

Triệu Chính Nghĩa: “? ? ?”

Hắn nhận lấy xem, là một cây son.

Viên Thụy cười nói: “Hôm qua lúc thấy cậu, nhìn môi cậu khô đến rách da, nhớ tới cây son dưỡng lần trước tôi mua có khuyến mãi mua một tặng một, tôi dùng một cái, cái này còn chưa bóc tem đâu, cậu thử xem, dùng rất tốt.”

Triệu Chính Nghĩa: “…”

Viên Thụy nói: “Tôi đi lên đây, ngày mai gặp.” Cậu nhảy xuống xe đóng cửa, phất tay chạy lên lầu.

Triệu Chính Nghĩa ngồi ở đó, cầm cây son môi nhỏ kia, cảm thấy mình quả thực bị bệnh rồi, lại bị một cây son mua một tặng một làm cảm động.

Trịnh Thu Dương tan tầm về nhà, Viên Thụy đã nấu cơm xong chờ anh, ba món một canh, món ăn thường ngày đơn giản lại ngon miệng.

Anh hỏi: “Hôm nay lên lớp thế nào nha ảnh đế tương lai?”

Viên Thụy nhận lấy áo khoác anh cởi ra treo lên móc xong, mới nói: “Lúc thầy giảng cảm thấy rất đơn giản, nhưng về nghĩ lại thì cảm thấy khó. Đừng có ăn! Đi rửa tay trước đi!”

Trịnh Thu Dương nhét luôn miếng thịt vào miệng, vừa ăn vừa lắc lư đi rửa tay.

Ăn xong cơm tối, Trịnh Thu Dương xiêu xiêu vẹo vẹo ở trên sô pha xem ti vi.

https://thuviensach.vn

Viên Thụy bưng dĩa trái cây đã gọt bước tới, ngồi xuống gần anh, được anh thuận lợi ôm vào trong lòng. (Đ : Em đảm đang quá :v, còn Trịnh tiên sinh như ông hoàng =)))

Hai người thân mật dựa vào nhau xem ti vi, thỉnh thoảng ngọt ngào đút nhau trái cây.

“A! Hôm nay em thấy người này!” Viên Thụy bỗng nhiên chỉ vào TV, hưng phấn nói, “Chính là nhóm nhạc này, người tóc đen kia kìa!”

Trịnh Thu Dương nghiêng người liếc mắt nhìn một cái: “Ồ?”

Viên Thụy hoàn toàn không để ý, tiếp tục vui vẻ nói: “Người thật đẹp trai hơn trên tivi nhiều!”

Trịnh Thu Dương: “…”

Trong tivi nhóm nhạc thần tượng đang đối diện với ống kính làm trò các loại.

Viên Thụy từ trong lòng Trịnh Thu Dương nhảy bật dậy, giống như fan não tàn thét to: “A A A A đẹp trai quá a a a a!”

Trịnh Thu Dương: “…”

Nhóm thần tượng biểu diễn xong, kích động của Viên Thụy cũng qua đi, thở dài, ngồi xuống nắm lấy cánh tay Trịnh Thu Dương một lần nữa vòng qua eo mình, còn xiên một miếng táo tây đút vào trong miệng anh.

Trịnh Thu Dương mặt như đau đẻ, cắn miếng táo răng rắc răng rắc.

Dù vậy khi thấy gương mặt dại trai của Viên Thụy, thỉnh thoảng cũng cảm thấy rất manh.

Aiz, thật là hết thuốc chữa.

https://thuviensach.vn

. : .

https://thuviensach.vn

VIÊN TIÊN SINH LUÔN KHÔNG VUI

Từ Từ Đồ Chi
www.dtv-ebook.com

Chương 5

Tối muộn, Trịnh Thu Dương tắm xong bước ra, thấy Viên Thụy đang nằm trên giường đọc sách, liếc mắt nhìn, bất ngờ phát hiện cư nhiên không phải "Thám tử lừng danh Conan" —— Cậu là fan Conan nha.

Trịnh Thu Dương hiếu kỳ hỏi: "Sách gì vậy?"

Viên Thụy vung bìa lên cho hắn xem, "Giáo trình diễn xuất – Động tác hình thể".

Trịnh Thu Dương: "…"

Viên Thụy bỏ sách xuống, lại nhìn qua, thống khổ nói: "Không xem nỗi, chữ nhiều quá."

Trịnh Thu Dương nói: "Đừng xem, ngủ đi."

Viên Thụy đóng sách lại, đặt bên cạnh chồng truyện "Thám tử lừng danh Conan" ở đầu giường, rồi trở mình nằm thẳng trên giường.

Trịnh Thu Dương cúi xuống hôn cậu.

Hôn xong, Viên Thụy mở đôi mắt có chút ướt át ra, hỏi: "Muốn làm sao?"

Trịnh Thu Dương cười cười, nói: "Em nói xem?"

https://thuviensach.vn

Viên Thụy tay sờ soạng từ bụng dưới trở xuống của Trịnh Thu Dương, rối rắm một hồi mới nói: “Làm đi, anh đã cứng như vậy rồi… Ngày hôm nay đừng bóp ngực em được không?”

Trịnh Thu Dương không hiểu, “… Tại sao?”

Viên Thụy lúng túng nói: “Lúc lên lớp luyện thể hình phải cởi áo khoác, anh lần nào cũng bóp chỗ này làm nó sưng, cách áo cũng có thể nhìn thấy, to đến mức không bình thường.”

Trịnh Thu Dương có chút buồn cười, đáp ứng nói: “Được, không bóp.”

Nhưng chưa đầy một lát hắn đã không nhịn được, tay liền lần mò tới chỗ đó, Viên Thụy lập tức kháng nghị: “Dừng tay!”

Trịnh Thu Dương vội thu tay về. Còn chưa tới nửa phút, hắn lại sờ soạng tiếp.

Viên Thụy bất mãn nói: “Đã nói rồi mà, anh làm gì vậy?”

Trịnh Thu Dương bất đắc dĩ nói: “Càng không muốn, càng không quản được tay mình.”

Viên Thụy nghĩ thầm, nói hưu nói vượn, anh là tên cuồng bóp vếu.

Trịnh Thu Dương nói: “Em xoay người nằm sấp đi, không nhìn thấy nói không chừng sẽ không ngứa tay.”

Viên Thụy cảm thấy anh nói cũng đúng, liền nghe lời xoay người nằm sấp trên giường.

Trịnh Thu Dương giữ lấy hông cậu tiến vào, hai người từ trạng thái chậm rãi đến kịch liệt, đệm giường vang kẽo kẹt nha kẽo kẹt.

https://thuviensach.vn

Viên Thụy vốn đang rên rĩ vui vẻ, đột nhiên âm điệu to lên, quát: “Anh lại nữa!”

Trịnh Thu Dương vội đem tay thả lại bên hông cậu.

Cứ lặp lại như vậy mấy lần, Viên Thụy có chút tức giận nhưng lại thoải mái đến không nói được thành câu, Trịnh Thu Dương chiến đấu say sưa, dần dần quăng luôn chuyện này ra sau đầu, phóng túng vừa xoa vừa bóp.

Cuối cùng, hai người phóng thích ngã ở trên giường thở dốc.

Trịnh Thu Dương lúc này mới nhớ tới, trốn tránh trách nhiệm nói: “Cũng không thể trách anh toàn bộ.”

Viên Thụy không để ý tới anh.

Trịnh Thu Dương nói: “Giận thật rồi?”

Viên Thụy không nói gì.

Trịnh Thu Dương cảm thấy hoảng hốt, tính khí Viên Thụy cực kỳ tốt, từ xưa đến nay chưa từng xảy ra tình huống không để ý tới mình như vậy.

Hắn nhéo nhéo lắc lắc vai Viên Thụy, lấy lòng nói: “Viên Tiểu Thụy?”

Viên Thụy xoay đầu lại nhìn anh, trên mặt còn một tầng đỏ ửng chưa tán, mím chặt môi, nửa ngày mới nói: “Anh nói mà không thèm giữ lời?”

Trịnh Thu Dương lập tức nói: “Anh sai rồi.”

Viên Thụy giật giật, nói: “Anh đi xuống trước, ép chân em tê.”

Trịnh Thu Dương tung mình qua một bên, đem bao ném vào sọt rác cạnh giường.

https://thuviensach.vn

Viên Thụy chậm rãi ngồi dậy, ủy khuất lên án: “Anh xem, sưng lên rồi.”

Trịnh Thu Dương nhịn cười, nghiêm túc nói: “Ừ, anh sai rồi, không thể khống chế được.”

Viên Thụy cau mày nói: “Đã hứa rồi, nếu không làm được cũng đừng hứa a.”

Trịnh Thu Dương không nhịn được, cười đến lăn lộn trên giường.

Viên Thụy tức tới mặt đỏ bừng, nói: “Còn cười! Ngày mai lên lớp làm sao bây giờ?”

Trịnh Thu Dương vừa cười vừa nói: “Không sao đâu, không ai nhìn chằm chằm vào chỗ đó.”

Viên Thụy nói: “Sao không có? Cũng bởi vì ngày hôm nay lên lớp có người nhìn, em mới không cho anh bóp.”

Trịnh Thu Dương bỗng cười không nổi nữa, “Ai? Ai nhìn?”

Viên Thụy nói: “Bạn cùng lớp, không nhớ rõ tên gì, lên lớp luôn quay đầu nhìn em, em cảm giác cậu ta đang nhìn ngực em, chắc chắn cảm thấy em rất kỳ quái.”

Trịnh Thu Dương trong lòng tự nhủ cái thằng bạn của em mới kỳ quái đó có biết không! Hắn ngồi xuống, hỏi: “Có đẹp trai không?”

Viên Thụy suy nghĩ một chút, nói: “Xem như đẹp, chỉ là có chút ẻo.”

Trịnh Thu Dương: “…”

Hắn nhìn cơ ngực Viên Thụy, làn da tiểu mạch, tâm tình hơi phức tạp.

https://thuviensach.vn

Viên Thụy xuống giường đến trước gương lớn nhìn, phát điên nói: “Sưng lớn như vậy!”

Ngày hôm sau ăn xong bữa sáng, Trịnh Thu Dương liền ra ngoài, Viên Thụy rửa chén dĩa, còn chưa lau bàn xong Trịnh Thu Dương đã trở lại.

“Anh nghỉ việc?” Viên Thụy không tán thành nói, “Cho dù không ai quản, anh cũng không thể phóng túng bản thân như vậy.”

Trịnh Thu Dương cũng không đi vào, nói: “Mua cho em ít đồ, xong anh lại đi.”

Viên Thụy đi tới nhìn, thì ra Trịnh Thu Dương mua cho cậu đồ lót ti [1].

[1] Không phải áo ngực nha, chỉ là cái miếng nhỏ che đầu ti tình thú thôi =))). Thặc không ngờ anh đi mua cái này =))

Trịnh Thu Dương nói vòng vo: “Ngày hôm qua là anh không đúng, sau này sẽ không như vậy nữa, sẽ không tùy tiện hứa với em.”

Viên Thụy nhìn anh, nói: “Nha.”

Trịnh Thu Dương nói: “Chiều đi học nhớ dán lên… Cách tên kia xa một chút, đỡ phải bị hắn nhìn.”

Viên Thụy nói: “Ừm.”

Trịnh Thu Dương nói: “Anh đi đây.”

Viên Thụy bỗng kéo tay áo anh lại, nói: ” Thật ra ngày hôm qua, em cũng không có tức giận.”

Trịnh Thu Dương: “…”

https://thuviensach.vn

Viên Thụy có chút xấu hổ, “Thái độ của em đối với anh không tốt, lúc đó em đã hối hận rồi.”

Trịnh Thu Dương cố ý nói: “Thật? Anh còn tưởng em không để ý đến anh.”

Viên Thụy nói: “Làm sao có khả năng!”

Trịnh Thu Dương yên lặng nhìn cậu.

Viên Thụy nhỏ giọng nói: “Em yêu anh như vậy.”

Trịnh Thu Dương trong lòng mềm thành một vũng nước, từ một playboy thẳng nam biến thành ngày hôm nay, hắn thật sự là cam tâm tình nguyện mà.

Lớp diễn xuất tổng cộng 12 tiết, bất tri bất giác, Viên Thụy đã hoàn thành một nửa.

Tết trung thu gần ngay trước mắt, nhiều năm không cha mẹ không gia đình đối với Viên Thụy ngày lễ này có cũng được không có cũng chẳng sao, nhưng năm nay lại không giống như trước

“Trịnh tiên sinh sinh ngày mười lăm tháng tám sao?” Triệu Chính Nghĩa cười nói, “Chẳng trách số tốt như vậy.”

Viên Thụy nói: “Có gì tốt?”

Triệu Chính Nghĩa nói: “Sinh ra là con trai Vua đá quý còn không tốt? Không giống tôi, ba tôi là tài xế taxi, ha ha ha.”

Viên Thụy cau mày nói: “Cũng không thể nói như thế, thật ra anh ấy… Haizz không nói ảnh, ba tôi không việc làm, là con ma cờ bạc, số tôi còn khổ hơn cậu.”

https://thuviensach.vn

Triệu Chính Nghĩa: “…”

Viên Thụy nói: “Bất quá từ sau khi ly hôn với mẹ, tôi mười mấy năm rồi chưa gặp ông ấy, cũng không biết ông ấy đi đâu.”

Triệu Chính Nghĩa cẩn thận nói: “Vậy cũng tốt, đỡ phải quay về liên lụy dì và anh.”

W.e.b.T.r.u.y.e.n.O.n.l.i.n.e.c.o.m

Viên Thụy thở dài, nói: “Liên lụy không được, mẹ tôi cũng đã chết gần mười năm rồi.”

Triệu Chính Nghĩa đồng tình nói: “Đột nhiên tôi cảm thấy số mình tốt vô cùng… Vậy, những năm đó anh làm sao vượt qua?”

Viên Thụy nói: “Dượng đối với tôi rất tốt nha, cho tôi đi học, còn cho tôi xuất ngoại.”

Triệu Chính Nghĩa đối với gia đình thêm bước nữa này cảm thấy này vô cùng hữu ái, cảm khái nói: “Trên đời thật sự có chân tình, thật sự có chân ái…”

Viên Thụy chỉ ra ngoài cửa xe, nói: “Cậu xem, đó là dượng tôi.”

Triệu Chính Nghĩa thuận theo ngón tay cậu chỉ nhìn sang, là một banner tuyên truyền, bên trên có hình một người đàn ông trung niên hòa ái dễ gần, nhất thời kinh hãi nói: “Dượng anh là thị trưởng ! ?”

Viên Thụy nói: “Phó nha.”

Triệu Chính Nghĩa vặn vẹo nói: “… Vẫn là số tôi khổ nhất.” (Đ : =))))

. : .

https://thuviensach.vn

VIÊN TIÊN SINH LUÔN KHÔNG VUI

Từ Từ Đồ Chi
www.dtv-ebook.com

Chương 6

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

Ở lớp bồi huấn lần thứ hai gặp được Tomas, Viên Thụy vẫn vô cùng vui vẻ, chủ động chào hỏi đối phương. Nhưng hôm nay dường như tâm tình Tomas không được tốt lắm, thái độ đối với cậu so với lần đầu còn lạnh nhạt hơn mấy phần.

Triệu Chính Nghĩa liếc nhìn Viên Thụy một cái, hỏi Tomas: “Cậu làm sao vậy? Phờ phạc thế?”

Tomas nói: “Không có gì, lát nữa nếu không vội đi uống cùng mấy ly đi.”

Triệu Chính Nghĩa đồng ý, Viên Thụy ở bên cạnh nói: “Tôi có thể đi cùng không?”

Tomas: “…”

Triệu Chính Nghĩa: “…”

Viên Thụy thức thời nói: “Kỳ thực tôi rất bận, không thể đi chung được.”

Sau khi cùng Tomas tách ra, Triệu Chính Nghĩa không nhịn được nói: “Viên Ca, Tomas không phải như anh nghĩ, anh chớ nhìn cậu ta gầy, cũng

https://thuviensach.vn

không cao bằng anh, nhưng trước kia ở học viện vũ đạo từng học võ thuật, một người vật được tám người đó.”

Viên Thụy kinh ngạc nói: “Woa, tôi cho là chỉ có Thiếu Lâm Tự mới dạy võ, môn múa giáo ngọa hổ tàng long a.”

Triệu Chính Nghĩa nói: “Trọng điểm của tôi là câu cuối cùng, anh tỉ mỉ xem lại chút đi.”

Viên Thụy suy nghĩ suy nghĩ, mắt trợn trừng.

Triệu Chính Nghĩa cho rằng cậu đã hiểu, liền tổng kết nói: “Cho nên, anh cũng đừng có ý kiến gì với cậu ta.”

Nhưng Viên Thụy lại nghĩ sai trọng điểm, hưng phấn nói: “Biết đánh nhau còn biết nhảy, quá đẹp trai!”

Triệu Chính Nghĩa: “…”

.

Ngày hôm nay sau khi tan lớp, thầy giáo gọi Viên Thụy ở lại một mình chỉ đạo cậu. Cậu mỗi ngày lên lớp đều đặn, đối với thầy lại rất kính trọng, trong một nhóm tiểu thịt tươi đang “hot” này, đặc biệt khiến người yêu thích.

Triệu Chính Nghĩa ở cửa đợi nửa ngày mới thấy cậu đi ra, đưa áo khoác cho cậu, nói rằng: “Trịnh tiên sinh vừa nãy gọi điện, nói tối nay sẽ đi ăn với mẹ mình, nhắn anh không cần chờ cơm.”

Viên Thụy “Ồ” một tiếng, “Vậy tôi mời cậu đi ăn.”

Triệu Chính Nghĩa vui vẻ nói: “Được nha được nha, cảm ơn Viên Ca.”

https://thuviensach.vn

Hắn đi ra bãi đậu xe lấy xe, còn Viên Thụy chờ ở cửa hông cao ốc, cúi đầu nhắn weixin cho Trịnh Thu Dương: “Em tan lớp, Tiểu Triệu nhắn lại với em rồi, em mời cậu ấy đi ăn, anh nói chuyện với mẹ cẩn thận, đừng cãi nhau nha.”

Trịnh Thu Dương trả lời rất nhanh: “Mẹ lại mắng em là đồ hồ ly tinh.”

Viên Thụy: “. Em có đẹp miếng nào đâu.”

Trịnh Thu Dương: “Mẹ còn nghĩ em là đồ dâm đãng.”

Cho dù Trịnh Thu Dương dùng âm pinyin, Viên Thụy trong nháy mắt vẫn đỏ mặt lên.

Trịnh Thu Dương: “Anh nói em đặc biệt ngây thơ.”

Viên Thụy: “Xác định không phải ngu xuẩn? “

Trịnh Thu Dương: “Mẹ nói vừa nhìn em là biết đồ điếm tâm cơ.”

Viên Thụy: “Mẹ anh còn biết từ này, cũng theo trào lưu quá đi.”

Trịnh Thu Dương: “Mẹ anh hay lướt Tianya [1].”

[1] Thiên Nhai, 1 diễn đàn của TQ

Viên Thụy: “Ha ha ha, khó trách.”

Trịnh Thu Dương: “Anh ăn cơm, lát nữa lại nhắn với em.”

Viên Thụy: “.”

Trịnh Thu Dương không đáp lại.

Viên Thụy thở dài, tâm tình tụt dốc.

https://thuviensach.vn

Cậu biết mẹ của Trịnh Thu Dương không thích cậu, cậu có thể chấp nhận phần chán ghét này, thế nhưng nếu như người vẫn luôn không thích cậu thì làm sao bây giờ? Trịnh Thu Dương đã ba mươi mốt tuổi, mẹ cứ luôn kéo hắn đi xem mắt, một lòng chờ ôm cháu nội, Trịnh Thu Dương thì luôn cười ha hả lừa gạt cho qua, không muốn làm căng với mẹ.

Viên Thụy cũng không muốn Trịnh Thu Dương vì cậu mà cãi nhau với người nhà, mẹ cậu qua đời sớm, cậu biết cảm giác khi mất đi người thân rất đau khổ, đó là loại tình cảm không một ai có cách lấp đầy chỗ trống ấy.

Cậu không cam lòng, không muốn Trịnh Thu Dương phải sớm nhận lấy sự đau khổ này.

Lúc cậu đang xuất thần, thì hàng cây xanh trước mắt cách cậu không xa có một chiếc xe méo mó dừng lại, người ngồi ghế phó lái bước xuống, hình như rất tức giận, đập mạnh cửa xe rồi nhấc chân đi ngay.

A? Là Tomas nha.

Viên Thụy nãy giờ vẫn dựa vào tường đứng dưới bóng râm, Tomas không thấy cậu.

Cậu đang định tiến lên chào hỏi Tomas, thì thấy người ngồi trên ghế lái cũng bước xuống, ba chân bốn cẳng chạy theo cản Tomas, vội vã la lên: “Cậu còn muốn thế nào? Tôi đã đích thân đến đón tan học, cậu còn bày ra cái bản mặt này cho tôi xem, đã cho thể diện mà không biết xấu hổ!”

Viên Thụy: “…” Cậu cấp tốc thu lại cánh tay muốn chào hỏi, cùng vách tường dán càng chặt hơn.

Tomas liếc mắt nhìn người kia, nói: “Tôi cần anh cho thể diện sao? Anh có mặt mũi sao? Đồ không biết xấu hổ, biến!”

https://thuviensach.vn

Viên Thụy ở trong lòng hô to, trời ơi chửi người mà cũng đẹp trai như vậy!

Người kia tức tối chỉ vào mũi Tomas chửi ầm lên: “Họ Tạ! Còn chưa chịu dứt đúng không! Ông đây không phải chỉ sờ ngực cô đó thôi sao? Ông năm xưa còn sờ nhiều hơn! Cỡ F cũng đã sờ qua, hôm nay cô đó mới cỡ C, có gì phải tức giận? Đừng được nước lấn tới! Ông làm sao không biết xấu hổ? Cậu mới…”

Y còn chưa nói hết, đã bị Tomas giơ tay tát một cái.

Viên Thụy trợn to hai mắt, bên tai vang lên câu nói “Một người vật được tám người” của Triệu Chính Nghĩa.

Người nọ bị ăn tát xong không lên tiếng nữa, Tomas nói: “Chia tay đi.” Nói xong quay người rời đi, bước chân cực nhanh.

Người nọ đứng ngây ngốc ở nơi đó, không biết là bị cái bạt tay kia làm cho bối rối hay là bởi vì câu nói vừa rồi.

Viên Thụy nôn nóng nghĩ, mau đuổi theo đi a.

Haizz, thật là cẩu huyết.

Ai ngờ cái tên kia so với cậu còn cẩu huyết hơn, đột nhiên bật tỉnh, bổ nhào về phía Tomas cách 2 mét có thừa, cứ tưởng là từ phía sau ôm được người ta, ai ngờ khoảng cách quá xa cả người chật vật ngã mạnh xuống đất.

Viên Thụy thấy vô cùng thê thảm không nỡ nhìn nhắm mắt lại, nghe tiếng là thấy đau rồi nha.

Người nọ lại không kịp kêu đau, hai tay ôm lấy một chân Tomas, la lên: “Không cho đi! Chia cái gì mà chia! Tôi đã đồng ý đâu!”

Tomas giãy mấy cái không tránh ra được, lạnh lùng nói: “Buông ra.”

https://thuviensach.vn

“Không buông! Cũng không muốn buông!” Người nọ làm một bộ dáng chịu đủ ủy khuất, “Sao em lại tra như vậy? Tối hôm qua còn nói yêu anh cả đời!”

Viên Thụy: “…”

Tomas nói: “Anh từng nói có thể tự quản chính mình!”

Người nọ kêu oan: “Anh chỉ nói anh có thể quản nửa người dưới a, không hề nói sờ cũng không được a! Anh là trai thẳng mà, nhìn thấy ngực đưa tới cửa làm sao nhịn được! ?”

Tomas cả giận nói: “Em cũng là thẳng, vậy em cũng sờ được?”

Người nọ nói: “Em dám!”

Y ngồi dưới đất ôm chân Tomas, câu uy hiếp này nói ra không có một chút khí thế.

Viên Thụy được nhìn lén đến vô cùng vui vẻ, hai ánh đèn xe đột ngột chiếu lên hai người Tomas, Triệu Chính Nghĩa không sớm không muộn, cố tình ngay lúc này lái xe tới đón Viên Thụy. W.e.b.T.r.u.y.e.n.O.n.l.i.n.e.c.o.m

. : .

https://thuviensach.vn

VIÊN TIÊN SINH LUÔN KHÔNG VUI

Từ Từ Đồ Chi
www.dtv-ebook.com

Chương 7

Thấy có người đến, Tomas lập tức nhấc cậu trai đang ôm chân mình từ trên mặt đất lên.

Lực tay kinh người như vậy, khiến Viên Thụy thán phục không thôi. Nương theo ánh đèn xe, cậu thấy được tướng mạo người trẻ tuổi kia, mắt to cằm đầy đặn, không phải dáng vẻ lưu manh trong tưởng tượng, trái lại vô cùng thanh tú, còn mơ hồ cảm thấy có chút quen mắt, chỉ là không nhớ nổi đã từng gặp ở đâu.

Từ trong cửa sổ xe thò ra một cái đầu, khuất sáng không nhìn thấy mặt, nhưng là giọng của Triệu Chính Nghĩa: “Hai người… Đang làm gì?”

Tomas cũng nghe ra giọng hắn, nói: “Không có việc gì…”

Một người khác lại nói: “Triệu Chính Nghĩa? Cút cút cút.”

Triệu Chính Nghĩa biết hai người này, cũng biết chắc là sẽ khó vây xem, vội vã quét một vòng không tìm được Viên Thụy, đành phải lấy điện thoại ra gọi cho cậu.

“Duy nhất nhìn thấu chân tướng lại là kẻ có bề ngoài như một đứa trẻ, thám tử lừng danh, Conan! Duy nhất nhìn thấu chân tướng…”

Chuông điện thoại vang lên hết sức phù hợp làm BGM cho tình huống hiện tại, Viên Thụy ôm đầu từ trong góc nhỏ chạy ra, cũng không thèm

https://thuviensach.vn

quay đầu lại vọt thẳng vào trong xe Triệu Chính Nghĩa, ngồi xuống liền hối: “Đi mau đi mau.”

Triệu Chính Nghĩa rất phối hợp, cấp tốc lùi xe về phía sau quẹo đầu chạy thẳng ra ngoài, để lại một luồng gió thổi thật xa.

Tomas và bạn trai: “…”

“Viên Ca.” Triệu Chính Nghĩa không nhịn được hỏi, “Hai người họ mới vừa làm gì vậy?”

Viên Thụy xoa xoa mặt, nói: “Này là chuyện của người ta, cậu đừng bát quái như thế được không.”

Triệu Chính Nghĩa hết biết nói gì: “Người nghe trộm rõ ràng là anh!”

Viên Thụy hơi lúng túng, hỏi: “Cậu cũng quen người kia sao?”

Triệu Chính Nghĩa nói: “Đại ca, anh làm ơn để ý tới ngành nghề anh đang sinh tồn có được không? Nhóm bọn họ nổi đến mức nghịch thiên, anh lại không nhận ra một ai. Đó là nhóm trưởng bọn họ, nghệ danh là Leo.”

Viên Thụy nói: “Tôi lại không thích nghe nhạc, không để ý tới ca sĩ a. Bọn họ cũng không phải nghệ sĩ công ty chúng ta, sao cậu lại quen bọn họ?”

Triệu Chính Nghĩa nói: “Tomas trước kia từng thuê chung phòng với tôi, từng chia tiền mấy tháng.”

Viên Thụy hỏi: “Cậu ta là thẳng nam? Leo kia cũng vậy?”

Triệu Chính Nghĩa làm vẻ chính khí nói: “Này là chuyện nhà người ta, kính nhờ anh đừng bát quái như thế được không.”

Viên Thụy thở dài: “Haizz.”

https://thuviensach.vn

Triệu Chính Nghĩa vểnh tai lên chuẩn bị nghe bát quái.

Viên Thụy nói: “Cậu nói đúng, chúng ta không nên bát quái như thế.”

Triệu Chính Nghĩa: “…”

Viên Thụy hỏi hắn: “Cậu ăn cay được không? Tôi mời cậu đi ăn món cay nha.”

Triệu Chính Nghĩa: “…” Tại sao lại muốn ăn đồ cay a? ! Không thể mời hắn ăn món gì quý một chút đắt một chút sao?! Hơn nữa có ai muốn thảo luận ăn cái gì đâu? Mau đem bát quái nói xong a!

Viên Thụy lại tràn ngập mong chờ, nói: “Trịnh Thu Dương không thể ăn cay, tôi đã lâu lắm rồi không ăn đồ cay, da vịt rong biển nấm hương cá viên đậu phụ, ai, quá vui.”

Triệu Chính Nghĩa nghiêm trọng hoài nghi Viên Thụy trước đây từng làm trong Amway[1], công lực tẩy não vô cùng thâm hậu, rất nhanh khiến cho hắn cảm thấy đồ cay cũng vô cùng ngon miệng.

[1] Amway là một tập đoàn có trụ sở chính tại Mỹ, ở một số quốc gia sử dùng hình thức bán hàng đa cấp hoặc bán hàng trực tiếp.

Trịnh Thu Dương bị mẹ lải nhải đến hơn mười một giờ tối mới thả hắn đi, về đến nhà đã nửa đêm.

Viên Thụy còn chưa ngủ, nằm ở trên giường xem truyện tranh, thấy anh vào phòng liền bò dậy vui vẻ nói: “Anh rốt cục về rồi, em chờ anh đã lâu.”

Trong nháy mắt, cảm giác gia đình ấm áp dâng lên trong lòng Trịnh Thu Dương, tất cả nhu tình đều khuấy động trong lồng ngực, hắn nhìn Viên Thụy, nhẹ giọng nói: “Ừ, em…”

https://thuviensach.vn

Viên Thụy mặt đầy hưng phấn nói: “Em có chuyện bát quái cực hay muốn kể cho anh! Đã nghẹn cả đêm rồi!”

Trịnh Thu Dương: “…”

Viên Thụy kể chuyện cực kỳ sinh động, y như thật, Tomas và Leo cấu xé lẫn nhau làm sao, sau đó Tomas một chiêu chế địch, Leo nhanh chóng tỉnh ngộ ôm chân cầu người đừng đi.

Trịnh Thu Dương sắc mặt cổ quái.

Viên Thụy nâng vẻ mặt dại trai nói: “Tomas cực khốc, vì một cái tát kia, em còn muốn bái lạy gọi nam thần.”

Trịnh Thu Dương che mặt không muốn nhìn cậu.

Viên Thụy đến gần ôm lấy anh, hỏi: “Anh sao vậy? Em kể chuyện rất chán sao?”

Trịnh Thu Dương thả tay xuống, nói: “Bạn trai của nam thần của em, Leo kia, chính là Vương Siêu.”

Viên Thụy: “… Vương Siêu?”

Một lát sau cậu mới phản ứng: “A! Em trai Vương Tề? Em chồng Phương Sĩ Thanh? Khó trách nhìn quen như vậy, lớn lên khá giống Vương Tề.”

Trịnh Thu Dương nói: “Anh cũng biết cậu ta, trước đây từng đi chơi chung.”

Viên Thụy ngẩn ra, nói: “Cùng nhau chơi cái gì?”

Trịnh Thu Dương không ngờ cậu sẽ hỏi như vậy, có chút ngượng ngùng nói: “Chỉ là uống chút rượu và vân vân.”

https://thuviensach.vn

Viên Thụy buông tay ôm anh ra, nghi ngờ hỏi: “Anh ta nói trước đây từng sờ qua ngực cỡ F, anh cũng sờ qua rồi?”

Trịnh Thu Dương: “…”

Viên Thụy hỏi: “Sờ đã không? Chắc là mềm lắm ha?”

Trịnh Thu Dương: “…”

Viên Thụy vỗ vỗ vai anh, nói: “Anh đừng căng thẳng, em chỉ là hiếu kỳ, em còn chưa sờ qua mà.”

Trịnh Thu Dương thở phào một hơi, hắn thật sự có chút căng thẳng, nói lảng sang chuyện khác: “Ngày mười lăm tháng tám, em có sắp xếp gì không? Anh phải tới chỗ mẹ, không thể không đi.”

Viên Thụy có hơi thất vọng, nhưng vẫn nói: “Ừ.”

Trịnh Thu Dương nói: “Hay em đi cùng anh đi?”

Viên Thụy lắc đầu nói: “Không được, Trung thu còn là sinh nhật anh, đừng chọc mẹ anh giận, lúc sinh anh khổ cực như vậy, sinh nhật vẫn để cho người vui vẻ đi.”

Trịnh Thu Dương xoa xoa bóp bóp mặt cậu, nói: “Thật là hiểu chuyện, vậy em làm sao?”

Viên Thụy suy nghĩ một lúc, “Em đi ăn cùng dượng vậy, em gái ở đang đi học ở thành khác, đoán chừng cũng không về.”

Trịnh Thu Dương nói: “Cũng được… Anh sẽ cố về sớm với em.”

Viên Thụy cảm thấy có chút thương cảm, cố tình bày ra gương mặt cười sáng lạn, hỏi: “Anh muốn quà sinh nhật gì nha?”

https://thuviensach.vn

Trịnh Thu Dương ôm cậu, nói: “Không cần, chỉ muốn sắp tới trở về là có thể nhìn thấy em.”

Đêm đó không có làm.

Viên Thụy tuy rằng không nói, cũng nỗ lực biểu hiện rất vui vẻ, thế nhưng Trịnh Thu Dương rõ ràng cảm giác được cậu có chút không vui.

Là bởi vì ghen chuyện cũ? Hay là bởi vì Tết Trung thu không thể trải qua cùng nhau?

Hai chuyện này, Trịnh Thu Dương đều không thể làm gì, hắn lựa chọn không hỏi.

Viên Thụy mất ngủ, sợ Trịnh Thu Dương phát hiện nên nằm ở trên giường ngẩn người không nhúc nhích.

Nguồn :

Từ lúc mới quen cậu đã biết trước đây Trịnh Thu Dương là loại người gì, cho nên không thể nói là đố kị hay là ghen tị, chỉ là có chút không yên lòng. Từng thích con gái mềm mại thơm hương, sau này thật sự không có chút cảm giác sao?

Nếu Trịnh Thu Dương cũng giống như Vương Siêu, không cự tuyệt được sự chủ động của phái nữ, cậu có dũng khí như Tomas tát Trịnh Thu Dương một bạt tay, sau đó nói chia tay không?

Không có a.

Cậu chưa từng yêu đương, nhưng kinh nghiệm đơn phương rồi bị thất tình thì rất nhiều, đa số đều thất vọng buồn bã chốc lát, chỉ có lần thật lâu trước đây bị người đầu tiên thích từ chối mà thương tâm rất lâu. Mà bây giờ

https://thuviensach.vn

ngay cả tên lẫn tướng mạo của người đó cậu cũng không còn nhớ rõ, chỉ nhớ rõ đuôi chân mày bên trái đối phương có một vết sẹo nho nhỏ.

Nhưng cậu với Trịnh Thu Dương đã quen thuộc như vậy, từ đặc thù thân thể đến nếp sống, cậu thậm chí biết rõ khi Trịnh Thu Dương đi tiểu thích dùng tay nào đỡ cái ấy.

Cậu rất yêu Trịnh Thu Dương, cậu nghĩ, cậu nguyện ý vì Trịnh Thu Dương làm bất cứ chuyện gì, cho dù là đi bơm ngực… Chỉ là 1m89 da nâu quá xấu.

Trời dần sáng, Trịnh Thu Dương bị nóng tỉnh dậy, Viên Thụy như con bạch tuộc ở trên người hắn quấn chặt, hơi thở phà vào cổ của hắn, ấm áp lại thân mật.

Trịnh Thu Dương không nhúc nhích, rất hưởng thụ thời gian ám muội lúc sáng sớm.

Hắn và Viên Thụy đã yêu nhau hơn nửa năm, may mắn tại thời điểm mấu chốt cong hay không cong đã lựa chọn chính xác.

Lúc mới quen, hắn chỉ cảm thấy Viên Thụy người này rất thú vị, vừa ngớ ngẩn vừa manh, vừa gặp đã muốn trêu đùa, càng đùa càng nghiện, đùa tới đùa lui cuối cùng đi vào luôn. Cũng may hắn lớn lên đẹp trai, Viên Thụy đã sớm coi trọng hắn, lúc này mới có thể ăn nhịp với nhau thuận lý thành chương làm người yêu.

Cảm ơn lũ tiểu tử có mắt không tròng trên đường tình nhấp nhô của Viên Thụy, nếu không hắn phải đi đâu để kiếm được một bảo bối như vậy.

. : .

https://thuviensach.vn

VIÊN TIÊN SINH LUÔN KHÔNG VUI

Từ Từ Đồ Chi
www.dtv-ebook.com

Chương 8

Trung thu chớp mắt đã đến.

Trịnh Thu Dương đi cùng mẹ anh, Viên Thụy thì về nhà dượng.

Vốn tưởng rằng em gái Tác Duyệt đi học đến Quốc khánh mới về được, ai ngờ khi đến nơi mới biết cô đã trở về trước ngày Trung thu.

Lúc ba dượng Tác Kiến Quân kết hôn với mẹ Viên Thụy, từng dẫn theo một đứa bé, em gái một nửa của Tác gia này nhỏ hơn Viên Thụy năm tuổi, hiện tại đang học ở Thượng Hải, chuyên ngành quan hệ quốc tế, đại học năm thứ ba.

Mẹ của Tác Duyệt bất hạnh bị tai nạn giao thông qua đời, lúc Viên Thụy đến Tác gia, Tác Duyệt còn trong tình trạng bất ổn, Viên Thụy bất quá cũng mới sáu, bảy tuổi, hai anh em tuy không có quan hệ máu mủ, nhưng từ nhỏ quan hệ không tệ.

“Bạn em rất thích xem show thực tế của anh, ai cũng khen anh rất đẹp trai, trong các khách mời thích nhất là anh, phòng tụi em còn có fan não tàn của anh.” Tác Duyệt ngồi sát Viên Thụy trên ghế sô pha, cười hì hì nói, “Anh không biết em phải nhịn bao nhiêu cực khổ, rất muốn nói cho họ biết anh là anh của em.”

Viên Thụy bị khen đến xấu hổ, nói đùa: “Sao lại nhịn không nói? Sợ bọn họ cười anh của em là tên đại ngốc sao?”

https://thuviensach.vn

Tác Duyệt đẩy cậu một cái, làm như thật: “Nói cái gì đó, em là sợ không cẩn thận khiến anh bị ghét, em xinh đẹp như vậy, còn ưu tú như thế, trong trường biết bao nhiêu người ghen tỵ, không ưa em thì thôi, để bọn họ biết anh là anh của em còn không ghét chết anh sao.”

Viên Thụy cũng cười rộ lên.

Tác Duyệt thay đổi ngữ khí nhỏ giọng nói: “Em nghe ba nói, anh quen bạn trai?”

Viên Thụy: “…”

Tác Duyệt nói: “Đừng xấu hổ chứ, đẹp trai không? Có ảnh không? Cho em xem đi.”

Viên Thụy lấy điện thoại di động ra, mở khóa rồi vào album cho cô xem, Viên Thụy chỉ cho cô hình Trịnh Thu Dương, cô khoa trương nói: “Oa! Này cũng quá đẹp trai đi!”

Viên Thụy hơi muốn khoe lại cảm thấy ngượng, cứng rắn nhẫn nhịn nói: “Ừ, cũng được đi.”

Tác Duyệt lại xem thêm vài tấm, hỏi: “Làm việc gì? Cũng là người mẫu? Vóc dáng rất được nha.”

Viên Thụy vô cùng tự hào nói: “Không phải, là nhà thiết kế trang sức, tài hoa lắm nha.”

Tác Duyệt không nhịn được cười, hỏi: “Còn cái kia? Thì sao?”

Viên Thụy mới bắt đầu không có hiểu, nhìn ánh mắt cô một hồi mới hiểu được, lúng túng nói: “Tiểu cô nương sao lại hỏi cái này.”

Tác Duyệt cười to nói: “Truyện với manga dưới đáy giường em anh cũng không phải chưa từng thấy, nói mau nói mau, có lớn không? Có đau

https://thuviensach.vn

không? Một tuần mấy lần? Một lần bao lâu?”

Viên Thụy đành phải đỏ mặt thấp giọng nói: “Lớn, không quá đau, ba, bốn lần, nửa tiếng đi.”

Tác Duyệt thật ra cũng không phải muốn biết lắm, chỉ muốn trêu Viên Thụy, nghe được đáp án trái lại ngẩn ra, phì một tiếng bật cười. (Đ : Gặp con em cũng là ….=)))

Viên Thụy mặt ngốc còn chưa hiểu, nói: “Nhiều lắm sao?”

Tác Duyệt nằm nhoài trên vai cậu cười đến không kiềm chế được.

Lúc ăn cơm, Tác Duyệt vẫn còn vừa cười vừa ăn, Tác Kiến Quân nói: “Hai đứa nói cái gì mà vui vậy?”

Đầu Viên Thụy muốn chui tọt vào trong chén.

Tác Duyệt cười đã xong, cảm thấy anh mình bị trêu cũng đủ rồi, liền giả vờ nghiêm trang nói: “Không có gì, nói về mấy chuyện lộn xộn của nghệ sĩ thôi.”

Tác Kiến Quân nói: “Giới văn nghệ bây giờ rất loạn, Tiểu Thụy con đừng đi ăn chơi lung tung, công việc văn nghệ gánh nặng đường xa, đặc biệt là thần tượng trẻ tuổi, hành vi cử chỉ cũng có ảnh hưởng chính diện.”

Viên Thụy bé ngoan gật đầu.

Tác Duyệt bất mãn nói: “Người ta bây giờ gọi là giới showbiz, sớm không còn gọi là giới văn nghệ, ba, ở nhà ít giở giọng.”

Tác Kiến Quân trừng cô, nói: “Con cũng ít đi chơi đi, học cho tốt, chuẩn bị thi nghiên[1].”

[1] Nghiên cứu sinh

https://thuviensach.vn

Tác Duyệt bĩu môi không nói.

Im lặng ăn cơm một hồi, Tác Kiến Quân đột nhiên gọi: “Tiểu Thụy nha.”

Viên Thụy ngồi đoan chính, rửa tai lắng nghe nói: “Ba, người nói.”

Tác Kiến Quân nói: “Con cùng bạn trai sao rồi?”

Viên Thụy: “…”

Tác Duyệt: “Ha ha ha ha ha ha.”

Hơn chín giờ, Viên Thụy cùng Tác Duyệt thu dọn chén đũa, sau khi rửa sạch thì ra về.

Tác Duyệt chế nhạo: “Vội vã trở về ngắm trăng a?”

Viên Thụy nói: “Hôm nay là sinh nhật anh ấy, xong rồi về sớm một chút.”

Tác Duyệt cười nói: “Vậy anh đi nhanh đi. Em ngày 5 tháng 10 về trường, hôm nào rảnh rỗi hẹn ảnh ăn bữa cơm đi?”

Viên Thụy suy nghĩ một chút, nói: “Anh đi về hỏi đã.”

Tác Duyệt ra vẻ bất mãn nói: “Làm sao? Không nỡ cho em xem a?”

Viên Thụy vội nói: “Không phải không phái, ai, thế nào đi nữa anh cũng phải hỏi ảnh, dù sao gặp mặt người nhà là một chuyện rất lớn.”

Tác Duyệt nói: “Cũng không phải gặp ba… Anh gặp người nhà của anh ta chưa?”

Viên Thụy nói: “Gặp mẹ anh ấy một lần rồi.”

https://thuviensach.vn

Tác Duyệt cười rộ lên, “Vậy thì tốt, anh hỏi xong nhớ gọi cho em, sớm nha, em cũng vội lắm.”

Tạm biệt cha con Tác gia ra về, trong lòng Viên Thụy ấm áp, đã nhiều năm như vậy, bọn họ đã sớm như người nhà thật sự, quan tâm lẫn nhau, nhớ nhau, cho dù không cùng huyết thống cũng có thân tình ấm áp ràng buộc.

Trên trời trăng tròn sáng ngời, ánh trăng chiếu rọi làm ngọn đèn của vạn gia đình, mỗi ánh đèn, mỗi một cánh cửa sổ, khoảng chừng đều có một câu chuyện đoàn viên.

Viên Thụy bỗng nhiên rất nhớ Trịnh Thu Dương, cậu lấy điện thoại ra, nhắn cho Trịnh Thu Dương: “Em đang trên đường về, anh còn ở chỗ dì?”

Chỉ cần Trịnh Thu Dương đi cùng mẹ, Viên Thụy sẽ không gọi điện thoại cho anh, sợ dì nghe thấy sẽ mất vui. Hai người sau khi ở cùng nhau, Trịnh Thu Dương từng dẫn cậu về nhà anh một lần, Viên Thụy ngay cả cửa cũng không thể bước vào, Trịnh Thu Dương cũng bị mẹ anh vừa đánh vừa chửi chạy ra ngoài. Lần đó rất khó xử, sau đó Trịnh Thu Dương luôn xin lỗi nói tại vì mình không nói rõ với mẹ đã dẫn cậu đi gặp, hại cậu chịu oan ức. Viên Thụy lại cảm thấy mẹ anh mới chịu oan ức, hai mẹ con vốn đang tốt lành, bởi vì cậu một người ngoài mà huyên náo không vui.

Qua hồi lâu, Trịnh Thu Dương mới trả lời: “Đừng nói nữa, ba anh mới vừa tới, chân trước ông vừa vào cửa, chân sau bà lớn liền chạy đến, còn cãi nhau ầm ĩ một hồi.”

Truy cập fanpage https://www.face book.com/webtruyen onlinecom/ để tham gia các event hấp dẫn.

Viên Thụy kinh hãi, nhanh chóng nhắn lại: “Dì không sao chứ?”

Trịnh Thu Dương: “Đang khóc, anh đang dỗ, có thể về trễ.”

https://thuviensach.vn

Viên Thụy: “Ừm.”

Trịnh Thu Dương: “Anh đặt bánh ngọt với hoa tươi trước rồi, mười giờ rưỡi đưa tới, em về chờ ký nhận, anh không kịp.”

Viên Thụy: “Đừng gấp trở về, ở lại bồi dì cho tốt, em không chờ anh, em ngủ sớm một chút vậy.”

Trịnh Thu Dương đứng giữa phòng khách hỗn độn, tức giận cố đè nén khi nãy giờ đã được quét đi sạch sành sanh, trong lòng mềm mại tột đỉnh.

Viên Thụy vừa vào tàu điện ngầm, điện thoại liền rung lên, Trịnh Thu Dương gửi tới: “Chút nữa sẽ về, đừng ngủ, chờ anh.”

Cậu đem di động cất vào túi, tuy vui nhưng có chút lo cho mẹ Trịnh Thu Dương.

Lúc này nhà nhà đang ăn tết nên người trên tàu điện ngầm không nhiều lắm, có một đôi tình nhân trẻ tuổi vẫn luôn lén lút nhìn Viên Thụy, cuối cùng cô gái lấy hết dũng khí bước qua hỏi: “Anh là Viên Thụy phải không?”

Viên Thụy nói: “Tôi…”

Chàng trai ở phía sau nói: “Chắc là lớn lên khá giống đi? Ngôi sao ai lại đi tàu điện ngầm?”

Cô gái hơi thất vọng, nhìn mặt Viên Thụy, nói: “Xin lỗi, nhưng mà có ai từng nói với anh là anh rất giống Viên Thụy không?”

Viên Thụy nói “… Tôi chính là Viên Thụy a.”

Đôi tình nhân kia: “…”

Chàng trai nói: “Lừa người khác chắc?”

https://thuviensach.vn

Viên Thụy đứng lên.

Cô gái mở to mắt: “Cao như vậy! Hàng thật!”

Viên Thụy ký tên và chụp ảnh cùng, cô hưng phấn đến hai má đỏ lên, nói: “Anh đang quay chương trình sao? Trung thu cũng không nghỉ ngơi? Sao không có quay phim đi cùng anh?”

Chàng trai nói: “Nhất định là camera ẩn.”

Hai người còn có chút mong đợi, cô gái kia còn chỉnh lại tóc.

Viên Thụy từ trong túi móc ra tập thẻ tàu được bọc bởi túi hình Conan, nói: “Trước đây làm rất nhiều, không ngồi thì lãng phí.”

Tình nhân: “…”

Tàu điện ngầm đến trạm, Viên Thụy nói: “Tôi xuống, lễ vui vẻ, về nhà sớm nha, hẹn gặp lại.”

Cậu đi rồi, cô gái lôi kéo chàng trai rít gào: “Đẹp trai quá đáng yêu quá a a a a a a.”

Chàng trai: “… Cũng được đi, có hơi ngốc.”

Cô gái: “Câm miệng! Rõ ràng manh như vậy!”

. : .

https://thuviensach.vn

VIÊN TIÊN SINH LUÔN KHÔNG VUI

Từ Từ Đồ Chi
www.dtv-ebook.com

Chương 9

Trịnh Thu Dương dỗ mẹ ngủ xong rồi nhanh chóng lái xe về, lúc về tới nhà vừa đúng 11 giờ 47 phút.

Trong nhà yên lặng, trên ổ bánh ngọt cắm nến số "31", bên cạnh là bó hoa hồng.

Hắn đi tới cửa phòng ngủ, Viên Thụy ngồi xếp bằng trên giường, đang xem hoạt hình Conan trên tablet, đôi mắt mở to, vẻ mặt chăm chú, nhìn ra hết sức say mê.

Trịnh Thu Dương gọi cậu: "Viên Tiểu Thụy."

Viên Thụy bị gọi sợ hết hồn ngẩng phắt đầu lên.

Trịnh Thu Dương nói: "Chỉ còn mười phút, còn muốn tổ chức sinh nhật cho anh không?"

Viên Thụy vội tắt video, ném tablet đi, gật đầu nói: "Muốn muốn muốn."

Trịnh Thu Dương đùa giỡn nói: "Bánh rán trái cây đến một mâm, ấy cho chó ăn. Cậu bạn bên kia, cho tôi xem hai tay nào!"

[1] 1 câu hát trong bài hát 药药！切克闹！煎饼果子来一套！ (Yo yo ! Check it out ! Bánh rán trái cây đến một bộ !)

https://thuviensach.vn

Viên Thụy: “…”

Trịnh Thu Dương: “Ha ha ha.”

Viên Thụy nhảy xuống đất, dép cũng không mang chân trần chạy tới, hoảng hốt nói: “Mặt làm sao vậy?”

Trịnh Thu Dương nhếch môi cười, “Bà lớn của ba anh cào, không đau.”

Viên Thụy nâng mặt của anh nhìn kỹ, bên má phải gần cằm có vết máu, cau mày nói: “May mà không quá sâu, chắc sẽ không để lại sẹo, bà làm gì cào anh a?”

Trịnh Thu Dương nói: “Bà đánh mẹ anh, anh lúc cản không cẩn thận bị ngộ thương.”

Viên Thụy lại gần hơn, dùng miệng thổi thổi vết thương, nói: “Đánh mẹ anh cũng không đúng, việc này đều tại ba anh, hai dì nên liên thủ đánh ông, phụ nữ với nhau tội gì làm khó nhau.”

Trịnh Thu Dương: “…”

Viên Thụy: “… Xin lỗi, chuyện người lớn nhà anh, em nhiều chuyện.”

Trịnh Thu Dương thở dài: “Xin lỗi cái gì, ba người bọn họ gộp lại cũng không hiểu chuyện bằng em.”

Viên Thụy nói: “Trong nhà hình như còn băng cá nhân, muốn dán không? Em đi lấy.”

Trịnh Thu Dương nắm tay cậu, cười nói: “Không cần, đừng lãng phí thời gian, mau tổ chức sinh nhật cho anh.”

https://thuviensach.vn

Viên Thụy thắp nến, còn hát chúc mừng sinh nhật, Trịnh Thu Dương chắp tay ước nghiêm túc, sau đó thổi tắt nến.

Viên Thụy từ trong ngăn kéo bên cạnh lấy ra một hộp quà, nói: “Sinh nhật vui vẻ, tặng cho anh.”

Trịnh Thu Dương cười hỏi: “Cái gì vậy?”

Viên Thụy mong chờ nói: “Anh mở ra xem là biết.”

Trịnh Thu Dương gỡ hộp quà ra, cũng rất mong đợi, đây là lần đầu tiên sau khi anh trưởng thành mong chờ quà sinh nhật như vậy.

Trong hộp là một cái ống thủ dâm.

Trịnh Thu Dương: “…”

Viên Thụy giới thiệu: “Cái này size lớn nha, anh chắc chắn dùng được.”

Trịnh Thu Dương cầm cái ống thủ dâm kia, phát điên nói: “Sao anh phải dùng nó hả!”

Viên Thụy nói: “Sau này em đi đóng phim hoặc quay chương trình không ở nhà, cái này rất có ích nha.”

Trịnh Thu Dương cả giận nói: “Vậy sao em không dứt khoát mua luôn búp bê tình dục cho anh đi, xài còn có ích hơn.”

Viên Thụy lúng túng nói: “Búp bê tình dục đắt lắm.”

Trịnh Thu Dương: “…”

Viên Thụy xấu hổ bổ sung: “Hơn nữa phần lớn là búp bê nữ.”

Trịnh Thu Dương: “…”

https://thuviensach.vn

Hắn liếc mắt nhìn đồng hồ, nói: “Đã qua 12 giờ, em biết anh vừa nãy ước cái gì không?”

Viên Thụy: “? ? ?”

Trịnh Thu Dương nói: “Anh hi vọng chúng ta mãi mãi ở bên nhau, giống như đêm nay.”

Viên Thụy hết sức cảm động, “Em cũng…”

Trịnh Thu Dương nói: “Nhưng anh không ngờ phần cuối đêm nay là như thế này, anh hết sức thất vọng.”

Viên Thụy: “…”

Trịnh Thu Dương khoanh tay nói: “Em dỗ anh sao cho được đi.”

Viên Thụy suy nghĩ một chút, như tráng sĩ chặt tay nói: “Vậy,… em mua thêm búp bê tình dục cho anh nha?”

Trịnh Thu Dương: “…”

Viên Thụy nhìn anh, hơi đỏ mặt, cẩn thận nói: “Em làm búp bê cho anh, được không?”

Trịnh Thu Dương không nhịn được cười, nói: “Viên Tiểu Thụy, em thông minh ra rồi đó.”

Viên Thụy thấy anh chấp nhận, thở phào nhẹ nhõm nói: “Ai, búp bê thật sự rất đắt nha.”

Thà rằng “đền thịt” cũng không nguyện tiêu tiền Viên Thụy xoa vếu bị tàn nhẫn bóp cả tối, hôm sau trước khi đi học buồn bực dán miếng lót ti.

Sắp dùng hết nữa rồi.

https://thuviensach.vn

Kể từ lần vô tình nhìn thấy Tomas và bạn trai cãi nhau, mấy ngày sau cũng không gặp lại hắn, hôm nay lại nhìn thấy đối phương, Viên Thụy quên luôn lúng túng ngày đó, nhiệt tình chào hỏi: “Vừa tới sao? Chúng tôi cũng mới tan lớp.”

Bạn đang ❓

Tomas thần sắc vi diệu nói: “Chương trình học của tôi kết thúc rồi, hôm nay tới là vì chuyện khác.”

Trong cao ốc, trên lớp bồi huấn có hai văn phòng nhà làm phim, nếu không phải đến lớp, vậy tám phần mười chính là đến bàn chuyện hợp tác.

Viên Thụy chân thành nói: “Vậy tốt quá rồi, nghe nói các tác phẩm của hai nhà làm phim này rất đắt khán giả.”

Triệu Chính Nghĩa dùng sức ho khan, ám chỉ cậu đừng mặt nóng đi dán mông lạnh.

Viên Thụy ngậm miệng.

Tomas ngược lại nói: “Nhân tiện, nghe nói Viên Ca vừa nhận được truyện mạng chuyển thể thành phim, rất HOT, ratting chắc chắn sẽ rất cao.”

Viên Thụy thụ sủng nhược kinh, đây là câu dài nhất Tomas từng nói với cậu.

Triệu Chính Nghĩa cướp lời: “Tomas, mày không có chuyện gì làm sao? Bận thì đi nhanh đi, tụi này cũng phải đi rồi.”

Tomas liếc nhìn Viên Thụy một cái, nói: “Được, vậy hẹn gặp lại.”

Hắn đi xa, Viên Thụy kích động nói: “Đó là câu dài nhất cậu ta từng nói với tôi!”

https://thuviensach.vn

Triệu Chính Nghĩa: “…”

Viên Thụy vui vẻ nói: “Nhất định đã phát hiện tôi là fan.”

Triệu Chính Nghĩa hết nói nỗi lấy điện thoại ra gửi tin nhắn.

Viên Thụy còn đang ở đó hưng phấn không thôi, nói: “Cậu nói tôi hẹn người ta đi ăn được không? Nói không chừng còn có thể làm bạn. Đúng lúc quản lý quán tôi ăn lần trước tặng voucher, không dùng thì hết hạn.”

Triệu Chính Nghĩa: “…”

Viên Thụy thấy hắn chỉ lo cúi đầu nhắn tin, không thể làm gì khác hơn là tự lẩm bẩm một mình: “Không cùng công ty, dường như không ổn lắm.”

Triệu Chính Nghĩa đem điện thoại di động đưa đến trước mặt cậu, nói: “Viên Ca, anh xem.”

Phía trên là “Tạ Trúc Tinh” gửi tin nhắn tới: “Bạn trai anh ta gọi điện cho Vương Siêu, là người một nhà.”

Viên Thụy không hiểu ra sao nói: “Ai là Tạ Trúc Tinh? Đang nói cái gì?”

Triệu Chính Nghĩa nói: “Còn nói là fan, ngay cả tên thật của người ta cũng không biết?”

Viên Thụy mơ hồ nhớ lại Tomas đúng là họ Tạ, vẫn chưa hiểu, “Bạn trai ai gọi cho Vương Siêu? Có ý gì a?”

Triệu Chính Nghĩa: “…”

Hắn cơ hồ muốn giơ chân đạp, “Anh a! Chính là bạn trai của anh a!”

Đúng lúc có mấy người cùng lớp diễn xuất bước tới.

https://thuviensach.vn

Viên Thụy nghiêm túc nói: “Đúng đúng, chính là loại tình cảm này, thầy nói trên sân khấu nên thể hiện kịch liệt hơn một chút.”

Triệu Chính Nghĩa: “…”

Các bạn học đi qua.

Viên Thụy từ kinh hãi đến biến sắc: “Bạn trai tôi? ! Tôi…tôi… tôi nào có bạn trai a.”

Triệu Chính Nghĩa vẻ mặt “Anh lừa ai hả”.

Viên Thụy cảm giác mình bị nhìn thấu, lúng túng nói: “Chị Linh Linh không cho nói.”

Triệu Chính Nghĩa: “…”

Viên Thụy bỗng nhiên lại mừng rỡ nói: “Tomas nói tôi là người một nhà đó, vậy tôi có thể hẹn cậu ta ăn cơm chưa?”

Triệu Chính Nghĩa nhịn một bụng không phun tào [2], nói: “Anh không sợ Trịnh tiên sinh ghen sao?”

[2] châm chọc chê bai, ghê tởm muốn ói ra, v…v…

Viên Thụy nói: “Ảnh biết tôi thích Tomas mà.”

Triệu Chính Nghĩa lảo đảo một cái suýt chút nữa ngã xuống.

. : .

https://thuviensach.vn

VIÊN TIÊN SINH LUÔN KHÔNG VUI

Từ Từ Đồ Chi
www.dtv-ebook.com

Chương 10

Xem hạn dùng voucher, cuối cùng cũng không thể mời Tomas, Viên Thụy nói với Trịnh Thu Dương rằng Tác Duyệt muốn gặp anh, Trịnh Thu Dương sảng khoái đồng ý.

Cũng ngay ngày Quốc khánh, Tác Kiến Quốc phải tham gia tiệc trà quốc khánh thành phố, phải ở nhà một mình Tác Duyệt liền hẹn Viên Thụy gặp mặt ngay đêm đó.

“Bộ này?” Viên Thụy phối một bộ cầm yếm thử ở trước ngực, “So với bộ hồi nãy được hơn không?”

Trịnh Thu Dương nói: “Cũng được, còn bộ nào khác không?”

Viên Thụy xoay người mò tìm trong tủ quần áo, lại phối một bộ cho anh xem.

Trịnh Thu Dương nâng cằm, kén chọn nói: “Hình như bộ đầu tiên được nhất.”

Viên Thụy không thể làm gì khác là lại lôi bộ thứ nhất ra, nói: “Thật ra anh mặc cái gì cũng đẹp mà, Tác Duyệt nhìn ảnh cũng nói anh rất đẹp trai, anh không cần lo lắng chuyện này.”

Trịnh Thu Dương lại nói: “Lần đầu tiên gặp người nhà em, để lại ấn tượng tốt rất quan trọng. Hay là mặc cái áo khoác lúc nãy, phối với cái quần

https://thuviensach.vn

tối màu kia?”

Viên Thụy nhìn đồng hồ trên tay, không chịu nổi nói: “Không được, anh còn rề rà nữa là chúng ta trễ đó, hôm nay chắc chắn sẽ kẹt xe.”

Trịnh Thu Dương nhìn trái nhìn phải, cuối cùng quyết định: “Vẫn là bộ thứ nhất tốt hơn, làm chân anh dài ra.”

Cuối cùng cũng thay xong quần áo, Viên Thụy đem theo quà Trịnh Thu Dương tặng cho Tác Duyệt, thay giày, đứng ở cửa trước thúc giục: “Anh đang làm gì đó? Nhanh lên đi! Thật sự trễ lắm rồi!”

Trịnh Thu Dương ở trong phòng vệ sinh nói: “Em nhấn nút thang máy trước đi, anh lập tức tới ngay.”

Viên Thụy không thể làm gì khác đành đi ra ngoài ấn thang máy, tay sờ vào trong túi, chết, quên lấy di động rồi, liền xoay người trở lại, đẩy cửa ra đúng lúc nhìn thấy Trịnh Thu Dương cúi người mang giày.

Viên Thụy: “…”

Trịnh Thu Dương: “…”

Viên Thụy nói: “Đó là miếng lót giày tăng chiều cao phải không?”

Trịnh Thu Dương: “…”

Viên Thụy cầm di động cất vào túi, nói: “Anh nhanh lên đi, thang máy sắp tới rồi.”

Hai người sóng vai đứng trong thang máy, yên lặng không nói.

Mãi cho đến khi xuống lầu, Trịnh Thu Dương lái xe, Viên Thụy ngồi ghế phó lái vẫn không hé nửa lời.

https://thuviensach.vn

Trịnh Thu Dương nhịn hết nỗi nói trước: “Không muốn nói gì sao?”

Viên Thụy: “…”

Trịnh Thu Dương khó thở nói: “Vốn không muốn bị em nhìn thấy, em nói tự dưng em quay lại làm gì chứ.”

Viên Thụy rụt cổ một cái, nói: “Xin lỗi, em không cố ý.”

Trịnh Thu Dương: “…”

Viên Thụy nói: “Em cũng không phải cố ý cao hơn anh.”

Trịnh Thu Dương nói: “Anh đâu có trách em!”

Viên Thụy nhìn anh, nói: “Anh không giận chứ?”

Trịnh Thu Dương hít thở sâu mấy cái, “Không có, sao phải giận?”

Viên Thụy nói: “Vậy…em có thể cười cái được không?”

Trịnh Thu Dương: “… Buồn cười lắm sao?”

Viên Thụy vô cùng thành thật: “Thu Dương, anh rất đáng yêu.”

Trịnh Thu Dương: “…”

Đã mất mặt rồi thôi cho mất luôn: “Cười đi.”

Viên Thụy cao hơn hắn 3 cm, nhưng bả vai hắn rộng hơn Viên Thụy, nếu không đứng cùng một chỗ kỳ thực cũng khó nhận ra.

Nhưng hắn lại để ý.

Nhất là khi gặp mặt em gái Viên Thụy, hắn không muốn mình nhìn thấp hơn Viên Thụy.

https://thuviensach.vn

Viên Thụy cũng không cười quá đáng, chỉ cười tủm tỉm lộ ra lúm đồng tiền, nhưng lại cười rất lâu, lúc đến cửa tiệm còn chưa dứt.

Trịnh Thu Dương dừng xe xong, bấu eo Viên Thụy một cái, tức giận nói: “Không cho cười nữa!”

Viên Thụy quay đầu nhìn anh, cười nói: “Em không nhịn được ha ha ha.”

Trịnh Thu Dương: “…”

Viên Thụy nhìn xung quanh bốn bề vắng lặng, trời đã tối, chỗ đỗ xe bên này cũng không có đèn chiếu sáng, cậu yên tâm ôm lấy Trịnh Thu Dương, nói: “Trịnh Thu Dương, em rất thích anh!”

Trịnh Thu Dương chịu mất mặt cả đoạn đường cuối cùng cũng vơi đi, biệt nữu nói: “Em đừng hiểu lầm, trước đây không có dùng, hôm nay là lần đầu tiên, sau này cũng không dùng nữa.”

Viên Thụy cười ha ha: “Không sao, anh xài đi, em sẽ không nói cho người khác biết.”

Trịnh Thu Dương: “… Không cho cười! Cũng không cho nói! Nếu không anh liền ở đây bóp vếu em!”

Viên Thụy ngẩn ra, hoảng sợ dùng hai tay che ngực.

Trịnh Thu Dương ôm lấy cậu hun một cái thật mạnh.

Nhà hàng đồ nhật này là của một người bạn Trịnh Thu Dương mở, hắn đưa Viên Thụy tới mấy lần, đã là khách quen, đã sớm đặt phòng, quản lý và nhân viên cũng sẽ không vây xem Viên Thụy.

Một bữa ăn, Tác Duyệt đối với Trịnh Thu Dương ấn tượng không tệ, lúc hắn đi vệ sinh, Tác Duyệt nói với Viên Thụy: “Không tệ nha, người thật

https://thuviensach.vn

còn đẹp hơn trong ảnh nhiều.”

Viên Thụy khiêm tốn nói: “Đâu có đâu có.”

Tác Duyệt cười nói: “Xem ra cũng là người đáng tin, nhìn ánh mắt anh ngập tràn tình yêu như vậy, về nhà em có thể nói lại với ba để ba yên tâm rồi.”

Viên Thụy ngoài ý muốn nói: “Em nói với ba?”

Tác Duyệt nói: “Đương nhiên, là ba bảo em thay ba xem mặt trước, vạn nhất không phải người tốt lành gì thì nhanh chóng cứu anh ra a, ba cứ cả ngày lo lắng anh bị người ta lừa gạt.”

Viên Thụy cảm khái nói: “Ba bận như vậy, còn nhớ chuyện nhỏ nhặt này của anh.”

Tác Duyệt trừng cậu nói: “Đại sự cả đời mà là chuyện nhỏ sao? Bộ anh cũng sẽ yên tâm khi em tùy tiện lấy chồng hả?”

Viên Thụy nghi ngờ nói: “Đương nhiên không được, không lẽ em đang yêu đương? Lo tập trung học đi, em còn phải thi nghiên đó.”

Tác Duyệt bất đắc dĩ thở dài, nói: “Em đã 21 rồi, anh với ba cứ coi em như đứa nhỏ 11 tuổi. Yên tâm, lý tưởng của em là tương lai đến Âu Châu làm đại sứ ngoại giao, trở thành nữ thần ngoại giao của Âu Châu Đại Lục Đông Phương, khiến tất cả soái ca Anh Pháp Đức Ý phải quỳ dưới gấu váy của em, hừ hừ hừ!” Cô giơ tay làm tư thế chém xuống, “Không chừa một ai!”

Viên Thụy trợn mắt ngoác mồm, không nhịn được ngồi thẳng vỗ tay.

Tác Duyệt vỗ bàn ra hiệu cậu dừng lại, nói: “Cho nên anh và ba lo lắng đều là dư thừa, hiểu chưa?”

https://thuviensach.vn

Viên Thụy nói: “Hiểu rồi, nhưng là…”

Tác Duyệt nói: “Không có nhưng nhị gì hết! Bạn trai anh không tệ, chỉ là thấp hơn anh.”

Đúng lúc Trịnh Thu Dương từ bên ngoài trượt cửa ra bước vào: “…”

Tác Duyệt: “…”

Viên Thụy vội nói: “Anh thích ảnh thấp hơn anh.”

Trịnh Thu Dương cảm thấy đầu gối hơi đau, lại ân ẩn chút ngọt ngào.

Lớp diễn xuất còn 2 tiết nữa là Viên Thụy có thể kết thúc khóa học, cậu cảm thấy bản thân hình như có chút tiến bộ, nhưng không nhiều lắm.

Lúc Lý Linh Linh hỏi cậu, cậu thành thật nói: “Tôi thật sự không có thiên phú diễn xuất, khả năng chỉ tới đó, tiền công ty tiêu trên người tôi không đáng.”

Lý Linh Linh cũng không để ý, chỉ nói: “Không sao, quay phim thần tượng chính là để thu hút fan nhỏ tuổi, cậu cứ thể hiện cái soái của mình là được.”

Viên Thụy gật gật đầu, nói: “Tôi biết.”

Lý Linh Linh không ngờ lần này giao tiếp thuận lợi như vậy, do dự hỏi: “Cậu biết cái gì?”

Viên Thụy nói: “Nhân lúc còn trẻ còn có chút sắc đẹp, nhanh chóng kiếm tiền a.”

Lý Linh Linh: “…”

https://thuviensach.vn

Cô gào thét lên: “Công việc của anh là tập trung vào chương trình thực tế và show giải trí! Cái gì mà nhân lúc còn trẻ còn sắc đẹp nhanh chóng kiếm tiền! Bộ anh cho rằng anh đi bán thân hả! Anh hai anh là thần tượng là nghệ sĩ! Làm ơn tích cực một chút có được hay không!”

Viên Thụy bị cô rống đến mờ mịt, hồi lâu mới nói: “Nghệ sĩ cũng là bán thân a.”

Lý Linh Linh bị cậu chọc tức đến thở không nỗi, lo lắng nhìn cậu chằm chằm, gọi Triệu Chính Nghĩa vào dạy bảo một trận: “Ngoại trừ chiếu cố sinh hoạt của nghệ sĩ, còn phải truyền năng lượng cho nghệ sĩ, cậu cả ngày truyền giáo tư tưởng gì cho cậu ta? Trước đây chỉ có chút ngớ ngẩn, hiện tại vừa ngớ ngẩn vừa không tiến bộ! Cậu mau nói cậu đã làm những gì?”

Triệu Chính Nghĩa: “…”

“Chị Linh Linh.” Viên Thụy không nhìn nổi, nói “Tiểu Triệu rất có năng lượng.”

Lý Linh Linh trừng cậu.

Viên Thụy nói: “Đó đều là bạn trai tôi nói, tôi đáp ứng anh ấy năm 35 tuổi sẽ giải nghệ.”

Lý Linh Linh: “… Sau đó làm gì?”

Viên Thụy hơi đỏ mặt, lắp bắp nói: “Chính là, chính là kết…kết hôn và vân vân.”

Lý Linh Linh và Triệu Chính Nghĩa cùng choáng váng.

Lý Linh Linh giận dữ nói: “Triệu Chính Nghĩa! Bộ cậu bị sao chổi ám sao! ? Tại sao cậu đi với ai cũng dính phải chuyện này? !”

https://thuviensach.vn

Triệu Chính Nghĩa: “…”

Viên Thụy: “… Cái gì?”

Không lâu sau đó, trong lúc cậu đi thang máy gặp được Lương Tỳ cùng với người thần bí ở cùng Lương Tỳ lầu trên, mới chợt hiểu ra ý nghĩa thâm sâu trong câu nói của Lý Linh Linh.

Triệu Chính Nghĩa, một THẲNG NAM chữ in hoa, cũng xứng với cái danh nam thần hút gay.

https://thuviensach.vn

VIÊN TIÊN SINH LUÔN KHÔNG VUI

Từ Từ Đồ Chi
www.dtv-ebook.com

Chương 11

Lại nghe Lý Linh Linh dặn dò những việc liên quan tới khai máy bộ phim mới, Viên Thụy mới rời công ty.

Trên đường về nhà, Triệu Chính Nghĩa bởi vì vừa rồi bị Lý Linh Linh giữa cho một trận, cả người sầu não uất ức. Viên Thụy vậy mà cứ luôn cúi đầu chơi điện thoại.

Lúc gần đến nhà, Viên Thụy mới gọi Triệu Chính Nghĩa rẽ ngang siêu thị, nói muốn mua một ít đồ. Ban ngày, lại là ngày nghỉ lễ, trong siêu thị người đông nghẹt, Viên Thụy không tiện đi vào, đành phải đem những món muốn mua nói với Triệu Chính Nghĩa, “Mua 1 kg nho với sáu trái chuối tiêu, rồi xem táo, nếu đơn giá vượt quá mười sáu thì đừng mua, không thì mua sáu trái, chọn trái lớn.”

Triệu Chính Nghĩa: “… Nửa kg mười sáu hay là 1 kg?”

[1] 1 cân = 1/2 kg

Viên Thụy nói: “1 kg a, cậu biết xem nhãn giá không?”

Triệu Chính Nghĩa buồn bực nói: “Biết, vậy tôi đi.”

Viên Thụy gọi hắn lại, nói: “Cuối cùng mua chậu mát-xa chân, loại tự động, loại tốt nhất đó, cậu nói với nhân viên là bọn họ biết, cửa hàng Thiên

https://thuviensach.vn

Miêu Kỳ Hạm bán 1088 tệ, nếu đắt hơn thì đừng mua, trở về đặt mua trên mạng.”

Triệu Chính Nghĩa nói: “Nga.”

Hắn thật ra hơi bực mình, chỉ là không biểu hiện ra.

Trong lòng hắn biết rõ chuyện ngày hôm nay không thể trách Viên Thụy, làm trợ lý vốn phải nhìn sắc mặt người khác sống, Viên Thụy dễ tính cũng không chịu đựng nổi Lý Linh Linh thời kỳ mãn kinh cáu gắt, cuối cùng trút giận vào hắn.

Mua xong hoa quả, hắn đẩy xe qua quầy điện gia dụng, nhân viên giới thiệu hướng dẫn hắn chậu mát-xa chân Viên Thụy nói, thích hợp cho người hay ngồi lâu đứng lâu, công hiệu tốt thao tác lại đơn giản.

Hắn có chút động tâm, ba hắn làm tài xế mỗi ngày về nhà đều nói chân và thắt lưng khó chịu, đi làm trị liệu thì sợ tốn tiền, mua cái này về ông già chắc chắn sẽ rất thích. Nhưng cái chậu này cũng không rẻ, cỡ chừng một tháng tiền sinh hoạt của hắn. Nếu mua nó, thì không thể nộp tiền nhà tháng này, sẽ phải dùng tới tiền cho ba mẹ, nghĩ tới nghĩ lui, hay là thôi đi, về tìm cái rẻ hơn dùng cũng được.

Hắn đem theo đồ trở lại, sau khi mở cửa trực tiếp đặt ở băng ghế sau.

Viên Thụy nói: “Đem chậu mát-xa đặt sau cốp đi, lỡ rơi xuống sẽ bị hỏng.”

Triệu Chính Nghĩa mắt điếc tai ngơ, leo thẳng lên xe mới nói: “Rẽ qua bên kia là đến nhà anh, để phía sau lấy ra phiền phức.”

Hắn chính là ỷ vào Viên Thụy dễ tính, nếu đổi thành nghệ sĩ khác, không một ai có khả năng chấp nhận trợ lý không có quy củ như vậy.

https://thuviensach.vn

Viên Thụy quả thật không nổi nóng, chỉ là nhìn hắn, trái lại có chút xấu hổ nói: “Nhưng cái đó là cho cậu, tôi không cần dùng a.”

Triệu Chính Nghĩa: “…”

Viên Thụy lại ngượng ngùng: “Vốn định tặng ngay ngày lễ, hôm nay đã qua ngày 3 rồi, không đưa nữa sẽ hết lễ.”

Triệu Chính Nghĩa: “… Trung thu anh cho tôi hai hộp bánh trung thu Mỹ Tâm [2], công ty cũng đã phát quà.”

[2] Một thương hiệu bánh nổi tiếng ở TQ

Viên Thụy nói: “Bánh Trung thu là quà lễ Trung thu, cái này là Quốc khánh, quà công ty là của công ty. Ai, ngày này mọi người vốn được nghỉ ngơi, cậu còn phải tăng ca với tôi, tôi biểu hiện không tốt làm hại cậu bị chị Linh Linh mắng một trận.”

Triệu Chính Nghĩa vội nói: “Không sao, Viên Ca, thật sự không cần.”

Viên Thụy nói: “Cậu đừng khách khí với tôi, tôi suy nghĩ không biết tặng cậu cái gì mới thích hợp, đột nhiên nhớ tới lần trước cậu nói ba cậu chạy xe cả ngày, lúc về dùng cái này ngâm chân, vừa giải lao vừa chăm sóc sức khoẻ, cái này so với mấy món khác còn có ích hơn, mẹ cậu cũng có thể dùng, chỉ là người có huyết áp cao với bệnh tim không thể dùng nhiều, hai người bọn họ có bị bệnh này không?”

Triệu Chính Nghĩa: “…”

Viên Thụy ánh mắt chân thành nhìn hắn.

Trong mắt của hắn ngấn lệ.

Viên Thụy nhất thời tay chân luống cuống: “Sao vậy? Trong nhà có chuyện gì sao? Đúng rồi, không thấy cậu nhắc tới mẹ, cậu cũng… cũng

https://thuviensach.vn

không có mẹ sao?”

Triệu Chính Nghĩa dùng tay áo dụi mắt một cái, nói: “Không phải, mẹ tôi vẫn khỏe, huyết áp không cao, không mắc bệnh tim, ba tôi cũng không bị bệnh gì.”

Viên Thụy yên lòng, không hiểu hỏi: “Vậy cậu khóc cái gì hả?”

Triệu Chính Nghĩa: “…”

Hắn nói: “Viên Ca… Táo giá 18, tôi nhất thời quên mất, mua luôn rồi.”

Truy cập fanpage https://www.face book.com/webtruyen onlinecom/ để tham gia các event hấp dẫn.

Viên Thụy biết hắn cố ý nói lảng sang chuyện khác, nhưng vẫn không nhịn được cau mày nói: “Cậu mua bao nhiêu?”

Triệu Chính Nghĩa hít hít cái mũi nói: “50 đồng.”

Viên Thụy quay đầu lại nhìn túi hoa quả trên băng ghế sau, một lát sau quay đầu lại, đau lòng nói: “Ông trời ơi.”

Triệu Chính Nghĩa cười toe toét, nghĩ thầm, sao lại có người như vậy, ngốc như vậy mà lại tốt như thế.

Buổi tối cơm nước xong, Viên Thụy bưng dĩa trái cây ra, cùng Trịnh Thu Dương ngồi trên ghế sô pha, nhìn anh chơi trò Tiêu Tiêu Vui Vẻ [3], thỉnh thoảng đút cho anh ăn miếng táo.

Chơi một cửa mãi không qua, Trịnh Thu Dương hơi buồn bực, ngẩng đầu lên hỏi: “Sao chỉ cho anh ăn táo?”

Viên Thụy chới chớp mắt mong chờ: “Ăn ngon không?”

https://thuviensach.vn

Trịnh Thu Dương nói: “Cũng được, nhưng anh muốn ăn nho.”

Viên Thụy lại cắm một miếng táo khác cho anh, nói: “Anh ăn táo trước đã rồi hãy ăn cái khác sau, lát nữa bị oxy hóa thì ăn không ngon.”

Trịnh Thu Dương không hiểu, “Sao em không ăn? Bỏ thuốc anh sao? Trái táo độc của Bạch Tuyết?”

Viên Thụy vẻ mặt tiếc của: “6 cái mà 50 đồng, em nhịn.”

Trịnh Thu Dương: “…”

Kỳ nghỉ Quốc khánh vừa qua, phim thần tượng Viên Thụy diễn vai nam thứ cũng khai máy.

Phim này chuyển thể từ một bộ truyện võng du ngôn tình rất Hot trên mạng, người người đều thích vai nữ chính Mary Sue. Viên Thụy đọc qua kịch bản, lại xem nguyên tác, nhân vật của cậu là người thừa kế tập đoàn, thời thời khắc khắc tỏa ra khí thế “Ông đây có tiền tụi bây nhìn cái gì”, mở miệng ngậm miệng toàn là “Anh muốn để cho cả Tần gia / Công ty / Giới thương trường / Bắc Kinh / Thế giới đều biết em là người của Tần Thư Hào anh.” Song, cuối cùng nữ chính lại thuộc về bạn tốt của hắn, hơn nữa bạn tốt kia cũng là bá đạo tổng tài, so với Tần Thư Hào hắn còn hơn bội phần.

Diễn viên đóng vai nam chính là Nhạc Ninh Vũ, Viên Thụy lúc quay chương trình thực tế là thành viên cố định còn hắn là khách mời, hai người quen nhau nhưng không thân thiết gì.

Nhạc Ninh Vũ là một bá đạo tổng tài chuyên nghiệp, rất nổi, chỉ là vết nhơ cũng không ít, lúc mới debut gây tai nạn giao thông bỏ trốn, sau đó cùng bạn gái trong giới tuyên bố yêu đương show ân ái, còn chưa tới một tuần đã bị chụp lén ảnh đến CLB đêm tầm hoan, bẽ mặt vang dội.

Viên Thụy không thích gã.

https://thuviensach.vn

Nhạc Ninh Vũ ngược lại rất chào đón cậu, luôn chủ động tiếp cận cậu.

“Viên Thụy, tôi bảo trợ lý đi mua đồ uống lạnh, cậu muốn uống gì?”

“Viên Thụy, cậu thấy tôi nhuộm tóc màu này đẹp không?”

“Viên Thụy, lát nữa kết thúc công việc cùng đi uống đi?”

“Viên Thụy…”

“Viên Thụy…”

Viên Thụy bị gã quấn đến không biết phải làm sao, lại không biết cách từ chối, đành cố gắng xã giao với gã.

Mãi đến khi Nhạc Ninh Vũ liên tục hai lần nửa đêm gọi điện thoại tới, Trịnh Thu Dương cảm thấy không ổn, cáu giận nói: “Muốn gì đây?”

Viên Thụy nói: “Gã nói cùng em vừa gặp mà như đã quen, muốn làm bạn tốt.”

Trịnh Thu Dương nói: “Phi!”

Viên Thụy: “…”

Trịnh Thu Dương cực kỳ khó chịu, “Em đừng phản ứng gã, anh thấy tên này chẳng tốt lành gì.”

Viên Thụy rầu rĩ nói: “Mọi người đều là đồng nghiệp, gã đến nói chuyện với em, em không để ý tới cũng không được a. Hơn nữa gã nổi hơn em, có ý đồ gì với em chứ?”

Trịnh Thu Dương quả thực muốn bùng phát, nói: “Chuyên nửa đêm gọi điện thoại còn có ý đồ gì nữa?! Em bị ngốc sao? !”

Viên Thụy: “… Đúng đấy.”

https://thuviensach.vn

Trịnh Thu Dương hết cáu nổi.

Lúc hắn và Viên Thụy mới quen, đã hai lần gặp được cảnh Viên Thụy bị người quấy rối, một là cặn bã biên đạo của đài truyền hình, hai là kẻ bỉ ổi vô tình gặp trong quán bar. Viên Thụy lớn lên đẹp trai, dễ tính, người lại ngốc vô cùng, kẻ có lòng dạ khó lường sẽ cảm thấy không chiếm tiện nghi của cậu thì rất phí.

Phải làm sao đây, nếu có thể đem cậu cất vào trong túi áo, mang theo bên người cả ngày là tốt rồi.

. : .

https://thuviensach.vn

VIÊN TIÊN SINH LUÔN KHÔNG VUI

Từ Từ Đồ Chi
www.dtv-ebook.com

Chương 12

Bị Trịnh Thu Dương mỉa mai một phen, Viên Thụy gặp lại Nhạc Ninh Vũ càng không tự nhiên lại thêm né tránh rõ ràng.

Nhạc Ninh Vũ dù sao cũng là nam nghệ sĩ đang "HOT", thấy đối phương hoàn toàn không có hứng thú với mình để tiến thêm một bước quan hệ, cũng không tiếp tục dây dưa nữa.

Phim thần tượng quay cũng không khổ cực lắm, nhân vật mà Viên Thụy diễn tương đối giống với vai bình hoa trước đây của cậu, chỉ là đất diễn nhiều hơn, phô độ soái nhiều hơn, cậu quay cũng xem như thoải mái.

Quan trọng nhất là, cậu đã nổi tiếng hơn trước, không chỉ bên ngoài trường quay ngày khai máy đầu tiên có fans giơ bảng đèn tên cậu, mà còn có dàn đạo diễn, chế tác cùng các nhân viên trong đoàn phim đối xử tốt và khách khí với cậu rất nhiều so với đoàn phim trước kia.

.

Sáng hôm nay vốn là quay cảnh đối diễn giữa cậu và Nhạc Ninh Vũ, Nhạc Ninh Vũ lại chậm chạp không thấy bóng dáng, gọi điện thoại thì nói đang kẹt xe sắp đến rồi. Trong đoàn phim hồng bài to nhất chính là Nhạc Ninh Vũ, mọi người chỉ đành phải chờ.

Triệu Chính Nghĩa thấy xung quanh không có chuyện gì làm, liền vào nhà vệ sinh ngồi xổm, lúc quay lại, Viên Thụy vui vẻ nói với hắn: "Tiểu

https://thuviensach.vn

Triệu, đoàn phim này thật tốt.”

Triệu Chính Nghĩa phun tào nói: “Trang phục đạo cụ kém như vậy, hộp cơm còn khó ăn hơn, đoàn phim nghèo nàn này có cái gì tốt?”

Viên Thụy nói: “Lúc nãy đạo diễn đích thân đến giải thích kêu tôi đừng nóng lòng, phó đạo diễn còn đến hỏi tôi muốn ăn điểm tâm gì không sẽ giúp tôi đi mua.” Cậu từ trên bàn bên cạnh cầm lên một hộp ngũ cốc, “Sau đó tràng vụ [1] còn đến cho tôi một hộp sữa. Trước đây tôi ở đoàn phim khác cũng diễn vai phụ, chờ diễn từ sáng đến tận trời tối cũng không có ai đến hỏi thăm. Người trong đoàn phim này tốt vô cùng.”

[1] Tràng vụ : Phục vụ cho tổ kịch/đoàn phim. Là nhóm người phụ trách công việc hằng ngày cho tổ kịch, công việc chủ yếu là lo quần áo, ăn, ở, … và các phương diện khác. Bởi vì đoàn phim đông nhân viên, một tổ tràng vụ có thể lên tới hơn 100 người. (Theo baike)

Triệu Chính nói thầm trong lòng, anh có bị ngốc không, bởi vì bây giờ anh đang “HOT” nên mới được đãi ngộ như vậy.

Viên Thụy đưa sữa cho hắn, “Tôi ăn điểm tâm rồi, cái này cho cậu.”

Triệu Chính Nghĩa nhận lấy, thuận miệng nói: “Mới đi có một chút đã xảy ra không ít chuyện.”

“Cái gì mà có một chút? Cậu đi gần nửa tiếng.” Viên Thụy đề nghị hết sức chân thành, “Bình thường ăn nhiều rau củ và trái cây chút, sáng sớm nên uống một ly nước ấm, thêm chút mật ong càng tốt hơn.”

Triệu Chính Nghĩa cũng không tiện nói trắng ra là hắn trốn vào toilet chơi di động, không thể làm gì khác hơn là nghẹn khuất chấp nhận mình bị táo bón.

https://thuviensach.vn

Lại qua chừng mười phút, Nhạc Ninh Vũ cuối cùng cũng xuất hiện trong sự ngóng trông của mọi người. Bản thân gã dường như không để ý đến đến việc mình đi trễ làm liên lụy đoàn phim, đi thẳng vào phòng hóa trang chuẩn bị, ngược lại phụ tá của gã lần lượt xin lỗi giải thích cười bồi từng người.

Triệu Chính Nghĩa nhìn vị đồng hành của mình, cảm giác mình đúng là gặp đại vận.

Hơn mười giờ tối, Viên Thụy vẫn chưa về nhà, Trịnh Thu Dương cảm thấy không ổn, nghi rằng cậu lại bị Nhạc Ninh Vũ hẹn ra ngoài, gọi điện thoại qua hỏi đang ở đâu.

Triệu Chính Nghĩa bắt máy, giọng nói có chút nôn nóng: “Chúng tôi còn đang ở trường quay.”

Trịnh Thu Dương nói: “Sao hôm nay muộn như vậy? Đang quay em ấy?”

Triệu Chính Nghĩa hạ thấp giọng: “Không phải, là cảnh sát đang lấy lời khai của Viên Ca, chắc… chút nữa sẽ xong.”

Trịnh Thu Dương kinh hãi, nói: “Xảy ra chuyện gì?”

Triệu Chính Nghĩa: “… Viên Ca đánh nhau với người khác, có người báo cảnh sát.”

Trịnh Thu Dương: “! ! !”

Hắn quả thực không thể tin vào tai mình, đừng nói đánh nhau, ngay cả Viên Thụy mắng người hắn cũng chưa từng thấy. Trước đây Viên Thụy bị một đạo diễn béo của một đài truyền hình lừa ra ngoài quấy rối, đi liền không xong, gấp đến độ đầu đầy mồ hôi lạnh, nếu như không phải đúng lúc Trịnh Thu Dương nhìn thấy kết quả không biết chừng sẽ như thế nào. Trịnh

https://thuviensach.vn

Thu Dương giúp cậu đuổi ông béo kia đi sau đó hỏi cậu, người như thế sao không trực tiếp đánh cho một trận? Viên Thụy lúc đó vẻ mặt ngớ ngẩn sống sót sau tai nạn nói: “Đánh người không đúng a.”

Trịnh Thu Dương cả người đều không ổn, đến tột cùng là xảy ra chuyện gì! Phải tức giận bao nhiêu mới khiến cho Viên Thụy động tay chân với người khác? !

Chú cảnh sát nói: “Nếu là đồng nghiệp với nhau, có hiểu lầm thì nói rõ ràng không nên tùy tiện đánh nhau, đều là nghệ sĩ nổi tiếng, sẽ ảnh hưởng không tốt tới xã hội.”

Viên Thụy cúi đầu không nói gì.

Nhạc Ninh Vũ khách khí nói: “Ngài dạy phải, hôm nay chúng tôi quá xúc động, sẽ không có lần sau.”

Chú cảnh sát nhìn Viên Thụy, nói: “Vậy còn cậu? Tỏ thái độ đi, dù sao cũng là cậu đánh trước.”

Viên Thụy ngẩng đầu lên liếc nhìn Nhạc Ninh Vũ, nói: “Tôi không…”

Lý Linh Linh đứng ở một bên có trực giác cậu sẽ không nói ra được lời gì tốt bèn cướp lời: “Cậu ta không khống chế được tính khí, đều là người trẻ tuổi khó tránh khỏi nhất thời kích động, đồng chí cảnh sát, chuyện như vậy sau này tuyệt đối sẽ không phát sinh, chúng tôi nhất định sẽ làm tốt đạo đức công việc của nghệ sĩ.”

Người đại diện của Nhạc Ninh Vũ cũng nói giúp vào: “Đúng vậy, Nhạc Ninh Vũ và Viên Thụy đều là thần tượng ưu tú, hình ảnh với công chúng cũng không tệ.”

Chú cảnh sát lộ vẻ xem thường, tin tức Nhạc Ninh Vũ năm xưa gây chuyện bỏ chạy rất huyên náo. Hôm nay đến đây thấy hai diễn viên đánh

https://thuviensach.vn

nhau, một trong số đó vẫn là Nhạc Ninh Vũ trong lòng liền cảm thấy trách nhiệm không chỉ ở Viên Thụy. Nhưng khi hỏi ai cũng chứng minh đúng là Viên Thụy động thủ trước, bất quá đại diện hai bên tới rất nhanh, hẳn là không muốn nghệ sĩ nhà mình vì đánh nhau mà lên mặt báo nên đã giao kèo không truy cứu, song phương cũng không có tổn hại gì, chuyện này sẽ được kết án thành xung đột thường ngày.

Cảnh sát vừa đi, đại diện của Nhạc Ninh Vũ cũng vội vàng dẫn gã rời khỏi, bước lên tạm biệt Lý Linh Linh, trong mắt đều là toan tính không thể nói ra, hôm nay may mắn là đoàn phim cấm khẩu nhanh chóng, không kinh động tới giới truyền thông, chuyện này về sau tốt nhất là không nhắc đến nữa.

Nhạc Ninh Vũ bước lên cùng Viên Thụy liếc nhìn nhau một cái, không ai nói gì, Nhạc Ninh Vũ có chút lúng túng còn Viên Thụy là chán ghét cùng phẫn nộ.

Cậu chưa từng đánh nhau, mặc dù cậu động thủ trước lại không thể chiếm lợi thế, trái lại còn bị Nhạc Ninh Vũ phản kích mấy cái, may mà mặt không bị gì, chỉ là áo khoác nhiều nếp nhăn, đầu tóc thì bù xù nhìn qua vô cùng chật vật.

Lý Linh Linh từ Triệu Chính Nghĩa biết đầu đuôi câu chuyện, nhìn Viên Thụy như vậy cũng không thể nổi nóng, chỉ nói: “Không nhìn ra, cậu như vậy… như vậy…” Cô nhất thời không biết dùng từ gì để hình dung.

“Viên Ca.” Triệu Chính Nghĩa từ bên ngoài tiến vào, gật gật đầu chào Lý Linh Linh mới tiếp tục nói với Viên Thụy, “Trịnh tiên sinh đến rồi, đang ở ngoài cửa chính, đoàn phim không cho người lạ vào.”

Viên Thụy nhanh chóng ngẩng đầu lên, muốn đi lại không dám nói.

Lý Linh Linh: “… Cậu về trước đi, ngày mai lại nói.”

https://thuviensach.vn

Trịnh Thu Dương lo lắng chờ ở ngoài cửa.

Viên Thụy ba chân bốn cẳng, cơ hồ chạy nước đại ra ngoài.

Trịnh Thu Dương vừa nhìn thấy dáng vẻ chật vật của cậu, vừa sợ vừa vội la lên: “Xảy ra chuyện gì!”

Viên Thụy muốn cười với anh nhưng lại cười không nổi, nói: “Về nhà trước đi, đại diện của em nói tuyệt đối đừng để người khác chụp được bộ dạng xấu xí này.”

Trịnh Thu Dương lái xe, Viên Thụy ngồi ghế cạnh tài xế, cúi đầu chơi ngón tay của mình, tâm tình cực kỳ tệ.

“Xảy ra chuyện gì?” Trịnh Thu Dương hạ nhẹ giọng, “Đánh nhau với ai?”

Viên Thụy nói: “Nhạc Ninh Vũ.”

Trịnh Thu Dương nghĩ thầm quả nhiên, tức giận nói: “Sớm nói gã chả tốt lành gì.” Anh vô cùng không thoải mái, não bổ Nhạc Ninh Vũ làm gì Viên Thụy, hận không thể đâm trăm ngàn lỗ thủng trên người Nhạc Ninh Vũ.

Hắn nhìn Viên Thụy, tay phải đưa qua siết chặt tay Viên Thụy, biểu dương nói: “Được rồi, gặp phải loại người như vậy cứ đánh, không cần cảm thấy có lỗi.”

Viên Thụy nói: “Không phải thấy có lỗi, em đánh không lại gã, vừa động tay mới nhớ trước đây gã diễn phim võ hiệp có mời võ phụ[2] tới dạy. Em quá ngu ngốc.”

[2] Võ phụ : vai phụ trong tuồng kịch/phim khi diễn đánh nhau

Trịnh Thu Dương: “…”

https://thuviensach.vn

Viên Thụy ngẩng đầu nhìn phía trước, ánh đèn neon hai bên đường ngã về sau phản chiếu đáy mắt của cậu, Trịnh Thu Dương cảm giác cậu rất buồn, hỏi: “Bị đánh? Bị thương sao? Chỗ nào?”

Viên Thụy lắc đầu nói: “Không sao, không đau. Em chỉ là thấy mình quá vô dụng.”

Trịnh Thu Dương đành khuyên giải: “Đánh nhau mà, không phải em đánh gã thì là gã đánh em, đừng để bụng nữa.”

Viên Thụy liền cúi đầu, “Ừm.”

Vào nhà, Viên Thụy đem áo khoác cởi ra, nói: “Em đi tắm trước nha.”

Trịnh Thu Dương nói: “Được, anh gọi thức ăn ngoài cho em, muốn ăn gì?”

Viên Thụy nói: “Em không đói, trễ quá rồi, bụng rỗng ngủ thoải mái, đừng gọi.”

Chờ cậu tắm xong đi ra, Trịnh Thu Dương đưa ly sữa đã hâm nóng cho cậu, cậu nâng ly uống sau đó lên giường ngủ.

Từ khi quay phim đến giờ đã hơn nửa tháng không làm, Trịnh Thu Dương suy nghĩ, cũng cởi giày lên giường, từ phía sau lưng ôm lấy Viên Thụy.

Viên Thụy: “Ai ya.”

Trịnh Thu Dương: “? ? ?”

Hắn kéo áo ngủ Viên Thụy lên nhìn, trên lưng có một vết bầm ứ máu .

“Phắc!” Trịnh Thu Dương tức đến nổ phổi, “Sao em không nói!”

https://thuviensach.vn

Viên Thụy muốn đem áo ngủ kéo xuống, nói: “Lúc nãy thật sự không đau a.”

Trịnh Thu Dương cản cậu, đem cậu lăn qua lộn lại kiểm tra một lần, may mà chỉ bị một vết trên lưng.

Viên Thụy nói: “Hắn là bị hộc tủ trong phòng hóa trang đụng vào.”

Trịnh Thu Dương xoa xoa lưng cậu, tức đến nghiến răng nghiến lợi, nói: “Nhạc Ninh Vũ ngày mai còn đi quay không?”

“Gã là nam chính sao có thể không đi.” Viên Thụy thở dài, nói “Em cũng không muốn đi, không muốn thấy gã.”

Trịnh Thu Dương không nhịn được hỏi: “Gã đến cùng là làm gì em?”

Viên Thụy nói: “Không làm gì em hết, còn đối tốt với em vô cùng.”

Trịnh Thu Dương: “…”

Viên Thụy đem áo ngủ mặc lại, uể oải nói: “Nhưng gã là người xấu, cư nhiên lừa gạt fan em.”

Trịnh Thu Dương: “… Cái gì? Lừa cái gì?”

Viên Thụy nói: “Lừa ngủ.”

Cậu đối với fan rất tốt, mỗi lần gặp đều cho chụp ảnh chung và kí tên, cho nên có một số fan thường ở ngoài trường quay chờ gặp cậu.

Có một ngày, xe Nhạc Ninh Vũ từ đâu chạy tới, fans tưởng là Viên Thụy, kết quả hạ cửa xe xuống mới phát hiện không phải, lúc mọi người đang lúng túng thì có một cô gái lớn mật, đem quà tặng đã chuẩn bị tỉ mỉ giao cho Nhạc Ninh Vũ, nhờ hắn chuyển cho Viên Thụy.

https://thuviensach.vn

Đại khái là vì cô bé này quá xinh đẹp, Nhạc Ninh Vũ không chỉ không nổi nóng, còn thật sự đem túi đồ ăn đó đưa cho Viên Thụy, Viên Thụy trong ngày đăng weibo cảm ơn fans. Sau này Nhạc Ninh Vũ và cô bé đó gặp lại mấy lần, chiều hôm qua lúc kết thúc công liền đưa cô bé về nhà. Sáng sớm hôm nay đến muộn không phải vì kẹt xe, mà là bị bạn gái chính quy của hắn chặn ở trong nhà.

Fan của Viên Thụy còn là học sinh, bị nữ minh tinh đó dùng lời lẽ cay nghiệt, còn nói cho gia trưởng và trường học biết, tâm lý sợ hãi, sau khi về trường định tự sát, trước khi tự sát ở diễn đàn đăng di thư. Viên Thụy thường bơi lặn trong diễn đàn, sau khi thấy bức thư này vạn phần khiếp sợ, lại cảm thấy có thể là fan cực đoan ý dâm ra chuyện này, trái lo phải nghĩ cuối cùng đi tìm Nhạc Ninh Vũ xác định.

Viên Thụy nói: “Gã ngược lại thẳng thắn thừa nhận, còn nói fan đó nằm mơ cũng muốn được ngủ với thần tượng, gã chỉ là thỏa mãn giấc mơ của cô bé đó.”

Trịnh Thu Dương im lặng: “Vậy mà cũng dám nói.”

Viên Thụy hết sức tức giận, “Nhưng đó là fan của em a, em còn không ngủ, gã dựa vào cái gì mà ngủ?”

Bạn đang ❓

Trịnh Thu Dương: “…”

Viên Thụy nói: “Lại nói em cũng không muốn ngủ.”

Trịnh Thu Dương không biết nên nói gì với cậu, suy nghĩ một lúc mới nói: “Nữ sinh kia đâu?”

Viên Thụy nói: “Em gọi điện cho trường học rồi, nói em là anh trai của cô bé, trong nhà có chút chuyện nên tâm tình nó không tốt, sợ em gái

https://thuviensach.vn

coi thường mạng sống bản thân hi vọng nhà trường có thể giúp đỡ chăm sóc. Đạo viên bọn họ tốt vô cùng, vừa nghe thấy liền lập tức đi theo em gái đó, hiện tại chắc sẽ không có chuyện gì."

Trịnh Thu Dương nhẹ nhàng xoa lưng cậu, nói: "Em cũng thật là, cư nhiên vì chuyện này mà đánh nhau với người ta, nói không chừng cô gái đó thích Nhạc Ninh Vũ thật sao?"

Viên Thụy mạnh mẽ lắc đầu nói: "Mới gặp mặt được mấy lần a, nữ sinh tuổi nhỏ dễ bị lừa gạt, cũng có thể là lòng hư vinh, những chuyện đó em đều biết. Nhạc Ninh Vũ nếu như lừa fan của gã em mới không quản, gã làm gì gạt fan em."

Trịnh Thu Dương dở khóc dở cười, nhớ đến vết thương trên lưng cậu lại đau lòng, nói: "Được rồi được rồi, đừng nóng giận, đánh cũng đánh rồi."

Viên Thụy dùng sức nện xuống giường, oán hận nói: "Em căn bản không có đánh trúng gã, gã quá nhanh, em cũng không biết đánh nhau."

Trịnh Thu Dương nói: "Muốn đem chuyện này thọc cho Phương Sĩ Thanh không? Nó bát quái như vậy, khẳng định không nhịn được nói cho bộ phận tạp chí đăng báo, khẳng định… Nhạc Ninh Vũ đẹp mặt."

Viên Thụy vội nói: "Không được, phóng viên nhất định sẽ điều tra cô bé này là ai, em ấy còn nhỏ như vậy, chuyện này qua đi còn có cuộc sống mới, bị bọn họ quấn lấy liền xong đời."

Trịnh Thu Dương đành phải nói: "Được được được, vậy không nói. Đừng nóng giận, em ngủ sớm đi."

Viên Thụy chớp mắt mấy cái, hỏi: "Còn làm không?"

Trịnh Thu Dương nói: "Chờ em lành thương đi, nhìn là thấy đau rồi."

https://thuviensach.vn

Viên Thụy nói: “Nha.”

Hai người mặt đối mặt nằm xuống, ôm nhau chuẩn bị ngủ.

Một lát sau, Viên Thụy nói: “Thật ra em nằm sấp sẽ không đau.”

Trịnh Thu Dương thở dài, bộ dáng muốn muốn chết mà làm bộ: “Đến, ngồi lên, tự mình động.”

Động đến nửa đêm, Viên Thụy nằm sấp ngủ.

Trịnh Thu Dương vệ sinh xong, ở trong phòng tắm gọi điện cho Vương Siêu.

Vương Siêu: “Mày muốn chết sao! Hơn ba giờ sáng gọi làm gì?”

Trịnh Thu Dương nói: “Mày ngày mai có bận gì không?”

Vương Siêu: “Làm gì a?”

Sau khi nói xong y ném di động sang một bên nằm xuống, thì thấy Tomas nằm bên cạnh mặt âm u, nhất thời kinh hãi nói: “Là Trịnh Thu Dương! Nó gọi anh ngày mai đi đánh nhau! Thật sự! Anh thề!”

. : .

https://thuviensach.vn

VIÊN TIÊN SINH LUÔN KHÔNG VUI

Từ Từ Đồ Chi

www.dtv-ebook.com

Chương 13

Nguồn : hatdauthan.wordpress.com

Đậu : Chương trước xưng hô giữa Vương Siêu và Tomas bị sai rồi, Đậu tính lại thì Siêu = tuổi Dương, mà Dương > Thụy, Thụy > Tomas (Tomas gọi em Thụy là Viên ca) => Siêu > Tomas. Chương trước Đậu lại để Siêu gọi Tomas là anh. (Đã sửa)

Viên tiên sinh luôn không vui

Nếu có cỗ máy thời gian, quay về mấy năm trước khi Trịnh Thu Dương còn đang du hí vạn bụi hoa, năm hắn 31 tuổi sẽ đánh nhau vì một nam nhân, nói cỡ nào hắn cũng không tin được.

Mà bây giờ, hắn đang ở dưới bãi đậu xe, chờ Nhạc Ninh Vũ tới.

Giống như trẻ trâu vắt mũi chưa sạch rơi vào bể tình, vì ý trung nhân mà quét dọn tất cả đầu trâu mặt ngựa.

Vương Siêu ngồi xổm bên cạnh hắn, hoàn toàn không có hình tượng idol, cà lơ phất phơ ngậm điếu thuốc.

Tomas đứng ở trong góc phía sau cách hai người bọn họ mấy mét, dựa lưng vào tường cúi đầu chơi điện thoại.

“Sao cậu ta cũng tới?” Trịnh Thu Dương nhỏ giọng hỏi, “Nhạc Ninh Vũ quay phim không dẫn theo vệ sĩ, chỉ có gã và trợ lý, tao với mày giải

https://thuviensach.vn

quyết là được.”

Vương Siêu nhỏ giọng nói: “Tao nói đi đánh nhau với mày, nên muốn đi theo trông chừng.”

Trịnh Thu Dương nói: “Trông cái gì?”

Vương Siêu tàn nhẫn hít một hơi thuốc lá, nói: “Ai biết, cả ngày nhìn tao chằm chằm như nhìn thấy cướp.”

Trịnh Thu Dương cười một tiếng.

Vương Siêu kỳ quái hỏi: “Người yêu của mày không trông chừng mày sao?”

Trịnh Thu Dương khiêm tốn khoe, nói: “Không, đối với tao rất yên tâm.”

Vương Siêu ngửa mặt lên nhìn hắn, nói: “Mày trước đây tốt hơn tao bao nhiêu? Người yêu yên tâm cái rắm, tao thấy chắc là bị ngu.”

Trịnh Thu Dương: “…”

Vương Siêu phẫn nộ nói: “Thằng nhóc kia mẹ nó chứ tàn nhẫn, lần đó bị người yêu mày bắt gặp, là do hôm trước tao ra ngoài chơi có nhỏ kia chạy tới cọ cọ tao, đẹp xấu tao không thấy rõ nhưng ngực đẹp lắm, tao nhịn mấy tháng rồi, chịu không được nên sờ một cái. Kết quả lúc về nhà, nó không nói không rằng dùng thắt lưng đánh tao, mẹ nó, hiện tại tại nhắc tới cái mông còn thấy đau.”

Trịnh Thu Dương: “…”

Vương Siêu còn đang lẩm bẩm lải nhải: “Mày đừng chê nó phiền, nếu nó không trông tao như thế, tao sợ không nhịn được, bóp một cái không sao, lỡ bóp tới lần 2 lần 3 ngựa quen đường cũ, là tao biết tao sắp đi bán

https://thuviensach.vn

muối, đánh tao cũng không phải chuyện nhỏ a… Phắc, cũng tại mắt tao mù, lại coi trọng thằng nhóc đó.”

Trịnh Thu Dương: “…”

Vương Siêu lại nói: “Người yêu mày xem ra tính tình rất tốt, nghe nói còn biết làm cơm, hôm nào tới nhà mày cọ cơm cái ha.”

Trịnh Thu Dương đứng xốc xếch trong gió, quay đầu lại liếc nhìn Tomas, không thể tin được nhìn Vương Siêu, nói: “Mày ở dưới? !”

Vương Siêu: “…”

Hồi lâu sao y mới nhảy dựng lên, hầm hầm nói: “Tao tưởng là Phương Sĩ Thanh nói với mày rồi! Sớm biết vậy tao phải giả bộ chút a!”

Trịnh Thu Dương: “…”

Nhạc Ninh Vũ dẫn theo trợ lý một trước một sau bước xuống, vừa đi vừa mắng trợ lý bên cạnh, chưa đi đến cạnh xe đã bị người ta đạp sau lưng một phát ngã lăn trên đất, còn chưa rõ chuyện gì xảy ra lại bị đá đạp thêm mấy cái, lúc này mới giãy dụa bò dậy đánh trả, đánh lăn thành một đoàn với Trịnh Thu Dương đang mang khẩu trang.

Mười mấy năm trước, Trịnh Thu Dương là một thiếu niên bất lương, thường bị gọi phụ huynh vì kéo bè kéo lũ đánh nhau, mấy năm nay đã an phận nhưng vẫn luôn tập thể hình, thích vận động ngoài trời, tố chất thân thể so với quanh năm ăn cơm hộp ngâm mình trong đoàn phim trường kỳ túng dục Nhạc Ninh Vũ tốt hơn rất nhiều. So với Nhạc Ninh Vũ học được trò mèo từ võ phụ, hắn có kinh nghiệm đánh nhau phong phú, chỉ trong chốc lát đã nắm được tình hình trong tay, Nhạc Ninh Vũ bị đạp lăn trên mặt đất.

https://thuviensach.vn

Trợ lý xách theo cái túi, lúc bắt đầu có chút mơ hồ, sau khi phản ứng kịp thì liên tiếp lùi về sau, còn dùng túi đồ trong tay che mặt.

Vương Siêu cũng đeo khẩu trang nói: “Ai! Chú em đừng rút về sau chứ! Mau tới giúp ông chủ đi, anh cũng đang nhàn rỗi đây!”

Trợ lý nói một tràng: “Không không không! Đại hiệp tùy ý, đại hiệp tùy ý!”

Vương Siêu: “…”

Vốn đang quan sát tình huống chuẩn bị tùy thời giúp một tay Tomas cũng đầu đầy hắc tuyến, yên lặng lui về chỗ cũ tiếp tục chơi điện thoại.

Nhạc Ninh Vũ đang quay phim cùng Viên Thụy, mặt bị thương nhất định sẽ ảnh hưởng tiến độ, Trịnh Thu Dương không đánh vào mặt Nhạc Ninh Vũ, chuyên chọn ngay thắt lưng và bụng mà đạp.

Đánh đập liên tục, bảo vệ bãi đậu xe nghe thấy động tĩnh bên này, la to: “Làm gì đó! Làm gì đó!”

Trịnh Thu Dương cùng Vương Siêu Tomas ba người nhanh chóng nhảy lên xe, chạy nhanh như làn khói.

Bảo vệ chạy tới hỏi: “Xảy ra chuyện gì? Có cần báo cảnh sát hay không?”

Nhạc Ninh Vũ nhịn đau đứng lên, gượng cười nói: “Không cần, đây là… luyện tập thôi.”

Bảo vệ nhận ra gã, nghi hoặc rời khỏi.

Thời gian Nhạc Ninh Vũ ở trong giới không ngắn, chuyện gã bị người ta đánh cho một trận như vậy nghe ra thì gã là người bị hại, nhưng nếu tin tức bị tuôn ra thật thì gã chính là trò cười, đạo lý này gã biết rất rõ. Mặc dù

https://thuviensach.vn

đối phương đeo khẩu trang, trắng trợn chặng gã tại chỗ này, còn ở trước mặt gã lộ rõ biển số xe, rõ ràng là không sợ bị điều tra.

Trịnh Thu Dương tìm Vương Siêu đi cùng cũng là cố ý. Nếu là người khác, vừa nghe đối phương là Nhạc Ninh Vũ, mười người có tám người không dám, hơn nữa làm xong chùi đít cũng phiền phức. Mà Vương Siêu thì không giống vậy, thứ nhất y vốn là cái sọt gây sự , thứ hai y một chút cũng không sợ đắc tội Nhạc Ninh Vũ.

Không tới mấy ngày, Viên Thụy ở nhà nói: “Nhạc Ninh Vũ mấy hôm nay tới trường quay luôn dẫn theo vệ sĩ.”

Trịnh Thu Dương làm như không biết gì: “Kẻ xấu lắm tật.”

Viên Thụy đồng ý nói: “Đúng vậy, chả đẹp trai chút nào, nhân phẩm còn tệ.”

Trịnh Thu Dương hỏi cậu: “Mấy hôm nay đóng phim thuận lợi không?”

Viên Thụy nói: “Cũng được, đất diễn của em không nhiều, cỡ hơn một tuần nữa là xong.”

Trịnh Thu Dương nghe vậy hăng hái nói: “Được nghỉ ngơi mấy ngày?”

Viên Thụy nói: “Còn chưa biết, hôm qua em hỏi người đại diện, cô ấy nói chưa có thời gian xác định đi ghi hình.”

Trịnh Thu Dương có chút mong đợi ngày nghỉ của cậu, nói: “Muốn đi du lịch với em lâu rồi, nhưng em không có thời gian. Từ ngày quan hệ của anh với em tốt lên, em càng ngày càng nổi, càng nổi càng bận bịu…”

https://thuviensach.vn

“Đúng rồi!” Viên Thụy hưng phấn cắt lời anh, nói, “Em được tăng giá! Tăng rất nhiều đó! Chương trình quay trước kia được 300.000 tệ chưa tính thuế, anh đoán lần này được bao nhiêu?”

Trịnh Thu Dương cũng hùa đoán theo: “500?”

Viên Thụy lấy hai tay nắm bả vai anh dùng sức lắc lắc, vui vẻ nói: “Một triệu đó a a a a!”

Trịnh Thu Dương bị sợ hết hồn, “Kinh thế? Một tập?”

Viên Thụy gật gật đầu, cười muốn nở hoa, nói: “Em tính hết rồi, dù nộp thuế, công ty thu phần % xong em cũng còn được hơn 400.000 đó.”

Trịnh Thu Dương: “… Đệt! Con mẹ nó chứ đứa nào nói kinh tế đang đình trệ?” Bạn đang

Viên Thụy ôm lấy anh cọ tới cọ lui, nói: “Tốt quá rồi, em có thể mua cho anh búp bê tình dục hàng nhập khẩu rồi!”

Trịnh Thu Dương: “…”

Viên Thụy nằm sấp trên người anh nói: “Ha ha ha, đùa anh thôi.”

Trịnh Thu Dương giả vờ nổi giận, kỳ thật trong lòng cũng đang cười ha ha ha.

Viên Thụy vỗ vỗ mặt của anh, cười nói: “Em mới không nỡ mua cho anh.”

Trịnh Thu Dương không nhịn được ôm chầm lấy cậu, cảm thấy cậu thật sự manh muốn chết luôn.

Viên Thụy ngừng cười, hai mắt sáng lấp lánh nhìn anh: “Chờ em dành đủ tiền, mở cho anh một phòng làm việc, như vậy anh sẽ không cần phải

https://thuviensach.vn

nhìn sắc mặt anh hai của anh cả ngày, muốn thiết kế cái gì thì thiết kế cái đó, anh tài hoa rực rỡ như vậy, không thể để lãng phí mãi.”

Trịnh Thu Dương: “…”

Hắn ở nước ngoài là theo chân một bậc thầy học thiết kế, lúc về nước rất hăng hái, vào công ty trang sức Trịnh gia Vân Xương, muốn giương lên hoài bão. Ba anh lúc đó còn chưa về hưu, anh cũng chân chính làm việc được mấy năm, nhìn thấy bản thiết kế của mình trở thành trang sức thành phẩm, là thời điểm mỗi nhà thiết kế tự hào nhất, hắn đương nhiên cũng không ngoại lệ. Sau đó đại ca anh tiếp quản vị trí, anh vẽ hàng nghìn bản thiết kế cũng chưa chắc có được một tấm được thông qua chung thẩm[1], bản thiết kế bị trả về càng ngày càng nhiều, cơ hồ chất thành ngọn núi nhỏ, dần dần hắn không muốn vẽ nữa, tâm tư không đặt trên công việc nữa, lúc này mới bắt đầu chuỗi ngày không lý tưởng.

[1] sau cùng; quyết định cuối cùng

Không phải không nghĩ tới việc rời khỏi Vân Xương, nhưng mẹ hắn không muốn, bà cả đời không danh không phận, nói cái gì mà phải tranh được một chỗ.

Đôi lúc yên tĩnh hắn cũng sẽ nghĩ lại, hiện tại và quá khứ đã qua, tương lai đâu, cứ như vậy cả đời sao? Kỳ thật nội tâm hắn đầy mờ mịt, cũng không nói với ai khác về chuyện này, chuyện xấu trong nhà mà, ai cũng biết, cũng không có gì đáng nói.

Hắn cho rằng Viên Thụy là một cậu ngốc, cái gì cũng không hiểu.

Không ngờ rằng, Viên Thụy hiểu hết, thậm chí còn sẵn sàng làm vì hắn.

Nếu so sánh giữa hắn và Viên Thụy, cậu chín chắn hơn nhiều lắm.

https://thuviensach.vn

Sao hắn lại nghĩ Viên Thụy ngốc, rõ ràng hắn mới là kẻ đại ngốc.

https://thuviensach.vn

VIÊN TIÊN SINH LUÔN KHÔNG VUI

Từ Từ Đồ Chi
www.dtv-ebook.com

Chương 14

Viên Thụy cuối cùng vẫn không thể đi du lịch cùng Trịnh Thu Dương, vừa quay xong phim thần tượng cậu liền nhận được thông báo ghi hình cho một chương trình mới của đài truyền hình, thời gian rất dày đặt.

Đây là chương trình của một đài truyền hình khác, không phải hai đài lần trước hợp tác với Viên Thụy, Lý Linh Linh sợ cậu và nhóm đạo diễn hình ảnh lần đầu giao tiếp sẽ bị bại lộ chỉ số IQ, ngày ghi hình cô đích thân đi tới hiện trường.

“Lương ca trước đây cũng từng quay chương trình cho đài truyền hình này, tôi có đi theo mấy lần.” Triệu Chính Nghĩa đi bên cạnh Lý Linh Linh, nhỏ giọng nói, “Chương trình anh ấy quay cũng là đoàn này làm, lần này cũng là của nước ngoài, đoàn này từng quay hai chương trình mua bản quyền từ Hàn quốc, có kinh nghiệm, quay phim chụp ảnh phần lớn là người Hàn, Viên Ca nghe không hiểu nên lóng ngóng. Tôi vừa nãy đi nghe ngóng, người phụ trách đoàn này là Dương Lộ, nghe nói là…”

Lý Linh Linh nói tiếp: “Tôi biết, mấy năm trước đã gặp qua một lần, lúc đó cô ta còn chưa xuống biển [1], đài danh tiếng CCTV.”

[1] Rời bỏ 1 công việc an toàn để làm 1 công việc tốt hơn nhưng nguy hiểm.

Triệu Chính Nghĩa nói: “Đúng đúng đúng, chính là cô ta, vừa nãy nhìn từ xa, dường như rất lợi hại.”

https://thuviensach.vn

“Ba cô ta gánh Mạch Tuệ trên vai, sống lưng cực thẳng, đương nhiên là lợi hại.” Lý Linh Linh nhìn quanh một vòng, hỏi, “Viên Thụy chạy đi đâu?”

Triệu Chính Nghĩa bất đắc dĩ chỉ cầu thang phía sau, nói: “Haizz, ở phía sau gọi điện thoại, hình như vị trong nhà kia có chỗ khó chịu.”

Khó chịu không phải là vị kia, mà là mẹ của vị kia.

Mẹ của Trịnh Thu Dương ở nhà không có chuyện gì làm thường tìm các chị em trong nhà trước kia chơi mạt chược, tối hôm qua đánh đến tối muộn, chung cư kiểu cũ không có thang máy, lúc bà xuống lầu đạp hụt một bước, may mà không bị thương nặng, chỉ có cổ tay bị trặc sưng rất to, đau không chịu được bèn vội vàng gọi điện cho con trai.

Trịnh Thu Dương nửa đêm chạy tới, đến sáng sớm Viên Thụy rời khỏi nhà vẫn chưa quay lại.

“Sao rồi?” Viên Thụy núp ở cầu thang gọi điện cho anh, gấp gáp hỏi, “Xương cốt không sao chứ?”

Trịnh Thu Dương: “Chỉ bị trặc thôi xương cốt không thành vấn đề, em tới đài truyền hình rồi?”

Viên Thụy: “Ừ, đang ở đài truyền hình nhưng chưa ghi hình, anh ở lại chăm sóc dì? Hay là tới công ty?”

“Còn đang ở chỗ mẹ, cứ khóc liên tục.” Trịnh Thu Dương uể oải nói, “Rủa ba anh xong tới rủa ông nội anh, rủa ông nội xong lại chửi ông trời, anh nghe muốn nổ đầu.”

Viên Thụy: “Ai.”

https://thuviensach.vn

Trịnh Thu Dương: “Em làm việc của em trước đi, về rồi nói sau, anh dỗ mẹ ngủ đã.”

Viên Thụy: “Được. Anh nhịn một chút, đừng cãi lại cũng đừng khuyên dì, dì sống không được như ý anh càng nói dì càng khó chịu hơn.”

Trịnh Thu Dương: “… Anh biết rồi.”

Viên Thụy: “Vậy em cúp nha.”

Trịnh Thu Dương: “Viên Tiểu Thụy.”

Viên Thụy: “Hả?”

Trịnh Thu Dương: “Anh hơi nhớ em.”

Viên Thụy: “…”

Trịnh Thu Dương: “Quay chương trình xong nhớ về sớm.”

Cúp điện thoại, hai má Viên Thụy có chút nóng lên, hôm nay giọng nói của Trịnh Thu Dương qua điện thoại quá mức ôn nhu, lỗ tai muốn mang thai luôn.

Giờ muốn về nhà liền quá a!

Giằng co cả một ngày, đến lúc hoàng hôn cũng ghi xong tập 1.

Lý Linh Linh không ở lại tới cuối ngày, đội chế tác rất chuyên nghiệp, Viên Thụy biểu hiện cũng không tồi, quay rất thuận lợi. Đúng lúc công ty có chuyện khác, cô liền yên tâm nửa đường quay về.

Vừa đánh bảng xong, Viên Thụy liền muốn về nhà.

Cố tình người của đài truyền hình lại đến nói: “Dương tổng mời tối nay ăn bữa cơm, đã đặt chỗ, ngài ngồi xe chúng tôi hay là tự lái đến?”

https://thuviensach.vn

Triệu Chính Nghĩa nói: “Tự lái đến, chúng tôi tự tới, là quán nào vậy?”

Người đến nói địa điểm, rồi vội vàng chạy đi thông báo cho khách mời khác.

Dù sao cũng là ngày đầu tiên làm việc với nhau, tổng phụ trách của đội chế tác mời, Viên Thụy do dự nửa ngày cuối cùng không từ chối.

Cậu gọi điện thoại cho Trịnh Thu Dương nói sẽ về trễ một chút, người ta mời ăn cơm.

Trịnh Thu Dương giả bộ đáng thương: “Vậy anh làm sao bây giờ?”

Viên Thụy nói: “Anh cũng ăn ở ngoài rồi về… Đúng rồi, tay dì như vậy khẳng định không thể làm cơm, hay anh mua đồ qua ăn cùng dì luôn đi?”

Trịnh Thu Dương không muốn đi lắm, nhưng vẫn nói: “Được rồi.”

Hai người trở về đều rất muộn, sắc mặt đều khó coi.

Trịnh Thu Dương hỏi: “Anh là bị mẹ càm ràm, em làm sao vậy?”

Viên Thụy ủ rũ cuối đầu nói: “Em hôm nay biểu hiện không tốt, bị người ta ghét bỏ ngay mặt.”

Trịnh Thu Dương nói: “Quay chương trình không thuận lợi?”

Viên Thụy uể oải nói: “Không biết, em cảm giác mình làm tốt vô cùng, nhưng lúc ăn tối Dương tổng của đội chế tác nói em quá cứng ngắc, không biết cười cũng không có linh hoạt, hậu kỳ biên tập lại nhất định sẽ tốn rất nhiều sức lực.”

https://thuviensach.vn

Trịnh Thu Dương không hiểu những chuyện này lắm, chỉ có thể an ủi: “Có thể do mọi người mới hợp tác còn chưa ăn ý. Hồi trước em quay chương trình cho đài truyền hình kia, biên đạo không phải rất thích em sao?”

Viên Thụy bĩu môi nói: “Thích hả, còn lừa em đi ra ngoài, nói vì hiệu quả chương trình muốn dạy em chơi bowling, kết quả sờ mông em.”

Trịnh Thu Dương: “…”

Viên Thụy giơ lên nắm đấm, nói: “Lần tới em phải biểu hiện thật tốt cho Dương tổng xem.”

Trịnh Thu Dương: “… Sau đó để cho người ta sờ mông em sao?”

Viên Thụy nói: “Dương tổng là nữ a! Tuổi tác không chênh lệch mấy với mẹ anh!”

Trịnh Thu Dương nhấc tay đầu hàng nói: “Đừng nhắc tới mẹ anh, đầu anh muốn nổ!”

Viên Thụy: “…”

Tắm rửa xong, Viên Thụy nằm ở trên giường xem truyện Conan, hai cái chân co lên lắc lắc.

Trịnh Thu Dương ngồi ở bên cạnh, xốc áo ngủ cậu lên nhìn, vết thương trên lưng đã tan máu bầm, thoạt nhìn là không sao rồi.

Viên Thụy nói: “Đừng có sờ, ngứa.”

Trịnh Thu Dương đầy ám chỉ nói: “Trơn nhẵn không khô ráp, da càng ngày càng tốt, còn rất thơm nha.”

https://thuviensach.vn

Viên Thụy lật một trang truyện, nói: “Em hồi nãy tắm bằng sữa dê Úc Phương Sĩ Thanh cho, lát nữa anh cũng thử xem a.”

Trịnh Thu Dương: “…”

Anh nín nửa phút rồi nói: “Vết thương trên lưng còn đau không?”

Viên Thụy nói: “Đã sớm hết đau rồi.”

Trịnh Thu Dương nói: “Có thể nằm ngang không?”

Viên Thụy nói: “Có thể.”

Trịnh Thu Dương ám chỉ nãy giờ mà cậu vẫn chăm chú đọc truyện, cuối cùng, Trịnh Thu Dương tâm lực [2] quá mệt mỏi nói: “Viên Tiểu Thụy, ống thủ dâm của anh ở đâu?”

[2] tâm tư và lao lực

“Ở trong ngăn kéo đầu giường.” Viên Thụy hồ nghi ngẩng đầu nhìn anh, chậm rãi bò dậy, hỏi, “Anh, có phải muốn làm?”

Trịnh Thu Dương vẻ mặt không được thỏa mãn dục vọng.

Viên Thụy nhất thời ngượng ngùng nói: “Xin lỗi nha, em vừa nãy không hiểu.”

Cậu cởi áo ngủ thật nhanh, trần truồng nằm thẳng tắp, mắt không chớp một cái nhìn Trịnh Thu Dương.

Trịnh Thu Dương không nhịn được phì cười, cố ý: “Không đọc Conan nữa?”

Viên Thụy hơi xấu hổ, thành thật nói: “Ừ, cái này so với Conan thú vị hơn.”

https://thuviensach.vn

Hai người bắt đầu làm chuyện thú vị, vì ngày mai Viên Thụy được nghỉ ngơi, Trịnh Thu Dương liền không kiêng dè gì, lăn qua lộn lại làm đủ 18 thức.

Sau đó bọn họ ôm nhau, thân mật hôn đối phương.

Trịnh Thu Dương cười khẽ, nói: “So với trước khi gặp thông gia, lần đầu tiên anh hôn em suýt chút nữa làm em ngất đi.”

Viên Thụy nói: “Khi đó em tưởng là chỉ mình đơn phương anh, không ngờ anh lại đột nhiên hôn em a, em quá kích động mới trợn trắng mắt… Thật sự trợn trắng sao? Có xấu không?”

Trịnh Thu Dương suy nghĩ một hồi, nói: “Quên rồi, chỉ nhớ rõ môi của em rất mềm, lúc mới hôn đã hết hồn, không ngờ nó mềm như vậy.”

Viên Thụy buồn ngủ không mở mắt nỗi, lơ mơ nói: “Mềm giống viên thạch sao?”

Trịnh Thu Dương hun cậu một cái, nói: “Giống giống vậy, lại Q lại đàn hồi [3].”

[3] Người Đài Loan thường nói câu này, ví dụ như cái này thật bóng thật đàn hồi.

Viên Thụy nhắm mắt nói: “Trước đây cũng có người nói rất mềm.”

Trịnh Thu Dương: “…”

Viên Thụy cọ cọ mặt anh, “Buồn ngủ quá a.”

Trịnh Thu Dương ôm chặt cậu, cậu ngủ rất nhanh.

https://thuviensach.vn

Trịnh Thu Dương lại trợn to mắt, không buồn ngủ miếng nào, hết sức không vui, hồi trước thằng nào hôn Viên Tiểu Thụy nhà anh, là thằng nào!!

. : .

https://thuviensach.vn

VIÊN TIÊN SINH LUÔN KHÔNG VUI

Từ Từ Đồ Chi
www.dtv-ebook.com

Chương 15

Nhớ lại lần đầu hôn Viên Thụy, Trịnh Thu Dương quả thật có điều muốn nói.

Khi đó hắn và Viên Thụy ngay cả bạn bè cũng không được tính, chỉ là gặp qua mấy lần, biết Viên Thụy có hảo cảm với hắn, hắn cũng đã chứng tỏ cho Viên Thụy thấy hắn là trai thẳng, cực thẳng cực thẳng.

Một buổi tối nọ, vợ chính của ba hắn đến chỗ mẹ hắn làm loạn, sau khi náo loạn xong, hắn rời nhà đến quán bar buồn bực uống rượu, có em gái đến quyến rũ hắn cũng không có tâm tình, em gái kia thấy câu hắn không được cũng không chịu ngừng, lúc đang bị làm phiền, quay đầu nhìn thấy Viên Thụy cũng đang ở quán bar này.

Viên Thụy lúc đó còn chưa nổi như hiện tại, ở trong hộp đêm không ai nhận ra, ngồi một mình ở đó, bộ dáng nâng cằm ngốc nghếch, mở miệng uống bia.

Trịnh Thu Dương bị cô gái này quấn lấy sinh bực, đầu nóng lên nói mình là gay, cô gái đó một mực không tin, hắn liền chỉ Viên Thụy nói đó là bạn trai hắn.

Cô gái đó vẻ mặt cổ quái nói: “Vậy anh qua hôn cậu ta đi.”

Hắn đi tới bên cạnh Viên Thụy, Viên Thụy ngẩng đầu nhìn hắn, có chút sốt sắng đứng lên, miệng nói: “Trùng hợp thế…”

https://thuviensach.vn

Hắn nắm cằm Viên Thụy hôn lên, bởi vì quá kinh ngạc nên Viên Thụy há hốc miệng, hắn theo bản năng làm nụ hôn này sâu hơn.

Nhưng hắn ngay lập tức liền hối hận.

Môi Viên Thụy vô cùng mềm, mềm đến khó tin, mềm tới mức ngây thơ.

Lấy kinh nghiệm của hắn mà nói, người ngây thơ tuyệt… không thể dính vào.

Khách vây xem bắt đầu ồn ào vỗ tay hoan hô, ở niên đại này làm gay, khả năng chấp nhận của người trẻ tuổi đối với chuyện này cao đến kinh người.

Vốn đang do dự Trịnh Thu Dương liền đâm lao phải theo lao, không tiếp tục mất mặt, nhưng nếu tiếp tục hôn, xong rồi làm sao giải thích với Viên Thụy đây? Tính tình Viên Thụy tốt như vậy, hắn là sẽ không tức giận.

Hắn một bên hôn Viên Thụy, một bên đầu óc ở trên mây suy nghĩ đủ chuyện ngổn ngang.

Cô gái lúc nãy đã đi chưa? Hắn là phải đi rồi đi?

Mẹ hắn dọn dẹp đồ trong nhà xong chưa? Bà lớn đập luôn khung ảnh, không biết ảnh chụp có hỏng hay không, bức ảnh đó là lúc mẹ hắn còn trẻ, khả năng chỉ còn có một tấm, nếu bị hỏng phải đem đi chỉnh sửa.

Viên Thụy uống bia gì? Sao lại có chút ngọt? Mặc dù lóng ngóng ngớ ngẩn, nhưng lớn lên cũng rất đẹp, làm người mẫu đều phải gầy như vậy sao? Cái eo này chẳng lẽ có hai thước [1]?

[1] 1 thước = 10 tấc = 0,23 m

Chết, người này hình như thiếu dưỡng khí.

https://thuviensach.vn

… Chẳng lẽ là nụ hôn đầu?

Bây giờ buông cậu ra, có khi nào bị tát một bạt tai không? Cậu cũng không giống kiểu ẻo lã… Không chừng trực tiếp lên gối hắn?

Đèn bên cạnh chớp nhoáng một cái.

Trịnh Thu Dương đột nhiên nhớ lại Viên Thụy là nghệ sĩ, gần đây còn đang dần gặp may. Hắn lập tức bỏ dở nụ hôn, ấn đầu Viên Thụy lên trên vai mình.

Em gái vừa nãy muốn câu hắn cầm điện thoại di động đứng ở một bên, hưng phấn nói: “Đừng dễ giận vậy a! Cũng đâu có chụp tới mặt tiểu thụ nhà anh!”

Trịnh Thu Dương: “…”

Viên Thụy gục ở trên vai hắn thở mạnh, hơi nóng xuyên qua lớp áo sơmi truyền tới thân thể làm hắn có chút lúng túng. Chưa từng tiếp xúc thân mật như vậy với bất kỳ ai cùng giới tính, cho dù là ba hắn, sau khi hắn trưởng thành, khoảng cách hai cha con gần nhất hầu như không ít hơn 1 mét.

Hắn kéo Viên Thụy rời khỏi quán bar.

Dưới ánh đèn đường, so với trong quán bar còn rõ hơn nhiều, Viên Thụy hai má đỏ bừng, cúi đầu nhìn mũi giày, nhỏ giọng nói: “Anh, anh, anh làm gì hôn tôi a?”

Trịnh Thu Dương nói: “Cậu đừng hiểu lầm, tôi không có ý gì khác… Chỉ là … hôn chơi mà thôi.”

Viên Thụy trầm mặc chốc lát, đầu cuối thấp hơn, nói: “À.”

https://thuviensach.vn

Trịnh Thu Dương ra vẻ thoải mái nói: “Thời gian còn sớm, đi nơi khác uống thêm mấy ly không?”

Viên Thụy nói: “Tôi không đi.”

Trịnh Thu Dương nói: “Sớm như vậy về làm gì?”

Viên Thụy nói: “Tôi, tôi về giặt quần áo.”

Trịnh Thu Dương: “…”

Nếu như Viên Thụy thật sự đạp hắn hai cái hoặc là mắng hắn mấy câu, hắn còn có thể cười vui vẻ cho qua, mà Viên Thụy cố tình lại như vậy. Hắn suy nghĩ một chút, nói: “Viên Thụy, tôi đưa cậu về nhà, cậu ở đâu?”

Viên Thụy nói: “Không cần, tôi đi tàu điện ngầm, rất tiện. Hẹn gặp lại a.”

Trịnh Thu Dương: “…”

Viên Thụy xoay người đi hai bước, liền quay lại, nhìn Trịnh Thu Dương, cực lực che giấu lúng túng nói: “Anh cũng đừng lái xe, uống rượu lái trái pháp luật.”

Trịnh Thu Dương: “… Được.”

Hắn một mình đứng dưới đèn đường, nhìn Viên Thụy tiến vào trạm tàu điện ngầm cách mấy trăm mét, có chút buồn cười, người này quá thú vị, không chỉ thú vị, hơn nữa còn rất chịu hưởng ứng.

Khi đó hắn không nghĩ tới tương lai, hắn thật sự động tâm, muốn ở cùng một chỗ với người thú vị như cậu.

Số lần hắn trêu Viên Thụy quá nhiều, cho nên sau này khi bày tỏ, Viên Thụy cho rằng hắn đang nói đùa.

https://thuviensach.vn

Viên Thụy từng đơn phương rất nhiều người, lại từ đầu đến cuối không có một lần yêu đương. Cậu không hiểu tại sao, luôn cảm thấy bản thân chưa đủ tốt, lớn lên quá cao, da không trắng, tính cách không tốt, cũng không biết làm nũng, nói chung cậu cảm thấy nếu rốt cục có người thích cậu, quả thực là quá may mắn.

Thế nhưng Trịnh Thu Dương biết không phải như vậy.

Viên Thụy là người rất đơn thuần, yêu ai thích ai sẽ biểu hiện ra, phi thường nỗ lực lấy lòng. Cậu là đảng thích vẻ ngoài, người cậu thích đều rất tuấn tú, dù là trai thẳng hay là gay, nhóm soái ca nhận được rất nhiều hảo cảm, Viên Thụy không hề che giấu chút yêu thích và lấy lòng đối với bọn họ, có chút rẻ mạt.

Lại như Trịnh Thu Dương, nếu như không có chung một người anh em tốt là Phương Sĩ Thanh với Viên Thụy, e rằng hắn căn bản không có cơ hội biết đến, Viên Thụy ngoại trừ thú vị, còn có nhiều điểm tốt như vậy.

“Mày nói nụ hôn đầu của Viên Thụy?” Phương Sĩ Thanh kinh ngạc nói, “Tao không có nghe nói a.”

Trịnh Thu Dương nghi ngờ nhìn hắn, hỏi: “Em ấy thật sự chưa từng nói nụ hôn đầu là của ai sao?”

Phương Sĩ Thanh nói: “Tao tưởng với mày, không phải mày? Vậy là ai?”

Trịnh Thu Dương nhìn hắn chằm chằm.

Phương Sĩ Thanh hoảng sợ nói: “Không phải tao a!”

Lúc hắn còn độc thân, từng theo đuổi Viên Thụy.

Trịnh Thu Dương vẫn nhìn hắn chằm chằm.

https://thuviensach.vn

Hắn lần thứ hai hoảng sợ nói: “Cũng không phải Vương Tề! Vương Tề chỉ hôn qua tao!”

Nguyên nhân hắn không theo đuổi được Viên Thụy, là lúc đó Viên Thụy đang đơn phương Vương Tề.

Trịnh Thu Dương phát điên nói: “Shit! Tại sao còn làm bạn với hai người hả! Nhớ tới quan hệ lung ta lung tung trước đây tao liền muốn đốt chết tụi bây!”

Phương Sĩ Thanh ngượng ngùng nói: “Người trẻ tuổi có ai không phạm phải sai lầm, mày lúc trước khi còn là thẳng nam, còn từng theo đuổi chị tao.” (=))))

Trịnh Thu Dương: “…”

Phương Sĩ Thanh nói: “Nếu không tao tìm cách giúp mày hỏi Viên Thụy, xem nụ hôn đầu là của ai?”

Trịnh Thu Dương mắng: “Cút đi, cái miệng rộng của mày cả ngày chỉ biết truyền bát quái.”

Phương Sĩ Thanh bực tức nói: “Mày tỏ thái độ gì đó? Là mày tìm tao hỏi! Tao thích truyền bát quái không sai, nhưng tao cũng có chừng mực, ví dụ mày cả ngày thích bóp vếu cậu ấy, tao còn chưa nói với ai… Nhịn nghẹn muốn chết!”

Trịnh Thu Dương: “… Cái quỷ gì?”

Phương Sĩ Thanh nói: “Nó nói mày thích bóp ngực nó, nghi mày không cong triệt để, tao nói đây là bệnh cũ của mày, thói quen nhịn một chút là được rồi, mày xem anh em đến mức nào, không bỏ đá xuống giếng còn nói giúp mày.”

https://thuviensach.vn

Trịnh Thu Dương cả giận nói: “Bệnh cũ? Mày như thế mà còn nói không bỏ đá xuống giếng? Tao mà muốn là Viên Tiểu Thụy khổ sở chết rồi.”

Phương Sĩ Thanh nói: “Nó đâu nghĩ nhiều như vậy, không để ý mày trước đây ra sao, chỉ cần mày sau này đối xử tốt với nó là được. Mày cho rằng nó như mày sao, còn xoắn xuýt nụ hôn đầu là của ai, mày có phiền không hả? Già đầu rồi mà còn làm như Lâm Đại Ngọc.”

Trịnh Thu Dương: “…”

Hắn đứng lên bỏ đi, Phương Sĩ Thanh bát quái tinh ở phía sau nói: “Ai! Nếu như mày biết nụ hôn đầu của ai, nhớ nói với tao một tiếng nha!”

. : . Bạn đang

https://thuviensach.vn

VIÊN TIÊN SINH LUÔN KHÔNG VUI

Từ Từ Đồ Chi
www.dtv-ebook.com

Chương 16

Chạng vạng Trịnh Thu Dương về đến nhà, Viên Thụy đang mở thùng chuyển phát nhanh.

Hắn hỏi: “Mua cái gì?”

Viên Thụy đáp: “Mua quần jean cho anh.”

Trịnh Thu Dương nói: “Quần của anh không ít, sao lại mua cho anh?”

Viên Thụy lấy quần ra nghiêm túc kiểm tra kiểm tra, mới vui vẻ nói: “Shop Kỳ Hạm khai trương tiệm mới a, so với ngày thường rẻ hơn 100. Đây, anh thử xem.”

Trịnh Thu Dương nhận quần, lắc đầu thở dài nói: “Ai, nhìn em có chỗ nào giống tiểu thịt tươi đang “Hot” 1 triệu một tập không?”

Viên Thụy nhìn anh thử quần, nói: “Tiền hiện tại không phải tiền sao, căn bản là phải chi quá nhiều thứ, nên cái gì tiết kiệm được thì nên tiết kiệm. Hôm nay người đại diện gọi điện thoại cho em, tháng sau Vương Hiểu Triết và Hoàng Tinh Tinh làm hôn lễ, gửi thiệp mời cho em, lúc đó ít nhất phải đi cho người ta bao lì xì 1 vạn tệ [1], anh nói có đáng sợ hay không?”

[1] 1 vạn = 10.000 ~ 35 triệu VNĐ

https://thuviensach.vn

Trịnh Thu Dương ra vẻ kinh ngạc khoa trương, nói: “Oh shit! Hai người này kết hôn còn gửi thiệp mời cho em? Xem ra Viên Tiểu Thụy của chúng ta thật đỏ.”

Viên Thụy cũng cười, rất nhanh lại đau lòng nói: “Chính là tại nổi, phần tiền này em cũng không có cơ hội thu lại a. Hơn nữa em còn chưa từng thấy người thật Hoàng Tinh Tinh, chỉ từng cùng Vương Hiểu Triết hợp tác ghi qua một chương trình, lần này phải cho không bọn họ 1 vạn tệ.”

Trịnh Thu Dương không nói tiếp nữa, không thể công khai kết hôn thu tiền, việc này hắn cũng không còn biện pháp.

Viên Thụy lôi kéo anh nhìn một vòng, hài lòng nói: “Rất hợp, cũng đẹp nữa, anh cảm thấy thế nào?”

Trịnh Thu Dương nói: “Không tệ.”

“Vậy em xác nhận nhận hàng.” Viên Thụy cầm di động chụp cho anh tấm hình, sau đó cúi đầu mở Taobao, nói, “Comment khen ngợi còn được tính điểm đó.”

Trịnh Thu Dương: “…”

Tối hôm qua hắn ỷ Viên Thụy hôm nay không công tác, làm đến có chút tàn nhẫn, đêm nay chỉ có thể nhịn.

Nhưng hắn ban ngày nghe bát quái từ Phương Sĩ Thanh, làm không có cách nào ngủ ngon, gối cánh tay dựa vào đầu giường nghĩ thầm.

Viên Thụy đem cái quần mới giặt sạch phơi, nhảy tưng tưng từ ban công vào đóng kín cửa, run lập cập nói: “Woa, thật là tiết Thu đến rồi, bên ngoài lạnh quá.”

Trịnh Thu Dương duỗi tay ra nói: “Lại đây, ông xã sưởi ấm cho em.”

https://thuviensach.vn

Viên Thụy bò lên giường, hắn một tay ôm Viên Thụy, hai người dựa vào nhau.

Hắn siết chặt cánh tay, hỏi: “Em có phải lại gầy đi?”

Viên Thụy nói: “Trời lạnh nha, nóng phình ra lạnh rút lại mà.”

Trịnh Thu Dương: “…”

Viên Thụy nói: “Ha ha ha, buồn cười không?”

Trịnh Thu Dương che giấu lương tâm nói: “Buồn cười, ha ha.”

Trời ơi, tại sao lúc Viên Thụy nghiêm túc kể chuyện cười một chút cũng không buồn cười.

Trịnh Thu Dương nghẹn nửa ngày vẫn muốn hỏi: “Anh hôm nay đi ngang qua tòa tạp chí của Phương Sĩ Thanh, tiện đường vào thăm.”

Viên Thụy nói: “Em cũng nửa tháng không gặp nó rồi, hôm nào chúng ta cùng tìm nó đi chơi đi.”

Trịnh Thu Dương “Ừ” một tiếng, “Em có phải đã nói với nó cái gì không?”

Viên Thụy đã sớm quên mất chuyện kia, nói: “Nói cái gì? Không có a.”

Trịnh Thu Dương cúi đầu nhìn cậu, tầm mắt rơi vào trên ngực cậu. Cậu chỉ mặc một cái áo trắng vải bông mỏng, hình dáng cơ ngực vô cùng đẹp, đầu nhũ còn sưng, có hơi lớn. Hôm qua hình như đối xử với chúng nó rất tàn bạo, Trịnh Thu Dương cũng không nhớ rõ lắm.

Hắn nói: “Viên Tiểu Thụy, có phải em không thích anh chạm vào ngực em?”

https://thuviensach.vn

Viên Thụy nhanh chóng ngẩng đầu nhìn anh, biểu tình vô cùng kinh ngạc, “Phương Sĩ Thanh nói cho anh?”

Trịnh Thu Dương cố ý phụng phịu nói: “Sau này đừng kể gì với nó.”

Viên Thụy có chút uể oải, nói: “Nga, em cũng không có nói gì nhiều với nó, chỉ là nói chuyện phiếm thôi mà.”

Trịnh Thu Dương thuận tay vỗ vỗ bụng cậu, cười nói: “Em cùng tên đó tâm sự, tên đó lại nhếch miệng chờ ăn bát quái, bị nó biết chuyện, quay đầu nửa thành Bắc Kinh liền biết hết.”

Viên Thụy: “… A? Vô lý vậy?”

Trịnh Thu Dương bôi đen cơ hữu nói: “Không phải sao, biệt danh loa to.”

Viên Thụy không biết nghĩ tới điều gì, đỏ cả mặt.

Trịnh Thu Dương nói xa nói gần: “Thật ra là do anh thích phản ứng của em, nên mới như vậy.”

Viên Thụy: “…”

Trịnh Thu Dương ho khan một tiếng, nói: “Anh vì em mà cong, chỉ cần em đi cùng với anh, anh liền thẳng không nổi nữa.”

Viên Thụy: “…”

Trịnh Thu Dương bất đắc dĩ nói: “Cảm động quá hả? Em ngược lại nói một câu đi chứ.”

Viên Thụy nhỏ giọng nói: “Cái kia… Vương Tề cũng biết anh bóp ngực em sao?”

https://thuviensach.vn

Trịnh Thu Dương: “…”

Viên Thụy không đất dung thân nói: “Em sau này làm sao còn mặt mũi gặp anh ta a? Anh ta khẳng định cảm thấy em rất kỳ quái.”

“Viên Tiểu Thụy!” Trịnh Thu Dương quát một tiếng, cắn răng nghiến lợi nói, “Em đúng là cố ý?”

Viên Thụy: “Cái gì cố ý… A em sai rồi! Xin lỗi! Còn sưng mà! Đau!”

Hai vật nhỏ đáng thương sưng cả một ngày cũng không xẹp xuống, nhìn thảm đến đáng thương. Trịnh Thu Dương vốn chỉ dọa Viên Thụy, cũng không nỡ bỏ, chỉ ngậm trong miệng dụ dỗ.

Hắn cũng không giáp mặt hỏi Viên Thụy chuyện khác, hắn ngay cả đêm đầu của mình còn không nhớ rõ, làm sao có mặt mũi chất vấn nụ hôn đầu của Viên Thụy, khó chịu? Nhịn đi!

Chương trình mới của Viên Thụy mỗi tuần thu ba băng, thời gian rãnh khác Lý Linh Linh sắp xếp cho cậu vài quảng cáo nhỏ linh tinh, làm khách mời cho show truyền hình loại này không nhắc lại, quan trọng là cậu nhận được một quảng cáo mỹ phẩm dưỡng da cho phái nam.

Cậu đã từng tham gia cuộc thi siêu mẫu quốc tế, Lý Linh Linh bắt đầu dẫn cậu đi trên con đường chuyên nghiệp, không phải quảng cáo có chút tiếng tăm thì không nhận, cậu debut lâu như vậy, lúc chưa quá nổi thì chỉ từng làm đại diện cho một hãng điện thoại di động, tuy rằng không phải hàng hiệu quốc tế, thế nhưng lại là hãng điện thoại di động bá chủ trong nước, chính phủ nâng đỡ, quảng cáo đầy đường, giúp cậu hút không ít fan.

Lần này mỹ phẩm dưỡng da là hàng hiệu Nhật Bản, đại diện ở Trung Quốc là ảnh đế Bách Đồ, tìm Viên Thụy làm đại sứ hình ảnh một quý, hợp đồng kỳ thực chỉ ký có nửa năm, thuộc loại hợp tác ngắn hạn, nhưng tên có thể đặt ngang hàng xuất hiện cùng ảnh đế, chứng tỏ hết sức may mắn.

https://thuviensach.vn

Viên Thụy rất vui vẻ, cậu là fan khuôn mặt Tomas, nhưng cậu là fan chân chính của Bách Đồ, cực kỳ cực kỳ cực kỳ cực kỳ cực kỳ cực kỳ cực kỳ yêu thích Bách Đồ, cùng thần tượng đại diện cùng sản phẩm cảm giác rất vinh quang, rất có phẩm vị.

Bước vào rạp chụp quảng cáo lúc trước, cậu nhìn cửa đặt biển quảng cáo hình người Bách Đồ, hí ha hí hửng chạy tới, bắt Triệu Chính Nghĩa chụp giúp cậu.

Triệu Chính Nghĩa cảm thấy thật mất mặt mà, một tay bụm mặt một tay chụp cho cậu.

Viên Thụy nhận lấy di động xem ảnh, sau đó mở ra Weibo, Triệu Chính Nghĩa ở một bên vội ngăn cản: “Đừng đăng Weibo, anh quên mất lần trước anh chuyển phát hình Tomas selfie xong còn ghi Nam thần, phía dưới có bao nhiêu người mắng chửi anh?”

Viên Thụy ngẩn ra, lòng vẫn còn sợ hãi nói: “Fans Tomas thật là đáng sợ.”

Triệu Chính Nghĩa nói: “Fans của một nhóm thần tượng chính là như vậy, chỉ có thể chấp nhận xào CP trong nhóm, người bên ngoài muốn chia sẻ, sẽ bóp chết như nhau.”

Viên Thụy cúi đầu nhìn tấm hình kia trên điện thoại, chịu không nổi nói: “Bách Đồ cũng đâu phải trong nhóm nhạc, đăng lên nhiều nhất bị người ta nói ôm đùi, nhưng tôi vốn rất muốn ôm a.”

Triệu Chính Nghĩa: “…”

Viên Thụy hoa si nói: “Tôi đã thấy anh ta hai lần rồi, người thật cực kỳ đẹp trai!”

https://thuviensach.vn

Triệu Chính Nghĩa có ý thâm sâu khác hỏi: “Anh cảm thấy Lương Tỳ đẹp trai không?”

Viên Thụy nói: “Cũng đẹp a.”

Triệu Chính Nghĩa nói: “Vậy tại sao anh không thích Lương Tỳ giống như thích Tomas và Bách Đồ?”

Viên Thụy không trả lời, trái lại nhỏ giọng hỏi: “Tiểu Triệu, Lương Tỳ thích nam đi?”

Triệu Chính Nghĩa: “…”

Truy cập fanpage https://www.face book.com/webtruyen onlinecom/ để tham gia các event hấp dẫn.

Viên Thụy nói: “Tôi kỳ thực có thể nhìn ra, anh ta nhất định là 1.”

Triệu Chính Nghĩa: “…”

Viên Thụy tổng kết nói: “Cho nên tôi không thể thích anh ta a, bạn trai tôi sẽ không vui.”

Triệu Chính Nghĩa nghĩ thầm, hàng này rốt cuộc có phải ngốc thật hay không, tại sao nhiều lúc lanh trí như vậy.

. : .

https://thuviensach.vn

VIÊN TIÊN SINH LUÔN KHÔNG VUI

Từ Từ Đồ Chi
www.dtv-ebook.com

Chương 17

Nguồn : hatdauthan.wordpress.com

Viên tiên sinh luôn không vui

Viên Thụy hiện tại ở chung cư do công ty sắp xếp, vị trí rất tốt, xung quanh không ít người cùng ngành, riêng khu cậu ở dưới lầu không chỉ có ở một vị Quán quân Olympic, trên lầu còn có lão đại show thực tế Lương Tỳ và ảnh đế Bách Đồ.

Cậu thường xuyên ở trong thang máy vô tình gặp được vị quán quân dẫn theo con mình ra ngoài chơi, người rất điềm đạm, đứa nhỏ cũng rất đáng yêu. Nhưng cậu và hai vị hàng xóm trên lầu kia gặp mặt không nhiều, mọi người không phải ai cũng tần suất 9g sáng đi làm 5g chiều tan ca, muốn gặp phải cũng không dễ dàng như vậy.

Hôm nay nhắc tới cũng khéo, mới vừa chụp xong ảnh đại diện cho quảng cáo cùng hãng Bách Đồ, chạng vạng trở về liền ở dưới lầu gặp được Bách Đồ.

Bách Đồ ăn mặc rất nhàn nhã, cũng không có che giấu hoá trang, dắt hai con chó sư tử màu trắng, nhìn dáng vẻ dường như vừa dắt chó đi dạo về.

Viên Thụy nghĩ thầm, má ơi đẹp trai quá! Người đẹp ngay cả chó cũng đẹp!

https://thuviensach.vn

Cậu muốn bước tới xin ký tên, ngày đầu tiên cậu chuyển tới đây đã phát hiện Bách Đồ cũng ở nơi này, rất rất muốn, hơn nửa năm trôi qua cậu vẫn rất muốn đến. Nhưng cậu lại xấu hổ, núp phía sau xe không dám tiến lên. So với ngôi sao hạng ba như cậu, cổ tay Bách Đồ thực sự quá lớn.

Triệu Chính Nghĩa đứng ở xe bên này, ghét bỏ muốn chết.

Hai con chó nhìn thấy Triệu Chính Nghĩa lập tức lắc mạnh cái đuôi, đặc biệt cái con lớn hơn kia, eo lắc muốn gãy luôn, nóng lòng muốn xông lên liếm liếm Triệu Chính Nghĩa.

Bách Đồ kéo chúng nó, khách khí hỏi: “Tiểu Triệu, đang làm việc?”

Triệu Chính Nghĩa nói: “Đưa Viên Thụy trở về, xong là được nghỉ rồi.”

Bị điểm tên Viên Thụy ở phía sau xe ngó dáo dác, hãi hùng khiếp vía nghĩ, trời ơi Triệu Chính Nghĩa đại đại!

Bách Đồ nhìn cậu cười cười, nói: “Xin chào.”

Viên Thụy nhất thời mặt đỏ tới mang tai, thận trọng bước tới, khẩn trương nói: “Xin chào, em ở phòng 1902 Viên Thụy, trước đây từng gặp qua. Em là fan của anh, vô cùng vô cùng thích anh, với phim anh đóng.”

Bách Đồ nói: “Anh cũng rất thích xem chương trình của cậu.”

Viên Thụy nói trong lòng, ảnh đế quá khách khí, anh sao có khả năng xem chương trình thực tế, nông cạn như vậy.

Bách Đồ lại nói: “Chuột đồng nhỏ chân dài.”

(Hamster ~)

Viên Thụy trợn to hai mắt.

https://thuviensach.vn

Cậu quay chương trình luôn đặc biệt liều mạng, lúc tranh tài ăn đồ ăn cậu ráng nhét thức ăn đến mức hai má nhô lên thành hai cái chồi nhỏ, đôi mắt thì xoay tròn chuyển động xem người khác ăn xong chưa, tổ hậu kỳ chương trình đặc biệt danh cho cậu là chuột đồng, cậu lại vô địch chân dài, nên các fan ở weibo cũng gọi cậu là chuột đồng nhỏ, dần dần tổ phụ đề thuận tay đẩy thuyền bỏ thêm cho cậu danh hiệu “Chuột đồng nhỏ chân dài”.

Viên Thụy vui tới mức muốn bay lên, Bách Đồ lại thật sự xem qua chương trình của cậu! Ảnh đế cũng chịu tiếp đất a!!

Cậu lại cảm thấy xấu hổ, trong chương trình nhiều bộ dạng ngu ngốc như vậy, đều bị Bách Đồ thấy được.

Hắn vào trong xe lấy bút và sổ, nhìn Bách Đồ muốn xin ký tên, Triệu Chính Nghĩa giữ chó, Bách Đồ ký cho cậu, còn viết một câu khen tặng.

Sau đó Bách Đồ chào tạm biệt hai người, dắt chó lên lầu.

Viên Thụy ôm cuốn sổ, hưng phấn nói: “Ngay và luôn! Tui muốn đăng Weibo! Tui nhịn không nỗi! Không khoe khoang một chút tui sẽ chết cho xem!”

Triệu Chính Nghĩa: “…”

Viên Thụy hai mắt lóe sáng hỏi: “Cậu và Bách Đồ quen biết nhau sao? Sao chưa từng nghe cậu nói?”

Triệu Chính Nghĩa nói: “Tôi trước đây làm cho Lương ca, hai người bọn họ là… Bạn tốt.”

“Há, ra vậy.” Viên Thụy chợt nói, “Hai người bọn họ hình như đều ở tầng 22.”

https://thuviensach.vn

Triệu Chính Nghĩa ho khan một tiếng, nói: “Viên Ca, không có chuyện gì tôi về nhà đây.”

Viên Thụy ôm cuốn sổ như ôm được bảo bối, vui vẻ trở về nhà.

Cậu buổi sáng đi quá sớm, không có quét tước vệ sinh, vừa vào cửa thấy Trịnh Thu Dương xắn ống tay áo lau sàn nhà, nhất thời kinh hãi nói: “Anh đừng làm, để em.”

Trịnh Thu Dương nói: “Không cần, sắp xong rồi.”

Viên Thụy đứng ở cửa trước nhìn anh, vẻ mặt như làm sai chuyện gì.

Trịnh Thu Dương ngồi dậy, cười nói: “Em làm gì đó? Cũng đâu tốn sức mấy, sau này lúc em đi làm bận rộn, những việc này anh cũng làm được.”

Viên Thụy đặt cuốn sổ lên tủ giày, nhanh chân chạy tới ôm lấy eo Trịnh Thu Dương, cảm động nói: “Anh thật sự quá tốt.”

Trịnh Thu Dương: “…”

Viên Thụy hít một hơi thật sâu, như hạ được quyết tâm lớn, nói: “Một lát nữa em đi mua robot vệ sinh, anh đừng làm, nhanh đi rửa tay nghỉ ngơi, còn lại để em, anh sau này cũng không cần làm.”

Trịnh Thu Dương dở khóc dở cười nói: “Không cần mua, nhà chúng ta không lớn lắm, mấy phút là xong rồi.”

Viên Thụy đem tay áo của anh tuốt xuống, nói: “Anh là nghệ thuật gia nha, tay là để vẽ để thiết kế, sao có thể làm việc này. Em có tiền, mua mua mua.”

Trịnh Thu Dương bất đắc dĩ nói: “Viên Tiểu Thụy, em chiều hư anh.”

https://thuviensach.vn

Viên Thụy nhận lấy cây lau bắt đầu lau, vô cùng tự nhiên nói: “Em yêu anh mà, đương nhiên muốn chiều anh.”

Trịnh Thu Dương không nhịn được cười, trong lòng ngọt ngào.

Hắn nhìn thấy cuốn sổ trên tủ giày, hỏi: “Đây là cái gì? Anh đem vào dùm em nhé?”

Viên Thụy đột nhiên nhớ tới, quăng cây lau nhà một cái, la to: “Đứng im! Để em!”

Trịnh Thu Dương: “…”

Viên Thụy chạy tới ôm quyển sổ vào phòng ngủ, Trịnh Thu Dương cũng đi theo nhìn cậu đặt quyển sổ dưới gối.

Trịnh Thu Dương buồn cười nói: “Nhật ký của em? Viết cái gì mà không muốn anh?”

Viên Thụy nói: “Không phải nhật ký, một hồi cho anh xem, chờ em lau xong rửa tay đã.”

Trịnh Thu Dương cố ý hỏi: “Anh nhịn không được thì sao?”

Viên Thụy hơi do dự, ngập ngừng nói: “Vậy… Anh xem trước một chút cũng được.”

Trịnh Thu Dương nói: “Đùa em thôi, một lát rồi xem.”

Hắn nghĩ bên trong quyển sổ kia có khả năng kẹp tiền thưởng linh tinh các loại, Viên Thụy mới xem nó thành bảo bối như vậy. Kết quả Viên Thụy mở quyển sổ ra, miệng còn “Tàn tan ta ran” phối âm, vui vẻ nói: “Anh xem! Bách Đồ ký tên cho em!”

Trịnh Thu Dương: “…”

https://thuviensach.vn

Viên Thụy vui rạo rực niệm: “Chuột đồng nhỏ Viên Thụy, hi vọng em có thể ngày ngày mang nhiều niềm vui đến cho mọi người, Bách Đồ! Anh xem anh xem, Bách Đồ còn xem chương trình em quay, ảnh biết em là chuột đồng nhỏ chân dài!”

Trịnh Thu Dương chua lè nói: “Ảnh đế viết chữ cũng chẳng ra sao.” Hắn vươn tay muốn lấy quyển sổ.

Viên Thụy vội vàng rút lại, cảnh cáo nói: “Chỉ cho phép nhìn không cho phép sờ a a a! Lỡ bị bẩn thì làm sao?”

Trịnh Thu Dương: “…” Hồi nãy nói yêu anh muốn chiều hư anh đâu?!

Viên Thụy đặt quyển sổ lên bàn trải phẳng, lấy điện thoại di động chụp trang được ký, chụp mấy bức nhìn vẫn cảm thấy không hài lòng, tìm khăn trải bàn thật đẹp bày ra, chụp tiếp vài tấm, sau đó lấy điện thoại đi hỏi Trịnh Thu Dương: “Anh xem tờ nào đẹp a? Em muốn đăng Weibo.”

Trịnh Thu Dương chả thèm nhìn chỉ đại một tấm.

Viên Thụy nhìn, nói: “Tấm này đẹp sao? Sao em thấy khăn trải bàn đẹp hơn a.”

Trịnh Thu Dương ráng nhịn nói: “Vậy em đem tấm có khăn trải bàn và tấm không có đăng luôn đi.”

Viên Thụy chớp mắt mấy cái, “Ý kiến hay!”

Cậu ngồi ở cạnh bàn nghiêm túc đăng weibo, Trịnh Thu Dương không vui làm ổ một mình trên ghế sô pha, không nhịn được lấy điện thoại ra xem cậu đăng cái gì.

Viên Thụy đăng một lần 9 tấm với nhiều góc độ khác nhau, còn dùng nhiều tông màu khác nhau, xứng văn nói: “Mấy người mau tới ghen tị đi A

https://thuviensach.vn

ha ha ha [GangNam style]”.

Trịnh Thu Dương nghĩ nghĩ, nhấn chuyển phát, kèm theo icon tan nát cõi lòng, chờ Viên Thụy phát hiện sau đó tới dỗ hắn.

Viên Thụy mấy triệu fan, lập tức có mấy trăm chuyển phát, căn bản không kịp phát hiện anh.

Chỉ có Phương Sĩ Thanh phụ họa, còn bình luận một câu: “Ha ha ha nụ hôn đầu rốt cuộc là của ai a?”

. : .

https://thuviensach.vn

VIÊN TIÊN SINH LUÔN KHÔNG VUI

Từ Từ Đồ Chi
www.dtv-ebook.com

Chương 18

Sau khi Viên Thụy đăng ảnh ký tên 360 độ lên weibo, quả nhiên có một số anti fan ở dưới comment nói cậu ôm đùi Bách Đồ, nhưng fan Bách Đồ lại hết sức thân thiện, ở dưới weibo gọi đùa cậu là hội rau diếp đắng fan Bách Đồ, cầu ôm đùi vân vân.

Lý Linh Linh cũng không vì chuyện này mà tức giận, trái lại vì lần quay chương trình trước mà tìm cậu nói chuyện.

“Có phải trong lúc quay cậu làm mích lòng đội chế tác?” Giọng nói của cô như đang hỏi cung, “Một người bạn làm trong đài truyền hình bí mật nói với tôi, hậu kỳ cắt nối biên tập đem cậu cắt chẳng khác gì một khúc gỗ, một chút hài hước cũng không có, chỉ còn lại cái ngu xuẩn. Nếu chương trình cứ phát sóng như vậy, đừng nói là hút fan, chỉ có thể chiêu gọi cho cậu một đống anti.”

Viên Thụy rất mờ mịt, nói: “Hắn là không a, ngoại trừ đạo diễn và quay phim tôi hầu như không nói nhiều với ai cả, nữ đạo diễn còn nói là fan của tôi rất thích tôi, quay phim là samida[1], tôi nói chuyện với anh ta luôn cười, anh ta nói tiếng anh tôi nghe cũng không hiểu, samida phát âm quá kỳ quái… Lẽ nào nhìn ra tôi ghét bỏ cách phát âm của anh ta? Nhưng tôi còn mời anh ta uống nước.”

[1] 思密达 viết phiên âm là sai mi da, giống như samida trong tiếng Hàn. Trong cuối câu tiếng Hàn hay có câu Samida, như 1 kiểu kính ngữ.

https://thuviensach.vn

Lý Linh Linh: "…"

Viên Thụy áy náy nói: "Ngược lại tối hôm đi ăn lúc quay xong ấy, Dương tổng nói tôi là đầu gỗ, không linh hoạt không hài hước, có lẽ là do tôi thật sự biểu hiện không tốt."

Lý Linh Linh sửng sốt, nói: "Bà ấy ngay bữa tiệc nói trước mặt mọi người?"

Viên Thụy gật đầu nói: "Bà ấy xem ra là người rất nghiêm túc, có lần bà ấy nói chuyện với tôi, tôi có hơi sợ."

Lý Linh Linh cảm thấy kỳ quái, Dương Lộ mười mấy năm trước là MC nổi tiếng toàn quốc, sau này từ chức ở CCTV gây dựng sự nghiệp, chồng và ông già nhà đều là người có bối cảnh tốt, bản thân lại có nhân mạch, giải quyết chuyện cũng rất khôn khéo. Mấy năm trước là sản xuất phim truyền hình, nổi cái gì quay cái đó, hai năm qua show thực tế lên cao, liền kéo theo một đội ngũ chế tác bắt đầu quay show. Người như vậy, theo lý thuyết EQ phải rất cao, sao lại ở trước mặt mọi người chế nhạo một ngôi sao nhỏ chẳng có chút liên hệ gì.

Cô cũng chỉ tiếc rèn sắt không thành thép, mắng: "Nhìn lại điểm tiền đồ của cậu đi, nói chuyện với cậu cậu sợ cái gì?"

Viên Thụy ngượng ngùng nói: "Dung mạo của bà ấy rất giống cô giáo dạy số học hồi tiểu học của tôi, tôi khi đó học toán tệ, cô giáo luôn nhéo lỗ tai tôi, lúc Dương tổng nói chuyện với tôi, tôi chỉ muốn che lỗ tai."

Lý Linh Linh: "…"

Viên Thụy nói: "Tôi nhịn được, không che."

Lý Linh Linh cả giận nói: "Nông như vậy còn muốn đòi khen ngợi hả? Cả ngày xách phạt thanh, nói cương giọng nói, trước kia sao tang đậu cho

https://thuviensach.vn

bà đây 13 điểm, đúng là gặp quỷ mà! Bà ấy cũng không phải người hung dữ, cho nông quá mấy bạt tai rồi? Sợ sợ, sợ cái gì!”

(Tạm dịch :Cậu như vậy mà còn muốn đòi khen ngợi hả? Suốt ngày không hiểu người khác nói gì, nói chuyện thì ngu ngốc, cấp trên tự dưng giao cho tôi một tên đần, đúng là gặp quỷ mà! Bà ấy cũng không phải người hung dữ, cho cậu mấy cái bạt tai rồi? Sợ sợ, sợ cái gì!

(Nông = cậu/tôi/hắn/người

cương giọng nói = giọng điệu rất ngu

Xách phạt thanh = không hiểu ý tứ của người khác

liễu sao tang đậu = đột nhiên

13 điểm = ngu/chỉ người không có đầu óc

lão yêu = gặp quỷ/để mô tả bất cứ điều gì đó là lạ lùng hay kỳ lạ)

Viên Thụy: “…”

Lý Linh Linh mắng cậu một trận, mới trở lại tiếng phổ thông nói: “Ngày mốt là thứ 4, lúc quay chương trình cậu để ý một chút, cũng không phải người mới, để ý ánh mắt người ta đi. Đài truyền hình bên kia tôi tìm người giúp đỡ, xem có thể nhờ bọn họ đừng dùng bản quay đó hay không, làm lại hậu kỳ một lần nữa.”

Viên Thụy từ văn phòng của cô đi ra, Triệu Chính Nghĩa chào đón an ủi: “Viên Ca, anh đừng để ở trong lòng nha, mắng anh cái gì anh ngồi nghe một chút là xong.”

Viên Thụy nhỏ giọng nói: “Vậy cũng phải nghe hiểu được a, tôi còn không biết chỉ nói cái gì.”

https://thuviensach.vn

Triệu Chính Nghĩa: “…”

Viên Thụy nói: “Bất quá vừa mắng tôi xong liền nói giúp tôi tìm người, tôi biết chị ấy nói năng chua ngoa nhưng tâm thì mềm như đậu hũ mà.”

Triệu Chính Nghĩa đành phải phụ họa nói: “Vâng vâng vâng.”

Viên Thụy nói: “Đợi lát nữa về đi ngang qua nhà sách, cậu vào mua dùm tôi cuốn bách khoa toàn thư phiên dịch tiếng Thượng Hải.”

Triệu Chính Nghĩa: “… Làm gì?”

Viên Thụy nói: “Tôi học một chút, lúc nào cũng nghe không hiểu thì làm sao nói tiếp, chỉ cũng bị lúng túng a.”

Triệu Chính Nghĩa: “…”

Thứ 4 tuần này, lần thứ hai quay “Shiny Friends”[2], Viên Thụy quyết tâm nỗ lực biểu hiện, không thể để người ta ghét bỏ nữa, vì vậy lúc chơi trò chơi so với bình thường còn liều mạng hơn.

[2] 闪亮的朋友 -“闪亮” lấp lánh, lóe sáng. “朋友” Bạn bè, bằng hữu => Chế thành Shiny Friends … =))

Hơn 11 giờ khuya mới quay xong, tổ chế tác mời mọi người đi ăn bữa khuya, thế nhưng nhóm khách mời lúc quay trò chơi đã ăn no rồi, khéo léo từ chối ngỏ lời hay là lần sau đi.

Viên Thụy trái phải tìm một vòng, cảm giác cả ngày hình như không thấy cô giáo số học, liền hỏi đạo diễn: “Dương tổng của mọi người hôm nay không tới sao?”

Đạo diễn nói: “Trong nhà Dương tổng có việc nên hôm nay không đến. Cũng không phải mỗi lần quay đều đến hiện trường xem, lần trước là

https://thuviensach.vn

kỳ 1 nên Dương tổng mới đặc biệt tới xem.”

Viên Thụy cảm thấy ngày hôm nay mình làm rất tốt, Dương tổng lại không ở hiện trường, có hơi tiếc, thế nhưng sự cố gắng và tiến bộ của mình sớm muộn cũng sẽ được nhìn thấy.

Cậu tự tin tràn đầy cùng mọi người tạm biệt, về nhà.

Về đến nhà, vừa mở cửa TV trong phòng khách truyền đến tiếng phim tài liệu kháng Nhật, Trịnh Thu Dương thì nằm ngủ trên ghế sô pha.

Viên Thụy rón rén thay giày đi vào, tắt TV sau đó vào phòng vệ sinh tẩy trang, định đi ra lấy quần áo sạch tắm rửa thì thấy Trịnh Thu Dương vẻ mặt mỏi mệt dựa vào cửa phòng ngủ nhìn cậu.

Viên Thụy nói: “Em thấy anh ngủ ngon quá, định tắm xong sẽ gọi anh về phòng.”

Trịnh Thu Dương lấy tay lau mặt, nói: “Ăn rồi sao?”

Viên Thụy gật đầu nói: “Còn anh?”

Trịnh Thu Dương nói: “Chưa, hồi chiều anh đưa mẹ đi tái khám, sau đó mua ít đồ ăn cùng.”

Viên Thụy hỏi: “Tay của dì đã đỡ chút nào chưa?”

Trịnh Thu Dương cười nói: “Đỡ rồi, tay không đau, tâm tình cũng tốt lắm, hôm nay không biết tại sao không càm ràm anh, thực sự là muốn thắp hương cầu xin thần phật phù hộ để ngày nào mẹ cũng thoải mái như vậy.”

Viên Thụy cũng cười cười, nói: “Chỉ cần thân thể dì thoải mái, tâm tình cũng tốt, vậy là tốt nhất.”

https://thuviensach.vn

Trịnh Thu Dương không muốn nhắc tới mẹ hắn nữa, nhìn quần áo trên tay Viên Thụy, ngả ngớn nói: “Nha, tắm sao? Cùng nhau tắm?”

Vào phòng tắm, hắn nhanh chóng cởi sạch sẽ, Viên Thụy chậm hơn một chút, chỉ cởi áo, ở trần đưa lưng về phía hắn, khom lưng đem quần cởi ra, mặc một cái quần lót màu cam.

Trịnh Thu Dương từ phía sau ôm lấy cậu, thấp giọng nói: “Sáng nay không chú ý, em lại mặc màu tao như vậy.”

Viên Thụy giải thích: “Lúc đi mặc quần đen, kết quả lúc chơi trò thứ nhất rớt xuống vũng bùn, bất đắc dĩ mới thay đồ dự bị này. Màu này có gì sao? Em tưởng là màu trắng.”

Trịnh Thu Dương cắn cắn lỗ tai cậu, nói: “Kỳ thực em mặc cái gì cũng trắng.”

Viên Thụy hơi mặt đỏ, lấy cùi chỏ thúc thúc anh, “Để em cởi quần lót trước đã.”

Trịnh Thu Dương nói: “Anh giúp em cởi nha.”

Nói là nói như vậy, hắn lại không có làm, trái lại cách quần lót sờ mó Viên Thụy, bản thân đã cứng rồi.

Viên Thụy: “… Hình như không ổn.”

Trịnh Thu Dương ý loạn tình mê nói: “Không ổn chỗ nào? Hôm nay không dùng bao được không?”

Viên Thụy nói: “Chờ đã, thật sự không ổn!”

Trịnh Thu Dương nói: “Không ổn cái gì mà không ổn? Lát nữa anh giúp em vệ sinh, ngày mai không phải được nghỉ sao?”

https://thuviensach.vn

Viên Thụy tránh khỏi anh, xoay người lại, sắc mặt khó coi nói: “Em không có giỡn đâu!”

Trịnh Thu Dương câm nín nói: “Làm gì a? Không muốn làm mà em còn câu dẫn anh tắm chung?”

Viên Thụy ủy khuất nói: “Không phải, muốn làm.”

Trịnh Thu Dương vươn tay muốn ôm cậu, “Vậy còn lề mề cái gì? Ông xã em sắp bạo phát rồi.”

Viên Thụy đẩy ngực của anh ra, lúng túng nói: “Anh, anh, anh mau nhìn giúp em, có phải em bị rách trứng không?”

Trịnh Thu Dương: “…”

Viên Thụy vội la lên: “Em nói thật mà, hồi nãy anh sờ em thấy hơi đau.”

Ban ngày quay chương trình, có phân đoạn đua xe nhưng là xe đạp trẻ em. Con trai khi trưởng thành ngồi cái đó vốn rất khó, Viên Thụy chân quá dài, so với người khác còn khổ hơn mấy phần, mới đạp được mấy mét đã thấy đau. Nhưng hôm nay cậu một lòng muốn biểu hiện tốt, thấy người khác bỏ cuộc liền kiên trì, còn là người đứng nhất. Sau đó tuy rằng hơn nửa ngày cảm thấy không thoải mái, nhưng có thể nhịn, mãi đến tận vừa nãy Trịnh Thu Dương xoa bóp cậu mới thấy đau rát.

Trịnh Thu Dương kiểm tra giúp cậu, nói: “Trứng không có bị vỡ, chỉ bị xước.”

Viên Thụy thở ra một hơi, may mắn nói: “May quá may quá.”

Trịnh Thu Dương nổi nóng nói: “May cái rắm, em còn té xuống bùn! Bị nhiễm trùng thì làm sao!”

https://thuviensach.vn

Viên Thụy nói: “Vũng bùn là thi trước, không sao.”

Trịnh Thu Dương mắng cậu: “Viên Tiểu Thụy, em nói em có bị ngốc không? Quay chương trình chứ không phải thế vận hội Olympic, liều mạng như vậy làm gì?”

Viên Thụy: “…”

Trịnh Thu Dương nhìn vẻ mặt ủy khuất của cậu, không đành lòng lại nói: “Thôi, ngày mai đi bệnh viện đi, phải thoa thuốc, nhiễm trùng thì tiêu.”

Viên Thụy kinh hãi: “A? Còn phải cho bác sĩ xem sao?”

Trịnh Thu Dương nổi khùng: “Bộ em tưởng anh muốn để cho thằng khác xem trứng em sao!”

. : .

https://thuviensach.vn

VIÊN TIÊN SINH LUÔN KHÔNG VUI

Từ Từ Đồ Chi
www.dtv-ebook.com

Chương 19

Trịnh Thu Dương tìm bác sĩ quen, dẫn Viên Thụy đến kiểm tra.

Bác sĩ đang có chút việc, điện thoại gọi Trịnh Thu Dương tới phòng khám tư chờ.

Trước khi vào, Viên Thụy nhìn tấm bảng đề "Chủ nhiệm khoa ngoại", nghĩ thầm chắc là kiểu ông chú đầu hói hay gặp trong bệnh viện.

Hai người bọn họ ngồi trên ghế sô pha, Viên Thụy xoắn xoắn ngón tay vô cùng căng thẳng. Trịnh Thu Dương cầm một tờ báo trên bàn thờ ơ lật qua lật lại.

Viên Thụy nói: "Thu Dương, hay là đừng xem, về thoa thuốc bột Vân Nam, chỉ là bị xước ngay cả máu cũng đâu có chảy."

Trịnh Thu Dương động viên nói: "Nếu như rách da chỗ khác thì không sao, nhưng đây là lão nhị của em, xử lý qua loa lỡ bị nhiễm trùng rồi để lại di chứng thì làm sao bây giờ?"

Viên Thụy cúi đầu, một lát sau nhỏ giọng nói: "Dù sao em cũng đâu dùng tới nó a."

Trịnh Thu Dương cuộn tờ báo lại làm bộ muốn đánh cậu, cậu nhắm mắt lại, lại bị Trịnh Thu Dương ôm hun một cái.

https://thuviensach.vn

Không lâu lắm, bác sĩ đẩy cửa bước ra, Trịnh Thu Dương cùng Viên Thụy đứng lên, Trịnh Thu Dương khách khí nói: “Nhị ca, bận như vậy còn làm phiền anh.”

Bác sĩ được gọi là Nhị ca cười nói: “Không sao không sao, hôm nay cũng không bận lắm. Viên Thụy đúng không? Xin chào, tôi họ Vương.”

Viên Thụy: “… Bác sĩ Vương, xin chào.”

Trịnh Thu Dương cảm giác được cậu so với vừa nãy còn căng thẳng hơn.

Bác sĩ Vương nói: “Thu Dương đã nói đại khái trong điện thoại, tôi thấy cậu còn đi đứng được là không sao rồi, đừng sợ, kiểm tra trước rồi nói. Tôi đi rửa tay cái đã, hai người chờ một chút.”

Y tiến vào phòng vệ sinh buồng trong rửa tay.

Đôi mắt Viên Thụy hướng về phòng vệ sinh, mắt mở to, vai có chút run rẩy.

Trịnh Thu Dương véo eo cậu một cái, nhỏ giọng nói: “Bác sĩ đã nói đừng sợ, em run cái gì?”

Viên Thụy mặt đỏ lên, giọng nói cũng run run: “Anh đâu có nói bác sĩ đẹp trai như vậy a!”

Trịnh Thu Dương: “…”

Viên Thụy nói: “Em căng thẳng quá, anh ta muốn xem phía dưới của em sao?”

Trịnh Thu Dương không nhịn được chửi tục một câu.

Viên Thụy: “…”

https://thuviensach.vn

Cậu nhìn Trịnh Thu Dương, vẻ mặt giả dối nói: “Không có đẹp trai bằng anh, em cũng không chờ mong.”

Trịnh Thu Dương: “… Cút.”

Bác sĩ Vương rửa tay xong đi ra nói với Viên Thụy: “Viên Thụy cậu tới cởi quần ra, nằm ở đây.” Chỉ vào cái giường kê sát tường.

Viên Thụy khiếp đảm nhìn Trịnh Thu Dương.

Trịnh Thu Dương mặt tối sầm nói: “Nhìn anh làm gì, đi đi.”

Viên Thụy: “…”

Cậu đi chậm rì rì, đứng ở trước giường khám cởi dây lưng, ánh mắt lại lén lút nhìn Trịnh Thu Dương bên kia, Trịnh Thu Dương cũng nhìn cậu.

“Xoạt ——” Bác sĩ Vương đem rèm kéo qua, bức rèm xanh nhạt ngăn cách tầm mắt của hai người.

Trịnh Thu Dương: “…”

Hắn nhịn một bụng khó chịu, sớm biết vậy tìm một ông chú kiểm tra cho Viên Thụy.

Nghe tiếng dây đeo kim loại vang lên, Viên Thụy hẳn là cởi quần ra.

Sau rèm bác sĩ nói: “Cởi luôn quần lót.”

Viên Thụy nói: “Được.”

Giường bệnh vang lên kẽo kẹt, Viên Thụy leo lên nằm.

Bác sĩ cười ra tiếng, nói: “Bao quy đầu rất sạch sẽ.”

Viên Thụy nói: “Mỗi ngày đều rửa.”

https://thuviensach.vn

Qua vài giây, bác sĩ nói: “Mở chân ra, hình chữ M, biết không?”

Viên Thụy nói: “Biết.”

Bác sĩ còn nói: “Đầu gối bị làm sao? Bầm hết rồi.”

Viên Thụy: “Quay, quay chương trình bị dập… Ai da.”

Bác sĩ: “Đau không? Tôi nhẹ chút.”

Viên Thụy: “Cũng không đau lắm.”

Bác sĩ: “Đừng lo, chân tách ra chút nữa, đừng kẹp chặt như vậy.”

Viên Thụy: “Ai ai ai, có hơi đau.”

Bác sĩ: “Nghe lời, đừng lộn xộn.”

Trịnh Thu Dương ở bên ngoài đi qua đi lại, phổi sắp nổ tung, miễn cưỡng nhịn nói: “Nhị ca, nghiêm trọng không?”

Một lát sau, bác sĩ mới đáp: “Không sao, thoa thuốc là được.”

Trịnh Thu Dương nói: “Anh đưa thuốc cho em ấy, lúc về tự thoa.” Bạn đang ❓

Bác sĩ nói: “Đừng khách khí với anh.”

Trịnh Thu Dương: “…”

Ai thèm khách khí với anh hả! ?

Viên Thụy có lẽ nghe ra Trịnh Thu Dương phát hỏa rồi, nói một tràng: “Tôi tự thoa tôi tự thoa. Cám ơn anh nha bác sĩ Vương.”

Bác sĩ Vương nói: “Vậy được, mặc quần đi.”

https://thuviensach.vn

Viên Thụy cũng không thèm thoa thuốc, nhanh nhẹn bò dậy mặc quần, vén rèm lên chạy ra ngoài.

Bác sĩ Vương không nhịn cười được, cởi găng tay dùng một lần bỏ đi, rửa tay.

Viên Thụy đứng ở trước mặt Trịnh Thu Dương, lấy lòng nói: “Được rồi, về thôi.”

Trịnh Thu Dương sắc mặt hết sức khó coi.

Viên Thụy nhỏ giọng nói: “Chính anh một hai dẫn em tới.”

Trịnh Thu Dương tức hộc máu: “Em…”

Rửa sạch tay bác sĩ Vương đi ra dặn dò: “Trở về nhớ thoa thuốc mỡ, một ngày ba lần, mua thêm Amoxicillin[1] tránh nhiễm trùng, mặc quần lót rộng chút, đừng mặc quần jean, để thoáng cũng rất quan trọng.”

[1] Thuốc chống nhiễm trùng.

Viên Thụy nói: “Được, tôi nhớ rồi.”

Bác sĩ Vương cười nói: “Xem bệnh xong rồi, giờ có thể chụp ảnh không? Tôi rất thích cậu, chuột đồng nhỏ chân thật là dài.”

Được thừa nhận năng lực nghệ sĩ Viên Thụy đương nhiên rất vui vẻ, lại nhìn Trịnh Thu Dương, không dám biểu hiện quá rõ ràng.

Trịnh Thu Dương một câu cũng không muốn nói.

Bác sĩ Vương càng muốn nói với hắn: “Thu Dương, lấy điện thoại chụp cho anh với Viên Thụy một tấm đi, đây.”

Trịnh Thu Dương: “…”

https://thuviensach.vn

Rốt cục cũng về tới nhà, dọc đường về không nói tiếng nào Trịnh Thu Dương vừa vào cửa đã mệnh lệnh cho Viên Thụy: “Cởi quần.”

Viên Thụy: “…”

Trịnh Thu Dương nói: “Nghĩ cái gì? Anh thoa thuốc cho em!”

Viên Thụy cởi quần ra, ngồi ở mép giường.

Trịnh Thu Dương cúi đầu nhìn, tức giận nói: “Mỗi ngày đều rửa?”

Viên Thụy: “…”

Trịnh Thu Dương bóp một ít thuốc mỡ bôi cho cậu, miệng thì hùng hùng hổ hổ, ngón tay lại rất ôn nhu, thuốc mỡ cũng mát mát lành lạnh vô cùng thoải mái, Viên Thụy không nhịn được rầm rì mấy tiếng, có hơi cứng rồi.

Trịnh Thu Dương giận dữ: “Vừa nãy cũng như vậy!?”

Viên Thụy vội nói: “Không có!”

Trịnh Thu Dương làm mặt nghi ngờ.

Viên Thụy trung thành nói: “Chỉ có anh sờ em mới như vậy.”

Trịnh Thu Dương bỏ qua một bên không nói gì.

Viên Thụy ôm lấy anh, đầu đặt trên vai anh nói: “Em đúng là thích trai đẹp, nhưng em chỉ yêu anh thôi.”

Trịnh Thu Dương tức giận nói: “Còn không phải vì anh đẹp trai?”

Viên Thụy: “…”

https://thuviensach.vn

Trịnh Thu Dương càng tức giận hơn, nói: “Không phản đối? Em chỉ thấy anh đẹp trai?”

Viên Thụy ngẩn ra, vội la lên: “Không phải a!”

Trịnh Thu Dương liếc xéo cậu.

Viên Thụy gấp đến độ đỏ mặt, lắp bắp nói: “Anh đương nhiên rất đẹp trai, nhưng em đâu phải chỉ nhìn cái đẹp trai của anh, anh, anh, anh còn…”

Trịnh Thu Dương: “…” Thật ra chính hắn cũng bắt đầu phát mộng, trừ vẻ đẹp trai ra hắn còn có cái gì tốt? Viên Thụy yêu cái gì ở hắn?

Hồi lâu sau, Viên Thụy thất bại nói: “Em không biết nói thế nào, dù sao anh là tốt nhất.”

Trịnh Thu Dương: “…”

Viên Thụy nói: “Ngoại trừ mẹ em ra, trên thế giới này người tốt nhất chính là anh.”

Trịnh Thu Dương mặt không đổi sắc nhìn cậu.

Viên Thụy: “… Xin lỗi, em quá ngu ngốc, ngay cả khen anh cũng không xong.”

Trịnh Thu Dương nửa ngày nghẹn ra một chữ: “Làm.”

Hắn tại sao lại yêu Viên Thụy như vậy? Nếu bắt hắn nói, hắn cũng không nói được nguyên nhân, Viên Thụy trong mắt hắn là người tốt nhất trên thế giới, tốt đến không thể tốt hơn.

Viên Thụy bị anh dùng lực đẩy một cái, ngã ở trên giường, kinh ngạc nói: “Làm… làm gì?”

https://thuviensach.vn

Trịnh Thu Dương trầm mặt cởi thắt lưng, nói: “XXX em, một giây cũng không nhịn được.”

. : .

https://thuviensach.vn

VIÊN TIÊN SINH LUÔN KHÔNG VUI

Từ Từ Đồ Chi
www.dtv-ebook.com

Chương 20

Bởi vì bác sĩ dặn phải để thoáng, Viên Thụy mấy ngày nay nghỉ ở nhà ngay cả cửa cũng không bước ra, chỉ mặc quần pyjama rộng, quần lót cũng không thèm mặc.

Nghe đâu gay cách mỗi bảy giây liền nghĩ tới tính thú, không còn quần áo trói buộc, cũng không có việc làm quấy nhiễu, tần suất Viên tiên sinh tựa hồ cao hơn một chút.

Liên tiếp mấy ngày, cậu vượt qua khá mệt mỏi, tuy rằng cũng rất sảng khoái.

Tuần sau cậu đến đài truyền hình, làm khách mời của một chương trình.

Triệu Chính Nghĩa tới đón cậu, vừa thấy mặt đã hỏi: “Không phải ở nhà ngủ bốn ngày sao? Ngủ kiểu gì còn ra vành mắt đen ?”

Viên Thụy ấp úng nói: “Quá…quá rãnh rỗi, trái lại ngủ không ngon.”

Triệu Chính Nghĩa nhìn cậu, ánh mắt hơi dâm đãng.

Viên Thụy cũng biết mình lại bị nhìn thấu, nhất thời mặt đỏ tới mang tai, cảm giác hông càng đau.

Bên này Trịnh Thu Dương đang cúi đầu thiết kế thì mẹ hắn gọi điện tới, ngữ khí vô cùng lo lắng gọi hắn tới trung tâm thương mại một chuyến,

https://thuviensach.vn

nói rằng thời điểm tính tiền thẻ tín dụng bị cắt. Trước đây chuyện này không phải chưa từng xảy ra, bà lớn không lọt mắt bà nhỏ, chung quy cũng sẽ phải tìm cách xả tâm tình.

Trịnh Thu Dương không thể làm gì khác hơn là dừng tay chạy tới.

Kết quả mẹ của hắn ở trong điện thoại chỉ huy hắn đi đến tiệm cà phê, trong lòng hắn mơ hồ cảm thấy không ổn, vừa vào cửa, quả nhiên. Trừ mẹ hắn ra còn có một dì trung niên và một cô gái khá trẻ, ba người trò chuyện vui vẻ, căn bản không có vẻ khốn cùng khi thẻ bị cắt.

Hắn giả ngu nói: “Mẹ, đi chơi với bạn? Lấy thẻ của con đi, đi dạo một hồi nhớ về sớm.”

Hắn bỏ thẻ lại liền muốn đi, mẹ hắn kéo lại nói: “Gấp cái gì? Mau ngồi xuống, đây là dì Trương, là hàng xóm cũ của chúng ta, đây là cháu gái dì Trương tên Thiến Thiến, các con khi còn nhỏ từng chơi chung với nhau.”

Cô gái có chút xấu hổ vấn an, mẹ Trịnh và dì Trương ở bên cạnh khen cô các loại.

Trịnh Thu Dương không nói gì.

Mẹ Trịnh đẩy hắn một cái, nói: “Dì Trương đang nói chuyện với con, đứa nhỏ này xảy ra chuyện gì?”

Dì Trương vội hỏi: “Không sao không sao. Thu Dương, công việc rất bận sao? Thời gian rãnh con làm gì? Thiến Thiến xinh đẹp nhà chúng ta là nhân viên công chức, công việc không quá bận, sau khi tan tầm thì thích đọc sách, rất thục nữ.”

Trịnh Thu Dương nhìn mẹ hắn, nói rằng: “Cháu cũng không bận lắm, thời gian rảnh liền làm đối tượng.”

https://thuviensach.vn

Dì Trương: "…"

Mẹ Trịnh vội la lên: "Nói nhăng gì đấy? Lớn vậy rồi mà cũng không nói chuyện cẩn thận."

Trịnh Thu Dương không để ý tới bà, nói: "Dì Trương, không sợ dì cười, thật ra đối tượng của cháu điều kiện gia đình không tốt, không cha không mẹ, mẹ cháu luôn cảm thấy không xứng với cháu nên muốn tìm người có điều kiện tốt hơn cho cháu. Dì nói xem, đường đường là nam nhân, tìm điều kiện tốt có ích lợi gì, chuẩn bị bám váy đàn bà sao?"

Dì Trương: "…"

Ngược lại cô gái kia nói: "Kỳ thực điều kiện gia đình cũng không quan trọng, mấu chốt là phải có tình cảm."

Trịnh Thu Dương như gặp tri kỷ nói: "Nói chí phải, em gái vừa nhìn đã biết có tri thức hiểu lễ nghĩa, thế hệ chúng ta không giống bọn họ, yêu thương cần gì nghĩ nhiều như vậy. Nhà tôi tình huống thế nào hai người cũng biết, mẹ tôi kỳ thực cũng là một ngoại lệ, người năm đó phỏng chừng cũng không nghĩ tới."

Mẹ Trịnh mặt mũi trắng bệch.

Dì Trương thấy tình huống này, không thể làm gì khác hơn là dẫn cháu ngoại vội vã tạm biệt ra về.

Người vừa đi, mẹ Trịnh tức giận mắng: "Mẹ còn không phải vì tốt cho con sao? Cô gái đó có chỗ nào không tốt? Mẹ trăm người chọn một, chọn người ổn thỏa nhất cho con, còn con thì hay lắm, vì người ngoài mà trào phúng luôn cả mẹ?"

Trịnh Thu Dương lạnh mặt nói: "Con cũng không muốn như vậy, chẳng lẽ mẹ không biết con đã có đối tượng sao?"

https://thuviensach.vn

Mẹ Trịnh ghét bỏ nói: “Đối tượng của con là ai? Có thể lấy về nhà sinh con sao? Nói ra mẹ còn thấy mất mặt, ba con hỏi mẹ không còn mặt mũi để trả lời.”

Trịnh Thu Dương càng tức giận, nói: “Ba hỏi mẹ cứ ăn ngay nói thật, tình huống này rõ ràng là con trèo cao nhà người ta, con còn hận không thể dâng em ấy lên cung phụng, mẹ ngược lại còn… Con không mong mẹ chấp nhận em ấy, chỉ cần mẹ đừng cả ngày bắt con ra cái sân khấu này, không nói không rằng với con liền sắp xếp xem mắt? Có phải nếu con không sinh được cháu cho mẹ, mẹ sẽ không nhận đứa con trai này?”

Câu cuối cùng hung hăng chạm vào vảy ngược mẹ Trịnh, lập tức khóc rống lên.

Trịnh Thu Dương cuối cùng cũng xem như trấn an được bà đưa về nhà, buổi chiều cũng không cần lên công ty, tâm tình hỏng bét gọi điện thoại cho Viên Thụy, Triệu Chính Nghĩa nhận, nói: “Ghi hình xong rồi, lúc đi ra Viên Ca gặp người quen, hai người đang nói chuyện.”

Trịnh Thu Dương nghĩ thầm có thể là nghệ sĩ nào đó, nhân tiện nói: “Tôi sắp tới đài truyền hình rồi, cậu nói với em ấy một tiếng, tôi tới đón, cậu đừng để ý.”

Có thể tan tầm sớm Triệu Chính Nghĩa đương nhiên không có ý kiến.

Cúp điện thoại, hắn định quay lại nói cho Viên Thụy thì thấy Viên Thụy đang cùng người quen kia đứng đối mặt, bầu không khí có chút quái lạ.

Hắn gọi: “Viên Ca, lại đây, có chút việc nói cho anh.”

Viên Thụy đáp ứng, nói với người nọ: “Cái kia, tôi có chuyện…”

Người nọ lại nói: “Cậu đi đi, tôi ở chỗ này chờ.”

https://thuviensach.vn

Viên Thụy đành phải bước lại, Triệu Chính Nghĩa nhỏ giọng nói: “Trịnh tiên sinh nói sắp tới đón anh. Người này ai vậy?”

Viên Thụy biệt nữu nói: “Bạn học trước kia. Vậy cậu đi trước đi, tôi chờ ảnh đến.”

Người kia vóc dáng rất cao, không chừng so với Viên Thụy còn cao hơn, Triệu Chính Nghĩa lanh chanh cho rằng cũng là người mẫu, đưa di động cho Viên Thụy, nói: “Vậy tôi đi đây, ngày mai gặp lại.”

Hắn đi ra ngoài không xa, lại không yên lòng quay đầu lại nhìn Viên Thụy, không biết tại sao, cảm thấy Viên Thụy có chút quái lạ.

Viên Thụy cùng người bạn học kia đứng đối diện, bạn học ngẩng đầu xoa xoa đầu Viên Thụy, Viên Thụy rõ ràng co rúm một cái.

“Cậu cao lên rồi.” Người đó nói, “Tóc ngược lại vẫn mềm giống như trước đây.”

Viên Thụy hết sức khó xử, nói: “Hàng Nhật, có hương hoa, dùng rất tốt.”

Đối phương: “… Cái gì?”

Viên Thụy nói: “Dầu gội đầu a.”

Bạn học của cậu cười rộ lên, nói: “Cậu thực sự là chẳng khác gì lúc trước.”

Viên Thụy nói: “Cậu mới vừa rồi còn nói tôi cao lên, không giống nhau.”

Hai người lại trầm mặc.

https://thuviensach.vn

Nửa ngày sau, người kia nói: “Tớ có xem chương trình của cậu, mỗi một kỳ đều xem.”

Viên Thụy: “… Cảm ơn.”

Người kia còn nói: “Cậu không hỏi tôi mấy năm nay làm gì sao?”

Viên Thụy đành phải hỏi: “Cậu làm gì?”

Người kia nói: “Nhớ cậu.”

Viên Thụy: “…”

Người kia cười cười, nói: “Tôi đùa thôi, rất bận, cả ngày bay tới bay lui, tiền đúng là kiếm lời không xong.”

Viên Thụy phụ họa: “Ừ, tôi cũng cảm thấy vậy.”

Người kia thu lại nụ cười, nói: “Thế nhưng, cũng thật sự luôn nhớ cậu.”

Viên Thụy mặt đỏ bừng lên, tầm mắt cúi thấp xuống, tựa hồ không dám nhìn thẳng ánh mắt đối phương.

Di động cầm trong tay kêu lên, cậu có chút hốt hoảng nhận lấy, Trịnh Thu Dương bên đầu kia nói: “Viên Tiểu Thụy, anh đang ở cửa bắc đài truyền hình, mua kem chờ em đến liếm đây, nhanh nhanh nhanh.”

Viên Thụy khó khăn nói: “Được, tới ngay.”

Người kia đứng đối diện nhìn cậu ấn nút kết thúc cuộc gọi, nói: “Bạn trai?”

Viên Thụy nói: “Ừm. Tôi phải đi, anh ấy đang chờ.”

https://thuviensach.vn

Cậu rốt cục lấy hết dũng khí nhìn đối phương, nhưng giọng nói vẫn rất nhỏ, ngữ khí lại rất kiên quyết: “Mạnh Lai, tôi đã không còn thích cậu nữa, thật sự.”

Trịnh Thu Dương quả thật đang cầm cây kem ở ngoài cửa chờ cậu, thấy cậu đi ra, cười hì hì nói: “Vị trà xanh, trước tiên liếm một cái cho anh xem.”

Viên Thụy: “…”

Trịnh Thu Dương đem cây kem nhét vào trong tay cậu, đẩy cậu lên xe, nói: “Đùa em thôi, người đến người đi, nói không chừng có tên biến thái nào đang rình xem.”

Mạnh Lai theo đuôi Viên Thụy ra tới: “…”

Trên đường, Trịnh Thu Dương đem chuyện hôm nay bị hại “Đi” xem mắt thẳng thắn với cậu.

Viên Thụy nhíu mày, nói: “Thật ra anh không nói em cũng sẽ không biết.”

Trịnh Thu Dương cười nói: “Cũng không phải chuyện không thể nói, lại nói thà để anh nói trước, đỡ phải sau này em nghe được từ người khác, vạn nhất châm dầu vào lửa.”

Viên Thụy: “…”

Cậu hít một hơi, nói: “Em cũng có chuyện muốn nói với anh.”

Trịnh Thu Dương nói: “Cái gì?”

Viên Thụy nghẹn họng hồi lâu mới nói: “Hôm nay ở đài truyền hình, em gặp được mối tình đầu của mình.”

https://thuviensach.vn

Trịnh Thu Dương: “… Không phải em chưa từng yêu đương sao? Mối tình đầu không phải là anh?”

Viên Thụy cúi đầu, nói: “Không phải chuyện đó a, là em thích người ta.”

Trịnh Thu Dương ngây ngốc trong chốc lát, nói: “Thời kỳ trưởng thành chuyện như vậy rất nhiều, sau đó thì sao?”

Viên Thụy nói: “Sau đó em bày tỏ với cậu ta, cậu ta từ chối em, bày tỏ hai lần, đều bị từ chối.”

Trịnh Thu Dương: “…”

Hắn giả vờ phóng khoáng nói: “Vậy cũng không có gì, sau đó cũng không có gì đi?”

Viên Thụy đầu cúi càng thấp hơn, nói: “Sau đó em thổ lộ lần thứ ba, cậu ta hôn em, là nụ hôn đầu, không biết có phải là cậu ta hay không, nhưng ngày hôm sau khi hôn xong, vẫn nói không thích em.”

Trịnh Thu Dương: “…”

Viên Thụy nói: “Em cho rằng đã sớm không còn nhớ rõ, lúc nhớ tới cũng không nhớ dung mạo ra sao, tên gọi là gì. Nhưng hôm nay gặp lại, em phát hiện em còn nhớ rất rõ ràng.”

Trịnh Thu Dương đột ngột giẫm phanh.

Viên Thụy ngẩn ra, nhìn xung quanh kinh hãi nói: “Ở đây không thể dừng xe, sẽ bị phạt tiền đó!”

Trịnh Thu Dương tức giận: “Phạt tiền của anh thì anh trả, anh tình nguyện!”

https://thuviensach.vn

Viên Thụy càng giật mình thêm, nói: “Anh với em khác nhau chỗ nào?”

Trịnh Thu Dương: “…”

Hắn yên lặng khởi động xe một lần nữa.

. : .

https://thuviensach.vn

VIÊN TIÊN SINH LUÔN KHÔNG VUI

Từ Từ Đồ Chi
www.dtv-ebook.com

Chương 21

Trịnh Thu Dương cũng không sợ Viên Thụy nối lại tình xưa với tình đầu, hắn biết Viên Thụy không phải là người ăn cỏ cũ[1], huống chi hiện tại hai người bọn họ tình cảm rất sâu đậm. Nhưng hắn lại rất ghen tị, bất luận trong tình yêu cuồng nhiệt bao nhiêu đột nhiên phát hiện trong lòng người yêu có một tia sáng, liền không thể nhịn được ghen tuông.

[1] 回头草 trong câu好马不吃回头草: Ngựa tốt không quay đầu ăn cỏ cũ; chỉ người đã lập chí thì quyết tâm tiến tới, không vì khó khăn mà lùi bước. (Nguồn : bachngocsach)

Hắn thực sự không thể nổi nóng với Viên Thụy, gượng chống đỡ mình rất rộng lượng nhưng bản thân thì ngầm nghẹn đến bốc lửa, buổi sáng đứng tiểu nước vàng khè.

Hắn phải tìm người xả mới được.

Phương Sĩ Thanh cười ha ha ha nói: “Cái này đúng rồi, có phiền não nên tới tìm tri tâm là tao a. Mau nói xem, tình đầu của Viên Thụy có đẹp trai không?”

Trịnh Thu Dương có chút hối hận, nhưng ngoại trừ món hàng trước mặt này, hắn thật sự không biết nên nói cùng ai.

Phương Sĩ Thanh cũng ý thức được biểu hiện hơi thái quá, ho khan một tiếng, nói: “Có đẹp trai hay không cũng không quan trọng, kỳ thực

https://thuviensach.vn

Viên Thụy yêu mày như vậy, mày đừng quá lo lắng.”

Nói đến đây, Trịnh Thu Dương hơi bớt giận, thở dài nói: “Tao biết em ấy yêu tao, chính là khi nghe nhắc tới gã kia, cảm giác không được tự nhiên.”

Phương Sĩ Thanh nói: “Hai người bọn họ không phải chỉ hôn môi thôi sao, đâu có làm cái gì khác đúng không? Hôn lưỡi sao? Khi đó Viên Thụy mười mấy a?”

Trịnh Thu Dương cau mày nói: “17, không có hỏi rõ.”

Phương Sĩ Thanh nâng cằm, nói rằng: “Đã gần mười năm rồi, mày yên tâm đi, tình cảm Viên Thụy không dài như vậy đâu, tao biết nó hơn một năm, mấy tháng trước khi hai người quen nhau, nó đã thích qua hai người rồi, bình quân ba tháng một người, mười năm lâu như vậy, khẳng định nó quên mất rồi.”

Trịnh Thu Dương: “…”

Phương Sĩ Thanh vội bổ sung: “Bất quá đối với mày chắc chắn là tình dài a, hai bên tình nguyện và đơn phương là hai chuyện khác nhau.”

Trịnh Thu Dương phiền lòng nói: “Em ấy hôm qua gặp được mối tình đầu, hai người trò chuyện vài câu, tên kia nói vẫn nhớ em ấy. Phắc, nhớ tới đã thấy chán ghét.”

Phương Sĩ Thanh 𠱋 nói: “Viên Thụy tự nói cho mày biết hả?”

Trịnh Thu Dương vẻ mặt buồn bực: “Tao hỏi em ấy nói gì với thằng kia, mày cũng không phải không biết, vừa hỏi như vậy là đã học lại hết.”

Phương Sĩ Thanh: “Ha ha ha học lại nữa cơ.”

Trịnh Thu Dương: “…”

https://thuviensach.vn

Phương Sĩ Thanh vội nín cười.

Trịnh Thu Dương tức giận nói: “Mày nói cái gã đó có giống tiện nhân không? Mười năm trước Viên Thụy còn chưa phát dục xong, gã nhìn không lọt mắt từ chối là được rồi, trước khi từ chối mẹ nó còn chiếm tiện nghi, bây giờ thấy Viên Thụy vừa đẹp vừa có danh tiếng, liền đuổi tới, thật chả phải thứ gì tốt!”

Phương Sĩ Thanh nói thầm, nhìn diện mạo Viên Thụy bây giờ, lúc chưa trổ mã nhất định cũng rất đẹp, nói không chừng còn dễ thương hơn bây giờ. Nhưng hắn không thể nói giúp kẻ địch, nên hùa theo: “Đúng đúng đúng, rất tiện. Gã đó đang làm gì?”

Trịnh Thu Dương nói: “Quảng cáo, nói là đang hợp tác với đài truyền hình, chính là ngày hôm qua gặp ở đài truyền hình.”

Phương Sĩ Thanh thuận miệng hỏi: “Làm quảng cáo sao, tên gì? Nói không chừng tao có quen biết.”

Trịnh Thu Dương làm vẻ mặt không muốn nhớ tới, nói: “Tên rất lập dị, họ Mạnh, tên Lai.”

Phương Sĩ Thanh giật nảy cả mình.

Trịnh Thu Dương hồ nghi nói: “Làm gì? Mày quen?”

Phương Sĩ Thanh thần sắc phức tạp nói: “Trường cao trung của Viên Thụy là trường chuyên đi? Vậy là Mạnh Lai đó rồi, là bạn học sơ trung của tao.”

Trịnh Thu Dương: “…”

Phương Sĩ Thanh nói: “Mạnh Lai năm đó là Hot boy[2], nữ sinh viết thư tình cho hắn mênh mông, sau đó cao trung hắn qua trường chuyên học,

https://thuviensach.vn

nghe nói ở bên kia vẫn làm Hotboy, ngoại trừ nữ sinh còn có rất nhiều nam sinh viết thư tình cho. Hắn thật sự rất đẹp trai a, đặc biệt đẹp trai, cực kỳ đẹp trai!”

[2] Nguyên văn là “校草 – giáo thảo” : Từ dùng để chỉ nam sinh đẹp trai của học sinh Đài Loan.

Trịnh Thu Dương vô cùng khó chịu: “Tao không đẹp trai sao?”

Phương Sĩ Thanh do dự nửa ngày mới nói: “Không thể so với Mạnh Lai, mày cũng coi như đẹp trai.”

Trịnh Thu Dương: “…”

Phương Sĩ Thanh vội vàng chỉnh lại: “Nhưng tao khẳng định ở phe mày, mặt mũi cũng đâu ăn cơm được.”

Trịnh Thu Dương dùng mũi hừ một tiếng.

Phương Sĩ Thanh suy nghĩ một chút, còn nói: “Bất quá Mạnh Lai cũng không phải chỉ có gương mặt, chính hắn cũng rất lợi hại, hiện tại làm truyền thông, các đài có chút tiếng tăm đều hợp tác, nghe nói phát quảng cáo cho《 Chạy trốn đi – Tinh Tinh 》cũng bị bọn họ mua đứt.”

Trịnh Thu Dương hừ càng lớn tiếng hơn.

Phương Sĩ Thanh đồng tình nói: “Nếu đi cướp người với mày, quả thật có chút nguy hiểm a, Viên Thụy rất yêu thích loại nam tinh anh này.”

Trịnh Thu Dương mắng: “Mày bị mù hả! Vừa nãy mày còn nói Viên Thụy rất yêu tao, hiện tại đã muốn phản bội?”

Phương Sĩ Thanh vô tội nói: “Vừa nãy tao không biết tình địch của mày là Mạnh Lai a, nghe mấy đứa bạn bát quái nói hắn vẫn còn độc thân, lý

https://thuviensach.vn

do là bận rộn công việc, cũng có người nói hắn là gay, chà chà, không biết có phải là bị Viên Thụy bẻ cong hay không.”

Trịnh Thu Dương lớn tiếng tuyên bố: “Dù phải cũng vô dụng, Viên Thụy đã sớm không còn thích gã, gã muốn thẳng thì thẳng, muốn cong thì cong, tự đứng một bên chơi với trứng đi!”

Phương Sĩ Thanh nhìn Trịnh Thu Dương, thở dài nặng nề, nói: “Có chuyện này không biết nên nói hay không.”

Trịnh Thu Dương liếc xéo hắn.

Phương Sĩ Thanh không thể nhịn nữa, nói luôn: “Mạnh Lai rất cao, so với Vương Tề còn cao hơn, cỡ 1m92 hay 1m93.”

Trịnh Thu Dương: “…”

Hắn bụng đầy buồn bực tìm cơ hữu tâm sự, lúc rời đi phiền muộn thừa gấp trăm.

Đến siêu thị mua đồ ăn vặt Viên Thụy thích, ôm một bao lớn về nhà.

Hắn vừa mở cửa, liền nghe Viên Thụy la to: “Mau đóng cửa! Mau đóng cửa!”

Trịnh Thu Dương không hiểu chuyện gì, tay ngược lại nghe lời đóng cửa lại.

Một trận thanh âm “ong ong”, một con robot vệ sinh lắc lư chạy đến dưới chân hắn, rồi đảo vòng qua, ở cửa trước quét dọn sạch.

“May mà anh đóng cửa nhanh, nếu không nó liền chạy khỏi, em phải đuổi theo” Viên Thụy nhận túi đồ trong tay Trịnh Thu Dương, hưng phấn nói, “Vừa nhận được hồi chiều, em thử trước xem nó hoạt động tốt không, kiểu dáng cũng đẹp lắm.”

https://thuviensach.vn

Hai người đứng sóng vai, nhìn robot quét dọn ong ong ong làm việc.

Viên Thụy nói: “Sao anh lại về sớm vậy?”

Trịnh Thu Dương nói: “Không làm việc nên trở lại. Không phải nói mua lau nhà sao?”

Viên Thụy chỉ chỉ bên trong, nói: “Còn có cái đó, một hồi thử tiếp.”

Trịnh Thu Dương kinh ngạc nói: “Mua hai cái?”

Viên Thụy nói: “Em xem ở trên mạng thấy có rất nhiều công năng, ai cũng nói phối hợp dùng hai cái rất tiện, lúc đó anh cũng ít tốn sức hơn.”

Trịnh Thu Dương: “… Là mua riêng cho anh?”

Viên Thụy cười nói: “Đương nhiên rồi, em định khi nào nghỉ ngơi thì tự quét dọn, cái máy này chắc chắn không có quét sạch bằng em đâu.”

Trịnh Thu Dương nói: ” Vậy cũng được.”

Viên Thụy liếc nhìn túi đồ, vui vẻ nói: “Mua cho em sao?” Bạn đang

Trịnh Thu Dương nói: “Ừm.”

Viên Thụy nhấc túi vui vẻ đi vào, nói: “Không cần trông nó, một hồi quét xong nó sẽ trở lại.”

Trịnh Thu Dương đi theo cậu vào trong.

Viên Thụy đem túi đặt lên bàn ăn, đem đồ ăn vặt từng món bên trong lấy ra, cái bỏ vào tủ lạnh cái thì bỏ lên kệ.

Trịnh Thu Dương ngồi ở cạnh bàn nhìn cậu.

https://thuviensach.vn

Khi dọn xong hết rồi cậu mới lấy cá cơm ăn, quẹt tới khóe miệng dính đầu dầu cay.

Trịnh Thu Dương xé khăn giấy cho cậu, cậu lại nói: “Lát nữa lau, em ăn thêm một gói.”

Nói xong cậu mở tủ lấy thêm một gói, ăn xong mới lưu luyến súc và lau miệng.

Trịnh Thu Dương hỏi cậu: “Sao không ăn nữa? Rõ ràng ăn không đủ.”

Viên Thụy rất có nguyên tắc: “Mỗi lần không thể vượt qua hai gói, không thì sẽ nghiện, ngày mai lại ăn thêm hai gói.”

Trịnh Thu Dương cảm thấy cậu có chút đáng yêu, nâng cằm, mắt không chớp nhìn cậu.

Viên Thụy kỳ quái hói: “Nhìn cái gì nha?”

Trịnh Thu Dương nói: “Nhìn mặt đẹp trai của em.”

Viên Thụy nhất thời ngượng ngùng, nói thật: “Cũng đâu đẹp lắm đâu.”

Trịnh Thu Dương hỏi cậu: “Em cảm thấy anh đẹp trai không?”

Viên Thụy gật đầu nói: “Đẹp a, cực kỳ đẹp trai.”

Trịnh Thu Dương nói: “Vậy trong số người em quen, anh xếp thứ mấy?”

Viên Thụy: “… A?”

Trịnh Thu Dương nhìn cậu chằm chằm.

Viên Thụy bị anh nhìn chằm chằm đến đỏ mặt, một lát sau mới nói: “Anh nhìn em như vậy, em liền không nhớ được dáng dấp mấy người khác

https://thuviensach.vn

ra sao.”

Trịnh Thu Dương không nhịn được cười rộ lên.

Viên Thụy thấy bầu không khí quái lạ, đoán: “Anh không vui? Mẹ anh chọc anh mất hứng?”

Trịnh Thu Dương nói: “Không có, vừa nãy thật sự không vui, hiện tại rất vui.”

Viên Thụy vỗ vỗ anh, nói: “Anh nếu có chuyện gì không vui, nhất định phải nói với em nha.”

Trịnh Thu Dương cười nói: “Được.”

Viên Thụy nói: “Anh đừng thấy em khờ, em biết dì anh tại vì em mà mắng anh, nói một chút là xong, cũng không đau không nhột, em ngược lại muốn được mắng, nhưng em lại không có mẹ.”

Trịnh Thu Dương: “…”

Viên Thụy cười nói: “Cho nên anh đừng giận dì, còn có mẹ để giận, thật tốt nha.”

Trịnh Thu Dương trong lòng đau xót, nhanh chóng nói lảng sang chuyện khác, hỏi: “Hai cái máy kia bao nhiêu tiền?”

Mặt Viên Thụy nhất thời suy sụp, cố gắng bình tĩnh nói: “Cũng không quá đắt, em là tiểu thịt tươi quay một tập 1 triệu, có tiền.”

Trịnh Thu Dương nhéo eo cậu, mập mờ nói: “Tiểu thịt tươi?”

Viên Thụy nhìn đồng hồ trên tường, mới hơn 4 giờ chiều, cảm thấy ban ngày tuyên dâm quá phóng đãng, uyển chuyển cự tuyệt nói: “Phải chờ tới tối mới được ăn.”

https://thuviensach.vn

. : .

https://thuviensach.vn

VIÊN TIÊN SINH LUÔN KHÔNG VUI

Từ Từ Đồ Chi
www.dtv-ebook.com

Chương 22

Quay « Shiny Friends »

Tập thứ ba, Viên Thụy đã hợp tác ăn ý hơn với các đồng nghiệp khác, thậm chí còn lập được tình hữu nghị với anh quay phim Hàn Quốc mà nghe không hiểu đối phương đang nói gì. Mặc dù biết sau khi quay xong chương trình mọi người sẽ đường ai nấy đi, rất có thể không bao giờ liên hệ nữa, trong giới showbiz thì đây là chuyện bình thường, nhưng Viên Thụy vẫn rất vui vẻ, cậu rất ít khi kết được bạn, có thể giao tiếp ngắn ngủi như vậy cũng rất đáng quý trọng.

Hôm nay không có trò tranh đồ ăn, đến trưa, mọi người trên đường chạy tới địa điểm thi đấu, biên đạo để các thành viên tự giải quyết bữa trưa.

Viên Thụy rất đói, nhưng lại sợ ăn no quá sẽ ảnh hưởng tiến độ nên chỉ mua bánh bao và hộp sữa bò trong cửa hàng tiện lợi.

Kết quả lúc trở lại xe, khách mời nữ trên xe sau khi ăn xong điểm tâm ngọt nghe mùi bánh bao mặn, rối rít bày tỏ rất muốn ăn, cậu cũng không thể từ chối, không thể làm gì khác hơn là đem bánh bao cho họ, còn mình thì chỉ uống hộp sữa kia.

Đến hiện trường rồi mới biết sẽ tiến hành một trận đấu bóng rổ, khách mời mặc đồng phục đặc chế hình cầu, bên trong quả cầu nhất định phải giữ vững tư thế ngồi xổm, cẳng chân lộ ra ngoài coi như phạm quy.

https://thuviensach.vn

Viên Thụy rất khổ não, chương trình này sao lại có nhiều hạng mục phù hợp cho mấy người chân ngắn quá vậy a.

Mặc trang bị, che khuất hai chân, cậu nhảy cà tưng đi cướp bóng rồi ném vào rổ, mệt muốn xỉu, dạ dày cũng tưng lên tưng xuống, càng lúc càng thấy không thoải mái.

Trọng tài thổi còi một tiếng, trận đấu cuối cùng cũng kết thúc.

Tất cả mọi người rất mệt mỏi, rốt cục có thể đứng lên thả lỏng một chút, nửa thật nửa giả liên tiếp oán giận tổ tiết mục không có nhân tính.

Viên Thụy lại "phịch" một tiếng nằm liệt dưới đất, hai cái chân dài từ bên trong quả cầu duỗi ra, bộ dáng có chút buồn cười.

Triệu Chính Nghĩa chạy tới, click click mấy tiếng chụp cho cậu tấm hình, còn nói: "Viên Ca, không sao chứ? Uống lon Red Bull bổ sung năng lượng đi, đúng lúc tôi giúp anh chụp một tấm đăng lên weibo, fans khẳng định rất đau lòng, nhà tài trợ cũng sẽ rất vui."

Viên Thụy "Ừ" một tiếng, cố sức bò dậy, Triệu Chính Nghĩa đem Red Bull đưa cho cậu, cậu lại cầm lon dại ra.

Triệu Chính Nghĩa nói: "Viên Ca? Uống đi nha."

Viên Thụy: "… Muốn ói."

Triệu Chính Nghĩa: "…"

Viên Thụy ói sữa đầy đất.

Nhà tài trợ có vui hay không cậu không biết, cậu chỉ biết là, cô giáo số học rất không vui.

https://thuviensach.vn

“Dương tổng, xin lỗi, đã làm lỡ thời gian của mọi người.” Cậu cúi đầu xin lỗi vô cùng thành khẩn, “Tôi đã nghỉ khỏe rồi, có thể lập tức quay.”

Dương Lộ khoanh tay đứng trước mặt cậu, đanh mặt nói: “Cậu lớn như vậy rồi mà chuyện ăn cơm cũng phải để người khác dạy sao? Buổi trưa rõ ràng đủ thời gian cho mọi người ăn cơm, cậu cố tình không ăn, hiện tại ảnh hưởng tiến độ quay phim nói một tiếng xin lỗi là xong? Cậu có biết tôi mời tổ Hàn quốc đến mỗi phút chi hết bao nhiêu tiền không?”

Viên Thụy nghĩ thầm, không phải trả thù lao theo tập sao? Tại sao lại tính phút?

Dương Lộ nói: “Tôi biết làm người mẫu phải giữ dáng, nhưng cậu bây giờ không còn là người mẫu nữa, thói quen ẩm thực này sẽ ảnh hưởng đến công việc, sửa ngay đi. Lại nói, gầy như vậy đẹp lắm sao?”

Viên Thụy nghĩ, đẹp mà, bạn trai tôi nói rất dễ nhìn.

Dương Lộ còn nói: “Cậu vốn đã không linh hoạt, bị đần cũng không biết chạy trước, đừng chờ người khác hối thúc mới biết nỗ lực, lần này xem như bỏ qua, sau này trong quá trình quay tôi không muốn xảy ra mấy chuyện bất ngờ này nữa, để người khác biết được cậu ói ra sữa, có thấy buồn cười hay không?”

Viên Thụy nói thầm, nếu nữ khách mời không ăn bánh bao của tôi, tôi nhất định có thể ói ra một ít chất dinh dưỡng.

Dương Lộ khó chịu nói: “Mắt còn đảo tới đảo lui, không phục? Đừng nghĩ tôi bây giờ là leader, chỉ tính bối phận, tôi nói cậu mấy câu cũng được.”

Viên Thụy vội nói: “Vương lão sư, ngài nói đúng.”

Dương Lộ: “… Tôi họ Dương.”

https://thuviensach.vn

Viên Thụy: “…”

Cô giáo số học kia của cậu mới họ Vương.

Công tác trắc trở hôm nay cuối cùng cũng kết thúc, trời đã tối, cậu gọi điện thoại cho Trịnh Thu Dương, nói: “Buổi tối ăn bên ngoài đi, em không muốn làm cơm, mệt quá.”

Trịnh Thu Dương: “Được, muốn ăn gì?”

Viên Thụy: “Beefsteak đi, em làm không ngon bằng bên ngoài.”

Trịnh Thu Dương: “Được, vậy bây giờ em ở đâu?”

Viên Thụy: ” Ở sân vận động, cách công ty của anh không xa, anh tiện đường tới đón em không? Để Tiểu Triệu đưa em tới quán ăn mà lại để người ta đi về, em thấy rất không nên.”

Triệu Chính Nghĩa giúp các em gái manh manh tổ tiết mục dọn dẹp xong đồ vật, đúng lúc bước vào nghe Viên Thụy nói câu nói này, yên lặng đứng ở một bên không lên tiếng. Có lúc hắn thật sự không biết rốt cuộc Viên Thụy có ngốc thật hay không, chỉ số IQ biểu hiện thường thấp hơn người bình thường, nhưng lại thường xuyên để ý tới những việc nhỏ mà người ta không để ý. Từ khi tốt nghiệp bắt đầu đi làm đến bây giờ, hắn làm trợ lý 5 năm cho nhiều minh tinh, người trước người sau tổng cộng 9 nghệ sĩ, nhiều lần để ý đến cảm nhận của hắn, Viên Thụy là người duy nhất.

Không bao lâu, Trịnh Thu Dương tới đón Viên Thụy, hai người cùng đi đến nhà hàng Tây trước đây.

Viên Thụy ủ rũ cuối đầu nói: “Hôm nay quay chương trình được một nửa, em phun ra sữa.”

Trịnh Thu Dương: “… Phun chỗ nào?”

https://thuviensach.vn

Viên Thụy không hiểu, nói: “Miệng nha.”

Trịnh Thu Dương muốn nói bậy lại không có người hùa theo, không thể làm gì khác hơn, nói: “Xảy ra chuyện gì? Tổ tiết mục lại cho tụi em uống một đống sữa? Lần trước bắt uống nước chanh, dạ dày em khó chịu đến mấy ngày không thể ăn cơm, bọn họ thật thích hành hạ người khác.”

Viên Thụy nói: “Không trách tổ tiết mục.” Cậu đem chuyện xảy ra kể lại.

Trịnh Thu Dương chỉ tiếc rèn sắt không thành thép nói: “Em đừng có luôn người ta muốn cái gì là cho cái đó, gặp lại tình huống như thế em cứ trực tiếp nói tôi còn chưa ăn cơm, bánh bao không thể cho mọi người, không được sao?”

Viên Thụy lại nói: “Họ đều nói muốn, cũng không phải món gì quý giá…”

Trịnh Thu Dương giáo dục cậu: “Cái gì mới gọi là quý? Chỉ cần là thứ mà em muốn, nó liền quý giá, không thể cho người khác.”

Bạn đang ❓

Viên Thụy: “… Nha.”

Trịnh Thu Dương nói: “Vậy em thử nghĩ xem, với em mà nói có một thứ rất quý giá, hiện tại có người hỏi xin em, em có cho hay không?”

Viên Thụy suy nghĩ một lát, nói: “Không cho.”

Trịnh Thu Dương hài lòng nói: “Vậy là được rồi, sau này đừng có hào phóng như vậy. Em lúc nãy nghĩ tới thứ gì? Robot vệ sinh? Hay là đống truyện Conan?”

“Cũng không phải.” Viên Thụy xấu hổ nói, “Không nói cho anh.”

https://thuviensach.vn

Trịnh Thu Dương suy nghĩ một chút, khó chịu nói: “Chữ ký của Bách Đồ, đúng không?”

Viên Thụy nghĩ thầm em cần nhất chính là anh a, thế nhưng cậu cảm thấy quá buồn nôn không tiện nói, liền chuyển đề tài nói: “Lát nữa anh thả em trước cửa rồi hãy đi gửi xe, em vào gọi món trước, nhà hàng này rất đông, đưa món lên có thể chậm.”

Cậu vào phòng ăn trước, Trịnh Thu Dương đi tìm chỗ đậu xe.

Phục vụ nhận ra Viên Thụy, vô cùng nhiệt tình dẫn cậu ngồi xuống, đem thực đơn để trước mặt cậu, thầm nghĩ một hồi gọi món xong, nhân lúc quản lý không để ý lén xin chữ ký.

Viên Thụy lật thực đơn, gọi: “Hai phần beefsteak, một phần để sốt tiêu đen, một phần để nước sốt nấm.” Trịnh Thu Dương một chút cay cũng không ăn được.

“Một miếng bánh phô mai, một phần tôm tươi măng tây trộn salad, hai kem ly, một ly Cabernet[1], một ly nước nho.” Trịnh Thu Dương lái xe không thể uống rượu.

[1] 1 loại rượu nho

Phục vụ nói: “Đã ghi, ngài có muốn thử món mới của chúng tôi không?”

Viên Thụy lại hỏi: “Đủ 300 chưa?”

Phục vụ không hiểu, nhanh chóng tính toán, nói rằng: “Tổng cộng 301 tệ.”

Viên Thụy hỏi: “Hôm nay có thể trả tiền Mỹ Đoàn[2] không?”

https://thuviensach.vn

[2] Trang web meituan.com, là một trang web thanh toán tiền ăn qua mạng, được giảm phần % (theo như Đậu search tìm là vậy)

Phục vụ: "… Có thể, chỉ những ngày lễ không thể dùng."

Viên Thụy hài lòng đem thực đơn trả lại, nói: "Cứ như thế đi, cảm ơn cậu."

Phục vụ xốc xếch đi ra, ngay cả xin ký tên cũng quên luôn. Nhà hàng này ở trên Mỹ Đoàn có ưu đãi, đủ 300 giảm 30.

https://thuviensach.vn

VIÊN TIÊN SINH LUÔN KHÔNG VUI

Từ Từ Đồ Chi
www.dtv-ebook.com

Chương 23

Chỉ trừ thêm mấy con số mà thôi, Viên Thụy lúc lên lớp chính là mặc áo hoàng kim được miễn thi vào trường sơ trung, luôn làm học bá[1] đến năm cấp ba, cậu vì chuyện mẹ bệnh qua đời mà bị đả kích lớn, không đặt nặng chuyện thi đại học nữa, dượng mới đưa cậu ra nước ngoài học, đánh bậy đánh bạ làm người mẫu.

[1] Học rất giỏi

Lúc trước học sơ trung, chỉ có năm thứ 4 môn toán mới tệ đến mức bị cô Vương nhéo lỗ tai.

Một buổi sáng mới vừa lên năm 4, ba nói cho cậu biết hôm nay sẽ ly hôn với mẹ sau đó dẫn cậu đi, cậu tưởng tượng ra cuộc sống sau này không có mẹ, còn phải bi thảm rơi ma chưởng của mẹ kế, ở nhà khóc một ngày không đi học, mới bỏ lỡ bài số học hệ thập phân trên lớp. Sau nửa học kỳ, điểm toán tuột dốc không phanh, mãi cho đến trước khi thi cuối kỳ bị nhéo lỗ tai suốt 4 tháng, cậu mới rốt cục làm rõ được tại sao cùng là hai con số, mà ở phía trước lại xuất hiện thêm 1.

Sau này, cậu trở thành người đặc biệt yêu thích số 1 0, nói không chừng chính là vì lý do đó.

Trịnh Thu Dương đỗ xe xong đi vào, ở cửa vô tình gặp được bạn gái cũ, nói là hoạ sĩ, kỳ thực là dựa vào tiền ba mẹ và bạn trai nuôi, bản thân cũng rất ham chơi, đổi bạn trai nhanh như thay quần áo.

https://thuviensach.vn

Bạn gái hắn trước kia đa số đều là loại hình này, cả hai đều không cần trách nhiệm, cũng không muốn chịu trách nhiệm, theo như nhu cầu mỗi bên, đỡ lo thêm nhiều chuyện.

Bạn gái cũ hỏi: “Lâu rồi không gặp anh, gần đây khỏe không?”

Trịnh Thu Dương nói: “Rất khỏe, còn cô?”

Cô gật đầu, nói: “Chờ bạn trai, còn anh?”

Trịnh Thu Dương chỉ chỉ bên trong, “Tôi hẹn bạn ăn cơm. Không quấy rầy cô nữa, đừng để bạn trai cô nhìn thấy mình hoa tâm.”

Bạn gái cũ cười nói: “Được rồi, lát nữa tôi sẽ tìm chỗ ngồi cách xa anh một chút.”

Hắn đi lên đại sảnh, tìm thấy Viên Thụy đang ngồi trong góc, món ăn còn chưa lên.

Viên Thụy đang gõ chữ trên di động, ngẩng đầu thấy anh bước lại, tay gõ chữ càng nhanh hơn.

Trịnh Thu Dương ngồi xuống trước ló đầu liếc nhìn, nói: “Lại trả lời comment của fans?”

Viên Thụy nói: “Em còn một người thôi, xong ngay đây.”

Trịnh Thu Dương nói: “Mỗi ngày hơn mấy nghìn fan comment, cũng chỉ có em nghiêm túc trả lời.”

Viên Thụy đăng câu trả lời cuối cùng, đóng máy lại nói: “Nhưng lúc họ nhắn lại cho em rất chân thành nha.”

Trịnh Thu Dương thấy cậu đặt điện thoại di động trên bàn, cười cười không nói nữa.

https://thuviensach.vn

Lúc hắn và Viên Thụy vẫn chưa phải người yêu, hắn đã phát hiện lúc Viên Thụy ăn cơm cùng người khác không bao giờ chơi điện thoại.

Có một lần Phương Sĩ Thanh mời, trừ hắn ra còn ba bốn người nữa, mọi người ngồi ở xung quanh bàn, thỉnh thoảng sẽ có người cầm điện thoại lên chơi một hồi, hắn cũng vậy, Phương Sĩ Thanh cũng thế, tất cả mọi người đều không ngoại lệ.

Duy chỉ có Viên Thụy, cậu từ đầu tới cuối không hề lấy điện thoại ra, luôn chăm chú lắng nghe mỗi người nói chuyện.

Sau này bọn họ ở cùng nhau, hắn từng hỏi Viên Thụy một lần, Viên Thụy nói: “Có người nói chuyện mà mọi người đều cúi đầu xem điện thoại, người nói nhất định sẽ không vui a.”

Trịnh Thu Dương cảm thấy cậu thật ngốc, chắc gì người đó đang nói chuyện với cậu.

Bất quá Trịnh Thu Dương không có nói ra, sau này khi hắn và Viên Thụy cùng ăn cơm, dù là ở nhà hay là ở bên ngoài, hắn cũng không chơi điện thoại nữa, không chỉ bởi vì lo Viên Thụy không vui, mà bởi vì Viên Thụy so với điện thoại càng thú vị hơn nhiều.

Thịt bò tươi mới có nước sốt được đưa lên, đói bụng cả ngày Viên Thụy cầm lấy dao nĩa ăn như hổ đói.

Trịnh Thu Dương trái lại cắt chậm rì rì, ăn cũng chậm, thỉnh thoảng còn nhìn Viên Thụy, cảm thấy nước tương dính trên khóe miệng cậu vô cùng đáng yêu.

Bỗng có một cô gái bất ngờ đi đến bàn bọn họ, vô cùng vui mừng nói: “Thu Dương, đúng là anh rồi, thật là trùng hợp!”

Trịnh Thu Dương: “…”

https://thuviensach.vn

Bạn gái cũ nói muốn cách xa hắn một chút bật maximum khả năng diễn xuất, “Em ở xa xa nhìn bóng lưng thấy rất giống anh, nên lại chào anh.”

Trịnh Thu Dương đành phải nói: “Đúng là trùng hợp, cô cũng ăn cơm ở đây? Mau trở về bàn đi.”

Cô gái lại nhìn Viên Thụy, nói: “Anh là Viên Thụy sao?”

Viên Thụy vội vàng nuốt xuống miếng thịt còn chưa kịp nhai, lau mép thật nhanh, nói: “Xin chào.”

Cậu đã tẩy trang, còn đeo mắt kính gọng đen, đèn phòng của nhà hàng này cũng không phải rất sáng, cứ cho rằng ngoại trừ người phục vụ tiếp xúc gần sẽ không có ai nhận ra.

Cô gái nói: “Em là fan của anh đó! Rất thích anh! Anh xem!” Cô từ trong túi xách lấy ra một chai mỹ phẩm dưỡng da, “Đây là nhãn hiệu sản phẩm Nhật Bản mới anh làm đại diện, vì anh, em đem toàn bộ mỹ phẩm dưỡng da lúc trước dùng đổi hết!”

Viên Thụy lần đầu tiên gặp phải fan cuồng nhiệt, thụ sủng nhược kinh nói: “Cảm ơn cô, cảm ơn cô.”

Chỗ bọn họ ngồi là ghế sô pha dài, cô gái này trực tiếp ngồi sát bên cạnh, hai mắt sáng lấp lánh nhìn cậu, cậu sợ đến mức co người lại dịch vào bên trong.

Cô gái nói: “Người thật đẹp trai quá đi, còn đẹp hơn trên TV, da cũng đẹp, ngay cả lỗ chân lông cũng không thấy. A, em cho anh xem cái này.”

Cô lại lấy di động ra vào phần album, bên trong toàn là hình vẽ Viên Thụy, có tới mười mấy tấm, có bức phác họa có bức sơn dầu.

https://thuviensach.vn

Viên Thụy một bên xấu hổ một bên hưng phấn, trời ơi mình có fan não tàn là họa sĩ!

Cô gái càng xấu hổ, “Em thật ra là hoạ sĩ.”

Trịnh Thu Dương không nhịn được nói: “Cô chính là đi theo xu thế, họa cái gì sĩ, một năm vẽ được có mấy bức.”

Cô liếc hắn một cái, nói với Viên Thụy: “Anh ấy nói rất đúng, năm nay em cũng chỉ vẽ có mình anh!”

Viên Thụy lúc này mới phản ứng được, nói: “Cô và Trịnh Thu Dương… là bạn sao?”

Cô gái đại khái cảm thấy Trịnh Thu Dương sẽ phủi sạch mọi quan hệ, liền phóng khoáng nói: “Trước đây từng là người yêu, sau đó chia tay. Anh ấy có thể làm bạn với anh chứng tỏ người rất tốt, bất quá anh hắn là biết anh ta rất hoa tâm, em không chịu được liền đá ảnh.”

Trịnh Thu Dương: “…”

Viên Thụy: “…”

W.e.b.T.r.u.y.e.n.O.n.l.i.n.e.c.o.m

Cô gái đỏ mặt nói: “Bất quá vẫn còn là bạn… Em có thể ngồi cùng hai người không?”

Trịnh Thu Dương: “…”

Viên Thụy: “…”

Cô gái giơ tay lên: “Phục vụ! Bên này gọi món, thêm một bộ chén đĩa, cảm ơn!”

https://thuviensach.vn

Viên Thụy: “…”

Trịnh Thu Dương: “… Không phải cô nói đi cùng bạn trai sao?”

Cô gái vẻ mặt mờ mịt: “Bạn trai? Em hiện tại không có bạn trai mà.”

Sau đó giống như thiếu nữ quay đầu xấu hổ hỏi: “Viên Thụy, thực ra anh thích loại hình con gái gì?”

Cơm nước xong, thật vất vả mới thoát khỏi cô gái này, hai người mệt mỏi tới cực điểm.

Trịnh Thu Dương mở cửa xe ghế phụ, nói: “Đi, về nhà thôi.”

Viên Thụy yên lặng lên xe, chờ Trịnh Thu Dương ngồi xong, cậu mới nói: “Cô gái đó thật ra rất đáng yêu.”

Trịnh Thu Dương: “…”

Viên Thụy nói: ” Xinh đẹp hoạt bát, còn biết vẽ tranh.”

Trịnh Thu Dương hít vào một hơi, cố gắng hùa đùa theo: “Nếu em thích, anh liền đem số của cô ấy cho em.”

Viên Thụy liếc anh một cái, hỏi: “Anh còn giữ số? Hai người còn liên hệ sao?”

Trịnh Thu Dương: “…”

Hắn lấy điện thoại ra đưa cho Viên Thụy, “Cho em xem nhật ký cuộc gọi của anh.”

Viên Thụy không lấy, nói: “Em không xem, đó là Ex của anh.”

“Em ở đây mà Ex cái gì?” Trịnh Thu Dương liền mở danh bạ ra vừa tìm vừa nói, “Vậy em nhìn anh xóa số được không? Em cũng không phải

https://thuviensach.vn

không biết, anh là người rất tùy ý, số không dùng cũng lười đi xóa.”

Viên Thụy ngăn cản anh nói: “Không cần xóa, em không có ý gì khác.”

Trịnh Thu Dương nói: “Thật? Anh còn tưởng em ghen.”

Viên Thụy nở nụ cười, nói: “Sẽ không, hiện tại cô gái đó thích em.”

Trịnh Thu Dương: “…”

Hắn nín nửa ngày, mới nói: “Anh và cô gái đó thật sự không còn liên hệ gì, những người trước kia cũng không còn liên hệ, họ cũng không thật sự thích anh, anh cũng không thật sự thích họ. Viên Tiểu Thụy, người đầu tiên anh yêu chính là em.”

Viên Thụy nói: “Ừm.”

Trịnh Thu Dương cảm thấy mình bày tỏ rất chân thành, Viên Thụy lại đáp trả nhạt nhẽo không đến nơi đến chốn.

Hắn có chút mất mát, cũng không tiếp tục nói nữa, cắm chìa khóa tăng ga, lái xe về nhà.

Vào nhà, Viên Thụy rót nước uống, hỏi anh: “Anh uống không?”

Trịnh Thu Dương nói: “Không uống.”

Viên Thụy uống hết nước, bước vào phòng vệ sinh, một lát sau đi ra vẫy Trịnh Thu Dương: “Anh tới đây một chút.”

Trịnh Thu Dương: “? ? ?”

Hắn nghi hoặc đi vào, thấy Viên Thụy sắc mặt nặng nề ngồi trên bồn cầu, nắp cũng không bật lên.

https://thuviensach.vn

Trịnh Thu Dương: “… Em làm gì vậy?”

Viên Thụy nói: “Em không vui.”

Trịnh Thu Dương: “…”

Viên Thụy nhẫn nhịn ủy khuất nói: “Em hình như ghen tị.”

Trịnh Thu Dương: “…”

Viên Thụy ngẩng đầu nhìn anh, nói: “Có phải là em hẹp hòi quá không?”

Trịnh Thu Dương bước lên ôm chặt cậu, chỉ cảm thấy trong lòng vừa chua vừa ngọt.

Viên Thụy cũng ôm anh lại, nhỏ giọng nói: “Bạn gái cũ của anh ngực thật lớn.”

. : .

https://thuviensach.vn

VIÊN TIÊN SINH LUÔN KHÔNG VUI

Từ Từ Đồ Chi
www.dtv-ebook.com

Chương 24

Đêm đó, hai người làm đến động trời động đất, so với lần đầu tiên còn khoa trương hơn.

Trước khi ở cùng Trịnh Thu Dương, Viên Thụy chưa từng có kinh nghiệm, đêm đầu căng thẳng đến mức tay chân run run, tắm rửa sạch sẽ gần một tiếng. Mà Trịnh Thu Dương cũng không nghĩ rằng mình sẽ có ngày lên giường cùng người đồng tính, trong lúc Viên Thụy tắm rửa hắn cũng căng thẳng như vậy, không ngừng dùng di động lướt tìm thông tin.

Viên Thụy rốt cục tắm xong, lại ở cửa phòng tắm ngồi hồi lâu mới chậm rãi đi ra, ngồi ở trên giường lau tóc, không lên tiếng, cũng không dám nhìn Trịnh Thu Dương.

Trịnh Thu Dương buông điện thoại xuống, nhìn cậu một hồi, cố ý trêu cậu nói: “Quên nói với em, anh có khuynh hướng S.”

Viên Thụy đột nhiên quay đầu lại nhìn hắn, vẻ mặt đầy sợ hãi.

Trịnh Thu Dương lại nghĩ, ai, hay là đừng dọa cậu. Liền cử động, muốn ngồi gần cậu một chút, trước tiên hôn môi vân vân.

Viên Thụy lại “A” một tiếng vội vàng trốn, chật vật ngã ngồi dưới đất.

Trịnh Thu Dương: “…”

https://thuviensach.vn

Hắn muốn giải thích vừa rồi chỉ là nói giỡn, Viên Thụy lại từ từ bò dậy, nhỏ giọng nói: “Không, không sao, em nhịn rất giỏi.”

Trịnh Thu Dương: “… Em không sợ?”

Viên Thụy có chút đáng thương nói: “Có hơi sợ, anh hôm nay trước nhẹ một chút được không?”

Trịnh Thu Dương nhất thời cứng họng, sớm biết Viên Thụy dễ bị gạt thế này, thì không nên đùa với cậu kiểu này.

Viên Thụy dịch tới trước nửa bước, quỳ một gối xuống ở bên giường, một tay vỗ vỗ vai anh, hết sức cẩn thận nói: “Em rất thích anh, có thể chấp nhận sở thích của anh, em cũng sẽ cố gắng làm một M tốt.”

Kết quả buổi tối ngày hôm ấy, Trịnh Thu Dương hầu như đem tất cả ôn nhu đời này vận dụng ra hết, chỉ sợ một chút thôi cũng làm đau Viên Thụy. Kỹ thuật để lấy lòng Viên Thụy hắn vốn dư sức, càng đừng nói tới hắn vốn có chủ ý để Viên Thụy trải qua ngày hôm nay sẽ không thể rời bỏ hắn, nói ra chính hắn cũng không tin, hắn cư nhiên lại sản sinh ra ý nghĩ dùng kỹ thuật trên giường để giam lỏng đối phương.

Đợi đến ngày hôm sau Viên Thụy tỉnh lại nói “Đúng là những gì trong sách khiêu dâm nói đều là sự thật, em cho rằng sẽ đau chết đi, nhưng thật sự rất thoải mái.” Trịnh Thu Dương ở trước mặt cậu biểu hiện vô cùng bình tĩnh, nhưng khi rời khỏi tầm mắt của cậu liền lập tức khua tay múa chân, không tiếng động nhảy cẫng hoan hô.

Đúng lúc trong thời gian đó của hai người, đang là ngày tết, Viên Thụy không có công tác, Trịnh Thu Dương cũng không đi làm, cuộc sống mỗi ngày ngoài trừ ăn cơm chính là làm. Cho đến tận 16 tháng 1 Viên Thụy mới bắt đầu đi, ước chừng xài hết 2 hộp Durex to.

https://thuviensach.vn

Không có gì hạnh phúc hơn việc cùng người yêu tâm linh và X hợp nhất.

Trịnh Thu Dương xác định được hắn đã gặp chân ái, vừa yêu tính cách Viên Thụy, cũng yêu thân thể Viên Thụy.

Có thể gặp được Viên Thụy, là kỳ tích lớn nhất đời hắn.

Điều duy nhất hắn tiếc nuối đó là, Viên Thụy chưa từng ghen tị với nhóm bạn gái trước kia của hắn. Lúc mới bắt đầu là chính hắn tận tâm tận lực không nhắc lại chuyện xưa, sợ Viên Thụy để ý, sau đó dần dần phát hiện, Viên Thụy dường như căn bản không quan tâm hắn trước đây từng giao du với ai.

Hắn luôn cho rằng Viên Thụy rộng lượng, đêm nay rốt cục mới phát hiện, Viên Thụy chẳng qua là nhịn không muốn nói.

Mà tại sao Viên Thụy không muốn nói?

“Tao sợ ảnh sẽ không vui a.” Viên Thụy ở trong ổ chăn nói điện thoại, “Chuyện đã xảy ra, tao có ghen cũng không có cách nào thay đổi, tao không muốn để ảnh thấy tao nhỏ nhen.”

Bên đầu kia điện thoại Phương Sĩ Thanh nói: “Không phải tao nói mày, mày thật sự quá tốt với nó, đổi lại là tao, tao đã sớm đánh chết nó, chia tay lâu như vậy còn giữ số của đối phương, giữ lại ăn tết hả?”

Viên Thụy nói: “Ảnh chính là lười xóa, không phải cố ý giữ lại.”

Phương Sĩ Thanh câm nín, nói: “Mày xem lại mày đi, còn nói đỡ cho nó! Không đánh nó thì thôi, còn lên giường với nó, mày thật đúng là hết thuốc chữa.”

Viên Thụy nhỏ giọng nói: “Tao không có…”

https://thuviensach.vn

Phương Sĩ Thanh nói: “Không có? Vậy sao giọng mày nói còn không nổi? Lừa quỷ hả, mày tưởng tao ngu lắm sao?”

Viên Thụy: “…”

Phương Sĩ Thanh còn nói: “Mày ghen nó còn lâu mới thấy mày nhỏ nhen, không chừng vui muốn chết. Mày nghĩ xem, hôm qua mày nói ghen tị, sau đó có phải nó đặc biệt hứng?”

Viên Thụy: “… Đúng vậy.”

Phương Sĩ Thanh cười ha ha hai tiếng, nói: “Vậy là được rồi, tao đã nói với mày rồi mà, số 1 bọn họ toàn là kiểu đức hạnh này thôi, miệng nói anh không còn liên lạc với những người trước kia đâu em đừng nghi ngờ, kỳ thực là rất mong đợi mày nghi ngờ, mày càng nghi ngờ nhiều chứng tỏ mày càng yêu nó, mày nói xem tao nói đúng không?”

Viên Thụy tò mò hỏi: “Vương Tề còn liên lạc với vợ trước của anh ấy không?”

Phương Sĩ Thanh: “…”

Viên Thụy cảm thấy mình hỏi sai rồi, vội nói: “Hắn là không, mày đừng nghĩ nhiều.”

Phương Sĩ Thanh: “…”

Hắn nói: “Tao nhắc mày thêm một câu, đừng có một mình gặp mặt mối tình đầu Mạnh Lai của mày nữa, cũng đừng bí mật liên lạc, Trịnh Thu Dương bây giờ nghe tới cái tên này là muốn phát nổ rồi.”

Viên Thụy kinh ngạc nói: “Không thể nào, tao đã nói chuyện Mạnh Lai rồi, ảnh có nói gì đâu.”

https://thuviensach.vn

Phương Sĩ Thanh dùng mũi hừ một tiếng, nói: “Không tin tao? Vậy mày thử đi, Trịnh Thu Dương nếu nhịn được tao sẽ không mang họ Phương nữa, theo họ Viên của mày.”

Viên Thụy có chút bất an nói: “Tao biết rồi, cảm ơn mày.”

Phương Sĩ Thanh cúp điện thoại, con ngươi đảo một vòng, quyết định tối về lén xem di độngVương Tề.

Viên Thụy nằm ở trên giường phát ngốc một lúc, chậm rãi ngồi dậy, thắt lưng mỏi lợi hại, tối hôm qua Trịnh Thu Dương thực sự là quá hứng tình, Phương Sĩ Thanh nói cũng có lý.

Hôm qua quay chương trình cả ngày, hôm nay không có lịch làm việc, Viên Thụy giặt drap giường vỏ chăn, đem trong nhà quét dọn sạch sẽ, quay một vòng không còn chuyện gì làm, thấy rau củ trong tủ lạnh không còn nhiều, quyết định đi siêu thị một chuyến.

Thang máy từ phía trên đi xuống, cửa vừa mở ra, bên trong có hai vị hàng xóm trên lầu đang đứng.

Viên Thụy: “…”

Bách Đồ chủ động mở lời: “Viên Thụy, ra ngoài sao?”

Viên Thụy nhìn thấy thần tượng vô cùng căng thẳng, lắp bắp nói: “Vâng, vâng, đi ra ngoài.”

Bách Đồ nhìn cậu mỉm cười.

Viên Thụy tim đập thình thịch, nhìn gương mặt đẹp trai của Bách Đồ mà đi vào cõi thần tiên.

Trong thang máy Lương Tỳ nói: “Vậy cậu đi vào, hay là không vào?”

https://thuviensach.vn

Viên Thụy thoáng cái lấy lại tinh thần, lúng túng bước nhỏ vào thang máy, chào hỏi Lương Tỳ: “Chào Lương ca.”

Lương Tỳ đóng cửa thang máy .

Bách Đồ nói: “Ra ngoài làm việc?”

Viên Thụy trong lòng rít gào, Bách Đồ đây là đang tán gẫu với cậu a a a a!

Cậu nói: “Không phải, hôm nay được nghỉ, em đi siêu thị.”

Bách Đồ nói: “Trùng hợp thế, anh cũng đi siêu thị, đi chung đi.”

Viên Thụy hạnh phúc muốn xỉu.

Lương Tỳ liếc cậu một cái, tức giận hừ một tiếng.

Ba người ra khỏi thang máy, Lương Tỳ nói: “Anh đi đây, hai người đi siêu thị đi.”

Viên Thụy vội cung kính nói: “Lương ca hẹn gặp lại.”

Lương Tỳ liếc mắt nhìn cậu, hình như nhìn cậu rất không vừa mắt, cậu lúng túng không dám làm ra một cử động nhỏ nào.

Bách Đồ nói: “Anh đi nhanh đi, sắp 11 giờ rồi, cẩn thận đến muộn.”

Lương Tỳ nói: “Không sao, nếu không anh đưa em tới siêu thị trước?”

Bách Đồ từ chối nói: “Không cần, không bao xa, em và Viên Thụy đi bộ tới.”

Lương Tỳ lại liếc mắt nhìn Viên Thụy.

Viên Thụy không biết phải làm sao.

https://thuviensach.vn

Bách Đồ thúc giục: “Đi mau đi mau.”

Lương Tỳ nhìn xung quanh một cái, bên cạnh đều không có ai, nói: “Anh đi đây vợ yêu.”

Bách Đồ: “…”

Viên Thụy: “…”

Lương Tỳ lái xe đi.

Bách Đồ lúng túng nói: “Vậy, chúng ta đi siêu thị đi.”

Viên Thụy hồn vía lên mây nói: “Em, em, em thật ra bị lãng tai.”

Bách Đồ: “…”

Hắn có chút bất đắc dĩ nói: “Không sao, anh cảm thấy em không phải là người đi nói lung tung.”

Viên Thụy giơ tay tỏ thái độ nói: “Ừm! Em sẽ không nói!”

Bách Đồ cười cười, nói: “Đi thôi.”

Viên Thụy đeo mắt kính gọng đen, Bách Đồ lại không hoá trang gì cả, hắn rất tùy ý, dáng vẻ không sợ bị người khác nhận ra, có người nhìn thấy hắn, hắn liền lễ phép cười đáp trả, có thể khí chất quá mức cao lãnh, ngược lại không có ai dám bước lên hỏi.

Viên Thụy đẩy xe đẩy, đi theo sau hắn, tâm lý đầy sùng bái và kính nể, cảm thấy Bách Đồ thật sự là nam thần.

Nam thần sao lại coi trọng Lương Tỳ? Lương Tỳ tuy rằng cũng rất đẹp trai, nhưng cà lơ phất phơ, vừa nhìn chính là tên lưu manh a.

Nam thần là bị gạt sao? Thật là đáng thương.

https://thuviensach.vn

Bách Đồ đem đậu phụ chọn xong bỏ vào trong xe, lại thấy Viên Thụy vẻ mặt đồng tình nhìn hắn.

Hắn hiểu lầm ý của Viên Thụy, nhỏ giọng giải thích nói: “Anh mới nhận một bộ phim mới, cần phải giảm cân, nên dạo này ăn chay.”

Viên Thụy nghĩ thầm, đã nổi như thế mà vẫn chuyên nghiệp như vậy, người thật là tốt, kết quả bị Lương Tỳ lừa đi, quá đáng thương mà.

. : .

https://thuviensach.vn

VIÊN TIÊN SINH LUÔN KHÔNG VUI

Từ Từ Đồ Chi
www.dtv-ebook.com

Chương 25

Viên Thụy là người lời hứa đáng giá nghìn vàng, hứa với người khác rồi là vô luận như thế nào đều nhất định làm được. Cho nên dù cho nghẹn rất khổ cực, cậu cũng không đem chuyện Bách Đồ và Lương Tỳ đang quen nhau nói cho Trịnh Thu Dương cùng ngủ một giường.

Cậu chỉ trước khi ngủ không nhịn được khoe khoang nói: “Em hôm nay đi siêu thị mua đồ, lúc ra ngoài gặp Bách Đồ trong thang máy, anh ấy cũng đúng lúc đi, hai người liền đi chung.”

Trịnh Thu Dương hơi kinh ngạc, nghi ngờ nói: “Không phải là em mặt dày nhất định phải đi theo người ta đó chứ?”

Viên Thụy đánh anh một cái, nói: “Mới không phải, anh ấy nghe em nói đi siêu thị, chủ động bày tỏ muốn đi chung đó, anh ấy là người tốt.”

Trịnh Thu Dương chua lè nói: “Đi siêu thị với em là thành người tốt? Cơ chế khen ngợi không có chút khoa học nào.”

Viên Thụy không phục nói: “Anh ấy đẹp trai như vậy, còn nổi như vậy, lại vẫn như thần dân đi siêu thị mua sắm còn tự xách túi xô[1] theo đi chợ, vậy còn chưa phải tốt sao?”

[1] vải thô

Trịnh Thu Dương: “…” Đó là cái gì với cái gì?

https://thuviensach.vn

Viên Thụy thấy anh không phản bác, hài lòng nằm xuống nói: “Mắt nhìn người của em thật tốt mà, thích nam thần giỏi như vậy.”

Trịnh Thu Dương: “Hừ.”

Viên Thụy đem chân đáp lên mặt anh, cười nói: “Mắt chọn bạn trai càng tốt hơn.”

Khóe miệng cụp xuống của Trịnh Thu Dương nhất thời cong lên, vươn tay đem đầu Viên Thụy đặt trên vai mình, ôm cậu cùng ngủ.

Viên Thụy trước khi ngủ còn đang len lén nghĩ, làm sao bây giờ a, nam thần Bách Đồ đang bị Lương Tỳ giày vò chà đạp đi? Ai da, quá thảm mà.

Trong lúc làm việc, cậu quanh co lòng vòng dò hỏi Triệu Chính Nghĩa, Triệu Chính Nghĩa cơ trí cỡ nào, lập tức hiểu ngay ý cậu, nói: “Lần trước không phải đã nói với anh rồi sao, hai người bọn họ là —— anh em tốt.” Hắn cố ý nhấn giọng, rất có ý sâu xa.

Viên Thụy nói: “Tôi nghe người ta nói, Lương Tỳ rất có gia thế, có thật hay không?”

Triệu Chính Nghĩa có chút kinh ngạc, điểm Viên Thụy để ý hình như không phải ở đó, hàm hồ nói: “Hắn là, tôi cũng không rõ lắm.”

Viên Thụy càng thêm lo lắng, Bách Đồ có phải là chọc trúng chỗ nào của Lương Tỳ không, cho nên không thể làm gì khác là bị anh ta đùa bỡn ủy khuất?

Nhưng lo lắng thì lo lắng, cậu và Bách Đồ cũng không có thân quen như vậy, huống chi đây là việc riêng của người ta, cậu cũng chỉ có thể nghĩ tới liền lo lắng, tình cờ lúc dọn đồ đạc nhìn thấy chữ ký Bách Đồ cho cậu, không nhịn được thở ngắn thở dài một hồi, làm cho Trịnh Thu Dương rất

https://thuviensach.vn

khó chịu, nghi ngờ cậu ý dâm bản thân và Bách Đồ vào giấc mộng lang kiều.

Quay « Shiny Friends » tập thứ tư, ngoại trừ các thành viên nòng cốt cố định, lần này còn có hai vị khách mời đến tuyên truyền phim. Trong đó một nữ diễn viên, hai năm trước từng ở cùng một đoàn phim với Viên Thụy, lúc đó cô là nữ chính, Viên Thụy là nam thứ n, diễn vai một người mẫu giả vờ đánh đấm.

Trước lúc quay, Viên Thụy vừa hóa trang xong, đang đối diện gương xịt keo tóc, Dương Lộ đẩy cửa phòng hóa trang ra bước vào, cậu vội vàng đứng lên chào hỏi.

Dương Lộ gật gật đầu, hỏi: “Trạng thái tốt không? Đừng tiếp tục xảy ra chuyện gì không may.”

Viên Thụy bảo đảm nói: “Sẽ không Dương tổng, tôi nhất định sẽ làm tốt.”

Dương Lộ “Ừ” một tiếng, còn nói: “Mặc dày một chút, hôm nay gió lớn, bên ngoài tiết mục lại nhiều.”

Viên Thụy vẻ mặt thụ sủng nhược kinh.

Dương Lộ cau mày nói: “Bị cảm sẽ ảnh hưởng tiến độ, đừng kéo chân mọi người.”

Lại có người đến, là nữ diễn viên khách mời kia, nhìn thấy Dương Lộ cũng ở đó, vội vàng chào hỏi, nói rằng: “Trước đây đã từng hợp tác với Viên Ca, đã lâu không gặp nên tới chào hỏi với anh ấy.”

Viên Thụy: “… A, chào cô chào cô.”

https://thuviensach.vn

Nữ diễn viên lại nói vài lời khách sáo, còn bảo hôm nay nhất định phải chăm sóc cô nha các loại, rồi mới rời khỏi.

Chờ cô đi rồi, Dương Lộ nói: “Giữa hai người có vấn đề gì không?”

Viên Thụy ngập ngừng chốc lát, mới nói: “Không có, chỉ là lâu quá không gặp nên có chút xa lạ.”

Dương Lộ hơi nghi ngờ nhưng không hỏi lại, nói: “Vậy cậu mau chuẩn bị đi, tôi đến xem những người khác.”

Viên Thụy nhìn theo bóng lưng của bà, phát hiện vóc dáng bà rất cao, đã mang giày đế bằng mà đã gần 1m75, vậy mà khung xương không thô to, vóc người và da dẻ được bảo dưỡng rất tốt, nói bà là 30 hay 40 tuổi cũng có người tin.

Vẫn lén ở bên cạnh không lên tiếng Triệu Chính Nghĩa hỏi: “Viên Ca, anh và Tiểu Hoa kia xảy ra chuyện gì? Tôi thấy anh rất lúng túng.”

Viên Thụy có chút xấu hổ, nói: “Kỳ thực cũng không có gì, trước đây lúc đóng phim chung, cô ta lấy nước trái cây hắt tôi.”

Truy cập fanpage https://www.face book.com/webtruyen onlinecom/ để tham gia các event hấp dẫn.

Triệu Chính Nghĩa: “… Nội dung phim cần sao?”

Viên Thụy nói: “Không phải, cô ấy mang theo mèo đến trường quay, lúc quay xong tôi giúp tràng vụ dọn dẹp đồ, không chú ý con mèo đang ở đó, không cẩn thận đạp phải đuôi của nó, sau đó cô ta nổi giận.”

Triệu Chính Nghĩa rất tức giận, nói: “Chỉ là một Tiểu Hoa hạng 3 hạng 4, ai cho phép cô ta lớn mật như vậy, anh vừa rồi sao còn khách khí như thế?”

https://thuviensach.vn

Viên Thụy không đặc biệt để ý nói: “Chuyện lúc trước đã lâu như vậy.”

Triệu Chính Nghĩa càng nghĩ càng giận, “Anh đừng có thánh mẫu như vậy, người như thế anh không so đo với người ta, người ta cũng sẽ không lĩnh tình của anh, nói không chừng còn cảm thấy anh ngu ngốc đó.”

Viên Thụy lại cười nói: “Mấy người trước kia từng hợp tác với tôi, đều ở sau lưng nói tôi ngu ngốc a, chuyện này tôi biết hết.”

Triệu Chính Nghĩa: “…”

Viên Thụy nói: “Thật ra lần hắt nước trái cây xong, cô ta có quay lại xin lỗi tôi. Tôi không phải con nít, cũng không thể hắt người ta lại, người ta mắng tôi tôi cũng phải mắng lại mấy câu? Có người thấy tôi ngu ngốc, thấy tôi chả vui gì, tôi cũng không chơi với bọn họ, không gây hiềm khích với họ, vậy không phải được rồi sao? Vả lại giới diễn viên tính chất công việc lưu động nhiều, không cần 9g đi 5g về ngồi ở trong một phòng làm việc gặp nhau mỗi ngày.”

Triệu Chính Nghĩa không biết nên nói gì với cậu, “Anh thật đúng là, thực sự là…”

Viên Thụy từ trong túi móc ra cây kẹo que cho hắn, bản thân cũng xé ra ăn một cái, mút nói: “Mỗi ngày nhất định phải gặp mặt là cậu và chị Linh Linh, hai người tôt với tôi vô cùng. Chỉ là vị Dương tổng hiện tại này, tuy rằng bà có hơi nghiêm khắc một chút, nhưng cũng là vì công việc, vừa rồi còn dặn tôi mặc nhiều áo sợ tôi cảm lạnh đó. Mẹ tôi khi còn sống cũng như vậy, người là chủ nhiệm lớp sơ trung của tôi, cả ngày cùng toàn trường đồng học mắng tôi, sau đó lại lén lút đưa đồ ăn ngon cho tôi.”

Triệu Chính Nghĩa sợ nhắc tới chuyện đau lòng của cậu, vội hỏi: “Anh còn kẹo không? Cho tôi thêm một cái đi, ăn ngon thật.”

https://thuviensach.vn

Viên Thụy sờ sờ túi, hai mắt mạnh mẽ toát ra vẻ không muốn, giả bộ đáng thương nói: “Chỉ còn lại cái cuối cùng… Có thể không cho không? Tôi còn muốn nữa.”

Triệu Chính Nghĩa: “… Có thể có thể có thể.”

Hắn não bổ bộ dáng Viên Thụy ở nhà, cảm giác khẳng định Trịnh tiên sinh mỗi ngày đều bị cậu manh đến mức không chịu nổi.

Có một chuyên gia trang điểm nhấc theo cái thùng đi ngang qua cửa phòng hóa trang Viên Thụy, kinh ngạc nói: “Dương tổng? Ngài…”

Dương Lộ liếc nhìn cô một cái, nghiêm mặt đi ra.

Bộ phim thần tượng Viên Thụy và Nhạc Ninh Vũ hợp tác đã biên tập xong, dự tính kỳ nghỉ hè sang năm mới phát sóng, phía đầu tư lại vội vã hấp lại tài chính, đem bản quyền bán cho một kênh địa phương, tuần này đã bắt đầu phát sóng.

Trong nhà dùng TV số, không phát được kênh này, Viên Thụy kéo sức nửa ngày, dây anten cuối cùng cũng nhận được kênh bản địa.

Cậu buổi tối cũng có việc làm, cơm nước xong an vị trên ghế sô pha xem phim truyền hình của mình, cậu lần đầu tiên diễn vai quan trọng, nhìn bản thân ở trên TV nói nhiều lời thoại như vậy, cảm giác rất mới mẻ, cũng rất vui vẻ.

Trịnh Thu Dương bồi cậu xem cùng, thỉnh thoảng còn nói vài câu: “Cậu nam thứ này diễn thật rất tốt nga”, “So với nam thứ, nam chính đúng là tệ lậu”, “Không được không được, anh sắp bị nam thứ bắn đẹp trai chết rồi”, “Oh shit, này cũng quá đẹp trai rồi” các loại, chọc cho Viên Thụy luôn đỏ mặt cười ha ha ha, lúc quảng cáo hai người liền hun tới hun lui, xiêng xiêng vẹo vẹo.

https://thuviensach.vn

Có một buổi tối Phương Sĩ Thanh đến nhà cậu quỵt cơm, cơm nước xong xem phim được mười mấy phút liền không nhịn được la to “Đệt, hai tụi bây có biết xấu hổ không hả, mắt tao sắp bị chọc mù rồi!” Sau đó liền chạy trối chết, về nhà phun tào với Vương Tề đến nửa đêm, phát thệ không bao giờ đi một mình tới nhà bọn họ để làm cẩu bị ngược nữa.

. : .

https://thuviensach.vn

VIÊN TIÊN SINH LUÔN KHÔNG VUI

Từ Từ Đồ Chi
www.dtv-ebook.com

Chương 26

Phương Sĩ Thanh vừa rít gào vừa đẩy cửa đi, Viên Thụy ngượng ngùng nói: “Có phải chúng ta làm lố quá không?”

Trịnh Thu Dương lại nói: “Cái gì cũng không có làm, lố cái gì? Em quên năm xưa nó với Vương Tề làm gì sao?”

Viên Thụy không thèm suy nghĩ nói ngay: “Nhớ chứ, lúc đó em rất hâm mộ nó.”

Trịnh Thu Dương: “… Hâm mộ nó cái gì?”

Viên Thụy nói: “Hâm mộ nó được Vương Tề thích a, em lúc đó rất thích Vương Tề, vừa đẹp trai vừa tài giỏi.”

Trịnh Thu Dương: “…”

Viên Thụy: “Ha ha ha.”

Mặt Trịnh Thu Dương biến thành màu xanh luôn.

Viên Thụy cười chọt cơ ngực anh, nói: “Đừng mất hứng, em chọc anh thôi. Em không phải hâm mộ nó được Vương Tề thích, em hâm mộ vì có người thích nó, khi đó không ai thích em, em ngay cả nằm mơ cũng muốn có người thích mình. Sau đó anh liền xuất hiện, anh là đại cứu tinh của em!” Để chứng tỏ, cậu giơ hai tay lên trên không vẽ một cái hình tròn thật lớn.

https://thuviensach.vn

Trịnh Thu Dương vui vẻ, giả bộ tức giận nói: “Là hàng cứu tinh dự phòng.”

Viên Thụy ngẩn ra, nghiêm túc nói: “Không phải, anh là người đặc biệt nhất, cho dù sau này chúng ta không ở cùng nhau, em cũng sẽ luôn thích anh.”

Trịnh Thu Dương rất kinh ngạc, hỏi: “Đặc biệt chỗ nào?”

Viên Thụy nhìn đôi mắt của anh, nói: “Lúc anh nhìn em, đôi mắt luôn cười.”

Trịnh Thu Dương: “…”

Viên Thụy có chút xấu hổ: “Mỗi lần anh nhìn em như vậy, em sẽ nhớ tới một câu thơ.”

Trịnh Thu Dương không biết mình kích động vớ vẩn cái gì, hỏi: “Thơ gì?”

Viên Thụy chậm rãi ngâm: “Nhìn vào đôi mắt của người, tôi cảm thấy mình thật xinh đẹp.”

Trịnh Thu Dương nói: “Hải Tử, « Trước Cửa Phương Bắc » “

Viên Thụy gật đầu, vui vẻ nói: “Anh cũng đọc sao? Mẹ em rất thích Hải Tử, khi còn nhỏ mẹ từng cho em đọc rất nhiều.”

Trịnh Thu Dương trầm mặc nửa ngày, nói: “Viên Tiểu Thụy, anh tưởng là… Anh nghĩ em, em…”

Hắn hiếm khi nói lắp một lần.

Cái cảm giác này khó có thể dùng lời để diễn tả, “Đặc biệt” trong mắt Viên Thụy cùng với vẻ bề ngoài, nghề nghiệp, tài phú và tài hoa không có

https://thuviensach.vn

quan hệ, cậu chỉ nhìn thấy tâm đối phương.

Tại sao lúc nhìn một người, đôi mắt luôn cười? Bởi vì hắn yêu cậu.

Viên Thụy giống như một đứa trẻ ngây ngô không biết gì, vừa giống như bậc thầy nhìn thấu tất cả tràn ngập ý thơ.

Viên Thụy: "…"

Cậu kinh hãi nói: "Thu Dương, anh sao vậy? Em nói gì sai sao? Sao em cảm thấy anh hình như muốn khóc…"

Trịnh Thu Dương dụi mắt, làm bộ lấy remote, nói: "Nào có? Em còn xem TV không? Không xem nữa thì tắt."

Viên Thụy vội nói: "Xem xem, lát nữa sẽ có cảnh em và Nhạc Ninh Vũ đánh nhau."

Cậu cầm cái remote về, lại nghi hoặc nhìn Trịnh Thu Dương, nhưng nét mặt Trịnh Thu Dương lại không có biến hóa gì.

Không lâu sau, trong TV truyền đến tiếng Viên Thụy và Nhạc Ninh Vũ cãi vã kịch liệt, mắt thấy sắp đánh nhau, Viên Thụy ngồi nghiêm túc, nhìn chằm chằm không chớp mắt.

Trịnh Thu Dương dựa lưng vào ghế sô pha, nhìn cậu từ phía sau, tóc của cậu mềm mại dính sát cổ, tai rất nhỏ, thịt vành tai lại dày, lúc làm nếu như gặm cắn, Viên Thụy sẽ run run, vô cùng mẫn cảm.

Trịnh Thu Dương nghĩ thầm, thật không biết tổ tiên Trịnh gia đã tích được đại đức gì, có thể để cho hắn gặp được Viên Thụy.

Hắn nhịn đến khi xem xong phim, ngựa không ngừng vó[1] đẩy Viên Thụy đi tắm, sau đó làm đến thiên hôn địa ám.

https://thuviensach.vn

[1] không ngừng tiến tới

Trịnh Thu Dương hỏi: “Thoải mái không?”

Viên Thụy nhắm mắt lại thở gấp a thở gấp, hồi lâu mới nói: “Anh ra sao?”

Trịnh Thu Dương nói: “Không có.”

Viên Thụy: “… Vậy để em nghỉ một lát đã.”

Trịnh Thu Dương cũng không gấp, ôm cậu chờ, hắn cũng không vội bắn tinh, cảm giác được Viên Thụy bao bọc ở bên trong so với một phút lên đỉnh sảng khoái hơn nhiều.

Viên Thụy đột nhiên nói: “Vừa rồi chỉ lo xem TV, còn chưa có nói xong, nói tiếp chuyện Phương Sĩ Thanh đi.”

Trịnh Thu Dương: “…” Ở trên giường ai thèm nhớ tới hắn? !

Viên Thụy nói: “Em lúc đó còn hâm mộ làn da trắng của nó, cả gương mặt đẹp.”

Trịnh Thu Dương nhẫn nhịn nói: “Có ích lợi gì? Nổi danh tìm đường chết.”

Viên Thụy nói: “Nhưng nó đối xử với bạn bè rất tốt nha, mọi người cũng rất thích nó, nó cũng chỉ hướng về Vương Tề.”

Cậu dừng một chút, lại nói: “Mẹ nó thương nó, ba nó cũng vậy.”

Trịnh Thu Dương không biết phải an ủi thế nào, cúi đầu hôn cậu.

Viên Thụy nói: “Ngày mai em gọi điện cho ba, nói ba khi nào rảnh rỗi em dẫn anh đi gặp, được không?”

https://thuviensach.vn

Ba ba mà cậu nói đương nhiên là ba dượng Tác Kiến Quân.

Trịnh Thu Dương đáp ứng nói: "… Được."

Một lát sau, Viên Thụy nói: "Sao anh mềm nhũn rồi?

Trịnh Thu Dương: "…"

Sắp gặp bố vợ đại nhân! Hắn có thể không mềm sao! ?

Sáng ngày hôm sau.

"Ba ba." Viên Thụy gọi điện thoại, "Ba gần đây có rảnh không? Con dẫn bạn trai tới cho ba gặp."

Trịnh Thu Dương ở một bên lắng nghe, vô cùng căng thẳng.

Viên Thụy nói: "Con mỗi thứ tư quay chương trình, còn lại đều rãnh rỗi, ảnh thì lúc nào cũng được."

Trịnh Thu Dương lấy hộp sữa tươi mở ra, chuẩn bị rót vào trong ly.

Viên Thụy: "Vậy cũng được, đến lúc đó chúng ta nói tiếp."

Cậu cúp điện thoại, nhìn dáng vẻ Trịnh Thu Dương như đang đối đầu với đại địch, nói: "Anh đừng khẩn trương, ba em tính tình rất tốt."

Trịnh Thu Dương giả vờ bình tĩnh đổ sữa tươi, nói: "Anh đâu có khẩn trương đâu."

Viên Thụy: "… Anh đổ sữa vào trong cái gạt tàn thuốc kìa."

Trịnh Thu Dương: "…"

Viên Thụy đem cái gạt tàn đi rửa.

https://thuviensach.vn

Trịnh Thu Dương ngồi ở cạnh bàn suy sụp tinh thần.

Hắn muốn cùng Viên Thụy cầm tay giai lão, đương nhiên cũng muốn gặp người nhà Viên Thụy, nhưng hắn rất lo lắng.

Tác Kiến Quân và Tác Duyệt dù sao cũng không giống nhau, Tác Duyệt là em gái, là một cô gái trẻ tuổi, đối với một số việc sẽ không quá để ý, nhưng Tác Kiến Quốc là trưởng bối, tuyệt đối không giống vậy.

Nếu như Tác Kiến Quân hỏi công việc, hỏi tình huống trong nhà, hắn phải trả lời thế nào?

Nói hắn là nhà thiết kế, nhưng lại du thủ du thực? Nói ba mẹ đều khỏe mạnh, chỉ là không có giấy hôn thú?

Chính hắn còn thấy quá ảm đạm.

Viên Thụy đứng ở cửa phòng bếp nhìn lén anh nửa ngày, mới cầm cái gạt tàn đã rửa sạch lại, nói: “Ba em gần đây quá bận, sau nguyên đán càng bận hơn, không có thời gian gặp chúng ta, hay là chờ đến Tết đi.”

Trịnh Thu Dương thở phào nhẹ nhõm, “Được.”

Viên Thụy rót cho anh ly sữa tươi, lại đem sữa đặc rưới lên sandwich cho anh, hối thúc: “Anh ăn nhanh một chút, ăn xong đi làm, hơn tám giờ rồi.”

Chờ Trịnh Thu Dương đi rồi, Viên Thụy liền cấp tốc gọi cho Tác Kiến Quân: “Ba ba, tụi con cuối tuần này không đi được.”

Tác Kiến Quân: “Làm sao vậy? Công việc đột xuất?”

Viên Thụy: “Không phải, ảnh hình như chưa muốn đi, là con muốn đơn phương.”

https://thuviensach.vn

Tác Kiến Quân: “… Tại sao? Không phải tình cảm hai đứa rất tốt sao?”

Viên Thụy: “Có thể anh ấy chưa chuẩn bị sẵn sàng, qua một thời gian rồi đi vậy, xin lỗi nha ba ba.”

Tác Kiến Quân: “Không sao, vốn cuối tuần ba cũng không có việc gì.”

Viên Thụy: “Vậy cuối tuần con đến gặp ba.”

Rửa xong bát đũa, quét dọn trong nhà sạch sẽ, Viên Thụy ở trên Taobao tìm một shop ở bản thị mua khăn quàng cổ lông dê, dự định cuối tuần đến gặp Tác Kiến Quân sẽ tặng cho ông.

Sắp tới mùa đông rồi.

Viên Thụy mua khăn quàng cổ xong, lại lấy sổ chi tiêu ra, ghi lại khăn quàng cổ lông dê sau đó dùng điện thoại tính toán chi tiêu trong một tháng nay.(Đ : Quá sức đảm đang…)

Mới vừa đóng tiền hệ thống lò sưởi và phí vật nghiệp, cái này vốn có thể nói công ty chi trả, nhưng cậu không tiện nói với Lý Linh Linh, dù sao căn hộ này là công ty thuê cho cậu, trong nhà lại có thêm Trịnh Thu Dương, số tiền này nên tự đóng, không thể quá mức chiếm tiện nghi công ty.

Đó là cái cần chi nhiều nhất, mặt khác mấy món vụn vặt như tặng Triệu Chính Nghĩa bồn massage chân, robot quét nhà, robot lau nhà, còn có khăn quàng cổ mới vừa mua, gộp lại cũng có vài ngàn.

Còn tiền điện nước tiền gas, củi gạo dầu muối, rau củ trái cây, cũng chi nhỏ có một ngàn đồng.

https://thuviensach.vn

Gần đây có tiền quay chương trình và quảng cáo, nhưng còn nằm trong tay công ty, thù lao quay chương trình sau khi tính thuế cuối cùng có thể lấy được 50 vạn tiền mặt, cậu chỉ có một quảng cáo mỹ phẩm dưỡng da, còn là hợp đồng một quý ngắn hạn, sau khi tính thuế chắc không tới 20 vạn. Hơn nữa công ty bọn họ luôn xoay vòng vốn, thường xuyên ngâm giấm thù lao nghệ sĩ, lương thường rất lâu mới tới tay. Nguồn :

Viên Thụy có chút đau đầu, tiền kiếm không được bao nhiêu, gần đây lại tốn nhiều như vậy, phải tới lúc nào mới có thể tiết kiệm đủ tiền mở phòng làm việc cho Trịnh Thu Dương a?

. : .

https://thuviensach.vn

VIÊN TIÊN SINH LUÔN KHÔNG VUI

Từ Từ Đồ Chi
www.dtv-ebook.com

Chương 27

Anh muốn phun sao?

.

Viên Thụy vừa đóng sổ chi tiêu, thì đã có người nhấn chuông cửa.

Cậu có hơi bất ngờ, lúc này sẽ là ai? Nếu có công tác, Triệu Chính Nghĩa hẳn là đã sớm gọi điện thoại nói tới đón cậu.

Đi đến xem video ở cửa trước, cả người cậu lập tức nhảy vụt về phía sau nửa bước, vội vàng phóng vào phòng vệ sinh, nhanh chóng tút lại nhan sắc, sau đó chạy bước nhỏ ra mở cửa.

Bách Đồ đứng ở cửa, có chút không được tự nhiên nói: “Quấy rầy, em đang bận sao?”

Nam thần là tới thăm nhà sao? Tim Viên Thụy nhảy nhót không thôi, lập tức đem đầu lắc như trống bỏi, sốt sắng nói: “Không bận không bận, mời anh vào.”

Bách Đồ nói: “Không phải, anh định đi siêu thị, không biết em có rảnh hay không…”

Không chờ hắn nói xong, Viên Thụy liền cướp lời: “Có! Chờ em một chút! Em đi mặc áo khoác lấy túi tiền!”

https://thuviensach.vn

Tâm tình của cậu quả thực giống như đang ngồi trên mây bay xa xa a~, trong đầu không ngừng cười “A ha ha A ha ha ha A ha ha ha ha”, nhất định là nam thần cảm thấy cậu là người tốt, nếu không sao lại chủ động đến hẹn cậu đi dạo siêu thị! ?

Mãi đến khi cùng Bách Đồ sóng vai đứng trong thang máy, cậu còn cảm thấy như đang nằm mơ.

Nghiêm chỉnh mà nói, cậu và Bách Đồ chỉ tiếp xúc qua hai lần, chỉ là lần trước đi siêu thị, Bách Đồ cảm thấy cậu không tệ ở chỗ nào? Tay đẩy xe đẩy rất vững vàng? Hay là do biết chọn rau củ? Hay là bộ dáng giả gà yên lặng làm tùy tùng theo sau rất hợp?

Cậu như lọt vào trong sương mù, không biết chính mình nổi trội xuất sắc ở điểm nào mà chiếm được ưu ái của ảnh đế.

“Mạo muội tới cửa.” Bách Đồ mở lời, “Có phải anh quá đường đột không?”

Viên Thụy vội nói: “Đương nhiên không! Kỳ thật em rất muốn lên lầu tìm anh chơi, chỉ là không dám.”

Bách Đồ rõ ràng thả lỏng hơn so với vừa rồi, nói: “Sau này lúc rãnh rỗi, em cũng có thể qua chỗ của anh chơi a.”

Viên Thụy cười toét đến mang tai, Bách Đồ đây là coi cậu thành bạn bè? Không không, cách bạn bè còn một đoạn, là hàng xóm, hàng xóm tốt!

Hai người xuống lầu, đi dọc theo khu dân cư ra ngoài đường lớn, Bách Đồ nói: “Thật ra anh cũng không biết em có nhà hay không, chỉ là muốn thử nhấn chuông xem. Anh ở đây 5 năm luôn đi siêu thị một mình, cũng cảm thấy rất bình thường, sau lần trước, anh lại đi một mình hai lần, đột nhiên cảm thấy đoạn đường này rất xa.”

https://thuviensach.vn

Viên Thụy thấu hiểu nói: “Em hiểu mà, trước đây lúc còn độc thân em cũng thường xuyên cảm thấy đi đường một mình rất cô đơn.”

Bách Đồ: “…”

Viên Thụy: “… Chết!! Em quên mất đại diện không cho nói!”

Bách Đồ cười rộ lên, nói: “Anh thấy bạn trai em rồi, lái xe Lexus, đúng không?”

Viên Thụy kinh ngạc xem hắn.

Bách Đồ nói: “Anh đã ở đây 5 năm, hàng xóm lầu trên lầu dưới có những ai, anh rất rõ ràng.”

Viên Thụy xấu hổ nói: “Ừm… Em là cái kia, nhưng em thích anh không phải là ý đó, anh đừng hiểu lầm, em chỉ là thích diễn xuất của anh, lúc còn học trung học anh là thần tượng của em.”

Thật ra tuổi tác Bách Đồ và cậu không chênh lệch bao nhiêu, nhưng Bách Đồ 17 tuổi đã debut, lúc Viên Thụy còn là một học sinh trung học, hắn đã rất Hot.

“Cảm ơn.” Bách Đồ cười nói, “Anh không có hiểu lầm, anh biết em không phải người như vậy.”

Viên Thụy không hiểu, không phải người gì a? Nhưng cậu cảm thấy nếu hỏi ra thì có vẻ đần quá, không thể làm gì khác hơn là giả bộ mình đã hiểu.

Trên đường trở về từ siêu thị, Bách Đồ hỏi cậu: “Bạn trai em buổi trưa có về dùng cơm không?”

Viên Thụy thành thật nói: “Không về, thời gian quá ít, công ty hơi xa.”

https://thuviensach.vn

Bách Đồ lại nói: “Không bằng em tới chỗ của anh? Dù sao anh cũng phải làm cơm, một người cũng là làm, hai người không nhiều thêm đôi bát đũa.”

Viên Thụy: “…”

Cậu so với trúng số còn vui vẻ hơn, đem đồ thả trong nhà rồi vui vẻ chạy lên tầng 22.

Nhà Bách Đồ rất sạch sẽ, ở cửa có hai đôi dép cùng kiểu cùng size, Bách Đồ lại từ trong tủ giày lấy ra một đôi cho cậu mang. Trên bàn có hai cái chén kiểu giống nhau nhưng khác màu sắc, ngay cả hai con chó sư tử cũng giống nhau như đúc, chỉ là giới tính và tính cách khác nhau, con đực thì cái đầu hơi to, cũng rất hoạt bát, trong chốc lát đã quen hơi đảo quanh chân Viên Thụy, còn con cái thì có chút cao lãnh.

Thì ra Bách Đồ và Lương Tỳ ở cùng nhau sao? Viên Thụy còn cho rằng hai người họ là hàng xóm cùng ở tầng 22.

Cậu vốn muốn giúp Bách Đồ làm cơm, nhưng dù sao cũng là ở trong nhà người khác, hơn nữa bộ dạng Bách Đồ hình như rất muốn bộc lộ tài năng, cậu cũng chỉ hỗ trợ nhặt rau, rửa rau, làm trợ thủ.

Dường như tâm tình Bách Đồ rất tốt, khác biệt rất lớn với hình tượng cao lãnh trước đây.

Viên Thụy vừa nghĩ tới liền khổ sở, có lẽ là nam thần cảm thấy rất cô quạnh đi? Nếu không tại sao lại tìm cậu, một hàng xóm chỉ mới gặp mặt mấy lần? Ở trong giới showbiz hỗn độn vốn rất khó giao tâm cho người khác, Bách Đồ vào giới sớm, địa vị lại cao, hẳn là còn khó hơn. Hơn nữa hiện tại bị Lương Tỳ chiếm đoạt, nam thần thực sự là hồng nhan bạc phận mà… Haizz, nhất định sẽ tốt hơn thôi, Lương Tỳ không có khả năng chiếm lấy nam thần cả đời.

https://thuviensach.vn

Chạng vạng, Trịnh Thu Dương gọi điện thoại nói không thể trở về ăn cơm, có tiệc.

Sau khi bọn họ ở cùng nhau, thỉnh thoảng Trịnh Thu Dương sẽ ra ngoài ăn cùng mẹ, căn bản rất ít khi không trở về nhà ăn cơm, hắn là nhà thiết kế, không tiếp xúc phương diện nghiệp vụ nên cũng không cần thiết xã giao.

Viên Thụy đoán có thể là anh đi uống cùng bạn bè, liền dặn anh say rượu đừng lái xe, sau đó một mình ăn cơm tối, một mình xem phim.

Mãi cho đến khi xem xong 2 tập phim, tắm rửa xong xem rồi tiếp 2 tập phim hoạt hình Conan, Trịnh Thu Dương mới trở về.

“Anh uống bao nhiêu vậy hả?” Viên Thụy nhìn anh ngay cả bước đi cũng không vững, vội vàng tiến lên đỡ anh vào nhà vệ sinh, hỏi “Anh ăn với ai? Về bằng cách nào?”

Trịnh Thu Dương ngồi xổm trước bồn cầu nửa ngày cũng không ói ra được cái gì, đáp: “Gọi tài xế[1], không có lái, anh nhớ em dặn mà.”

[1] Search tìm thì hình là một kiểu công ty chuyên cung cấp nhân viên tài xế lái xe thay cho chủ xe, như anh Dương xỉn quá không lái xe được thì thuê người lái hộ xe chở về.

Viên Thụy liền dìu anh đứng lên, nói: “Ai, nếu biết anh uống tới như vậy em đã đi đón. Nghe nói có rất nhiều tài xế đen, có lần em xem tin tức tài xế không chỉ không có hộ chiếu mà còn mù đường, giúp khách hàng lái xe còn uống rượu, may là hôm nay không sao, lần tới anh đi uống vẫn để em đi đón đi.”

Trịnh Thu Dương cúi người rửa mặt.

https://thuviensach.vn

Viên Thụy cầm khăn giúp anh lau tay và nước trên mặt, còn nói: “Đừng tắm, sẽ tuột huyết áp, với mắt cũng không tốt, sáng sớm ngày mai hãy tắm.”

Trịnh Thu Dương nói: “Ừm.”

Truy cập fanpage https://www.face book.com/webtruyen onlinecom/ để tham gia các event hấp dẫn.

Viên Thụy nửa dìu hắn đến giường, giúp hắn nằm xuống rồi cởi quần áo. Đầu hắn xoay mòng mòng, nhắm mắt lại chỉ chốc lát liền ngáy.

Viên Thụy nằm ở một bên, quay đầu nhìn anh một lúc mới vươn tay tắt đèn giường.

Ngủ đến nửa đêm, Trịnh Thu Dương xoay người, cổ họng không thoải mái, ho khan một tiếng.

Viên Thụy lập tức hỏi: “Có phải muốn ói?”

Trịnh Thu Dương nói: “Không, có hơi khát, em ngủ đi, anh đi uống nước.”

Hắn dự định ngồi dậy, Viên Thụy đã mở đèn nhảy xuống giường, nhanh nhóng đem nước tới cho hắn, còn mình ngồi ở bên giường dụi mắt.

Trịnh Thu Dương uống nước xong, hỏi: “Em nãy giờ không ngủ sao?”

Viên Thụy nhăn mặt nói: “Ngủ, mơ thấy anh ói, ói ngập phòng, hai ta bị ngâm ở bên trong.”

Trịnh Thu Dương: “… Giấc mơ này thật gớm.”

Viên Thụy nói: “Ha ha ha, cho nên anh động một cái là em tỉnh rồi.”

https://thuviensach.vn

Trịnh Thu Dương cũng cười cười, vươn cánh tay ra nói: “Lại đây, ôm một cái.”

Viên Thụy cởi giày ra, leo lên giường từ phía Trịnh Thu, hai người ôm nhau nằm.

Viên Thụy khịt khịt mũi, nói: “Toàn là mùi rượu.”

Trịnh Thu Dương nói: “Rất khó ngửi sao? Anh lại không ngửi thấy.”

Viên Thụy lắc đầu một cái, nhìn mắt anh, cười nói: “Không sao, là mùi của anh là sẽ không khó chịu.”

Trịnh Thu Dương cảm thấy cậu đặc biệt đáng yêu, không nhịn được ở trên người cậu nhẹ nhàng bóp tới bóp lui.

Viên Thụy xoa nhẹ mắt, hỏi: “Muốn làm sao?”

Trịnh Thu Dương thấy cậu rất buồn ngủ, bèn nói: “Không làm, anh say bắn chậm, sẽ hành hạ em tới sáng.” (Đ: …không biết nói gì =)))

Viên Thụy rúc vào trong lòng anh cọ cọ, nói: “Không sao, mai em còn nghỉ.”

Trịnh Thu Dương nói: “Không được, phản ứng cũng chậm, không khống chế được sẽ làm đau em.”

Viên Thụy đành phải nói: “Được thôi. Vậy để em kể cho anh nghe ban ngày em làm gì.”

Trịnh Thu Dương nói: “Được a.”

Còn chưa tới nửa phút, hắn đã bắt đầu hối hận.

https://thuviensach.vn

“Nam thần của em làm cơm cực kỳ ngon!” Viên Thụy không có chút buồn ngủ nào, mắt sáng thao láo kể lại chuyện hôm nay, khua tay múa chân thập phần vui vẻ, nói, “Hơn nữa thật không tưởng tượng nỗi, có người ngay cả mặc tạp dề vẫn đẹp trai như vậy! Ai yo, em hôm nay quá hạnh phúc!”

Cậu nói xong còn ở trên giường lăn lộn hai vòng, cuối cùng lăn tới bên người Trịnh Thu Dương, ôm chặt lấy anh, không khỏi đắc ý nói: ” Hôm nay em ăn cơm cùng Bách Đồ, lại không thể đăng weibo khoe khoang, nếu không… Ai.”

Trịnh Thu Dương vốn đã không tỉnh rượu, nghe cậu bắn rap nửa ngày đầu càng choáng váng hơn, quả thật muốn ngất đi, nghĩ thầm tại sao phải ở đây chịu choáng đầu hoa mắt nghe cậu kể về thằng khác? Sao vừa nãy không trực tiếp đè cậu giết chết luôn?

Viên Thụy còn ôm anh lắc tới lắc lui, miệng không ngừng niệm: “Em yêu Bách Đồ quá a, làm sao bây giờ, em yêu ảnh chết mất.”

Trịnh Thu Dương đột nhiên ngồi dậy.

Viên Thụy sững sờ, kinh hãi nói: “Muốn ói sao? Anh trước nuốt lại đã, em đi lấy cái thau.”

Trịnh Thu Dương mặt lạnh nhìn cậu, nói: “Phía dưới muốn phun.”

Viên Thụy: “… Nha.”

Vì vậy cậu đỏ mặt, bé ngoan thoát quần pyjama.

. : .

https://thuviensach.vn

VIÊN TIÊN SINH LUÔN KHÔNG VUI

Từ Từ Đồ Chi
www.dtv-ebook.com

Chương 28

Em cứ tưởng nó rất dài

.

Kỳ thật, đêm nay trước khi Trịnh Thu Dương về nhà, vẫn luôn uất ức.

Sáng sớm sau khi thỏa thuận với Viên Thụy Tết này sẽ đi gặp ba dượng Tác Kiến Quân, hắn trên đường tới chỗ làm nhanh chóng quyết định, hắn không thể sống uổng phí hoài thời gian như vậy, chuyện của các trưởng bối hắn không quản được, nhưng chuyện của bản thân thì hắn có thể quyết định.

Hắn không đến công ty mà hẹn ba hắn ra gặp mặt, trực tiếp đưa ra đơn từ chức, rời khỏi Đá Quý Vân Xương.

Ba hắn hỏi: “Từ chức rồi thì sao? Con muốn làm gì?”

Trịnh Thu Dương nói: “Qua công ty trang sức khác làm, hoặc làm nhà thiết kế tự do, nói chung sẽ không ở lại Vân Xương.”

Ba hắn nói: “Ta đã từng cho con một lựa chọn khác, là chính con không muốn.”

Mấy năm trước khi hắn mới vừa từ nước ngoài trở về, ba hắn ám chỉ cho hắn hai lựa chọn, một là làm thiết kế không để ý đến chuyện bên ngoài, hai là trước khi ba hắn về hưu học một ít về kinh thương, tương lai cho dù

https://thuviensach.vn

không giống như anh hắn Trịnh Thiệu Dương, nhưng ít nhất cũng có một vị trí trong ban giám đốc công ty Đá Quý Vân Xương.

Mà hắn chọn làm thiết kế.

Chuyện này hắn chưa cùng nói cho bất kỳ ai, kể cả mẹ hắn. Nếu như để mẹ biết, bà nhất định hi vọng hắn chọn cái thứ hai, bà luôn muốn có một danh phận, bản thân không chiếm được, thông qua con trai cũng được xem như giành được thắng lợi.

Thế nhưng Trịnh Thu Dương không muốn, nếu như có thể, hắn cũng không muốn mang họ Trịnh.

Hắn nói với ba: “Cho dù người cho con thêm một cơ hội, con cũng sẽ chọn như vậy.”

Ba hắn nhìn hắn hồi lâu, nói: “Vậy xem như con cho ta thêm một cơ hội, dù sao con cũng mang họ Trịnh, con trai mình lại đi làm công cho người khác, mất mặt ta.”

Ba hắn để hắn về công ty trước, xế chiều lúc tan tầm, Trịnh Thiệu Dương liền gọi hắn cùng đi xã giao với một khách hàng, vẻ mặt chán ghét nói “Ông già bảo tôi dẫn cậu đi theo”.

Hắn và Trịnh Thiệu Dương từ nhỏ đến lớn lúc bình thường nói chuyện cũng không vượt quá mười câu. Khi còn nhỏ, lúc hai bà mẹ cắn xé nhau, hai người họ cũng ở bên cạnh đánh nhau; Lớn hơn một chút, hai bà còn chưa cào cấu hai người họ đã đánh nhau đến vỡ đầu chảy máu trước; Bây giờ, khi hai người phụ nữ cãi nhau, hai người họ đã có thể tĩnh táo đi ngăn cản. Dù sao đều là nam nhân đã trưởng thành, có một số việc trong lòng đã hiểu rõ.

Nhưng không có nghĩa là nhìn nhau vừa mắt.

https://thuviensach.vn

Trịnh Thu Dương trong lòng nghĩ ba hắn rõ là làm chuyện thừa thãi, nhưng cũng không thể từ chối tính toán của ông già, đành đi theo Trịnh Thiệu Dương.

Cùng khách hàng ăn một bữa cơm xã giao, không biết vì sao lại biến thành chiến cuộc hai anh em so tài, cụng rượu càng cụng càng hung, làm khách hàng cũng không dám bưng ly tiếp.

Sau khi hắn và Viên Thụy ở cùng nhau, hắn hầu như không còn rượu bia quá chén, tửu lượng luyện thường thì tốt, đứt đoạn sẽ giảm đi, cuối cùng hắn uống thành kiểu đức hạnh này.

Lúc say hắn phản ứng có hơi chậm chạp, không khống chế tốt cường độ, Viên Thụy quả nhiên bị hắn làm đau, lại sợ nói ra sẽ ảnh hưởng sự hăng hái của hắn, bèn nhẫn nhịn không nói gì, kết quả tuy đau nhưng lại có điểm sảng khoái.

Trịnh Thu Dương từ sau lần nghe Phương Sĩ Thanh nói Viên Thụy có ý kiến với chuyện hắn bóp vếu cậu, mấy lần sau hắn không chạm ngực Viên Thụy nữa, hôm nay bị cồn làm chủ tư duy, quên mất quăng chuyện này đi không còn một mống, không chỉ xoa, còn bóp, còn cắn, cuối cùng còn hút nửa ngày, làm hai viên đậu đỏ sưng lên so ra còn lớn hơn viên đậu phộng.

Viên Thụy một bên thoải mái rên, một bên không nhịn được suy nghĩ, lâu rồi không bị bóp, hôm nay lại cảm thấy thư thái như vậy, có phải mình biến thái quá không? Sau này có khi nào càng ngày càng ẻo lã không a? Trời ơi, 1m89 da đen ẻo lả thụ cũng quá đáng sợ đi?

Tối thứ sáu, « Shiny Friends » Tập 1 cuối cùng cũng được gặp mặt mọi người trong giờ vàng.

Khách mời cố định của chương trình này ngoại trừ Viên Thụy ra, những người khác phần lớn đều chưa quay show thực tế bao giờ, thậm chí

https://thuviensach.vn

còn không có kinh nghiệm, còn có một nữ nghệ sĩ thâm niên Đài Loan, vì để đảm bảo không khí trong chương trình, cô vô cùng giỏi về khoảng tạo bầu không khí sinh động, thế nhưng phong cách khôi hài quá mức khoa trương, cũng không phải khán giả ai cũng có khiếu hài hước, tổ tiết mục vì để trung hoà, dùng nghệ sĩ gà nhà làm MC, cũng là cao thủ khôi hài, nhưng nghệ sĩ và show thực tế là hai chuyện khác nhau, hắn vừa tiếp xúc, tuy năng lực khôi hài có thừa nhưng tiết tấu toàn thân còn chưa bắt kịp.

Dưới tình huống này, Lý Linh Linh liền ra giá Viên Thụy 1 triệu một tập, căn bản là cùng một giá với vị ảnh đế già trong chương trình, cũng ỷ vào hắn là tiền bối show thực tế duy nhất trong chương trình này. Viên Thụy từ một tiểu trong suốt nổi lên, tất cả nhân khí hầu như đều tới từ show thực tế, loại show này thử nghiệm trong nước mấy năm, căn bản đã có người xem cố định, đài truyền hình chính là muốn đoạt nhóm khán giả đó, mà Viên Thụy trước đó đã tham gia hai show, tỉ lệ người xem đều bạo phát, đối với khán giả thích xem show thực tế mà nói, hắn không những quen thuộc mà còn rất được hoan nghênh, đặc biệt là khách mời mấy tập đầu còn chưa biết được chính xác nên tạm thời mức độ hấp dẫn chưa có, chưa được quan tâm kỹ càng, nhưng về sau Viên Thụy nhất định có thể kéo tỉ lệ người xem.

Nói đến cũng là nhờ trời giúp, lá bài chủ chốt thứ 2 về show thực tế của nhà đài vốn đã định ngày trở về, nếu như bước lên võ đài rất có thể ngay trong tập 1 « Shiny Friends » bị đối phương giành hết khí diễm, kết quả tập đầu không qua thẩm tra, gióng trống khua chiêng báo trước hơn nửa tháng, xế chiều hôm nay lại ở trên weibo chính thức “Rất tiếc phải thông báo” sẽ kéo dài không định thời hạn.

Lý Linh Linh cùng Triệu Chính Nghĩa một trước một sau gọi điện cho Viên Thụy, sôi nổi tỏ vẻ: “Ha ha ha ha quá tốt rồi.”

Phương Sĩ Thanh cũng ở trên weixin bát quái một đống chuyện trong chương trình cùng cậu, cũng tỏ vẻ: “Ha ha ha ha quá tốt rồi.”

https://thuviensach.vn

Ngay cả Trịnh Thu Dương tan tầm trở về, vừa vào cửa trước tiên cho cậu xem fan của người ta mắng chửi, sau đó: “Ha ha ha ha quả thực quá tốt rồi!”

Viên Thụy cảm thấy bọn họ cười trên sự đau khổ của người khác thật không tốt, nhưng nghĩ tới bọn họ là vì mình trong chương trình có thể được xem tốt hơn, không thể làm gì khác hơn là biểu thị phối hợp: “Ha ha, tốt vô cùng.”

.

8 giờ tối, Viên Thụy và Trịnh Thu Dương vứt dây anten bản địa khỏi TV, từ bỏ cái bộ phim thần tượng cẩu huyết nát lạn kia cùng nhau ngồi chờ xem « Shiny Friends ».

Lúc trước Lý Linh Linh đã nói qua một lần với Viên Thụy, tập đầu cậu bị cắt sửa rất tồi tệ, tuy lúc sau đã được chỉnh sửa nhưng Viên Thụy vẫn có chút căng thẳng, cậu cảm thấy mình nhất định không đủ hài hước, liền luôn quan sát Trịnh Thu Dương.

Mà Trịnh Thu Dương thì một mực “Ha ha ha ha, ha ha ha, ha ha ha ha ha, ha ha ha ha”, tuần hoàn liên tục.

Rốt cục đợi đến đoạn quảng cáo đầu tiên, Viên Thụy hỏi: “Hay không?”

Bạn đang ❓

Trịnh Thu Dương cười muốn chảy nước mắt, nói: “Hay a, so với chương trình trước kia em tham gia còn hay hơn, sao em lại buồn cười đến như vậy, ha ha ha… Người ta ai cũng biết trốn ở chỗ an toàn, còn em lại nằm dài sau cái bàn? Em không biết cái bàn kia căn bản không che được em sao?”

https://thuviensach.vn

Viên Thụy: “… Em lại không mang thước đo, làm sao biết nó ngắn a, em còn tưởng nó rất dài.”

Trịnh Thu Dương xoa mặt nói: “Đệt, ha ha ha, cười chết anh, nửa cái bắp chân của em đều lộ ra ngoài, vậy lúc sau em có bị đội hồng bắt hay không?”

Viên Thụy móc điện thoại di động ra, vừa bấm số vừa nói: “Không nói cho anh, xem xong quảng cáo liền biết.”

Cậu gọi cho Phương Sĩ Thanh, hỏi: “Mày có xem show không? Được không?”

Phương Sĩ Thanh: “Ha ha ha mày bị đần sao, cái bàn kia làm sao dài bằng mày?”

Cậu cúp máy lại gọi cho em gái Tác Duyệt, Tác Duyệt vui vẻ bắt máy: “Ca, em còn muốn cưa chân dùm anh đó, sao anh lại ngốc như vậy a ha ha ha ha.”

Cậu lại cúp lại gọi cho Lý Linh Linh, Lý Linh Linh nói: “Tôi đang dạy con làm bài tập, chưa có xem, bất quá hồi nãy trong weixin Boss điểm danh biểu dương cậu, nói chân Viên Thụy thật dài, còn phát ra một đống icon cười to, cậu làm gì? Ở trong chương trình show chân dài người mẫu hả?”

Viên Thụy: “…” Cậu thật sự không tiện nói.

Trịnh Thu Dương nhìn cậu gọi điện thoại một vòng, không nhịn được hỏi: “Em lên weibo xem chẳng phải sẽ biết mọi người nói gì sao?”

Viên Thụy rầu rỉ nói: “Em không dám, sợ mọi người chê.”

Trịnh Thu Dương kỳ quái nói: “Cũng không phải lần đầu tiên quay chương trình, trước đây cũng đâu có sốt sắng như vậy, lúc này tại sao?”

https://thuviensach.vn

Viên Thụy nói: “Nhưng đây là lần đầu tiên một tập 1 triệu đó a, em mà làm không tốt 1 triệu này cầm nhiều lắm phỏng tay.”

Trịnh Thu Dương: “…”

Viên Thụy còn nói: “Nếu như em quay quá tệ, sau này sẽ không có đài truyền hình nào tìm em. Ai, lúc chị Linh Linh ra giá 1 triệu em nên phản đối.”

Trịnh Thu Dương cầm điện thoại qua, nói: “Vậy anh giúp em xem trên weibo nói gì?”

Viên Thụy chớp chớp mắt, thở dài nói: “Thôi để tự em xem, bọn họ mắng em, anh xem cũng không vui.”

Cậu hít thở sâu mấy lần, mới mở weibo ra lướt xem. Lúc 7 giờ, Lý Linh Linh bảo cậu đăng weibo nhắc nhở mọi người 8 giờ xem « Shiny Friends », hai tiếng sau cậu vẫn chưa dám lên weibo.

Trịnh Thu Dương cũng ghé qua nhìn, gần 60 ngàn tin nhắc nhở, fan tăng lên 11 vạn, Viên Thụy mở Top ra, « Shiny Friends » xếp vị trí thứ nhất.

Trịnh Thu Dương nói: “Cũng không tệ lắm đúng không.”

Viên Thụy lại nói: “Đài truyền hình muốn hâm nóng, khẳng định mua thuỷ quân, chưa chắc đúng.”

Cậu lại search tìm tên mình, lướt vài phút, khóe miệng dần dần nhếch lên, tung điện thoại lên một cái, vui vẻ ôm lấy Trịnh Thu Dương, nói: “Chỉ có vài người nói em quá ngu, người cười ha ha ha tương đối nhiều!”

Trịnh Thu Dương ôm cậu, mắt thì ngó chừng TV, chiếu xong quảng cáo, quả nhiên Viên Thụy nằm núp sau mặt bàn là người đầu tiên bị đội

https://thuviensach.vn

hồng bắt được, sau đó nữ khách mời Đài Loan cùng đội cũng bị bắt, liếc mắt khoa trương gầm lên: “Viên Thụy! Đều tại chân cậu! Cũng tại nó quá dài! Sao không cưa bỏ đi! Nhanh cưa bỏ! Cưa bỏ!”

Viên Thụy hiển nhiên không Get được hài hước, mặt lúng túng nhỏ giọng nói: “Rõ ràng là tại cái bàn quá ngắn a.”

Nữ khách mời khôi hài khoa trương cùng cậu phun tào, trái lại tạo nên tiếng cười.

Trịnh Thu Dương cười đến ngã trái ngã phải.

Viên Thụy nhìn hậu kỳ phụ đề mới phản ứng được, “Thì ra là đang nói đùa? Em còn tưởng cô ấy ghét bỏ em vì quá cao thật.”

Trịnh Thu Dương: “…”

Viên Thụy cười nói: “Làm hại em mấy tập sau không dám đứng gần, chỉ sợ càng bị ghét hơn, tuần sau gặp lại em sẽ mời cô ấy uống trà sữa.”

Trịnh Thu Dương vỗ vỗ đầu cậu, nghĩ thầm, cứ để cho người ta nghĩ Viên Tiểu Thụy ngu ngốc đi, chỉ có một mình hắn biết cậu đáng yêu bao nhiêu.

. : .

https://thuviensach.vn

VIÊN TIÊN SINH LUÔN KHÔNG VUI

Từ Từ Đồ Chi
www.dtv-ebook.com

Chương 29

Mao đài thật là đắt nha

.

Hơn 10 giờ tối, chương trình kết thúc, Viên Thụy cùng với các khách mời trong TV hát ca khúc chủ đề, hát rất hăng say, Trịnh Thu Dương ở bên cạnh nhìn cậu cười.

Điện thoại Viên Thụy ở trên bàn reo lên, cậu liếc nhìn, lập tức ngừng hát, hắng giọng một cái mới nhận.

Lý Linh Linh ở bên kia hưng phấn nói: “Viên Thụy! Chương trình mới của cậu rating đứng thứ 2 rồi! Mới tập 1 đã đứng thứ 2 rồi!”

Viên Thụy: “… A? !”

Lý Linh Linh vui không tả nỗi nói: “Boss đang xem chương trình, nói Viên Thụy biểu hiện rất tốt, nông lợi hại nha!” (Cậu rất lợi hại nha!)

Viên Thụy cố gắng nhớ lại từ trong quyển “Bách khoa toàn thư phiên dịch tiếng Thượng Hải”, nhưng không nhớ nỗi, nhưng từ giọng điệu Lý Linh Linh hẳn là đang vui vẻ khen ngợi cậu.

Lý Linh Linh nói: “Boss nói, đem cậu bồi dưỡng nối nghiệp Lương Tỳ quả không sai, cậu phải cố gắng phấn đấu, không ngừng cố gắng, cố gắng cố gắng!”

https://thuviensach.vn

Viên Thụy: “… Cố gắng cố gắng.”

Kỳ thực cậu có chút mơ màng, rating thật sự tốt như vậy sao! ? Hai chương trình trước từng quay rating bình quân cũng đứng thứ 2, thế nhưng rating tập 1 đều rất ảm đạm, toàn dựa vào mấy tập giữa kéo cao trị số.

Cậu có hơi thấp thỏm nhìn điện thoại, cứ cảm thấy chẳng mấy chốc Lý Linh Linh sẽ gọi điện lại nói cho cậu biết hồi nãy tính nhầm rồi.

Trịnh Thu Dương thấy sắc mặt cậu quái lạ, hỏi: “Đại diện của em? Làm sao vậy?”

Viên Thụy như đang thoát hồn nói: “Chị, chị ấy nói TV rating đứng thứ 2.”

Trịnh Thu Dương vui mừng nói: “Lợi hại như vậy? Anh hồi nãy đã nói rất hay mà! Em đừng ủ rủ chứ, High lên đi! Anh đi mở chai rượu!”

Hắn đi lấy rượu, Viên Thụy vẫn không thể tin được, cầm điện thoại lướt xem, phát hiện tin tức “ Shiny Friends » dẫn đầu TV rating.

Trịnh Thu Dương cầm bình rượu đỏ lại đây, nhìn cậu đối diện với điện thoại cười khúc khích, buồn cười nói: “Bảo bối nhi, em phản xạ hình cung[1] cũng thật quá dài.”

[1] Phản ứng chậm

Viên Thụy nâng ly đang đặt trên bàn, ôm Trịnh Thu Dương hun mấy cái, hung phấn nhảy nhót quanh bàn, hai tay nắm thành quả đấm khua tới khua lui, nhịn không được rít gào: “Đứng thứ 2! 2 đó! Một triệu của tui! Một triệu!”

Có hàng xóm mở cửa sổ mắng: “Ầm ĩ cái gì! Tao còn trúng 5 triệu đây! Đừng có mà mơ!”

https://thuviensach.vn

Viên Thụy: “…”

Qua vài giây, cậu lại tiếp tục nhảy, nhỏ giọng la: “A a a một triệu! Một triệu của tui! Ha ha ha ha!”

Trịnh Thu Dương bị manh đến hết thuốc chữa, cười thở không ra hơi.

Viên Thụy la đủ rồi, đông một tiếng ngã lên ghế sô pha, đầu gối lên đùi Trịnh Thu Dương, cười một lúc nữa mới bình tĩnh lại, chậm rãi nói: “Chỉ là còn chưa đưa cho em, đài truyền hình chỉ đưa tiền đặt cọc, hình như là 40%, đợi quay xong toàn bộ mới đưa hết phần còn lại, công ty em lại luôn ngâm giấm, không biết đến bao giờ tiền mới nằm trong tay em.”

Trịnh Thu Dương xoa xoa mặt của cậu, nói: “Cũng không thiếu tiền xài, không sao, sớm muộn cũng có.”

Viên Thụy nghĩ thầm, sớm hơn một chút là sẽ sớm có tiền mở phòng làm việc cho anh nha, nhưng cậu cảm thấy câu này không thể nói ra, sẽ đả kích lòng tự ái số 1 của Trịnh Thu Dương.

Cậu nói: “Không phải anh nói muốn đi du lịch sao? Chương trình này chỉ quay vài tập nữa là xong rồi, thường thì mùa đông đài truyền hình cũng không quay chương trình loại này, em cũng không có việc, lúc đó chúng ta đi chơi đi.”

Trịnh Thu Dương mặt lộ vẻ khó khăn, hắn gần đây bị Trịnh Thiệu Dương phụng mệnh “Đem theo”, mỗi ngày bận rộn chổng vó, một lát sau mới nói: “Anh còn chưa biết có thể xin nghỉ được không.”

Viên Thụy kinh hỉ, nói: “Bản thiết kế của anh được chọn rồi sao? Là bộ sưu tập nào? Rừng Hoa Mộng hay là Giọt Nước Ma Thuật?”

Trịnh Thu Dương giật mình, không ngờ Viên Thụy lại nhớ tới tên hắn đặt thiết kế.

https://thuviensach.vn

Viên Thụy hỏi tới: “Chẳng lẽ là Vườn Hoa Vàng?”

Trịnh Thu Dương có chút cảm động, hàm hồ nói: “Vẫn chưa chọn, cũng có thể sẽ vẽ bộ mới.”

“Mấy bộ thiết kế trước cũng rất tốt mà.” Viên Thụy cảm thấy thật đáng tiếc, nhưng vẫn khích lệ nói, “Bất quá, anh nhất định có thể thiết kế ngày càng đẹp.”

Cậu mở nút rượu ra, rót hai ly, vui vẻ nói: “Hôm nay quả thật quá tốt, chúng ta cũng sẽ càng ngày càng tốt!”

Trịnh Thu Dương cùng cậu cụng ly, nói: “Ừ, càng ngày càng tốt.”

Show thực tế “ Shiny Friends » trở thành một trong những con hắc mã chiến màn huỳnh quang[2] gần đây, nhất thời nổi tiếng bay xa, chủ nhật lúc Viên Thụy đến gặp ba dượng Tác Kiến Quân, Tác Kiến Quân còn tán gẫu tiết mục này với cậu, nói là mấy nhân viên trẻ của mình đều xem, còn nói trong các khách mời thích nhất là Viên Thụy.

[2] màn hình TV

Cho dù là lời khách sáo, Viên Thụy nghe cũng cảm thấy rất vui vẻ.

Thứ 4 rất nhanh lại đến, lúc quay chương trình, tâm tình mọi người rất không tệ, cảm giác những người khác càng khắc sâu hơn so với Viên Thụy, dù sao Viên Thụy cũng đã trải nghiệm qua một đêm liền bạo phát nhờ show thực tế, đặc biệt là bùng nổ hút fan trên internet, nhưng mấy vị này vẫn là lần đầu tiên.

Viên Thụy đang trên đường tới, đặt trà sữa và thức ăn ở ngoài, đầy đủ số lượng, tổ tiết mục tất cả mọi người đều có phần, Triệu Chính Nghĩa gọi tràng vụ hỗ trợ chia cho mọi người. Viên Thụy tự đi chia cho nhóm khách

https://thuviensach.vn

mời, đặc biệt là nữ nghệ sĩ Đài Loan kia, cậu gần như là dâng hai tay đưa lên.

“Em xem chương trình xong mới hiểu được chị không phải giận thật.” Cậu rất xấu hổ nói, “Thật sự rất xin lỗi a, khoảng thời gian này vẫn không dám nói chuyện cùng chị.”

Nữ nghệ sĩ giật mình nói: “Thật sao? Chị còn tưởng cậu không thích chị, làm chị đây thương tâm đã lâu.”

Viên Thụy không ngừng nói xin lỗi.

Nữ nghệ sĩ cười nói: “Thật ra thì lúc vào tổ đã nghe nhiều người nói tính tình cậu rất tốt, kết quả lại luôn xa cách chị, chị còn tưởng rằng đã làm sai chuyện gì, tốt rồi, nếu là hiểu lầm, giải quyết là xong rồi.”

Viên Thụy nghĩ, nguyên lai chị gái này thục nữ ngầm, nhưng một khi gặp máy quay là trở thành một người khác, thật lợi hại.

Được tỉ lệ rating cổ vũ, trạng thái của tất cả mọi người tốt đến kì lạ, hôm nay tiến hành quay cũng thuận lợi đến kỳ lạ.

Sau khi kết thúc công việc, tổ tiết mục nói cùng nhau ăn liên hoan, chúc mừng TV rating đứng thứ 2.

Vì lý do này, Viên Thụy cũng không tiện từ chối, đành phải gọi cho Trịnh Thu Dương nói không trở về.

Trịnh Thu Dương nói: “Đúng lúc anh cũng chuẩn bị gọi cho em, anh cũng có việc.”

Viên Thụy trốn vào chỗ ít người, nói: “Anh uống ít thôi, gần đây anh uống nhiều quá.”

Trịnh Thu Dương: “Ừ, anh sẽ tìm tài xế lái thay chính quy.”

https://thuviensach.vn

Viên Thụy: “Cũng không phải chuyện tài xế a, đối với thân thể cũng không tốt.”

Trịnh Thu Dương: “Anh biết rồi, sẽ cố gắng uống ít, em cũng vậy.”

Viên Thụy: “Anh nhớ về sớm, em mới không uống nhiều đâu.”

Hơn 10 giờ tối, Triệu Chính Nghĩa đem Viên Thụy uống say khướt đưa về nhà. Bạn đang ❓

Trịnh Thu Dương vừa mở cửa: “…”

Triệu Chính Nghĩa lôi Viên Thụy lên lầu mệt đến đỏ mặt tía tai, nói: “Trịnh tiên sinh, giao cho anh.”

Trịnh Thu Dương nhận người, nói: “Cậu vất vả rồi, vào uống ly nước?”

Triệu Chính Nghĩa vội nói: “Không được không được, tôi cũng phải chạy về nhà.” Hắn và Trịnh Thu Dương rất ít tiếp xúc, nhưng luôn cảm thấy vị Trịnh tiên sinh này không khác gì với loại hình thiếu gia Vương Siêu, hôm nay đột nhiên nhận ra không phải vậy, là Vương Siêu tuyệt đối sẽ không nói ra cậu “Vào uống ly nước” này.

Trịnh Thu Dương khiêng Viên Thụy vào phòng ngủ đặt lên giường, rất bất đắc dĩ, thực sự là phong thủy luân chuyển. Tửu lượng Viên Thụy không tính là quá kém, thế nhưng không biết uống rượu mạnh, chỉ cần một chút là đủ say.

Viên Thụy mắt mơ màng nhìn anh, nói: “Em về nhà rồi?”

Trịnh Thu Dương giúp cậu cởi giày, hỏi: “Phải, em còn biết mình là ai không?”

https://thuviensach.vn

Viên Thụy ngốc tới nửa ngày mới toát ra một câu: “Tiểu Lan, tui mới là 1 a.”

Trịnh Thu Dương: “…”

Viên Thụy: “Ha ha ha.”

Trịnh Thu Dương nói: “Còn nói sẽ không uống nhiều đâu, nhìn xem.”

Viên Thụy nói: “Không có uống nhiều, chỉ là choáng đầu. Ai ya, gọi rượu Mao Đài, thật là đắt nha.”

Trịnh Thu Dương: “… Em gọi?”

Viên Thụy nói: “Không phải em, là Dương tổng.”

Trịnh Thu Dương nhớ người này, Viên Thụy từng nói với hắn, nhân tiện hỏi: “Bà ấy cùng uống với tụi em?”

Viên Thụy nháy mắt chậm chạp, “Không phải tụi em, là bà ấy với em, người khác hình như không có uống. Bà ấy tán gẫu với em, người ta uống em cũng không thể không uống, Mao Đài thật là đắt nha.”

Trịnh Thu Dương: “…”

Viên Thụy nói: “Mặt mũi của bà ấy thật giống cô giáo số học, em gọi cô Vương sai nhiều lần bà khẳng định mất hứng, bất quá em không sợ, em là tiểu thịt tươi một tập 1 triệu, khà khà.”

Trịnh Thu Dương: “… Anh lau mặt với tay cho em nha.”

Viên Thụy liếm liếm khóe miệng, nói: “Không cần, Mao Đài đắt như vậy lau thật đáng tiếc, để nó tự bốc hơi đi.”

Trịnh Thu Dương: “…”

https://thuviensach.vn

Hắn cuối cùng vẫn lau tay lau mặt cho Viên Thụy, sau đó đem quần áo cậu lột ra đổi áo ngủ, đem quần áo dơ ném vào trong máy giặt.

Viên Thụy yên tĩnh trong chốc lát lại gọi hắn: “Thu Dương, Thu Dương, Thu Dương.”

Trịnh Thu Dương đành phải bước lại hỏi: “Lại làm sao?”

Viên Thụy nhìn anh cười thần bí, nói: “Em cho anh biết một bí mật nha.”

Trịnh Thu Dương dụ dỗ nói: “Em là tiểu thịt tươi một tập 1 triệu, anh biết.”

Viên Thụy nói: “Không phải cái này.”

Cậu cười vài tiếng, mới nói: “Trước đây, em mỗi buổi tối đều mơ thấy mẹ.”

Trịnh Thu Dương: “…”

Viên Thụy cười nói: “Mẹ nói cho em biết, mẹ vẫn luôn đi theo em.”

Trịnh Thu Dương chua xót, giúp Viên Thụy đắp kín chăn, nói: “Ngủ đi, ngủ rồi… là có thể nhìn thấy người.”

Viên Thụy hít hít mũi, nói: “Mẹ thật lâu không có tới.”

Trịnh Thu Dương ôn nhu nói: “Có thể gần đây người quá bận.”

Viên Thụy lắc đầu, nói: “Không phải, có anh, mẹ dần dần không đến nữa.”

Trịnh Thu Dương: “…”

https://thuviensach.vn

Viên Thụy nói: “Sau này khi ở cùng anh, em nói cho mẹ biết, em rất yêu người này a.”

“Mẹ nói với em, vậy con hãy dùng toàn lực thương hắn, đem mọi điều tốt nhất cho hắn.”

“Mẹ nói, đừng sợ thời gian gặp nhau ngắn ngủi, chỉ cần tận tâm tận lực, mỗi một phút đều là vĩnh hằng.”

“Mẹ còn nói, mẹ sẽ không đi cùng em nữa.”

“Bởi vì em đã không còn cô đơn.”

Buổi sáng ngày hôm sau, Viên Thụy đầu đau muốn nổ tung, đẩy đẩy Trịnh Thu Dương còn đang ngủ, nói: “Nhanh rời giường, anh bị muộn rồi.”

Trịnh Thu Dương chậm rãi ngồi dậy, hai người đầu hai tổ chim ngồi nhìn nhau.

Viên Thụy hỏi: “Mắt của anh sao sưng húp vậy?”

Trịnh Thu Dương: “…”

Viên Thụy trêu: “Tối qua lén khóc sao?”

Trịnh Thu Dương: “… Đúng đó.”

Viên Thụy: “…”

Trịnh Thu Dương không muốn nhắc lại lời say rượu hôm qua Viên Thụy nói, sợ cậu lại buồn, liền nói: “Em lúc uống say trở về luôn nhắc tới thằng khác, anh tức giận đến khóc đến nửa đêm.”

Viên Thụy trợn mắt há hốc mồm, nói: “Em, em nhắc tới ai?”

Trịnh Thu Dương liếc mắt nhìn cậu, diễn sâu, “Em nói xem?”

https://thuviensach.vn

Viên Thụy khiếp sợ: “Là Bách Đồ hả… Hay là Tomas… Chẳng lẽ là Vương Tề?”

Trịnh Thu Dương: “…”

Hắn suýt nữa muốn khóc thật.

. : .

https://thuviensach.vn

VIÊN TIÊN SINH LUÔN KHÔNG VUI

Từ Từ Đồ Chi
www.dtv-ebook.com

Chương 30

17 tuổi, hoa Tử đằng

.

Trịnh Thu Dương trước khi ra cửa nói: “Tối nay anh có thể có việc, không về ăn cơm.”

Viên Thụy hai tay cầm áo khoác giúp anh mặc, nói: “Anh gần đây thật bận nha.”

Trịnh Thu Dương thở dài nói: “Ba bảo ông anh anh chỉ dạy, cả ngày không việc gì làm, hở chút là phải đi theo anh ta kiếm cơm, vợ anh ta sắp sinh rồi mà mỗi ngày không về nhà, ở bên ngoài ăn chơi đàng điếm thì thôi đi, còn kéo theo anh không về.”

Viên Thụy kinh ngạc nói: “A? Chị dâu anh thật đáng thương… Các anh xã giao ngoại trừ uống rượu còn gọi gái sao?”

Trịnh Thu Dương: “… Ăn chơi đàng điếm chỉ là từ hình dung.”

Viên Thụy thở một hơi nói: “Không phải a, dọa em hết hồn. Vậy em tối nay hẹn Phương Sĩ Thanh đi ăn lẩu.”

Trịnh Thu Dương nói: “Được, đừng trở về quá muộn.”

https://thuviensach.vn

Hắn ra cửa nhấn nút thang máy, Viên Thụy còn víu khung cửa nói: “Anh uống ít thôi, cũng đừng hái hoa nha.”

Trịnh Thu Dương ở bên kia thang máy dựng thẳng ngón giữa với cậu.

Viên Thụy nhìn anh đi rồi mới đóng kín cửa trở về phòng, rửa sạch bữa sáng, tối qua say rượu đầu còn hơi đau, nên trở về giường nằm chơi điện thoại, chơi một hồi ngủ thiếp đi, lúc tỉnh lại đã là buổi trưa, liền gọi cú điện thoại cho Phương Sĩ Thanh, hẹn hắn buổi tối cùng ăn lẩu.

Phương Sĩ Thanh lại nói: “Không được, ba mẹ Vương Tề đến, buổi tối phải về ăn cơm cùng bọn họ.”

Viên Thụy nói: “Là ở lại lâu dài hay là tới thăm một chút?”

Phương Sĩ Thanh nói: “Ở lại mấy ngày, chờ bọn họ đi tao gọi cho mày.”

Viên Thụy đành phải nói: “Ừ, được.”

Phương Sĩ Thanh cười nói: “Để tao tính xem làm sao lấy lòng được ba mẹ chồng, tương lai dạy dỗ mày a.”

Viên Thụy: “…”

Cậu nói: “Mày đừng chọc giận họ là được, không cần dạy tao, mẹ ảnh cũng không chịu gặp tao.”

Phương Sĩ Thanh kinh ngạc nói: “Còn không chịu gặp? Đã lâu như vậy rồi? Tao nghĩ tụi mày đã sớm tốt rồi, lão thái thái này tính tình đủ lớn nha.”

Viên Thụy nói: “Dì cũng vì lo cho Thu Dương, sợ ảnh già rồi không có con cái, không ai chăm sóc đi.”

https://thuviensach.vn

Phương Sĩ Thanh cảm khái nói: “Chuyện này cũng hết cách rồi, tính tình và suy nghĩ của ba mẹ mọi người không giống nhau, mẹ tao khi đó vừa thấy tao quỳ xuống khóc liền mềm lòng.”

Viên Thụy có chút hâm mộ, nói: “Lúc anh ấy come out cũng quỳ, mẹ ảnh trực tiếp xỉu luôn.”

Phương Sĩ Thanh: “Ha ha ha.”

Viên Thụy cũng cười, nói: “Trước tiên như vậy đi, khi nào mày thong thả chúng ta lại đi.”

Cậu nấu cơm, xào một dĩa bắp cải, cắt mười mấy trái ớt, toàn bộ thả vào. Trịnh Thu Dương không ăn cay, nhưng cậu rất thích, chỉ khi nào Trịnh Thu Dương không ở nhà cậu mới có thể làm món ăn như vậy.

Bắp cải xào cay ăn với cơm cực kỳ ngon, cậu ăn một chén to còn chưa đã ngứa, chính là dạ dày không chịu nỗi, không thể ăn tiếp.

Mấy năm trước lúc làm người mẫu chế độ ăn uống rất biến thái, nhiều năm như vậy sức ăn tự nhiên ít lại, Trịnh Thu Dương nói cậu ăn còn không nhiều bằng con gái.

Viên Thụy nhớ lại chuyện này liền có chút không vui, cậu còn không biết con gái ăn bao nhiêu, mà Trịnh Thu Dương đã biết.

Nhìn cái chén sinh hờn dỗi một hồi cậu mới đi rửa chén.

Ngủ trưa một lúc, rời giường sau đó quét dọn nhà sạch sẽ, rồi xem manga một hơi tới chạng vạng mới cầm chìa khóa ra khỏi nhà, ở nhà ngột ngạt một ngày đi ra ngoài hóng mát một chút, thuận tiện ăn tối.

Khu dân cư ra cửa chính quẹo phải hơn 10m có một quán cháo, cháo rất ngon, bánh trứng rán cũng cực kỳ ngon, trên mặt bánh vàng óng vẩy lên

https://thuviensach.vn

hành thái xanh mượt, nhìn thấy tâm tình cũng sẽ biến tốt, ông chủ và bà chủ người rất tốt, mỗi lần Viên Thụy đến đều cho cậu nhiều hơn một phần cháo, cải ướp muối, thơm giòn sướng miệng.

Cơm nước xong, Viên Thụy tản bộ về nhà.

Hết hôm nay là hết ngày nghỉ, ngày mai có lịch trình, một buổi phỏng vấn. Cậu còn chưa lên phỏng vấn đó, không biết MC sẽ hỏi cậu cái gì, sẽ hỏi cậu yêu chưa đi, ai, làm sao bây giờ a, lại phải giả bộ độc thân, không thể show ân ái thật sự rất khổ cực đó.

Cậu vừa nghĩ ngày mai phỏng vấn gì vừa chờ thang máy, có người gọi tên cậu cậu chậm nửa nhịp mới phản ứng được.

"Viên Thụy." Người kia ngạc nhiên nói, "Nguyên lai chú ở đây a?"

Viên Thụy nhìn kỹ một chút mới nói: "… Vương Siêu?"

Vương Siêu hai má đỏ bừng, trên vai còn nằm sấp một người, lớn miệng nói: "Có người quen tốt quá rồi, chú nhanh giúp một tay, ông sắp bị tên này đè bẹp rồi."

Viên Thụy không thể làm gì khác hơn là tiến lên giúp, hai người hai bên trái phải đỡ người nọ —— Là Lương Tỳ.

Lương Tỳ hoàn toàn không giống quỷ say rượu, biểu tình thậm chí rất nghiêm túc.

Viên Thụy có chút sợ hắn, nhỏ giọng nói: "Chào Lương ca."

Lương Tỳ đáp: "Chào~."

Viên Thụy: "…"

https://thuviensach.vn

Vương Siêu nói: “Ổng mà say rồi là cứ như vậy, chân mềm nhũn, mà mặt thì cứ diễn sâu.”

Viên Thụy nói: “Ồ….”

Vương Siêu cười hì hì nói: “Nguyên lai chú và lão Trịnh ở đây a? Nó chỉ nói hiện tại đang ở cùng chú, nhưng không biết nó ở nhà nào, ông đây muốn tới nhà cọ cơm nó cũng không cho đi, lúc này lại để ông bắt gặp. Nó có nhà không?”

Viên Thụy không biết Trịnh Thu Dương đã nói như thế nào, không tìm được manh mối nói: “Vẫn chưa trở lại.”

Thang máy đến, hai người họ kéo Lương Tỳ đi vào.

Viên Thụy cao hơn Vương Siêu, Lương Tỳ tự nhiên ngả lệch về phía Vương Siêu.

Vương Siêu tự nhiên ôm vai Lương Tỳ, giống như dỗ con nít vỗ vỗ nói: “Được rồi được rồi sắp đến nhà rồi, anh cũng đừng khóc nữa a.”

Viên Thụy: “…”

Lương Tỳ dựa vào vai Vương Siêu cọ cọ, thốt lên: “Vợ, có phải em xịt nước hoa?” Còn dán lên ngửi một cái.

Viên Thụy: “! ! !”

Vương Siêu mắng: “Anh cũng đừng có mà lưu manh a, cẩn thận tui trở mặt đánh bây giờ.”

Lương Tỳ mắt điếc tai ngơ, ôm hắn sờ tới sờ lui.

Vương Siêu miệng mắng chửi liên tục, nhưng cũng không có giãy dụa.

https://thuviensach.vn

Viên Thụy trong lòng bíp bíp —— bíp bíp —— bíp bíp —— tất cả đều là từ hài hòa.

Bách Đồ đến nơi khác quay phim, hôm trước mới đi, trước khi đi còn nói với cậu một tiếng, nói lúc trở về sẽ tìm cậu chơi.

Viên Thụy rất thích Bách Đồ, tiếp xúc qua mấy lần càng thích hơn, lớn lên đẹp trai, người thì tốt, còn biết làm cơm, yêu thích động vật nhỏ, nổi như vậy lại không hống hách, lúc không làm việc liền trạch ở nhà yên lặng đọc sách nuôi chó sinh hoạt. Người tốt như vậy, cũng khó trách Lương Tỳ tiểu bá vương coi trọng. Bách Đồ không có nói với cậu, cậu cũng không tiện hỏi kỹ, rất thông cảm cho Bách Đồ lại không thể ra sức, chỉ có thể ngóng trông Lương Tỳ sớm mất đi hứng thú ở Bách Đồ. (Đ : Mất là càng khổ hơn nha =))))

Nhưng khi tận mắt thấy Bách Đồ chân trước vừa mới đi, Lương Tỳ chân sau liền dẫn người trở về làm loạn, thật sự không thể tiếp thu.

Vừa đến tầng 19, Viên Thụy liền rút chân ra.

Vương Siêu ở phía sau nói: “Hai người ở tầng 19 hả? Hôm nào đó tới tìm hai người chơi nha!”

Viên Thụy cũng không quay đầu lại, nghĩ thầm, chơi chơi cái đầu anh.

Vương Siêu đóng lại cửa thang máy, Lương Tỳ lại cọ hắn, nói: “Vợ, tới nhà chưa nha?”

Vương Siêu khổ sở nói: “Ca, vừa nãy có người ngoài thật không tiện, anh nếu còn lưu manh nữa em sẽ thu âm lại méc chị dâu.”

Lương Tỳ nỗ lực trợn mắt, phát hiện người mình ôm cọ không phải Bách Đồ, nhất thời lộ vẻ muốn ói, buông tay nhảy về phía sau, mắng: “Thao thao thao.”

https://thuviensach.vn

Vương Siêu: “… Bộ anh nghĩ em bị anh sờ không thấy gớm sao?”

Hai người liếc nhìn nhau một cái, quay đầu tìm chỗ ói.

Muộn hơn một chút, Trịnh Thu Dương về đến nhà, Viên Thụy cầm quyển sổ Bách Đồ ký tên cho cậu, cuộn chân ngồi ở trên giường, thần sắc đau khổ.

Trịnh Thu Dương khó chịu nói: “Lại ảo tưởng em và nam thần gặp gỡ trên cầu hỉ thước [1]hả?”

[1] Cầu hỉ thước của Ngưu Lang Chức Nữ

Viên Thụy đã hứa với Bách Đồ là không thể nói, đành phải đem lời trào đến miệng nuốt trở vào, nói: “Nói gì vậy? Anh ấy đi nơi khác quay phim, em chỉ là có chút nhớ.”

Trịnh Thu Dương lại càng không vui, “Anh nhớ gã hình như mới đi hôm trước.”

Viên Thụy nghĩ thầm, đúng vậy a, mới đi có hai ngày Lương Tỳ đã không nhịn được ăn vụng, thực sự là đáng ghét.

Cậu nói: “Em hôm nay lúc chờ thang máy đụng mặt Vương Siêu, anh ta hỏi em anh có nhà không, em nói anh chưa về, anh ta còn nói hôm nào đó ghé nhà chúng ta chơi.”

Trịnh Thu Dương ngẩn ra, nói: “Em đáp ứng cho nó tới sao?”

Viên Thụy lắc đầu nói: “Không có, em không để ý tới anh ta.”

Trịnh Thu Dương nói: “Làm tốt lắm, đừng để ý tới nó, nó mà tới là y như quỷ vào thôn, chờ nó đi xong mình phải dọn dẹp mấy ngày, hôm nào anh hẹn nó ra ngoài chơi.”

https://thuviensach.vn

Viên Thụy nói: “Anh ta và Tomas tốt không?”

Trịnh Thu Dương cổ quái nói: “Vẫn khỏe.”

Viên Thụy vô cùng thương tâm, nói: “Ai, thật là cải tốt lại phải đem cho heo ăn.”

Trịnh Thu Dương: “…”

Hắn nghẹ khuất phao nước tiểu, tiểu xong nhớ tới một chuyện, đi ra hỏi: “Em không phải nói đi ăn lẩu cùng Phương Sĩ Thanh sao? Không đi?”

Viên Thụy gấp lại sổ ký tên, nói: “Không có, ba mẹ Vương Tề đến, nó không thể đi chơi, đến nhà Vương Tề.”

Trịnh Thu Dương yên lặng lui về phòng vệ sinh rửa tay.

Hắn cũng biết cứ cho qua chuyện này với mẹ hắn là không ổn, nhưng thật sự là không có biện pháp khác. Mẹ hắn đời này trải qua trong hồ đồ, hơn mười năm gánh tai tiếng, lại cố tình rất sĩ diện, đặc biệt là sợ mất mặt trước nhà họ Trịnh.

Nên mãi cho tới bây giờ, hắn không nói cho ba hắn biết hắn có bạn trai, mẹ hắn không cho nói, mỗi khi ba hắn hỏi tính lúc nào kết hôn, mẹ còn giúp hắn giả bộ ngớ ngẩn.

Ngày kế, sáng sớm Viên Thụy đến đài truyền hình phỏng vấn, Trịnh Thu Dương đến công ty làm việc.

Mới vừa ngồi xuống ghế làm việc, mẹ hắn liền gọi điện thoại tới, giận dữ hét: “Ba nói con muốn từ chức? Con muốn làm gì!”

Trịnh Thu Dương: “…”

https://thuviensach.vn

Trịnh mụ: “Con tốt xấu cũng là tiểu công tử Trịnh gia, từ chức ra ngoài còn cái gì? Mẹ tranh giành nhiều năm như vậy cái gì cũng không tranh được, cho con đến tranh cái danh phận, con còn không muốn? Con là muốn chọc mẹ chết sao, a?”

Trịnh Thu Dương: “Mẹ, con dù rời khỏi Vân Xương cũng vẫn mang họ Trịnh…”

Mẹ Trịnh: “Mẹ biết rồi, có phải là do con tiểu hồ ly tinh Viên Thụy kia khuyến khích con? Nó muốn mẹ con chúng ta trở mặt nhau, mẹ thừa biết trong lòng nó nghĩ gì, nó muốn con không nghe lời mẹ, cảm thấy mẹ không hiểu chuyện liên lụy con, còn nũng nịu giả bộ Bạch Liên hoa, đồ không biết xấu hổ!”

Trịnh Thu Dương đưa điện thoại ra xa một chút, ra vẻ nói: “Cái gì? Anh hai tìm tôi? Được, lập tức tới ngay.”

Giọng điệu mẹ Trịnh biến đổi: “Nó tìm con làm gì?”

Trịnh Thu Dương nói: “Mẹ, con không nói chuyện với mẹ nữa a, lát nữa gọi lại cho mẹ.”

Cúp điện thoại thật nhanh, hắn thở dài một hơi, cảm thấy tâm quá mệt mỏi. Hắn không muốn mẹ biết chuyện hắn từ chức, ba hắn lại đoán ra mẹ sẽ ngăn cản hắn.

Từ chức là không thể rồi, mỗi ngày đi làm tướng quân chặn rượu cho Trịnh Thiệu Dương cũng không có kết quả gì tốt, Trịnh Thiệu Dương căn bản không coi hắn là người nhà mình.

Con đường phía trước thật mê man, lẽ nào thật sự để Viên Thụy tích góp tiền, bao dưỡng ngược lại hắn sao?

https://thuviensach.vn

Viên Thụy sợ đến muộn nên tới đài truyền hình rất sớm, kết quả người ta còn chưa làm việc.

Triệu Chính Nghĩa ngáp một cái nói: “Viên Ca, uống cà phê không? Tôi đi mua cho anh?”

Viên Thụy nói: “Tôi không buồn ngủ, cậu đi mua đi, tôi mời.”

Triệu Chính Nghĩa liền đi mua, mua cà phê và đản bảo trở về, đứng ở bên ngoài ăn.

Viên Thụy thả cửa sổ xuống, nói: “Bên ngoài lạnh như vậy, còn có gió, mau vào đây ăn đi.”

Triệu Chính Nghĩa cười nói: “Không sao, cắn hai cái là xong, đừng để trong xe có mùi.”

Viên Thụy mở cửa bước xuống xe, nói: “Tôi đi hóng mát một chút, cậu lên ăn đi, ăn xong mở cửa sổ cho tán khí là được, đứng trong gió ăn sẽ bị đau bụng.”

Không lâu sau, Lý Linh Linh cũng đến, trực tiếp cầm cặp văn kiện cho cậu, nói: “Cậu xem trước một chút, đây là kịch bản hôm qua tôi trao đổi cùng tổ tiết mục, đại khái là những câu này, cậu trước tiên nghĩ sẵn câu trả lời.”

Viên Thụy vội mở ra nghiêm túc xem, câu hỏi cũng không nhiều, rất nhanh liền xem xong, cậu ôm cặp văn kiện nghiêm túc nghĩ, miệng thỉnh thoảng còn nói lẩm bẩm.

Lý Linh Linh thử hỏi cậu: “Khi còn nhỏ có chuyện gì vui?”

Viên Thụy nói: “Khi còn nhỏ tôi rất nhỏ con, mọi người lo tôi sẽ bị lùn, mỗi ngày bắt tôi uống sữa, trước khi ngủ còn phải duỗi thân vận động,

https://thuviensach.vn

đến lớp sáu đột nhiên cao đến 1m8.”

Lý Linh Linh gật gật đầu, lại hỏi: “Nghe nói ba mẹ cậu ly dị, mẹ cậu tái hôn?”

Viên Thụy ngừng một chút, nói: “Mẹ tôi là giáo viên, thích lải nhải, ba tôi tính khí kém, tình cảm hai người không ổn nên chia tay, thế nhưng… Ba dượng đối với tôi rất tốt, lúc mẹ tôi qua đời vẫn rất tốt với tôi, tôi không bao giờ nói cảm ơn ông, bởi vì trong mắt tôi, ông chính là ba tôi.”

Lý Linh Linh chớp vành mắt đỏ, nhanh chóng hỏi: “Sao lại trở thành người mẫu?”

Viên Thụy có chút xấu hổ, nói: “Lúc ở nước ngoài học, làm phục vụ trong tiệm cà phê, có môi giới công ty người mẫu nói tôi rất dễ nhìn, vóc người cũng tốt, sau đó hỏi tôi có muốn làm người mẫu hay không, tôi khi đó đúng lúc muốn mua một chiếc xe máy, nghe thù lao so với việc làm bán thời gian trong tiệm cà phê cao hơn rất nhiều, nên đã ký hợp đồng với hắn… Nói như vậy khó phải quá ngu hay không?”

Lý Linh Linh cười nói: “Tốt vô cùng, cứ nói như vậy.”

Lại hỏi một vài câu, Lý Linh Linh nói: “MC này rất hay kích động, cậu nghe qua thôi đừng xem là thật. Bất quá cô ấy rất thích cậu, hôm qua gặp mặt còn nói với tôi nhất định sẽ ôn nhu với cậu.”

Viên Thụy có chút vui vẻ, được người ta yêu thích cậu sẽ vui vẻ.

Lý Linh Linh nghiêm mặt nói: “Cuối cùng nhất định sẽ hỏi về vấn đề tình cảm, cậu nhớ rõ ngàn vạn lần cắn chết cũng phải nói là độc thân.”

Viên Thụy vội vàng gật đầu.

Lý Linh Linh còn nói: “Nếu như cô ta hỏi hình mẫu lý tưởng?”

https://thuviensach.vn

Viên Thụy nói không thèm suy nghĩ: “Bách Đồ!”

Lý Linh Linh: “… Phải nói Lâm Chí Linh.”

Viên Thụy: “… Nha.”

Cuối cùng Lý Linh Linh nói: “Còn có, sẽ hỏi cậu mối tình đầu lúc mấy tuổi, đối phương là kiểu người gì, bày tỏ làm sao, có hồi ức lãng mạn hay không, cậu tưởng tượng xem nói thế nào, chém một chút. Đến, thử xem?”

Viên Thụy suy nghĩ một chút, nói: “17 tuổi, người cực kỳ tốt, tôi viết thư tình bày tỏ, hôn dưới tán cây tử đằng ở sân trường, cánh hoa rơi xuống người chúng tôi.”

Lý Linh Linh búng tay: “Tốt, chém không tệ.”

Viên Thụy cúi đầu: “… Không phải chém, là thật.”

. : .

https://thuviensach.vn

VIÊN TIÊN SINH LUÔN KHÔNG VUI

Từ Từ Đồ Chi
www.dtv-ebook.com

Chương 31

Siêu mẫu không có đầu óc

.

Buổi phỏng vấn diễn ra thuận lợi, lúc quay xong fans còn chuẩn bị một niềm vui bất ngờ, lúc chương trình được phát sẽ đúng lúc kỷ niệm 3 năm ngày Viên Thụy debut, đại diện fans chuẩn bị bánh ngọt đem ra, Viên Thụy vừa vui mừng vừa đặc biệt cảm động, hướng về phía người hâm mộ cúi người thật lâu.

Sau khi kết thúc, fans muốn xin ký tên và chụp ảnh chung, cậu liền ở lại đài truyền hình hơn nửa tiếng.

7 giờ tối, Trịnh Thu Dương ngồi lật tạp chí "JCK Luxury", bật robot vệ sinh làm việc ong ong bên cạnh.

Viên Thụy trở về, ôm một bó hoa hồng to, trong tay còn cầm hộp bánh ngọt.

Trịnh Thu Dương vội bỏ xuống tạp chí bước qua, nhận hoa và bánh ngọt, cố ý hỏi: "Tặng anh sao?"

Viên Thụy một bên thay giày một bên vui vẻ nói: "Fan tặng em!"

Trịnh Thu Dương đem hoa và bánh ngọt để trên bàn, thuận tay mở hộp bánh ngọt ra nhìn, bên trong chỉ còn dư lại một miếng nhỏ, còn không tới

https://thuviensach.vn

1/8, buồn cười nói: “Cầm hoa về là được, bánh ngọt như vầy rồi còn đem về làm gì?”

Viên Thụy từ phía sau vắt lên vai anh, cười nói: “Debut 3 năm, đây là lần đầu tiên có fan chúc mừng em.” Cậu bổ nhào về phía trước, siết Trịnh Thu Dương vào trong lòng, thỏa mãn nói, “Thật vất vả mới cướp được một miếng cuối cùng, đặc biệt mang về cho anh nếm thử, có hơi ngọt nhưng rất ngon.”

Trịnh Thu Dương chấm một chút bơ, ăn thử: “Ừ, ngọt.”

Viên Thụy đang rất muốn khoe khoang, nói: “Em cho anh xem cái bánh này hình gì, rất đẹp.”

Cậu một tay ôm Trịnh Thu Dương, một tay khác lấy điện thoại ra mở ảnh, nói: “Anh xem, đẹp hông đẹp hông?”

Trịnh Thu Dương khoa trương nói: “Ây ya này cũng quá đẹp đi? Anh chưa từng thấy ổ bánh nào đẹp đến vậy.”

Viên Thụy: “Ha ha ha.”

Trịnh Thu Dương còn nói: “Fan của em cũng rất xinh ha.”

Viên Thụy đắc ý nói: “Đương nhiên.”

Trịnh Thu Dương cười nói: “Oa, dáng người cũng không tồi.”

Viên Thụy: “…”

Cậu cất điện thoại.

Trịnh Thu Dương: “Ha ha ha.”

https://thuviensach.vn

Viên Thụy nhìn chằm chằm gáy anh chốc lát, vươn tay nhéo mông anh một cái.

Trịnh Thu Dương: "… Phản hả?"

Viên Thụy xoay người chạy, vừa chạy vừa đắc ý: "Ha! Ha! Ha!"

Trịnh Thu Dương đuổi theo cậu, chặn ở góc tường hướng phòng khách đi về phòng ngủ, đem cậu đè lên tường hung hăng hôn 10 phút.

Chờ nháo xong rồi, Viên Thụy đi làm cơm, sau khi ăn xong hai người đem miếng bánh ngọt này làm món tráng miệng, vừa ăn vừa hun, bánh đã ngọt nay càng ngọt thêm mấy phần. (Đ : Tui méo có gato đâu ¯_¯)

Tối thứ 6, " Shiny Friends » phát sóng tập 2, rating lần thứ 2 tăng cao, hai tập liên tiếp làm mưa làm gió trên internet.

Viên Thụy xem trên TV xong lại lên mạng xem phát lại, cười ha ha ha đến hơn 12 giờ đêm, bị Trịnh Thu Dương không thể nhịn được nữa kéo đi "ba ba ba" một hồi mới chịu ngủ.

Kết quả sáng hôm thứ 7, Lý Linh Linh gọi điện thoại kêu Viên Thụy đến công ty, Viên Thụy eo mỏi mông đau ngực sưng, đau muốn khóc nhưng hết cách rồi, chỉ có thể kéo cái thân tàn ma dại ra cửa.

Trịnh Thu Dương sung sướng ngủ thẳng cẳng hơn 9 giờ, bị điện thoại đánh thức, thấy mẹ hắn gọi tới, nhất thời nhức đầu.

Mẹ của hắn mấy ngày nay liên tục gọi điện thoại cho hắn, biết hắn có ý nghĩ từ chức nên yên lòng, lại liên tục ghét bỏ Viên Thụy, Trịnh Thu Dương cũng không tranh luận cùng, vào tai trái ra tai phải, thuận theo là được rồi.

https://thuviensach.vn

Khi hắn mười mấy tuổi, lúc bắt đầu hiểu chuyện đã vô số lần khuyên mẹ hắn kết thúc cuộc "Hôn nhân" không bình thường này đi, nhưng không có tác dụng, lâu dần hắn cũng mặc kệ.

Mẹ hắn kỳ thực xuất thân không tệ, lúc còn trẻ không chỉ đẹp mà còn rất ưu tú, sinh viên niên đại 80 vốn có tương lai sáng rực, kết quả lại cố tình gặp được ba hắn, thiếu nữ ngu ngốc cho rằng gặp được phu quân, không ngờ đến khi hoài thai rồi mới biết đối phương đã có vợ, hơn nữa cũng đang lớn bụng, sau khi tìm cái chết không có kết quả, cũng không biết nghĩ như thế nào mà lại sinh hắn ra. Vì vậy mà không thể học lên tiếp, còn khiến ông ngoại Trịnh Thu Dương tức chết, nhà cũng không thể quay về, mang theo đứa nhỏ còn khóc oa oa, từ đó về sau cam tâm tình nguyện làm bà nhỏ Trịnh gia.

Bà lúc còn trẻ kiêu căng tự mãn, cứ cho rằng mình tuổi trẻ xinh đẹp, hi sinh vì tình yêu nhiều như vậy thì nhất định sẽ có ngày người thay đổi, kết quả chờ a chờ, bà đã chờ thành thiếu phụ luống tuổi có chồng [1], ngạo khí cũng mất, chỉ còn lại cái tính chết vì sĩ diện.

[1] một thiếu phụ đã có chồng và mất đi vẽ đẹp ngày xưa

Nói đến cũng thật đáng thương, nhưng cũng không bắt đền được người khác. Câu này Trịnh Thu Dương đương nhiên không thể nói, cãi với bà cũng không làm được gì, ngoại trừ chuyện yêu đương với Viên Thụy, chuyện khác nếu có thể hắn sẽ thuận theo.

Mẹ hắn gọi tới nói muốn đi dạo phố, không tìm được người đi cùng. Hắn không thể làm gì khác hơn là rời giường chuẩn bị, sau đó đi đón mẹ hắn.

Quý bà vừa lên xe đã bắt đầu lải nhải: "Mẹ tối hôm qua không có chuyện gì làm, xem cái show « Shiny Friends », khán giả bây giờ cũng thật biết chạy theo xu hướng, chương trình nhảm như vậy mà cũng có người

https://thuviensach.vn

xem, đặc biệt là thằng ngốc kia, mẹ thấy đạo diễn mới không thèm mời nó…”

Trịnh Thu Dương yên lặng lái xe, trong đầu tính xem buổi tối đi đâu ăn cơm cùng Viên Thụy, vất vả lắm mới được nghỉ ngơi, không bằng lại đặt nhà hàng khách sạn có cửa sổ sát đất, chỉ là không biết mông Viên Thụy còn đau hay không.

Mông Viên Thụy không quá đau, nhưng đầu vú sưng lên bị quần áo ma sát có chút đau, còn ngứa, ngồi ở đó nhẫn nhịn nghe Lý Linh Linh nói chuyện, trên thực tế đặc biệt muốn xoa xoa.

Lý Linh Linh nói: “« Shiny Friends » còn hai tập nữa là quay xong, tôi có nói chuyện với đài truyền hình, đối phương nói cậu biểu hiện rất tốt, hi vọng mùa thứ 2 cậu vẫn có thể tham gia, đây là hợp đồng, cậu xem trước đi.”

Viên Thụy mở hợp đồng ra nhìn.

Lý Linh Linh nói: “Mùa xuân sang năm mới sẽ bắt đầu quay. Còn có mỹ phẩm dưỡng da kia cũng hy vọng cậu có thể ký quảng cáo thêm 1 quý.”

Viên Thụy không nhịn được cười, nói: “Quá tốt rồi, tôi càng ngày càng lên giá.”

Lý Linh Linh: “…”

Cô cũng cười rộ lên, “Lát nữa cậu kêu Triệu Chính Nghĩa đến phòng tài chính lấy hóa đơn, xem có sai gì không, công ty gần đây cũng không có căng thẳng tài chính, đem tiền quảng cáo trước kia trả cho cậu, cũng trả thuế rồi.”

Viên Thụy càng vui vẻ hơn, nói: “Cảm ơn chị Linh Linh.”

https://thuviensach.vn

Lý Linh Linh nói: “Tiếp tục cố gắng, làm việc cho giỏi.”

Viên Thụy gật đầu như bằm tỏi.

Lý Linh Linh thần sắc nghiêm chỉnh, nói: “Ngoài ra còn có một tin vui cho cậu.”

Viên Thụy: “? ? ?”

Lý Linh Linh nói: “Tinh Mộng đang dự định quay một bộ phim thần tượng, là chuyển thể tiểu thuyết online « Ai là cát trên đầu ngón tay em » , muốn cậu làm nam chính.”

Viên Thụy: “… A?”

Lý Linh Linh mở tay ra, cười nói: “Vui lắm đúng không? Cậu luôn nói Dương Lộ không thích mình, lần này là bà ấy chỉ đích danh cậu.”

Viên Thụy kinh hãi nói: “Không được không được, tôi diễn không tốt.”

Lý Linh Linh: “…”

Viên Thụy nói: “Lúc trước tôi và Nhạc Ninh Vũ diễn bộ phim kia quá lôi, trên weibo có rất nhiều người nói tôi chỉ thích hợp làm bé ngoan show giải trí, chính tôi còn xem không nỗi.”

Lý Linh Linh: “…”

Viên Thụy lại có chút xấu hổ, nói: “Chỉ có bạn trai tôi bao che khuyết điểm, nói tôi diễn tốt.”

Lý Linh Linh chỉ vào cậu muốn mắng, nửa ngày sau nhẫn nhịn nuốt lời mắng trở vào, đổi giọng khuyên nhủ: “Cậu hắn là biết Dương Lộ quay cái gì là nổi cái đó đi? Lôi thì lôi, miễn nổi là được.”

https://thuviensach.vn

Viên Thụy vẫn nói: “Tôi không đọc truyện online còn biết tới truyện này, không nên phá nguyên tác người ta… Tôi cảm thấy Nhạc Ninh Vũ so với tôi thích hợp hơn.”

Lý Linh Linh trừng cậu nói: “Chỉ dựa vào show truyền hình không hút được nhiều fan, tình hình trong nước bây giờ show thực tế chỉ có thể truyền bá, cậu một năm nhiều nhất chỉ có thể quay hai chương trình, thời gian còn lại làm cái gì? Yêu đương sao? Không phải cậu muốn năm 35 tuổi giải nghệ sao? Không tranh thủ kiếm tiền thì lấy cái gì mà hưởng? Cậu có hiểu hay không hả?”

Truy cập fanpage https://www.face book.com/webtruyen onlinecom/ để tham gia các event hấp dẫn.

Viên Thụy nói: “Tôi hiểu, nhưng mà tôi sợ mình diễn không tốt, lúc đó fan nguyên tác sẽ mắng.”

Lý Linh Linh nói: “Sẽ diễn tốt, nhân vật này chính là đo ni đóng giày cho cậu.”

Viên Thụy hoài nghi nhìn nàng.

Lý Linh Linh tức giận nói: “Nam chính là siêu mẫu không có đầu óc.”

Viên Thụy: “…”

Triệu Chính Nghĩa từ phòng tài chính đi ra, công ty tổng cộng trả cho Viên Thụy hơn 70 vạn.

Viên Thụy cầm hóa đơn ở trước cửa phòng làm việc Lý Linh Linh nhảy tới nhảy lui, vui không kềm chế được.

Lý Linh Linh cách cửa dùng tiếng Thượng Hải mắng cậu cũng nghe không rõ, nhìn sắc mặt là hiểu, cậu chạy vụt đi như làn khói.

https://thuviensach.vn

. : .

https://thuviensach.vn

VIÊN TIÊN SINH LUÔN KHÔNG VUI

Từ Từ Đồ Chi
www.dtv-ebook.com

Chương 32

Một cái đùi lớn

.

Có được thù lao Viên Thụy lập tức gọi cho Trịnh Thu Dương chia sẻ: "Công ty trả tiền cho em, 70 vạn đó!"

Trịnh Thu Dương nói: "Bây giờ phải về công ty? Nhưng hôm nay là thứ 7, tôi khó khăn lắm mới được rãnh rỗi đi theo mẹ dạo phố đó."

Viên Thụy: "…"

Trịnh Thu Dương: "Gấp như vậy? Được được, vậy mọi người tiếp đãi trước đi, tôi đưa mẹ về xong lập tức tới ngay a."

Viên Thụy: "Anh đi dạo với dì đi…"

Trịnh Thu Dương: "Đừng hối đừng hối, ở công ty chờ tôi, nửa tiếng nữa đến ngay."

Nửa tiếng sau, Trịnh Thu Dương ở dưới lầu gọi điện thoại gọi cậu xuống.

Cậu sợ người của công ty nhìn thấy, xuống lầu liền lén lút chạy vào ngồi trong xe Trịnh Thu Dương, nhìn xung quanh không có ai, mới nói: "Dì không phát hiện anh gạt dì sao?"

https://thuviensach.vn

Trịnh Thu Dương nói: “Không có, mẹ vừa nghe công ty có việc, ngay cả anh đưa cũng không cho, tự đón xe về nhà.”

Viên Thụy áy náy nói: “Sau này dì mà biết anh gạt dì như thế, nhất định sẽ thương tâm.”

Trịnh Thu Dương kêu oan: “Đâu phải lúc nào anh cũng gạt, mới có mấy lần. Không phải chứ, hai năm qua ngày nào cũng càm ràm, bắt được cái gì nói cái nấy, ở trong trung tâm thương mại thấy hình quảng cáo của em ở quầy mỹ phẩm, từ lầu 2 nói tới lầu 6, mua cho mẹ ly nước cũng không cản được, anh nghe một đường đầu muốn nổ.”

Viên Thụy có chút đồng tình anh, hỏi: “Dì nói em cái gì nha?”

Trịnh Thu Dương bắt chước nói: “Chân quá dài, người quá gầy, da đen, môi dày.”

Viên Thụy: “…”

Cậu sờ sờ chân của mình, lại từ trong gương soi soi, nói: “Môi em dày sao?”

Trịnh Thu Dương cười nói: “Em còn nghe sao, mẹ làm sao biết? Có thịt mới dễ hôn.”

Hắn lấy tay đặt trên đùi Viên Thụy nặn nặn, nói: “Cũng yêu cái chân dài này, có thể chơi đùa cả đời.”

Viên Thụy muốn cười lại không dám quá lớn tiếng, nghẹn đến mặt đỏ chót.

Thật yêu Trịnh Thu Dương, chỗ nào cũng yêu, sao lại yêu đến như vậy?

Hai người ăn cơm xong, vui vẻ hóng gió, sau đó về nhà.

https://thuviensach.vn

Trịnh Thu Dương đúng lúc bật được trận bóng phát lại, Viên Thụy lấy sổ sách ra ngồi trên ghế sô pha khác, đem khoản tiền lãnh hôm nay ghi vào, sau đó cầm quyển sổ cười toe toét.

Trịnh Thu Dương quay đầu nhìn cậu một hồi, vào trong phòng chuyển một vòng đi ra, cho cậu 2 cái thẻ.

Viên Thụy: "? ? ?"

Trịnh Thu Dương chỉ chỉ thẻ nói: "Thẻ này là tiền tiết kiệm, không nhiều, khoảng 20 vạn. Anh còn có chút tiền gửi dài hạn, chừng 110 vạn, tạm thời không có rút ra. Thẻ kia là để vay trả tiền nhà, còn 9 tháng nữa là trả hết, nhà ở Tứ Hoàn, không quá lớn, 110 m2, đứng tên căn nhà và chủ vay là anh, sau này sẽ ghi thêm tên em vào, nếu ngại nhỏ quá thì anh bán lại mua cái lớn hơn, lúc đó trực tiếp viết tên hai chúng ta."

Viên Thụy: "…"

Trịnh Thu Dương lúng túng nói: "Chỉ là giấy tờ bất động sản còn ở chỗ mẹ anh, bữa nào anh lén lấy về."

Viên Thụy vội nói: " Đừng đừng đừng, đợi sau này chúng ta dành đủ tiền lại mua nhà, căn này để cho mẹ anh giữ đi."

Trịnh Thu Dương nói: "Em đừng xem thường mẹ, mấy năm nay dụ dỗ ba anh mua cho 2, 3 căn rồi, tiền trong tay phỏng chừng còn đủ mua thêm 2 căn nữa, căn nhà dột nát của anh mẹ còn không thèm nghía tới."

Viên Thụy nghĩ thầm, ông trời ơi, vậy sao dì còn nói em là đồ tâm cơ.

Trịnh Thu Dương cầm quyển sổ của cậu xem, nói: "Đừng để dành tiền giúp anh mở phòng làm việc nữa, ba anh cũng sẽ không đồng ý, ông ấy ngại người khác ở sau lưng nói ông ấy không công bằng. Em đem tiền hai ta tích góp, chờ em 35 tuổi giải nghệ, hai ta đi kết hôn, lại mở một shop

https://thuviensach.vn

Taobao, anh làm đồ trang sức, em đảm nhiệm bán manh bán hàng, kiếm tiền được thì kiếm, không kiếm được thì vui là chính, ngược lại có nhà có xe có cơm ăn, có anh cũng có em, như vậy không được sao."

Viên Thụy khịt mũi, ôm chặt lấy anh.

Trịnh Thu Dương vỗ vỗ lung cậu, nói: "Đừng khóc a."

Viên Thụy nói: "Không khóc, hu hu hu."

Trịnh Thu Dương: "…"

Viên Thụy vừa khóc vừa nói: "Em muốn come out, em muốn show ân ái."

Trịnh Thu Dương: "…"

Viên Thụy nói: "Nhưng mà chị Linh Linh sẽ đánh chết em, hu hu hu."

Trịnh Thu Dương: "…"

Viên Thụy còn nói: "Chỉ còn giúp em nhận một vai nam chính, còn nói nhất định sẽ HOT."

Trịnh Thu Dương bất đắc dĩ nói: "Tốt mà."

Viên Thụy dạt tay ra ngồi thẳng, dùng ống tay áo quẹt mắt, không nhịn được cười nói: "Một tập 30 vạn, lần đầu tiên diễn phim truyền hình mà được giá này là rất cao rồi."

Trịnh Thu Dương: "… Lợi hại."

Viên Thụy: "Hắc hắc hắc."

Viên Thụy lợi hại quay « Shiny Friends » đếm ngược 2 tập cuối, ở hiện trường gặp được nhóm idol IceDream so với hắn còn lợi hại hơn.

https://thuviensach.vn

Nhóm này debut trễ hơn cậu một chút nhưng nhanh chóng nổi tiếng, nắm giữ vô số fan não tàn, gần đây ngoại trừ ca hát, các thành viên khác cũng bắt đầu đặt chân lên phim truyền hình và show thực tế. Lần này tới quay " Shiny Friends », hiếm khi thấy toàn bộ thành viên cùng đến.

Viên Thụy đến hiện trường, biết khách mời hôm nay là bọn họ, từ đó tới lúc quay luôn ở trong trạng thái trên mây.

Kết quả lúc phân nhóm, Tomas cùng cậu một nhóm, trong nhóm bọn họ còn có khách mời cố định nữ nghệ sĩ Đài Loan kia.

Viên Thụy càng khẩn trương hơn, cậu là fan gương mặt Tomas, vừa nhìn thấy mặt Tomas liền muốn quỳ liếm, chỗ nào cũng có camera, vạn nhất quay được cái mặt dại trai của cậu liền xong đời nha!

Tomas cũng rất thân thiện với cậu, trong quá trình quay rất nỗ lực đi hoàn thành nhiệm vụ, thể hiện thể lực và mị lực không giống người thường. Viên Thụy lúc bắt đầu còn có thể kiềm chế, càng về sau càng không nhịn được, cùng với nữ nghệ sĩ Đài Loan kia không làm gì hết, hai kẻ dại trai chạy tới chạy lui quanh Tomas.

Đợi đến hồi cuối cuộc thi, ba nhóm đã tới, còn một nhóm chưa tới, mọi người đành phải ngồi chờ.

Viên Thụy mua 3 ly đồ uống ấm, cho nữ nghệ sĩ Đài Loan một ly, một ly khác muốn cho Tomas, tìm một vòng thì thấy Tomas đang ngồi tán gẫu cùng Vương Siêu trên ghế sô pha, suy nghĩ một chút không thể không biết ngại, đành đem ly nước kia cho nữ biên đạo.

Cậu nâng ly uống ở bên này, lén lút nhìn Vương Siêu và Tomas bên kia.

Vương Siêu vừa nói cười, vừa vươn tay sờ mặt Tomas, bị Tomas đẩy ra, hắn lại tiếp tục vươn tay, Tomas lại đẩy ra, nhiều lần như vậy, cuối cùng

https://thuviensach.vn

Tomas nhanh tay ngắt mặt của hắn một cái, chắc là rất đau, hắn lại cười toe toét, Tomas lại dùng tay xoa xoa mặt hắn, hắn liền ngốc cười hề hề.

Hai người thoạt nhìn tình cảm rất tốt, ngay cả cái góc cũng vướng không khí ám muội.

Viên Thụy tâm tình phức tạp, Tomas có biết Vương Siêu và Lương Tỳ có một chân hay không?

Chờ quay xong chương trình, nhóm IceDream còn phải bắt chuyến bay sang nơi khác biểu diễn, vội vã chào tạm biệt rồi đi.

Viên Thụy ngay cả chữ ký của Tomas còn không kịp xin, chỉ có ảnh lúc quay chương trình, còn không phải hình hai người, nữ nghệ sĩ Đài Loan đứng giữa hai người bọn họ.

Triệu Chính Nghĩa gọi cậu: “Viên Ca! Đừng ngẩn người, Dương tổng ở phía sau kìa, đi thôi!”

Viên Thụy vội vàng lên tinh thần đi tìm Dương Lộ.

Hợp đồng phim thần tượng đã ký, Lý Linh Linh dặn cậu lúc quay chương trình mà nhìn thấy Dương Lộ nhất định phải đến nói cảm ơn.

Dương Lộ đang nói chuyện với tổ tiết mục, thấy cậu đi lại liền quay đầu nhìn.

Viên Thụy nói: “Dương tổng, tôi…”

Dương Lộ không chờ cậu nói xong, liền nói: “Lát nữa liên hoan, cậu cũng cùng đi.”

Viên Thụy vốn không muốn đi, lúc nãy Trịnh Thu Dương đã nhắn weixin nói đã về nhà chờ cậu trở lại cùng ăn cơm.

https://thuviensach.vn

Cậu còn chưa kịp nói lời từ chối Dương Lộ đã nói: “Có chuyện lúc đó lại nói, tôi hiện tại đang bận.”

Mọi người đều nhìn Viên Thụy.

Viên Thụy không thể ở trước mặt mọi người từ chối Dương Lộ, đành phải nói: “Được rồi.”

Cậu gọi báo cho Trịnh Thu Dương không thể trở về, Trịnh Thu Dương thấu hiểu: “Nếu là vì đầu tư phim truyền hình, nên đi.”

Viên Thụy nói: “Ừ, em biết. Nhưng em không muốn đi chút nào, bà dì này tửu lượng cao quá, lần trước em say đến như vậy mà bà ấy một chút cũng không sao.”

Trịnh Thu Dương cười nói: “Chắc là thích em đó, em uống ít thôi, trở về cũng đừng gọi anh là Tiểu Lan.”

Bạn đang ❓

Viên Thụy nói: “Ừm.”

Trịnh Thu Dương nói đùa: “Mặc dù là bà dì, em cũng đừng quá thân cận, vạn nhất là bà dì cổ quái, coi trọng tiểu thịt tươi em thì làm sao đây?”

Hơn 10 giờ, Viên Thụy trở về nhà, ngược lại tỉnh táo dị thường, một chút rượu cũng không uống, chỉ là sắc mặt cổ quái nói: “Thu Dương, bị anh nói trúng rồi, bà dì này coi trọng em thật rồi.”

Trịnh Thu Dương: “… Bà ta chuẩn bị ra giá bao nhiêu?”

Viên Thụy nói: “Không phải kiểu kia… Bà ấy nói muốn nhận em làm con nuôi.”

https://thuviensach.vn

Trịnh Thu Dương tức giận nói: “Tưởng chúng ta ngu hết sao, ba nuôi mẹ nuôi trong giới showbiz có gì khác nhau, em đừng để ý đến bà ta.”

Viên Thụy vội la lên: “Ai nha thật sự không phải, bà ấy ở trước mặt mọi người nói lần trước em uống say quá nói không có mẹ, bà cảm thấy em sống thật không dễ dàng, nên muốn nhận em làm con nuôi.”

Trịnh Thu Dương: “…”

Viên Thụy nói: “Em không dám đáp ứng, trên đường trở về có hỏi chị Linh Linh, chị Linh Linh nói đây là cái đùi lớn, bỏ qua rồi không còn cơ hội khác đâu, kêu em phải nhanh chóng ôm lấy, anh nói xem?”

Trịnh Thu Dương không biết nên trả lời làm sao, trong lòng nghĩ, thao, ba vợ còn không dám gặp, giờ lại có thêm mẹ vợ.

. : .

https://thuviensach.vn

VIÊN TIÊN SINH LUÔN KHÔNG VUI

Từ Từ Đồ Chi
www.dtv-ebook.com

Chương 33

Thư tình

.

Viên Thụy diễn tả lại cảnh tượng trên bàn ăn lúc nãy cho Trịnh Thu Dương, sinh động y như thật. Lý Linh Linh không yên lòng lại gọi điện thoại cho cậu, chỉ sợ cậu bỏ mất cơ hội ôm bắp đùi.

“Cậu bây giờ nhắn tin cho bà ấy, nói đêm nay quá thụ sủng nhược kinh, nhất thời không kịp phản ứng.” Lý Linh Linh nói, “Bà ấy trước mặt nhiều người muốn nhận cậu làm con nuôi, cậu còn do dự không đáp ứng, nói không chừng bà ấy đã rất khó chịu, cậu cứ hạ thấp mình một chút, ôm vững cái bắp đùi này, sau này sẽ có rất nhiều chỗ tốt.”

Viên Thụy: “… Ừm.”

Lý Linh Linh nói: “Ừm cái gì mà ừm? Nhanh nhắn đi!”

Trong nhà yên tĩnh, loa điện thoại Viên Thụy lại lớn, Trịnh Thu Dương nghe vô cùng rõ ràng, nhìn cậu cúp điện thoại nửa ngày không làm gì, không nhịn được nói: “Đại diện em không phải nói em nhanh nhắn tin cho Dương tổng sao?”

Viên Thụy nói: “Em có hơi sợ, luôn cảm giác bà ấy sẽ cho em một đống bài toán khó.”

https://thuviensach.vn

Trịnh Thu Dương: "…"

Viên Thụy nói: "Ha ha ha, chuyện này buồn cười không?"

Trịnh Thu Dương không thể không phối hợp: "Ha ha ha." Buồn cười cái con khỉ.

Viên Thụy chìm đắm trong chuyện cười nhạt của mình ha ha nửa ngày, mới cắn móng tay nói: "Chuyện lớn như vậy, không hỏi ba, sau này ông biết nhất định sẽ không vui. Hơn nữa, tuy rằng Dương tổng là người tốt, nhưng đang yên đang lành bắt em gọi một người ngoài là mẹ, em cũng không gọi được a."

Trịnh Thu Dương kỳ thực cũng không muốn cậu nhận người mẹ nuôi này, nhưng vẫn hỏi: "Nếu như đại diện của em hỏi thì sao?"

Viên Thụy buồn rầu, suy nghĩ một chút nói: "Vậy em nhắn tin cho Dương tổng đi, cứ ăn ngay nói thật, cũng không cần phải hạ thấp mình như chị Linh Linh, ngược lại em cũng không có muốn ôm bắp đùi của bà."

Cậu nhắn tin cho Dương Lộ, nói việc nhận mẹ nuôi này rất lớn, cần phải xin sự đồng ý của ba cậu.

Qua nửa tiếng, Dương Lộ mới nhắn lại cho cậu: "Được."

Bảo là muốn hỏi Tác Kiến Quân, nhưng vì chuyện như vậy mà lại gọi cho ba dượng bận trăm công nghìn việc, Viên Thụy cảm thấy không tốt lắm. Nhắc tới thật đúng dịp, cuối tuần đúng lúc Tác Duyệt trở về Bắc Kinh, nói rằng tuần này Trường Đại Học tham gia hoạt động giao lưu, cô làm đại biểu học sinh tới tham gia, đúng lúc có thể về nhà.

Cô gọi cho Viên Thụy hỏi thứ 7 có rãnh rỗi, cả nhà cùng ăn một bữa cơm.

https://thuviensach.vn

Viên Thụy thứ 7 có chút việc nhưng chủ nhật thì không, liền hẹn cô ngày ấy, dự định lúc gặp mặt đem chuyện Dương Lộ nói với Tác Kiến Quân.

Thứ 7 cậu phải tham gia một lễ cưới.

Chú rể trước đây bạn học cao trung, quan hệ với cậu xem như không tệ, trước đó không lâu nhờ nhiều người gián tiếp liên lạc với cậu, hi vọng đại minh tinh cậu có thể thu xếp công việc bớt chút thì giờ tới dự lễ.

Cậu rất vui mừng, chỉ chọn lễ phục mà đã chọn hơn nửa ngày. Đây là lần đầu tiên cậu tham gia lễ cưới bạn học, lúc cậu học cao trung đúng lúc mẹ cậu qua đời, khi đó cậu rất hướng nội, tiếp xúc với các bạn học cũng không nhiều lắm, chỉ có vài người bạn xem như quan hệ không tệ, hiện tại hầu như không còn liên hệ.

Trịnh Thu Dương giúp cậu chọn quần áo, hắn nhìn về phía gương, có chút suy nghĩ.

Trịnh Thu Dương nói: “Em đẹp trai như vậy, vốn là muốn cướp danh tiếng chú rể mà.”

Viên Thụy đắc ý nói: “Vậy thì sao.”

Trịnh Thu Dương nhìn cậu thay quần áo, quanh co lòng vòng hỏi: “Bạn học cao trung tụi em đều đi hết?”

Viên Thụy nói: “Bạn học này hồi đó là cán bộ lớp, cũng rất hòa đồng, nhân duyên rất tốt, ai ở Bắc Kinh chắc sẽ đi hết.”

Trịnh Thu Dương nói: “Ừm.”

Viên Thụy mặc quần áo xong, nhìn gương xịt keo tóc.

Trịnh Thu Dương còn nói: “Muốn anh đưa em đi không?”

https://thuviensach.vn

Viên Thụy nói: “Không cần, Triệu Chính Nghĩa sắp đến.”

Trịnh Thu Dương nói: “Nha.”

Viên Thụy tạo kiểu tóc xong, lại soi gương nói: “Anh thấy em có nên make up không a?”

Trịnh Thu Dương: “…”

Viên Thụy tự hỏi tự trả lời: “Vẫn là thôi đi, vạn nhất bị các bạn học thấy mình quá ẻo lả.”

Trịnh Thu Dương muốn hỏi mối tình đầu của Viên Thụy có đi hay không, lại không thể mở miệng, nên hắn giả bộ rất quan tâm. Chỉ là sợ vì tham gia lễ cưới bạn mình mà ôn lại giấc mộng tình cũ ngày xưa, tuy rằng Viên Thụy không phải loại người như vậy… Vạn nhất mối tình đầu có đi? Vạn nhất Viên Thụy không chịu được sức hấp dẫn của soái ca?

Thực sự là càng nghĩ càng thấy đáng sợ, quả thực muốn lột lễ phục Viên Thụy khóa cậu ở nhà, đừng nói tham gia lễ cưới, tốt nhất chỗ nào cũng không đi.

“Nếu anh hẹn bạn đi chơi thì uống ít thôi.” Viên Thụy đổ dầu vào lửa, “Lễ cưới kết thúc xong sẽ họp mặt lớp một lúc, buổi tối em có thể sẽ về muộn.”

Trịnh Thu Dương nhất thời vặn vẹo mặt mũi, cố gắng nhẫn nhịn nói: “Khoảng mấy giờ về? Anh hôm nay không đi chơi, lúc đó tới đón em, cũng không thể họp lớp còn dẫn theo Triệu Chính Nghĩa.”

Viên Thụy suy nghĩ một chút, nói: “Cũng đúng, bất quá em cũng không biết sắp xếp cụ thể, chỉ nghe chú rể nói trong điện thoại là lớp trưởng tổ chức, có thể là hát Karaoke, tối lại ăn một bữa gì gì đó đi.”

https://thuviensach.vn

Trịnh Thu Dương lập tức nghĩ đến cảnh ánh đèn mờ trong KTV, lại có bài hát làm nền, thật sự là tình cũ không rủ cũng tới. Buổi tối ăn cơm khó tránh khỏi uống rượu, Viên Thụy ngu ngốc nếu bị chuốc mấy ly, chờ cậu tỉnh, chỉ sợ tiện nghi đã bị chiếm hết rồi.

Viên Thụy hỏi anh: “Có phải anh không muốn em đi không? Từ nãy đến giờ mặt mũi tối sầm.”

Trịnh Thu Dương dùng mũi xả giận: “Hừ.”

Viên Thụy vẻ mặt lấy lòng nói: “Vậy em buổi tối cố gắng về sớm một chút, lúc kết thúc liền gọi điện cho anh, anh đến đón em được không?”

Trịnh Thu Dương cố ý hỏi: “Bị bạn em nhìn thấy giới thiệu làm sao? Nói anh cũng là trợ lý của em?”

Viên Thụy có chút xấu hổ nói: “Thì nói anh là bạn trai em a, bạn của em đã sớm biết em là gay hết rồi.”

Trịnh Thu Dương kinh hãi nói: “Em come out sớm như vậy?”

Viên Thụy sờ sờ mặt, lúng túng nói: “Không phải em chủ động, em khi đó viết thư tình cho Mạnh Lai, không tiện đưa ngay mặt nên kẹp trong quyển vở cậu ấy để trên bàn, em lúc đó run quá cũng không để ý tới quyển vở kia dùng để làm tài liệu, sau đó cậu ấy cầm đi photo cũng không chú ý tới bên trong có thừa một tờ giấy, lúc phát giấy xuống, lớp tụi em 32 học sinh, mỗi người đều nhìn thấy bức thư tình đó.”

Trịnh Thu Dương: “…”

Viên Thụy hỏi tới: “Anh có đi đón em không?”

Trịnh Thu Dương sắp bị cậu chọc tức chết, trực tiếp hỏi: “Tóm lại tên Mạnh Lai này ngày hôm nay có đi không?”

https://thuviensach.vn

Viên Thụy đáp đương nhiên: “Đương nhiên sẽ đi a, cậu ấy chính là lớp trưởng.”

Trịnh Thu Dương: “…”

Viên Thụy kinh hãi nói: “Anh làm sao vậy? Sao sắc mặt trắng bệch, có chỗ nào không thoải mái?”

Trịnh Thu Dương tức giận nói: “Chỗ nào cũng không thoải mái! Mau gọi điện thoại cho Triệu Chính Nghĩa, bảo hắn đừng đến! Anh đi chung với em!”

Viên Thụy: “…”

Trịnh Thu Dương càng tức hơn: “Không muốn để anh đi?”

Viên Thụy vội nói: “Không phải, nhưng mà Triệu Chính Nghĩa nói chưa từng ăn tiệc cưới nhà hàng 5 sao, muốn đi cọ cơm.”

Trịnh Thu Dương: “…”

Triệu Chính Nghĩa vui vẻ mượn bộ lễ phục, kết quả còn chưa có ra khỏi nhà đã nhận được điện thoại Viên Thụy nói hắn không cần đi, cuối cùng không cọ được bữa tiệc cưới 5 sao này, ở nhà bi phẫn đan xen, quả thực hận Trịnh Thu Dương thấu xương.

Đường đường là con trai của Đại Vương Đá quý, cái gì mà chưa từng ăn? Một bữa cơm cũng cướp của hắn! Có biết xấu hổ hay không hả!

Trịnh Thu Dương đúng là đi theo, nhưng tiệc cưới ngoại trừ bạn học Viên Thụy còn có thân bằng hảo hữu khác của chú rể và cô dâu, Viên Thụy dù sao cũng là nhân vật công chúng, hơn nữa gần đây độ nổi tiếng tăng cao, hắn cũng không thể cùng Viên Thụy đi khắp nơi khoe khoang quyền sở hữu.

https://thuviensach.vn

Hắn đưa Viên Thụy đến nhà hàng, nhìn Viên Thụy đi vào trước, một lát sau mới xuống xe, làm như bạn bè thân thích đưa tiền mừng, nghênh ngang tiến vào tiệc cưới.

Viên Thụy được sắp xếp ở hàng ghế đầu khách quý, lúc này đang bị các khách nữ vây quanh chụp ảnh chung.

Trịnh Thu Dương tìm một cái bàn ngồi xuống, cũng không để ý người khác, lẳng lặng chờ tình địch xuất hiện.

Lúc Mạnh Lai đến, khách mời trong phòng tiệc đã rất nhiều, nhưng hắn được dẫn trực tiếp đến bàn khách quý, cái bàn kia chỉ có vị trí bên cạnh Viên Thụy là còn trống, cũng không biết đám bạn kia có cố ý hay không. Mạnh Lai rất tự nhiên tiêu sái ngồi vào chỗ trống đó, Viên Thụy và mọi người đứng lên, Mạnh Lai liền khoát tay lên vai cậu ấn xuống, mỉm cười ra hiệu cậu ngồi đi, thoạt nhìn hai người rất thân mật rất quen thuộc.

Trịnh Thu Dương đã nghe Phương Sĩ Thanh kể về Mạnh Lai, đã chuẩn bị tâm lý, nhưng khi thật sự nhìn thấy người, vẫn là tức chết đi được, nội chiều cao thôi đã thua triệt để.

. : .

https://thuviensach.vn

VIÊN TIÊN SINH LUÔN KHÔNG VUI

Từ Từ Đồ Chi
www.dtv-ebook.com

Chương 34

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

Không đủ dung lượng lưu

.

Lúc Trịnh Thu Dương vào, Viên Thụy đang ứng phó với các khách nữ, đến giờ vẫn chưa biết Trịnh Thu Dương đang ở trong góc nhìn chằm chằm theo dõi cậu.

Cậu tìm một vòng, nhưng phòng tiệc cưới này quá lớn, cũng không nhìn thấy Trịnh Thu Dương, cậu có hơi lo lắng, Trịnh Thu Dương vào không? Chẳng lẽ bị phát hiện là cọ cơm nên bị cản ở bên ngoài rồi?

Mạnh Lai bên cạnh đột nhiên hỏi: “Cậu vẫn luôn nhìn tới nhìn lui, đang tìm người sao?”

Viên Thụy sốt sắng nói: “Không có, chỉ tùy tiện nhìn.”

Một bạn học khác ngồi cùng bàn cười nói: “Viên Thụy, mày mấy năm nay sao không liên lạc với mọi người? Mỗi lần cả lớp họp mặt đều nhắc tới mày, nhưng không ai biết cách liên lạc với mày, tụi này nhớ hết sức.”

Viên Thụy nghe hắn nói như vậy cảm thấy rất vui vẻ, nói: “Thật sao? Tao cũng rất nhớ mọi người, sau này họp lớp nhất định tao sẽ đi.”

https://thuviensach.vn

Bạn học còn nói: “Vậy thì tốt quá. Bạn gái của tao rất thích mày, tao nói mày là bạn tao cô ấy còn không chịu tin.”

Viên Thụy xấu hổ nói: “Nếu tao nói với người khác tao có người bạn là nhà vật lý học, bọn họ cũng sẽ không tin.”

Bạn học này nghiên cứu cơ học lượng tử, mới vừa rồi còn thảo luận kịch liệt với người khác “Dao động lượng tử phi tuyến tính”, Viên Thụy không hiểu nhưng vẫn nghiêm túc nghe hơn 1 phút, lại nghe hai người khác nói chuyện “Hai thủ đô tài chính cũng mới có tăng hơn 900 tỷ”, cả người liền không ổn, yên lặng uống một hớp nước, lại không dám nói chuyện cùng Mạnh Lai bên trái, bạn học nữ ngồi bên phải đang chơi điện thoại, cậu liền tới gần bắt chuyện “Dạo này cậu làm gì?”. Cô đáp “Xem tiểu thuyết”, Viên Thụy vô cùng phấn chấn tưởng rằng cậu rốt cục có thể trò chuyện được rồi, kết quả bạn học nữ nói “Tớ hiện tại làm thư ký Hiệp hội Nhà văn, gần đây đang xét duyệt các tác phẩm văn học trong năm nay”, Viên Thụy không thể không đem lời đã đến cửa miệng “Cậu xem « Ai là cát trên đầu ngón tay em » chưa?” nuốt trở vào.

Trường cao trung cậu học rất lợi hại, cho nên các bạn học ai cũng lợi hại, lợi hại cho tới tận bây giờ, chỉ có cậu không lợi hại chút nào, xui xẻo tiến vào giới showbiz.

Mạnh Lai nói tiếp: “Lại nói, lớp chúng ta hiện tại nổi tiếng nhất là Viên Thụy, đừng nói bạn gái mày thích cậu ấy, bạn gái ai mà không thích? Tao không có bạn gái, nếu có cũng chạy theo.”

Nhà vật lý học cười nói: “Không có bạn gái cũng không sao, mày thích là được mà a, ha ha ha.”

Tất cả bạn học bên cạnh đều dồn dập nhìn Mạnh Lai và Viên Thụy, trên mặt toàn là ý cười trêu chọc.

Viên Thụy: “…”

https://thuviensach.vn

Cậu lúng túng nói: “Kỳ thực tao…”

Mạnh Lai nói: “Đúng vậy, tao thích cậu ấy.”

Viên Thụy: “! ! !”

Mạnh Lai quay đầu nhìn cậu cười cười, nói: “Cậu đừng khẩn trương, mọi người đều biết.”

Viên Thụy nghĩ thầm, biết cái gì? Thư tình là do tui viết a, mọi người có phải là nhớ lộn không?

Nhà vật lý học cười nói: “Đúng rồi, chúng ta đều có bức thư tình kia.”

Quả nhiên là vì bức thư tình đó, Viên Thụy quẫn bách vạn phần, rất muốn chui xuống gầm bàn trốn đi.

Mạnh Lai nói: “Cậu ấy rất thành thật, mọi người đừng trêu nữa.”

Thảo luận vừa rồi làm mọi người hòa hợp, một cô gái trong đó nói: “Mạnh Lai, đừng có gấp gáp che chở a, tụi này bị cậu ngược đến mấy năm, thật vất vả mới nhìn thấy chính chủ, còn không cho tụi này trêu một chút sao?”

Viên Thụy ngồi ngốc ở chỗ đó, không biết nên làm gì, cậu có chút mộng, các bạn học có ý gì?

Cô gái làm thư ký kia quay đầu nhìn Viên Thụy, nhỏ giọng nói: “Xem ra cậu thật sự không biết? Mấy năm nay mỗi lần họp lớp, không ai liên lạc được với cậu, Mạnh Lai lúc nào cũng đem theo bức thư tình đó, say rồi còn khóc lóc một hồi, này đã trở thành chương trình cố định lúc họp lớp, mấy nữ sinh tụi tui sắp bị hai người các người ngược chết rồi.”

Viên Thụy: “…”

https://thuviensach.vn

Cậu đột ngột đứng lên.

Mọi người đều ngẩng đầu nhìn cậu.

Cậu nghĩ thầm, khách của cái bàn này thật là nguy hiểm a, nói lắp: "Tôi, tôi, tôi có chút chuyện…"

Còn chưa nói xong, "Khúc ca cử hành hôn lễ" đã vang lên, lễ cưới sắp bắt đầu.

Viên Thụy chợt nhìn thấy Trịnh Thu Dương ở góc bàn kia.

Trịnh Thu Dương cũng đang hướng nhìn cậu bên này, vẻ mặt có chút kinh ngạc, giống như không hiểu tại sao cậu lại đứng ở đó.

Còn có các khách mời khác cũng nhìn cậu kỳ quái, có người nhận ra cậu, liền chỉ chỉ trỏ trỏ cùng người bên cạnh.

Viên Thụy không thể làm gì khác hơn là lúng túng ngồi xuống.

Mạnh Lai thấp giọng nói: "Bọn họ chỉ nói đùa với cậu thôi."

Viên Thụy: "… A."

Cậu nhìn lại phía Trịnh Thu Dương, nhưng ngồi xuống rồi không thấy được, bị người khác ngăn mất tầm nhìn.

Mạnh Lai còn nói: "Thế nhưng, mọi chuyện đều là thật."

Viên Thụy: "…"

Mạnh Lai hỏi: "Chú rể đã nói với cậu rồi đúng không? Lễ cưới kết thúc chúng ta sẽ họp lớp."

Viên Thụy nói: "Có."

https://thuviensach.vn

Mạnh Lai nói: “Kỳ thực hàng năm đều tập hợp lại, năm nay mọi người nghe cậu sẽ tới, mới đặc biệt để trống nửa ngày.”

Viên Thụy nhìn các bạn học, bọn họ đều đang quay đầu nhìn trên đài, MC đang nói một hồi tình cảm dạt dào làm nền trước buổi lễ. Kỳ thực với tính cách và thành tích học hồi cao trung của cậu, đáng lẽ phải tồn tại rất mỏng manh trong lòng các bạn học mới đúng.

Mạnh Lai cười nhỏ, nói: “Bọn họ rất muốn xem chuyện cười của tôi.”

Viên Thụy không hiểu, hỏi: “Chuyện cười gì?”

Mạnh Lai nói: “Bọn họ muốn xem tôi sẽ tỏ tình với cậu như thế nào.”

Viên Thụy: “…”

Cậu nỗ lực nhìn xung quanh muốn tìm thấy Trịnh Thu Dương, cái cổ kéo đến mức sắp thành hươu cao cổ.

Mạnh Lai hỏi: “Bạn trai cậu tới cùng sao?”

Viên Thụy kinh hãi.

Mạnh Lai thần sắc bình tĩnh lại hỏi: “Hắn có tốt với cậu không?”

Viên Thụy nói: “Tốt, cực kỳ tốt.”

Mạnh Lai cười cười.

Khúc ca cử hành hôn lễ bang bang bang bang bang bang bang bang vang lên rất lâu sau, chú rể cô dâu mới nắm tay bước ra.

Viên Thụy thực sự không nhịn được, lặng lẽ lấy điện thoại ra nhắn weixin cho Trịnh Thu Dương: “Anh đang làm gì?”

Trịnh Thu Dương cơ hồ trả lời ngay lập tức: “Cắn hạt dưa.”

https://thuviensach.vn

Viên Thụy dùng dư quang khóe mắt liếc nhìn Mạnh Lai, thấy hắn không có nhìn lén mới tiếp tục gửi đi: “Đừng ăn nhiều quá, cẩn thận nóng người, uống nước.”

Trịnh Thu Dương bên này căn bản không có cắn hạt dưa, thế nhưng đã sớm nổi nóng, tàn bạo nhấn màn hình điện thoại.

Trịnh Thu Dương: “Ngồi bên cạnh em là ai?”

Viên Thụy: “Bạn học em a, làm thư ký, mâu thuẫn về văn học anh có từng nghe qua chưa?”

Trịnh Thu Dương: “Thằng kia kìa.”

Viên Thụy: “Nam là nhà vật lý học, nghiên cứu cơ học lượng tử, bạn gái người ta cũng là bác sĩ vật lý.”

Viên Thụy: “Còn có hai bạn nữ khác, đều là quản lý cấp cao của công ty, loại 1 phút trên dưới 100 vạn đó.”

Viên Thụy: “ Có phải là rất trâu bò không?”

Trịnh Thu Dương: “Anh muốn đi qua tìm em.”

Trịnh Thu Dương: “Qua liền nè.”

Viên Thụy: “Đừng tới đây a.”

Viên Thụy: “Đợi lát nữa lễ cưới kết thúc chúng ta trực tiếp về nhà, em sẽ không đi họp lớp.”

Viên Thụy: ” “

Viên Thụy: “ “

Viên Thụy: “ “

https://thuviensach.vn

Viên Thụy: “ “

Viên Thụy: ““

Cậu đăng một đống icon lấy lòng, Trịnh Thu Dương đều không trả lời, cậu có chút run rẩy, sẽ không đi qua thật đi?

Mạnh Lai nói: “Hắn sao không để ý tới cậu?”

Viên Thụy hoảng sợ ngẩng đầu, Mạnh Lai vẻ mặt nhìn trộm thản nhiên, cậu vội giấu điện thoại vào trong lòng.

Mạnh Lai vô tội nói: “Chỉ thấy cậu đăng một đống icon, không thấy gì khác, thật đó.”

Viên Thụy mạnh miệng nói: “Cậu nhìn lầm rồi, anh ấy gõ chữ chậm, chứ không phải không để ý.”

Mạnh Lai lấy điện thoại ra, nói: “Tôi thêm weixin cậu nhé, là số điện thoại đúng không?”

Viên Thụy: “… Cậu biết số điện thoại tôi?”

Mạnh Lai nói: “Nếu không cậu nghĩ làm sao chú rể liên lạc với cậu được?”

Điện thoại di động Viên Thụy vang lên một tiếng, là Mạnh Lai gởi tin kết bạn.

Viên Thụy không xem, nghĩ thầm nếu như bị Trịnh Thu Dương biết đến cậu thêm bạn weixin Mạnh Lai, nhất định sẽ bùng nổ, không thể thêm không thể thêm tuyệt đối không thể thêm.

Mạnh Lai hối thúc: “Nhận đi a.”

https://thuviensach.vn

Viên Thụy nói: “Tớ không còn dung lượng lưu.”

Mạnh Lai: “…”

Điện thoại Viên Thụy lại vang lên, cậu lập tức giải khóa xem, là Trịnh Thu Dương gửi tới: “Anh ở bên ngoài chờ em, lễ cưới kết thúc thì ra.”

Cậu nhanh chóng trả lời: “Được!”

Mạnh Lai liếc mắt nhìn lén, thấy cậu mở tin gởi kết bạn của mình ra, mới đầu có chút vui mừng, lúc sau liền thấy cậu chọn “Thêm vào sổ đen”.

https://thuviensach.vn

VIÊN TIÊN SINH LUÔN KHÔNG VUI

Từ Từ Đồ Chi
www.dtv-ebook.com

Chương 35: Dương Lộ Là Ai

Dương Lộ là ai

.

Lễ cưới vừa kết thúc, Viên Thụy liền nói tạm biệt với từng người một.

Chú rể không hiểu ra sao giữ cậu lại: “Đừng đi vội a, lát nữa còn có kế hoạch khác, chỉ có lớp chúng ta, không có người ngoài.”

Viên Thụy nói dối: “Buổi chiều tớ còn có việc, phải đi.”

Chú rể nhìn một vòng bạn học, thấy sắc mặt mọi người có chút quái lạ, ngay cả Mạnh Lai cũng trầm mặc không nói, hắn đành phải nói: “Vẫn là công việc quan trọng, lần sau nếu có thời gian lại họp mặt, dù sao cũng liên lạc với cậu được rồi.”

Sau khi Viên Thụy đi, chú rể hỏi: “Sao vậy sao vậy? Không phải nói muốn dính hỉ khí của tao sao, hôm nay giúp Mạnh Lai bắt nó mà?”

Nhà vật lý học nói: “Ai, chỉ trách Mạnh Lai không hăng hái.”

Cô gái nhà văn nói: “Đúng vậy, ngay cả weixin cũng không thêm được.”

Tất cả mọi người chỉ tiếc rèn sắt không thành thép nhìn Mạnh Lai.

https://thuviensach.vn

Mạnh Lai xoa xoa mũi, nói: “Khụ, còn nhiều thời gian.”

Viên Thụy đi ra ngoài tìm được Trịnh Thu Dương, vì sợ người qua đường nhận ra sẽ phiền phức, cũng không dám nhiều lời, lên xe rời khỏi nơi này trước.

Cậu nhìn nhà hàng 5 sao trong gương chiếu hậu càng lúc càng xa, lòng còn sợ hãi nói: “Bạn học của em toàn là trâu bò, em thật sự không thể trò chuyện với họ, nói cái gì cũng nghe không hiểu, anh có biết cái gì là sóng vật chất không?”

Trịnh Thu Dương còn chưa có từ vại giấm chua bò ra ngoài, tức giận nói: “Anh biết cái gì là lãng.”

*Cái chữ ẻm nói chỉ sóng, cơ mà chữ lãng anh Dương dùng ý là dâm dãng/lẳng lơ

Viên Thụy: “…”

Cậu có hơi ủ rũ: “Em còn không đi họp lớp, sao anh còn không vui?”

Trịnh Thu Dương nói xong câu đó, cũng nhận ra thái độ của mình có vấn đề, hắn lái xe, dùng tay phải ở không xoa nhẹ tóc Viên Thụy, nói: “Không phải không vui, ngoan, chúng ta đi ăn cơm trước, muốn ăn cái gì? Đưa 2 bao tiền mừng hai người trái lại bụng đói đi ra.”

Viên Thụy sững sờ, hỏi: “Anh không phải là lén trà trộn vào sao? Còn cho cả tiền mừng? Nhiều ít?”

Trịnh Thu Dương: “…”

Viên Thụy lấy tiền của anh ra đếm đếm, vẻ mặt vô cùng đau đớn.

Trịnh Thu Dương giả mù sa mưa đề nghị: “Nếu không bây giờ quay lại, lấy tiền về đi ăn?”

https://thuviensach.vn

Viên Thụy gấp lại ví bỏ vào túi anh, sầu khổ nói: “Thôi, trở về mọi người sẽ biết em lúc nãy nói dối.”

Hai người ăn cơm xong trở về nhà, Viên Thụy ở trong sổ sách ghi lại tiền mừng hôm nay đưa, đau lòng thật lâu mới nhớ tới Trịnh Thu Dương, vừa ngẩng đầu đã nhìn thấy Trịnh Thu Dương ngồi đối diện, đang nhìn cậu chằm chằm.

Viên Thụy: “…”

Trịnh Thu Dương nói: “Xem xong? Chúng ta nói chuyện một chút.”

Viên Thụy có chút sợ, hỏi: “Nói chuyện gì?”

Trịnh Thu Dương nói: “Vừa nãy ở nhà hàng, người ngồi bên trái chính là mối tình đầu của em?”

Viên Thụy gật gật đầu, lại vội tỏ thái độ: “Em đã sớm không còn thích cậu ấy, em đã nói với anh rồi.”

Trịnh Thu Dương nói: “Gã đó nói gì với em?”

Viên Thụy nói: “Không có nói gì, cậu ấy muốn thêm weixin em, em sợ anh không vui nên kéo vào danh sách đen.”

Trịnh Thu Dương cảm thấy thật thoả mãn, càng muốn giả trang hào phóng: “Cũng là bạn mà, bạn học cũ thêm weixin có làm sao.”

Viên Thụy lấy điện thoại ra, nói: “Vậy giờ em kéo cậu ấy ra khỏi danh sách đen.”

Trịnh Thu Dương: “…”

Viên Thụy: “Ha ha ha.”

https://thuviensach.vn

Trịnh Thu Dương: "…"

Viên Thụy làm mặt quỷ nhìn anh vặn vẹo, nói: "Anh đúng là quỷ hẹp hòi."

Trịnh Thu Dương nổi giận, muốn đi qua trừng trị cậu, cậu đứng dậy bỏ chạy, "Đông" một tiếng, chân đụng phải góc bàn, không thèm chạy nữa, ôm đầu gối nhảy tưng tưng tại chỗ, trong miệng "Phù phù phù" thổi khí.

Trịnh Thu Dương sửng sốt vài giây, mới chỉ vào cậu cười to: "Cho em chạy, cả ngày lau nhà cho sáng bóng vào!"

Viên Thụy ngồi xổm ở đó, vô cùng đáng thương nói: "Đau quá."

Trịnh Thu Dương bước lại xăn ống quần của cậu lên nhìn, trên đầu gối nhô ra một vết bầm ứ đỏ. Trịnh Thu Dương dùng ngón tay chọt một cái, Viên Thụy lập tức anh anh anh.

Trịnh Thu Dương: "Ha ha ha."

Viên Thụy rất buồn bực.

Trịnh Thu Dương cũng ngồi xổm ở đó, cúi đầu phồng má thổi thổi chỗ cậu bị thương.

Viên Thụy lại vui vẻ.

Trịnh Thu Dương nói: "Không sao rồi, không bị rách da, qua mấy ngày nữa là khỏi, anh lúc học trung học cả ngày đánh nhau, đầu gối rất hay bị thương, máu chảy xuống chân mà một tháng đã khỏi rồi."

Viên Thụy nghe anh nói xong, sùng bái nói: "Khốc như vậy! Quá khốc rồi!"

https://thuviensach.vn

Trịnh Thu Dương bụng dạ khó lường hỏi: “Mối tình đầu của em thời trung học ra sao a?”

Viên Thụy nói: “Chỉ là lớn lên đẹp trai chút, không có ưu điểm gì khác.”

Trịnh Thu Dương rất nghi ngờ: “Thật?”

Viên Thụy thề son sắt: “Thật! Nếu anh là bạn trung học của em thì tốt rồi, em khi đó khẳng định rất thích anh, mỗi ngày đều viết thư tình cho anh.”

Trịnh Thu Dương không nhịn được cười, có chút đắc ý.

Viên Thụy cũng cười cùng, nghĩ thầm, mình thực sự quá cơ trí.

Đêm đó, Trịnh Thu Dương thần dũng phi thường, làm đến mức hai mắt Viên Thụy gần như nhảy sao, suýt chút nữa chịu không nổi.

Trịnh Thu Dương còn hỏi cậu: “Thoải mái không?”

Viên Thụy chỉ cảm thấy mình sắp chết rồi, lại một mực muốn lấy lòng anh, đành phải cắn răng nói: “Rất thoải mái, anh giỏi quá.”

Trịnh Thu Dương được cổ vũ, càng giống như hít phải thuốc lắc, vùi đầu gian khổ làm đến nửa đêm.

Sáng sớm ngày hôm sau, Viên Thụy rời giường muốn đi vệ sinh nhưng eo đau đến mức không dùng sức được, đứng cũng không vững, đặt mông ngồi lại trên giường.

Trịnh Thu Dương ôm cậu trở lại, vừa giúp cậu xoa chân, vừa nói: “Ai, nếu là hai ta là bạn trung học thì tốt rồi, khi đó có thể làm em cả ngày khiến em không khép chân lại được.”

https://thuviensach.vn

Viên Thụy bị anh nói tới đỏ mặt, nói: “Anh khi đó cũng không phải gay a.”

Trịnh Thu Dương lại làm bộ muốn cởi quần ngủ cậu ra, cậu sợ đến mức la to: “Không muốn! Thật sự không muốn!”

Trịnh Thu Dương cười hắc hắc, chỉ cách quần ngủ ngắt cái J của cậu, nói: “Nếu như quen em sớm, anh sẽ.”

Viên Thụy vốn đang nhịn tiểu, bị anh bóp càng muốn tiểu, nhưng lại không nỡ đi, sáng sớm ôm nhau nghe anh tâm tình cảm giác thật hạnh phúc.

Trịnh Thu Dương hỏi: “Hẹn Tác Duyệt và ba em gặp mặt lúc mấy giờ?”

Viên Thụy nói: “7 giờ, là quán ăn lần trước chúng ta đi.”

Trịnh Thu Dương nói: “Được, lúc đó anh đưa em đi.”

Viên Thụy “Ừ” một tiếng, còn nói: “Em sẽ nói với ba nhà anh có việc, đúng lúc tiện đường, anh đừng để lộ nha.”

Trịnh Thu Dương cười cười, “Anh hôm nay thật sự phải đến nhà mẹ anh một chuyến.”

Viên Thụy nói: “Vậy cũng tốt, nhớ đem cái bao cổ tay trị liệu tới cho dì, tay dì lần trước vẫn chưa khỏi hẳn, trời lạnh dễ tái phát, đừng để bị lại, không thì phiền toái lắm.”

Trịnh Thu Dương nói: “Được.”

Hai người câu được câu không tán gẫu, từ hơn 7 giờ cho tới 9 giờ.

https://thuviensach.vn

Trịnh Thu Dương đột ngột nói một câu: “Không được, anh mà không đi tiểu sẽ bị nổ bàng quang.”

Viên Thụy: “…”

Trịnh Thu Dương hun cậu một cái, cười nói: “Sáng sớm ôm em nói chuyện cảm giác thật tốt, không nỡ đi tiểu.”

Viên Thụy cảm động nói: “Em cũng vậy nha!”

Hai cột nước giao nhau rơi xuống bồn cầu.

Trịnh Thu Dương và Viên Thụy đồng thời “Hô ——” một tiếng, thả lỏng rất nhiều.

Trịnh Thu Dương vừa tiểu vừa nói: “Em nói hai ta có ngu không?”

Viên Thụy chỉ lo cười: “Hắc hắc hắc.”

Tiểu xong, hai người cùng nhau rửa tay, còn chưa kịp lau đã không thể chờ được nữa, hôn ngay trước bồn rửa tay.

Ngọt ngào chán ngán cả ngày, chạng vạng Trịnh Thu Dương đưa Viên Thụy đến nhà hàng Hồ Nam kia, sau đó rẽ về nhà ăn cơm cùng mẹ hắn, thuận tiện trộm chứng nhận bất động sản.

Viên Thụy vừa nhìn thấy Tác Duyệt liền cười rộ lên, em gái hôm nay đã cắt mái tóc dài, để kiểu tóc ngắn nhanh nhẹn hoạt bát, còn phối với đồ trang sức trang nhã, rất đẹp, thật sự đã có bộ dáng của cô gái lớn.

Tác Kiến Quân so với trước kia gầy hơn một chút, cậu quàng cho ông cái khăn quàng cổ lông dê, là một ba ba trung niên đẹp trai nha.

Trong bữa cơm Tác Kiến Quân rất vui vẻ nói: “Trong đơn vị có rất nhiều người xem chương trình của con, không riêng người trẻ tuổi, có mấy

https://thuviensach.vn

nữ đồng sự tuổi tác cỡ ba cũng xem, nói con đẹp trai tính tình lại tốt, người lại thành thật không nóng nảy, là thần tượng tốt khó thấy gần đây.”

Tác Duyệt cũng nói: “Bạn em cũng rất thích anh, em nhịn không nỗi nói cho một bạn cùng phòng biết anh là anh của em, người ta nhờ em xin chữ ký của anh, một hồi anh đừng có quên nha.”

Viên Thụy được tâng bốc đến ngượng ngùng, mãi cho đến khi sắp ăn cơm xong mới nhớ ra có việc cần nói với Tác Kiến Quân.

“Nhận mẹ nuôi?” Tác Kiến Quân hơi kinh ngạc, kỳ quái nói, “Ba nghe nói giới văn nghệ hiện nay nhận người thân không được tốt lắm.”

Viên Thụy giải thích: “Bà ấy là lãnh đạo lúc con làm việc, người rất tốt, rất nghiêm túc, không phải loại người khoe khoang, con cảm thấy bà chắc là cảm thông mẹ con chết sớm, chứ không có ý kia đâu.”

Tác Kiến Quân nói: “Nếu là vậy thì không sao, người ta chủ động nói ra, con nếu từ chối ngược lại cũng không tốt, ngày xưa và hiện tại không giống nhau, ngày xưa quy cũ đại lễ nhận thức cha nuôi mẹ nuôi nặng nề hơn, hiện tại chỉ là nhiều thêm một thân thích. Bất quá con vẫn nên hỏi lại người đại diện, xem có gì không ổn hay không.”

Viên Thụy gật gật đầu, Lý Linh Linh đã sớm mong chờ cậu nhận người mẹ nuôi này, nào có chuyện gì không ổn.

Ăn cơm xong lại trò chuyện trong chốc lát, Tác Kiến Quân tự lái xe tới, đưa Viên Thụy trở về trước rồi mới đưa con gái về nhà theo.

Trên đường trở về, Tác Duyệt líu ra líu ríu kể chuyện vui ở trường cho ông nghe, Tác Kiến Quân vẫn luôn híp mắt cười lắng nghe.

Lúc sắp về đến nhà, Tác Kiến Quân đột nhiên hỏi: “Duyệt Duyệt, vừa nãy anh con nói người muốn nhận anh con làm con nuôi tên gì?”

https://thuviensach.vn

Tác Duyệt suy nghĩ một chút, nói: “Hình như là Dương Lộ.”

Tác Kiến Quân: “…”

. : .

https://thuviensach.vn

VIÊN TIÊN SINH LUÔN KHÔNG VUI

Từ Từ Đồ Chi
www.dtv-ebook.com

Chương 36: Không Phải Tổ Tiết Mục Sắp Xếp

Không phải tổ tiết mục sắp xếp

.

Trịnh Thu Dương về sớm hơn Viên Thụy một chút, tắm rửa xong thấy còn chưa trễ lắm liền vừa xem TV vừa chờ Viên Thụy, lúc đổi đài vô tình thấy một chương trình phỏng vấn, đúng ngay kỳ của Viên Thụy quay trước kia. Hắn nhớ Viên Thụy từng nói đi quay tiết mục này, còn đem theo hoa và bánh của fan về.

Hắn trước đây rất ít xem TV, chỉ thỉnh thoảng xem giải bóng đá phát sóng trực tiếp, kể từ khi ở cùng Viên Thụy, chỉ cần trên TV phát chương trình hay phim truyền hình có Viên Thụy, hắn đều xem say sưa ngon lành, cảm thấy được rất có ý nghĩa.

Chương tình phỏng vấn này cũng vậy, Viên Thụy ở trên màn ảnh cười ngu ngốc, hắn cũng sắp bị manh đến chết, liên tiếp ha ha ha, mãi cho đến khi MC hỏi mối tình đầu của Viên Thụy, hắn mới đột ngột thay đổi vẻ mặt.

Không phải nói mối tình đầu kia “Ngoại trừ đẹp trai không có ưu điểm gì sao”? Sao ở trong chương trình còn nói gã là “Người cực kỳ tốt” ? Được lắm, hay lắm.

Cảnh hôn nhau còn nhớ rõ ràng như vậy, còn có hoa tử đằng trong sân trường? Trường học không có gì làm lắp cái thứ đó vô làm gì? Khuyến

https://thuviensach.vn

khích học sinh yêu sớm hả?

Trịnh Thu Dương tức đến đau phổi, lại chịu đựng tra tấn không nỡ đổi đài.

Cuối chương trình, MC hỏi: “Viên Thụy, tôi thấy anh thật đáng yêu, thật sự rất muốn biết anh có yêu cầu gì với người yêu trong tương lai, hoặc là mẫu người lý tưởng của anh?”

Viên Thụy nhìn xuống dưới đài một lúc, không biết suy nghĩ chuyện gì, mắt lại thất thần, toàn đài yên lặng mười mấy giây, bỗng nhiên cười phá lên, MC cũng cười nói: “Mọi người đừng dọa Viên Thụy, anh đừng xấu hổ, chúng tôi không phải bát quái, chỉ là quan tâm anh.”

Mọi người lại cười một trận, nhưng lại tràn ngập thiện ý.

Viên Thụy quả thật có chút xấu hổ, nói: “Trước khi tới đây, đại diện của tôi muốn tôi nói mẫu người lý tưởng là chị Lâm Chí Linh, bởi vì mọi người yêu thích chị ấy.”

Dưới đài liền cười một trận.

Viên Thụy nói: “Tôi cũng thích nữ thần a, thế nhưng tôi… Thật ra, tôi đối với một nửa của mình không có yêu cầu gì nhiều, không cần hoàn mỹ như nữ thần, không cần quá đẹp, cũng không cần quá cao, tôi chỉ hy vọng người ta luôn ở bên cạnh tôi, tin tưởng tôi, yêu tôi, chúng tôi có thể vĩnh viễn bên nhau, lúc tôi cười với người ấy, người ấy có thể biết tôi rất yêu người ấy, vậy là tốt nhất.”

Trịnh Thu Dương giống như bị mũi tên của thần Cupid bắn một cái, ôm ngực lảo đảo ngã trên ghế sô pha, ngọt đến rơi nước mắt.

Lúc Viên Thụy trở về, hắn giống như kẹo mè dính trên người Viên Thụy, đánh răng tắm rửa cũng không chịu rời.

https://thuviensach.vn

Viên Thụy không hiểu tại sao, nhưng cũng cảm thấy rất vui vẻ.

Lúc thân mật trước khi ngủ, Trịnh Thu Dương cứ luôn chọt lúm đồng tiền Viên Thụy, Viên Thụy ngốc hề hề hỏi: “Anh làm gì nha?”

Trịnh Thu Dương ở trên lúm đồng tiền hun không dứt, nói: “Em luôn nhìn anh cười a.”

Ngày hôm sau hắn đi làm, lúc Viên Thụy lướt weibo phát hiện buổi phỏng vấn kia đã phát tối hôm qua, lúc này mới phản ứng được anh có ý gì, nhất thời vui vẻ bùng nổ, ôm điện thoại ở trên giường lăn qua lăn lại.

Thứ 4, « Shiny Friends » quay tập cuối cùng, vì là tập đặc biệt nên nhóm biên đạo động chút tâm tư. Không mời khách mời khác, chỉ có thành viên nòng cốt cố định, năm người rút thăm xong được đưa đến 5 nơi khác nhau.

Vì hiệu quả chương trình, 5 khách mời trước đó không có kịch bản, Viên Thụy cũng rơi vào trong sương mù không biết phải làm gì, cùng biên đạo đi tới xe Taxi công ty thuê, biên đạo cầm một bộ đồng phục đưa cho cậu, nói: “Nhiệm vụ thứ nhất là đóng vai, cậu đóng vai tài xế, chở được 5 khách mà không bị phát hiện là có điểm.”

Viên Thụy nhận quần áo, nhiệt tình mười phần đi thay.

Triệu Chính Nghĩa nói với biên đạo: “Đừng nói 5 khách, tôi thấy anh ấy một người cũng không gạt được, mấy phút là xong, nên chọn nghề khác cho Viên Ca mới đúng a.”

Biên đạo nói: “Bộ cậu tưởng tôi không nghĩ tới sao, che mặt nhưng không che được chân, nhưng ở đây là ngồi lái, không ai thấy hai cái chân dài đó thì ai mà nhìn mặt tiếp?”

Triệu Chính Nghĩa gật đầu liên tục: “Có lý.”

https://thuviensach.vn

Chờ Viên Thụy thay xong quần áo đi ra, Triệu Chính Nghĩa và biên đạo lại phiền muộn, này thật sự là bỏ xa tài xế taxi mà, đồng phục kia được cậu mặc vào nhìn giống như hàng hiệu nước ngoài, thậm chí còn có thể đi sàn Catwalk.

Xem ra thời lượng phát sóng hôm nay không nhiều, đoán chừng một người cũng không gạt được, người quay show thực tế thường sẽ có hào quang kỳ lạ trên người, chỉ có thể mong Viên Thụy kéo được vài vị khách, để còn giúp cậu không bị cắt thời lượng phát sóng.

Viên Thụy ngược lại hùng dũng oai vệ khí phách hiên ngang, vô cùng tự tin ngồi lên ghế lái, không có nửa điểm lo lắng, camera được gắn trên xe taxi, không cần người đi theo quay, cậu trước khi đi còn dùng tiếng anh nói với quay phim Hàn quốc kia: “Anh nghỉ ngơi trước đi, chờ tôi trở về mời anh ăn kẹo hồ lô a!”

Quay phim Hàn quốc cười làm dấu “Ok” với cậu, quay đầu hỏi Triệu Chính Nghĩa: “Cân chưa?”

Triệu Chính Nghĩa dựng thẳng ngón cái: “Hơi lệch.”

Viên Thụy ngồi một mình trong xe taxi, hiếm thấy khi quay chương trình không có ai đi cùng, cảm giác thật thoải mái. Cậu vòng tới vòng lui cũng không có khách, nghĩ thầm chắc là vì buổi sáng không có nhiều người đón xe, nhàm chán mở radio, tìm kênh kể chuyện nghe « Tùy Đường diễn nghĩa » một hồi, cảm giác nghe không hiểu lắm liền đổi kênh khác, bên trong đang hát, cậu không tự chủ nắm tay lái lắc lư vặn vẹo theo âm nhạc.

Biên đạo của cậu và Triệu Chính Nghĩa ngồi trong xe theo dõi cách không xa nhìn mặt mày hớn hở của cậu, một đám người cười nghiêng ngã.

Lady Gaga hát xong, Viên Thụy cũng ngừng vặn vẹo, bỗng nhiên nắm tay lái nhìn đường phía trước bên phải.

https://thuviensach.vn

Biên đạo nói: “Có khách có khách rồi!”

Tất cả mọi người phấn chấn, tuy rằng dự cảm gặp Viên Thụy sẽ phát hiện ngay, nhưng vẫn tràn đầy mong đợi.

Viên Thụy dừng xe ở ven đường, xe theo dõi cũng ở phía sau cậu ngừng lại không xa.

Khách nữ mở cửa xe ngồi phía sau, Viên Thụy nghĩ thầm, may quá như vậy sẽ không nhìn thấy mặt, cậu nhiệt tình hỏi: “Xin hỏi ngài đi đâu?”

Khách nữ nói: “Đi bệnh viện Hòa Mục.”

Viên Thụy đạp chân ga, nhìn thấy bụng to của cô, quan tâm hỏi: “Thoạt nhìn không nhỏ, đi kiểm tra sao?”

Vị khách mỉm cười xoa xoa bụng nói: “Phải, sắp đến ngày sinh rồi.”

Viên Thụy nghe vậy có chút bận tâm hỏi: “Sao ngài lại đi một mình a? Tiên sinh không đi cùng sao?”

Vị khách vẫn cười nói: “Anh ấy quá bận.”

Viên Thụy từ gương chiếu hậu nhìn cô, nghĩ thầm, vợ có thai còn phải tự đi kiểm tra, ông chồng này thật là tra mà.

Xe theo dõi chậm rãi theo sau, Triệu Chính Nghĩa nói: “Xem ra khách hàng đầu tiên an toàn, cô gái này căn bản không thấy mặt Viên Ca.”

Mọi người cũng rối rít cảm thấy sẽ không có chuyện gì.

Kết quả, khi còn cách bệnh viện hai giao lộ, lúc chờ đèn xanh đèn đỏ cô gái đột nhiên “Ai nha” một tiếng.

Viên Thụy: “? ? ?”

https://thuviensach.vn

Cô hít thở sâu mấy lần, nói: “Bụng tôi có hơi đau.”

Viên Thụy: “! ! !”

Cậu vội quay đầu lại, kinh hoảng nói: “Chẳng lẽ sắp sinh? !”

Cô gái có thai ngẩng đầu nhìn tài xế trẻ tuổi, đột nhiên thấy cậu hơi quen, dùng sức chớp mắt nói: “A? Anh, anh là Viên Thụy?”

Viên Thụy nhớ tới nhiệm vụ, vội vàng dùng một tay che mặt: “Tôi không phải tôi không phải!”

Cô gái có thai: “…”

Cô muốn cười, nhưng khi cười bụng lại càng đau hơn, nửa cười nửa không biểu tình thoạt nhìn còn thống khổ hơn, Viên Thụy muốn giúp lại không biết làm sao mới tốt.

Theo dõi trong xe, Triệu Chính Nghĩa bắt lấy biên đạo hỏi: “Chị gái bụng bự này là do tổ tiết mục sắp xếp phải không? Là giả đi?”

Biên đạo: “… Không phải a.”

Triệu Chính Nghĩa: “…”

Biên đạo vội nhấn gọi Viên Thụy, Viên Thụy đeo tai nghe bluetooth, lập tức kêu cứu: “Mau đến giúp, khách của tôi sắp sinh em bé rồi!”

Mọi người luống cuống tay chân đưa cô đến bệnh viện Hòa Mục, ngồi chờ ở bên ngoài phòng giải phẫu.

“Thật sự không phải tổ tiết mục sắp xếp sao?” Viên Thụy chảy mồ hôi ròng ròng, chưa hoàng hồn hỏi, “Vậy nhiệm vụ của tôi có phải thất bại rồi không?”

https://thuviensach.vn

Biên đạo: “…”

Quay phim Hàn quốc vỗ vỗ vai cậu nói: “Thôi để tôi mời cậu ăn súp, moah moah.”

Viên Thụy thở dài, nói: “Cảm ơn, moah moah.”

Cô gái này từ khi mang thai đã đến bệnh viện Hòa Mục, bệnh viện rất nhanh liên lạc với người nhà, đối phương nói sẽ đến ngay.

Nữ biên đạo nói: “Vậy chúng ta đi thôi, còn phải tiếp tục quay chương trình.”

Viên Thụy lại có chút lo lắng nói: “Hay chờ em bé sinh ra rồi đi, vả lại lúc nãy cô ấy cũng gọi tên tôi rồi, nhiệm vụ thất bại trở lại cũng là ngồi chờ mọi người. Vạn nhất chồng cô ấy đến trễ? Một thân một mình đáng thương biết bao.”

Nữ biên đạo bị cậu làm mềm lòng, nói: “Được rồi, vậy chờ một lát nữa.”

Cô quay đầu nhìn thấy các y tá và những bệnh nhân khác đang quay trộm Viên Thụy, lặng lẽ hỏi quay phim Hàn quốc: “Lúc nãy vào bệnh viện có quay không?”

Quay phim rất có kinh nghiệm vỗ vỗ camera, nháy mắt.

Hai người hiểu ý cười một tiếng.

Ba của đứa nhỏ khác so với tưởng tượng đến rất nhanh, như một cơn gió chạy vụt vào, hoảng loạn hỏi: “Sinh chưa? Mẹ con đều bình an chứ?”

Viên Thụy ngồi ở đó nghe, cảm thấy hắn cũng không phải quá tra.

https://thuviensach.vn

Nam nhân kia nghe y tá kể lại tình huống, bước lại liên tục cảm ơn tổ tiết mục, thái độ rất thành khẩn, lực đạo lúc bắt tay Viên Thụy rất mạnh, nói: “Thật sự vô cùng cảm ơn cậu, tôi bình thường cũng rất thích xem chương trình của cậu.”

Viên Thụy nhớ tới cô gái có thai lúc nhìn thấy mặt cậu liền lập tức nhận ra, biết nam nhân này nói thật, có chút vui vẻ, cũng có chút lo lắng.

Lúc này y tá đẩy cửa đi ra nói: “Vị nào là người nhà?”

Nam nhân một bước chân đã tới, sốt sắng nói: “Tôi, là tôi.”

Y tá cười vui vẻ nói: “Chúc mừng ngài, là một tiểu công chúa.”

Vinh dự trở thành cha nam nhân này kích động đến đỏ mắt, quay người lần thứ hai nắm tay cảm ơn từng người một trong tổ tiết mục.

Sau khi trở về liền nhanh chóng quay tiếp chương trình, « Shiny Friends » Season 1 đến đây là kết thúc.

Đương nhiên còn có một buổi liên hoan lớn, toàn bộ nhân viên trong tổ tiết mục đều tham gia. Trong buổi liên hoan này, Dương Lộ ở trước mặt mọi người chính thức nhận Viên Thụy làm con nuôi.

Liên hoan xong về đến nhà, Viên Thụy đem chuyện ngày hôm nay kể cho Trịnh Thu Dương nghe, nói: “Đang nói chuyện cô ấy bỗng dưng đau bụng, làm em sợ muốn chết, chỉ sợ hai mẹ con có chuyện gì, may mà cả hai đều bình an, thực sự là A di đà phật.”

Trịnh Thu Dương: “…”

Viên Thụy cho rằng anh không tin, nói: “Thật đó! Không phải tổ tiết mục sắp xếp! Cô gái này rất xinh, khí chất cũng tốt, chồng cũng đẹp trai,

https://thuviensach.vn

đặc biệt là bộ dáng tinh anh, vừa nhìn là biết quản lý cấp cao của công ty nào rồi, không thể là diễn viên tạm thời.”

Trịnh Thu Dương thần sắc phức tạp: “Anh nói cho em nghe một chuyện.”

Viên Thụy rửa tai lắng nghe: “Cái gì nha?”

Trịnh Thu Dương nói: “Vợ của ông anh Trịnh Thiệu Dương anh, 10 giờ 27 phút sáng ngày hôm nay, sinh một đứa con gái ở bệnh viện Hòa Mục.” (Đ : Trên đời này không có gì là ngẫu nhiên, tất cả đều là tất nhiên =)))

Viên Thụy: “…”

. : .

https://thuviensach.vn

VIÊN TIÊN SINH LUÔN KHÔNG VUI

Từ Từ Đồ Chi
www.dtv-ebook.com

Chương 37: Của Mình, Của Mình, Chính Là Của Mình

Của mình, của mình, chính là của mình

.

Viên Thụy cảm thấy không thể tin nổi, hôm nay chỗ vợ Trịnh Thiệu Dương lên xe là ở cửa của một khu chung cư bình thường, thực sự không giống nhà Đại vương đá quý ở.

Cậu kỳ quái hỏi: “Vậy chị dâu anh ở đâu? Còn tự đón xe đi bệnh viện? Không phải là có xe riêng tài xế riêng người hầu bên cạnh sao?”

“Làm gì khoa trương như vậy? Bất quá tự đón xe đi bệnh viện thì có hơi lạ.” Trịnh Thu Dương cũng rất kinh ngạc, suy nghĩ một chút, đoán, “Mẹ Trịnh Thiệu Dương lúc trước muốn hắn lấy một tiểu thư môn đăng hộ đối, kết quả hắn không nghe lời lấy một cô gái lương bổng nhân viên, mẹ hắn từ đầu đã không thích con dâu này, mấy tháng trước anh nghe mẹ nói, lúc mang thai kiểm tra ra là con gái, lão thái thái kia ở nhà suýt chút nữa xốc luôn nóc nhà, chắc là bà ta làm quá nên con dâu dọn ra ngoài ở?”

Viên Thụy có chút tức giận nói: “Con gái cũng gọi là bà nội mà! Em thấy chị dâu anh cũng khá tốt, dễ nhìn, người còn nhã nhặn như vậy, nhất định là không muốn chấp nhặt với lão thái thái. Anh của anh cũng là một tên tra, em thấy anh ta sốt sắng như vậy, còn tưởng là một người chồng tốt!”

https://thuviensach.vn

Trịnh Thu Dương nói: “Chuyện này anh không rõ, nhưng luôn nghe nói hai người họ tình cảm rất tốt.”

Viên Thụy tức giận nói: “Để vợ mình ưỡn bụng lớn ở bên ngoài một mình, còn tự đón xe đi kiểm tra, tốt cái gì hả? Mẹ em lúc sinh em ra, ba em được gọi từ bàn mạc chược tới, nhìn thấy sinh được một đứa con trai vui tới mức nhảy cao ba trượng, lúc đó ba em vui tới mức căn bản không biết vợ mình sinh khó khăn bao nhiêu, hai người họ lúc ly hôn còn muốn cướp quyền nuôi em, mẹ em chết sớm như vậy chính là bị ông chọc tức, may mà quan tòa không xử em cho ông.”

Trịnh Thu Dương: “…”

Hắn chưa từng nghe Viên Thụy nói tới người ba ruột này, đây là lần đầu tiên.

Hắn không nhịn được hỏi: “Nếu như có một ngày ba em tới tìm em thì sao?”

Viên Thụy dường như đã sớm nghĩ ra vấn đề này, không chút suy nghĩ liền đáp: “Vậy em liền mở cho ông một bàn, ông thích chơi mạt chược, em cho ông chơi đủ, nhưng tuyệt đối không để cho ông bài bạc.”

Trịnh Thu Dương: “…”

Hắn buồn cười nói: “Anh tưởng em sẽ nói không gặp đó.”

Viên Thụy kinh ngạc nói: “Ông ấy là ba em nha, sao có thể không gặp?”

Trịnh Thu Dương nói: “Giọng điệu lúc nãy của em, giống như rất hận ông ấy.”

https://thuviensach.vn

Viên Thụy trầm mặc chốc lát, nói: “Đúng là trước kia em có hận một chút… Lần cuối cùng em nhìn thấy ông là lúc ông mua cho em một bộ quần áo mới và một trái bóng rổ, khi đó em còn rất nhỏ con, ngồi bàn đầu tiên trong lớp, mẹ không cho ông gặp em, ông lén lút chạy vào trường học, ở cửa lớp đưa đồ cho em, sau đó còn vừa khóc vừa đi. Bây giờ suy nghĩ lại, còn cảm thấy ông thật đáng thương.”

Trịnh Thu Dương an ủi: “Đừng buồn, dù sao cũng nhiều năm không xuất hiện rồi, đừng nghĩ nữa.”

Viên Thụy cười với anh, nói: “Không buồn, cũng không thường nghĩ tới, chỉnh là thỉnh thoảng nhớ đến, cảm thấy ông chắc đang sống tốt ở đâu đó, vậy là được rồi, em cũng không phải rất muốn gặp ông, em cũng đã có ba ba, còn có em gái, nha đúng rồi, ngày hôm nay còn nhận thêm mẹ nuôi!”

Trịnh Thu Dương vươn tay nhẹ nhàng xoa xoa tóc Viên Thụy, hắn vốn lo lắng Viên Thụy thật sự ghi hận ba ruột mình, hận thứ tình cảm này, hoàn toàn không hợp với con người Viên Thụy.

Viên Thụy nghiêng đầu dựa vào vai anh, cười nói: “Em còn có bạn trai đây!”

Trịnh Thu Dương đùa cậu nói: “Gọi ông xã.”

Viên Thụy có chút xấu hổ, môi thử giật giật, vẫn là không tiện gọi ra, nói: “Trước đây lúc em không có người yêu, xem tiểu thuyết thấy số 0 gọi ông xã, còn có chút hâm mộ, đến khi em thật sự có, lại không gọi được.”

Trịnh Thu Dương chưa từng xem loại tiểu thuyết này, hỏi: “Tiểu thuyết gì mà viết lãng như thế?”

Viên Thụy móc điện thoại ra, nói: “Em có e-book, cho anh xem một chút nha.”

https://thuviensach.vn

Hai người tụ lại cùng nhau xem sách khiêu dâm.

Trịnh Thu Dương: “Thao, cái này cũng được?”

Viên Thụy: “Ha ha ha.”

Trịnh Thu Dương: “24 cm còn là người sao? Lừa ai hả.”

Viên Thụy: “Ha ha ha.”

Trịnh Thu Dương: “Nhanh như vậy đã bắn, không thực tế, nữ còn không như vậy.”

Viên Thụy: ” Hmm…”

Trịnh Thu Dương: “Em xem, đều thích bị bóp ngực.”

Viên Thụy: “Hừ.”

Trịnh Thu Dương: “Đây là con gái hả? Ông xã em muốn sinh con cho anh?”

Viên Thụy: “…”

Trịnh Thu Dương: “Lát nữa em cũng gọi vậy đi?”

Viên Thụy: “…”

Trịnh Thu Dương: “Không được không xem nữa.”

Viên Thụy đem điện thoại ném sang một bên, hai người sóng vai ngồi ở trên ghế sô pha, tâm tư khác nhau.

Nửa phút sau, Trịnh Thu Dương nói: “Anh cứng rồi.”

Viên Thụy: “…”

https://thuviensach.vn

Trịnh Thu Dương nói: “Không phải xem nên cứng, mà là muốn cứng.”

Viên Thụy: “… Nghĩ cái gì?”

Trịnh Thu Dương quay đầu nhìn cậu, nói: “Muốn thao chết em.”

Viên Thụy mặt đỏ như nhỏ máu, lắp bắp nói: “Anh, anh, anh…”

Trịnh Thu Dương nói xong cũng có chút lúng túng, hắn chưa từng nói chuyện thô tục như vậy với Viên Thụy, Viên Thụy có tức giận không?

Viên Thụy hít một hơi, nói tiếp: “Anh, anh đợi một chút, em đi tắm trước đã.”

Trịnh Thu Dương: “…”

Viên Thụy đi tắm, Trịnh Thu Dương ở trên ghế sô pha cười đến lăn lộn.

Viên Thụy rất nhanh đi ra, hai người hôn tới giường, Trịnh Thu Dương có ý đồ lớn với cơ ngực Viên Thụy, Viên Thụy híp mắt thở vài tiếng, đột nhiên hỏi: “Anh vừa nãy không phải là nhớ tới bạn gái trước đây đó chứ?”

Trịnh Thu Dương cả kinh, ngẩng đầu lên oan uổng nói: “Không có!”

Viên Thụy cho là anh đang nhớ, không mấy vui vẻ, lại không muốn phá hoại bầu không khí, đáng thương nói: “Không cho nhớ a.”

Trịnh Thu Dương không nhịn được cười, giơ tay thề: “Thật không có! Ngoại trừ em ra, ai anh cũng không cứng nổi.”

Viên Thụy kinh hãi, nói: “Phi phi phi, sao lại thề độc như vậy? Cũng không phải của riêng một người.”

https://thuviensach.vn

Trịnh Thu Dương cười đến không làm tiền hí, trực tiếp đi vào, Viên Thụy bị đỉnh đến ngửa ra sau một cái, còn chưa kịp kêu đã bị anh hôn, phía dưới cũng động vô cùng kịch liệt.

Viên Thụy nghĩ thầm, của mình của mình, là của mình.

Mới nhận mẹ nuôi Dương Lộ cách hai ngày liền gọi cho Viên Thụy, muốn gặp cậu đưa kịch bản « Ai là cát trên đầu ngón tay em » , thuận tiện bàn những chuyện khác.

Buổi tối hôm hai người kết nghĩa, ở trước mặt mọi người, Viên Thụy kính rượu, dập đầu gọi một tiếng "Mẹ nuôi", sau lại không gọi được nữa. Cậu biết Dương Lộ là người trong nóng ngoài lạnh, thế nhưng vẫn có khoảng cách với bà, luôn cảm thấy danh xưng "Mẹ" này quá mức thân mật. Dương Lộ ước chừng đã nhìn thấu tâm tư cậu, lúc đi đã nói một câu "Đều ở trong giới giải trí, vẫn là nên gọi dì cho tiện".

Vì vậy lúc này gặp nhau, Viên Thụy liền gọi một tiếng: "Dì Dương."

Địa điểm hai người gặp mặt là một tiệm cà phê gần chỗ ở Viên Thụy, Dương Lộ tới một mình, nói vừa lúc có chuyện ở gần đây.

"Đây là kịch bản, con khi về xem cẩn thận, nếu có vấn đề gì thì nói ra để mọi người có thể thảo luận tốt." Dương Lộ đưa cặp văn kiện cho cậu, còn nói, "Vai nữ chính đã định là Tống Hoan Nhan rồi, cô gái đó cũng nói biết con."

Viên Thụy có chút vui vẻ, nói: "Lúc mới debut con diễn vai phụ trong một bộ phim truyền hình, cô ấy diễn em gái của con, khi đó còn gọi cô ấy là Tống Diễm Diễm, là một cô gái rất dễ thương a."

宋欢颜 (Tống Hoan Nhan) : Hoan Nhan – cười vui vẻ, cười tươi

宋艳艳 (Tống Diễm Diễm) : Diễm Diễm – xinh đẹp, tươi đẹp

https://thuviensach.vn

Dương Lộ cười, rất nhanh lại nghiêm mặt nói: “Đừng gọi tên cũ của người ta nữa, người ta hiện tại là hoa đỏ, nhân khí cao hơn con, vạn nhất con nói nhầm cho dù cô ấy không đa tâm, nhưng người bên cạnh thì chưa chắc.”

Viên Thụy vội vàng gật đầu, “Dạ.”

Dương Lộ nói: “Tài trợ rất nhanh sẽ có, nếu không có gì bất ngờ, giữa tháng sau là có thể bắt đầu quay, đến Thượng Hải lấy cảnh, kế hoạch là giết nhanh thắng nhanh trong vòng 2 tháng, quay xong cũng gần đến Tết, qua năm cũng sẽ không làm lỡ show thực tế của con. Ta đã hỏi rồi, phim thần tượng lúc trước con diễn nam thứ nghỉ hè sang năm sẽ lên sóng, bộ phim này của chúng ta cũng sẽ lên sóng mùa đông năm sau, như vậy liên tiếp phim truyền hình và show thực tế, con có thể luôn xuất hiện trên TV, không có chỗ trống, nhân khí sẽ không ngừng rơi.”

Viên Thụy biết xoay xở một bộ phim truyền hình rất phức tạp, bộ phim này mới được qua kiểm duyệt trước đây không lâu, tài trợ lại đến nhanh như vậy, tháng sau liền quay, tốc độ thế này phải gọi là phi thường nhanh, đương nhiên chuyện này không thể không nói tới năng lực cá nhân của Dương Lộ, nhưng Dương Lộ còn vì cậu – một nghệ sĩ hạng 3 mà cân nhắc nhiều như vậy, không khỏi có chút cảm động.

Cậu thành khẩn nói: “Dì Dương, thật sự rất cảm ơn dì, nếu như dì cần con giúp gì, dì nhất định phải nói nha. Tuy rằng con không có tiền nhiều, cũng không quá nổi…”

Cậu không nói được nữa, so sánh địa vị Dương Lộ với giá trị bản thân, khả năng sẽ không cần tới cậu. Bạn đang ❓

Quả nhiên Dương Lộ nói: “Tạm thời không cần, nhưng nếu sau này cần ta nhất định sẽ nói.”

https://thuviensach.vn

Viên Thụy nghĩ thầm, là tưởng mình nói lời khách sáo sao, thật sự là người tốt mà.

Hai người ở trong tiệm cà phê trò chuyện hơn 1 tiếng mới ra ngoài, phát hiện chẳng biết lúc nào trời đã mưa, mặt đất đã có nước đọng.

Dương Lộ hỏi: “Con có lái xe không?”

Viên Thụy nói: “Con ở chung cư phía trước, chạy hai bước là tới.”

Dương Lộ nói: “Nếu không xa, để ta đưa con đi.”

Viên Thụy suy nghĩ một chút, cũng không từ chối, cậu tới gặp Dương Lộ đặc biệt diện một phen, còn mang đôi giày mới, thật sự không nỡ để nó đạp nước.

Dương Lộ đưa cậu xuống dưới lầu, cậu mở cửa xe xuống, tạm biệt Dương Lộ trong xe: “Dì Dương, trời mưa dì lái chậm một chút nha.”

Dương Lộ mỉm cười nói: “Được, con lên đi.”

Viên Thụy đóng cửa xe lại, lại thấy một chiếc xe taxi từ bên ngoài chạy vào, đậu ở bên cạnh xe Dương Lộ, cửa xe taxi bị đẩy ra, người còn chưa bước xuống âm thanh đã truyền tới: “Đúng lúc thật! Tao còn sợ mày không có ở nhà! May mà bắt được mày!”

Viên Thụy: “…”

Là mẹ Trịnh Thu Dương.

Cậu vội cúi người xuống nói với Dương Lộ trong xe: “Dì Dương, dì đi trước đi, sau này con sẽ liên lạc với dì.”

Dương Lộ nhìn cậu, lại nhìn phụ nữ trung niên bước xuống taxi, vẻ mặt khó hiểu.

https://thuviensach.vn

Mẹ Trịnh đã vòng qua xe Dương Lộ bước nhanh tới trước mặt Viên Thụy, giận đùng đùng nói: “Chứng từ bất động sản có phải ở chỗ của mày không?”

Viên Thụy không nhịn được lui về sau nửa bước, nói: “Dì…”

Mẹ Trịnh nói: “Mày đừng có gọi tao! Nó trở về nhà một chuyến đồ liền mất, nó từ nhỏ đến lớn chưa từng làm chuyện như vậy, nhất định là do mày xúi giục nó, đồ đâu?”

Viên Thụy vốn dĩ không biết chuyện chứng từ bất động sản của Trịnh Thu Dương, thành thật nói: “Con không biết, nếu không con gọi hỏi anh ấy.”

Cậu muốn lấy điện thoại ra lại bị mẹ Trịnh hét một tiếng: “Không cho gọi! Mày muốn cáo trạng đúng không? Tâm nhãn nhiều lắm ha!”

Viên Thụy cũng không dám gọi điện thoại, đứng đó không biết phải làm sao.

Trong xe Dương Lộ hỏi: “Viên Thụy, xảy ra chuyện gì? Bà ấy muốn chứng từ bất động sản gì?”

Viên Thụy vội hỏi: “Không có chuyện gì không có chuyện gì, dì đi đi, là… là chuyện trong nhà.”

Dương Lộ lại nói: “Nếu là người nhà con, vậy ta cũng muốn gặp một lần.”

Viên Thụy: “…”

Dương Lộ xuống xe.

Mẹ Trịnh quan sát đánh giá bà, không thể xác định thân phận của đối phương, nói: “Tôi không phải người nhà của nó, tôi đến đòi nợ.”

https://thuviensach.vn

Dương Lộ cau mày nói: “Nợ bà cái gì?”

Hai người đối diện chốc lát, mẹ Trịnh cười lạnh nói: “Sao hả? Bà muốn trả thay sao? Bà là ai?”

Dương Lộ nói: “Tôi là mẹ nuôi Viên Thụy.”

Mẹ Trịnh liền cười lạnh, nói: “Mẹ nuôi sao? Vậy bà đừng xen vào, chuyện này không phải ruột thịt đừng xen vào.”

Dương Lộ nhíu mày, “Bà nói đi, nó nợ cô cái gì?”

Viên Thụy nhìn trái nhìn phải, nhỏ giọng chen vào nói: “Cái kia…”

Mẹ Trịnh nói: “Mày câm miệng cho tao.”

Viên Thụy: “…”

Dương Lộ lại nói: “Viên Thụy, con nói, đến cùng là xảy ra chuyện gì?”

Viên Thụy há miệng, lại bị mẹ Trịnh trừng mắt một cái liền không dám nói nữa.

Mẹ Trịnh bộ dáng lão phật gia, nói: “Sao bà không hỏi nó, nó nợ tôi cái gì? Tôi nói cho bà biết, nó nợ tôi một đứa con trai.”

Viên Thụy ôm cặp văn kiện kịch bản, nặng nề cúi đầu, ông trời ơi, không lẽ bắt buộc cậu phải come out sao.

Buổi tối, Trịnh Thu Dương hát ngâm nga về nhà, vào cửa liền nói: “Bên ngoài mưa to quá, may mà em bỏ dù dự phòng vào trong xe anh, nếu không anh đã bị… Em làm gì vậy?”

https://thuviensach.vn

Viên Thụy ủ rũ cúi đầu ngồi trên thảm trước ghế sô pha, hỏi anh: “Mẹ anh có gọi điện thoại cho anh không?”

“Không có a.” Trịnh Thu Dương thay giày xong lại đây, nói, “Sao vậy? Sao lại nhắc tới mẹ?”

Viên Thụy vẻ mặt muốn khóc ôm lấy anh.

Trịnh Thu Dương không thể làm gì khác là cũng ôm lấy cậu, suy nghĩ một hồi, kinh hãi nói: “Đệt! Lẽ nào mẹ phát hiện chứng từ bất động sản không còn? Tới tìm em sao?”

Viên Thụy dùng lực ôm anh hoảng hốt, nói: “Đúng a! Thật là đáng sợ!”

Trịnh Thu Dương vội hỏi: “Mẹ làm gì em? Em để cho mẹ vào sao? Có đập đồ không? Đừng lắc đừng lắc, anh chóng mặt!”

Viên Thụy dừng lại, nói: “Không có vào, ở dưới lầu bắt được em.”

Trịnh Thu Dương tỉ mỉ nhìn mặt và cổ cậu, “Không bị thương đi? Mẹ mắng em? Đánh em chưa?”

Viên Thụy hoảng sợ nói: “Dì còn có thể đánh em sao?”

Trịnh Thu Dương: “… Không nhất định.”

Viên Thụy sợ hãi không thôi nói: “May quá may quá, đúng lúc mẹ nuôi đưa em về, hai người ở dưới lầu nói chuyện một hồi, sau đó cùng đi.”

Trịnh Thu Dương: “… Cái quái gì?”

Viên Thụy cho rằng anh không nghe rõ, lặp lại: “Hai người ở dưới lầu nói chuyện một hồi, sau đó ngồi xe mẹ nuôi em, cùng đi.”

https://thuviensach.vn

Trịnh Thu Dương vuốt đầu cậu, nói: “Bảo bối nhi, có phải em bị mẹ anh đánh choáng váng? Làm trí nhớ rối loạn?”

. : .

https://thuviensach.vn

VIÊN TIÊN SINH LUÔN KHÔNG VUI

Từ Từ Đồ Chi
www.dtv-ebook.com

Chương 38+8 Món Ăn 2 Món Canh

8 món ăn 2 món canh

.

Trịnh Thu Dương đương nhiên biết tính khí mẹ hắn, Viên Thụy ở trong nhà bếp nấu cơm, hắn liền chủ động gọi điện thoại cho mẹ nhận sai, nửa thật nửa giả nói: “Mẹ, chứng từ bất động sản là con lấy, có việc cần phải mở chứng từ tài sản, quên nói với mẹ.”

Mẹ Trịnh nói: “À, vậy làm xong chưa?”

Trịnh Thu Dương đã chuẩn bị tinh thần bị mẹ chửi một trận, kết quả nghe một câu không mặn không nhạt như thế, có chút sững sờ, ngừng một lúc mới nói: “Còn chưa xong.”

Mẹ Trịnh: “Vậy từ từ làm đi, sau này có chuyện phải nói với mẹ, mẹ thấy đồ quan trọng như vậy bị mất, sao có thể không nóng nảy được?”

Trịnh Thu Dương: “…”

Mẹ hắn còn nói: “Buổi chiều mẹ tới chỗ con ở, khu chung cư kia nhìn cũng được, nhà của ai? Nhà riêng hay thuê?”

Trịnh Thu Dương: “Không phải nhà riêng, thuê.”

Mẹ Trịnh hỏi: “Con thuê?”

https://thuviensach.vn

Trịnh Thu Dương nói: “Công ty thuê cho em ấy, còn tiện điện nước thì tụi con tự đóng.”

Mẹ Trịnh giọng điệu có chút không ổn, cất cao âm lượng: “Chẳng khác nào con ở nhà nó? Mẹ lúc nào dạy con bám váy đàn bà?”

Trịnh Thu Dương: “…”

Mẹ Trịnh nói: “Một nam nhân lớn như vậy rồi còn ở trong nhà người ta? Cũng không sợ mất mặt!”

Viên Thụy xào xong một đĩa tỏi xào bông cải xanh, đem đĩa đặt lên bàn ăn, hỏi: “Gọi điện thoại cho mẹ anh?”

Trịnh Thu Dương vẻ mặt cổ quái nói: “Ừ, gọi.”

Viên Thụy bất an nói: “Sao vậy? Lại mắng em?”

Trịnh Thu Dương nói: “Không mắng em, mắng anh, nói anh bám váy không biết xấu hổ.”

Viên Thụy: “…”

Trịnh Thu Dương cũng không hiểu mẹ hắn đang nghĩ gì, nghĩ tới nghĩ lui cảm thấy thật kỳ quái, nói: “Mẹ ngại anh ở đây chiếm tiện nghi công ty em, nói gần đây có một căn nhà nhỏ, đầy đủ gia cụ, kêu anh đưa em qua đó ở.”

Viên Thụy mở to mắt, vui vẻ nói: “Có phải dì không còn ghét em không?”

Trịnh Thu Dương nói: “Mẹ vốn không có ghét em, ở nhà còn xem chương trình của em, chỉ là lần đầu gặp đã nói chuyện tàn nhẫn, nên bây giờ vẫn ngại sĩ diện.”

https://thuviensach.vn

Viên Thụy càng vui vẻ, nói: “Vậy chúng ta chuyển đi sao? Dì có muốn ở cùng chúng ta hay không a?”

Trịnh Thu Dương ngạc nhiên nói: “Em muốn mẹ ở cùng chúng ta sao?”

Viên Thụy dùng sức gật đầu nói: “Muốn a!”

Trịnh Thu Dương: “…”

Viên Thụy tâm tình thật tốt, hát ca khúc chủ đề « Shiny Friends » rồi tiếp tục đi xào rau.

Một lát sau, hai người cùng nhau ăn cơm, Trịnh Thu Dương càng nghĩ càng cảm thấy quái lạ, nói: “Viên Tiểu Thụy, lát nữa em hỏi mẹ nuôi em một chút xem đã nói gì với mẹ anh, anh cảm thấy thái độ mẹ anh chuyển biến quá đột ngột, luôn cảm thấy không đúng chỗ nào.”

Viên Thụy gắp rau cho anh, mặt cười tươi nói: “Được, em ngày mai gọi hỏi dì.”

Trịnh Thu Dương nói: “Em vui cái gì?”

Viên Thụy không nhịn được cười hai tiếng, nói: “Mẹ anh còn xem chương trình của em, ha ha ha.”

Trịnh Thu Dương ra vẻ ghét bỏ nói: “Còn vui? Dáng vẻ ngu xuẩn như vậy đều bị mẹ chồng thấy hết.”

Viên Thụy vẫn cười, “Không sao, em nghe người ta nói mẹ chồng luôn không thích con dâu thông minh, hắc hắc.”

Trịnh Thu Dương: “…”

Hắn nói: “Em thật sự muốn mẹ ở cùng sao?”

https://thuviensach.vn

Viên Thụy gật đầu nói: “Đương nhiên là thật a.”

Trịnh Thu Dương im lặng: “Mẹ anh rất hay lải nhải, sau này còn dài, hiện tại thân thể mẹ còn khỏe, cả ngày thấy anh còn chê phiền.”

Viên Thụy ngẩng đầu nhìn anh, nói: “Dì chắc chắn không chê anh phiền thật đâu, là anh chê dì phiền, dì nhìn ra được cho nên mới cố ý nói như vậy để anh đi nhanh một chút, đợi anh đi rồi dì lại nhớ, nói không chừng còn lén lút khóc đó.”

Trịnh Thu Dương cầm cái chén, có chút sững sờ.

Viên Thụy thở dài nói: “Nếu dì đồng ý thì tốt rồi, chúng ta cùng ở chung, em cảm thấy trong nhà có một người mẹ thật tốt.”

Trịnh Thu Dương nhìn cậu chốc lát, nói: “Sau này mẹ chồng em nhất định sẽ thương chết em.”

Viên Thụy cười lại với anh: “Ba vợ cũng sẽ rất thích anh a.”

Trịnh Thu Dương vẻ mặt suy sụp.

Hôm sau Viên Thụy gọi một cú điện thoại cho Lý Linh Linh trước, nói: “Hôm qua mẹ nuôi đưa tôi về nhà, đúng lúc gặp mẹ bạn trai tôi, bà ấy biết tôi là gay rồi.”

Lý Linh Linh nổi nóng nói: “Cậu, cậu thật là! Người ta nói cậu có cái gì tốt hả? Trong giới này không ít người như vậy, người ta đều giấu rất tốt, tại sao đến phiên cậu thì không giấu được?”

Viên Thụy khiêm tốn nghe cô thuyết giáo, mới nói: “Tôi chuẩn bị gọi điện thoại cho bà ấy, tôi phải nói làm sao mới tốt đây?”

Lý Linh Linh nổi nóng xong cũng bình tĩnh lại, nói: “Mẹ nuôi cậu cái gì mà chưa từng thấy, cũng không để ý chuyện này, tôi còn nghe nói bà…

https://thuviensach.vn

Thôi, nói chung bà sẽ không có thành kiến gì với cậu, cậu vẫn cư xử như bình thường là được.”

Viên Thụy lại đem chuyện kịch bản nói cho cô nghe, sau đó cúp điện thoại uống một hớp nước, rồi gọi cho Dương Lộ.

Chuông reng rất lâu, Dương Lộ mới nhận: “Viên Thụy?”

Viên Thụy vội hỏi: “Dì Dương, không quấy rầy dì đi?”

Dương Lộ nói: “Không sao, con nói đi, chuyện gì?”

Viên Thụy châm chước nói: “Ngày hôm qua để dì chê cười rồi, thật sự rất ngại.”

Dương Lộ: “Con đừng quá để ý, ta biết rất nhiều người trẻ tuổi như con, chỉ cần nhân phẩm không thành vấn đề, những chuyện riêng này cũng không khó chấp nhận.”

Viên Thụy nghe bà nói giống y như Lý Linh Linh, thở phào nhẹ nhõm, lại hỏi: “Cái kia, dì Dương, con muốn hỏi, hôm qua dì và mẹ bạn trai con… Ừm, hai người trò chuyện vui vẻ không?”

Dương Lộ nói: “Xem như vui vẻ, bà ấy trở lại làm phiền con sao?”

Viên Thụy nghĩ thầm, quả nhiên là nói tốt giúp mình. Cậu nói: “Không có không có, cảm ơn dì, vậy con không quấy rầy dì nữa, con sẽ nhanh chóng xem kịch bản. Dì Dương, hẹn gặp lại.”

Dương Lộ: “Chờ đã.”

Viên Thụy: “Dạ?”

Dương Lộ ngừng vài giây mới nói: “Từ khi ta nhận con làm con, con luôn hỏi có quấy rầy hay không, quá khách khí. Hôm nào rãnh rỗi ta hẹn

https://thuviensach.vn

con đi ăn.”

Viên Thụy vội gật đầu nói: “Dạ.”

Cậu suy nghĩ một chút, bữa nào phải mời Dương Lộ đi ăn mới được, cũng không thể dùng Mỹ Đoàn [1], dự là 2000… Vẫn là 3000 đi, tính cả rượu, mẹ nuôi này thích uống rượu, tửu lượng còn khỏe như vậy, cũng không thể đến lúc đó để người ta uống Rio.

[1] Trang meituan.com, là một trang web thanh toán tiền ăn qua mạng, được giảm phần %

Hắn ở nhà xem kịch bản hồi lâu, buổi trưa không muốn nấu cơm, nhìn đồ ăn trong tủ lạnh, đồ ăn vặt Trịnh Thu Dương mua cho cậu đã hết rồi, mấy ngày nay không có công tác, cậu liền không khống chế ẩm thực, ăn vặt hơi nhiều.

Bên ngoài khí trời không quá tốt, cậu mặc áo khoác dày mới ra ngoài đi siêu thị mua đồ ăn vặt.

Xách túi vải mua đồ trở về, từ xa xa nhìn thấy xe bảo mẫu[2] dừng dưới lầu, tưởng là Lương Tỳ hoặc vị quán quân Olympic, vị quán quân gần đây dẫn con gái theo quay một chương trình gia đình. Cậu vừa đi vừa rút kẹo que trong túi ra, chuẩn bị đưa cho em nhỏ. (Đ : Chắc là quay “Bố ơi mình đi đâu thế?” =)))

[2] Xe bảo mẫu bình thường dùng để vận chuyển hàng hoá đồ vật trong nhà, hoặc chở rất nhiều người, bình thường xe có 7 chỗ ngồi trở lên. Xe bảo mẫu xe chỉ đặc biệt thích hợp cho các ngôi sao nấu cơm, hóa trang, tạo hình trong xe, bởi vậy xe giống như bảo mẫu cung cấp những thứ cần thiết cho hoạt động hằng ngày của minh tinh, cho nên gọi là xe bảo mẫu. (Theo baidu)

Đến gần mới nhìn thấy là Bách Đồ trở về, còn đang chuyển hành lý.

https://thuviensach.vn

Viên Thụy vui vẻ chạy tới bắt tay, nói: “Nam thần, anh vừa về sao?”

Bách Đồ cười đáp cậu: “Mới vừa xuống máy bay.”

Viên Thụy gật đầu nói: “Em giúp anh xách hành lý nha.”

Bách Đồ liền để trợ lý đi trước, cùng Viên Thụy mỗi người xách một rương đồ vào thang máy.

“Quay phim ở Quảng Tây, bên đó rất ấm áp, không khí cũng tốt.” Bách Đồ mặc hơi ít, hai má bị lạnh đến hồng hồng, nói, “Sao em mua nhiều đồ ăn vặt như vậy?”

Viên Thụy có chút ngượng ngùng, nói: “Em gần đây đang nghỉ ngơi, không quản được miệng.”

Bách Đồ cười nói: “Anh cũng có lúc không quản được, thích ăn ngọt, lúc thèm ăn tất cả mọi người đều giống nhau.”

Viên Thụy sững sờ, đột nhiên nhớ tới Lương Tỳ “Thèm ăn” không quản được, tâm tình nhất thời xuống thấp, cảm thấy nam thần thật thê thảm.

Bách Đồ cho rằng cậu đồng tình mình mặc ít, nói: “Sắp đến nhà rồi, không sao. Em ăn cơm trưa chưa?”

Viên Thụy nói: “Vẫn chưa.”

Bách Đồ cười hỏi cậu: “Có ngại anh đến nhà em cọ cơm không? Tủ lạnh nhà anh khẳng định chỉ có đồ uống có cồn, không có đồ để ăn.”

Viên Thụy vừa nghe vậy, càng khổ sở hơn, cảm thấy Bách Đồ đại khái cũng hiểu rõ Lương Tỳ là người như vậy, chỉ là hết cách rồi, đành phải ủy khuất bản thân, cậu lên tinh thần nói: “Được nha, tủ lạnh nhà em cái gì cũng có, anh muốn ăn cái gì? Không có em lại đi mua.”

https://thuviensach.vn

Bách Đồ nói: “Có là tốt rồi, anh không kén ăn. Anh lên trước bỏ đồ, thay quần áo rồi xuống.”

Đến tầng 19, Viên Thụy về nhà trước, xăn tay áo mặc tạp dề, nhiệt tình mười phần nấu bữa trưa cho nam thần.

Buổi tối, lúc Trịnh Thu Dương tan tầm trở về nhìn một bàn đồ ăn thừa, khổ bức nói: “Cho nên em làm 8 món ăn 2 món canh.”

Viên Thụy nói: “Em không biết ảnh thích ăn cái gì, nên làm nhiều chút, như vậy dù ảnh không thích ăn cái này, cũng có thể ăn cái kia a.”

Trịnh Thu Dương: “…”

Viên Thụy nói: “Anh nếu không muốn ăn đồ thừa, vậy thì ăn cái này, cái này, còn có cái này, 3 món này ảnh đều không đụng đến, còn lại em ăn cho.”

Trịnh Thu Dương: “…”

Viên Thụy vui rạo rực nói: “Em thích ăn đồ thừa của nam thần!”

Trịnh Thu Dương ném đũa đi: “Anh không ăn, gọi đồ ăn ngoài.”

Viên Thụy: “…”

Trịnh Thu Dương dùng App đặt đồ ăn ngoài, ngồi trên ghế sô pha khoanh tay xem TV, rất mất hứng.

Viên Thụy chậm rì rì bước tới, ngồi xuống cạnh anh, hỏi: “Anh làm gì nha?”

Trịnh Thu Dương không để ý tới cậu.

https://thuviensach.vn

Viên Thụy nói: “Em không phải yêu thích ảnh kiểu kia, em là kiểu thần tượng minh tinh yêu thích ảnh.”

Trịnh Thu Dương: “Hừ.”

Viên Thụy nghĩ một chút, nói: “Em cho anh biết một bí mật, không cho phép anh nói với ai nha.”

Trịnh Thu Dương cũng muốn nghe, nhưng lại không muốn để ý đến cậu, ngồi ở đó bất động không lên tiếng.

Viên Thụy tiến đến bên tai anh, nhỏ giọng nói: “Bách Đồ là gay.”

Trịnh Thu Dương: “…”

Hắn sắp nổ: “Vậy mà em còn tìm hắn đi chơi? !”

Viên Thụy mở to hai mắt, chỉ sợ quá lớn tiếng bị người khác nghe được, nói: “Ảnh là thụ a.”

Trịnh Thu Dương: “…”

Viên Thụy bộ dáng rất có học vấn, nói: “Anh là thẳng nam anh không biết, em có thể nhìn ra, anh ấy và em giống nhau, chỉ thích bị người ta ấy ấy, không thích ấy ấy người ta.”

Trịnh Thu Dương: “… Vậy em còn thích hắn?”

Viên Thụy nói: “Đương nhiên, ảnh đẹp trai như vậy!”

Trịnh Thu Dương khó chịu nói: “Nhìn thấy ai đẹp trai là đứng không nhúc nhích liền, thật muốn đánh em.”

Viên Thụy cầm lấy tay anh đặt lên mặt mình vỗ một cái, nói: “Đánh, còn giận không?”

https://thuviensach.vn

Trịnh Thu Dương giận không nổi nữa, oán hận nói: “Còn chưa làm cho anh 8 món 2 canh lần nào.”

Viên Thụy lập tức nói: “Ngày mai làm cho anh nhiều hơn nữa!”

Trịnh Thu Dương tức giận nói: “Sau đó buổi tối lại tiếp tục ăn đồ thừa?”

Viên Thụy lấy lòng cười: “Hắc hắc hắc.”

Trịnh Thu Dương một tay ôm cậu, nói: “Viên Tiểu Thụy, anh mới là chồng em, đừng đi ra ngoài trêu hoa ghẹo nguyệt, nếu không xem anh chỉnh em như thế nào.”

Viên Thụy cãi lại nói: “Là anh mới đúng, đừng có cả ngày nhìn ngực bự của con gái, nếu không xem em sẽ thế nào… Em cũng không thể thế nào làm gì anh.”

Trịnh Thu Dương cười ra tiếng.

Viên Thụy nghĩ ra biện pháp, nói: “Em sẽ nói cho mẹ nuôi biết.”

Trịnh Thu Dương: “… Sao lại nói cho bà ấy biết?”

Viên Thụy đắc ý nói: “Để bà giới thiệu anh đẹp trai cho em, bà ấy quen rất nhiều gay… Đều đẹp trai đến không khép chân lại được.” Câu cuối cùng là cậu cố ý thêm vào, Dương Lộ không có nói.

Trịnh Thu Dương đem cậu đẩy ngã trên ghế sô pha, thổi khí vào lỗ tai cậu: “Anh hiện tại liền khiến em không khép chân lại được.”

Hai người còn chưa kịp làm gì, điện thoại Trịnh Thu Dương kêu lên, thức ăn ngoài vừa nãy đặt đã đến.

https://thuviensach.vn

Trịnh Thu Dương cầm thức ăn vào, ăn hai cái, nhổ ra một bãi nước bọt, phun tào nói: “Thật con mẹ nó khó ăn.”

Có tư có vị ăn đồ thừa Viên Thụy: “Ha ha ha.”

. : .

https://thuviensach.vn

VIÊN TIÊN SINH LUÔN KHÔNG VUI

Từ Từ Đồ Chi
www.dtv-ebook.com

Chương 39: Chúng Ta Có Nhà

Chúng ta có nhà

.

Bách Đồ mới vừa quay xong một bộ phim, kế tiếp sẽ nghỉ ngơi một thời gian ngắn, đúng lúc phim của Viên Thụy cũng phải tháng sau mới bắt đầu quay, vì vậy hai người mỗi ngày lúc không có chuyện gì làm liền hẹn nhau đi dạo đi siêu thị, Viên Thụy còn bồi hắn đi tắm cho hai con chó sư tử trong nhà một lần.

Càng thân quen, Viên Thụy càng cảm thấy Bách Đồ quá thảm, cậu đến nhà Bách Đồ chơi, tận mắt thấy Bách Đồ từ dưới đệm ghế sô pha dọn dẹp lấy ra một cái quần lót, Bách Đồ vẻ mặt lúng túng, Viên Thụy không thể làm gì khác hơn là kỹ năng diễn xuất bạo phát giả bộ mù mắt.

Cậu cảm thấy Bách Đồ như vậy hẳn là rất thích sạch sẽ, quần lót này không thể nào là của Bách Đồ, vậy thì chỉ có thể là của Lương Tỳ, lúc Bách Đồ không ở nhà, Lương Tỳ đã làm gì mà khiến quần lót rơi xuống dưới đệm ghế sô pha? Nghĩ lại còn giận thay Bách Đồ.

Có một lần cậu ở trong nhà Bách Đồ chơi điện tử, Lương Tỳ từ bên ngoài trở về, mặt mày xám xịt bẩn thỉu, cũng không biết là đóng phim hay là quay tiết mục. Cậu cứng ngắc nói xin chào Lương ca, ánh mắt Lương Tỳ nhìn cậu vừa ghét bỏ vừa cảnh giác, có thể là bầu không khí không tốt quá rõ ràng, Bách Đồ đẩy Lương Tỳ đi thay quần áo, qua hồi lâu Bách Đồ mới

https://thuviensach.vn

ra ngoài, áo sơmi vốn rất phẳng phiu thì một nút áo bị cởi ra, môi cũng đỏ đến mức không bình thường.

Viên Thụy rất thương tâm, bỏ cái điều khiển game xuống, tạm biệt Bách Đồ trở về nhà.

Cậu nghĩ, Lương Tỳ khẳng định nhớ tới chuyện lần trước, ở trong thang máy bị cậu bắt gặp hắn đưa Vương Siêu về nhà làm loạn, cho nên mới tỏ thái độ với cậu. Nhưng cậu lại không nhẫn tâm nói cho Bách Đồ a, cậu cảm thấy nam thần bị Lương Tỳ lừa đứt rồi, lúc phát hiện dưới đệm ghế sô pha có quần lót còn không tức giận, trái lại còn có vẻ như xấu hổ.

Nam thần không có bạn bè gì, sinh hoạt đặc biệt đơn giản, ngoại trừ công việc chính là trạch chết ở nhà, phỏng chừng cũng chưa từng yêu đương. Lương Tỳ dáng vẻ cũng đẹp trai thật, trong chương trình cũng có bộ dáng rất thương nhân, cũng biết dụ dỗ người, không chừng vì như vậy mới có thể lừa gạt được nam thần.

Cậu sắp vì Bách Đồ mà nát tâm, nhưng lại không thể đem việc này nói cho người khác biết, vừa nghĩ tới liền đau lòng cho nam thần, sắp nghẹn thành nội thương.

Trịnh Thu Dương từ khi nghe cậu nói Bách Đồ là thụ, ngược lại không ăn dấm chua Bách Đồ rõ ràng nữa, chỉ là thỉnh thoảng nghe cậu nói hôm nay lại cùng Bách Đồ đi đâu làm gì, vẫn là không nhịn được trợn trắng mắt hừ hai tiếng.

Lần trước mẹ Trịnh bảo cậu chuyển qua căn nhà của bà, sau đó chừng mấy ngày không thấy động tĩnh gì. Viên Thụy cũng không hỏi, nếu dì không muốn ở cùng họ, thì ở đây cũng rất tốt. Trịnh Thu Dương thì ngại dọn nhà phiền phức, cũng không nhắc lại nữa.

Kết quả mẹ Trịnh còn chủ động tìm tới cửa.

https://thuviensach.vn

Trịnh Thu Dương đang ở nhà gọi pizza bên ngoài, Viên Thụy đi tham gia dạ tiệc công ích của một tạp chí thời trang, không ở nhà.

Mẹ hắn ăn vận tỉ mỉ xong mới qua, song trong nhà chỉ có con mình xem, nhất thời có chút không vui, nói: “Con nói con tìm minh tinh làm gì? Ngay cả nhà bồi con ăn cơm cũng không được.”

Trịnh Thu Dương thay Viên Thụy kêu oan: “Cũng không thường như vậy, bình thường đều là con về trễ, em ấy đã làm cơm xong chờ con, kể mẹ biết, em ấy nấu cơm ngon lắm.”

Mẹ Trịnh đến phòng bếp liếc nhìn, biết hắn không có nói dối, xoay người mở tủ lạnh ra, soi mói: “Trong này loạn như vậy, cũng không biết dọn dẹp.”

Trịnh Thu Dương nói: “Là do con hồi nãy tìm tương cà nên lộn xộn.”

Mẹ Trịnh quay đầu liếc hắn một cái, hắn không thể làm gì khác hơn là nói: “Chờ em ấy trở về con nói em ấy dọn dẹp.”

Mẹ hắn lại muốn vào phòng ngủ, hắn ngăn cản: “Mẹ, không có gì đẹp mắt.”

Mẹ hắn lại muốn đi vào, “Có cái gì không thể nhìn? Mẹ cái gì mà chưa từng thấy? Tránh ra!”

Trịnh Thu Dương đành phải tránh ra.

Trong phòng ngủ thật ra cũng không phải có đồ hay có người không thể gặp.

Trên giường sạch sẽ chỉnh tề, áo gối drap giường Viên Thụy thường xuyên giặt giũ, một bên đầu giường là mấy quyển tạp chí đá quý, một bên khác là một chồng manga.

https://thuviensach.vn

Mẹ Trịnh nhìn một vòng, lại muốn đi mở tủ quần áo.

Trịnh Thu Dương quả thực không thể phản đối, nói: “Mẹ! Ngài đây là quỷ vào thôn a, sao cái gì cũng muốn xem một chút, tủ quần áo của hai thằng con trai có cái gì để xem a?”

Mẹ Trịnh lần này ngược lại không khăng khăng nữa, quét nhìn đầu giường, ghét bỏ nói: “Lớn như vậy còn xem truyện tranh con nít.”

Trịnh Thu Dương không nói nữa, dù sao nói cái gì cũng sai.

Dạ tiệc công ích bên này, Viên Thụy đang trò chuyện với những người cùng bàn, bên tổ chức sắp xếp các thành viên cố định của « Shiny Friends » cùng một bàn, tất cả mọi người đã thân quen, không có gò bó, cười vui vẻ không tẻ nhạt.

Nữ nghệ sĩ kia ngồi kế bên Viên Thụy, nói với cậu: “Chương trình của chúng ta ở Đài Loan cũng có rất nhiều người xem, bạn bè của tôi bên đó đều rất muốn biết cậu, cảm thấy cậu rất thú vị.”

Viên Thụy vui vẻ nói: “Thật sao a? Nếu có cơ hội qua đó, em mời mọi người đi ăn a, nghe nói đốt thạch đen[1] chính tông bên đó ăn rất ngon.”

[1] Search hình hình như giống với sương sa sương sáo bên mình

Hai người thảo luận mỹ thực Đài Loan một hồi, nữ nghệ sĩ bỗng nhiên nói: “Bên kia có một anh đẹp trai cứ luôn nhìn chúng ta, là người quen của cậu sao?”

Viên Thụy thuận theo lời cô nói nhìn sang, cùng người kia đối mắt, người kia nhìn cậu nở nụ cười, đứng dậy đi tới chỗ bọn họ.

Tâm tình thiếu nữ của cô tăng cao nói: “Ai ya, thật cao! Hơn nữa còn rất tuấn tú!”

https://thuviensach.vn

Viên Thụy lại đứng ngồi không yên.

Không ngờ lại ở chỗ này gặp được Mạnh Lai.

Lần trước sau khi bạn học kia kết hôn không tới mấy ngày, còn nói thật vất vả mới hết bận, phải mời các bạn đi ăn một bữa, cậu cũng tìm lý do đùn đẩy không đi, chính là sợ gặp mặt Mạnh Lai lúng túng, hơn nữa Trịnh Thu Dương cũng sẽ không vui.

Vốn dĩ cậu còn có chút lo lắng nếu như Mạnh Lai gọi điện thoại cậu phải đối phó thế nào, may mà Mạnh Lai không có.

Mạnh Lai đi tới trước bàn bọn họ, mọi người ngẩng đầu nhìn hắn, Viên Thụy đành phải đứng lên giới thiệu: “Đây là bạn học cao trung của tôi, làm truyền thông.”

Mọi người cười thân thiện với Mạnh Lai, Mạnh Lai cũng đáp lại rất thỏa đáng, sau đó nói: “Viên Thụy, có thể nói chuyện riêng một chút không?”

Viên Thụy nghĩ thầm, không được có được không, ở đây luôn có được không?

Mạnh Lai biểu tình hiển nhiên là nói không được, cậu đành phải nhắm mắt nói: “Được.”

Cậu đi theo Mạnh Lai tới sảnh bên yến hội, đôi mắt nhìn qua nhìn lại, chỉ là không dám nhìn đối phương.

Mạnh Lai nói: “Cậu đừng khẩn trương như vậy, tôi cũng sẽ không làm gì cậu.”

Viên Thụy tự nhủ, cậu sẽ không làm gì tôi, nhưng bị nam nhân nhà tôi biết sẽ có sao nha.

https://thuviensach.vn

Mạnh Lai nói: “Lần trước đường hoàng mời mọi người ăn cơm, cậu cũng không đi, là vì tránh tôi sao?”

Viên Thụy trái lương tâm nói: “Không phải a, tôi đúng lúc có công tác.”

Mạnh Lai cũng không truy hỏi, chỉ nói: “Không phải thì tốt, tôi cũng không dám một mình liên lạc cậu, chỉ sợ cậu đa tâm, cho rằng tôi có ý đồ với cậu.”

Viên Thụy: “…”

Mạnh Lai cười cười, nói: “Tôi còn thích cậu, nhưng cậu đã nói bạn trai đối với cậu rất tốt, tôi cũng không phải người không biết điều như vậy, biết hai người đang tốt còn nhất định phải thò một chân vào.”

Viên Thụy mặt dại ra nói: “Nha.”

Mạnh Lai giơ tay lên, ước chừng muốn xoa đầu cậu, đến giữa đường lại buông xuống, nói: “Tôi không còn chuyện gì khác, chỉ là muốn giải thích rõ chuyện này với cậu. Sau này họp lớp cậu nên đi đi, bạn bè mọi người cũng rất thích cậu, mấy năm nay không liên lạc được, mọi người rất nhớ cậu.”

Viên Thụy nói: “Ừm.”

Mạnh Lai đùa giỡn nói: “Chẳng lẽ vì nổi tiếng rồi nên không muốn gặp bạn cũ.”

Viên Thụy vội vàng lắc đầu: “Sẽ không, hơn nữa tôi cũng không quá nổi.”

Mạnh Lai cười rộ lên, nói: “Khi nào lại họp mặt, tôi sẽ thông báo cho cậu.”

https://thuviensach.vn

Viên Thụy nói: “Được.”

Mạnh Lai nhìn cậu chốc lát, nói: “Trở về đi, dạ tiệc sắp bắt đầu.”

Viên Thụy gật gật đầu, quay người đi, lại quay đầu nhìn Mạnh Lai.

Mạnh Lai nói: “Sao vậy?”

Viên Thụy nghẹn hồi lâu, rốt cục không nhịn được hỏi: “Cậu vừa nói ‘Còn’ thích tôi? Vậy năm đó có thích không?”

Mạnh Lai nở nụ cười, nói: “Đúng vậy, năm đó đã thích.”

Viên Thụy: “…”

Mạnh Lai nói: “Đừng hỏi nhiều như vậy, nói chung là tôi tự làm.”

Viên Thụy nghĩ thầm, đúng là tự cậu a! Nếu thích tại sao phải từ chối tận ba lần? Cậu vốn còn muốn an ủi Mạnh Lai, hiện tại lại cảm thấy Mạnh Lai có chút đáng đời, phiếu người tốt cũng không muốn phát ra.

Mạnh Lai hối thúc cậu nói: “Mau trở về đi, nghe nói có hoạt động rút thưởng, trước tiên phải nhận số.”

Viên Thụy không biết có chuyện rút thưởng, lập tức vui vẻ, cậu thích nhất là rút thưởng! Tài khoản weibo phụ của cậu cả ngày chuyển phát rút thưởng, chính là một lần cũng không trúng, bất quá sớm muộn cũng sẽ trúng, cá chép đại vương phù hộ cậu!

Cậu cũng không quan tâm chuyện khác, lập tức vui vẻ chạy về đi nhận số.

Mạnh Lai từ bên cạnh cửa hông quay người ra ngoài, đi ra ngoài hút một điếu thuốc mới trở về, Viên Thụy đã lấy được số, đang chắp hai tay trước ngực cầu khẩn mình trúng thưởng.

https://thuviensach.vn

Mạnh Lai ở xa xa nhìn cậu, không nhịn được cười rộ lên. (Đ : Thấy cũng tội….mà thôi cũng kệ…)

Cá chép đại vương thế nhưng không có phù hộ Viên Thụy, cậu cuối cùng cũng không trúng, nữ nghệ sĩ Đài Loan thì trúng một giải kỷ niệm, một hộp chocolate, cùng mọi người chia ăn, thấy Viên Thụy thật sự thất vọng, liền đem hộp còn dư cho cậu, nói mình giảm cân không thể ăn.

Viên Thụy cuối cùng cũng được an ủi tinh thần, ôm hộp chocolate về nhà.

“Cá chép đại vương nhất định là phù hộ lộn người, em ngồi sát bên chỉ kém có mấy cm, số cũng sít sao” Viên Thụy nắm tay, “Lần sau em nhất định sẽ trúng!”

Trịnh Thu Dương: “…”

Viên Thụy lột vỏ chocolate đút cho anh ăn, hỏi: “Cơm tối chỉ ăn hai miếng pizza sao? Em thấy còn dư nhiều như vậy, chỗ này làm không ngon a?”

Trịnh Thu Dương nói: “Cũng được a, mẹ anh đến.”

Viên Thụy kinh hãi: “Đi vào sao? !”

Trịnh Thu Dương từ trong túi tiền lấy ra một xâu chìa khóa, nói: “Mẹ đến đưa chìa khóa, nói căn nhà kia đã dọn dẹp xong, chỉ chờ hai ta nhanh chóng chuyển tới.”

Viên Thụy nhìn xung quanh một chút, luôn cảm thấy nhà hôm nay đặc biệt lộn xộn, sốt sắng hỏi: “Vậy chúng ta chuyển đi sao?”

Trịnh Thu Dương vô cùng đau đầu, hỏi ngược lại: “Em muốn chuyển không? Anh cảm thấy không thể không chuyển, mẹ anh chính là thấy ở chỗ

https://thuviensach.vn

công ty em thuê làm mất mặt bà.”

Viên Thụy suy nghĩ một chút, nói: “Vậy chúng ta chuyển đi, nếu không dì lại mất hứng.”

Trịnh Thu Dương: “…”

Hắn không có đem nửa câu sau của mẹ hắn nói ra —— “Con trai ngốc, ở đây sau này chia tay, con chính là người xách hành lý cút đi, ở nhà chúng ta, là nó cút đi!”

Viên Thụy đã bắt đầu thu dọn đồ đạc, đứng giữa phòng khách, con ngươi đảo qua đảo lại nhìn.

Trịnh Thu Dương đi tới bên cạnh cậu, một tay ôm eo cậu cùng nhìn, nói: “Vậy thì chuyển đi, không qua chỗ mẹ anh nói, chúng ta có nhà của riêng mình.”

Viên Thụy: “… A?”

Trịnh Thu Dương nói: “Chính là nhà anh a, em chê nó nhỏ sao?”

Viên Thụy lắc đầu một cái.

Trịnh Thu Dương cười nói: “Vậy thì qua đó đi, mẹ anh nhiều chuyện, hơn nữa căn nhà kia của mẹ là ba anh mua cho mẹ, vạn nhất ngày nào đó… Nói chung chúng ta có nhà của mình, không cần dính tiện nghi này.”

Viên Thụy mở to hai mắt, hỏi: “Có của mình cái gì?”

Trịnh Thu Dương không hiểu, nói: “Nhà a.”

W.e.b.T.r.u.y.e.n.O.n.l.i.n.e.c.o.m

Viên Thụy ôm chặt lấy anh, vui vẻ nói: “Yêu anh!”

https://thuviensach.vn

. : .

https://thuviensach.vn

VIÊN TIÊN SINH LUÔN KHÔNG VUI

Từ Từ Đồ Chi

www.dtv-ebook.com

Chương 40: Nam Thần Kết Hôn Rồi

Nam thần kết hôn rồi

.

Viên Thụy hào hứng ngay lập tức gói đồ đạc, Trịnh Thu Dương lại nói: “Em sắp qua Thượng Hải quay phim, chờ em về rồi chuyển đi.”

Viên Thụy nói: “Không sao, em không mệt.”

Trịnh Thu Dương ôm hắn, khoa trương ai oán nói: “Em đi mấy chục ngày, còn không cho anh nhìn em kỹ thêm mấy ngày nữa? Cũng quá nhẫn tâm đi.”

Viên Thụy: “Ha ha ha.”

Trịnh Thu Dương Dương cả giận nói: “Còn cười? Có hiểu chuyện hay không?”

Viên Thụy dừng cười, oan ức nói: “Em cũng không nỡ tách ra lâu như vậy, nhưng là công việc a.”

Trịnh Thu Dương thở dài, nói rằng: “Chờ em đi, anh qua nhà mới bên kia dọn dẹp một chút, tuy nói không cần trang trí, nhưng cũng phải mua thêm thiết bị điện gia cụ vân vân, đến lúc em trở lại, có thể trực tiếp chuyển tới.”

https://thuviensach.vn

Viên Thụy nghi ngờ nói: “Anh được không?”

Trịnh Thu Dương ngắt eo cậu, xuyên tạc nói: “Em dám nói chồng em được không?”

Viên Thụy: “…”

Cậu vẫn không yên lòng, nói: “Ngày mai anh tan tầm chúng ta cùng đi xem đi, không thể để anh tùy tiện dọn dẹp, đến lúc đó mua một đống đồ quý mà không cần sử dụng, em sẽ bị anh làm tức chết.”

Trịnh Thu Dương cười nói: “Được, tất cả nghe theo em, lúc đó em ghi danh sách cho anh, em muốn mua cái gì anh liền mua cái đó.”

Hai người hôn môi, sau đó cùng đi tắm.

Đệm giường kẽo kẹt kẽo kẹt đến nửa đêm mới dừng lại.

Trịnh Thu Dương hỏi: “Muốn tắm không?”

Viên Thụy nói: “Không được, chân run không đứng lên nổi.”

Trịnh Thu Dương vứt bao đi, vào nhà vệ sinh phao nước tiểu trở về, từ phía sau lưng ôm lấy Viên Thụy chuẩn bị ngủ.

Viên Thụy bỗng nhiên phiền muộn nói: “Nghĩ đến sắp dọn nhà, ngủ không được.”

Trịnh Thu Dương kỳ thực cũng đồng cảm, nói: “Anh cũng không nỡ rời khỏi chỗ này.”

Từ khi quan hệ bọn họ tốt hơn đã ở chỗ này, lần đầu tiên làm, cũng là ở trên cái giường này.

https://thuviensach.vn

Sau đó lại ở nơi này hơn 100 lần, sờ soạng lẫn nhau nhau làm sao, ở chung thế nào.

Trịnh Thu Dương có chút xúc động, hắn chưa từng có tình cảm với bất kỳ "Nơi ở" nào như vậy.

Viên Thụy khổ sở nói: "Sau khi dọn nhà, em sẽ không thể cùng nam thần Bách Đồ đi dạo siêu thị."

Trịnh Thu Dương: "…"

Viên Thụy lật người, đối mặt với Trịnh Thu Dương, nói: "Lúc đó em có thể mời nam thần qua nhà chúng ta chơi không?"

Trịnh Thu Dương nửa ngày mới nghẹn ra một chữ: "Có thể."

Viên Thụy hun anh một cái bẹp, vui vẻ nói: "Anh tốt quá."

Trịnh Thu Dương ở trong tình cảm đang lâng lâng lại đột ngột bị sát không khí như vậy, hắn thật sự đã quen rồi.

Ngày hôm sau, Viên Thụy nói cho Bách Đồ việc cậu sắp chuyển nhà, còn biểu đạt không nỡ, Bách Đồ nói: "Đúng lúc trước Tết anh cũng phải chuyển đi."

Viên Thụy vô cùng bất ngờ, nghĩ thầm nam thần có phải đã suy nghĩ kỹ muốn chia tay với Lương Tỳ nên rời đi không?

Bách Đồ có chút xấu hổ nói: "Tụi anh mua nhà, sắp sửa sang xong rồi, Lương Tỳ dạo này đến xem công nhân làm việc, cho nên lúc trở về bộ dáng lúc nào cũng bẩn thỉu."

Viên Thụy: "…"

https://thuviensach.vn

Bách Đồ nói địa chỉ nhà, cười nói: “Hình như cách nhà mới của hai người không xa.”

Viên Thụy ngổn ngang nói: “Anh mới vừa nói “Tụi anh” mua nhà? “Tụi anh”? Anh và Lương ca sao?”

Bách Đồ gật gật đầu, nói: “Lúc tân gia, mời em và bạn trai qua chơi a.”

Viên Thụy nhiều lần xác nhận: “Anh thật sự nói là anh và Lương ca “Cùng nhau” mua nhà? Tiền ai a?”

Bách Đồ hơi kinh ngạc, nhưng vẫn nói: “Tụi anh không phân rõ ràng như vậy.”

Viên Thụy nghĩ thầm, phải báo cảnh sát! Lương Tỳ cái gã lừa gạt này! Không chỉ lừa sắc nam thần còn lừa tiền nam thần!

Bách Đồ nhìn cậu, hỏi: “Em và bạn trai vẫn phân chia tài chính sao?”

Viên Thụy rầu rỉ nói: “Không có a, tụi em cũng muốn sống với nhau hết đời.”

Bách Đồ cười cười, dường như cảm thấy được như vậy thật tốt.

Viên Thụy cảm thấy không thể nhịn được nữa, nói: “Nam thần, em cho anh biết một chuyện, anh tuyệt đối đừng thương tâm nha.”

Bách Đồ: “? ? ?”

Viên Thụy quyết tâm liều mạng, nói: “Anh hồi trước đi quay phim, có một buổi tối em phát hiện Lương ca dẫn theo một nam nhân về, còn ở trong thang máy như vậy như vậy.”

Bách Đồ: “! ! !”

https://thuviensach.vn

Viên Thụy sợ hắn không tin, dùng sức gật đầu nói: “Thật đó thật đó! Em tận mắt thấy!”

Bách Đồ ngạc nhiên nghi ngờ nói: “Em nói anh ấy và người kia làm gì?”

Viên Thụy khoa tay múa chân hồi lâu, không biết phải nói thế nào, xấu hổ nói: “Nam thần, em bây giờ là Lương ca, anh là gã kia, anh đừng giận nha.”

Bách Đồ: “… Ừ?”

Viên Thụy ôm cổ hắn, rất sống động bắt chước lại hành động Lương Tỳ ngày đó, một bên thận trọng sờ cơ ngực Bách Đồ, một bên ở gần cổ Bách Đồ, vừa nói vừa phà hơi: “Vợ, có phải em xịt nước hoa không? Thơm quá a hắc hắc hắc…”

Bách Đồ: “…”

Viên Thụy buông hắn ra thật nhanh, giơ hai tay lên nói: “Em không phải ăn đậu hủ anh! Lương ca hôm đó chính là sờ mó người kia như vậy!”

Bách Đồ: “…”

Viên Thụy não đại động tố giác nói: “Không phải ngày đó anh còn từ dưới đệm sô pha này phát hiện một cái quần lót sao? Nói không chừng là lúc hai người đó làm cởi ở chỗ này.”

Bách Đồ: “…”

Viên Thụy thành khẩn nói: “Nam thần, anh đừng để bị anh ta lừa nữa!”

Bách Đồ rốt cục không nhịn được cười ra tiếng, cười đến nước mắt sắp chảy ra.

https://thuviensach.vn

Viên Thụy bối rối chốc lát, cảm thấy chắc là Bách Đồ không tin cậu, thương tâm nói: “Em không có lừa anh, em nói đều là thật a.”

Bách Đồ vừa cười vừa nói: “Em nói Lương Tỳ dẫn một người về, có phải là một ca sĩ của nhóm nhạc thần tượng?”

Viên Thụy vội vàng gật đầu, nói: “Đúng vậy!”

Bách Đồ vừa buồn cười vừa bất đắc dĩ nói: “Anh biết em nói tới ai, cậu ấy là em trai chơi với Lương Tỳ từ nhỏ đến lớn, không phải như em nghĩ, hai người bọn họ không thể… Lương Tỳ hắn là uống say, nhìn cậu ấy thành anh.”

Viên Thụy đau lòng nói: “Nam thần, anh quá u mê. Bất quá em hiểu, yêu một người chính là sẽ biến ngốc như vậy, nhưng anh vẫn là phân chia tài chính rõ ràng đi, bằng không sau này cả người cả của đều không còn, quá thảm.”

Bách Đồ lại cười một trận, nói: “Cám ơn em, sẽ không.”

Viên Thụy nhìn ánh mắt của hắn như được yêu đến ngu ngốc, tràn đầy đồng tình cùng bất đắc dĩ.

Bách Đồ hết cách rồi, không thể làm gì khác là nói thật: “Viên Thụy, thật ra anh và Lương Tỳ đều vào quốc tịch Thuỵ Điển, luật hôn nhân của Thuỵ Điển, tài sản trước khi cưới và sau khi cưới đều được tính là tài sản chung, Lương Tỳ có tiền hơn anh, em thật sự không cần lo lắng anh ấy gạt anh.”

Viên Thụy há to miệng: “… Cái gì luật hôn nhân?”

Bách Đồ ngồi thẳng lại, trịnh trọng nói: “Anh và Lương Tỳ, tụi anh đã kết hôn rồi.”

https://thuviensach.vn

Buổi tối Trịnh Thu Dương dẫn Viên Thụy đi xem nhà mới của bọn họ, Viên Thụy dọc đường mặt mày ủ rũ.

Trịnh Thu Dương cho rằng cậu không nỡ rời nhà cũ, liền nói: “Nếu không đừng chuyển, lúc về anh nói với mẹ, anh nói phòng là anh thuê, mẹ cũng chỉ chê anh ở chỗ em.”

Viên Thụy nói: “Không cần, em cũng muốn dọn nhà, có nhà của mình so ra vẫn thoải mái hơn thuê.”

Trịnh Thu Dương nhìn mặt cậu, nói đùa: “Vậy sao em không vui? Nha, anh biết rồi, sắp đi quay, không nỡ xa ông xã đúng không? Vậy đưa ông xã cùng đi, được không?”

Viên Thụy cười, nói: “Anh biết Lương Tỳ ở lầu trên chúng ta không?”

Trịnh Thu Dương nói: “Biết a, lúc Vương Siêu tổ chức sinh nhật anh còn ăn cơm chung bàn với Lương Tỳ, hai người họ quan hệ tốt vô cùng.”

Viên Thụy mở to hai mắt, khóc không ra nước mắt nói: “Thì ra anh biết? Sớm biết vậy em đã bát quái với anh, sẽ không bị mất mặt như hôm nay.”

Trịnh Thu Dương kỳ quái nói: “Bát quái cái gì nha?”

Viên Thụy vẻ mặt đưa đám nói: “Lương Tỳ a, anh ta và nam thần của em là một cặp.”

Trịnh Thu Dương: “… A? !”

Viên Thụy nói: “Là thật a, nam thần còn cho em xem giấy kết hôn của hai người họ… Nam thần em ngay cả trên giấy chứng nhận cũng rất đẹp trai!”

Trịnh Thu Dương: “…”

https://thuviensach.vn

Vương Siêu tuy rằng cả ngày miệng ném loạn pháo, nhưng chưa bao giờ bát quái chuyện của người khác, cho nên hắn căn bản không biết Lương Tỳ và Bách Đồ có quan hệ gì, hắn cũng giống như Viên Thụy cho rằng Lương Tỳ và Bách Đồ là hàng xóm đều ở tầng 22.

"Em đã sớm biết hai người họ ở cùng nhau, lại không thể nói cho anh, xin lỗi nha." Viên Thụy có chút áy náy, "Hôm nay nam thần nói bọn họ cũng phải dọn nhà, lúc đó mời em qua chơi, còn nói dẫn anh theo, em thấy anh ấy không ngại anh biết chuyện này, mới dám nói ra."

Trịnh Thu Dương cũng không phải thích thăm hỏi chuyện X người khác, không để ý nói: "Không sao, anh cũng không phải Phương Sĩ Thanh, một thân bệnh bát quái. Hai người bọn họ kết hôn rồi sao?"

Viên Thụy nói: "Đúng vậy a, em bây giờ mới biết, em còn tưởng Lương Tỳ lừa nam thần, anh ta thoạt nhìn rất giống nam nhân hư hỏng."

Trịnh Thu Dương suy nghĩ bộ dáng Lương Tỳ, không hiểu cách nhìn của Viên Thụy, nói: "Anh sao lại thấy hai người họ rất xứng đôi."

Viên Thụy không vui nói: "Anh ta mới không xứng với nam thần của em."

Trịnh Thu Dương tức giận nói: "Chỉ có em mới xứng, đúng không?"

Viên Thụy giật giật miệng, nhụt chí nói: "Em cũng không xứng."

Trịnh Thu Dương: "…"

Viên Thụy ở trong đầu lục soát hồi lâu, đột nhiên nói: "Vương Tề rất tốt."

Trịnh Thu Dương: "…"

https://thuviensach.vn

Viên Thụy liều mạng ghép đôi: “Anh ấy có thể miễn cưỡng xứng với nam thần Bách Đồ của em.”

Trịnh Thu Dương không vui, nói: “Vậy Phương Sĩ Thanh làm sao đây?”

Viên Thụy sững sờ, một lát sau nói: “Vậy em liền cùng Phương Sĩ Thanh đi.”

Trịnh Thu Dương: “…”

Viên Thụy: “Ha ha ha buồn cười không buồn cười không?”

Trịnh Thu Dương: “… Ha ha ha.” (Đ : … =))))

Căn nhà này là Trịnh Thu Dương mua hơn 2 năm trước, khi đó mẹ hắn cả ngày hối hắn kết hôn, còn nói muốn đem 1 căn nhà của mình cho hắn, hắn không muốn liền vội vàng mua một căn, 3 năm nay cũng trả gần hết.

Tuy rằng mua vội vàng, nhưng cũng đã nhờ bạn bè tìm hiểu hỗ trợ xem qua, khu dân cư xung quanh rất tốt, chỉ là diện tích hơi nhỏ hơn một chút.

“Không có nhỏ!” Viên Thụy vui vẻ ở trong phòng nhảy tới nhảy lui, nói, “Lớn như vậy là được, tương lai mẹ anh muốn đến ở cũng đủ rồi, lớn quá quét tước lao lực.”

Trịnh Thu Dương nói: “Không cần nghĩ nhiều như thế, mẹ anh phỏng chừng cũng không muốn ở cùng chúng ta.”

Viên Thụy cười nói: “Dù sao cũng có 3 phòng, 1 phòng làm thành thư phòng, 2 phòng khác làm thành phòng ngủ, khi nào dì muốn cũng có sẵn.”

Trịnh Thu Dương cầm sổ ghi lại, “Được, hai cái giường.”

https://thuviensach.vn

Viên Thụy nhìn mấy lần, bắt đầu kế hoạch, nói: “Chỗ này để bàn ăn, mua sáu cái ghế, có khách đến cũng không chật chội, chỗ này đổi thành tủ rượu, đem rượu của anh bỏ vào đây. Chỗ này là ghế sô pha, mua vải là được, không cần da thật, bảo dưỡng phiền phức, TV mua 46-in, đừng quá lớn, lỡ mẹ anh qua xem lớn quá sẽ choáng đầu, bàn trà phòng khách không cần mua, lấy cái cũ của chúng ta đem tới, cái đó là em mua, còn mới,…”

Cậu ở phía trước nói phải mua cái gì, Trịnh Thu Dương ở phía sau nhất nhất ghi lại, vừa ghi vừa cười, tâm lý rất thỏa mãn.

. : .

https://thuviensach.vn

VIÊN TIÊN SINH LUÔN KHÔNG VUI

Từ Từ Đồ Chi
www.dtv-ebook.com

Chương 41: Tạm Chia Tay

Tạm chia tay

.

Hai ngày trước khi đi Thượng Hải, Viên Thụy gọi điện cho Phương Sĩ Thanh, muốn hẹn hắn và Vương Tề ăn một bữa cơm.

Giọng mũi của Phương Sĩ Thanh ở trong điện thoại rất nặng, hừ hừ nói: "Tao bị cảm rồi, xin phép nghỉ làm, cũng không muốn ra ngoài, mày tới nhà tụi này nấu cho tao ăn đi."

Viên Thụy quan tâm nói: "Không đi bệnh viện sao?"

Phương Sĩ Thanh nói: "Đi rồi, không nghiêm trọng lắm, hai ngày nữa là khỏe. Mày có tới hay không a?"

Viên Thụy hỏi Trịnh Thu Dương: "Nó bảo đến nhà nó."

Trịnh Thu Dương ngồi sát bên cậu, nghe hai người bọn họ nói chuyện, tức giận nói: "Cái bao cỏ yếu ớt."

Phương Sĩ Thanh cũng nghe thấy, lớn tiếng nói: "Đừng có nói xấu sau lưng tao!"

Trịnh Thu Dương cũng lớn tiếng nói: "Một lát nữa tới nhà mày nói thẳng mặt!"

https://thuviensach.vn

Viên Thụy: “Ha ha ha.”

Hai người bọn họ mua chút hoa quả, cùng đến nhà Phương Sĩ Thanh và Vương Tề.

Nói đến mối quan hệ với Phương Sĩ Thanh, hai người bọn họ không giống nhau, Trịnh Thu Dương và Phương Sĩ Thanh là anh em, còn Viên Thụy và Phương Sĩ Thanh lại giống bạn thân hơn, lúc ở chung với nhau đề tài tán gẫu cũng khác nhau.

“Tao nói với mày a, tao vốn sắp khỏe rồi, tối hôm qua Vương Tề lại muốn tắm với tao.” Phương Sĩ Thanh một bên lau nước mũi một bên nhỏ giọng nói, “Tắm đến mức nước lạnh luôn mà còn chưa chịu dứt, sáng ra tao liền phát sốt.”

Viên Thụy nói: “Cũng tại mày thân thể quá yếu, anh ấy khẳng định không sao.”

Phương Sĩ Thanh không phục nói: “Mày phí lời! Lão đó trước đây luyện quyền anh đó! Đã vậy gần đây bắt đầu luyện lại, còn tham gia giải thi đấu nghiệp dư, ông trời ơi, trước đây 1 đêm 2, 3 lần tao còn có thể nhịn, hiện tại lực tay lão quá mạnh ngay cả bản thân còn không khống chế được, làm nhiều coi như xong, mày xem hông tao nè, mẹ nó chứ ân ái, quả thực chẳng khác gì bị ngược đãi.”

Hắn mặc một cái áo vải bông rộng thùng thình trên người, xốc áo lên cho Viên Thụy nhìn, hai bên bên eo đều bị bầm ứ đỏ, nhưng lại rất sắc tình.

Viên Thụy cau mày nhìn, nói: “Mày thật là trắng.”

Phương Sĩ Thanh hắt hơi một cái, không nghe rõ cậu nói cái gì, “A? Đúng rồi, lần trước bạn học mày kết hôn có cả Mạnh Lai, mày có gặp không?”

https://thuviensach.vn

Viên Thụy nhỏ giọng nói: “Sau đó tao còn gặp lại trong một sự kiện, tao không nói với Thu Dương.”

Phương Sĩ Thanh kinh hãi, nói: “Hai người làm cái gì? Chẳng lẽ là…”

Viên Thụy vội nói: “Mới không có, chỉ nói mấy câu.”

Phương Sĩ Thanh hết sức hứng thú, “Nói cái gì ?”

Viên Thụy như cái máy lặp lại toàn bộ đối thoại của cậu với Mạnh Lai ngày hôm đó.

Phương Sĩ Thanh hai mắt toả sáng nói: “Oa, nói như vậy Mạnh Lai thật sự thích mày a? Sao mày không hỏi rõ năm đó đến cùng là xảy ra chuyện gì?”

Viên Thụy nói: “Cậu ấy nói là tự cậu ấy làm, cũng qua lâu như vậy rồi, tao cũng không còn thích, sao phải hỏi rõ ràng như vậy.”

Phương Sĩ Thanh khó hiểu, “Mày không hiếu kỳ chút nào sao? Nếu là tao tao phải hỏi cho rõ, nếu không hỏi rõ ràng tao ăn không vô.”

Viên Thụy xoa xoa bụng, nói: “Đúng lúc ăn không vô, tao gần đây nghỉ ngơi ăn nhiều quá, có chút mập, phải giảm cân.”

Phương Sĩ Thanh lấy tay đo hông của cậu, câm nín nói: “Giảm cái cân gì, tao thấy mày mặc quần hai thước cũng phải tuột.”

Viên Thụy cau mày nói: “Không phải a, năm nay tao toàn mặc 2 thước 1.”

Phương Sĩ Thanh cảm khái nói: “May mà mày không phải người yêu Vương Tề, nếu không lúc bất cẩn sẽ bẻ gãy mày luôn.”

Viên Thụy: “…”

https://thuviensach.vn

Trịnh Thu Dương từ phòng bếp đi ra, nói: “Rửa đồ ăn xong rồi.”

Viên Thụy nói: “Vậy tao đi nấu đây, hai người nói chuyện đi.” Cậu đứng lên, lại không yên lòng nhìn Phương Sĩ Thanh.

Phương Sĩ Thanh nháy mắt với cậu, tỏ vẻ mình tuyệt đối sẽ không bát quái loạn xạ.

Viên Thụy vào nhà bếp, Trịnh Thu Dương ngồi trên một cái ghế sô pha khác, lấy remote mở TV, hỏi Phương Sĩ Thanh: “Mày tối hôm qua có xem giải ngoại hạng anh không?”

Phương Sĩ Thanh sụt sịt lau nước mũi, dõng dạc nói: “Tăng ca về quá muộn, không muốn xem.”

Trịnh Thu Dương đổi đài TV sang số 5, nói: “Không xem cũng tốt, xem rồi tức chết được, mùa này Chelsea là đội phá hoại!”

Trong TV đang phát trận thi đấu nhảy cầu, hai người đều không có hứng thú, thuận miệng 8 về bóng đá mấy câu, Phương Sĩ Thanh còn nói: “Viên Thụy lần này phải đi hơn một tháng, mày đàng hoàng chút, nếu không cẩn thận tao thay nó xử mày.”

Trịnh Thu Dương nhìn hắn khinh bỉ, nói: “Dựa vào cái thân thể bệnh tật tàn phế của lão gia ngài, chà chà.”

Phương Sĩ Thanh cả giận nói: “Đừng xem thường tao, tao có học chút kỹ thuật từ Vương Tề, một phút thôi là đánh cho mày quỳ xuống gọi đại ca!”

Hai người vừa xem TV vừa xiêng xỏ nhau, chờ Viên Thụy nấu cơm xong, Phương Sĩ Thanh liền nôn nóng muốn ăn ngay, Viên Thụy nói: “Không chờ Vương Tề sao?”

https://thuviensach.vn

Phương Sĩ Thanh nhìn thức ăn trên bàn hai mắt tỏa ra lục quang, dứt khoát xua tay nói: “Không chờ không chờ, lão một khi tăng ca sẽ không về, tao sắp đói chết rồi!”

Hắn và Vương Tề đều không nấu cơm, thật vất vả mới được cơm nhà, hắn như bão táp quét một chén to, ôm bụng ợ no một cái.

Mới động mấy đũa Viên Thụy và Trịnh Thu Dương: “…”

Trịnh Thu Dương nói: “Mày là quỷ chết đói hả?”

Phương Sĩ Thanh khoa trương nói: “Biết Viên Thụy tới nên tao không thèm ăn cơm trưa, chờ bữa đại tiệc này đó.”

Viên Thụy được khen vui vẻ, Trịnh Thu Dương nhìn cậu vui vẻ, đương nhiên cũng vui vẻ.

Thẳng đến khi cơm nước xong, Vương Tề cũng chưa trở về, Trịnh Thu Dương bị gọi đi rửa chén, Phương Sĩ Thanh lôi Viên Thụy vào phòng.

“Đây là” Phương Sĩ Thanh từ trong tủ quần áo lấy ra mấy cái túi, nói, “Tao thấy cái túi này rất hợp với nam phiếu[1] của mày, cái đựng văn kiện này cũng khá lớn, còn cái bóp tiền màu huỳnh quang này cho mày, Vương Tề chê tao dùng quá tao, mày dùng hợp hơn, nam phiếu của mày rất quê mùa không xứng với nó.”

[1] 男票 : ý chỉ bạn công của Tiểu Thụy, nhưng Đậu không biết dịch sao để vậy luôn

Viên Thụy nghĩ thầm, nam phiếu của tao mới không quê mùa! So với nam phiếu của mày còn Tây hơn!

Cậu không dám nói, nhìn hai cái túi này một chút, cảm thấy rất thích, nói: “Cũng đẹp, cám ơn mày a.”

https://thuviensach.vn

Phương Sĩ Thanh lại lấy ra một túi mỹ phẩm dưỡng da, “Cái này cũng cho mày, tao mua nhiều lắm, dùng không hết sợ quá hạn, da hai đứa cũng gần như nhau, mày cũng dùng được.” (Đ : Trời ơi khuê mật là đây … :v)

Viên Thụy cảm thấy nhiều đồ quá, nói: “Tao chuyển khoản cho mày nha.”

Phương Sĩ Thanh nghe xong liền muốn trở mặt, khó chịu nói: “Mày tưởng tao muốn bán hả, muốn bán tao đã bán trực tiếp ở chỗ làm, làm gì còn để cho mày.”

Viên Thụy không thể làm gì khác hơn là nói: “Vậy, sau này tao cho mày cái khác.”

Phương Sĩ Thanh thích quần áo đẹp, đại khái mặc số mấy Viên Thụy cũng đoán được, sắp tới từ Thượng Hải trở về mua cho hắn vài bộ quần áo mới đi.

Hơn 9 giờ, Trịnh Thu Dương và Viên Thụy tạm biệt rời đi.

Trên đường, Viên Thụy ôm túi mở xem, Trịnh Thu Dương hỏi cậu: “Nó cho em cái gì?”

Viên Thụy vui vẻ nói: “Mỹ phẩm dưỡng da, nó và Vương Tề ra nước ngoài chơi, mua nhiều quá không dùng hết, cho em.”

Trịnh Thu Dương nảy sinh cảnh giác nói: “Em cũng đừng học xấu nó, cả ngày make up cho đẹp, vừa ra khỏi cửa liền trêu hoa ghẹo nguyệt.”

Viên Thụy ha ha vài tiếng, rồi lại hâm mộ nói: “Nó trắng lại đẹp như vậy mới được người ta thích, em mà trắng như nó là được rồi.”

Trịnh Thu Dương: “…”

https://thuviensach.vn

Viên Thụy liếc anh một cái, nói: “Anh cũng thích trắng đi? Em thấy bạn gái của anh đều rất trắng.”

Trịnh Thu Dương nghiêm mặt nói: “Thần tượng của anh là Rihanna.”

Viên Thụy thấu hiểu gật gật đầu, “Ừ, ngực to.”

Trịnh Thu Dương: “…”

Thực sự là nhảy vào sông Hoàng Hà cũng không rửa sạch.

Hai ngày sau đúng vào cuối tuần, Viên Thụy sáng sớm xuất phát đi Thượng Hải, Trịnh Thu Dương đưa cậu xuống lầu, Triệu Chính Nghĩa đem hành lý bỏ vào trong cốp sau.

“Đừng ăn đồ bên ngoài.” Viên Thụy không yên lòng dặn dò, “Cố gắng ở với dì, có cơm ăn, còn có thể bồi dì.”

Trịnh Thu Dương có chút ưu thương, gượng cười nói: “Ừ, biết rồi, em cũng phải tự lo cho mình.”

Hai người đứng đó, nhìn nhau không nói gì, lưu luyến không rời.

Triệu Chính Nghĩa nhìn mấy phút, bây giờ nhìn không nổi nữa, giục nói: “Viên Ca, phải lên máy bay.”

Viên Thụy đành phải nói: “Em đi a.”

Bạn đang ❓

Cậu ngồi vào trong xe, cách cửa sổ vẫy tay tạm biệt cùng Trịnh Thu Dương.

Triệu Chính Nghĩa lái xe đi một đoạn đường, bất thình lình quay đầu lại nhìn, kinh hãi nói: “Viên Ca, cũng đâu đến nỗi, chỉ là đi quay phim thôi

https://thuviensach.vn

chứ đâu phải một đi không trở lại?”

Viên Thụy khóc không dừng được, lúng túng nói: “Tôi cũng không biết bị làm sao, chính là không nhịn được.”

Triệu Chính Nghĩa: “…”

Viên Thụy dùng tay áo lau mắt, nói: “Cậu tuyệt đối đừng nói cho người khác biết a.”

Triệu Chính Nghĩa: “… Không nói.”

Viên Thụy cứ luôn khóc đến sân bay, trước khi xuống xe không thể không đeo kính râm, lên máy bay rồi mới không khóc nữa, chỉ là làm ổ trên chỗ ngồi, ngẩn người sững sờ nhìn ngoài cửa sổ, như người mất hồn.

Trịnh Thu Dương cũng không tốt hơn cậu bao nhiêu, chờ cậu đi rồi về nhà, đứng nằm ngồi đều cảm thấy không ổn, trên người giống như thiếu một cái linh kiện, không được tự nhiên, trong lòng vắng vẻ vô cùng khó chịu, đến trưa, qua chỗ mẹ hắn ăn cơm.

Mẹ Trịnh càm ràm vài câu, cảm thấy cả người hắn đều không ổn, suy nghĩ một chút hỏi hắn: “Nó đi làm gì? Cuối tuần cũng không ở cùng con được?”

Trịnh Thu Dương nói: “Đi nơi khác quay phim.”

Mẹ Trịnh nói: “Ngày nào đi?”

Trịnh Thu Dương phờ phạc nói: “Sáng sớm hôm nay.”

Mẹ Trịnh dùng đầu đũa gõ đầu hắn, mắng: “Mới đi có hai tiếng mà con bày vẻ mặt đưa đám cho ai xem hả? Nhìn con chả có chút tiền đồ!”

Trịnh Thu Dương nghĩ thầm, ta thao, mới có hai tiếng.

https://thuviensach.vn

Viên Thụy vừa xuống máy bay liền được fan nhiệt tình vây quanh, các cô gái đem hoa tươi đồ ăn vặt và chút quà nhỏ nhét đầy lòng cậu, cậu cũng không nỡ cho người khác cầm, ôm một đống, đi càng chậm bước càng khó khăn, Lý Linh Linh không đi theo, Dương Lộ sắp xếp nhân viên an ninh ngăn lại mới đưa cậu từ phi trường lên xe bảo mẫu được.

Cách cửa sổ, cậu còn vẫy tay với các fan ở bên ngoài chen chúc không chịu đi, Triệu Chính Nghĩa nói: “Viên Ca, cửa sổ xe có màng phản quang, họ ở bên ngoài không nhìn thấy.”

Viên Thụy vui vẻ tiếp tục huơ, nói: “Không sao, vẫy tay không mệt.”

Triệu Chính Nghĩa không còn gì để nói, đã biết cậu chính là người như vậy.

Xe bảo mẫu rốt cục rời khỏi sân bay, Viên Thụy đem quà xếp gọn gàng vào trong túi, đặt ở một bên, sau đó mới gọi điện thoại cho Trịnh Thu Dương.

Triệu Chính Nghĩa nháy mắt với cậu, ám chỉ trên xe không phải chỉ có người của mình, còn có tài xế bản địa và một nữ trợ lý Dương Lộ phái tới, nói chuyện phải để ý.

Bên kia nhận, Viên Thụy đè nén tâm tình nói: “Em đến Thượng Hải rồi.”

Trịnh Thu Dương: “…”

Viên Thụy: “Này? Alo?”

Trịnh Thu Dương: “Anh nhớ em.”

Viên Thụy: “…”

https://thuviensach.vn

Nghe âm thanh phía sau không đúng, nữ trợ lý nghiêng đầu qua xem, thấy Viên Thụy đang khóc, nhất thời kinh ngạc nhìn Triệu Chính Nghĩa đang ngồi ở bên cạnh cô.

Triệu Chính Nghĩa trái lương tâm nhỏ giọng nói: “Anh ấy đang gọi điện cho ba, chú thân thể không khỏe.”

Nữ trợ lý thấu hiểu gật đầu.

Chú Trịnh đầu kia điện thoại nói: “Viên Tiểu Thụy, anh xin nghỉ qua quay phim với em đi.”

https://thuviensach.vn

VIÊN TIÊN SINH LUÔN KHÔNG VUI

Từ Từ Đồ Chi

www.dtv-ebook.com

Chương 42: Ngủ Ngon Moah Moah

Ngủ ngon moah moah

.

Lời này thật ra cũng chỉ là một cách biểu đạt khác.

Viên Thụy lau nước mắt, nhỏ giọng nói: “Anh làm việc cho tốt, em sẽ nghiêm túc quay phim để tranh thủ về sớm một chút.”

Trịnh Thu Dương thở dài nói: “Chỉ mới có một lúc, mà cảm giác giống như đã nửa đời không gặp em.”

Viên Thụy lại thổn thức, nói: “Em cũng vậy a.”

Trịnh Thu Dương nghe giọng cậu rất nhỏ, hỏi: “Bên cạnh có ai không?”

Viên Thụy nói: “Có, Tiểu Triệu, tài xế và một nữ trợ lý, bây giờ tụi em đang đến khách sạn.”

Trịnh Thu Dương thấy nói chuyện như vậy không tiện, đành phải nói: “Vậy khi nào em sắp xếp xong lại gọi cho anh.”

Viên Thụy nói: “Được.”

Nói là cúp, nhưng hai người lại không ai cúp trước.

https://thuviensach.vn

Viên Thụy nói: “Anh cúp trước đi.”

Trịnh Thu Dương nói: “Nếu không, hay là nói thêm mấy câu đi.”

Viên Thụy: “. . . Hắc hắc.”

Cậu vẻ mặt nhộn nhạo, lẩm bẩm nói cho Trịnh Thu Dương biết lúc cậu ở trên máy bay uống nước trái cây gì, xuống máy bay các fan lại tặng cậu cái gì, cả vẻ mặt và giọng nói đều đang không ngừng tỏa ra bọt khí phấn chấn.

Cái dáng vẻ này mà là gọi điện thoại cho ba ba? Nữ trợ lý hết sức nghi ngờ nhìn Triệu Chính Nghĩa.

Triệu Chính Nghĩa ngồi thẳng tắp, giả bộ như cái gì cũng không nhìn thấy. (Đ : Tội nghiệp anh =)))

Cuộc gọi này kéo dài tới khi đến khách sạn, Viên Thụy mới lưu luyến không rời nói: “Đến khách sạn rồi, em cúp đây.”

Trịnh Thu Dương nói: “Ừ, khi nào thong thả rồi lại gọi cho anh.”

Viên Thụy nói: “Ừ. . . Oa a a a!”

Trịnh Thu Dương cả kinh: “Sao vậy?”

Viên Thụy kích động nói: “Khách sạn này có em trai chào cửa rất đẹp trai a! Quá đẹp trai!”

Trịnh Thu Dương: “. . .”

Viên Thụy vui vẻ nói: “Em cúp đây! Tạm biệt!”

Trịnh Thu Dương còn chưa kịp nói gì bên kia đã cúp, thâm tình hơn nửa ngày giờ phút này chú Trịnh nhất thời giận sôi .

https://thuviensach.vn

Đồng tiểu ca[1] giữ cửa chào này thật sự rất đẹp trai, dáng người cũng đẹp, Viên Thụy từ trên xe bước xuống, lén nhìn người ta vài cái, không biết khách sạn 5 sao này trả tiền lương bao nhiêu, thu nhập có xứng với gương mặt này không

[1] còn rất trẻ

Tiểu ca cảm nhận được ánh mắt của cậu, hướng cậu khẽ mỉm cười.

Viên Thụy căng thẳng đáp trả lại một nụ cười, trong lòng lại bóc bóc pháo hoa nổ tung, thật sự rất đẹp trai a!

Nữ trợ lý Dương Lộ phái tới dẫn cậu lên phòng, nói: “Gần đây khí trời không tốt lắm, thường qua trưa sẽ mưa một trận, bất quá phòng hướng mặt trời, có ánh nắng đỡ hơn một chút, đợi vài ngày nữa sẽ tốt hơn. Viên ca có hài lòng không? Nếu như không hài lòng chúng ta có thể đổi phòng, phòng đều được tổ quay phim bao, anh muốn chọn lúc nào cũng được, dù sao nhóm diễn viên khác còn chưa có vào ở.”

Viên Thụy không phải diễn viên, cũng chưa từng hưởng thụ qua đãi ngộ của diễn viên, có chút thụ sủng nhược kinh, vội nói: “Không cần không cần, phòng này cũng tốt rồi, rất tốt.”

“Nhà ăn ở tầng 9, bữa trưa và bữa ăn tối là buffet, đương nhiên nếu Viên ca muốn ăn một mình cũng được, đoàn phim sẽ trả.” Nữ trợ lý nói đùa nói, “Chỉ là đừng quá khoa trương, ví dụ như Laffey năm 82, đoàn phim chịu không nỗi.”

Viên Thụy vội nói: “Không có, tôi rất thích ăn buffet.”

Triệu Chính Nghĩa khụ một tiếng.

Nữ trợ lý cười cười, nói: “Vậy Viên ca sắp xếp lại hành lý trước đi, nghỉ ngơi một lúc, tôi không quấy rầy nữa.”

https://thuviensach.vn

Cô vừa đi, Triệu Chính Nghĩa nhịn nãy giờ không chịu nỗi nữa nói: “Dương tổng thật đúng là danh bất hư truyền, đoàn phim của bà ấy cũng quá có tiền đi! Toàn bộ đều ở khách sạn 5 sao, tôi trước kia đi cùng Lương ca còn chưa từng thấy đãi ngộ này, Lương ca còn phải thường xuyên móc tiền túi đổi lại 5 sao cho mình.”

Viên Thụy cũng rất khiếp sợ, “Tôi chỉ nghe nói lần này đãi ngộ rất tốt, chỉ là không ngờ tốt tới như vậy.”

Triệu Chính Nghĩa nói: “Đương nhiên, nghe người ta nói mỗi lần Dương tổng quay phim đều rất chịu đập tiền, phim thần tượng nha, ngoại trừ tuấn nam mỹ nữ còn có đồng phục bối cảnh, phim lôi thì lôi, nhưng thật sự rất đẹp, trước kia quay một bộ phim học đường, muốn lấy cảnh tại một trường đại học, trường học người ta ban đầu thật ra không muốn, bà ấy liền tặng cho một cái thư viện.”

Viên Thụy: “! ! !”

Triệu Chính Nghĩa bát quái nói: “Bà ấy vốn rất có tiền, mấy năm trước ly hôn còn được chia không ít từ chồng trước, mẹ nuôi thật là giàu!”

Viên Thụy: “. . .”

Triệu Chính Nghĩa còn nói: “Nữ chính Tống Hoan Nhan của phim này cũng có sự giúp đỡ, bắp đùi của kim chủ cô ta cũng rất rắn chắc. Đoàn phim này có 2 phú hào, đến lúc tuyên truyền lại tàn nhẫn đập thêm một khoản, không nổi cũng khó. Viên ca, chúng ta lúc này thật sự là lên hỏa tiễn rồi.”

Viên Thụy nghe giọng điệu hắn nói về Tống Hoan Nhan có chút khinh thường, không nhịn được nói: “Tôi và Tống Hoan Nhan từng hợp tác, cô gái đó rất đơn thuần, quay phim cũng rất nghiêm túc, không phải loại người như vậy.”

https://thuviensach.vn

Triệu Chính Nghĩa lơ đễnh nói: “Biết người biết mặt khó biết tri tâm, dù sao đừng đắc tội cô ta là được. Bất quá cũng không sợ, Dương tổng chính là mẹ nuôi ta.”

Viên Thụy nghĩ thầm, tôi còn không gọi mẹ nuôi được, cậu ngược lại gọi thật thuận miệng.

Nữ chính Tống Hoan Nhan xế chiều vừa đến đã tới tìm Viên Thụy trước tiên.

Cô nhỏ hơn Viên Thụy hai tuổi, trước kia học múa, không phải xuất thân chính quy, vốn dĩ chỉ quay quảng cáo, ngoại trừ xinh đẹp những điều kiện khác không tính là quá tốt, nhưng là người thực sự chăm chỉ, gần hai năm qua đã nếm thử tất cả loại hình nhân vật, đã trở thành Tiểu Hoa nổi bật trong nhóm tân sinh.

Trước kia lúc hợp tác, Viên Thụy cũng rất thích cô, cô cũng rất thích tụ tập với Viên Thụy, khi đó hai người hai đối diễn, lúc đợi diễn cực khổ, liền kết nhóm nói chuyện phiếm giết thời gian.

Nhớ lại chuyện cũ, Tống Hoan Nhan nói: “Em xem chương trình của anh rồi, rất thích anh a, trạng thái bây giờ của anh cũng thật tốt.”

Viên Thụy xấu hổ nói: “Anh cũng là phúc tinh gặp được quý nhân thôi. Em bây giờ không tệ, càng ngày càng xinh đẹp, diễn kỹ cũng ngày càng tốt.”

Tống Hoan Nhan cười vui vẻ, đem mặt ra phía trước lấy tay chỉ, hỏi: “Anh nhìn em có gì thay đổi không?”

Viên Thụy không hiểu, vẻ mặt mờ mịt.

Tống Hoan Nhan chỉ chỉ lỗ mũi, cười nói: “Anh xem, em sửa lại mũi.”

https://thuviensach.vn

Viên Thụy nhìn kỹ, nói: “Cũng không quá rõ, chỉ cao hơn trước kia một chút “

Tống Hoan Nhan cười ha ha ha nói: “Trên mạng đều nói em đổi đầu rồi, anh còn nói không rõ.”

Viên Thụy nói: “Con gái ai không muốn làm đẹp a, anh thấy lúc trước em cũng xinh rồi, hiện tại cũng đẹp như vậy, đừng để ý bọn họ nói gì. Trên mạng kiểu người gì cũng có, còn có người nói anh bị quy tắc ngầm, mà cái nữ chủ trưởng đài truyền hình bọn họ thảo luận kia anh còn chưa từng thấy mặt.”

Tống Hoan Nhan cười nói: “Bọn họ biết anh thích người đẹp, nên tự biên soạn ra một kịch bản.”

Lúc Viên Thụy và cô ở chung một tổ, cậu thầm mến một đạo diễn trong đoàn phim, Tống Hoan Nhan thì có hảo cảm với một thợ make up, kết quả bọn họ còn chưa kịp bày tỏ, đã phát hiện đạo diễn kia mặt chính phong lưu mặt trái tra nam, mà thợ make up kia lại là một gay hơi ẻo lả.

Nhớ lại chuyện xưa, hai người bọn họ liền buồn cười một trận, vật đổi sao dời, thất vọng mất mác năm đó giống như phong cảnh lướt qua, cho dù không đẹp, nhưng cũng đáng để hoài niệm.

Đến tối, cơ bản người của đoàn phim đều đến hết, chỉ có diễn viên nam thứ thông báo rạng sáng mai mới có thể đến, cũng không làm trễ nãi buổi động máy sáng mai. Nhà sản xuất Dương Lộ cũng có việc ở Quảng Châu, cũng ngày mai mới đến được.

Cơm tối, đoàn phim và diễn viên tụ họp lại, xem như trước khi bắt đầu công việc thì làm quen trước.

Cơm nước xong, đạo diễn lại lôi kéo Viên Thụy nói chuyện, nói con gái bà là fan của cậu, trong phòng ngủ toàn dán poster của cậu, vân vân và

https://thuviensach.vn

mây mây, đem cậu khen một trận.

Viên Thụy không thể làm gì khác là xấu hổ nghe xong, trở về phòng đã 11 giờ, vội vã gọi video cho Trịnh Thu Dương.

Trịnh Thu Dương ở bên kia hiện mặt ra, nói: “Còn nhớ anh sao?”

Viên Thụy lấy lòng nói: “Bận đến bây giờ mới có thời gian, đừng giận a.”

Trịnh Thu Dương cũng không phải giận thật, hỏi: “Mặt đỏ như vậy, uống rượu sao?”

Viên Thụy sờ sờ mặt, “Không có, đạo diễn luôn khen em, khen đến mức đỏ mặt.”

Trịnh Thu Dương trước đó đã hỏi thăm qua, biết đạo diễn là nữ, cũng không quá để ý, chỉ nói: “Em đừng uống cùng bọn họ, ai biết được đoàn phim của em có biến thái hay không.”

Viên Thụy ngoan ngoãn nghe, nói: “Ừ, không uống. Anh chiều nay làm gì?”

Trịnh Thu Dương còn nói: “Đi dạo trung tâm, mua tủ lạnh và máy giặt cho nhà mới của chúng ta, chỉ là mua hơi trễ, ngày mai mới giao tới.”

Viên Thụy hỏi: “Tủ lạnh loại lần trước em xem trên Gome online[2] có không? Ở cửa hàng bán bao nhiêu a?”

[2] Trang bán hàng online www.gome.com.cn.

Trịnh Thu Dương nói: “Là cái đó, giá giống như trên mạng.”

Viên Thụy mới thả tâm, lại hỏi: “Máy giặt mua cửa trước hay cửa trên?”

https://thuviensach.vn

Trịnh Thu Dương nói: “Không phải em kêu anh mua cửa trước sao? Anh nhớ mà.”

Viên Thụy nói: “Ừ, cửa trước không làm rách quần áo. Mấy kg a?”

Trịnh Thu Dương đã sớm quên, suy nghĩ một lúc mới nói: “Hình như là 7 kg.”

Viên Thụy kinh ngạc nói: “Đồ trong nhà đâu tới 7 kg a! 6 kg là đủ rồi! Anh lại bị lừa!”

Trịnh Thu Dương: “. . .”

Viên Thụy dặn dò: “Sáng sớm ngày mai phải đổi lại 6 kg, đi sớm một chút, lỡ đi trễ bọn họ đưa về nhà, nói không chừng còn phải trả thêm một khoản phí ship.”

Trịnh Thu Dương không nhịn được cười, nói: “Được, sáng sớm mai anh sẽ đi.”

Viên Thụy không yên lòng nói: “Nhớ chỉnh đồng hồ báo thức, ai, hay là em gọi anh dậy?”

Trịnh Thu Dương có hơi hướng tới Morning call, nói: “Em gọi anh đi, đồng hồ không gọi anh tỉnh được.”

Hai người cách màn hình lưu luyến không rời nhìn hồi lâu, Viên Thụy mới nói: “Em đi tắm, sáng mai tuyên bố động máy, ngủ muộn dậy trễ tinh thần sẽ không tốt.”

Trịnh Thu Dương nói: “Vậy em đi đi, anh cũng ngủ.”

Viên Thụy có chút xấu hổ, chu môi làm động tác hôn nhẹ, nói: “Ngủ ngon, moah moah.”

https://thuviensach.vn

Trịnh Thu Dương manh đến toàn thân bị điện giật, giọng nói cũng phát run, nói: “Moah moah.”

Viên Thụy bên này nhấn “End”, Trịnh Thu Dương nhấn nút lui ra ngoài màn hình chính, thấy Wallpaper lại không nhịn được cười.

Tấm hình này là hắn chụp, Viên Thụy lúc ấy đang ngồi ở ghế phụ ăn kem, kem đang ở trên môi cậu, cậu lại cảm giác bị chụp lén, tỏ vẻ bất đắc dĩ “Ai nha anh lại chụp em”, ánh mặt trời từ cửa sổ chiếu lên tóc và lên mặt cậu, giống như một tầng nhu hòa lọc kính, xinh đẹp mà ôn nhu.

Mắt của cậu rất to, con ngươi đen nhánh sáng ngời, đôi mắt và những bộ phận khác màu sắc khó phân biệt, đôi mắt rất giống của trẻ nhỏ. Lông mi không dài, nhưng lại dày, mắt 2 mí mỏng, lúc hôn sẽ thấy mạch máu sáng màu phía trên, cho dù không cười, đuôi mắt cũng cong cong. Sống mũi cậu rất cao, lỗ mũi lại không to, miệng nhỏ, môi có nhiều thịt, lúc cười lên bên trái gương mặt có một lúm đồng tiền, bên phải không có.

Viên Thụy là một nam nhân đẹp trai, ngũ quan anh tuấn, dáng người xuất chúng, màu da tuy tối màu nhưng rất đẹp, đặc biệt là lúc người đầy mồ hôi, quả thực gợi cảm chết người.

Trịnh Thu Dương đặt iPad xuống, nội tâm và hạ thân cùng lúc rục rịch động dục.

Viên Thụy đang đang tắm sao? Muốn tắm cùng quá a!

Chú Trịnh vừa quay tay vừa tưởng tượng.

https://thuviensach.vn

VIÊN TIÊN SINH LUÔN KHÔNG VUI

Từ Từ Đồ Chi
www.dtv-ebook.com

Chương 43: Nhớ

Nhớ

.

Tắm rửa xong Viên Thụy lại ngủ không được.

Cậu có hơi lạ giường, mỗi lần chuyển tới chỗ mới cũng phải mấy ngày mới quen được, gối khách sạn cũng không có ngủ thoải mái như trong nhà.

Hơn nữa, bên cạnh trống rỗng, lại muốn gọi cho Trịnh Thu Dương rồi.

Cậu lấy điện thoại qua xem đồng hồ, đã qua 12 giờ, quá muộn rồi, hay là sáng sớm ngày mai lại gọi đi.

Đổi tư thế nằm, đèn bàn đầu giường khắc hoa văn rất đẹp, cậu nhìn chăm chú trong chốc lát, thầm nghĩ muốn mua cho nhà mới 2 đèn bàn đẹp, trước khi ngủ cậu và Trịnh Thu Dương có thể dựa vào nhau xem manga và tạp chí, chỉ nghĩ thôi đã cảm thấy quá mức ấm áp.

Nghĩ như vậy rồi, cậu dứt khoát mở Taobao ra, chọn lựa hồi lâu, đem mấy cái đèn bàn đã chọn bỏ vào giỏ hàng nhưng không có mua. Không thể mua đồ trước khi ngủ, nghe người ta nói buổi tối là thơi gian dễ xúc động nhất, nhất định phải đợi ban ngày bình tĩnh chọn lại một cái.

Đóng Taobao, cậu lại dùng tài khoản phụ lướt weibo, xem mấy mục rút thưởng, xem vài tiết mục ngắn, vẫn không có buồn ngủ.

https://thuviensach.vn

Nhớ nhà quá, cũng nhớ bạn trai.

Sáng ngày hôm sau, cậu thức dậy trễ hơn bình thường.

Hơn 7 giờ, Triệu Chính Nghĩa gõ cửa gọi cậu đi ăn sáng, cậu mới vội vàng hấp tấp bò dậy mặc quần áo, cách cửa phòng hỏi: “Dì Dương từ Quảng Châu đến chưa?”

Triệu Chính Nghĩa nói: “Vừa rồi nghe nói đã xuống máy bay, sắp đến, có thể kịp buổi công bố.”

Viên Thụy mặc quần áo tử tế đi ra, Triệu Chính Nghĩa giúp cậu làm ly nước mật ong, đưa cho cậu nói: “Không nóng, vừa lúc có thể uống, sao mắt thâm quầng nặng như vậy? Ngủ không ngon?”

Viên Thụy cầm ly uống xong, ngượng ngùng nói: “Tôi lạ giường.”

Triệu Chính Nghĩa quan tâm nói: “Vậy trạng thái bây giờ ổn không? Nếu không nói trước với ban tổ chức, lúc công bố hỏi anh ít câu thôi.”

Viên Thụy dụi mắt, nói: “Làm được, không thành vấn đề.”

Đánh răng rửa mặt xong, cậu và Triệu Chính Nghĩa cùng nhau đến tầng 9 ăn buffet sáng, gặp được Tống Hoan Nhan, cô đã chải tóc trang điểm xong rồi, cũng không ăn gì, chỉ lấy ly cà phê ngồi ở đó uống từ từ.

Viên Thụy chào cô, cô cũng nhìn ra Viên Thụy ngủ không ngon, lại quan tâm hỏi mấy câu.

Sau khi tách ra, Triệu Chính Nghĩa lặng lẽ bát quái nói: “Người thật cũng không có đẹp như trên TV a, hơn nữa quá gầy, cũng không có ngực, không biết kim chủ coi trọng cô ta cái gì…”

“Tiểu Triệu.” Viên Thụy nghiêm túc nhìn hắn, nói, “Cậu có thể đừng nói cô ấy như vậy hay không?”

https://thuviensach.vn

Triệu Chính Nghĩa ngừng miệng, có chút xấu hổ, đây là lần đầu tiên Viên Thụy dùng giọng điệu này nói chuyện với hắn.

Vội vàng ăn điểm tâm, hai người trở về phòng, Triệu Chính Nghĩa không nói thêm gì nữa.

Viên Thụy ngồi ở đó nhìn bộ dạng không nói tiếng nào của hắn, hỏi: "Tiểu Triệu, giận sao?"

Triệu Chính Nghĩa cũng không phải tức giận, chỉ có chút không vui, nói: "Viên ca, những chuyện tôi nói vừa rồi cũng không phải là nói lung tung tùy tiện, cho dù tôi không nói, người khác cũng sẽ nói, anh có thể ngăn miệng mọi người sao?"

Viên Thụy có chút mất mác nói: "Tôi không quản được người khác, nhưng cậu là bạn của tôi a."

Triệu Chính Nghĩa: "…"

Hồi lâu sau hắn mới nói: "Anh mau thay quần áo đi, nửa tiếng nữa là lên đường."

Viên Thụy nhìn hắn một chút, hỏi: "Cậu không giận tôi sao?"

Triệu Chính Nghĩa cười nói: "Ai lại đi giận bạn mình?"

Viên Thụy cũng cười lên, nói: "Vậy cậu ở bên ngoài chờ tôi một lát, tôi gọi điện thoại, sau đó thay quần áo."

Triệu Chính Nghĩa trong lòng tự nhủ, ai, lại gọi điện thoại cho "Chú".

Trịnh Thu Dương đã tỉnh từ sớm, đặt di động và iPad kế gối, nằm đợi Viên Thụy morning call cho hắn, ngó trái ngó phải đợi mãi không thấy, khó chịu thật lâu.

https://thuviensach.vn

Đợi đến khi Viên Thụy gọi tới, hắn lại làm bộ như mới bị đánh thức, giả vờ oán giận nói: “Mới có mấy giờ a, sao lại sớm như vậy?”

Viên Thụy ở bên kia nói: “Đã 8 giờ rồi, anh dậy ăn chút gì đi, còn phải đi đổi máy giặt đó.”

Trịnh Thu Dương hết sức tức giận, lúc này oán trách thật: “Máy giặt máy giặt, chỉ nhớ thương máy giặt!”

Viên Thụy: “…”

Trịnh Thu Dương cả giận nói: “Sao không hỏi xem anh ngủ ngon không?”

Viên Thụy liền nghe lời hỏi: “Vậy anh ngủ ngon không a?”

Trịnh Thu Dương nói: “Một chút cũng không ngon.”

Đầu bên kia điện thoại yên lặng trong chốc lát, Viên Thụy mới nhỏ giọng nói: “Em còn muốn để anh ngủ thêm một lát, cho nên ăn xong mới gọi cho anh.”

Trịnh Thu Dương: “…”

Viên Thụy thật sự tưởng anh mới dậy nên bực bội, lại tiếp tục dụ dỗ nói: “Anh ngủ tiếp đi, trước khi buổi công bố bắt đầu em sẽ gọi anh.”

Trịnh Thu Dương nghĩ thầm, ngủ cái gì, hiện tại chỉ muốn ngủ với em.

“Vậy anh ngủ đi. ” Viên Thụy nói xong câu đó, nhưng cũng không nỡ cúp, còn nói, “Thật ra em cũng ngủ không ngon, nhớ anh a.”

Trịnh Thu Dương giật giật môi, lại không nói gì.

https://thuviensach.vn

Viên Thụy đợi trong chốc lát không nghe thấy tiếng, tự nhủ: “Chẳng lẽ ngủ gật rồi?”

Trịnh Thu Dương hơi buồn cười, rất muốn lập tức bay qua ôm cậu một cái.

Viên Thụy nghĩ chắc anh đã ngủ, giọng rất nhỏ rất nhẹ nói một câu: “Thu Dương, em thật sự rất yêu anh a.”

Nói xong, cậu cảm thấy rất xấu hổ, cúp ngay tức khắc.

Trong nháy mắt tâm tình Trịnh Thu Dương bay cao, ngực đánh trống reo hò không ngừng, bên tai toàn là hòa âm mơ hồ vang lên, hắn lấy gối Viên Thụy ôm chặt vào trong lòng, trong đầu toàn là hình ảnh ở cùng Viên Thụy bay tới bay lui, hiện tại hỏi hắn họ gì hắn cũng không biết.

Thôi rồi, con mẹ nó hắn thật sự thua trong tay Viên Tiểu Thụy rồi.

« Ai là cát trên đầu ngón tay em » mở buổi công bố vô cùng thuận lợi, các câu hỏi phần lớn đã chuẩn bị xong trước đó, mọi người cũng đã xem qua trước, trên cơ bản đều có thể đối đáp trôi chảy, thỉnh thoảng còn có thể nói đùa chọc cười mọi người, đặc biệt là nhà sản xuất Dương Lộ, lúc còn trẻ bà cũng nổi tiếng có tài ăn nói, nắm không khí hiện trường trong tay, năng lực tùy cơ ứng biến đương nhiên không thể phủ nhận.

Sau khi chấm dứt, Dương Lộ lại cùng vài diễn viên trẻ tuổi trò chuyện, bà xuất thân từ CCTV, khí chất rất chính phái, người lại nghiêm túc, mấy diễn viên trẻ tuổi đều có chút kính sợ, trò chuyện quy củ một lúc, trên cơ bản trong lòng đều có chung một nhận thức, không thể gây chuyện ở đoàn phim này, đặc biệt là liên quan đến vấn đề tài chính, không cần chờ truyền thông tới hấp thụ ánh sáng [1] hay dân mạng cấu xéo, nhà sản xuất sẽ bóp bọn họ chết trước.

[1] chụp ảnh đăng báo

https://thuviensach.vn

Mặc kệ người khác nghĩ thế nào, Viên Thụy rất vui vẻ, trước kia cậu ở trong một đoàn phim toàn là chướng khí mù mịt, diễn viên làm loạn với đạo diễn, nam diễn viên làm loạn với nữ diễn viên, nam diễn viên ngủ với fan, nữ diễn viên thì ngủ với nhà đầu tư, đến tối nghỉ ngơi, mọi người tụ tập lại một phòng chia nhóm, còn bảo cậu làm cùng, cậu bị dọa sợ đến mức chạy về phòng khóa trái cửa cả đêm không dám ngủ. Mặc dù cậu không tham gia, nhưng ở trong một đoàn phim như vậy thật sự rất lo lắng, khi có công việc và môi trường làm việc sạch sẽ, cậu cảm thấy đây là chuyện tốt vô cùng.

Trở về khách sạn là đã đến giờ ăn trưa, Viên Thụy vốn định đi tầng 9 ăn buffet, trợ lý Dương Lộ lại tới gọi cậu, nói Dương Lộ muốn ăn cơm cùng cậu, cậu không thể từ chối.

Dương Lộ đã gọi thức ăn ngon, ở bàn chờ cậu, đi vào đã nói: “Ta xế chiều còn phải về Quảng Châu, cùng con ăn một bữa rồi đi.”

Viên Thụy nói: “A? Dì bận rộn như vậy lại…” W.e.b.T.r.u.y.e.n.O.n.l.i.n.e.c.o.m

Dương Lộ cười nói: “Dù bận cũng phải dành thời gian cho con nuôi mình một chút.”

Viên Thụy có chút xấu hổ, nói: “Dì Dương, con sẽ quay phim thật tốt, sẽ không gây rắc rối khiến dì mất thể diện.”

Dương Lộ nói: “Ta biết con là đứa nhỏ ngoan.”

Bởi vì xế chiều còn có công việc ở Quảng Châu, Dương Lộ không uống rượu, trên bàn cũng không có món ăn đặc biệt xa xỉ, chỉ là cơm rau bình thường.

Dương Lộ để ý Viên Thụy luôn ngại không gắp món ăn trước mặt mình, liền gắp cho cậu, còn cẩn thận hỏi: “Con hình như không thích ăn rau

https://thuviensach.vn

cần?”

Viên Thụy đã lâu không được nữ trưởng bối quan tâm như vậy, trong lòng rất ấm áp, nói: “Dạ, từ nhỏ đã không thích ăn.”

Dương Lộ nói: “Ta cũng không thích, cảm thấy mùi nó rất kỳ quái, con ta cũng không thích ăn, trong nhà chúng ta không bao giờ mua rau cần.”

Viên Thụy gật đầu, cậu nghe những người khác nói Dương Lộ có một đứa con trai, nghe nói đi du học về, là người rất ưu tú.

Dương Lộ còn nói: “Con ăn nhiều một chút, đã không còn làm người mẫu, đừng ăn ít như vậy.”

Viên Thụy ngượng ngùng nói: “Con ăn không nhiều, trước kia nhịn đói quen, dạ dày cũng nhỏ lại.”

Dương Lộ cau mày nhìn, nói: “Nhỏ như vậy mà một mình ở nước ngoài đánh liều, cũng không có ai chăm sóc, dạ dày cũng hỏng. Đợi đến tết chúng ta được nghỉ ngoi, ta dẫn con đi khám trung y, cho người ta xem bệnh để còn bốc thuốc điều trị đúng chỗ, nhân lúc còn trẻ bảo dưỡng thân thể cho tốt, nếu không sau này lớn tuổi bệnh càng nhiều hơn.”

Viên Thụy rất cảm động, lại không biết phải nói như thế nào, gật đầu vướng chân nói: “Dì Dương, cám ơn dì, con, con…”

Dương Lộ nói: “Nhanh ăn cơm đi, ăn xong phải đi rồi.”

Viên Thụy đành phải đem lời không nói ra được nuốt trở vào, cố gắng múc cơm ăn, so với bình thường ăn nhiều hơn nửa chén.

Có “Mẹ” thật tốt .

https://thuviensach.vn

Ngày kế chính thức động máy, bắt đầu chuỗi ngày bận rộn, thời gian liền trôi qua rất nhanh.

Trịnh Thu Dương và Viên Thụy mỗi ngày đều trò chuyện video, hai người luôn nhìn đối phương không đủ, luôn lặp lại màn than thở thật dài mới có thể cúp máy.

Viên Thụy không ở nhà, hắn thường xuyên đến chỗ mẹ hắn ăn cơm, mẹ hắn cao huyết áp, vào mùa đông càng không thoải mái, kiềm chế tính tình, cố gắng không càm ràm hắn.

Anh của hắn Trịnh Thiệu Dương sau khi có con gái, bà nội trọng nam khinh nữ càng thêm tức giận không thuận, cả ngày kiếm chuyện với con dâu, cũng ít lại chỗ mẹ Trịnh Thu Dương cãi nhau.

Trịnh Thiệu Dương nội bộ mâu thuẫn, bận rộn chăm sóc vợ con, lại phải tùy thời dỗ dành bà mẹ nóng tính nên ít đến công ty, phần lớn chuyện đều giao cho cấp dưới thân tín làm, mấy người này không dám đắc tội Trịnh Thu Dương, bản thiết kế của hắn ngược lại được tuyển mấy tờ.

Chẳng những bên tai thanh tịnh, công việc còn có chút khởi sắc, gần đây trạng thái của Trịnh Thu Dương rất tốt.

Chỉ là quá nhớ Viên Thụy, ống thủ dâm xài dần dần không thỏa mãn được hắn nữa.

Thượng Hải vẫn mưa dầm liên tục, đã nửa tháng, chưa từng thấy ánh mặt trời.

Viên Thụy lúc được nghỉ giữa giờ quay, thỉnh thoảng ngẩng đầu nhìn lên trời, rất nhớ ánh nắng ấm áp ở Bắc Kinh.

Cậu cũng rất nhớ Trịnh Thu Dương, mỗi ngày trước khi ngủ phải nói chuyện với Trịnh Thu Dương một lần, sau khi cúp máy luôn nhịn không

https://thuviensach.vn

được buồn rầu.

Tóc Trịnh Thu Dương đã dài hơn cậu, Trịnh Thu Dương mặc một chiếc áo sơmi mới nhìn rất được, Trịnh Thu Dương vuốt keo chảy tóc lên cực kỳ gợi cảm, Trịnh Thu Dương nói bản thiết kế mới đã được chọn rồi, Trịnh Thu Dương, Trịnh Thu Dương, Trịnh Thu Dương…

Viên Thụy rốt cục lại một lần nữa quay tay từ sau khi yêu đương.

Chính là càng quay càng khó khăn, càng quay càng muốn về nhà.

https://thuviensach.vn

VIÊN TIÊN SINH LUÔN KHÔNG VUI

Từ Từ Đồ Chi
www.dtv-ebook.com

Chương 44: Thắng Tân Hôn

Thắng tân hôn (Chương trước là Tạm chia tay – Tiểu biệt thắng tân hôn)

.

Đến Thượng Hải ngày thứ 17, thứ sáu, trời vẫn đầy mây.

Lúc ăn điểm tâm, Viên Thụy xem tin tức thời tiết nói sẽ có mưa, lại xem thời tiết ở Bắc Kinh, gió lớn nhiệt độ thấp có mưa lẫn tuyết.

Cậu một bên húp cháo một bên gửi weixin cho Trịnh Thu Dương: "Khí trời không tốt, anh mặc dày một chút, lái xe cẩn thận."

Trịnh Thu Dương lại gửi tin thoại cho cậu, Viên Thụy đưa di động dán lên bên tai nghe anh nói: "Em mua cho anh cái áo khoác mới để chỗ nào rồi? Anh tìm nãy giờ không thấy."

Viên Thụy sợ bị người khác nghe được, đánh chữ trả lời anh: "Ở bên phải tủ treo quần áo, bỏ vào túi chống bụi."

Suy nghĩ một chút, cậu lại không yên lòng nhắn weixin: "Hôm nay mặc nó có hơi mỏng, anh mặc đồ dày hơn đi."

Một lát sau, Trịnh Thu Dương gửi tin thoại nói: "Không sao, anh mặc áo lông cừu rất dày, không nói nữa, anh tranh thủ thời gian."

https://thuviensach.vn

Viên Thụy đánh chữ thật nhanh gửi đi: “Nhớ mua đồ ăn sáng a! Không thể không ăn!”

Cậu ăn xong trở về phòng thay quần áo, lúc chuẩn bị đi ra cửa studio, Trịnh Thu Dương gửi hình lại, mới vừa mua sữa nóng và bánh mì.

Viên Thụy cầm điện thoại cười, gửi thoại cho anh: “Anh đi đi, buổi tối lại nói, moah moah.”

Trịnh Thu Dương trả lời: “Moah moah.”

Triệu Chính Nghĩa mỗi ngày nhìn hai người như vậy, mặc dù cảm thấy buồn cười, nhưng lại có chút hâm mộ, hắn chưa có bạn gái, muốn được nhanh nhanh yêu đương.

Buổi sáng đoàn phim quay thuận lợi, xế chiều liền gặp phải chút chuyện, nam nữ diễn viên diễn cảnh hôn, không thể thông qua được.

Viên Thụy trước kia không có quay qua cảnh hôn, chuyện này so với cậu tưởng tượng khó khăn hơn rất nhiều, lúc trước ngay cả cảnh diễn chăn gối lãng mạn cũng có, nhưng vừa đến hôn, cậu lại không hôn xuống được, thử hơn 10 lần cũng không được, ngay cả chưa chạm tới môi đã mắc kẹt lại.

Đạo diễn nhắc nhở cậu nhiều lần, mới bắt đầu còn có thể nhẹ nhàng, càng về sau càng nôn nóng, giọng nói cũng có hơi kịch liệt chút, “Cậu chưa từng hôn sao? Đừng giả ngây thơ! Thấy là người quen liền ngượng ngùng sao, đây là phim, lại không ý gì khác! Tiểu Tống xinh đẹp như vậy cậu còn không hôn được? Chẳng lẽ cậu tự luyến hả?”

Viên Thụy bị bà nói rất lúng túng, cúi đầu không nói gì.

Tống Hoan Nhan hoà giải nói: “Anh ấy cũng không phải làm trò trước mặt nhiều người như vậy để hôn a, lần đầu tiên đều như vậy, lần đầu tiên

https://thuviensach.vn

tôi quay cảnh hôn cũng NG rất nhiều lần.”

Đạo diễn bất đắc dĩ nói: “Hai người xem khí trời đi, sắp mưa rồi, đến lúc đó không quay được, hơn nữa sau khi quay xong còn phải thu dọn thiết bị. Hai người xem rồi chuẩn bị đi, thử lại một lần, không được nữa chỉ có thể để ngày mai.”

Tống Hoan Nhan kéo Viên Thụy qua một bên, nói đùa với cậu: “Anh đừng khẩn trương như vậy, đến lúc nhắm mắt lại, đừng xem em là Tống Hoan Nhan, anh cứ nghĩ em là Ngô Ngạn Tổ, hoặc Bách Đồ là được.”

Viên Thụy cũng không đặc biệt thích Ngô Ngạn Tổ, lại nghĩ tới hình ảnh mình và Bách Đồ hôn nhau, vẻ mặt thoải mái hơn chút.

Tống Hoan Nhan khích lệ nói: “Cố gắng lên.”

Song Viên Thụy lại não bổra Lường Tỳ đánh cậu, cả khuôn mặt lại rối rắm.

Mọi người vào vị trí, đánh bản tại trường quay hô “Action”.

Viên Thụy và Tống Hoan Nhan đứng mặt đối mặt tỏ nỗi lòng, hai người đều cao, đứng nói chuyện yêu đương hết sức đẹp đôi, thâm tình nhìn nhau vừa ngọt ngào vừa lãng mạn.

Đạo diễn nhướng mày ngồi ở phía sau máy nhìn.

Tống Hoan Nhan đầy yêu thương nhìn Viên Thụy, giống như thật sự đã yêu cậu.

Viên Thụy nghĩ thầm, cô diễn xuất thật tốt a, quá tốt, chỉ có cậu làm cản trở. Cậu một bên đọc lời thoại một bên ở trong lòng không nhịn được bồn chồn, nếu lại không được, sẽ làm phiền mọi người ngày mai tới đây

https://thuviensach.vn

một lần nữa, chỉ bởi vì một mình cậu, một phút diễn này có sức ảnh hưởng đến cả tiến độ đoàn phim.

Nhưng càng nghĩ như vậy, cậu càng khẩn trương, sắp đọc xong lời thoại rồi, đôi môi Tống Hoan Nhan kiều diễm như hoa biện gần ngay trước mắt, làm sao bây giờ a? Căn bản là không hôn xuống được a!

Tốc độ cậu đọc lời thoại ngày càng chậm, nhưng là nói tình cảm nha, chậm một chút cũng bình thường, đạo diễn cũng không còn hối thúc, nhẫn nại chờ cậu nói xong.

Sắp đến thời khắc hôn, ánh mắt Tống Hoan Nhan lóe lên niềm yêu thương, cô có thể trở thành Tiểu Hoa cũng không phải hoàn toàn dựa vào sửa mũi.

Viên Thụy bị cô nhìn đến mức muốn lùi bước, mắt cũng nhịn không được tránh né, làm bộ như quá mức kích động mà ngẩng đầu nhìn loạn về phía trước, trong miệng đọc lời thoại chầm chậm: “Anh đã nghĩ vô số lần, trời cao đã cho anh gặp được em…”

Cậu trợn to mắt, người đứng bên cạnh Triệu Chính Nghĩa sao giống bạn trai cậu vậy?

“Vuột mất những người trước kia…”

Không giống, mà là chính anh a! Cái áo khoác đó, chính là cái buổi sáng Trịnh Thu Dương muốn tìm!

“Anh một chút cũng không cảm thấy tiếc nuối…”

Tại sao Trịnh Thu Dương lại ở đây?

“Vuột mất là vì lần gặp gỡ tiếp theo…”

Là tới gặp cậu sao? Sao lại tốt như vậy a!

https://thuviensach.vn

“Những thứ anh đánh mất…”

Muốn bổ nhào qua ôm Trịnh Thu Dương ngay lập tức, muốn hôn anh, dùng sức hôn anh!

“Cũng là vì, gặp em.”

Viên Thụy cúi đầu, hôn Tống Hoan Nhan.

Trịnh Thu Dương: “…”

Hắn vốn đang rất vui vẻ, Viên Thụy luôn nhìn hắn, tựa như tình thoại kia là nói với hắn, đang rất có cảm xúc, cuối cùng lại trơ mắt nhìn Viên Thụy hôn người khác.

Triệu Chính Nghĩa hiền lành khai đạo: “Đừng để ý a Trịnh tiên sinh, cũng là vì công việc.”

Trịnh Thu Dương ngạt thở nói: “Vừa rồi sao cậu không nói cho tôi biết là đang diễn cảnh hôn?”

Triệu Chính Nghĩa giả bộ vô tội.

Đạo diễn vỗ tay hô cắt, rốt cục hài lòng, lớn tiếng khen ngợi nói: “Viên Thụy hôn tốt lắm!”

Viên Thụy vội vàng lui về phía sau, đỏ mặt mãnh liệt cúi người trước Tống Hoan Nhan, nói: “Thật xin lỗi thật xin lỗi.”

Tống Hoan Nhan không nhịn được cười, “Không sao không sao, chúc mừng ‘Nụ hôn đầu’ của anh thành công.”

Mọi người rối rít vỗ tay.

Viên Thụy đứng thẳng người, cẩn thận nhìn lén Trịnh Thu Dương.

https://thuviensach.vn

Trịnh Thu Dương nhanh chóng đưa ngón giữa cho cậu xem.

Cậu đỏ mặt vội lấy tay lau miệng.

Trời bắt đầu mưa.

Đạo diễn nói: “Mau dọn máy móc thiết bị! Hôm nay đến đây thôi! Mọi người cực khổ!”

Hiện trường một trận rối ren, tháo máy xếp lại, một mảnh lộn xộn.

Viên Thụy thấy không ai để ý tới cậu, nhỏ giọng nói với Tống Hoan Nhan: “Anh đi trước a.”

Tống Hoan Nhan đang được hai trợ lý vây quanh, bung dù bung dù, khoác áo khoác áo, nói: “Đi đâu a? Thời gian còn sớm, đi uống cà phê đi.”

Viên Thụy có chút xấu hổ nói: “Anh có bạn đến thăm.”

Tống Hoan Nhan nhìn thoáng qua người Triệu Chính Nghĩa, thấy Trịnh Thu Dương, chợt hiểu ra cười nói: “Nha…”

Viên Thụy vội vả muốn đi, một giây cũng không chờ được, nói: “Anh đi đây, tạm biệt.”

Tống Hoan Nhan kéo cậu lại, ghé sát vào cậu nhỏ giọng nói: “Nhìn rất ngay thẳng nha, sao không nói sớm, biết vậy hồi nãy em hôn lưỡi anh trước mặt anh ta.”

Viên Thụy: “…”

Tống Hoan Nhan cười ha ha nói: “Trêu anh thôi, đi nhanh đi.”

Viên Thụy chạy tới, đứng ở trước mặt Trịnh Thu Dương, hai người anh nhìn em em nhìn anh, một bụng muốn nói nhưng không thể công khai.

https://thuviensach.vn

Triệu Chính Nghĩa đứng ở bên cạnh, lúng túng hỏi: “Cái kia… là về khách sạn? Hay là đưa hai người đến chỗ khác?”

Viên Thụy giương mắt trông mong nhìn Trịnh Thu Dương: “Anh nói đi?”

Trịnh Thu Dương vẻ mặt đứng đắn nói: “Em quyết định đi, nghe em.”

Viên Thụy nói: “Tiểu Triệu, cậu đi nhờ xe bọn họ về, đưa chìa khóa xe cho tôi đi.”

Mưa càng lúc càng lớn, Viên Thụy miễn cưỡng che, dẫn Trịnh Thu Dương đến bãi đậu xe tìm chiếc Crown, vui vẻ nói: “Anh xem, đây là dì Dương cho em mượn, để em dùng ở Thượng Hải, xe bảo mẫu đi lại không tiện, không bằng cái này.”

Trịnh Thu Dương “Ừ ” một tiếng.

Hai người lên xe, Viên Thụy lái xe, Trịnh Thu Dương ngồi ghế phó, đóng kỹ cửa xe, đem tiếng mưa rơi và khí lạnh cản lại bên ngoài.

Giữa bãi đậu xe không một bóng người, chỉ có mấy chiếc xe và mưa to.

Rốt cục yên tĩnh lại.

Viên Thụy nhìn Trịnh Thu Dương, hỏi: “Sao anh lại đột nhiên tới?” Bạn đang ❓

Trịnh Thu Dương quay đầu nhìn cậu, nhưng không lên tiếng.

Viên Thụy hít một hơi, chồm qua nâng mặt anh hôn lên.

Mới vừa chạm môi, Trịnh Thu Dương lại như điên nhào đầu về phía trước, đẩy Viên Thụy lưng chạm vào góc chết trong xe hôn, như hận không

https://thuviensach.vn

thể đem cậu xé nát ăn hết.

Viên Thụy sợ hết hồn, sững sờ bị hôn hồi lâu mới đưa tay ôm lấy anh.

Tiếng mưa rơi trên mui xe cùng tiếng thở gấp hai người đan xen, tựa như một khúc nhạc triền miên, kinh tâm động phách lại kiều diễm lưu luyến.

Hai người hôn thật lâu, lúc tách ra Viên Thụy cảm thấy môi vừa nóng vừa tê dại, nhưng nụ hôn thô bạo này làm cậu cảm nhận được tâm ý của Trịnh Thu Dương, cậu rất vui vẻ, lưu luyến dán qua, lại hôn Trịnh Thu Dương một cái, xấu hổ nói: “Anh mặc cái áo khoác này thật là đẹp, đặc biệt soái.”

Trịnh Thu Dương cười, hắn cũng chưa thỏa mãn lắm, nhưng dù sao cũng là ban ngày ban mặt, Viên Thụy lại là nhân vật công chúng, xe chấn không thoải mái, sau khi loại phiền toái đi, nhẫn nại nói: “Về khách sạn đi.”

Viên Thụy lại đề nghị: “Hay là ăn cơm trước đi, đi Tiểu Dương Sinh Tiên ăn được không? Chỗ này ít người, em và Tống Hoan Nhan đã ăn một lần, rất ngon!”

Trịnh Thu Dương: “…”

Viên Thụy hết sức phấn khởi mở GPS.

Trịnh Thu Dương nhìn gò má của cậu, lại muốn hôn.

Viên Thụy vui vẻ nói: “Được rồi, cài chặt dây an toàn. Chỗ này ăn rất ngon, cắn một miếng miệng đầy nước súp, ăn cực ngon.”

Trịnh Thu Dương khổ bức nghĩ, anh ngàn dặm xa xôi tới đây để ăn bánh bao súp[1] sao? Anh là tới ăn súp em a!

https://thuviensach.vn

[1] Do trong nhân bánh có nước canh/súp nên bánh còn có tên gọi là bánh bao súp. Quán này có đặc sản là bánh bao súp.

Hắn cài xong dây an toàn, lại đổi tư thế ngồi, phải tĩnh táo một chút.

“Không lừa anh, ăn ngon đúng không? ” Trong quán ăn Sinh Tiên, Viên Thụy đeo kính đen, một bên bị nước súp nóng le lưỡi, một bên đắc ý nói, “Em nói ăn được mà.”

Trịnh Thu Dương ăn quả thực nhạt như nước ao bèo, nhưng thấy Viên Thụy rất thích, phối hợp nói: “Rất ngon.”

Viên Thụy hỏi anh: “Có thể ở lại Thượng Hải mấy ngày?”

Trịnh Thu Dương nói: “Tối chủ nhật lên máy bay.”

Viên Thụy vạch đầu ngón tay đếm hai lần, vui sắp điên luôn, được hai đêm đó!

Rốt cục trở về khách sạn, sau khi vào cửa, đồng tiểu ca chăm chỉ làm việc ở cửa bị Trịnh Thu Dương ghét bỏ trợn mắt nhìn vài lần, hết sức khó hiểu, trên mặt vẫn phải duy trì mỉm cười, trong lòng chửi thẳng má nó.

Về phòng, không thể nhịn được nữa hình thú của Trịnh Thu Dương xuất hiện.

Nửa tháng không có làm, Viên Thụy từ trong ra ngoài đều xấu hổ không thả lỏng được, nhưng cậu lại rất nghe lời cố gắng phối hợp, biến Trịnh Thu Dương vừa muốn thô bạo với cậu một chút, lại không nỡ quá mãnh liệt, giằng co hồi lâu cuối cùng cũng tâm đầu ý hợp.

Viên Thụy thật ra thì có đau một chút, nhưng không nói ra.

Cậu cảm thấy Trịnh Thu Dương thật tốt, cậu muốn Trịnh Thu Dương cũng cảm thấy cậu tốt như vậy.

https://thuviensach.vn

. : .

https://thuviensach.vn

VIÊN TIÊN SINH LUÔN KHÔNG VUI

Từ Từ Đồ Chi
www.dtv-ebook.com

Chương 45: Quái Bệnh

Quái bệnh

.

Hai người triền miên hơn 2 tiếng, làm đủ rồi ôm nhau nằm nhỏ giọng thâm tình, nói tới nói lui hôn đến hôn đi. Đến hơn 9 giờ tối mới đi tắm rửa sạch sẻ, cùng nhau nằm trên giường nhìn xem « Shiny Friends».

“Tập này chính là tập em không cẩn thận ói ra sữa.” Viên Thụy nói, “Trạng thái em hôm đó không tốt lắm, nhìn ra không?”

Trịnh Thu Dương cười nói: “Nhìn không ra, chỉ thấy em rất nhiệt tình, giống như uống phải máu gà.”

Viên Thụy cũng cười: “Vì 1 triệu.”

Nội dung tập này là đặc công thật và giả, trong nhóm khách mời chỉ có một “Đặc công” chân chính, nhưng chính bản thân họ cũng không biết ai mới là đặc công. Mỗi đội chia ra lấy một cái vali, bên trong có thông tin của đặc công chân chính, phải thông qua làm nhiệm vụ mới lấy được mật mã mở khóa vali, hơn nữa mỗi một lần hoàn thành nhiệm vụ có cơ hội đổi một đôi viên, cần đoán chính xác thân phận “Đặc công”, hơn nữa phải bảo đảm trong nhiệm vụ cuối cùng đặc công không ở trong đội của mình, mới có thể giành thắng lợi.

https://thuviensach.vn

Hậu kỳ cắt nối biên tập chương trình vô cùng tốt, hồi hộp mười phần, dường như ai cũng là nghi phạm, mọi người nghi ngờ lẫn nhau đôi lúc còn nghi ngờ chính mình không chừng lại là "Đặc công ".

Trịnh Thu Dương vô cùng tò mò, luôn hỏi: "Rốt cuộc là ai a?"

Viên Thụy đương nhiên biết ai, nhưng cậu giữ miệng rất chặt, "Không nói cho anh, nói rồi mất vui."

Trịnh Thu Dương bị biên tập cắt nối hướng phát triển mà nổi hứng suy đoán, lúc thì đoán vị ảnh đế kia, lúc thì là nam MC, lát sau lại đoán là Viên Thụy.

Viên Thụy: "Ha ha ha, không nói cho anh biết."

Lúc phát quảng cáo, Trịnh Thu Dương nói: "Anh hơi đói, em đói không?"

Viên Thụy nói: "Em không đói, gọi phục vụ phòng đưa bữa khuya lên đi, anh muốn ăn cái gì a?"

Trịnh Thu Dương lại nghĩ kỳ lạ, nói: "Anh muốn ăn cơm em nấu."

Viên Thụy: "…"

Trịnh Thu Dương nói: "Nửa tháng không gặp, quá nhớ vị đồ ăn em nấu, mẹ anh bây giờ nấu cơm cho có lệ, không cần mùi vị chỉ cần ăn được là ok."

Viên Thụy cảm thấy anh thật đáng thương, ôm anh nói: "Chờ em về nhà, anh muốn ăn cái gì em làm cái đó."

Trịnh Thu Dương nhìn cậu cười, hai người hôn nhau.

https://thuviensach.vn

Trịnh Thu Dương gọi điện thoại đặt cơm chiên, phục vụ đem lên rất nhanh, Viên Thụy ngửi thấy mùi thơm, ăn được hai chén, còn lại hơn phân nửa Trịnh Thu Dương làm vài phát là xong, đi súc miệng rồi tiếp tục xem chương trình.

Đã đến cảnh trước khi Viên Thụy ói ra sữa, trò chơi bóng rổ của người lùn, nhóm khách mời đều ngồi bên trong quả cầu, chỉ có thể lộ chân và đầu ra ngoài, trận đoạt bóng rất kịch liệt, nếu không cẩn thận ngã xuống đất sẽ lăn qua lăn lại, cả buổi không đứng dậy nổi.

Trịnh Thu Dương: “Ha ha ha.”

Viên Thụy cũng: “Ha ha, lúc đó vất vả, nhưng bây giờ xem lại thật dễ thương.”

Trên TV, cậu nằm trên mặt đất lăn hơn nửa phút không đứng dậy, hết sức rồi, nằm ở đó thở hồng hộc, ống kính quay gần mặt cậu, vẻ mặt cậu như tuyệt vọng cùng cực, hậu kỳ còn phối một khúc đàn nhị làm BGM, thật sự là một hình ảnh vừa thê thảm vừa thê lương.

Trịnh Thu Dương sắp chết cười.

Viên Thụy xấu hổ nói: “Thật ra thì lúc đó em đã không ổn, vừa xong đã ói ra sữa.”

Trịnh Thu Dương đau cậu, nói: “Sau này đừng liều mạng như vậy nữa.”

Viên Thụy cười nói: “Không sao, trứng cũng bị xước rồi, ói mới không sợ.”

Sau trò chơi này, tình trạng của Viên Thụy quả thật không tốt lắm, sắc mặt hơi trắng, nhưng không nhiều lắm, vì cậu về sau cũng ít lên hình.

https://thuviensach.vn

Mà Viên Thụy ngoài TV cũng thật sự hơi mệt rồi, mí trên mí dưới không ngừng đánh nhau, gượng sức mở mắt.

Trịnh Thu Dương nhìn cậu như vậy thấy thật khả ái, không nhịn được hôn mặt cậu, nói: “Mệt thì ngủ đi, ngày mai em còn phải quay phim mà.”

Viên Thụy nhìn anh cười, nói: “Muốn xem hết với anh.”

Trịnh Thu Dương nói: “Phần sau ít quay em quá, anh cũng không muốn xem, anh ngủ cùng em.”

Viên Thụy dụi dụi mắt, hỏi: “Anh không muốn biết đặc công là ai sao?”

Trịnh Thu Dương nói: “Vậy em nói cho anh biết là được rồi .”

Viên Thụy có chút xoắn xuýt, nói: “Em còn muốn anh xem hết.”

Trịnh Thu Dương rất bất đắc dĩ, nói: “Chờ em ngày mai đi quay phim, anh ở đây lên mạng xem, nếu không bây giờ xem một mình không có ý nghĩa.”

Viên Thụy nói: “Cũng được.”

Tắt TV, cậu rất nhanh ngủ thiếp đi.

Trịnh Thu Dương nằm ở bên cạnh, không chớp mắt nhìn gương mặt Viên Thụy, không buồn ngủ chút nào.

Lúc ở Bắc Kinh, mỗi đêm trước khi ngủ hai người đều nói chuyện video, nhưng làm sao so được với nhiệt độ gần trong gang tấc, đưa tay là có thể chạm đến, muốn ôm là ôm được.

Trước kia nghe các ca khúc nhớ thương hắn luôn cảm thấy rất khó hiểu, sao có thể làm quá như vậy, bây giờ mới biết được, chẳng những khó

https://thuviensach.vn

hiểu mà còn Như Ảnh Tùy Hình[1], mặc kệ đang làm gì, hắn luôn nhớ tới Viên Thụy, nghĩ cậu ở đây quay phim có cực không, ăn cơm có ngon không, có phải gầy hơn không, có như hắn lúc nào cũng nghĩ tới cậu không.

[1]như hình với bóng

Có lẽ tình yêu, vốn chính là một loại quái bệnh.

Hai người giữa biển người mênh mông gặp nhau, sao có thể khăng khăng nhận định đối phương chính là người mình cần tìm? Lúc chưa yêu thấy người khác thâm tình thì cảm thấy thật quái dị, nhưng một khi đã yêu rồi, ai ai cũng mắc loại bệnh này.

W.e.b.T.r.u.y.e.n.O.n.l.i.n.e.c.o.m

Bây giờ chưa phát bệnh, là bởi vì chưa tới lúc, còn chưa gặp được người có thể khiến cho mình trở nên quái đản.

Sáng ngày hôm sau, Viên Thụy đến tầng 9 đóng gói phần ăn sáng của hai người về phòng, cùng Trịnh Thu Dương ăn, sau đó mới đi quay phim.

Trong đoàn phim có không ít người biết cậu có bạn tới thăm, người khôn khéo đương nhiên có thể nhìn ra, trong giới người mẫu vốn có rất nhiều gay, cho dù không phải gay cũng bị đồng hóa cong luôn, rất nhiều người mẫu thẳng nam kết hôn sinh con sớm cũng bởi vì bị những người cùng ngành ra ám hiệu quấy rầy quá mức bạo dạn.

Bất quá ai cũng biết Viên Thụy là con nuôi nhà sản xuất, gần đây lại đang vững bước nổi tiếng, người cũng không có khuyết điểm gì, đối xử với mọi người lại rất hòa nhã, nên cũng không có ở sau lưng chỉ trỏ nói gì.

Hôm nay Viên Thụy vốn có 7 cảnh phải quay, còn có một cảnh ban đêm, hai nam nữ chính cùng đi ăn tối.

https://thuviensach.vn

Cậu muốn về sớm với Trịnh Thu Dương thì phải tìm đạo diễn thương lượng cảnh quay của cậu hôm nay ít lại, chỉ là tiến độ đã sớm được sắp xếp, nếu vì chuyện riêng của mình mà làm lộn xộn, thật sự ngại không thể lên tiếng.

Lúc không quay cậu, cậu ở sau lưng đạo diễn đi tới đi lui, thử mấy lần cũng không dám bước lên.

Triệu Chính Nghĩa nói: “Dù sao chỉ còn vài phân cảnh, chúng ta xin phép nếu được thì quay người khác trước, đi thôi, không sao đâu, bây giờ nhân lúc chưa đến trưa, phải báo sớm cho diễn viên khác đến kịp.”

Viên Thụy nói: “Nhưng phải lấy lý do gì a? Nói bạn trai tôi tới sao?”

Triệu Chính Nghĩa nghĩ kế: “Anh nói thân thể không thoải mái đi.”

Viên Thụy xoắn xuýt nói: “Nhưng tôi rất thoải mái a.”

Triệu Chính Nghĩa: “…”

Viên Thụy thật sự rất khó mở lời với đạo diễn, nghĩ thầm không được thì thôi, cùng lắm thì về muộn rồi ngủ muộn một chút, lúc không có cảnh diễn cậu có thể lên xe bảo mẫu bổ sung giấc ngủ.

Cậu đã nghĩ kỹ, đạo diễn lại gọi cậu tới, nói: “Cảnh bữa tối dưới ánh nến tối nay của cậu và Tiểu Tống đổi sang ngày mai quay, Tiểu Tống thân thể không thoải mái, kỳ sinh lý của con gái, cậu thông cảm một chút.”

Viên Thụy vui vẻ nói: “Thông cảm! Thật tốt quá! Quá đúng lúc!”

Đạo diễn: “…”

Viên Thụy vội trấn định nói: “Ý tôi là, đúng ngày tới, chứng tỏ sức khỏe tốt.” (Đ : =))))

https://thuviensach.vn

Đạo diễn: “…”

Cậu gọi Triệu Chính Nghĩa đi mua ly chè tổ yến táo đỏ, cầm đưa cho Tống Hoan Nhan.

Tống Hoan Nhan cười hì hì nói: “Em không uống cái này, em muốn ăn Haagen-Dazs.”

Viên Thụy nghiêm mặt nói: “Vậy không được, phải chú ý giữ ấm!” (Đ : Anh rành quá =)) Có thêm chị em tốt rồi =)))

Tống Hoan Nhan liếc xéo cậu: “Anh tưởng em tới kỳ thật sao?”

Viên Thụy chớp chớp mắt nhìn, bừng tỉnh: “A?”

Tống Hoan Nhan nhìn cậu cười, đáy mắt đầy trêu ghẹo.

. : .

https://thuviensach.vn

VIÊN TIÊN SINH LUÔN KHÔNG VUI

Từ Từ Đồ Chi
www.dtv-ebook.com

Chương 46: Đối Với Nó Tốt Một Chút

Đối với nó tốt một chút

.

Sau khi Viên Thụy đi thì Trịnh Thu Dương ngủ thêm một lúc nữa, đến gần 12 giờ trưa mới dậy, cơm trưa gọi phần ăn đơn giản, vừa ăn vừa dùng iPad xem « Shiny Friends » .

Mỗi một nhiệm vụ sẽ có một thông tin về thân phận “Đặc công”, hôm qua lúc tắt TV, hai đội chia ra tìm đã lấy được thông tin thứ hai, một đội là chữ số Ả Rập “3”, một đội là mô hình tháp Eiffel.

Hiện đang tiếp tục tìm kiếm, chỉ chốc lát sau, đội chiến thắng trong nhiệm vụ mới lấy được thông tin cuối cùng, mở ra xem, là ảnh của ca sĩ Lý Vinh Hạo.

Nhóm khách mời suy đoán các loại, nào là nữ nghệ sĩ Đài Loan ở nhà đứng hàng thứ ba, số “3” có thể là chỉ cô; Sau đó lại nói vị ảnh đế trước kia đã qua Pháp đi thảm đỏ Cannes, tháp Eiffel là đang ám chỉ hắn; Cũng có người hoài nghi ảnh Lý Vinh Hạo là chỉ “Người mẫu”[1] Viên Thụy, nhưng rất nhanh bị loại bỏ, cho rằng tổ tiết mục sẽ không cho gợi ý đơn giản như vậy; Rất nhanh lại có người nói nam MC gần đây mới phát hành album, chính xác là mời Lý Vinh Hạo hỗ trợ viết lời.

https://thuviensach.vn

[1] Ca sĩ này này phát hành đĩa đơn đầu tiên, album tên là “Người mẫu”

Song Trịnh Thu Dương đã hoàn toàn kết luận “Đặc công” chính là Viên Thụy, debut 3 năm, du học ở Pháp, “Người mẫu”.

Là mình nhưng trong chương trình Viên Thụy không đoán được, ngược lại bật đèn ý tưởng vỗ đùi, cho rằng “Đặc công” nhất định là ảnh đế, từng lấy được 3 giải thưởng lớn, từng qua Pháp, còn từng khen Lý Vinh Hạo, nhất định là ảnh đế! Ai tới hỏi cậu cậu đều nói y như vậy, thái độ rất kiên quyết, một mực chắc chắn, hết sức tự tin.

Mặc dù các khách mời đã làm việc với nhau, nhưng mỗi người debut bao lâu, từng học ở đâu ở lại nơi nào, vẫn không biết rõ, mọi người lại dưới sự vô tình “Châm dầu vào lửa” của Viên Thụy mà tin chắc rằng “Đặc công” là ảnh đế, ngay cả lúc ảnh đế ở một mình cũng nghi thần nghi quỷ nói với camera “Không lẽ là tôi?”

Trong nhiệm vụ cuối cùng, đội của ảnh đế giành chiến thắng, được một cơ hội đổi đội viên cuối cùng, bọn họ không chút do dự đuổi ảnh đế đi đổi Viên Thụy lại, đội bọn họ đi mở khóa, tỏ vẻ chắc chắn “Đặc công” là ảnh đế, Viên Thụy cũng cho là thắng chắc rồi, cùng hai đội viên mới vui vẻ kéo nhau xoay vòng vòng.

Còn chưa xoay xong, đạo diễn đã công bố: ” ‘Đặc công’ hôm nay, là —— Viên Thụy!”

Ba người đang xoay vòng toàn bộ đơ người.

Ảnh đế cùng đội viên cũ của cậu sau khi ngớ người kinh ngạc, vỗ tay cười lớn.

Nghêu cò tranh nhau, ngư ông đắc lợi … đội bọn họ cười tới mức không dậy nỗi.

https://thuviensach.vn

Đồng đội mới của Viên Thụy, luôn bị Viên Thụy vô tình đâm cho một nhát đao nữ nghệ sĩ Đài Loan ôm ngực ngã xuống đất, ống kính quay gần mặt cô, cô thương tâm nói: “Mọi người chơi trò chơi trí tuệ, tôi lại đi tin Viên Thụy, các người mau tránh ra, tui muốn được yên tĩnh một mình.”

Màn hình chuyển về phía Viên Thụy, Viên Thụy không thể chấp nhận được thực tế tới hỏi đạo diễn: “Thật sự là tôi sao? Sao lại là tôi a? Các người có nhầm hay không?”

Trong màn hình không ai để ý đến cậu, tất cả mọi người đang bận rộn thu dọn đồ đạc chuẩn bị ra về, nhóm khách mời bị cậu dẫn sai đường rối rít né ra.

Cậu đứng một mình ở đó, vẻ mặt mờ mịt cùng đau lòng nhìn về phía ống kính, một lát sau đột nhiên thông suốt, bừng tỉnh đại ngộ nói: “A! Thật sự là tôi a!”

Trịnh Thu Dương cơm cũng không thèm ăn, ở trên sô pha cười lăn lộn.

Cười xong rồi, hắn lướt weibo, thấy các fan cứ đăng tag # Gà nước Viên Manh Manh, còn cắt nối biên tập video của Viên Thụy, tường thuật Viên Thụy hi lý hồ đồ như thế nào mà thẩy oan uổng cho ảnh đế, rồi ảnh đế bị tẩy não như thế nào mà nghĩ đó thật sự là mình.

Còn làm đoạn gif Viên Thụy chém đinh chặt sắt nói với mọi người “Chính là anh ấy!”.gif cùng với vẻ mặt “Mơ màng”.gif sau khi phát hiện ra sự thật.

Trịnh Thu Dương đem toàn bộ hình ảnh save lại, sau đó xem lại nhiều lần, cười đến không kiềm chế được.

Nhìn đồng hồ, vẫn chưa tới 12 giờ, đợi mãi cũng nhàm chán, Viên Thụy để chìa khóa xe Crown lại cho hắn, để hắn không có chuyện gì làm

https://thuviensach.vn

thì ra ngoài đi dạo một chút, nhưng hắn là chạy đến tìm người, căn bản không muốn đi đâu chơi. Hắn nhớ lại địa chỉ Viên Thụy nói quay phim hôm nay, rồi cầm chìa khóa ra cửa.

Đoàn phim sợ quá nhiều người vây xem sẽ ảnh hưởng thu âm nên đặt dải keep out bên ngoài 10m, còn có nhân viên trông chừng. Dải keep out cách hơn 10m nhưng cũng có thể nhìn thấy Viên Thụy đang đối diễn cùng Tống Hoan Nhan.

Bên cạnh có khoảng 20 fan đến xem thần tượng, có poster hình Tống Hoan Nhan, cũng có bảng đèn tên Viên Thụy.

Hầu như là con gái trẻ tuổi, chỉ có hai fan nam của Tống Hoan Nhan, tuổi cũng rất nhỏ, cầm quạt hình Tống Hoan Nhan.

Trịnh Thu Dương đứng bên cạnh, mặc áo khoác ngoài Armani mà Viên Thụy mua cho hắn, vóc dáng rất cao, cũng chưa cạo râu, trên càm lớm chớm xanh, thật sự là hình ảnh bất đồng.

Có vài cô gái dáng vẻ học sinh len lén nhìn, xôn xao bàn luận trong chốc lát, có người to gan đến gần hắn, hỏi: “Chú ơi, chú ở đây làm gì?”

Mấy năm nay các cô gái trẻ tuổi hễ tới gần hoặc bị đến gần đều thích gọi là chú, Trịnh Thu Dương bị gọi là chú đã quen, cũng không quá để ý, nhìn cô ôm một thú nhồi bông hình chibi người khá lớn, nhìn có chút giống Viên Thụy, liền cười nói: “Chú cũng là fan Viên Thụy, đến xem cậu ấy quay phim.”

Các cô gái rõ ràng không tin, nhưng nhìn hắn ngay thẳng, cũng muốn nói chuyện phiếm vài câu, một người khác nói: “Tụi cháu học ở Nam Kinh, chạy tới đây chủ yếu để xem anh ấy, nghe khẩu âm của chú hình như không phải là người Thượng Hải.”

Trịnh Thu Dương nói: “Chú từ Bắc Kinh tới.”

https://thuviensach.vn

Cô gái nói đùa: “Cũng chủ yếu đến xem anh ấy sao?”

Trịnh Thu Dương gật đầu nói: “Đúng vậy, giống với mọi người, chủ yếu đến nhìn cậu ấy.”

Các cô gái nhìn nhau cười rộ lên, rối rít tỏ vẻ đây đúng là một cây cao lương nói năng ngọt xớt.

[2] Còn gọi là cây bo bo / cây lúa miếng

Trịnh Thu Dương hỏi: “Hình chibi này là cậu ấy sao?” Nguồn :

Cô gái nói: “Chú còn nói là fan anh ấy? Con chibi này là sản phẩm của « Shiny Friends », ngay cả cái này cũng không biết?”

Trịnh Thu Dương đúng là không biết thật, lại nhìn con chibi thêm mấy lần, hỏi: “Mua trên mạng được không?”

Cô gái cười nói: “Không mua được, hàng limited, nhanh tay thì có chậm tay thì không.”

Trịnh Thu Dương hỏi: “Rất đắt sao?”

Cô gái cố ý nói: “Rất đắt nha.”

Trịnh Thu Dương hơi muốn, nói: “Bán cho chú đi.”

Cô gái cự tuyệt nói: “Không bán, cháu là fan chân chính.”

Trịnh Thu Dương: “… Vậy cháu đối với nó tốt một chút.” (Đ : Sao tự dưng thấy anh kawaii quá >.< =))))

. : .

https://thuviensach.vn

VIÊN TIÊN SINH LUÔN KHÔNG VUI

Từ Từ Đồ Chi
www.dtv-ebook.com

Chương 47: Chú

Chú

.

Chú Trịnh vây xem khoảng nửa tiếng mới lưu luyến không rời trở về khách sạn, không phải hắn không muốn đến gần studio xem, mà là không muốn gây phiền phức cho Viên Thụy.

Hôm qua lúc hắn tới gọi điện thoại cho Triệu Chính Nghĩa, là Triệu Chính Nghĩa đưa hắn vào, lúc ấy hắn đã cảm giác được nhân viên đoàn phim đoán ra chuyện gì rồi, hôm nay nếu như lại vào nữa, không khỏi quá mức lộ liễu.

Tuy mọi người đối với tính hướng của ngôi sao ngày càng thoải mái, còn có rất nhiều ngôi sao chiều ý fan bắn fan service, theo nhu cầu lập nên CP, nhưng nếu thật sự bị phát hiện là đồng chí, chỉ sợ rất khó xuất hiện lại trên truyền thông, dù sao phía chính phủ rất kiêng kỵ chuyện này.

Trịnh Thu Dương biết Viên Thụy rất thích công việc nghệ sĩ, không phải vì những phù hoa danh lợi kia, mà vì thích những chuyện đầy thú vị.

Rời khỏi studio, hắn trở về khách sạn, đi siêu thị bên cạnh khách sạn mua cho Viên Thụy ít đồ ăn vặt, xách theo một bao lớn lên lầu.

https://thuviensach.vn

Đoàn phim đã bao nguyên một tầng, phải có thẻ phòng thang máy mới dừng ở tầng đó, ban ngày mọi người đều đi làm việc, tầng trống rỗng không còn ai, hắn cũng không phải cố ý lén lút ra vào phòng Viên Thụy.

Buồn chán ngồi xem trận bóng đá, thỉnh thoảng lại liếc nhìn giờ, mong chờ Viên Thụy trở về.

Lúc chuông cửa vang lên, hắn cơ hồ nhảy dựng từ trên ghế sô pha xuống, hưng phấn đi mở cửa.

Ngoài cửa là một phụ nữ tóc xoăn dài, da trắng, khí chất cao lãnh, dáng người rất cao.

Đối phương cũng kinh ngạc nhìn hắn.

Trịnh Thu Dương thấy bà có hơi quen, cẩn thận nghĩ lại, khi còn nhỏ xem TV có thấy bà, trong lòng nhất thời lộp bộp một tiếng, nói: “Xin chào Dương tổng, cháu là bạn của Viên Thụy.” (Đ : Định để xưng hô tôi – ngài mà nghĩ lại là mẹ nuôi Tiểu Thụy rồi nên để kiểu khác luôn)

Dương Lộ nhíu mày, nói: “Chào. . . Cậu họ Trịnh, đúng không?”

Trịnh Thu Dương bị bà nhìn một cái đã nhận ra ngược lại kinh hãi, nhưng hắn biết bà đã rõ tính hướng của Viên Thụy, cũng không định che dấu thân phận nữa, dứt khoát hào phóng tự giới thiệu: “Cháu là Trịnh Thu Dương, có thể ngài đã nghe qua, cháu là bạn trai Viên Thụy.”

Dương Lộ gật đầu, hỏi: “Viên Thụy còn chưa trở lại sao?”

Trịnh Thu Dương nói: “Vẫn chưa.”

Dương Lộ nói: “Ta đã hỏi trợ lý của nó, hôm nay nó đã diễn xong các cảnh quay rồi, đoán chừng sắp trở lại, ta vào chờ nó.”

Trịnh Thu Dương buộc lòng phải nhường đường, mời bà vào.

https://thuviensach.vn

Dương Lộ quét mắt nhìn bao đồ ăn vặt trên bàn, vừa rồi Trịnh Thu Dương thấy chán nên mở hộp kẹo cầu vòng ăn 2 viên, quên đậy kín nắp, hộp tròn nhỏ màu đỏ cứ mở rộng miệng đứng trên bàn trà, mà trên TV đang phát trận bóng đá.

Dương Lộ ngồi xuống ghế sô pha, Trịnh Thu Dương tắt TV, rót ly trà đặt ở trước mặt bà, nói: “Ngài uống trà.”

Bà gật đầu, nói: “Cảm ơn. Tới hôm nào?”

Trịnh Thu Dương ngồi xuống đối diện bà trên ghế sô pha, nói: “Ngày hôm qua, mai sẽ đi. . . Nghe nói gần đây ngài công tác ở Quảng Châu.”

Dương Lộ nói: “Bên kia đã xong, lại đây quan sát đoàn phim, ta dù sao cũng là nhà sản xuất. Cậu chủ nhật đến đây cũng tiện, cậu là nhà thiết kế trang sức đúng không?”

Trịnh Thu Dương nói: “Vâng.”

Trong lòng hắn cảm thấy kỳ lạ, dường như Dương Lộ không thích hắn lắm, mặc dù vẻ mặt và giọng nói đều rất khách khí, nhưng mơ hồ lộ ra vẻ lạnh lùng ghét bỏ.

Hắn đã nghe Viên Thụy kể về người này rất nhiều lần, đặc biệt là trong khoảng thời gian này, hắn và Viên Thụy ở xa nhau, mỗi ngày dựa vào công cụ truyền tin yêu thương, Viên Thụy nói với hắn, “Dì Dương ở Quảng Châu xa như vậy, cách ba bốn ngày còn gọi cho em một lần, bà ấy rất tốt với em”.

Hắn suy nghĩ, rất có thể là lần trước mẹ của hắn để lại ấn tượng quá kém cho đối phương, liền chủ động nhắc tới, cố gắng hòa hoãn không khí, “Nghe nói ngài đã gặp mẹ cháu hòa giải một lần, mẹ tính tình không tốt lắm, khiến cho ngài chê cười.”

https://thuviensach.vn

Dương Lộ cười, nói: “Không sao, tính tình ta cũng không tốt.”

Trịnh Thu Dương đã có thể khẳng định bà có địch ý với mình, lần đó mẹ hắn lại không buông tha, quả thật không phải ký ức gì vui vẻ, về sau mỗi lần mẹ hắn nhắc đến “Bà mẹ nuôi của Viên Thụy” cũng đầy vẻ chán ghét.

Chỉ là bà rất tốt với Viên Thụy, Viên Thụy cũng thích bà.

Hắn cũng cố cười, tận lực khen tặng đối phương: “Viên Thụy thường xuyên nhắc về ngài với cháu, nói ngài rất tốt, rất chiếu cố em ấy. Em ấy không có tâm nhãn, lại muốn làm nghệ sĩ, cháu cũng lo lắng em ấy bị người khi dễ, có thể gặp được người như ngài là may mắn của em ấy, cháu thật vô cùng cảm ơn sự chiếu cố của ngài với em ấy.”

[1] tâm tư, mưu trí

Dương Lộ ngẩng đầu nhìn hắn một cái, không lạnh không nhạt nói: “Câu thật ra không cần cảm ơn, ta là mẹ nuôi Viên Thụy, đối tốt với nó là chuyện hiển nhiên.”

Trịnh Thu Dương vốn không rành câu thông cùng trưởng bối, nhờ kinh nghiệm khi còn nhỏ ban tặng, thấy mẹ hay những phụ nữ lớn tuổi lại luôn không nhịn được sợ hãi. Như bây giờ vấp phải cái đinh mềm, uốn xong đường lui, cảm thấy không thể nói chuyện, liền dứt khoát không chủ động mở miệng nữa.

Dương Lộ lại hỏi: “Cũng là cậu, cùng Viên Thụy đã bao lâu?”

Trịnh Thu Dương đáp: “9 tháng.”

Dương Lộ nói: “Cũng không quá lâu.”

Trịnh Thu Dương: “. . .”

https://thuviensach.vn

Dương Lộ nhìn hắn, nói: “Ta nhiều năm trước từng may mắn có duyên hợp tác với ba cậu vài lần, cũng rất rõ chuyện trong nhà của cậu, mạo muội hỏi một câu, cậu có kế hoạch gì cho tương lai của mình chưa?”

Trịnh Thu Dương có chút mộng, hắn không dám gặp Tác Kiến Quân ba của Viên Thụy chính là vì sợ trưởng bối hỏi câu này, không ngờ lại bị Dương Lộ hỏi trước. Hắn không có lo lắng, giọng nói tự nhiên hơn so với sự e sợ lộ liễu lúc nãy, cứng rắn nói: “Trước mắt là muốn làm tốt công việc hiện tại. . .”

“Xem ra cậu cũng không có kế hoạch gì.” Dương Lộ nói, “Cậu đừng trách ta nói thẳng, ta bây giờ 53 tuổi, từng thành công cũng từng thất bại, đã làm rất nhiều chuyện, gặp qua rất nhiều người, người còn trẻ như cậu ta cũng đã gặp rất nhiều, từ nhỏ không thiếu vật chất, cái thiếu chính là sự rèn luyện, tựa như nhà ấm nơi hoa, bên ngoài nhìn rất đẹp nhưng một khi gặp phải phiền toái cũng chỉ có thể ẩn núp lừa mình dối người.”

Trịnh Thu Dương: “. . .”

Dương Lộ nâng ly trà lên thổi thổi, uống xong một ngụm, còn nói: “Viên Thụy đúng là không có tâm nhãn, nhưng nó và cậu không giống nhau, nó không phải là kiểu người cam tâm sống uổng phí thời gian, có thể người khác cảm thấy nó may mắn, nhưng nó có thể đi đến ngày hôm nay ngoại trừ vận may, càng nhờ vào sự cố gắng, nó quay nhiều chương trình cậu không phải không biết. Hai người bây giờ thời gian ở cùng nhau đã ít, nhưng còn trẻ có thể tiết hormone mạnh mẽ, nhưng càng về sau, có lẽ nó rất nhanh sẽ phát hiện, cậu không phải là người thích hợp của nó.”

Trịnh Thu Dương bị bà tàn nhẫn xuyên uy hiếp, trong lòng tức giận, còn có xen lẫn một chút khủng hoảng.

Hắn luôn tò mò ngày đó rốt cuộc Dương Lộ đã nói gì với mẹ hắn, mẹ hắn là người cố chấp mấy chục năm, sao lại đột nhiên giống như quả cả tím

https://thuviensach.vn

mềm ngoặt ỉu xìu.

Hiện tại, hắn rốt cục đã hiểu.

Mẹ của hắn là vợ bé, hắn lại hoàn khố như vậy [2], ở trước mặt Dương Lộ hắn cũng giống như hộp kẹo cầu vồng trên bàn kia, vừa trẻ con vừa chướng mắt.

[2] chỉ con em nhà giàu sang quyền quý

Nhờ phúc Tống Hoan Nhan, Viên Thụy vô cùng vui vẻ xong việc trở về sớm, nhưng không có báo cho Trịnh Thu Dương biết, cậu muốn cho Trịnh Thu Dương một bất ngờ.

Đến khách sạn, cậu đi tìm quản lý trước, muốn mượn nhà bếp dùng một chút, bởi vì chưa tới giờ ăn tối, nhà bếp để trống, quản lý liền hào phóng đồng ý, còn nói nguyên liệu nấu ăn và gia vị trong bếp cũng có thể dùng thoải mái — Dù sao đoàn phim cũng sẽ trả.

Cậu ở trong nhà bếp chơi đùa gần một tiếng, làm sáu món ăn, giấm khoai tây, nấm hương nấu cải, thịt heo khô xào súp lơ, cá chiên, tôm luộc, xương sườn kho tàu, toàn là món Trịnh Thu Dương ở nhà thích ăn nhất, cuối cùng còn làm canh cà chua trứng, đánh lên một tầng trứng hoa, Trịnh Thu Dương rất thích húp cái này, có đôi khi không muốn ăn cơm, chỉ cần làm món này thôi anh ấy cũng có thể húp hết một nồi nhỏ.

Mỗi món ăn đều làm rất nhiều, Viên Thụy chia thành hai phần vui vẻ bỏ vào hộp, một phần cho Triệu Chính Nghĩa đưa cho Tống Hoan Nhan.

Còn một hộp còn lại cậu đem về phòng, lòng đầy vui vẻ muốn dỗ ngọt bạn trai.

Kết quả vừa quẹt thẻ mở cửa đã thấy bạn trai và mẹ nuôi ngồi mặt đối mặt, không khí cổ quái.

https://thuviensach.vn

“Về rồi sao.” Dương Lộ đứng lên, cười nói, “Chờ con đã lâu.”

Viên Thụy ngẩn người, lắp bắp nói: “Dì Dương, dì từ Quảng Châu trở lại rồi?”

Dương Lộ nói: “Chuyện bên Quảng Châu đã xong rồi, có thể ở lại Thượng Hải mấy ngày xem mọi người quay phim.”

Trịnh Thu Dương yên lặng đi tới, nhận lấy hai túi đồ ăn trong tay Viên Thụy.

Viên Thụy có hơi đỏ mặt, nói: “Đây, đây, đây chính là bạn trai của con Trịnh Thu Dương, tới thăm con. . .Hai người đang nói chuyện gì a?”

Dương Lộ nói: “Chỉ nói chút chuyện phiếm, cơm con gọi bên ngoài sao? Đồ ăn của khách sạn không ngon?”

Viên Thụy vội nói: “Không không, con mượn nhà bếp khách sạn làm.”

Dương Lộ cười nói: “Còn rất thơm.”

Viên Thụy không muốn lắm nhưng lại thấy nên lễ phép một chút, nói: “Nếu không dì cùng ăn đi? Con làm nhiều lắm.”

Dương Lộ nhìn Trịnh Thu Dương một cái, nói: “Thôi, tụi con ăn đi, ta không quấy rầy nữa, sau này chúng ta lại trò chuyện.”

Viên Thụy đưa bà ra ngoài rồi trở lại đóng kín cửa, nhảy tới trước mặt Trịnh Thu Dương, vẻ mặt hào hứng tranh công nói: “Thơm không? Thơm không?”

Trịnh Thu Dương nói: “Thơm.”

Viên Thụy càng vui vẻ hơn, nói: “Dụng cụ làm bếp của khách sạn rất tốt, không hổ là chuyên nghiệp. Có hai đầu bếp luôn túc trực bên cạnh chụp

https://thuviensach.vn

lén em, còn không thèm tắt flash, hại em khẩn trương muốn chết, chỉ sợ không cẩn thận làm quá mặn hoặc quá nhạt, bất quá cuối cùng em nếm cũng ok, có thể ăn."

Trịnh Thu Dương tâm tình cực kém, cố cười nói: "Chỉ cần là em làm, đừng nói mặn hay nhạt, cho dù em bỏ thạch tín [3] vào anh cũng ăn."

[3] Thạch tín : Asen, là một chất á kim giòn có màu kim loại, phần lớn tồn tại ở dạng hợp chất. Thạch tín là chất gây ngộ độc khét tiếng trong lịch sử con người, trước đây được sử dụng rất nhiều ở Trung Quốc để đầu độc giết người bởi thạch tín không vị, không mùi và các triệu chứng ngộ độc là không rõ ràng và lâu dài tùy theo liều lượng. Trong sách đông y cổ truyền cũng có một số bài thuốc sử dụng thạch tín ở liều lượng rất nhỏ để chữa bệnh. Ngày nay thạch tín và các hợp chất của nó được sử dụng như là thuốc trừ dịch hại, thuốc trừ cỏ, thuốc trừ sâu, v…v…

Viên Thụy ha ha nói: "Em cũng không phải là Phan Kim Liên."

Trịnh Thu Dương: ". . ."

Hắn khổ sở nghĩ, nhưng anh ở trong mắt người khác, còn không bằng Võ Đại Lang a.

Hai người ngồi ăn cơm, Viên Thụy dần dần cảm nhận được Trịnh Thu Dương không vui, nói: "Anh sao vậy? Nói chuyện với dì Dương không vui sao?"

Trịnh Thu Dương không muốn nói, chỉ nói: "Em cũng không phải không biết, anh sợ nói chuyện với các bà dì. Đúng rồi, xế chiều anh có tới studio tìm em."

Viên Thụy bị dời lực chú ý, "A? Em không thấy anh."

https://thuviensach.vn

Trịnh Thu Dương nói: “Không vào, ở xa xa nhìn, nói chuyện với fan của em.”

Viên Thụy lột vỏ tôm chấm tương bỏ vào trong chén Trịnh Thu Dương, hỏi: “Thật a? Nói gì nha?”

Trịnh Thu Dương nói: “Không có gì, chỉ là mấy cô bé học sinh, gọi anh là chú.”

Viên Thụy: “Ha ha ha.”

Trịnh Thu Dương nói: “Họ có một con thú nhồi bông hình chibi của em, là hàng của « Shiny Friends » sản xuất, nhìn rất được, sao không nghe em nói? Còn không? Cho anh một con đi.”

Viên Thụy cười nói: “Để em hỏi xem còn không. . . Chú, sao chú lại thích thú nhồi bông a?”

Trịnh Thu Dương cùng cậu trò chuyện một lát, tâm tình tốt hơn vừa rồi, cũng cười lên, nói: “Anh thấy chân của con thú nhồi bông kia không tệ, có thể chơi một chút.”

Viên Thụy: “. . . Anh chơi dơ quá!”

Cậu nhét thẳng tôm vào trong miệng Trịnh Thu Dương, quát: “Ăn tôm đi!”

Trịnh Thu Dương ăn tôm, cười trêu cậu: “Ăn, có thể cho chú chơi chân của cháu không?”

Viên Thụy kiên quyết nói: “Không cho!”

Bất quá đợi cơm nước xong, Viên Thụy dọn dẹp nhanh gọn, vẫn là ngoan ngoãn dâng chân ra cho chú chơi.

https://thuviensach.vn

Ghế sô pha của khách sạn cực lớn, Trịnh Thu Dương ngồi dựa trên đó, Viên Thụy tách hai chân ra ngồi trên đùi hắn, hai người mặt đối mặt ôm hôn, cũng không kịch liệt, chỉ nhẹ nhàng triền miên.

Trịnh Thu Dương tay cách quần ở trên đùi cậu sờ tới sờ lui, từ bắp chân vuốt tới bắp đùi, tới tới lui lui, thích không buông tay.

Viên Thụy bị sờ có hơi động tình, nói: “Hay là lên giường đi.”

Trịnh Thu Dương nói: “Không làm, hôm qua làm nhiều rồi.”

Viên Thụy thất vọng nói: “Chú, chú không được a?”

Trịnh Thu Dương bóp đùi cậu, “Chú đương nhiên là được, làm tiếp ngày mai sao cháu quay phim được?”

Viên Thụy ủy khuất nói: “Nhưng anh tối mai phải về rồi, em lại hơn một tháng nữa mới về nhà.”

Trịnh Thu Dương buồn cười nói: “Cho nên phải ăn no một lần?”

Viên Thụy có hơi đỏ mặt, nhưng thẳng thắn thừa nhận: “Đúng vậy, rất muốn làm.”

Trịnh Thu Dương vốn rất muốn nhưng lại lo lắng công việc của cậu, sợ cậu chịu không được, cũng không do dự nữa, nâng mông ôm cậu đứng lên, bước thật nhanh vào phòng ngủ, đè cậu ngã xuống giường hun một cái, nói: “Em lại gầy rồi, nhẹ như vậy.”

Viên Thụy nhìn anh cười, hai mắt sáng trong suốt, nói đùa: “Nhẹ chút nha, nếu không anh lại không được, chú.”

Trịnh Thu Dương đột nhiên thấy ở trên giường gọi như vậy rất có cảm giác, vươn tay lên đầu giường lấy bao, tay khác cách áo sờ cơ ngực Viên Thụy, nói: “Sau này chú bất lực, cháu còn yêu chú không?”

https://thuviensach.vn

Viên Thụy: “. . .”

Chưa từng chơi tới bến như vậy, cậu nhất thời chết máy, không biết nên đón nhận thế nào, cái từ “Chú” nói đùa này sao bỗng nhiên trở nên sắc tình?

Cậu lại dường như cảm thấy có chút hưng phấn không giải thích được. AA! Thật biến thái! Quá dâm đãng!

Hôm qua đã làm, cũng không cần chuẩn bị thêm, mang bao xong là có thể ăn.

Trịnh Thu Dương vừa ăn vừa chấp nhất hỏi: “Viên Tiểu Thụy, em yêu anh không?”

Viên Thụy được ăn trước mắt biến thành màu đen, choáng váng nói: “Yêu anh, yêu anh.”

Bạn đang ❓

Trịnh Thu Dương hỏi: “Yêu anh cả đời?”

Viên Thụy ôm chặt anh, nói: “Kiếp sau cũng yêu anh.”

Trịnh Thu Dương nói: “Sau này anh không đẹp trai còn bất lực, em còn yêu anh không?”

Viên Thụy cảm giác quá mạnh mẽ rồi, cơ hồ rít chói tai đáp: “Yêu anh! Vĩnh viễn yêu anh!”

Trịnh Thu Dương cười cười, nhưng vẫn vĩnh viễn thấy không đủ, chỉ có thể càng thêm kịch liệt vận động bổ khuyết cho nội tâm bất an về tương lai.

. : .

https://thuviensach.vn

VIÊN TIÊN SINH LUÔN KHÔNG VUI

Từ Từ Đồ Chi
www.dtv-ebook.com

Chương 48: Niềm Kiêu Ngạo Của Cậu

Niềm kiêu ngạo của cậu

.

Trịnh Thu Dương ngồi chuyến máy bay sáu giờ chủ nhật trở về Bắc Kinh, xế chiều phải tới sân bay trước, Viên Thụy lại bận quay phim không thể tiễn hắn, liền gọi Triệu Chính Nghĩa đưa giúp.

Lúc Triệu Chính Nghĩa trở lại thì trời đã tối, Viên Thụy đang chuẩn bị diễn cảnh bữa tối ánh nến cùng Tống Hoan Nhan, quay lại hỏi: “Đi rồi sao? Có trễ không?”

Triệu Chính Nghĩa nói: “Không có, tôi chờ anh ta lên máy bay rồi mới về.”

Viên Thụy nói cảm ơn: “Vất vả cậu một chuyến a.”

Triệu Chính Nghĩa cười nói: “Không sao, giúp anh vốn là công việc của tôi mà.”

Viên Thụy suy nghĩ một chút, nói: “Ngày mai cậu giúp tôi hỏi đài truyền hình xem còn thú nhồi bông của « Shiny Friends » không, nếu còn thì nhờ họ để lại cho tôi một con.”

Triệu Chính Nghĩa nói: “Không cần hỏi đài truyền hình, công ty chúng ta cũng có, thiết kế xong có đưa cho chúng ta mấy con hàng mẫu, đều ở chỗ

https://thuviensach.vn

chị Linh Linh, về hỏi chỉ là được.”

Viên Thụy nghe vậy rất vui vẻ, lập tức gọi điện thoại cho Lý Linh linh.

Lý Linh Linh hỏi: “Sao vậy? Không phải đang quay phim ở Thượng Hải sao?”

Viên Thụy nói: “Chị Linh Linh, tôi muốn lấy một con thú nhồi bông về, được không?”

Lý Linh Linh không để ý nói: “Của chương trình kia? Chờ cậu về tới lấy đi, để ở đây còn chiếm chỗ.”

Viên Thụy sợ người trong đoàn phim nghe được, nhỏ giọng nói: “Tôi còn một tháng nữa mới về a, là bạn trai tôi thích, chị giúp tôi chuyển phát nhanh đi mà!”

Lý Linh Linh: “…”

Viên Thụy cố gắng lấy lòng nói: “Chị Linh Linh, chị là tốt nhất!”

Lý Linh Linh lại nói: “Cậu kêu bạn trai tới lấy đi, con thú nhồi bông đó to nên rất nặng, phí chuyển phát cũng không thể không báo cho công ty.”

Viên Thụy đã từng thấy con đó, lập tức tính, nói: “Vậy tôi chuyển khoản cho chị 50 nha, chắc là đủ rồi.”

Lý Linh Linh: “… Không được, tôi bận lắm, làm sao có thời gian đi chuyển phát?”

Viên Thụy khẩn cầu: “Chị Linh Linh…”

Lý Linh Linh thái độ rất kiên quyết: “Tự tới lấy.”

https://thuviensach.vn

Viên Thụy đành phải nói: “Được rồi, lát nữa tôi hỏi anh ấy khi nào rảnh gọi điện thoại cho chị.”

Lý Linh Linh cúp máy, không nhịn được cười, ai ya tốt quá, rốt cục có thể tận mắt nhìn thấy chân nhân bạn trai Viên Thụy.

Viên Thụy và Tống Hoan Nhan cùng ăn bữa tối ánh nến, nói các câu tình thoại lãng mạn, sau cùng còn có một màn hôn.

Lần trước đột phá chướng ngại tâm lý, hiện tại quay cảnh hôn cậu cũng không còn khẩn trương như vậy nữa, sau hai lần, đạo diễn hô cắt khen ngợi cậu.

Còn một cảnh, nhưng đèn đạo cụ chưa đúng chỗ, phải đợi mấy phút, Viên Thụy liền choàng áo khoác, ở trong xe bảo mẫu nói chuyện phiếm cùng Tống Hoan Nhan.

Tống Hoan Nhan vừa trang điểm lại vừa nói: “Nói thật, anh rất có thiên phú, giỏi hơn em nữa, em lần đầu tiên diễn nữ chính cả ngày bị đạo diễn mắng.”

Viên Thụy được khen ngại ngùng, nói: “Chính em bây giờ cũng rất lợi hại mà, mỗi lần lên Tianya thấy diễn viên có sắc có tài, nhất định là nói em.”

Tống Hoan Nhan để gương trang điểm xuống, cười nói: “Ai, đều bị mắng mà thành.”

Lúc Viên Thụy biết cô, cũng biết cô có tính cách mạnh mẽ không giống như cậu, bây giờ thấy cô thành công, tính cách còn rộng lượng hơn so với trước kia, cũng cảm thấy mừng cho cô.

Tống Hoan Nhan kẽ lại lông mày, lại hỏi: “Anh chàng kia đi chưa? Vừa rồi không thấy trợ lý anh, đưa anh ta đi sao?”

https://thuviensach.vn

“Đi rồi, mai là thứ hai, anh ấy còn phải đi làm.” Vừa nhắc tới Trịnh Thu Dương, Viên Thụy nói đặc biệt nhiều, “Anh ấy là nhà thiết kế trang sức, trước kia du học ở Italy, thầy của anh ấy là bậc thầy quốc tế, từng thiết kế cho Chanel và Pomellato. Bản thân ảnh cũng rất có tài hoa, bộ thiết kế nào cũng đặc biệt xinh đẹp.”

Cậu mở điện thoại ra cho Tống Hoan Nhan xem, nói: “Em xem, cái này là tác phẩm cuối năm nay, tiên cảnh hệ liệt, đẹp không? Anh cảm thấy rất đẹp a, hơn nữa còn rất tao nhã.”

Tống Hoan Nhan phụ họa nói: “Đẹp, em không rành trang sức lắm, cái này là cái gì a? Phỉ Thúy sao?”

Viên Thụy nói: “Là mã não xanh a, bên cạnh còn có mấy hạt kim cương nhỏ, cũng là loại tinh khiết, ảnh không đẹp bằng đồ thật, sắc thái lấp lánh, tựa như ánh sao đêm hè, thiết kế tổng thể cũng rất có ý cảnh, ngụ ý là Wonderland, ai cũng là Alice, nhất định sẽ có khu vườn thuộc về chính mình.”

Tống Hoan Nhan thán phục nói : “Oa, anh biết nhiều quá.”

Viên Thụy xấu hổ nói: “Đây là anh ấy nói cho anh biết, ảnh thực sự rất có tài hoa! Có phải rất cừ hay không?”

Tống Hoan Nhan: “… Cừ .”

Viên Thụy mặt đầy kiêu ngạo.

Hơn 10 giờ mới kết thúc công việc, trên đường về, niềm kiêu ngạo của cậu nhắn tin tới, nói lạnh quá, còn không có nước nóng, tắm xong cũng muốn đông lạnh thành chó.

Viên Thụy gọi điện thoại qua, nói: “Tắm xong rồi?”

https://thuviensach.vn

Trịnh Thu Dương nói: “Gâu gâu gâu.”

Viên Thụy: “Ha ha ha.”

Tạp âm của xe bảo mẫu nhỏ lại cách âm tốt, Triệu Chính Nghĩa lái xe nghe rất rõ, cố nhịn không cười ra tiếng.

Trịnh Thu Dương ở đầu kia cũng cười, nói: “Tắm xong rồi, mẹ nó lạnh quá, tắm xong ra ngoài gân chân căng hết.”

Viên Thụy có chút đau lòng, nói: “Em xem tin tức thấy Bắc Kinh cung cấp lò sưởi rồi mà, nhà chúng ta chưa có sao?”

Trịnh Thu Dương nói: “Anh hỏi vật nghiệp rồi, vật nghiệp nói, làm sao có chuyện gì cũng giống tin tức nói được.”

Viên Thụy: “…”

Trịnh Thu Dương cười nói: “Vốn còn muốn chửi họ, kết quả thấy họ nói cũng có lý, coi như xong.”

Viên Thụy không yên lòng nói: “Dưới tủ treo quần áo có một cái túi hoa văn hoa anh đào, bên trong có cái chăn lông rất dày, lần trước em dọn nhà tìm thấy, tối đắp cái đó chắc chắn không lạnh.”

Trịnh Thu Dương mở tủ quần áo ra xem, lôi cái túi ra, cảm giác rất nặng, nói đùa: “Dày như vậy, em hồi trước ở Bắc Cực hả?”

Viên Thụy nói: “Cái đó là hồi em ở khu dân cư cũ a, chỗ đó đường ống đã cũ, mùa đông thiết bị sưởi ấm không dùng được, lạnh quá em liền mua chăn dày, sát giây[1] trên taobao, chỉ có 399! Hắc hắc.”

[1] Giống mấy kiểu khuyến mại tính bằng thời gian, khoảng bao nhiêu s sẽ có 1 món được giảm giá cực rẻ. Giống hồi đợt giựt cô hồn của Tiki.

https://thuviensach.vn

Trịnh Thu Dương: "…"

Lúc hắn và Viên Thụy chưa chính thức quen nhau, có lần đi chơi cùng Phương Sĩ Thanh, lúc giải tán hắn tiện đường đưa Viên Thụy về nhà. Khi đó Viên Thụy ở khu dân cư cũ, phía trước căn nhà là một khoảng sân rộng, là khu dân cư cũ chừng 10 năm, bên trong căn bản toàn là người già đã về hưu, trong sân toàn là trẻ nhỏ và các ông bà cụ luyện Thái Cực Quyền hoặc chơi cờ tướng.

Viên Thụy ở trong một căn nhà hơn 70m2, cửa chống trộm là cửa gang, cái chốt lúc mở cửa vang lạch cạch, bên trong lại được Viên Thụy dọn dẹp sạch sẽ, trồng rất nhiều cây cảnh và nuôi mười mấy con cá vàng, dáng người cậu đẹp khí chất tốt, đứng ở trong căn phòng đó, những thứ cũ kỹ kia cũng được cậu tôn lên thành một mode mới.

Trịnh Thu Dương hỏi cậu tại sao ở nơi này, cậu thành thật nói vì tiền thuê rất rẻ, hơn nữa khá gần tàu điện ngầm. Khi đó mặc dù Trịnh Thu Dương không biết rõ điều kiện trong nhà cậu như thế nào, nhưng cũng nhìn ra được cậu không phải là không có tiền, chỉ là sống tiết kiệm.

Sau này Viên Thụy nổi, công ty mới thuê cho cậu căn hộ hiện tại, nếu không đoán chừng bây giờ cậu vẫn còn ở cái nơi nhiều cán bộ kỳ cựu tập trung lại.

Trịnh Thu Dương đắp cái chăn lông, tắt đèn ngủ. Viên Thụy không lâu trước kia có phơi nắng cái chăn này, nên nó cũng không có cái mùi… nấm mốc giống như quần áo treo trong tủ lâu ngày, ngược lại còn dính chút mùi thơm trên quần áo đã giặt khác, cũng giống như Viên Thụy nói, rất rất ấm áp.

"Sát giây, chỉ 399!"

Trịnh Thu Dương ở trong đêm không nhịn được cười, Viên Thụy cũng là bị hắn bắt trong tích tắc a, đúng là nhanh tay thì có chậm tay thì không,

https://thuviensach.vn

xuống tay chậm một chút là sẽ vuột mất.

Đoàn phim bên này sau khi Dương Lộ tới, có nhà sản xuất nghiêm túc xuất hiện, mọi người đều tăng tinh thần lên 120%, tiến độ giống như được vặn dây cót, nhanh hơn rất nhiều.

Viên Thụy trước kia có hơi sợ bà, hiện tại cũng sợ nhưng không sợ như xưa, nói chuyện không còn mất tự nhiên nữa, cậu mặc dù có hơi ngốc, nhưng cũng không phải ngớ ngẩn, có thật lòng đối tốt với cậu hay không, cậu có thể cảm nhận được.

Nhưng Dương Lộ không thể theo kế hoạch ở lại Thượng Hải một tuần, rất nhanh lại có chuyện khác tìm bà, hai ngày sau bà lại bay đi.

Tống Hoan Nhan lần trước ăn đồ Viên Thụy nấu xong thì có hơi nghiện, Viên Thụy sau khi kết thúc công việc liền nấu lần 2, rồi đến phòng cô ăn chung, cô lần nào cũng ăn rất nhiều, ăn xong lại la đau muốn chết.

“Trời ơi là trời!! Không thể ăn nữa.” Tống Hoan Nhan đứng trên cái cân kinh hãi nói, “Em lên 2kg rồi! Quay phim mà còn mập, trời ơi tại anh hết!”

Viên Thụy vô tội nói: “Là tại em nói muốn ăn anh mới làm a.”

Tống Hoan Nhan nói: “Em lần nào ăn cũng nhiều hơn anh, anh cũng không thèm ngăn lại.”

Viên Thụy nhìn cô, nói thật lòng: “Cũng đâu có mập lắm, giờ nhìn còn tốt hơn, lên hình cũng đâu có ảnh hưởng gì, lúc trước em quá gầy.”

Tống Hoan Nhan ngồi xuống bên cạnh cậu, thở ngắn thở dài nói: “Không phải chuyện lên hình a, em mà mập khó coi, kim chủ liền không quan tâm em.”

https://thuviensach.vn

Viên Thụy: “! ! !”

Tống Hoan Nhan làm mặt u sầu, nói: “Quá mập rồi, anh nhanh chỉ em cách giảm cân đi, nếu không lúc quay xong về em thành trái cầu, ổng không thích em đi nâng đỡ người khác thì làm sao bây giờ a?”

Viên Thụy: “…”

Cậu mở to mắt, không dám tin nhỏ giọng nói: “Em thật sự bị bao nuôi hả?”

Tống Hoan Nhan nói: “Đúng vậy, anh không biết sao? Một trong những nhà tài trợ phim này chính là kim chủ của em a.”

Viên Thụy nhớ tới buổi công bố phim, gặp được vài nhà đầu tư, ai ai cũng lớn tuổi, không nhịn được đanh mặt lại.

Tống Hoan Nhan lộ vẻ thương tâm, nói: “Anh xem thường em sao? Chúng ta là bạn tốt a.”

Viên Thụy: “…”

Cậu vật lộn một phen, nói: “Em nhanh trở về chính đạo, chúng ta lại là bạn tốt.”

Tống Hoan Nhan: “Ha ha ha.”

Viên Thụy nhíu mày, nghiêm mặt nói: “Anh nói nghiêm túc, em còn trẻ như vậy, có thể nhất thời đi sai đường, nhưng nếu như sai cả đời thì xong rồi, Tống Diễm Diễm! Em nghiêm túc một chút!”

Tống Hoan Nhan: “…”

Cô giơ tay đầu hàng nói: “Không chơi nữa, em giỡn thôi, đó không phải là kim chủ của em, là bạn trai em a, tụi em yêu nhau ngay thẳng.”

https://thuviensach.vn

Viên Thụy càng thêm giật mình: "… Em gái, em nghĩ không thông chỗ nào a?"

Tống Hoan Nhan nhìn sắc mặt cậu, đoán cậu đang hiểu lầm, cười nói: "Anh chưa có gặp ảnh, hiện tại ảnh đang ở nước ngoài, không có mặt trong buổi công bố."

Cô cho Viên Thụy xem ảnh chụp bạn trai, Viên Thụy mới yên lòng, mặc dù không có đẹp trai lắm, nhưng cũng là tướng mạo của nam nhân trẻ tuổi, khí chất rất chững chạc, bộ dạng thanh niên tài tuấn.

Tạm biệt Tống Hoan Nhan về phòng, cậu nằm lỳ trên giường tám video cùng Trịnh Thu Dương, hỏi: "Trong nhà còn lạnh không?"

Trịnh Thu Dương nói: "Ấm rồi, công ty nhiệt lực nói có đường ống bị rỉ nước, đã sửa rồi.

Viên Thụy vui vẻ nói: "Tốt quá. Anh đang vẽ sao? Là luyện tay hay công việc? Em có làm phiền anh không?"

Trịnh Thu Dương xoay bút máy trên tay, cười nói: "Em không gọi mới làm phiền anh, anh mỗi phút nhớ em 60 lần."

Viên Thụy cười ha ha, nói: "Em nhớ anh 61 lần."

Trịnh Thu Dương nói: "Vậy anh liền nhớ 62 lần."

Hai người rãnh rỗi đấu giá nhau, cứ gọi giá của mình, gọi tới 80 mới có cảm giác ngu xuẩn, cùng lúc cười ha ha ha, Trịnh Thu Dương nói: "Ngốc quá."

Viên Thụy nói: "Em đã nói với anh rồi a, em đúng là ngốc mà, khuya hôm nay em ăn cơm với Tống Hoan Nhan, còn trêu em nữa, em còn tưởng thật."

https://thuviensach.vn

Cậu kể lại chuyện Tống Hoan Nhan.

“Cô ấy và bạn trai là bạn thời trung học, đã nhiều năm không gặp lại, sau khi vào giới cô ấy không cẩn thận gặp phải một thằng tra nam ăn bám, còn bị lừa sắc lừa tiền, lúc cuộc sống đang ảm đạm thì gặp lại bạn trai hiện tại, anh chàng này rất tốt, sự nghiệp thành công còn dịu dàng chăm sóc, còn dạy cho tra nam này một bài học, rồi nói ngày xưa đi đọc đã thích cô ấy, sau đó hai người bọn họ liền thuận lý thành chương quen nhau, có phải rất lãng mạn không a? Công chúa rốt cục gặp được hoàng tử, em thấy lãng mạn giống y như phim!”

Trịnh Thu Dương mặt đen thùi, lãng mạn cái rắm, nghe mà tức giận.

Viên Thụy cho rằng anh không có hứng thú với chuyện này, không nói nữa, lại hỏi: “Có phải anh đang làm việc không? Nếu không em đi tắm trước đây, chờ anh xong rồi chúng ta lại nói chuyện.”

Trịnh Thu Dương xoay bút máy trên tay, nói: “Không phải công việc, anh định Tết sang năm tham gia cuộc thi thiết kế trang sức.”

. : .

https://thuviensach.vn

VIÊN TIÊN SINH LUÔN KHÔNG VUI

Từ Từ Đồ Chi
www.dtv-ebook.com

Chương 49: Gọi Papa

Nguồn : hatdauthan.wordpress.com

Viên tiên sinh luôn không vui

Gọi papa

.

Viên Thụy đương nhiên có lòng tin với bạn trai, khích lệ anh: “Cố lên, anh nhất định sẽ được giải!”

Trịnh Thu Dương nói: “Nhưng anh còn chưa nghĩ ra chủ đề thiết kế, trạng thái không ổn lắm.”

Viên Thụy cười nói: “Đừng gấp, từ từ suy nghĩ, anh giỏi như vậy, nhất định có thể thiết kế ra sản phẩm tốt nhất.”

Trịnh Thu Dương cũng cười, hắn vẽ hai ngày rồi mà vẫn không tìm được cảm hứng, đang không được tự tin, giờ phút này lại một lần nữa tràn đầy nhiệt huyết.

Viên Thụy còn nói: “Anh hai ngày này rãnh không? Chỗ đại diện của em còn con búp bê nhồi bông, chỉ kêu anh tới công ty lấy.”

Trịnh Thu Dương suy nghĩ một chút, nói: “Được, vậy ngày mai đi.”

https://thuviensach.vn

Viên Thụy đưa số điện thoại của Lý Linh Linh cho anh, hai người nói tình thoại rồi chúc ngủ ngon, rồi lại nói tình thoại rồi lại chúc ngủ ngon, lưu luyến không rời, cứ mè nheo tới 12 giờ khuya mới thấy buồn ngủ.

Trịnh Thu Dương nhìn hình cậu một lần nữa, hai người ở xa nhau ngược lại tương tư chỉ có tăng chứ không giảm, ngay cả lúc ăn cơm uống miếng nước ở studio cũng phải lấy điện thoại ra chat weixin vài câu.

Triệu Chính Nghĩa đang ngồi ăn dưa trong hàng quần chúng tỏ vẻ, buồn nôn chết cục cưng rồi.

Thứ hai, Trịnh Thu Dương gọi điện thoại cho Lý Linh Linh, hẹn sau khi tan tầm đến lấy con búp bê, tránh gặp người khác trong công ty, ôm con búp bê lớn như vậy thật sự là quá lộ liễu.

Công ty của Viên Thụy không quá lớn, chỉ ký hợp đồng với mười mấy nghệ sĩ, phần lớn là nghệ sĩ line 18[1] diễn vai phụ hàng năm, nổi tiếng nhất chỉ có hai người, một là đại BOSS, bà là nữ nhân diễn viên uy tín gạo cội từng cầm giải Bách Hoa [2], người còn lại chính là Viên Thụy.

[1] Hạng 18, line 18: ở TQ các nghệ sỹ thuộc line 18 khá mờ nhạt

[2] Giải Kim Kê là giải của giới chuyên môn dành cho các nhà chuyên môn, giải Bách Hoa là của khán giả bình chọn.

Nghề chính của đại BOSS là ẩm thực, công ty này mở ra vốn dĩ là cho bà giải trí, cũng không trông cậy vào việc kiếm tiền, ký hợp đồng với nghệ sĩ rất tùy ý, ban đầu ký hợp đồng với Viên Thụy cũng là vì BOSS cảm thấy cậu đẹp trai, hoàn toàn không ngờ rằng đây là cây hái tiền, sau khi hết hợp đồng với Lương Tỳ, căn bản toàn bộ công ty trên dưới đều dựa vào Viên Thụy nuôi, hiện tại trong công ty ngoại trừ vài tấm poster phim điện ảnh của BOSS, còn lại treo tùy ý có thể thấy được toàn là hình tuyên truyền của Viên Thụy.

https://thuviensach.vn

Trịnh Thu Dương đã nghe Viên Thụy kể về công ty cậu từ lâu, lúc đó hắn còn nghĩ hay là nhờ bạn bè giúp cậu tìm rồi đổi sang một công ty mới tốt hơn, chỉ là sau này hắn lại phát hiện Viên Thụy cậu ở đây chính là lão đại, không thể nghi ngờ gì nữa, có cái gì tốt cũng cho cho cậu chọn trước, nếu thật sự đổi sang công ty lớn khác chưa chắc có được đãi ngộ này. Hơn nữa công ty này không có hà khắc hay khống chế nghệ sĩ, giống như Viên Thụy là người đồng tính vẫn vui vẻ sống chung một chỗ, nếu đổi thành công ty khác người đại diện không chừng đã sớm nổi điên chém người, đại diện Lý Linh Linh của cậu cho dù hay gào thét nhưng cũng rất biết suy nghĩ. Lý Linh Linh là một đại diện có năng lực, sẽ không vì Viên Thụy bỗng dưng HOT mà thay mặt nhận cho cậu một đống kịch bản tạp nham, đường phải đi từng bước, có một số người cơm mở miệng ra là ăn không cưỡng lại được giá trị đồng tiền, một khi té sẽ rất khó đứng dậy, cô làm như vậy, đối với Viên Thụy mà nói thật sự rất có lương tâm nghề nghiệp.

Tổng hợp suy nghĩ xong, Viên Thụy ở lại công ty này cũng không tệ lắm, Trịnh Thu Dương sẽ không nghĩ nhiều nữa.

Ôm con búp bê ra ngoài, vừa lên xe hắn đã chụp hình cho Viên Thụy xem, nói: “Anh nhận được em họ em rồi, đang chuẩn bị về nhà.”

Viên Thụy đang yên lặng nhẩm lời thoại cho cảnh diễn sau, vội trả lời: “Được, lái xe chậm thôi.”

Cậu hôm nay kết thúc công việc rất trễ, trở về khách sạn đã vô cùng buồn ngủ, cố gắng chống chọi trò chuyện với Trịnh Thu Dương: “Sao lại nói nó là em họ em a?”

Trịnh Thu Dương nói: “Anh không quản em gọi anh là chú, em lại quản nó gọi anh là papa?”

Viên Thụy: “…”

https://thuviensach.vn

Trịnh Thu Dương từ bên cạnh ôm lấy con búp bê, nắm tay nó vẫy vẫy, nói: “Tới, con trai, mau chào anh đi.”

Viên Thụy cười nói: “Làm tốt quá, giống y như em a.”

Con búp bê cao khoảng 1m2, chân tay đều dài và nhỏ, tỷ lệ rất dễ thương, trên người mặc áo trắng in logo « Shiny Friends » cùng quần jean yếm, tóc làm bằng len sợi, mặt thì là kiểu chibi, má đỏ cười tít mắt, không có mũi, còn chu môi chất liệu silicon, lúc bóp xúc cảm rất đã.

Trịnh Thu Dương ôm con búp bê, cởi quần yếm xuống, lộ ra hai cái chân màu trắng.

Viên Thụy: “…”

Trịnh Thu Dương ngạc nhiên: “Cởi ra được a, anh cứ tưởng là may chết luôn rồi.”

Hắn lại cởi áo con búp bê ra, ôm nó nhìn 360 độ.

Viên Thụy khoan tay nhìn anh, nói: “Mau mặc vào cho em!”

Trịnh Thu Dương: “Ha ha ha.”

Hắn chơi đã rồi mặc đồ lại cho nó, nhìn Viên Thụy mệt mỏi, nói: “Em ngủ sớm đi.”

Viên Thụy rất buồn ngủ, nhưng vẫn muốn nói chuyện cùng anh: “Nói chút nữa rồi ngủ.”

Trịnh Thu Dương trêu cậu: “Anh hôm nay gặp đại diện của em rồi, đẹp đó.”

Viên Thụy mở to mắt, nói: “Con trai chỉ 8 tuổi rồi đó!”

https://thuviensach.vn

Trịnh Thu Dương cố ý nói: “Woa, giữ dáng tốt thật nha.”

Viên Thụy: “…”

Trịnh Thu Dương còn nói: “Còn thấy hai người nữ trong công ty em, nhìn rất quen, chắc cũng là diễn viên, rất được a, ngực không tệ.”

Mắt Viên Thụy mở to hơn nữa, cho thấy rõ là mất hứng, nói: “Em muốn đi ngủ.”

Trịnh Thu Dương cười nói: “Ây yo, giận hả?”

Viên Thụy biết anh đang nói giỡn, nhất thời tức lên nói: “Anh còn như vậy, em sẽ mắng anh.”

Trịnh Thu Dương: “… Mắng anh cái gì?”

Viên Thụy nín hồi lâu, mới nói: “Em sẽ dùng từ thô tục mắng anh!”

Trịnh Thu Dương: “Ha ha ha.”

Viên Thụy há miệng, vẫn không chửi tục được, tức giận nói: “Anh là đồ bại hoại.”

Trịnh Thu Dương: “Ha ha ha ha ha Hmm.”

Viên Thụy cũng bị chính câu nói của mình làm cho tức cười, nói: “Anh cầm bản sao của em mà còn dám tiện đường nhìn ngực gái, anh nói anh có hư quá không?”

Trịnh Thu Dương vừa cười vừa nói: “Vâng vâng vâng, quá hư. Không có nhìn không có nhìn, trêu em thôi.”

Viên Thụy giơ nắm đấm tay trước màn hình iPad, vỗ nhẹ một cái, mặt hung ác uy hiếp: “Còn lần sau nữa em sẽ đánh anh.”

https://thuviensach.vn

Trịnh Thu Dương cười lăn lộn, manh đến mức tim mềm nhũng.

Tối thứ 6, Trịnh Thu Dương ôm con của hắn ngồi xem « Shiny Friends » , khách mời tập này là Tomas, cùng 1 đội với Viên Thụy, Viên Thụy cả tập toàn bày ra vẻ mặt dại trai y như con búp bê kia.

Trịnh Thu Dương tức giận, đè con búp bê ra đánh mông một trận.

Song, tập này lại tiếp tục đột phá ratting, trở thành chương trình dẫn đầu phát sóng bấy giờ.

Hôm sau, Vương Siêu gọi điện thoại cho Trịnh Thu Dương, nói: “Mày nghe người yêu mày nói chưa? Chương trình kia sắp quay bản điện ảnh, có mời Tomas tham gia!”

Trịnh Thu Dương: “…”

Vương Siêu vô cùng hào hứng nói: “Nó nói lúc trước quay chương trình toàn nhờ người yêu mày chiếu cố nó mới được lên hình nhiều như vậy, nếu không trong nhóm khách mời đông đảo sao lại chấm chọn nó, đúng là nhờ phúc người yêu mày. Hôm nào đi ăn một bữa đi, chúng ta hâm nóng tình cảm ha?”

Trịnh Thu Dương chửi ầm lên nói: “Mày có bị ngu không, nhìn không ra người yêu tao thích nó hả!”

Vương Siêu: “… Gì?”

Trịnh Thu Dương nói: “Hâm nóng tình cảm? Hâm con khỉ, chưa gì đã thấy đỉnh đầu xám ngắt, cơm này mày giữ lại ăn đi, tao không thèm đi!”

Tomas đang nâng tạ tay tập thể hình, Vương Siêu lén lút xuất hiện phía sau, dọa hắn giật mình, nói: “Làm gì?”

https://thuviensach.vn

Vương Siêu mặt không chút thay đổi nói: “Họ Tạ, em chê anh câu tam đáp tứ, cả ngày đánh anh, rốt cục cũng đến phiên anh cho em một bài học.”

Tomas: “…”

Vương Siêu giương nanh múa vuốt nhào tới, lại bị Tomas nắm vai quăng đi, mắt nổ đom đóm nằm trên mặt đất, liền thành thật lại ngay.

Xa xa tại Thượng Hải, Viên Thụy được Lý Linh Linh thông báo, « Shiny Friends » sắp quay bản điện ảnh, vẫn là đoàn của Dương Lộ làm, kế hoạch là đến đảo Hải Nam lấy cảnh, vì muốn chiếu ngay mùa Tết cho nên không thể đợi quay xong phim thần tượng, sắp xếp cho cậu khoảng 3, 4 ngày nữa đi đến đảo Hải Nam.

Viên Thụy có hơi lo sợ, hắn chưa từng lên màn ảnh rộng, cũng rất rõ hiểu kiểu đóng phim show thực tế này, nói trắng ra là để gom tiền, hắn cảm thấy không tốt lắm.

Lý Linh Linh cũng không còn biện pháp, nói: “Lúc trước ký hợp đồng bao gồm cả chuyện này, nếu như thu hoạch tốt sẽ làm bản điện ảnh, hiện tại tiết mục đã dẫn đầu người xem rồi, cũng không thể không cho người ta kiếm số tiền này, cậu cứ cho là quay thêm tiết mục, đừng xem nó thành phim.”

Viên Thụy đành phải nói: “Được, tôi biết rồi.”

Lý Linh Linh cười nói: “Trừ thành viên cố định, cũng đã xác định mời, có Tomas cậu thích.”

Viên Thụy lúc này mới vui lên chút.

Lý Linh Linh còn nói: “Bạn trai cậu tới lấy đồ đi rồi, có nói với cậu chưa?”

https://thuviensach.vn

Viên Thụy nói: “Nói rồi, ảnh còn khen chị đẹp đó.”

Lý Linh Linh cười nói: “Thật sao? Người cũng ngay thẳng, lại có tình có ý, lúc hắn nhìn thấy 10 mấy con búp bê giống cậu nằm trong kho hàng, rất không nỡ, còn nói với tôi có thể đem về nhà hết không, tôi nói với hắn công ty họp hằng năm sẽ dùng mấy con búp bê này làm quà rút thưởng, hắn mới chịu đi.”

Viên Thụy: “…”

Lý Linh Linh cảm khái nói: “Nhìn cũng đẹp trai, người không tệ, đối với cậu cũng thật lòng, cậu nên trân trọng nha.”

Bạn đang ❓

Viên Thụy tự hào đáp ứng nói: “Nhất định trân trọng!”

Cậu rất vui, mọi người đều biết cậu có bạn trai tốt! Đặc biệt đặc biệt tốt!

Nhưng bạn trai cậu lại không vui nổi.

Con gái Trịnh Thiệu Dương đầy tháng xong rồi, lúc hắn quay lại công ty, phát hiện tiện nghi cho thằng em vì bản thiết kế được thông qua không ít, thậm chí có cả bộ đã làm xong khuông, đương nhiên rất không thoải mái, lúc họp hội nghị ngoài sáng nhưng ngấm ngầm giáo huấn cho cấp dưới thông suốt.

Trịnh Thu Dương nghe hiểu nhưng không nói gì, phải nói gì đây, hắn đã sớm biết sẽ thành như vậy.

Hắn chuẩn bị tham gia cuộc thi thiết kế, chỉ là trạng thái luôn không tốt, hơn nửa tháng nay không có tiến triển gì, liền muốn dùng những bộ sưu tập bị Trịnh Thiệu Dương bác bỏ đi dự thi, trợ lý lại lặng lẽ nói báo cáo,

https://thuviensach.vn

những bản thiết kế kia mặc dù không được chọn nhưng đều ở trong kho thiết kế, bản quyền thuộc về Đá Quý Vân Xương, không thể đem đi tham gia.

Viên Thụy luôn có lòng tin với hắn, cũng khích lệ hắn mỗi ngày, ngay cả trong lúc quay phim cũng đăng weibo nói cố lên cố lên.

Nhưng hắn lại không tìm được cảm hứng.

Thiết kế vốn cần trí tưởng tượng, linh cảm thường hiện ra trong nháy mắt, không phải lúc nào cũng có. Áp lực khiến cho tình trạng của hắn ngày càng kém, nhìn bản vẽ trống không không vẽ được gì.

Chủ nhật, mẹ của hắn đến, thấy hắn râu mọc lởm chởm ôm con búp bê hình Viên Thụy, kinh ngạc nói: “Thằng ngốc này, tiểu yêu tinh họ Viên nó chuốc thuốc con hay sao? Tương tư thành bệnh luôn rồi hả?”

. : .

https://thuviensach.vn

VIÊN TIÊN SINH LUÔN KHÔNG VUI

Từ Từ Đồ Chi
www.dtv-ebook.com

Chương 50: Come Out

Come out

.

Trịnh Thu Dương không muốn nói với mẹ chuyện hắn muốn tham gia cuộc thi thiết kế, chấp nhận mình mắc bệnh tương tư, trả con búp bê về phòng sau đó ra ngoài nói: “Mẹ tới sao không gọi trước ? Con tan tầm trực tiếp đi đón mẹ.”

Mẹ Trịnh nói: “Mẹ làm thẩm mỹ ở gần đây, tiện đường tới luôn.”

Trịnh Thu Dương nhìn mặt bà, dựng thẳng ngón cái nói: “Đẹp, một chút nếp nhăn cũng không có, nói mẹ 18 tuổi cũng có người tin.”

Mẹ Trịnh đương nhiên cao hứng, nhưng vẫn giả bộ quở mắng: “Không học cái gì giỏi, miệng lưỡi trơn tru.”

Lúc đến bà có mua ít đồ, muốn nấu cơm cho con trai, vào phòng bếp nhìn một chút, hỏi: “Con mấy nay không nấu cơm?”

Trịnh Thu Dương mở túi đồ mẹ hắn xách tới nhìn, cao giọng đáp: “Mẹ còn trông chờ con trai mình nấu cơm sao? Nó chỉ có thể nấu mì ăn liền.”

Mẹ Trịnh buộc lại tạp dề, nói: “Con nói con xem, tìm minh tinh làm gì, bận rộn như vậy sao có thể chăm sóc con tốt?”

https://thuviensach.vn

Trịnh Thu Dương nói: “Con dù không ở cùng minh tinh, cũng không thể cứ chờ người ta tới chăm sóc a, mẹ, con lớn như vậy rồi, không đói chết.”

Mẹ Trịnh ở trong phòng bếp tìm gia vị, phát hiện trong tủ bếp treo phía trên và bếp được dọn rất sạch sẽ, ngay ngắn gọn gàng, đồ nên ở đâu là đặt ở đó.

Nhưng bà mới không muốn khen tiểu yêu tinh họ Viên, chỉ nhìn một chút chứ không nói.

Cơm nước xong, Trịnh Thu Dương đưa bà về nhà, đúng lúc gặp phải ba hắn ở dưới lầu.

Ba hắn nói: “Anh thấy trong nhà không có đèn, tưởng em lại ra ngoài chơi mạt chược, lạnh như thế còn chạy loạn.”

Mẹ Trịnh cũng rất vui vẻ khi thấy ông, nói: “Anh cũng đâu có nói hôm nay tới a.”

Hai người tình cảm không tệ, đứng chung một chỗ rất có tướng vợ chồng.

Tối nay « Shiny Friends » phát sóng tập cuối, Trịnh Thu Dương vội trở về xem, nói: “Con không lên, tạm biệt a.”

Hắn quay lại xe, ba hắn mất hứng gọi: “Gấp cái gì? Mấy tháng không gặp con, vừa gặp đã chạy.”

Mẹ Trịnh kéo hắn nói: “Đúng vậy, vào ngồi một chút đi, trò chuyện với ba con.”

Bà bí mật ngắt cánh tay Trịnh Thu Dương, ra ám hiệu bảo hắn gần gũi với ông một chút.

https://thuviensach.vn

Trịnh Thu Dương hiểu ý mẹ, đành phải tranh thủ thời gian nhắn cho Viên Thụy, nói hắn đến chỗ mẹ, lát nữa sẽ liên lạc.

Viên Thụy vẫn chưa trở về, còn đang quay phim.

Lên lầu, mẹ Trịnh hỏi: “Anh ăn cơm chưa? Em làm cho anh mấy món hợp khẩu vị?”

Ba Trịnh nói: “Ăn rồi, chỉ là hai ngày nay cổ họng không thoải mái, cho anh ly mật ông lê đi.”

Mẹ Trịnh cười đi.

Trịnh Thu Dương ngồi ở bên cạnh, không nói một câu.

Lúc hắn còn nhỏ, mỗi lần ba hắn tới đều giống như kẻ trộm, lén lén lút lút lúc nửa đêm, sáng sớm hôm sau lại lén lút đi, lúc nhỏ hắn còn tưởng rằng ba mình là đồng nghiệp của Lăng Lăng[1] xuất quỷ nhập thần. Rồi cứ cách mười ngày nửa tháng, luôn có một bà dì quái dị đột ngột tới nhà, cùng mẹ hắn như hai người điên đánh đấm cấu xé lẫn nhau. Sau này bà dì đó còn dắt một đứa con trai lớn hơn hắn một chút tới, bọn họ khi đó đều chưa hiểu chuyện, thấy hai người lớn đánh nhau, bọn họ cũng nắm lấy cổ áo đối phương đánh thành một đoàn.

[1] Quốc Sản 007 – Tựa gốc 國產凌凌漆, Quốc Sản Lăng Lăng do Châu Tinh Trì thủ vai chính.

Sau này dần dần trưởng thành, nhờ bạn học cùng hàng xóm chỉ trỏ, hắn mới biết ba hắn không phải là Quốc Sản Lăng Lăng, mà là chồng của người khác, là ba của người khác, mẹ hắn là tiểu tam, còn hắn là đứa con hoang.

Khi đó hắn mới 9 tuổi, khóc van xin mẹ dẫn hắn đi, đừng sống cuộc sống bị người ta xem thường nữa, mẹ hắn khi đó khóc còn thảm thương

https://thuviensach.vn

hơn hắn, nói đã muộn rồi.

Hắn bỏ nhà đi, lúc tốt nghiệp tiểu học hắn cầm mấy trăm đồng của mẹ đi mua vé xe lửa Thâm Quyến, nghe loa xe lửa hát một đường "Câu chuyện mùa xuân của chúng ta, cải cách cởi mở … " ầm ầm hơn 30 tiếng, xuống xe lửa lại không biết đi đâu, đứng ở trước cửa trạm xe lửa Thâm Quyến mờ mịt nhìn xung quanh.

Khi đó đang có nạn tội phạm buôn bán trẻ con, hiệu suất làm việc của cảnh sát các nơi cực kỳ cao, hắn bước lên đất Thâm Quyến chưa tới ba tiếng đã được cảnh sát đưa về Bắc Kinh.

Mẹ của hắn tìm hắn sắp điên rồi, khóc hai mắt đỏ bừng, vừa nhìn thấy hắn liền đánh mười mấy bạt tai, đánh xong lại ôm hắn khóc nức nở. Hắn hiện tại nhớ không nổi bộ dạng lúc ấy của mình, ngay cả có khóc hay không cũng đã quên, chỉ nhớ rõ ngày hôm đó trong một đám người vây quanh, không có ba hắn.

Sau đó hắn lên sơ trung, cao trung, đại học, rồi đi du học, khi được hỏi người nhà, hắn đều nói hắn không có ba, dù sao trên hộ khẩu vốn cũng không có.

Mẹ hắn lại là người chết vì sĩ diện, vì chuyện này mà cả đời bị xem thường, chẳng những bị người ngoài xem thường mà ngay cả anh em ruột cũng xem thường bà, Trịnh Thu Dương có một người cậu, một người dì, chưa từng lui tới cùng mẹ con hắn, ngay cả lúc bà ngoại qua đời cũng không có ai báo cho mẹ hắn, lúc biết thì đã được chôn hơn nửa tháng. Mẹ hắn lúc ấy dẫn hắn theo, hai mẹ con đốt giấy để tang, ở trong khu mộ trống rỗng quỳ đốt vàng mã, mẹ hắn ngày đó khóc cơ hồ ngất đi, lại chỉ hù dọa được mấy con quạ trong bụi cây tùng.

Hắn không quản được mẹ, cũng không khuyên được, dần dần không khuyên nữa, mọi người xem thường bà, riêng đứa con trai này lại không

https://thuviensach.vn

thể. Bà rất yêu ba hắn, nguyện ý sống cuộc sống như vậy, hắn chỉ có thể theo bà.

Ba Trịnh hỏi: “Gần đây công việc lại thuận lợi không?”

Trịnh Thu Dương nói: “Rất tốt.”

Ba Trịnh nói: “Anh của con mới lên chức ba, trong nhà nhiều chuyện, ở công ty con nhớ giúp đỡ nó, dù sao cũng là anh em ruột, so ra vẫn tốt hơn người ngoài.”

Trịnh Thu Dương “Ừm” một tiếng.

Ba Trịnh còn nói: “Nó chỉ lớn hơn con một tuổi mà đã làm cha rồi, con phải cố gắng a.”

Trịnh Thu Dương: “. . .”

Ba Trịnh cười cười, nói: “Lúc nãy còn có người bạn ba hỏi thăm con, muốn làm mai cho con đó.”

Trịnh Thu Dương nói: “Ba, không cần. . .”

Ba Trịnh thấu hiểu nói: “Người trẻ tuổi nha, yêu đương cũng bình thường, không muốn bị ai quản, nhưng một khi đến tuổi kết hôn, lập gia đình phải an phận.”

Trịnh Thu Dương tự nhủ, ngài năm đó cũng lập gia đình sớm, sao không thấy ngài an phận?

Hắn nói: “Ba, con có người yêu.”

Ba Trịnh kinh ngạc nói: “Không có nghe mẹ con nói a, cô gái đó làm việc gì?”

https://thuviensach.vn

Trịnh Thu Dương nói: “Là minh tinh.”

Ba Trịnh có chút không tán thành, nói: “Vợ của anh con tuy không tốt lắm, nhưng lương cũng ổn, làm việc nhà nước, người cũng coi như đoan chính, có thể tạm chấp nhận. Diễn viên minh tinh những người này a, yêu chơi còn có thể, sao có thể thật sự lấy về nhà?”

Trịnh Thu Dương không thích nghe loại giọng điệu này của ông, nói: “Vậy ngài nói xem, là dạng gì mới có thể lấy về nhà?”

Mẹ Trịnh mở bếp nấu nước lê, ở cửa bếp nghe được nội dung hai cha con nói, mơ hồ cảm thấy bất an, vội vàng đi ra ngoài cười nói: “Hai người đang nói gì đấy?”

Ba Trịnh bị con trai cãi lại đã không vui, nhưng lại không muốn nói lời khó nghe trước mặt mẹ Trịnh, chỉ nói: “Không có gì, Thiệu Dương có con gái, anh hỏi nó khi nào cũng cho hai chúng ta ôm cháu.”

Mẹ Trịnh nói: “Chuyện này sao có thể gấp a, cũng phải tìm người thích hợp.”

Bà vừa nói vừa cầm remote mở TV, cố gắng nói lảng sang chuyện khác: “Thiếu chút nữa quên xem phim rồi, bỏ lỡ ngày mai lại phải lên mạng xem, trên mạng quảng cáo còn nhiều hơn TV.”

Kết quả vừa mở TV, cố tình lại bật trúng kênh « Shiny Friends ».

Mẹ Trịnh ngẩn người, vội đổi kênh, ba Trịnh lại nói: “Đừng đổi, xem phim gì a, xem cái này còn hay hơn, anh xem mấy tập rồi.”

Mẹ Trịnh: “. . .”

Trịnh Thu Dương không nhịn cười được, nói: “Con cũng vậy thích xem cái này.”

https://thuviensach.vn

Mẹ Trịnh trừng mắt liếc hắn một cái.

Trên TV, Viên Thụy thay đồng phục tài xế taxi, hăng hái mở cửa xe taxi, độc thoại: “Cốc cốc cốc, mau tới ngồi xe của tui. Cốc cốc cửa nhỏ cửa nhỏ, mau tới ngồi xe của tui!”

Ba Trịnh và Trịnh Thu Dương đều cười ha ha, mẹ Trịnh kiên cường nhịn cười.

Viên Thụy bật radio, bật trúng đài kể chuyện nghe vài phút, mặt khổ sở nói: “Ai nha nghe không hiểu.” Lại đổi kênh, nghe quảng cáo một lát, lại nghe kênh hướng dẫn nấu ăn, tổ hậu kỳ tặng một dòng chữ chạy qua: “Chơi radio quá hăng, đã quên nhiệm vụ. . .”

Sau đó màn hình chuyển sang khách mời khác.

Ba Trịnh nói: “Cậu chân dài này thật thú vị.”

Trịnh Thu Dương phụ họa gật đầu.

Ba Trịnh nói: “Trước kia ba có tham gia dạ tiệc công ích của một tạp chí thời trang, đã gặp cậu ta một lần, ban tổ chức mở event rút thưởng, cậu ta tích cực nhất, dáng cao như vậy lại chen ra trước đầu hàng chờ mở thưởng, bất quá cuối cùng cũng không được gì, ha ha ha.”

Trịnh Thu Dương không nhịn được bật cười, bị mẹ của hắn trừng mắt nhìn.

Mẹ Trịnh nói: “Chỉ là một thằng nhóc ngu ngốc.”

Ba Trịnh cười nói: “Nhìn không quá tinh ranh, bất quá này cũng không thể nói, minh tinh bọn họ không thể chỉ nhìn mặt, kẻ nào bề ngoài càng đẹp thì bên trong càng bẩn.”

https://thuviensach.vn

Câu này vốn là nói cho Trịnh Thu Dương nghe, để hắn biết rõ đừng tiếp tục dây dưa cùng "Cô bạn gái" đó.

Trịnh Thu Dương nhịn không nói.

Mẹ Trịnh bưng nước lê mật ong ra, rót một chén nhỏ cho ba Trịnh, lại rót thêm một chén nữa, nói: "Thu Dương, con cũng uống đi, nhuận phổi thanh hỏa."

Trịnh Thu Dương nhận lấy, cũng không sợ nóng, hớp vài cái là xong, đặt chén xuống nói: "Không còn sớm, con về."

Ba Trịnh hỏi: "Con bây giờ ở đâu?"

Mẹ Trịnh cướp lời: "Ở bên kia Từ Khí Khẩu."

Ba Trịnh nói: "Cũng không xa lắm, ở lại một lát đi, ba nói với con mấy câu."

Trịnh Thu Dương nhìn mẹ hắn, mẹ hắn nháy mắt với hắn bảo hắn nghe lời, đành thở dài, ngồi bất động ở đó.

Ba Trịnh nói: "Kết hôn không phải chuyện nhỏ, ba có một người bạn lâu năm, là người Hongkong, kinh doanh bất động sản, ông ấy chỉ có một đứa con gái, năm nay 23 tuổi lại không chịu nghe lời, muốn gả cho một thằng công nhân nghèo. Nay ông ấy đưa đứa con gái ngàn vàng đến Bắc Kinh học, nhờ ba chiếu cố cho, ba lớn tuổi như vậy, con bé cũng không muốn. Ba nghĩ a, toàn là người trẻ tuổi, con đi theo đuổi đại tiểu thư này đi."

Lời vừa nói ra, ngay cả mẹ Trịnh cũng ngây ngẩn.

Trịnh Thu Dương dĩ nhiên không chịu, nói: "Con không đi, con đã nói có người yêu."

https://thuviensach.vn

Ba Trịnh trầm mặt nói: “Ba đã nói không được, mau chia tay với ngôi sao đó đi, cắt đứt hoàn toàn. Con gái của bạn ba còn xinh đẹp hơn các minh tinh, lại là tiêu chuẩn khuê nữ đại gia, rất môn đăng hộ đối cùng nhà chúng ta, ba đã mất hy vọng với mắt nhìn của anh con rồi, lại đi cưới người như vậy, ba cũng không quan tâm nữa, con cũng không phải không thể, đến lúc đó đừng làm cho người ta chê cười.”

Trịnh Thu Dương liếc ông một cái, nói: “Có đứa con này, vốn đã bị chê cười rồi?”

Ba Trịnh hơi giận nói: “Mày nói gì!”

Mẹ Trịnh vội nói: “Lại nói hưu nói vượn cái gì? Lớn như vậy rồi còn không hiểu chuyện.”

Ba Trịnh nói: “Còn không phải vì muốn tốt cho con sao? Con muốn làm thiết kế, ba cho, đã bao nhiêu năm rồi, con vẽ ra được cái gì? Năm ngoái cái bộ Tiên Cảnh kia cũng là vì cho con mặt mũi mà đánh khuông sản xuất, con tưởng ba không biết con cả ngày làm gì sao? Đua xe chơi gái, có làm được chuyện gì đứng đắn không, a? Hiện tại cho con đi lấy lòng Đại tiểu thư, đó chẳng phải là sở trường của con sao? Nếu có thể kết hôn thì sau này qua Hồng Kông mở chi nhánh Vân Xương, toàn bộ giao cho con quản lý, chẳng phải rất hợp lý sao?”

Trịnh Thu Dương lạnh mặt nói: “Tôi không làm được chuyện gì đứng đắn? Tôi chính người như thế, cũng không xứng quản cái công ty Châu Báu của ngài, ngài muốn ai quản thì đưa người đó.”

Ba Trịnh cau mày nói: “Mày có thái độ gì đây?”

Trịnh Thu Dương nhìn mẹ, mẹ hắn sắc mặt khẩn trương hướng lắc đầu ra ám hiệu đừng chọc ba hắn nổi giận.

https://thuviensach.vn

Trong nháy mắt hắn cảm thấy mình sống thật hoang đường, cứ thế thốt lên: “Ba, con hoàn toàn, ngay từ đầu, vốn dĩ không có ý định kết hôn cùng con gái.”

Mẹ Trịnh mở to mắt, vẻ mặt hoảng sợ.

Đột nhiên, ba Trịnh nghe giọng nói có chút quen phát ra từ trong TV, kinh ngạc quay đầu lại.

Trong màn hình, Viên Thụy bị hành khách nhận ra, đang che mặt nói: “Tôi không phải tôi không phải.”

Cô gái có thai ngồi ghế sau muốn cười lại không thể cười, vẻ mặt thống khổ.

Ngoài TV ba người đều sửng sốt, cũng không quan tâm cãi nhau, đều nhìn chằm chằm vào TV.

Trên TV một trận náo loạn, cuối cùng cũng đưa được cô gái đó đến bệnh viện, camera quay lại toàn bộ hành trình, hậu kỳ cắt nối biên tập hết sức kinh tâm động phách.

Đoàn của Viên Thụy ngồi trên ghế ngoài hành lang, ai nấy đổ mồ hôi hột.

Ba Trịnh kinh ngạc nói: “Còn có chuyện này sao!”

Mẹ Trịnh: “. . .”

Ba Trịnh nói: “May mà không xảy ra chuyện gì, nếu không thì phiền phức rồi, may mà có cậu người mẫu này.”

Trịnh Thu Dương yên lặng nói: “Cậu ta chính là người yêu con.”

https://thuviensach.vn

VIÊN TIÊN SINH LUÔN KHÔNG VUI

Từ Từ Đồ Chi
www.dtv-ebook.com

Chương 51: Linh Vật

Linh vật

Vừa kết thúc công việc Viên Thụy đã muốn gọi điện cho Trịnh Thu Dương, Triệu Chính Nghĩa đưa di động cho cậu, nói: “Vừa rồi có tin nhắn đến.”

Viên Thụy lúc này mới đọc được tin Trịnh Thu Dương tới nhà mẹ anh, đành phải đợi anh về nhà rồi gọi sau.

Tống Hoan Nhan ở xa xa nói: “Viên Thụy! Giờ chúng ta về khách sạn còn xem kịp « Shiny Friends » đó, hôm nay là tập cuối, em tới phòng anh xem nga!”

Cô rất thích xem show thực tế, ở studio mỗi khi rảnh rỗi liền ôm iPad xem, từ show mạo hiểm cho đến show nhiệm vụ hết thảy đều không cự tuyệt.

Thấy cô nhiệt tình như vậy Viên Thụy cũng không nỡ từ chối, đành đáp ứng.

Mãi cho đến khi xem xong, Tống Hoan Nhan trở về phòng của mình, cậu mới vội gọi cho Trịnh Thu Dương.

Trịnh Thu Dương nói: “Vừa quay xong? Hôm nay sao trễ vậy?”

https://thuviensach.vn

Viên Thụy giải thích: “Không phải a, đồng nghiệp tới phòng em cùng xem « Shiny Friends », trước mặt người ta, em không gọi cho anh được.”

Trịnh Thu Dương nói: “Anh cũng xem rồi, tập này rất hay nha.” Hắn nhại lại giọng Viên Thụy, “Cốc cốc cốc, mau tới ngồi xe của tui!”

Viên Thụy vui vẻ nhưng xấu hổ nói: “Vừa rồi đồng nghiệp còn chê em ngu ngốc quá.”

Trịnh Thu Dương nói: “Ừ, có xíu ngốc.”

Viên Thụy vốn tự nhận mình rất ngu nên cũng không tức giận, thấy giọng Trịnh Thu Dương hôm nay có hơi trầm thấp, hỏi: “Anh đang ngủ?”

Trịnh Thu Dương nói: “Không có, chờ em gọi điện đó.”

Viên Thụy nhìn trời đã tối muộn, đau lòng nói: “Đáng lẽ em nên nói với anh một tiếng, xin lỗi.”

Trịnh Thu Dương nói: “Nói ngu ngốc gì đó, anh chờ em rất vui vẻ, nguyện ý chờ, bao lâu cũng được.”

Viên Thụy cười nói: “Anh thật sự rất tốt… Em nhớ anh quá, chúng ta gọi video đi, để em nhìn anh.”

Trịnh Thu Dương lại nói: “Anh lên giường sớm, đầu tóc lộn xộn không đẹp trai, hôm nay đừng nhìn.”

Viên Thụy rất muốn gọi video, nói: “Anh đẹp trai như vậy, tóc rối có một chút sợ cái gì, em muốn nhìn.”

Trịnh Thu Dương nói: “Gọi video rồi là sẽ kéo dài mấy tiếng a, anh ngày mai còn có việc phải dậy sớm, quên đi.”

Viên Thụy hỏi: “Ngày mai là thứ bảy mà, anh còn đi làm sao?”

https://thuviensach.vn

Trịnh Thu Dương ngừng vài giây, mới nói tiếp: “Anh đặt tủ quần áo mới cho nhà chúng ta, hẹn sáng ngày mai nhận.”

Viên Thụy “A” một tiếng, có hơi thất vọng, nhưng rất nhanh lại vui vẻ: “Vậy mai anh nhớ chụp tủ cho em xem nha, em muốn xem tủ quần áo nhà chúng ta hình dáng ra sao.”

Trịnh Thu Dương nói: “Được.”

Viên Thụy còn nói: “Đã quyết định thời gian đi Hải Nam rồi, thứ tư tuần sau đi, thứ sáu trở lại.”

Trịnh Thu Dương nói: “Ừ, bên đó ấm áp, biển cũng đẹp, không tệ nha.”

Hai người lại trò chuyện hơn mười mấy phút đồng hồ, Viên Thụy mới lưu luyến không rời nói: “Anh ngày mai phải dậy sớm, ngủ đi, nhớ chụp hình cho em xem.”

Trịnh Thu Dương nói: “Được, em cũng ngủ đi, ngủ ngon.”

Cúp điện thoại, hắn đến phòng ngủ chính nhìn mẹ hắn, bà ngủ cũng xem như thoải mái, nhịp hô hấp cũng bình thường. Hắn rón rén đóng kín cửa đi ra ngoài, đến phòng vệ sinh rửa mặt, nhìn mình trong gương thử cười cười, nụ cười rất mất tự nhiên, nói thẳng ra là khó coi.

May mà không đồng ý gọi video với Viên Thụy, nếu không chắc chắn sẽ bị nhìn ra.

Tối nay hắn come out, ba hắn nổi điên chửi hắn cẩu huyết lâm đầu, hắn cũng không thèm cãi lại, chỉ đứng đó nghe, ba hắn thấy vậy càng tức thêm, lại trách mẹ quá nuông chiều hắn, mẹ không cam lòng giải thích mấy câu, hai người liền cãi nhau rùm beng.

https://thuviensach.vn

Mẹ Trịnh mấy năm nay mắc bệnh cao huyết áp, tâm tình quá kích động cãi được mấy câu, lúc sau đầu choáng váng đứng không vững, Trịnh Thu Dương thấy sắc mặt bà không ổn liền vội dìu bà ngồi xuống, ba Trịnh ấy vậy mà xem như không thấy đẩy cửa đi.

Trịnh Thu Dương đút bà uống thuốc rồi dỗ bà ngủ, cũng không dám bỏ đi, ở lại trông chừng, may mà không xảy ra chuyện gì lớn.

Hắn không muốn Viên Thụy biết, cũng không phải muốn gạt Viên Thụy, chỉ là hắn có thể tưởng tượng được nếu Viên Thụy biết chuyện này cậu nhất định sẽ cảm thấy khổ sở vì hắn. Những chuyện lung tung nhỏ nhặt này, không muốn Viên Thụy lại vì hắn mà nóng ruột nóng gan, để hắn tiêu hóa một mình là được rồi.

Vào album hình Viên Thụy trên điện thoại, Trịnh Thu Dương dùng đầu ngón tay lướt từng tấm, nhìn đôi mắt vừa to vừa đen của Viên Thụy.

Thật nhớ cậu.

Mà bên này, Viên Thụy sau khi tắm rửa xong liền nằm xuống chuẩn bị ngủ, mở weixin nghe đoạn hội thoại lúc trước Trịnh Thu Dương gửi tới, cứ replay liên tục, có đoạn Trịnh Thu Dương quan tâm cậu có ăn ngon hay không, quần áo có ấm hay không, có đoạn Trịnh Thu Dương giả làm lưu manh trêu chọc cậu, còn có ôn nhu nhẹ nhàng nói tình thoại, cậu càng nghe càng cao hứng, cuốn chăn lén cười một mình, bất tri bất giác ngủ thiếp đi.

Sáng sớm hôm sau Trịnh Thu Dương đặt tủ quần áo, cứ cách nửa tiếng lại gọi điện hối thúc chủ shop giao hàng, đến trưa tủ quần áo liền có mặt tại nhà.

Hắn trước giờ chưa từng làm khách mua hàng mà bị ghét như vậy, nhưng hắn đã hứa cho Viên Thụy xem ảnh chụp tủ quần áo ở nhà, làm người ta ghét thì có sao.

https://thuviensach.vn

Vật dụng, điện gia dụng trong nhà trên cơ bản đã đủ rồi, chỉ còn thiếu rèm cửa sổ, hắn đi xem hai lần đều thấy không thuận mắt, định chờ Viên Thụy trở về rồi cùng nhau chọn, dù sao hiện tại cũng không ở vội.

Trong thời gian không quay phim, Triệu Chính Nghĩa và Viên Thụy ngồi nói chuyện phiếm trên xe bảo mẫu.

“Chúng ta đi Hải Nam đúng ngày 11 tháng 11 [1].” Triệu Chính Nghĩa nói, “Có rất nhiều món giảm giá, anh có mua không?”

[1]Ngoài ngày lễ độc thân, 11/11 còn là ngày mà tất cả các shop thương mại trên mạng giảm giá, giống như Black Friday, giảm giá điên cuồng, mua hàng điên cuồng. Lễ này bắt đầu từ 1/10/2009, nhờ đó mà quy mô buôn bán giao dịch trên internet của TQ phát triển mạnh mẽ. (Theo baike)

Viên Thụy nói: “Tôi đang để ý một đôi giày Nike, muốn mua cho Trịnh Thu Dương, chờ tới đó mua luôn.”

Triệu Chính Nghĩa không dám tin hỏi: “Còn gì nữa không?”

Viên Thụy chắc chắn nói: “Không.”

Triệu Chính Nghĩa giống như gặp quỷ nói: “Không đúng, Viên ca, loại người sống tiết kiệm như anh không phải là nên nhân lúc này mua mua mua sao?”

Viên Thụy nói: “Mua mua mua cũng tốn tiền a, căn bản chẳng tiết kiệm được bao nhiêu.”

Triệu Chính Nghĩa: “…”

Viên Thụy nói: “Chị Linh Linh muốn tôi đi con đường quốc tế, cũng không thể mặc đồ hiệu Mã Vân hoài. Dòng mỹ phẩm tôi đại diện cho Nhật

https://thuviensach.vn

Bản lại ký hợp đồng thêm một năm, có thể dùng đồ miễn phí của nó từ đây đến hết năm a.”

Triệu Chính Nghĩa rất là hâm mộ, nói: “Nhưng cũng nên mua đồ dùng hằng ngày a.”

Viên Thụy lại vui vẻ nói: “Tôi có người bạn, là loại một ngàn ngón tay cũng không đủ băm…, lúc nào mua đồ cũng mua cho cả đống, lại dùng không hết, hoặc là thử rồi không thích, liền tặng hết cho tôi, hiện tại ở nhà có rất nhiều, thật sự không cần mua.”

Triệu Chính Nghĩa càng nghĩ càng hâm mộ, giả bộ cầu theo đuổi: “Mau giới thiệu cho tôi đi!”

Viên Thụy uyển chuyển nói: “Cậu ấy cũng là gay a.”

Triệu Chính Nghĩa: “…”

Hắn xoắn xuýt mở giỏ hàng ra, nói: “Viên ca, anh xem dùm tôi đi, cái nào không cần thiết thì bỏ ra giúp tôi, tôi không xuống tay được a.”

Viên Thụy cầm điện thoại qua, xem nghiêm túc một hồi, đề nghị nói: “Tiểu Triệu a, anh cảm thấy chú chỉ có giấy vệ sinh là đáng mua.” (Đ : FA tự thẩm =))))

Triệu Chính Nghĩa: “…”

Viên Thụy tự nói tự cười, “Ha ha ha.”

Triệu Chính Nghĩa không nhịn co rút khóe miệng, cười đã chưa? Đối xử với một đứa số chó FA như tui cười đã chưa? Thế giới này có còn tình yêu không hả!

Thứ hai, Trịnh Thu Dương đi làm, vừa ngồi xuống bàn làm việc Trịnh Thiệu Dương đã gọi điện, gọi Trịnh Thu Dương đến phòng gặp mặt một

https://thuviensach.vn

chút.

Trịnh Thu Dương không hiểu, ông anh này rất ít khi nói chuyện một mình với hắn, hai người gặp mặt hầu như cũng không thèm nhìn đối phương, đột nhiên gọi hắn vào làm gì?

Trịnh Thiệu Dương thấy hắn vào, ý bảo: “Ngồi đi.”

Trịnh Thiệu Dương nói: “Ba về nhà, nói chuyện của cậu.”

Trịnh Thu Dương: “…”

Trịnh Thiệu Dương nhìn hắn một lát, hơi cổ quái hỏi: “Cậu và minh tinh kia, là nghiêm túc sao?”

Trịnh Thu Dương cảm thấy câu hỏi này thật chán ghét, nói: “Đây chuyện riêng của tôi.”

Trịnh Thiệu Dương không được tự nhiên nói: “Đừng hiểu lầm, nếu như hai người thật sự là…người yêu.” Hắn châm chước dùng từ, mới tiếp tục nói, “Thì cậu ta xem như là ân nhân của con gái và vợ tôi, lần trước gặp mặt có chút vội vàng, nếu có cơ hội hắn là nên trực tiếp cảm ơn.”

Lời nói và thái độ của hắn đầy hảo ý, chỉ là gương mặt lúc nào cũng đơ không cười, Trịnh Thu Dương hơi lúng túng nói: “Em ấy đi nơi khác quay phim rồi, lần đó là vô tình gặp phải, tiện tay giúp đỡ thôi, không cần cảm ơn… Đứa nhỏ còn ở trong bệnh viện?”

Trịnh Thiệu Dương nói: “Đã hơn 40 ngày, sớm về nhà rồi.”

Trịnh Thu Dương nói: “Ừ, vậy thì tốt.”

Hai anh em không biết nói gì, làm ngồi một lúc lâu, Trịnh Thiệu Dương mới nói: “Vậy khi nào cậu ta trở về, nếu có thời gian, dẫn người ta đến nhà tôi chơi đi.”

https://thuviensach.vn

Trịnh Thu Dương: "…"

Trịnh Thiệu Dương cố gắng che dấu vẻ mất tự nhiên, nói: "Tôi bây giờ không ở nhà chính, đang thuê nhà bên ngoài… vợ tôi rất thích cậu ấy, chủ nhật nghe được chuyện này, còn nói cậu thật tinh mắt."

Trịnh Thu Dương buồn cười, lại cảm thấy bây giờ mà bật cười thì không ổn lắm, cố gắng nhịn, nói: "Em ấy tháng sau mới về."

Trịnh Thiệu Dương cảm thấy lời nên nói đã nói hết, vẫy tay nói: "Vậy chờ trở lại rồi nói tiếp, đi làm việc đi."

Trịnh Thu Dương đứng lên đi ra ngoài, Trịnh Thiệu Dương còn gọi lại, "Vòng tay cậu thiết kế đợt trước đã đánh khuông xong rồi, lát nữa đi kiểm tra đi, nếu không có vấn đề gì thì có thể bắt đầu sản xuất số lượng lớn."

Trịnh Thu Dương: "…"

Vòng tay này chính là trong khoảng thời gian Trịnh Thiệu Dương không có mặt, hắn vẽ mấy bản thiết kế, Trịnh Thiệu Dương lúc quay lại còn chê cười trả về.

Thượng Hải mưa nhỏ tích tí tách, Viên Thụy bọc áo khoác dày ngồi trong xe học lời thoại: "Với anh mà nói, em tựa như… ánh sáng trong đêm tối, dẫn lối anh đi, tất cả… tất cả cố gắng của anh cũng chỉ vì muốn trở thành một … một cái gì? Hoà làm một cùng ánh sáng đó… Hoà làm một, Hoà làm một cùng ánh sáng đó."

Cậu không nhịn được phun tào: "Sao lại khó đọc như vậy, cũng không phải Từ Chí Ma[2], làm gì có ai nói chuyện như vậy? Nổi cả da gà."

[2] Từ Chí Ma là một nhà thơ Trung Quốc đầu thế kỷ 20

https://thuviensach.vn

Triệu Chính Nghĩa nghĩ thầm bàn về buồn nôn ai mà sánh được anh với bạn trai anh, ngoài mặt lại nói: “Phim thần tượng mà, tình thoại cũng phải đẹp và phi thực tế một chút.”

Viên Thụy lại tiếp tục cường hóa trí nhớ “Hoà vào ánh sáng đó”, đúng lúc này điện thoại “Brừm” rung một cái, cậu lấy ra xem, là Trịnh Thu Dương gửi tin tới —

“Em chính là linh vật của anh! Yêu em chết mất!”

Cậu cứ nhìn mấy chữ “Yêu em chết mất” thật lâu, vui tới mức muốn bay, hưng phấn khó nhịn khoe với Triệu Chính Nghĩa: “Nhìn nè! Nhìn nè! Thực tế không đẹp sao?”

Triệu Chính Nghĩa: “… Linh vật là cái gì?”

Chỗ bọn họ dừng xe rất gần World’s Expo, cách đó không xa còn có tượng Hải Bảo, Viên Thụy tự động não bổ ý Trịnh Thu Dương, chỉ vào nó vui vẻ nói: “Chính là nó a!”

Triệu Chính Nghĩa lại nhớ tới một linh vật khác, nói: “Viên ca, anh biết Trứng Nhị Hồ không?” (Đ : “Nhị”… chắc ý nói ẻm đần quá =)))))))

. : .

https://thuviensach.vn

VIÊN TIÊN SINH LUÔN KHÔNG VUI

Từ Từ Đồ Chi
www.dtv-ebook.com

Chương 52: Lọt Hố

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

Lọt hố

Đêm 10 tháng 11, Viên Thụy từ Thượng Hải lên đường đi tới thành phố Hải Khẩu tỉnh Hải Nam[1], bản điện ảnh « Shiny Friends » sẽ lấy cảnh quay ở đó. Đi cùng cậu, ngoại trừ Triệu Chính Nghĩa còn có nữ trợ lý Dương Lộ phái theo cậu.

[1] TP trực thuộc tỉnh (đảo Hải Nam).

Bay gần 3 tiếng, lúc đáp máy bay đã là 11g40 tối, hai nhân viên tới đón bọn họ hỗ trợ đi xách hành lý, khi quay lại thì thấy Viên Thụy ba người bọn họ đứng đồng loạt ở chân tường sảnh trước, toàn bộ cúi đầu lướt Taobao.

Hai nhân viên hai mặt nhìn nhau.

Viên Thụy chỉ muốn mua một đôi giày nên khá thoải mái, ngẩng đầu nhìn hai người họ, ngượng ngùng nói: “Còn mấy phút nữa là 12 giờ, hai người không muốn mua gì sao?”

Dựa tường đứng mua mua mua, từ 3 người biến thành 5 người.

https://thuviensach.vn

Đúng 12 giờ, cả sân bay từ phòng chờ cho tới sảnh đứng, khách ngồi chờ, nữ tiếp viên hàng không, tất cả mọi người đều cúi đầu mua mua mua.

Toàn dân cuồng hoan, chỉ vì ngày hôm nay.

12 giờ 1 phút, Triệu Chính Nghĩa buông điện thoại xuống, hỏi: “Viên ca, cướp được giày không?”

Viên Thụy mặt đưa đám, nói: “Không được! Quá tải!”

Nữ trợ lý cũng phát điên nói: “Tôi cũng không vào tài khoản được! 1000 hộp mỹ phẩm đã được thanh toán!”

Mà Triệu Chính Nghĩa ngay trong 60s thành công giết được giấy vệ sinh, không nhịn được cười đắc ý.

Cuối cùng lên về khách sạn xe, Viên Thụy gửi weixin cho Trịnh Thu Dương: “Không cướp được đôi giày kia “

Trịnh Thu Dương rất nhanh gửi lại một tấm hình, hình giao dịch thành công trên Taobao, anh mua 10 hộp bao cao su, giảm 50%, còn được ưu đãi 10 đồng.

Trịnh Thu Dương: “Thanh toán trước 100! Còn tặng chai bôi trơn! Vị trái cây!”

Trịnh Thu Dương: “Thấy ông xã em cứng không?”

Viên Thụy: “ “

Trịnh Thu Dương: “ “

Hôm sau có lễ động máy, còn phải tham gia đêm khai mạc văn hóa du lịch địa phương, đêm đó hai người không nói chuyện phiếm, Viên Thụy về khách sạn đã vội vàng tắm rửa rồi đi ngủ.

https://thuviensach.vn

Khí trời ở Hải Khẩu hai ngày nay cũng không quá tốt, trời nhiều mây, nhiệt độ ban ngày 30 độ, đối với đoàn quay « Shiny Friends » mà nói đã là rất tốt, nếu không trời nắng chang chang mà quay chương trình, chắc chắn bị cảm nắng.

Các thành viên cố định tham dự lễ động máy, mọi người nói chuyện vui vẻ rôm rả. Mà các khách mời như Tomas thì không cần phải có mặt ở lễ động máy, nên xế chiều hoặc tối hôm đó mới lần lượt đến.

Viên Thụy có quan hệ tốt nhất là với nữ nghệ sĩ Đài Loan kia, trò chuyện hỏi thăm tình hình lẫn nhau gần đây, cô lén nói: “Em gặp công tử nhà Dương tổng chưa? Người ta cũng tới đó.”

Viên Thụy nói: “Không có a, anh ta tới đây làm gì?”

Cô nói: “Nghe nói là tới vì công việc, tình hình cụ thể chị cũng không rõ lắm. Mà nói chứ, cậu ta là anh nuôi em mà, trước giờ chưa từng gặp sao?”

Viên Thụy lúng túng nói: “Không có, thật ra thì em và dì Dương quan hệ công việc làm chủ, không có lui tới quá nhiều bí mật.”

Cô cười nói: “Chị cũng không nghĩ gì đâu, em là cái đồ không biết vuốt mông ngựa, chị đây biết hết rồi, khỏi khẩn trương. Ý chị muốn nói là, anh nuôi của em cực kỳ đẹp trai!”

Viên Thụy: “… A?”

Cô kích động hai mắt biến đỏ, nói: “Thật đó! Còn cao hơn em, kiểu cơ bắp 6 múi đó, chỉ là không biết có phải đã là hoa có chậu rồi không.”

Viên Thụy tâm tư hỗn loạn, chẳng lẽ bộ dạng lúc cậu dại trai nhìn Bách Đồ và Tomas cũng như vậy sao? Trịnh Thu Dương có thể nhịn mà không đánh cậu, đối với cậu quả thật rất nhân từ.

https://thuviensach.vn

Loại show thực tế biến thành phim này không cần phải chế tác gì lớn, cái chính là muốn thu tiền, đài truyền hình và đội sản xuất cũng không có yêu cầu cao, lễ động máy đặc biệt đơn giản, chỉ mở một tháp Champagne, chụp vài tấm hình đăng lên là kết thúc.

Sau đó sẽ tham dự hội nghị văn hóa, Viên Thụy cũng không có chuyện gì làm, nhóm khách mời ai có tài ăn nói thì lên làm MC, ca sĩ thì có thể hát có thể nhảy, còn có ảnh đế tiếp đất, kiểu hội nghị này trước sau như một là cần phải có tài nghệ, cậu chịu trách nhiệm ngồi ở trong góc vỗ tay —— Trừ phi có rút thăm trúng hưởng.

Song, hội nghị văn hóa này là do chính phủ chịu trách nhiệm, không có màn rút thăm trúng hưởng.

Cậu ra sức vỗ tay hơn 2 tiếng, buổi khai mạc rốt cục cũng chuẩn bị kết thúc, đoàn bọn họ có thể xem như là khách mời cao cấp nhất trong hội nghị lần này, ở hiện trường rất nhiều người vì họ mới đến xem, cuối cùng mọi người chụp ảnh tập thể, còn chụp cùng chủ đơn vị đại diện hội nghị lần này.

Lễ khai mạc được tổ chức ở trung tâm SZCEC [2], trước kia là công viên Hải Dương, nhưng du lịch cửa biển không thành công, đại đa số khách du lịch đến Hải Nam đều chọn nơi cảnh đẹp, giao thông thuận lợi như Tam Á [3], sau khi công viên Hải Dương đóng cửa thì xây thành trung tâm, từ một khu du lịch trở thành nơi nghỉ dưỡng, từ một nơi thu hút du khách trở thành một nơi chuyên phục vụ khách cao cấp.

[2] Trung tâm hội nghị và triển lãm

[3] Thành phố Tam Á nằm ở phía nam đảo Hải Nam, là thành phố lớn thứ 2 sau Hải Khẩu.

Đoàn quay « Shiny Friends » ở khách sạn cạnh suối nước nóng trung tâm, cho nên khai mạc vừa kết thúc, nhóm khách mời có thể thuận tiện trở về khách sạn.

https://thuviensach.vn

Ăn cơm trưa xong, xế chiều không có chuyện gì làm nên Viên Thụy muốn ra ngoài chơi, chỉ là lúc vén rèm cửa sổ nhìn xuống, dưới lầu có mấy chục fan địa phương đang chờ, trong đó phần lớn là giơ banner của cậu, cậu vừa cảm động vừa xoắn xuýt, có người thích đương nhiên rất vui, nhưng cậu rất muốn ra biển chơi a, một bên cảm ơn fans, một bên lại yên lặng cầu nguyện họ không nhìn thấy cậu có thể nhanh chóng về nhà.

Triệu Chính Nghĩa từ bên ngoài đi vào, mặc áo sơ mi hoa, không biết từ đâu có được hai trái dừa cực to, ôm ở trong lòng cười hì hì hỏi: “Viên ca, uống không?”

Viên Thụy kinh ngạc: “Woa! Tôi chưa từng thấy trái dừa nào to như vậy!”

Cậu lập tức lấy điện thoại ra chụp mấy tấm, sau đó mở weixin gửi Trịnh Thu Dương.

Triệu Chính Nghĩa hết sức im lặng, hắn thật sự bị hai người này tùy thời tùy chỗ không cần biết nguyên do show ân ái chọt đau thấu tim.

Viên Thụy đợi trong chốc lát, thấy Trịnh Thu Dương không trả lời, chắc là đang làm việc, gần đây anh rất bận, ban ngày vẽ cho công ty, tối về còn phải nghĩ ra tác phẩm dự thi của mình.

Viên Thụy và Triệu Chính Nghĩa mỗi người ôm một trái dừa, vừa uống vừa xem TV, ảnh đế tới nhấn chuông cửa, hỏi cậu: “Tiểu Viên, biết chơi bóng rổ không?”

Viên Thụy nói: “Biết a.”

Ảnh đế cười nói: “Anh cũng nghĩ em hẳn là biết, nếu không thật lãng phí chiều cao này. Cửa sổ phòng anh có thể nhìn thấy sân bóng rổ bên kia, hiện tại có mấy người đang chơi, anh đếm có khoảng 7, 8 người, chúng ta

https://thuviensach.vn

đi đi, vừa đủ lập hai đội đấu nhau, ở trong phòng vừa ngột ngạt vừa không có tinh thần, đi không?"

Viên Thụy rất động tâm, lập tức nói: "Chờ em, em đi thay đồ!"

Cậu chạy vào thay quần áo, Triệu Chính Nghĩa nhìn ảnh đế một lát, nói: "Ca, vạn nhất người ta không cho hai người chơi chung thì sao?"

Ảnh đế không sao cả nói: "Thì về chứ sao."

Triệu Chính Nghĩa: "…"

Viên Thụy với tốc độ ánh sáng thay xong quần áo, xách đôi giày thể thao theo ra ngoài mang, hưng phấn nói: "Còn có thể thuận đường mua hai trái dừa to!"

Ảnh đế đồng ý nói: "Được được."

Hai thần tượng trùm áo chạy tới sân bóng rổ, ảnh đế hô to với mấy người ở đó: "Có thể cho chúng tôi chơi cùng không?"

Mọi người lúc đó liền phân tâm ngừng lại, có người nhận ra ảnh đế kinh hỉ gọi tên, sau đó còn có người la: "Còn có Viên Thụy!"

Ảnh đế còn nói: "Chào a! Chúng tôi có thể chơi cùng không?"

Viên Thụy cũng tỏ vẻ mong đợi.

Người con trai đang dẫn bóng đột ngột dừng động tác, tay ôm lấy bóng, xoay đầu lại.

Viên Thụy: "! ! !"

Ảnh đế ngoài ý muốn quen thuộc: "Ai? Ra là Tiểu Mạnh a, nhìn từ xa không biết là em."

https://thuviensach.vn

Người nọ ném banh cho người bên cạnh cầm, từ từ đi tới, cười nói: “Hai người chiều nay không quay sao?”

Hắn dáng người rất cao, tướng mạo anh tuấn, phần đuôi lông mày bên trái còn có một vết sẹo nhỏ.

Viên Thụy không tự chủ lui về sau nửa bước, sao lại gặp phải Mạnh Lai ở đây !?

“Ngày mai mới quay, khách mời còn chưa tới hết.” Ảnh đế thấp hơn Viên Thụy nhiều, lấy tay vỗ lưng cậu, cười nói, “Đại thủy trôi miếu long vương rồi[4], đây là anh nuôi em, chắc em gặp rồi ha?”

[4] Tuy là người trong một nhà nhưng lại không biết nhau, hoặc không muốn thừa nhận quan hệ, không muốn quen biết nhau, không biết nhau nên phát sinh hiểu lầm hoặc xung đột không đáng có. (Có 1 sự tích về câu nói này)

Viên Thụy mở to mắt, cái gì anh nuôi?

Truy cập fanpage https://www.face book.com/webtruyen onlinecom/ để tham gia các event hấp dẫn.

Mạnh Lai thoạt nhìn còn ngạc nhiên hơn cậu, nói: “Anh nuôi?”

Ảnh đế khẽ run, “Dương tổng không nói cho em biết? Bà ấy nhận Tiểu Viên làm con nuôi, bất quá, nếu tính tuổi thì rốt cuộc là em lớn hay Tiểu Viên lớn?”

Mạnh Lai nhìn Viên Thụy một chút, nói: “Em lớn hơn cậu ấy 4 tháng.”

Ảnh đế kinh ngạc nói: “Hai người quen nhau?”

Mạnh Lai cười cười, nói: “Tụi em lúc trước là bạn học cao trung.”

https://thuviensach.vn

Ảnh đế nhìn hai người họ, “Bạn học cũ sao, thân quá nha.”

Viên Thụy vội nói: “Quan hệ bình thường thôi.”

Ảnh đế chớp mắt mấy cái, lại nhìn Mạnh Lai, Mạnh Lai cũng cười nói: “Ừ… Bình thường thôi.”

Mọi người trên sân bóng gọi họ: “Nếu là người quen, vậy cùng chơi đi!”

Viên Thụy một chút cũng không muốn chơi, nhưng lại không biết tìm lý do gì từ chối, không thể làm gì khác đành cứng ngắc vào sân.

Cậu và ảnh đế một đội, Mạnh Lai ở đội khác.

Chia đội xong, Mạnh Lai vỗ đầu cậu một cái, nói: “Viên Thụy, cố lên, chơi tốt!”

Viên Thụy có chút mộng.

Vừa lên cao trung không lâu, trong trường có trận đấu bóng rỗ, cậu và Mạnh Lai có dáng người cao nhất, được lớp bọn họ bồi dưỡng thành chủ lực. Thần kinh vận động của Mạnh Lai thật sự rất phát triển, còn cậu chỉ được cái dáng mà thôi, lúc mới bắt đầu tập còn bị Mạnh Lai ghét bỏ vì cậu quá cản trở. Ban đầu cậu cũng không hề thích Mạnh Lai, cảm thấy Mạnh Lai thật lợi hại, thành tích học tốt thể thao cũng tốt, ai cũng thích hắn, hắn ở đâu cũng là tâm điểm của mọi người. Mạnh Lai mắng cậu đần, cậu cũng không tức giận, chỉ cắn răng cố gắng luyện tập, dần dần không gây cản trở nữa, Mạnh Lai cũng không mắng cậu nữa, đối với cậu tốt hơn trước kia nhiều, khi cậu biểu hiện tốt còn mua nước ngọt cho cậu uống, cậu khi đó vừa qua khỏi 1m8, Mạnh Lai đã cao trên 1m85, trước khi mỗi trận đấu bắt đầu sẽ vỗ đầu cỗ vũ cậu, lực tay không lớn, có một chút cảm giác thân mật.

https://thuviensach.vn

Cậu được Mạnh Lai vỗ vỗ, rồi đột nhiên vỗ ra mối tình đầu, Mạnh Lai mua nước ngọt cho cậu cậu cũng không nỡ uống, tất cả đều để trong cặp mang về nhà, sắp nghiêm chỉnh thẳng hàng trên đầu giường. Lúc đặt tới cái thứ 10, cậu liền bày tỏ với Mạnh Lai.

Mạnh Lai bị cậu dọa hết hồn, không chút suy nghĩ liền cự tuyệt, còn nói cậu: “Cậu có bị ngu không? Tôi là nam a.”

Đêm đó về nhà, cậu đem 10 lon nước ngọt uống hết một hơi, hôm sau tào tháo rượt tới mức đứng không vững, bỏ lỡ trận chung kết với lớp kế bên, lớp bọn họ thua, Mạnh Lai ra ngoài sân, lúc không ai để ý đi qua người cậu, hắn dùng sức vỗ đầu cậu một cái, một chút cũng không ôn nhu, làm nước mắt ứa hết cả ra.

“Viên Thụy!” Ảnh đế lớn tiếng gọi cậu.

Cậu nhanh chóng đoạt bóng, dẫn bóng về phía khác, cổ tay cùng đầu ngón tay dùng lực chuyền bóng cho ảnh đế. Mặc dù có chút không chuyên tâm, nhưng thân thể vẫn phản ứng theo bản năng.

Mạnh Lai từ bên cạnh chạy tới, thấp giọng khen: “Hay lắm.”

Viên Thụy: “…”

Cậu lại thất thần.

Dương Lộ từng nói có đứa con trai không thích ăn rau cần, thì ra là Mạnh Lai, vậy bà đối xử với mình tốt như vậy, cũng bởi vì Mạnh Lai sao?

Nhưng Mạnh Lai dường như không biết Dương Lộ nhận cậu làm con nuôi, thật sự không biết hay là giả bộ không biết?

Hai mẹ con bọn họ có phải đang âm mưu gì cậu không a?

https://thuviensach.vn

Nghĩ như vậy thì hình như quá mức tự luyến rồi, điều kiện Mạnh Lai tốt như vậy, Dương Lộ vừa có danh có tiền, hai người lập mưu với một người khó coi, còn là tiểu minh tinh không quá nổi, hẳn là không rãnh đến vậy đi?

Vậy Mạnh Lai đến Hải Nam làm gì?

Cậu có hơi sợ, cảm giác hình như mình lọt hố rồi, nhưng lại cảm thấy Mạnh Lai không giống dáng vẻ của kẻ đào hố.

. : .

https://thuviensach.vn

VIÊN TIÊN SINH LUÔN KHÔNG VUI

Từ Từ Đồ Chi
www.dtv-ebook.com

Chương 53: Chị Trịnh, Xin Chào

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

Chị Trịnh, xin chào

.

Trong nhóm chơi bóng cùng có hai người khá lớn tuổi, nhìn dáng vẻ ít nhất phải 50 tuổi, mới chơi chưa được nửa tiếng đã mãnh liệt yêu cầu nghỉ giữa trận, mọi người đành tạm thời ngừng lại.

Viên Thụy rèn luyện thân thể rất tốt nên vẫn có thể tiếp tục, chỉ là hơi khát, lúc nãy cậu thấy cạnh sân bóng có đặt một túi đồ uống, muốn đi lấy nhưng lại không xác định được đó là của khách sạn hay những người ở đây, có cần trả phí khác hay không, đành lưỡng lự nhịn xuống, hai tay chống đầu gối điều chỉnh hô hấp, nghĩ thầm đợi lát nữa xem có ai tới lấy không, tốt nhất là của khách sạn cung cấp miễn phí.

Mạnh Lai ra hiệu cho một thanh niên trẻ bên cạnh, thanh niên kia liền chạy qua sân bên cầm hai chai nước về, trước tiên đưa cho hai bác lớn tuổi, còn những người khác thì tự đi lấy.

Viên Thụy thấy tình hình này, xem ra đồ uống là do Mạnh Lai mua, thất vọng nghĩ hay là khỏi uống. Cậu ưỡn thẳng người lên, lấy vạt áo thun lau mồ hôi trên mặt, lại liếm liếm môi, mồ hôi mặn thật, khát quá làm sao

https://thuviensach.vn

bây giờ a, lúc xuống đây nên ôm trái dừa chưa uống xong xuống luôn mới đúng, nếu không gọi cho Triệu Chính Nghĩa kêu hắn đem dừa tới đây, sờ túi quần, chết rồi, không đem điện thoại theo.

"Viên Thụy, anh cũng uống nước đi." Thanh niên kia chạy tới đưa cho cậu một chai nước tăng lực, cười híp mắt nói, "Em thấy anh ngại không đi lấy."

Viên Thụy cảm kích nhìn hắn cười cười, nhưng vẫn không nhận, nói: "Không cần… Anh không khát."

Thanh niên đó giống như sớm biết cậu sẽ từ chối, nói tiếp: "Cái này không tốn tiền, khách sạn cung cấp miễn phí, cho anh, cầm lấy đi."

Viên Thụy vừa nghe là của khách sạn, liền ngay tức khắc không biết xấu hổ nhận lấy nói: "Cảm ơn em a."

Thanh niên kia nhìn cái người nói không khát mà lại uống một hơi hết hơn nửa bình, cảm thấy thật buồn cười, nhưng không tiện vạch trần cậu, nói: "Bạn gái em thường xem chương trình của mọi người, đặc biệt thích anh nhất, lát nữa anh có thể chụp chung với em một tấm không, để em về khoe với cổ."

Viên Thụy đồng ý, nói: "Nghe khẩu âm của em, hình như là từ Bắc Kinh tới?"

Thanh niên nói: "Đúng vậy, em đi theo Mạnh tổng làm việc, đầu xuân sang năm có một cuộc thi hoa hậu quốc tế tổ chức ở đây, công ty của tụi em là công ty duy nhất chịu trách nhiệm về truyền thông trong nước." Hắn liếc mắt hướng về hai bác trung niên đằng kia, chép miệng thấp giọng nói, "Hai người đó nằm trong ban lãnh đạo."

Viên Thụy hiểu rõ, trong lòng cũng thở phào nhẹ nhỏm, Mạnh Lai thật sự tới vì công việc, thật tốt quá, mà cậu đúng là quá tự luyến rồi, người ta

https://thuviensach.vn

đào một cái hố, rồi chạy tới phía nam tổ quốc, sao có thể là vì bẫy hắn.

Mạnh Lai nói không biết Dương Lộ nhận cậu làm con nuôi, cũng là thật sao? Hai mẹ con nhà này toàn là doanh nhân thành đạt, suốt ngày chân không chạm đất, loại chuyện nhỏ nhặt như nhận con nuôi không báo cho con ruột, cũng có thể thông cảm. (Đ : Nhỏ chỗ nào….)

Cậu thanh niên kia đi rồi, ảnh đế đi WC trở lại lấy chai nước uống, đi tới trước mặt Viên Thụy uống ừng ực rồi hỏi: “Tiểu Viên, em và Mạnh Lai thật sự là bạn học a?”

Viên Thụy giấu đầu hở đuôi nói: “Vâng, chỉ là bạn học bình thường, một chút cũng không quen.”

Ảnh đế nhìn cậu cười, nhỏ giọng nói: “Em làm trò gì vậy, không quen sao còn nhớ rõ lớn hơn em 4 tháng? Anh còn không biết ngày tháng năm sinh của bạn cũ cao trung.”

Mắt Viên Thụy trợn ngày càng to, khẩn trương nói: “Cậu, cậu ấy là lớp trưởng a, lý lịch vân vân của mọi người đều biết.”

Ảnh đế nói: “Anh cũng là lớp trưởng a, sao anh không nhớ?”

Viên Thụy vắt hết óc suy nghĩ, nói: “Chắc là do anh tốt nghiệp trung học quá lâu?”

Ảnh đế tuổi hơn 40 cười ha ha, sau đó mặt bán manh nói: “Đáng ghét hà, người ta mới tốt nghiệp năm ngoái có biết không?” (Đ : =)))))

Sau đó cũng không nhắc lại chuyện này nữa.

Ảnh đế trong giới cũng nổi danh là thương nhân, nhân duyên lại vô cùng tốt. Anh ấy và Dương Lộ còn là bạn tốt, « Shiny Friends » có thể mời

https://thuviensach.vn

được ảnh đế là nhờ Dương Lộ, nếu như bị anh ấy nhìn ra mình trước kia cùng Mạnh Lai như vậy như vậy, chắc sẽ tới tai Dương Lộ rất nhanh.

Viên Thụy sợ hết hồn hết vía cả người toát mồ hôi lạnh, nếu mẹ nuôi biết rồi có khi nào đánh chết cậu không a? Cậu nhớ tới mấy câu mà mẹ Trịnh Thu Dương hay nói, "Tiểu yêu tinh không biết xấu hổ", "Đồ tâm cơ câu dẫn con trai tao", mấy lời như thế nếu thay mặt mẹ Trịnh thành Dương Lộ… Độ đáng sợ up hơn 100 lần còn chưa hết.

Nghỉ ngơi mười mấy phút, lại chơi thêm nửa tiếng, thể lực hai vị lãnh đạo này thật sự không chịu nỗi nữa liền trở về nghỉ ngơi, ba bốn nhân viên đi theo đành phải về theo họ.

Ảnh đế còn chơi chưa đã: "Gọi mấy người trong đoàn tới chơi luôn đi?"

Viên Thụy vội nói: "Em không chơi nữa, em phải về học lời thoại."

Bởi vì cậu xin phép nghỉ từ studio tới đây nên lý do này được thông qua, ảnh đế không cưỡng cầu, Mạnh Lai cũng không nói gì, Viên Thụy sau khi tạm biệt mọi người liền vội vàng chạy về.

Vừa về tới phòng, cậu cầm điện thoại di động, thấy Trịnh Thu Dương trả lời weixin của mình.

Trịnh Thu Dương: "Đệt! Trái dừa gì lớn như vậy!"

Trịnh Thu Dương: "Uống ngon không?"

Trịnh Thu Dương: "Cái dừa chắc ăn rất ngon."

Trịnh Thu Dương: "Anh hồi nãy đang họp."

Trịnh Thu Dương: "Em đang làm gì vậy?"

https://thuviensach.vn

Trịnh Thu Dương: “Đăng hai trái dừa xong là không thèm để ý anh?”

Trịnh Thu Dương: “ “

Trịnh Thu Dương: “ “

Trịnh Thu Dương: “Điện thoại rớt xuống biển?”

Trịnh Thu Dương: “Em cũng phải để ý tới anh một chút aaa!”

Trịnh Thu Dương: “Bãi biển có quần bơi dễ nhìn?”

Trịnh Thu Dương: “ “

Viên Thụy xem một câu rồi một câu, cầm điện thoại cười như thằng khờ.

Xem xong hai trái dừa lớn rồi không ai trả lời Trịnh Thu Dương đang buồn khổ thiết kế, điện thoại rốt cục leng keng, mở ra nhìn, Viên Thụy nhắn: “Ha ha ha hồi nãy em gặp dễ nhìn!”

Trịnh Thu Dương không tin, không nhịn được cười, trả lời: “Vậy em đừng chỉ nhìn một mình a, chụp cho anh xem nữa.”

Viên Thụy: “Anh bận không? Gọi điện thoại được không?”

Trịnh Thu Dương liền gọi tới.

Viên Thụy đón: “Alo, quẩy quẩy quẩy.”

Trịnh Thu Dương hung dữ: “Quẩy cái gì? Lâu như vậy mới để ý anh, em toàn xem dễ nhìn thôi.”

Viên Thụy: “Ha ha ha.”

Trịnh Thu Dương nói: “Còn cười?”

https://thuviensach.vn

Viên Thụy nhịn cười, nói: “Dễ nhìn đi rồi, em rất nhớ anh a, nếu anh ở đây thì tốt rồi.”

Trịnh Thu Dương nghe ra cậu có hơi mất mác, cũng không trêu cậu nữa, đứng đắn nói: “Lần sau chúng ta cùng qua đó chơi.”

Viên Thụy dùng sức đáp ứng: “Ừm! Mua hai trái dừa to hơn nữa!”

Trịnh Thu Dương cười lên, nói: “Anh còn có thể dạy em lướt sóng nha.”

Viên Thụy đầy ngưỡng mộ: “Anh còn biết lướt sóng? Lợi hại!”

Trịnh Thu Dương có chút đắc ý, còn nói: “Bất quá Hải Khẩu không đủ sóng, Tam Á sóng tốt hơn.”

Viên Thụy: “…”

Trịnh Thu Dương: “Ha ha ha.”

Hai người trò chuyện đã rồi, Viên Thụy mới nói: “Em hồi nãy đi chơi bóng rổ với đồng nghiệp, giờ đi tắm đây, anh làm việc đi, chờ anh tan tầm rồi chúng ta về nhà gọi video a!”

Trịnh Thu Dương nói: “Được, ngày mai quay chương trình?”

Viên Thụy dũng cảm nói: “Đúng vậy, Tomas còn chưa tới nữa.”

Trịnh Thu Dương nói: “Không cho nhìn!”

Viên Thụy: “Ha ha ha.”

Trịnh Thu Dương nói: “Vương Siêu nói sẽ đi theo.”

Viên Thụy kinh ngạc nói: “Thật?”

https://thuviensach.vn

Trịnh Thu Dương đe dọa: “Nếu em còn dán mắt lên người yêu nó, cẩn thận nó gọt em, tới lúc đó anh không đi cứu đâu.”

Viên Thụy một chút cũng không sợ hãi, nói: “Em từng thấy Vương Siêu bị đánh rồi, anh ta là tra nam!”

Trịnh Thu Dương: “…”

Viên Thụy còn nói: “Rõ ràng Vương Tề lợi hại như vậy đẹp trai như vậy! Em trai của ảnh sao lại yếu như sên a?”

Trịnh Thu Dương: “…”

Viên Thụy chỉ cây dâu mà mắng cây hòe: “Bất quá Vương Siêu bị đánh là đáng đời, có người yêu đẹp trai như vậy mà cả ngày còn nhớ thương ngực con gái, hư hỏng, đáng đánh.”

Trịnh Thu Dương: “…”

Vương Siêu đang cùng người yêu đẹp trai của mình bay ra Hải Khẩu, hắn không tham gia chương trình, vé máy bay là tự bỏ tiền mua, khách sạn cũng tự mình đặt, hoàn toàn là kiểu đi theo bạn trai chơi.

Nhân viên trong đoàn không biết có tới hai người đến, còn chưa hiểu ra sao, nhưng hai người họ nhìn không khác gì nhau, màu tóc nhuộm giống nhau, quần áo trên người cũng cùng một nhãn hiệu, nhân viên còn chưa rõ hai người họ ai là ai, cũng không dám hỏi, im lặng đón cả hai về khách sạn.

Ăn xong cơm tối, Viên Thụy nghe nói bọn họ đã đến liền chủ động đi chào hỏi.

Tomas rất lễ phép: “Viên ca, xin chào.”

Viên Thụy vui vẻ vươn tay phải nắm lấy, Vương Siêu lại nhanh chóng bước lên một bước, chụp tay cậu vẻ mặt sáng chói nhỏ giọng nói: “Chị

https://thuviensach.vn

Trịnh, xin chào.”

Viên Thụy đỏ mặt, quên luôn việc mê mẩn nhìn mặt Tomas, dập đầu vướng chân nói: “Chào, chào anh.”

Trời ơi cái xưng hô này xấu hổ chết đi được! Nhưng mà tại sao lại thích đến như vậy? Ha ha ha ha chị Trịnh! Nghe hay quá!

Trước khi ngủ, cậu và Trịnh Thu Dương gọi video, không nhịn được trần truồng tám 2 tiếng, hai người đều mệt thở hổn hển. (Đ : Này thì chat sex =))))

Trịnh Thu Dương nhìn cậu cười: “Ngủ đi, ngày mai còn phải quay, cố lên!”

Viên Thụy cảm thấy anh thật dịu dàng, suy nghĩ một chút, đem chuyện siêu cấp xấu hổ Vương Siêu gọi cậu như vậy nói ra, xấu hổ nói: “Thật ra thì, người khác gọi cũng được.”

Trịnh Thu Dương: “…” W.e.b.T.r.u.y.e.n.O.n.l.i.n.e.c.o.m

Cùng lúc đó, Vương Siêu và Tomas hai người đang ở trong phòng đánh nhau, chính xác mà nói là Vương Siêu bị Tomas đánh, khóc lóc cầu xin tha thứ nói: “Dừng tay! Anh sai rồi!”

Tomas lạnh giọng nói: “Sai chỗ nào?”

Vương Siêu nói: “Không nên nhìn khe ngực nữ tiếp viên hàng không … Tại cổ khom lưng lộ ra, anh không nhịn được a!”

Tomas cả giận nói: “Sao em nhịn được?”

Vương Siêu ủy khuất nói: “Làm sao anh biết?”

https://thuviensach.vn

Tomas ngừng đánh, nói: “Bởi vì em đang nhìn anh nhìn anh nên không nhìn thấy nó!!!”

Vương Siêu đang khóc híc híc, nghe cậu nói vậy liền mừng rỡ: “Em nhìn anh cả đường hả?”

Tomas: “…”

Vương Siêu tự luyến nói: “Màu tóc anh mới nhuộm có phải rất đẹp không?”

Tomas lách qua một bên không muốn để ý, hắn liền vểnh cái mông đầy dấu tay đến trước mặt Tomas, vẻ mặt hèn hạ nói: “Đánh mệt không nha? Chúng ta thư giãn một tí?”

Hôm sau, Tomas ôm trọn tinh thần đi quay chương trình.

Viên Thụy lặng lẽ hỏi hắn: “Vương Siêu đâu? Đi chơi 1 mình rồi?”

Tomas mặt không đổi sắc nói: “Không có, đang ngủ nướng.”

Viên Thụy động não một phen, thấu hiểu gật đầu, ánh mắt đầy kính nể, nói: “Em thân thể thật tốt, còn có thể vui vẻ.”

Tomas nhìn cậu, sắc mặt cổ quái, ghé sát vào nhỏ giọng nói: “Viên ca, em là 1.”

Viên Thụy: “…”

. : .

https://thuviensach.vn

VIÊN TIÊN SINH LUÔN KHÔNG VUI

Từ Từ Đồ Chi
www.dtv-ebook.com

Chương 54: Vương Miện Hoàng Tử

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

Vương miện hoàng tử

.

Viên Thụy cực kỳ kinh hãi, mãi cho đến khi đạo diễn thông báo mọi người vào vị trí mới phục hồi tinh thần, hai cái chân dài nện bước chạy tới, tìm chỗ đứng xa Tomas nhất.

Trịnh Thu Dương có biết vị trí của Tomas và Vương Siêu không? Ảnh và Vương Siêu quan hệ tốt như vậy, chắc là biết. Vậy cậu lúc trước cứ ở trước mặt anh khen Tomas đẹp trai, chắc anh giận lắm.

Viên Thụy hết sức ân hận, thân là một gay thâm niên, lại có lúc nhận định sai thuộc tính, quần thể bẻ thẳng thành cong này thật sự là khó đoán mà.

May mà hôm nay thi cá nhân, không chia nhóm, cậu còn đang sợ có khi nào lại cùng một nhóm với Tomas không.

Địa điểm quay lần này là Khu vườn động thực vật hoang dã nhiệt đới, các khách mời đều đoán rằng sẽ tham gia trực tiếp cùng động vật, nhưng cụ thể là loài động vật gì thì chưa ai biết.

https://thuviensach.vn

Lúc bắt đầu phân chia nhiệm vụ, đạo diễn đứng sau camera hỏi: “Xin hỏi các vị, có đặc biệt sợ loài động vật nào không?”

Có người sợ mãnh thú, có người sợ rắn, còn có người sợ cá sấu, đến phiên Viên Thụy, cậu suy nghĩ một chút nói: “Tôi sợ chim bự.”

Mọi người: “. . .”

Viên Thụy còn chưa kịp phản ứng, nghĩ mọi người thấy chim có gì đâu mà đáng sợ, liền xấu hổ giải thích: “Khi còn nhỏ tôi về quê chơi, bị gà trống lớn mổ trúng tay, lại còn đuổi theo tôi, sau này tôi nhìn thấy chim bự liền sợ.”

Đạo diễn lấy tay che mắt vài giây, lúc sau thả tay xuống nói: “Cái kia, đoạn này quay lại lần nữa, Viên Thụy, đem ‘Chim bự’ đổi thành ‘Loài chim’, hiểu không?”

Viên Thụy lúc này mới đột ngột hiểu ra, lúng túng nói: “Không, không cần. . . Tôi không sợ, không sợ.”

Nhóm khách mời và tổ đạo diễn cười ran.

Cách chia nhiệm vụ là đạo diễn cầm 8 tấm hình động vật khác nhau, các khách mời được tự chọn loài động vật mình thích, nhưng phải giữ bí mật trong suốt quá trình làm nhiệm vụ, hôm nay có hai thành viên nữ, ngoại trừ thành viên cố định là nữ nghệ sĩ Đài Loan, còn có một nữ ca sĩ trong nước, các thành viên nam hết sức ga lăng cho hai người chọn trước, hai người đều chọn loài động vật tương đối ôn hòa, một người chọn Gấu trúc, một người chọn Hươu sao.

Còn lại 6 tấm, trong đó có một tấm là Hồng hạc. Bởi vì Viên Thụy là thành viên cố định nhỏ tuổi nhất, nên phải chọn cuối cùng, cậu có hơi sợ, lỡ mọi người không ai lấy tấm Hồng hạc thì làm sao bây giờ a, cậu thật sự sợ mấy loài chim bự mà.

https://thuviensach.vn

Ảnh đế chọn hình Hồng hạc, hướng về phía Viên Thụy huơ huơ tấm ảnh, vẻ mặt trêu chọc, còn nói thêm câu: “Con chim — bự này, tôi lấy.”

Mọi người cũng nhìn Viên Thụy cười, cười đến mức Viên Thụy nổi da gà, cho dù cậu nói sai cũng đâu cần cười nhạo lâu vậy a?

Đếm ngược từ dưới lên người thứ 2, Tomas cầm tấm hình cá sấu đi, chừa tấm con voi cho Viên Thụy.

Mãi cho đến khi chia xong nhiệm vụ, Viên Thụy bởi vì bị mọi người cười đến lúng túng nên không dám nói gì nữa, nữ nghệ sĩ Đài Loan lén chạy tới nói với cậu: “Đừng khẩn trương nữa, mọi người đều hiểu ý em mà.”

Viên Thụy cảm kích sự an ủi của cô, giải thích: “Em thật sự không có ý đó.”

Cô khép miệng cười, nhỏ giọng nói: “Thật ra thì a, mọi người ai cũng biết em thích cái đó, sao mà sợ được.”

Viên Thụy: “. . .”

Khách mời chia nhau hành động, có người đi xe cẩu dạo chơi, có người đi bộ tham quan thắng cảnh, Viên Thụy muốn đi tới chỗ con voi thì phải đi xe tới khu sâu nhất, sau khi mọi người tách ra, cậu thất hồn lạc phách nghĩ, thì ra mọi người đã biết cậu là gay rồi sao? Quả nhiên cậu chẳng che giấu được ai, nếu chị Linh Linh mà biết chắc chắn sẽ nói, “Cậu treo cổ tự tử chết đi!”, phải làm sao đây?

Cậu cau mày ngồi đó, ngẩng đầu lên thì thấy anh zai Hàn Quốc đang khiêng camera nghiêm túc quay cậu, cậu ra hiệu ý bảo dừng một chút, sau đó dùng tiếng anh hỏi: “Ca, có phải anh cũng biết rồi không?”

Đối phương cười híp mắt gật đầu: “0.”

https://thuviensach.vn

Viên Thụy: “. . .”

Cậu càng phiền muộn hơn, hồi lâu sau mới ảo não nói: “Đi thôi.”

Camera Hàn Quốc: “Ha ha ha.”

Lúc bọn họ đến chỗ con voi, biên đạo đã đến trước một bước, ngay cả Triệu Chính Nghĩa cũng đang ngồi đó ăn kem.

Viên Thụy hết sức bất bình, nói với biên đạo: “Tui cũng muốn ăn kem.”

Biên đạo đưa thẻ nhiệm vụ cho cậu, hối thúc: “Nhanh nhanh nhanh, thời gian không còn sớm, xong rồi cho cậu ăn.”

Nhiệm vụ của cậu là kéo co đoạt gậy với voi, có 10 cơ hội, chỉ cần thắng một lần là OK.

Cậu nhìn “bé” voi hết sức hòa ái dễ gần, tâm tình tốt hơn một chút, sờ sờ mặt con voi, tự tin mười phần nói: “Tao nhất định sẽ thắng!”

Đạo cụ kéo co là một cây mộc côn có đường kính 3 cm dài khoảng 1m5, bên ngoài được bọc một lớp da, voi dùng vòi cuốn một đầu lại, Viên Thụy nắm lấy đầu còn lại, cùng voi đấu sức.

Viên Thụy nắm lấy mộc côn, nhìn voi cười nói: “Mày cũng phải cố lên a.”

Voi hơi ngẩng đầu về phía cậu, giống như đang khích lệ cậu.

Viên Thụy đầy tự tin, dùng hết toàn lực kéo, cũng bởi vì quá dùng sức, bình sa lạc nhạn nhào lộn té vô số lần kèm vô số kiểu.

Kết quả cuối cùng thua 0 – 10, cậu ngồi trên cỏ không đứng dậy nổi, cảm thấy mông và lưng gần như vỡ nát, lòng bàn tay cũng bởi vì ma sát mà

https://thuviensach.vn

sướt chảy đầy máu sưng đau.

Voi đắc ý ngửa đầu kêu một tiếng, Viên Thụy không nhịn được cười, cố gắng bò dậy, ôm lấy nó.

Lúc cậu rời đi, voi vẫn còn nhìn cậu, tựa hồ rất không nỡ.

Viên Thụy cũng cẩn thận đi từng bước, đau tới mức suýt khóc, đi thật xa mới đột nhiên nhớ ra, xoay người chạy về chỗ cũ, vừa chạy vừa gọi: “Kem của tui đâu!”

Mấy nữ nhân biên đạo cười ngã nghiêng ngã ngửa, thích cậu chết đi được, chỉ là ở trong lòng không biết bao nhiêu lần thương tiếc cậu là gay.

Ăn kem xong thì quay lại điểm xuất phát, có hai thành viên đã trở lại, Viên Thụy tò mò hỏi, nữ ca sĩ đi tìm Hươu sao thì nhiệm vụ là chụp ảnh chung với nó, trong tấm ảnh phải có ba con hươu sao nhìn vào ống kính, toàn bộ hầu như dựa vào may mắn; nam thành viên còn lại thì chọn Sư tử, cứ tưởng là nhiệm vụ rất hung mãnh, kết quả là cho sư tử con bú, rất nhanh liền hoàn thành.

Viên Thụy nhìn ảnh chụp sư tử con, thích thú nói: “Dễ thương quá a!”

Nam thành viên hỏi: “Còn cậu làm gì?”

Viên Thụy thành thật nói: “Đoạt gậy với voi, không đoạt được.”

Nam thành viên cùng nữ ca sĩ liếc mắt nhìn nhau, đều cười ha ha ha.

Viên Thụy vẻ mặt mờ mịt, không đoạt được làbuồn cười tới vậy sao?

Mọi người lần lượt trở lại, ai cũng thành công, chỉ có Viên Thụy là không.

https://thuviensach.vn

Nhiệm vụ cá sấu của Tomas hắn là nhiệm vụ khó nhất, hắn phải dùng mồi câu dụ cá sấu con lên bờ để nhân viên kiểm tra sức khoẻ chúng nó, mặc dù có nhân viên chuyên nghiệp bên cạnh nhưng vẫn hết sức mạo hiểm, gan phải lớn, phản ứng cũng phải nhanh.

Viên Thụy ở bên cạnh nghe hắn thuật lại tình huống cụ thể của nhiệm vụ, bội phục đến từng giác quan, nghĩ thầm mình đúng là bị mù rồi, khí phách hiên ngang như vậy sao có thể là 0.

Xế chiều, chủ đề dời đến khu nghỉ dưỡng, bắt đầu làm nhiệm vụ thường ngày.

“Chủ đề nhiệm vụ hôm nay là « Vương miện hoàng tử », ở trong hồ thiên nga, hoàng tử Thiên nga đen vừa bị mất vương miện, mất vương miện rồi thì nó không thể làm hoàng tử được nữa, mà kẻ trộm chính là một loài động vật trong khuôn viên này.” Đạo diễn ra nhiệm vụ, “Hoàng tử nhờ mọi người hỗ trợ bắt hung phạm, ai tìm được vương miện nó sẽ đem bảo vật quý giá nhất của hồ thiên nga tặng cho người đó xem như quà báo đáp. 7 thành viên buổi sáng hoàn thành nhiệm vụ đều nhận được một thẻ manh mối, thẻ manh mối sẽ chỉ dẫn hành động kế tiếp cho mọi người.”

Viên Thụy vội giơ tay, hỏi: “Đạo diễn, còn tôi thì sao?”

Đạo diễn nói: “Tự đoán.”

Mọi người: “Ha ha ha.”

Viên Thụy: “. . .”

Mọi người ai cũng lấy được thẻ manh mối, đều biết bước tiếp theo nên làm gì, Viên Thụy mờ mịt nhìn xung quanh, chạy theo cô gái Đài Loan hỏi: “Rốt cuộc phải làm gì a?”

Cô chạy trốn thật nhanh, nói: “Không nói cho em!”

https://thuviensach.vn

Cậu không thể làm gì khác hơn là chạy lại hỏi Ảnh đế: “Ca! Năn nỉ anh mà! Nói cho em biết đi!”

Ảnh đế thoải mái nhàn nhã nói: “Tiểu Viên a, động động đầu óc đi, đây là cuộc chiến cá nhân a, em nghĩ anh có thể nói cho em biết sao?”

Không ai chịu tiết lộ nội dung thẻ manh mối, Viên Thụy ngồi hiu quạnh một mình trên bậc thang nhà sàn, nhìn mọi người ai ai cũng có việc để làm, chỉ có cậu không biết phải làm cái gì, cảm giác mình thật thê thảm, tổ đạo diễn thật xấu xa.

Ngồi đần như vậy trong chốc lát, cậu lại cảm thấy không thể ngồi chờ chết, phim điện ảnh có đầu tư và tài trợ nhiều như vậy, phần thưởng cuối cùng khẳng định rất đáng giá, phải liều mạng lấy.

Vừa nghĩ vậy, cậu lại nhiệt tình mười phần, chạy khắp nơi lén nhìn các thành viên khác đang làm gì. W.e.b.T.r.u.y.e.n.O.n.l.i.n.e.c.o.m

Song, mọi người đều làm việc khác nhau, có người khuân đồ lên lầu, có người chạy khắp nơi tìm kiếm đồ vật, còn có hai thành viên lập đội đánh bóng bàn, khuân đồ và tìm đồ cậu không làm – vì chẳng rõ chuyện gì đang xảy ra, đánh bóng bàn thì có thể học, cậu vội đi tìm một cây vợt bóng bàn đứng bên cạnh chờ.

Nhưng hai thành viên đó cứ đánh a đánh, đánh a đánh, đánh hoài không dứt.

Viên Thụy nhìn tới mức mỏi mắt, không nhịn được nói: “Hai người định đánh cả ngày sao?”

Kỳ thật hai người kia cũng đã sớm mệt mỏi rồi, một trong hai người ném cây vợt, nói: “Nếu không phải tại cậu đứng đây nhìn, tụi tui đã sớm đánh xong!”

https://thuviensach.vn

Viên Thụy cuối cùng cũng hiểu ra, hai người này có thể là phải vừa đánh vừa làm nhiệm vụ, chỉ là không muốn bị cậu thấy, giận giữ đặt vợt bóng bàn xuống đi ra.

Thời gian trôi qua từng phút, Viên Thụy giúp nữ ca sĩ khuân thùng đồ từ lầu 1 lên lầu 3, giúp ảnh đế đặt phong thư lên trên trần nhà, còn giúp tràng vụ thu dọn đèn pha, dù sao cũng không rãnh rỗi.

Ngày rốt cục chuyển tối.

Như con ruồi không đầu chạy tới chạy lui hơn nửa ngày Viên Thụy nghĩ thầm, sắp xong chưa a? Nhanh kết thúc đi chứ, dù sao cậu cũng thua rồi.

Hôm nay thật xui xẻo, đoạt không được gậy, cũng không biết nhiệm vụ là gì, tới Tết công chiếu sẽ mất mặt trên màn ảnh rộng, chẳng những bị chị Linh Linh mắng mà Phương Sĩ Thanh cũng sẽ chê cười cậu, còn có hội anti-fans, khẳng định sẽ nói cậu "Mỗi năm một đần hơn".

Tâm tình của cậu rơi xuống đáy cốc, hôm qua còn nói với Trịnh Thu Dương nhất định sẽ thể hiện thật tốt, mặc dù là phim lấy tiền khán giả nhưng cũng có thể dự cảm chuyện tốt ba phần, nên luôn cố gắng quay, nhưng hôm nay coi là gì a?

Cậu nói với Trịnh Thu Dương hôm nay nhất định sẽ rất bận, không có thời gian liên lạc, kết quả rãnh chán chết, xấu hổ gửi weixin cho Trịnh Thu Dương: "Em hôm nay ngu quá".

Trịnh Thu Dương: "Sao vậy?"

Viên Thụy: "Ai cũng hoàn thành nhiệm vụ, chỉ có em là không, tổ quay còn không cho em thẻ manh mối."

Trịnh Thu Dương: "Vậy em đi tìm a."

https://thuviensach.vn

Viên Thụy: “Chỉ có tổ quay có, em không tìm được.”

Trịnh Thu Dương: “Vậy em đi cướp đi!”

Viên Thụy: “Sao làm vậy được?”

Trịnh Thu Dương: “ “

Viên Thụy: “ “

Trịnh Thu Dương: “Em bây giờ đang làm gì?”

Viên Thụy: “Ăn đồ lạnh.”

Trịnh Thu Dương: “Ăn ngon không?”

Viên Thụy: “Ngon a! Chè sữa dừa thanh mát, ngon lắm!”

Viên Thụy: “Hình.jpg”

Trịnh Thu Dương: “Nhìn cũng được nha, anh cũng muốn ăn.”

Viên Thụy: “Buổi trưa còn ăn gà văn xương, cực ngon! Vừa mềm vừa thơm!”

Trịnh Thu Dương: “Mới đi Hải Nam một chuyến em đã béo ra “

Viên Thụy: “ “

Cứ như vậy cậu liền quên mất chán nản, một bên ăn chè giải nhiệt, một bên điềm điềm mật mật tám weixin với bạn trai.

Bên cạnh vang lên một tiếng huýt sáo, Viên Thụy quay đầu nhìn sang, Tomas đang đứng ở góc tường ngoắc ngoắc cậu, cậu mờ mịt đi tới, hỏi: “Muốn anh giúp gì sao?”

https://thuviensach.vn

Tomas lại đột ngột lấy ra một tấm vải bông hình chữ nhật, đem cổ tay hai người trói chặt lại với nhau.

Viên Thụy: “! ! !”

Tomas cười, nói: “Viên ca, từ giờ trở đi anh chính là của em.”

Viên Thụy kích động suýt ngất, quá đẹp trai đẹp trai quá quá đẹp trai aaaaa! Trời ơi đẹp trai chết tui rồi!

. : .

https://thuviensach.vn

VIÊN TIÊN SINH LUÔN KHÔNG VUI

Từ Từ Đồ Chi
www.dtv-ebook.com

Chương 55: Edogawa Viên Thụy

Edogawa Viên Thụy

.

Viên Thụy chóng mặt đi theo Tomas, nếu như không phải bên cạnh cậu và Tomas có camera đi theo, chỉ sợ cậu sẽ không nhịn được nhào tới liếm mặt Tomas, thật sự là rất đẹp trai a, quá đẹp trai!!

Tomas dẫn cậu vào một căn phòng trống trên lầu, từ trong tủ quần áo lấy ra một cái vali xách tay, nói: “Viên ca, anh cầm cái này, tuyệt đối không được buông tay.”

Viên Thụy liền nghe lời nhận lấy, đôi mắt tiếp tục trông mong đi theo người ta.

Tomas: “. . .”

Hắn không nhịn được hỏi: “Anh cũng không hỏi em muốn đưa anh đi đâu làm gì sao?”

Viên Thụy mặt xấu hổ : “Làm được, làm cái gì cũng được a.”

Tomas: “. . .”

Hai camera rối rít tỏ vẻ cảnh này thật sự làm cho người ta không thể nhìn thẳng a.

https://thuviensach.vn

Điện thoại Viên Thụy ở trong túi rung lên, cậu đổi tay cầm vali qua tay trói cùng Tomas, sau đó lấy điện thoại ra xem, là ảnh đế gọi tới, có chút buồn bực nhận.

Ảnh đế nói: “Tiểu Viên, em ở đâu a?”

Viên Thụy đang muốn nói thật thì Tomas dùng khẩu hình miệng nói với cậu: “Ở lầu 1.”

Bị sắc đẹp tẩy não Viên Thụy ngoan ngoãn nói: “Em ở lầu 1.”

Ảnh đế nói: “Vị trí cụ thể?”

Viên Thụy dưới sự sai sử của Tomas, tiếp tục biên soạn nói dối: “Em đang ở chỗ mới bắt đầu trò chơi.”

Ảnh đế: “Đừng có chạy lung tung a! Anh bây giờ qua đó tìm em! Ở đó chờ!”

Y còn không quên dặn dò: “Nếu có ai khác tìm em, em tuyệt đối đừng đi theo, có nghe thấy không?”

Viên Thụy: “. . . Nha.”

Đây là muốn làm gì a?

Cậu cúp điện thoại, thấy trên màn hình có tin weixin tới, mở ra xem.

Trịnh Thu Dương: “Đề tài dự thi thiết kế anh nghĩ ra rồi, đã vẽ xong bản phác thảo, tối cho em xem.”

Trịnh Thu Dương: “Anh cảm thấy có thể tiến hành.”

Trịnh Thu Dương: “Em bắt đầu quay rồi?”

Trịnh Thu Dương: “Cố lên <3 <3 “

https://thuviensach.vn

Viên Thụy thoáng cái thanh tỉnh, thoát khỏi trạng thái dại trai, nội tâm vô cùng áy náy, cách xa vạn dặm Trịnh Thu Dương đang thật lòng chúc cậu cố lên, mà cậu ở đây lại nhìn Tomas chảy nước miếng, thật là quá đáng. Hơn nữa Tomas là 1 a!

Số 1 này đang quan sát đường đi, nói: “Chúng ta phải nghĩ biện pháp đi tới khu B trước, bên kia quá xa.”

Viên Thụy lên tinh thần, hỏi: “Cái gì quá xa? Chúng ta rốt cuộc phải đi đâu a?”

Tomas nhìn cậu cười một cái, nói: “Nhiệm vụ xác nhận ở khu A, chúng ta phải cùng đi xác nhận.”

Viên Thụy ngay cả hắn nói gì cũng không nghe rõ, tim đập thình thịch thình thịch quay mặt qua một bên không dám nhìn, cười lên càng đẹp trai hơn trời ơi làm sao bây giờ, chịu không nỗi mà!

Cảm phương hướng của Tomas vô cùng tốt, hắn dẫn cậu đi vòng tới vòng lui nhưng không hề lạc đường, gặp được hai thành viên khác, đối phương kỳ quái hỏi hai người đang làm gì thì Tomas bình tĩnh nói “Viên ca không có thẻ manh mối, em dẫn ảnh đi chơi.” Hai người kia thấy kỳ quái nhưng không nghĩ nhiều, cứ như vậy đi qua.

Cùng là người bị lừa tới lầu 1, ảnh đế đến nơi lại không tìm được Viên Thụy, liền nhanh chóng gọi điện tới, Viên Thụy cảm thấy mình không thể nói dối tiếp nữa, đang hết sức do dự thì Tomas đoạt lấy điện thoại của cậu, sau đó nhìn về phía ống kính nói với ảnh đế: “Đại ca, xin lỗi a, vương miện là của em!”

Viên Thụy một bên cảm khái hắn thật hiểu hiệu quả chương trình, một bên thử thăm dò: “Hai người làm xong nhiệm vụ này là lấy được gợi ý, có tính anh luôn không? Cái rương này có mật mã, em mở được chưa? Biết bên trong là cái gì không?”

https://thuviensach.vn

Tomas lại không trả lời cậu, chỉ nhìn cậu nhe răng cười một cái, có chút tà khí.

Viên Thụy ôm ngực, má ơi chắc tui chớttt.

Cậu rất nhanh lại nhớ tới Trịnh Thu Dương đang Bắc Kinh xa xôi cỗ vũ mình, bắt buộc bản thân bình tĩnh lại, trong đầu bắt đầu tính toán thật nhanh.

Theo tình hình này, nếu mọi người muốn thắng thì trước tiên phải tìm được cậu, sau đó lại cùng đi xác nhận cái gì đó, còn cái rương này chứa cái gì? Là vương miện sao? Nếu như nói như vậy, chẳng lẽ cậu chỉ có tác dụng là đạo cụ? Mặc dù kịch bản của tổ quay mỗi lần đều có điểm gài, nhưng cuộc thi phải công bằng a, chẳng lẽ hoàn toàn không cho cậu cơ hội thắng nào sao, cậu phải làm gì mới thắng được đây?

Giờ khắc này, hãy gọi cậu Edogawa Viên Thụy, thám tử lừng danh.

Hai người rốt cục đi qua khu B, sau đó lại tiếp tục thuận lợi tiến vào khu A, từ xa đã nhìn thấy một cái đài hình tròn, bên cạnh có gắn hai cái camera, nơi đó chính là điểm xác nhận.

Tomas kéo cậu chạy như điên, lúc sắp tới, ảnh đế đột ngột từ đằng sau gốc cây đại thụ cạnh bồn hoa nhảy ra ngoài, đẩy Viên Thụy ngã bổ nhào xuống đất. Viên Thụy lại không cảm thấy đau, chỉ là hơi choáng váng, cái vali xách trong tay cũng vì vậy mà rớt xuống bên cạnh, sau đó cậu bị ảnh đế bắt được cổ tay, cậu lập tức ý thức được mục tiêu của ảnh đế là muốn cởi bỏ tấm vải trói cậu cùng Tomas sau đó lại đem mình và cậu trói lại. Tomas phản ứng cực nhanh, lập tức đoạt lại cái tay kia của Viên Thụy, đoạt đi đoạt lại dị thường kịch liệt, vừa đoạt vừa cãi nhau.

Tomas nói: “Đại ca! Người là do em tìm được!”

https://thuviensach.vn

Ảnh đế nói: “Anh cũng biết là do chú xúi bậy! Nếu không làm sao Tiểu Viên dám gạt anh?”

Tomas nói: “Binh bất yếm trá!”

Ảnh đế nói: “Làm sao em biết cái vali của em là thật? Em mở ra nhìn rồi sao?”

Tomas nói: “Vậy làm sao anh biết cái của anh là thật?”

Ảnh đế đắc ý nói: “Bởi vì anh giải được mật mã, của anh là thật.”

Tomas: “. . .”

Hắn không xác định được cái của mình là thật hay giả, ảnh đế lại không thể cướp Viên Thụy từ trong tay hắn, nhất thời bất phân thắng bại, hai người đều nôn nóng, sợ rằng chậm nữa những người khác sẽ hiểu huyền cơ trong nhiệm vụ, sói nhiều thịt ít, Viên Thụy lại chỉ có một.

Con tin bị hai người họ kéo tới kéo lui cũng không phản kháng, con ngươi đảo qua đảo lại, đột nhiên mở miệng nói: “Nếu không. . . Hai người liên minh đi?”

Hai người nhìn nhau chốc lát, ảnh đế thỏa hiệp trước: “Tiểu Viên nói đúng, cứ như vậy cũng không phải là cách, đợi nữa sẽ có người đoán được chuyện gì xảy ra thì càng phiền toái hơn. Hai chúng ta cùng đi xác nhận, anh có cái vali, em có người, phần thưởng cuối cùng mỗi người một nửa, em thấy sao?”

Tomas không dám xác định y nói thật hay giả, nói: “Ca, anh cho em xem vali của anh trước, vạn nhất anh lừa em.”

Hắn giữ Viên Thụy nên không tiện cướp vali, ảnh đế suy nghĩ một chút, cũng không sợ vali bị cướp, liền làm bừa đứng lên đi ra phía sau đài

https://thuviensach.vn

xác nhận lấy vali ra. Sau đó kích hoạt mật mã, quả nhiên lúc mở ra bên trong rương là một cái vương miện sáng lóng lánh.

Y rõ ràng là đang ôm cây đợi thỏ, không cần biết ai dẫn Viên Thụy tới, trực tiếp cướp người là được.

Tomas không thể không bội phục nói: “Gừng càng già càng cay.” Ảnh đế mặc dù tuổi hơi lớn nhưng thể lực vô cùng tốt, nếu như đổi lại khách mời khác, chưa chắc có thể bắt được Viên Thụy.

Hắn thỏa hiệp với ảnh đế, đồng ý chia thành quả thắng lợi, hắn ra người, ảnh đế ra vali, vậy là công bằng.

Hắn đỡ Viên Thụy đứng lên, hỏi: “Viên ca, tay không sao chứ? Vừa rồi không chú ý nặng nhẹ.”

Yên lặng hồi lâu mặt Viên Thụy đỏ đến không bình thường, giọng cũng hơi run, nói: “Không sao không sao.”

Tomas cũng biết cậu cái kia, nhưng không sao, hai người cùng nhau đi tới chỗ ảnh đế rồi tới đài xác nhận.

Ảnh đế cũng từ trong túi lấy ra một tấm vải bông khác, tấm vải này là đạo cụ sau khi bọn họ hoàn thành nhiệm vụ mới lấy được.

Ảnh đế nói: “Em trói tay phải Tiểu Viên, anh trói tay trái.”

Tomas gật đầu đồng ý.

Đang lúc ảnh đế đem tay mình và Viên Thụy trói chung với nhau, Viên Thụy đột ngột vung tay phải ra, tấm vải buộc tay vừa rồi bị hai người tranh đoạt đã lỏng ra ít nhiều, cậu nhanh như chớp xông tới đoạt lấy cái vali đặt cạnh chân ảnh đế, ưu thế chân dài lúc này phát huy, sải hai bước lớn là tới đài xác nhận.

https://thuviensach.vn

Bị hất ra Tomas: “. . .”

Trong tay cầm tấm vải bông còn lại Ảnh đế: “. . .”

Tổ đạo diễn tổ cũng không ngờ Viên Thụy lại đột ngột đảo ngược tình thế, tập thể đơ 2s rồi mới vội vàng nhấn nút phun khói xác nhận trên đài, sau khi “Phanh” một tiếng, đạo diễn nói: “Viên Thụy. . . Chiến thắng.”

Viên Thụy ôm cái vali, bày ra vẻ mặt quán quân, cậu thắng Tomas đẹp trai! Bạn trai ở Bắc Kinh xa xôi kia! Anh có nhìn thấy không!

Hồi lâu sau, cậu mới đỏ mặt nhảy từ trên đài xuống, không ngừng xin lỗi ảnh đế và Tomas: “Thật xin lỗi thật xin lỗi.”

Tomas: “. . .”

Ảnh đế cười khổ giả bộ nhấc chân đạp cậu, mắng: “Học xấu thật nhanh!”

Viên Thụy xấu hổ nói: “Cũng nhờ ca dạy tốt.”

Ảnh đế: “. . .”

Lúc phát sóng trên TV được 2 tập, ảnh đế và Viên Thụy chung một nhóm, y luôn chê Viên Thụy da mặt mỏng lại quá thành thật, nên dạy cho cậu chút bàng môn tả đạo, Viên Thụy hiện tại cũng coi như là đủ điều kiện xuất sư.

Các thành viên khác cũng được thông báo, nhưng bọn họ lại không tìm được cái thùng nào, cũng không giải ra câu đố cần Viên Thụy làm bạn đồng hành chiến thắng bí mật, nên đành thôi. Chỉ có ảnh đế và Tomas, dựa vào IQ khác người giải đáp hết thảy, kết quả lại thành toàn cho Viên Thụy, thật là có hơi tiếc.

https://thuviensach.vn

Một người mẫu xinh đẹp chân dài bưng một cái khay đi lên, phần thưởng thoạt nhìn rất to, còn dùng một tấm vải nhung đỏ che lại.

Đạo diễn cẩn trọng đọc lời thoại: “Viên Thụy giúp hoàng tử tìm được vương miện, hoàng tử xin tặng một món quà để bày tỏ lòng cảm ơn.”

Viên Thụy đầy mong chờ, phần thưởng của nhà tài trợ cuối season 1 là dây chuyền kim cương, nhưng lần đó cậu không thắng, còn hâm mộ thật lâu, lần này là vương miện thật sao? Là loại gắn đầy kim cương sao…? Ha ha ha ha thật tốt quá!

Tấm vải đỏ đột ngột mở ra, mắt cậu choáng váng.

“Đây là một trong những động vật đặc sắc nhất của Vườn động thực vật nhiệt đới Hải Nam.” Đạo diễn nhịn cười nói tiếp, “Hoàng tử nói, hi vọng người nhận được món quà này sẽ nhớ tới những điều vui vẻ nơi đây, hoan nghênh lần sau lại đến chơi.”

Mọi người chụp chung một tấm ảnh, ai nấy đều cười rất chi là vui vẻ, chỉ có duy nhất Viên Thụy đứng ở giữa mặt không chút thay đổi, trong tay ôm một con búp bê Hồng hạc.

Sau khi quay xong, mọi người cùng nhau ăn cơm.

Viên Thụy ngồi ở bên cạnh đạo diễn, hỏi hồi lâu mới hiểu rõ rốt cuộc trò chơi hôm nay là gì.

Nguồn :

Sáng nay cậu kéo co với voi căn bản là nhiệm vụ không thể thắng, từ lúc bắt đầu tổ đạo diễn đã sắp xếp cậu vào một trong đốt nhiệm vụ hôm nay, lúc mọi người lấy thẻ manh mối trừ nội dung nhiệm vụ của mình viết trên đó, còn có dòng chữ “Không được chia sẻ nội dung manh mối cho bất kỳ ai, nếu không tuân theo quy định sẽ bị trục xuất lập tức”, cho nên mới

https://thuviensach.vn

không ai chịu nói cho cậu biết trên thẻ manh mối viết cái gì. Viên Thụy nhìn người thì khuân đồ, tìm đồ, đánh bóng bàn toàn là những nhiệm vụ tổ quay cố ý sắp xếp khác nhau, mục đích là vì nhiễu loạn tầm mắt của cậu. Mà mỗi người sau khi hoàn thành nhiệm vụ sẽ liên tục lấy được 3 gợi ý, một là tìm cái vali, hai là tìm tấm vải bông, ba là tìm Viên Thụy.

Tomas làm nhiệm vụ cực nhanh, đầu óc cũng cực nhạy, rất nhanh đã tìm được cái vali và tấm vải bông, hơn nữa còn thấu hiểu ẩn ý trong đó. Ảnh đế thì liên tục tìm được hai tấm vải, tìm được gợi ý, thuận lợi giải được mật mã.

Viên Thụy quả thực bội phục hai người không thôi, không lời nào có thể diễn tả được, ngẩng đầu nhìn Tomas và ảnh đế ngồi đối diện, hai người nhất kiến như cố [1], đang tụ lại một chỗ nói chuyện phiếm.

[1] gặp lần đầu đã quen thân

Không thông minh như họ mà còn có thể chiến thắng, Viên Thụy không nhịn được cảm thấy mình quả là tuyệt vời.

Buổi tối lúc Trịnh Thu Dương hỏi cậu, cậu nhẫn nhịn không tiết lộ, “Đợi đến Tết phim ra chúng ta cùng đi xem, bây giờ kể liền mất vui.”

Trịnh Thu Dương cười đồng ý: “Cũng được, ngày mai về Thượng Hải?”

Viên Thụy nói: “Tối mai lên máy bay, sáng mai còn phải tới Vườn động thực vật quay cảnh bổ sung.”

Trịnh Thu Dương nhớ cậu quá, nói: “Hay anh lại đến tìm em?”

Viên Thụy lại nói: “Còn 8 ngày nữa là quay xong rồi, đừng bay tới bay lui lãng phí tiền vé.”

https://thuviensach.vn

Trịnh Thu Dương: “. . .”

Viên Thụy nói: “Hơn nữa anh còn phải thiết kế a! Không phải anh nói anh đã phác thảo xong chuẩn bị cho em xem sao?”

Trịnh Thu Dương vẻ mặt bất đắc dĩ, cầm bản vẽ bên cạnh lại, mở ra cho cậu xem.

Viên Thụy nhìn chăm chú, một lát sau mới nói: “Là nhẫn sao? Sao hoa văn nhìn giống như. . . giống như. . . ” Cậu lắp ba lắp bắp nói không ra lời, cậu không biết thiết kế, sợ mình nói sai làm Trịnh Thu Dương mất hứng.

Trịnh Thu Dương cười nói: “Giống như mã QR [2]?”

Viên Thụy vô cùng kinh ngạc: “. . . A? Là mã QR thật sao?”

[2] Mã QR – mã ma trận (hay mã vạch hai chiều) được phát triển vào năm 1994 ở Nhật. Chữ “QR” xuất phát từ “Quick Response”, trong tiếng Anh, vì người tạo ra nó có ý định cho phép mã được giải mã ở tốc độ cao. Mã QR được sử dụng phổ biến nhất ở Nhật Bản, và hiện là loại mã hai chiều thông dụng nhất ở Nhật Bản.

“Đúng vậy. ” Trịnh Thu Dương nghiêm túc giải thích, “Thời đại Internet, có rất nhiều tin được chuyển thành mã QR, đặc biệt là những tin quan trọng, cũng có thể thiết kế chúng lại với nhau thành hoa văn của trang sức, chính là vậy, đá quý chẳng qua chỉ là trang sức để đeo, nếu có cái gì đó quan trọng làm vật dẫn, thì chẳng phải nó càng có ý nghĩa hơn sao.”

Viên Thụy không hiểu lắm, nhưng càng nhìn càng thấy chiếc nhẫn này đẹp mắt, nói: “Cái ý nghĩa này rất thú vị, anh lợi hại quá!”

Trịnh Thu Dương khó có khi ngại ngùng, nói: “Hiện tại chỉ là bản phác thảo, anh còn phải suy nghĩ lại.”

https://thuviensach.vn

Viên Thụy dựng thẳng hai ngón cái, vui rạo rực: “Anh giỏi như vậy nhất định sẽ có giải, em muốn trao thưởng cho anh ngay lập tức!”

Trịnh Thu Dương cười, nhìn cậu hồi lâu mới nói: “Muốn em a.”

Viên Thụy cũng rất nhớ anh, dùng bàn tay giơ lên “8” ngón, nói: “Chỉ còn 8 ngày! Chúng ta ráng nhịn đi!”

Càng nói Trịnh Thu Dương càng nhịn không được, đề nghị: “Hay là giống như tối qua vậy, muốn không?”

Tối qua hai người trần truồng tám gần 2 tiếng.

Viên Thụy do dự nói: “Em ngày mai muốn xuống biển bơi.”

Trịnh Thu Dương lơ đễnh nói: “Vậy thì sao?”

Viên Thụy nói: “Sao là sao? Anh cứ kêu em xoa ngực cho anh xem, nó lớn như vậy lỡ bị người ta nhìn thấy khẳng định sẽ cảm thấy em không bình thường. Đồng nghiệp trong tổ quay hình như biết em là gay hết rồi.”

Trịnh Thu Dương tức giận nghĩ, hễ thấy trai đẹp là chân nhũn ra, ai mà không nhìn ra. Hắn bảo đảm nói: “Hôm nay tuyệt đối sẽ không.”

Viên Thụy hơi đỏ mặt, nói: “Vậy, vậy đến đây đi.”

“Trò chuyện” gần một tiếng, trước sau đều bắn. (Đ : Tình quá…chat sex hoài =))))

Đầu ti Viên Thụy lại sưng, sầu não nói: “Đã nói không được rồi, mai không đi bơi được rồi.”

Trịnh Thu Dương ở bên kia oan uổng nói: “Anh cũng đâu có bắt em xoa a.”

https://thuviensach.vn

Viên Thụy: “. . . Nhưng em không nhịn được a.”

Trịnh Thu Dương xùy cười.

Viên Thụy trừng anh nói: “Không cho cười.”

Trịnh Thu Dương cố gắng đè lại.

Viên Thụy nhướng mày trở mình, hướng lưng trần về phía iPad.

Trịnh Thu Dương nghe giọng cậu rất nhỏ, nói: “Không xoa thì em lại ngứa, có phải em rất biến thái không?”

. : .

https://thuviensach.vn

VIÊN TIÊN SINH LUÔN KHÔNG VUI

Từ Từ Đồ Chi
www.dtv-ebook.com

Chương 56: Về Nhà

Về nhà

.

Vừa rạng sáng ngày hôm sau, mọi người đã đến Vườn động thực vật quay cảnh bổ sung, riêng Viên Thụy chạy đi tìm con voi hôm qua kéo co cùng cậu, voi còn nhớ nhận ra cậu, luôn dùng vòi và mặt cọ cậu, Viên Thụy chơi với nó thật lâu mới lưu luyến rời đi, muốn nuôi một con voi quá a!

Cậu lại đi xem sử tử con hôm qua không thấy được, thử đút cho nó uống sữa, một đám lông xù chẳng giống mãnh thú chút nào, chỉ giống mèo nhưng con mèo này hơi to một chút, nó cắn bình sữa dốc sức uống, còn dùng đệm thịt dưới móng vuốt ôm tay Viên Thụy, cực kỳ cực kỳ dễ thương, làm cậu manh gần chết, lại có suy nghĩ muốn nuôi mèo rồi.

Đi dạo đủ rồi, mọi người nói muốn ra biển tắm, Viên Thụy cũng rất muốn đi, đặc biệt chạy vô phòng vệ sinh vén áo lên nhìn, cảm thấy ngực cũng không sưng lắm, liền đánh bạo đi theo chơi.

Bọn họ chơi không bao lâu thì Vương Siêu tới. Bởi vì y và Tomas là ca sĩ cùng nhóm, nói với mọi người là được nghỉ phép nên đi theo anh em chơi, cũng không ai nhiều chuyện hỏi nữa.

Tomas tắm, Vương Siêu cũng không quản, mặc quần đùi hoa, đeo kính râm nằm trên ghế trên bãi cát chơi điện thoại.

https://thuviensach.vn

Viên Thụy lặn chốc lát, thấy hắn ở bên đó, liền đi qua ngồi xuống bên cạnh, hỏi: “Sao anh không tắm?”

Vương Siêu nâng mắt nhìn cậu, cười nói: “Là chị dâu a, mông đau không đi.”

Viên Thụy nhất thời trợn to mắt, vẻ mặt “Sao nói chuyện hạ lưu vậy”.

Vương Siêu vội giải thích: “Không phải như cậu nghĩ đâu, là bị chồng tôi đánh.”

Viên Thụy càng trợn to mắt hơn, cảm giác hai người bọn họ càng hạ lưu.

Vương Siêu không biết phải nói gì nữa, yên lặng cầm lon nước ngọt bên cạnh uống.

Bên kia Tomas lên bờ, một thân cơ bắp ướt sũng cực kỳ đẹp mắt, rất nhanh bị 4 5 cô gái vây quanh, líu ríu không biết đang nói cái gì.

Vương Siêu chửi tục một câu.

Viên Thụy nhìn hắn, lại nhìn Tomas, nghĩ thầm, trời ơi! CP này có độc !

“Viên Thụy!”

Viên Thụy quay đầu lại nhìn, là nữ nghệ sĩ Đài Loan, cô quên đem theo áo tắm nên trở về khách sạn lấy, cô mặc bộ bikini sọc ngang cầu vồng, tuy không cao tỷ lệ cơ thể rất đẹp, ngực to, chân cũng xem như dài, da lại trắng sáng, lúc mặc áo tắm càng phá lệ xinh đẹp.

Vương Siêu lập tức tháo kính râm xuống, nói: “Người đẹp! Chào a!”

https://thuviensach.vn

Cô cũng biết hắn, nói: “Leo, cậu cũng tới chơi a. Sao hai người không tắm đi?”

Viên Thụy nói: “Em mới vừa lên.”

Vương Siêu cười hì hì nói: “Cô muốn đi sao? Cần sứ giả hộ hoa không?”

Hắn chạy theo cô tắm, lúc xuống nước còn vây quanh người ta, thoạt nhìn rất vô sỉ.

Viên Thụy cầm lon nước ngọt cắn ống hút, rất muốn hỏi Vương Siêu, mông anh không đau sao?

Nói thì chậm nhưng xảy ra thì nhanh, Tomas xuống biển một lần nữa, giống như con cá bơi đến bên cạnh Vương Siêu và nữ nghệ sĩ.

Vương Siêu bị bắt gặp liền xoay người chạy trốn, còn chưa kịp bơi chó hai cái đã bị Tomas tóm được bắp chân, hắn vừa sợ vừa giận chửi tục, còn chưa chửi xong lại bị Tomas ấn vai nhấn xuống nước.

Qua chừng một phút, hai người lại trồi lên mặt nước, cùng nhau bơi lên bờ.

Tomas không có lại đây, Vương Siêu thì mặt mày hớn hở một mình trở lại ngồi xuống, mặt hồng hào, đặc biệt là môi, đỏ như muốn rỉ máu, nhìn kỹ thì mặt trên còn có dấu răng. Hắn cầm cái quần bông mặc vào, trong miệng lại ngâm nga bài hát mới của nhóm bọn họ: “Em hỏi anh tình yêu là gì là gì, là cái gì a, hắc! Là cái gì là cái gì…”

Vây xem toàn cảnh Viên tiên sinh cảm thấy lời bài hát này viết quá hợp.

https://thuviensach.vn

Đa số mọi người đều sáng ngày mốt mới lên máy bay, thậm chí Tomas và Vương Siêu muốn đi Tam Á chơi mấy ngày rồi mới về, chỉ có Viên Thụy phải bay ngay tối nay để tiếp tục công việc, xế chiều không thể làm gì khác hơn là tạm biệt mọi người rồi vội vã ra sân bay.

Lúc ở phòng chờ VIP, Triệu Chính Nghĩa nói: “Viên ca, đó là anh nuôi phải không?”

Viên Thụy quay đầu nhìn, quả nhiên là đoàn người Mạnh Lai. Cậu vội vàng quay lại, không muốn bị Mạnh Lai thấy.

Triệu Chính Nghĩa nhanh nhạy hiểu ra, cũng không nhìn nữa, lặng lẽ nói: “Tôi nghe nói quan hệ giữa anh nuôi và mẹ nuôi anh không được tốt lắm, gặp nhau chẳng nói gì.”

Viên Thụy thật bất ngờ, nói: “Thật sao?”

Triệu Chính Nghĩa gật đầu nói: “Thật, anh xem chuyện quay phim lần này lớn như vậy mà mẹ nuôi không tới, nói không chừng là do hai mẹ con họ không muốn chạm mặt nhau.”

Viên Thụy nghĩ thầm, khó trách Mạnh Lai không biết Dương Lộ nhận con nuôi, gia đình ly hôn quan hệ với con cái rất dễ trở nên khó xử, có thể Mạnh Lai thân với ba mình hơn.

Loa truyền thanh thông báo đã đến lúc lên máy bay, lúc bọn họ đứng dậy đi nhóm Mạnh Lai còn chưa đi. Viên Thụy tận lực cúi đầu đè thấp sự tồn tại của mình, cước bộ theo Triệu Chính Nghĩa thật nhanh, lúc quẹo cua lại ngoài ý muốn nhìn thấy trong cửa kính góc tường Mạnh Lai đang nhìn cậu, hơn nữa không giống như là vừa nhìn thấy.

Cậu: “…”

https://thuviensach.vn

Nhưng Mạnh Lai chỉ nhìn cậu mỉm cười, môi khép mở nói: “Hẹn gặp lại.” (Đ : Ai tới hốt Tiểu Mạnh đi T_T, sao tự dưng tui càng ngày càng cưng Tiểu Mạnh vại, mau tìm hp mới đi a, 2 ng` đó móe chết rồi, Mạnh mau tìm ai để móe cùng đi =)))

Lúc trở lại Thượng Hải, khẩn trương quay tám ngày cuối của bộ phim « Ai là cát trên đầu ngón tay em ».

Trong tiệc đóng máy, Viên Thụy gặp bạn trai Tống Hoan Nhan, ngoài đời trẻ hơn trong hình, người cũng chững chạc, là tinh anh, hơn nữa còn đối xử tốt với Tống Hoan Nhan, chẳng những tôn trọng lý tưởng của cô mà còn nguyện ý làm anh hùng vô danh trên con đường cô hoàn thành giấc mơ của mình, là chân ái a.

Viên Thụy càng nhìn càng cảm thấy hai người xứng đôi, cũng thấy mừng cho Tống Hoan Nhan .

Càng vui hơn chính là, được về Bắc Kinh rồi!

Trước khi quay « Shiny Friends », Viên Thụy đã nhảy thân lên hạng 3, sau khi quay xong « Shiny Friends » thì bất kể chủ đề gì liên quan tới cậu cũng HOT, cậu càng ngày càng nổi tiếng, ngay cả nhãn hiệu mỹ phẩm ký hợp đồng với cậu còn nói sẽ trả phí gấp đôi. Fan trên weibo tăng từ 6 triệu lên 9 triệu, mắt thấy sắp sửa vượt 10 triệu, cậu liền đăng weibo nói nếu follow vượt qua 10 triệu cậu sẽ đăng hình lúc nhỏ lên cho mọi người xem, bình luận phía dưới toàn là “Không có thành ý! Tụi em muốn ảnh nude!”

Tóm lại, cậu càng ngày càng bỏng tay hơn trước.

Lần trở về này, fan tới sân bay đón cậu tăng gấp 2 lần so với trước kia, phải đặt rào chắn từ sảnh ra tới phía ngoài sân bay, fan giơ đầy poster của cậu, hộp đèn chữ nổi kèm các băng biểu ngữ, cậu vừa tới hiện trường liền gọi “Viên Manh Manh!”, như tiếng trong núi vọng lại thiếu chút nữa dọa cậu chạy vô.

https://thuviensach.vn

Thật vất vả mới rời khỏi sân bay, cậu lại ôm một đống quà, vui vẻ ngồi ở băng sau sắp xếp lại. Triệu Chính Nghĩa ao ước nhìn đống đồ ăn vặt cực lớn trong túi, bị Viên Thụy cảnh giác bảo vệ, nói: “Muốn ăn thì tui mua cho, còn cái này không thể cho.”

Fans tặng quà cho cậu, cậu phải đem về nhà a.

Phải về nhà!

Sáng sớm hôm nay Trịnh Thu Dương đã đứng chờ dưới lầu, chóp mũi bị đông lạnh đỏ bừng, xe bảo mẫu vừa dừng lại trước mặt hắn là Viên Thụy đã nhảy từ trong xe xuống, bổ nhào tới ôm chặt anh.

Bọn họ thậm chí không hẹn mà cùng cảm thấy mũi cay cay, rất muốn khóc.

Triệu Chính Nghĩa nhìn thấy, hoảng sợ đến mức hét lên: “Buông tay! Mau buông tay!”

Viên Thụy bất đắc dĩ buông bạn trai ra, còn cùng anh nhìn nhau vài giây, cười rộ lên.

Triệu Chính Nghĩa đem hành lý và quà xuống xe, Viên Thụy ôm quà, Trịnh Thu Dương xách hành lý, Triệu Chính Nghĩa thấy mình đã hết chuyện để làm, nói nhỏ: “Vậy tôi về nhà trước, hai người… Lên lầu rồi hâm rồi hôn? Được không?” Hắn vừa nói vừa thở dài.

Viên Thụy xấu hổ nói: “Biết rồi, cậu trở về đi, cho tôi gửi lời hỏi thăm đến chú và dì a.”

Triệu Chính Nghĩa đi, hai người họ kiềm chế lên lầu, Trịnh Thu Dương bấm mật mã mở cửa, Viên Thụy ở phía sau đi vào.

https://thuviensach.vn

Cuối cùng không cần kiềm chế nữa, vừa bước vào cửa đồ trong tay trong ngực của hai người đều bị ném đi, hai người liều mạng ôm hôn đối phương, giống như kẻ chết đuối vớ được cọng cỏ cứu mạng, lữ khách tìm được nước ngọt trên sa mạc khô cằn.

Viên Thụy nghĩ thầm, nếu bị hôn chết! Cũng hạnh phúc a!

Trịnh Thu Dương chỉ lo hôn cậu mà không nói gì, anh ôm cậu đến bàn ăn, đặt cậu ngồi ở trên bàn, cậu liền phối hợp tách chân ra, Trịnh Thu Dương đứng giữa chân cậu một bên tiếp tục hôn, một bên cởi áo cậu ra duỗi tay vào.

Cậu hừ một tiếng không nhịn được ngẩng ra sau, Trịnh Thu Dương thuận thế đẩy cậu ngã ngữa nằm trên bàn, cởi áo khoác của cậu xuống, vén áo thun lên khỏi ngực, sau đó cúi đầu ngậm.

Cậu được hấp đến mức từ đầu tới chân tê rần, bắp chân co quắp hồi lâu, không nhịn được mới nâng lên kẹp ngang hông Trịnh Thu Dương.

Cậu ở trong lòng không nhịn được thét chói tai, a a a a quá dâm đãng a! Đừng có ngừng!(Đ : =))))

Trịnh Thu Dương lại lần mò cởi quần ngoài cộng quần lót cậu ra, còn mình chỉ kéo khóa quần, ngay cả khuếch trương cũng không làm đã trực tiếp thúc vào. (Đ : !!!)

Bàn ăn cũng thật bền chắc, chỉ bị xung lực khổng lồ khiến nó lắc tới lắc lui, vang cạch cạch cạch, nhưng lúc này có ai thèm quan tâm nó. Bạn đang

Ở trên bàn làm vô cùng thô bạo, lúc bắn ra rồi hai người mới tĩnh táo lại một chút, ôm nhau điềm điềm mật mật hôn, sau đó lại tiếp tục chiến đấu cho đến khi vào phòng ngủ, lần này rất ôn nhu, song vẫn rất khó thoát khỏi

https://thuviensach.vn

tình trạng này, hận không thể khắc sâu vào trong thân thể đối phương, dứt khoát biến thành một người.

Viên Thụy lại ra lần nữa, Trịnh Thu Dương sợ cậu không chịu được, ngừng lại hỏi: “Lúc nãy có làm đau em không?”

Viên Thụy còn đang thở gấp, cau mày nhắm mắt lại, một lát sau mới nói: “Có một chút, đừng gấp.”

Trịnh Thu Dương ôm chặt cậu, nói: “Anh nhớ em muốn chết.”

Viên Thụy vui vẻ, mở mắt nhìn, nói: “Em cũng nhớ anh, mỗi ngày đều mơ thấy anh.”

Trịnh Thu Dương bật cười, “Mơ thấy anh làm gì?”

Viên Thụy nhăn nhó không chịu trả lời.

Trịnh Thu Dương thúc cậu một cái, cậu ai nha một tiếng, cả khuôn mặt đỏ bừng nói: “Thì làm, làm cái này a.”

Trịnh Thu Dương ghé vào tai cậu buồn cười hỏi: “Mỗi ngày đều làm?”

Viên Thụy cũng cười theo một lúc, nói: “Không phải, còn mơ tới chuyện khác. Có lần mơ thấy anh mua cái máy điều hòa cực đắt, em nói đắt quá anh liền tức giận, em nấu cơm cho anh ăn anh còn nói không ngon rồi thu dọn hành lý muốn bỏ nhà đi, em đương nhiên không cho anh đi, lúc đang cản thì bỗng nhiên mẹ anh tới, còn dẫn theo một cô gái, nói đây là vị hôn thê của anh, hai người lập tức kết hôn còn sinh em bé.”

Trịnh Thu Dương: “… Sau đó?”

Viên Thụy xấu hổ nói: “Sau đó, em khóc tỉnh.”

Trịnh Thu Dương: “…”

https://thuviensach.vn

“Cô gái đó ngực rất to” Viên Thụy khoa tay múa chân, “Lớn cỡ vầy.”

Trịnh Thu Dương: “…”

Hắn có chút khổ sở nghĩ, thì ra từ lúc Viên Thụy ở cùng hắn, luôn không có cảm giác an toàn sao, lo hắn còn thích con gái, lo chuyện nhà hắn, sợ hắn muốn có con.

Viên Thụy đột ngột hỏi: “Anh thích trẻ con không?”

Trịnh Thu Dương vội nói: “Không thích, con nít phiền phức.”

Viên Thụy có chút thất vọng, lại hỏi: “Vậy động vật nhỏ thì sao?”

Trịnh Thu Dương nói: “Cũng vậy, cũng không thích lắm.”

Hắn lại ôm Viên Thụy chặc hơn, bày tỏ: “Anh thích em, có em là đủ rồi.”

Viên Thụy cười hắc hắc, sau đó nói: “Nhưng mà em thích trẻ con, cũng thích động vật nhỏ.”

Trịnh Thu Dương: “…”

Viên Thụy đề nghị: “Chúng ta nuôi mèo có được không?”

Trịnh Thu Dương: “… Em thích thì nuôi đi, bất quá đợi dọn hết về nhà mới đã.”

Viên Thụy ngẩn ra, vô cùng vui sướng nói: “Đúng vậy, anh nhanh bắn đi a! Bắn xong chúng ta đi xem nhà mới!” Nói xong cậu liền bắt đầu hít thở, cố gắng kẹp chặt.

Trịnh Thu Dương: “…”

https://thuviensach.vn

Hắn buồn bực bắn ra, quả thực tức đến hộc máu, lâu rồi không gặp, con mẹ nó ai ngờ hắn lại bắn ra như vậy! (Đ:=))))

. : .

https://thuviensach.vn

VIÊN TIÊN SINH LUÔN KHÔNG VUI

Từ Từ Đồ Chi
www.dtv-ebook.com

Chương 57: Ngàn Vàng Khó Mua

Ngàn vàng khó mua

.

Hai người cùng đi tắm, Trịnh Thu Dương sấy tóc, Viên Thụy thì dọn drap giường và sắp xếp bàn ăn, thấy cậu hành động tự nhiên thoải mái như vậy, Trịnh Thu Dương đương nhiên chưa thỏa mãn dục vọng, căn bản là không đủ! Từ tối hôm qua đã muốn ăn đủ 100 kiểu Hoa kiểu Pháp, hiện tại người đang ở trước mắt! Lại không được ăn!

Trong đầu hắn toàn những ý tưởng đen tối, nhưng nhìn sắc mặt hưng phấn và mong đợi đi xem nhà mới của Viên Thụy, hắn lại nhịn được như kỳ tích, dù sao cũng đã về, lúc nào ăn chẳng được.

Rất nhanh đã đến nhà mới, so với lúc đến lần trước đã thay đổi hoàn toàn, chẳng những đầy đủ điện gia cụ gia dụng, hơn nữa Trịnh Thu Dương lại vô cùng có tâm trải đệm ghế sô pha, khăn trải bàn, thậm chí những vụn vặt như miếng lót ly cũng chuẩn bị xong, tường phòng khách và tường thư phòng cũng thiết kế lại một lần nữa, còn treo khung hình trên tường, trên đó toàn là hình sinh hoạt của hắn và Viên Thụy, các khung hình được treo thành chữ “ZY”, là chữ cái đầu tiên của hắn và Viên Thụy. Hắn tự tay thiết kế, thẩm mỹ xuất chúng, màu sắc phối hợp lại càng tươi đẹp rõ nét, vừa thời thượng, vừa có sự ấm áp gia đình.

https://thuviensach.vn

Viên Thụy nhìn từ trong ra ngoài mấy lần, vô cùng thích, khen anh: “Đẹp quá! Anh thật lợi hại!”

Trịnh Thu Dương có chút đắc ý, nói: “Đương nhiên rồi.”

Viên Thụy lại nhìn quanh một vòng, hỏi: “Anh có ghi sổ không? Tốn bao nhiêu tiền a?”

Lúc trước cậu đã dặn kỹ Trịnh Thu Dương mua gì nhất định phải ghi sổ, Trịnh Thu Dương nhanh chóng lấy sổ sách ra.

Viên Thụy ngồi trên ghế sô pha bắt đầu hỏi, cái này bao nhiêu tiền a, cái kia bao nhiêu tiền a, Trịnh Thu Dương ở sau lưng nhất nhất báo cáo, mới bắt đầu còn tốt, mãi cho đến khi thấy máy điều hòa, Viên Thụy nhìn kỹ kiểu dáng máy, đột nhiên kinh hãi nói: “Cái này, cái máy điều hòa này y hệt cái máy đắt tiền trong giấc mơ của em… Sẽ không thật sự mua 15 ngàn đi?”

Trịnh Thu Dương: “… Không phải.”

Viên Thụy thở phào nhẹ nhõm, nói: “Phòng khách chúng ta không lớn, điều hòa chừng 7, 8 ngàn là đủ, cái này bao nhiêu tiền a?”

Trịnh Thu Dương nhìn sổ sách, khó khăn nói: “Cái này… 17 ngàn 999.”

Viên Thụy: “…”

Trịnh Thu Dương vội ôm eo cậu, làm mặt trung thành tận tâm nói: “Em cứ tùy ý giáo dục, anh không tức giận, em nấu cơm ngon như vậy anh mới không nỡ bỏ nhà đi, mẹ anh không đến, cũng không có vị hôn thê.”

Viên Thụy có hơi mộng, hồi lâu mới bị anh chọc cười, nhưng vẫn rất đau lòng, miễn cưỡng nói: “Quên đi, mua cũng mua rồi, nhìn cũng đẹp, đắt

https://thuviensach.vn

có đạo lý của đắt, không chừng dùng cũng tốt.”

Trịnh Thu Dương an ủi: “Đúng đúng đúng, rất tiết kiệm điện.”

Viên Thụy rất muốn đánh anh, cho dù tiết kiệm cả đời cũng lấy lại được 17 ngàn 999 a! Cậu nhìn cái máy điều hòa hoa hồng [1] nhiều lần, quả là hoa hồng gai mà, tùy tiện đâm một cái liền chảy máu.

[1] Hãng điện gia dụng Rose

May mà những món khác không cần chi nhiều, chỉ có máy điều hòa và máy nước nóng là đắt, Viên Thụy ở trong lòng lập bàn tính, tổng chi phí so với dự tính của cậu nhiều hơn 30 ngàn [2], thôi cũng được.

[2] 30.000 CNY (nhân dân tệ) ~ 103.200.000 VNĐ (Tỷ giá hiện tại khoảng 1 CNY = 3440 VNĐ). Kể ra cái máy điều hòa ~ 62 triệu :v

“Chỉ còn lại rèm cửa sổ.” Trịnh Thu Dương nói, “Anh đi xem nhiều lần nhưng không thích cái nào, hôm nào chúng ta cùng đi đi, em quyết định.”

Viên Thụy đứng trước cửa sổ nhìn một lúc, xoay người lại, dựa vào bệ cửa sổ nói: “Nhưng thẩm mỹ em không tốt bằng anh, hay là anh chọn cho nhà chúng ta đi.”

Trịnh Thu Dương nghe ba chữ “Nhà chúng ta” đặc biệt thuận tai, đặt cuốn sổ xuống bước đến, sóng vai đứng cùng cậu, hai người dựa lưng vào cửa sổ, cùng nhau nhìn nhà bọn họ, cũng không nhịn được nở nụ cười, trong lòng vô cùng hạnh phúc và vui sướng.

Hồi lâu sau, Viên Thụy nhẹ giọng nói: “Chúng ta có nhà, thật tốt quá!”

Trịnh Thu Dương xúc động, nói: “Ừ.”

https://thuviensach.vn

Hắn nhìn Viên Thụy, Viên Thụy cũng nhìn hắn, hai người ăn ý hôn nhau, đều có cùng cảm giác là trên thế giới này mình là người hạnh phúc nhất.

Sau khi tách ra, Viên Thụy vui vẻ nói: “Chúng ta ngày mai đi mua!”

Trịnh Thu Dương cười nói: “Được.”

Viên Thụy còn nói: “Phải làm tiệc tân gia, mời mọi người tới chơi.”

Trịnh Thu Dương nói: “Được.”

Viên Thụy nói: “Mời Tiểu Triệu, chị Linh Linh, Phương Sĩ Thanh. A! Còn có Vương Tề! Lâu rồi em không có gặp!”

Trịnh Thu Dương: “… Được.”

Viên Thụy hưng phấn nói: “Vương Siêu! Tomas! Còn có nam thần Bách Đồ của em!”

Trịnh Thu Dương: “…”

Hắn không nói ra khỏi miệng nhưng trong lòng tàn bạo nghĩ, đây là muốn mở tiệc mừng tân gia hay là muốn mở tiệc trai đẹp?

Trên đường hai người trở về, vào siêu thị mua đồ ăn, lúc về nhà Trịnh Thu Dương xuống bếp làm trợ thủ, hai người vui vẻ cùng nhau nấu cơm làm việc nhà. Cơm nước xong, hắn lại bắt đầu ăn Viên Thụy, lăn qua lộn lại đủ các kiểu, Trịnh Thu Dương cảm thấy cuộc sống thật là quá hoàn hảo.

Hôm sau Trịnh Thu Dương thần thanh khí sảng đi làm, dù sao Viên Thụy cũng dậy không dậy nổi, hôm nay lại được ở nhà.

Viên Thụy thắt lưng mỏi, mông đau, vếu thì vừa tê vừa sưng, không thể nằm ngang cũng không thể nằm ngửa, chỉ có thể hơi nghiêng người, trở

https://thuviensach.vn

mình từ từ cũng đau, đúng là nỗi thống khổ khó tả.

Trịnh Thu Dương đi rồi, cậu ngủ không thoải mái nhưng không muốn dậy, ở trên giường ngủ bù hơn 10 giờ thì điện thoại reng, cậu nhắm mắt vuốt mở điện thoại: “Alo, ai đó?”

Bên kia nói: “Còn chưa rời giường? Vừa đúng lúc, ta đang ở gần nhà con, có tiện vào thăm con không?”

Viên Thụy bị dọa giật mình mở to mắt, lắp bắp nói: “Dì Dương, dì, dì đang ở đâu?”

Dương Lộ nói: “Đã tới trước cửa khu chung cư con.”

Viên Thụy nhanh chóng ngồi dậy, nhe răng nhếch miệng mặc quần áo, đặc biệt là chỗ đầu ti bị áo ma sát, vừa ngứa vừa đau, mở ngăn kéo nhìn, miếng dán ngực dùng hết rồi, đành không thể làm gì khác hơn là chịu đựng, dùng tốc độ ánh sáng đi rửa mặt.

Cậu mới vừa thoa kem dưỡng thì chuông cửa vang lên, thật giống y như chạy giặc.

Cậu mở cửa, Dương Lộ xách túi Burberry đứng ngoài cửa nói: “Có phải ảnh hưởng con ngủ nướng?”

Viên Thụy vô cùng xấu hổ, nói: “Không có không có, mời dì vào.”

Dương Lộ sau khi đi vào, nhìn chung quanh một chút, Viên Thụy vội nói: “Trong nhà có hơi loạn, dì đừng để ý a, mời ngồi mời ngồi.”

Dương Lộ ngồi trên ghế sô pha, cười nói: “Rất gọn, chỗ ở của con trai như vậy là đã rất sạch rồi.”

Viên Thụy có chút khẩn trương, mất tự nhiên nói: “Con có nước ngọt và nước trái cây, trà thì có Thiết Quan Âm, cà phê chỉ có loại hòa tan, dì

https://thuviensach.vn

uống gì?”

Dương Lộ mỉm cười nói: “Nước ấm đi.”

Cậu lúng túng đi rót nước ấm, cầm hai tay đặt trước mặt Dương Lộ.

Dương Lộ nói: “Ta bận hơn nửa tháng, cũng không thể liên lạc với con, lần đi Hải Nam này thuận lợi không?”

Viên Thụy gật đầu nói: “Thuận lợi, mọi người đều rất cố gắng.”

Hai người đúng là có một khoảng thời gian không gặp, điện thoại hầu như không gọi, Viên Thụy nghe Triệu Chính Nghĩa bát quái là Dương Lộ đang bơm tiền mở rộng công ty, trong thời gian này ở Bắc Kinh rất bận rộn, nên lúc gần quay xong phim cũng không có thời gian qua.

Trò chuyện mấy câu cùng Dương Lộ, kể về chuyến đi Hải Nam và tiến độ quay phim, sau đó cậu không biết phải nói gì nữa, chẳng lẽ chủ động nhắc tới Mạnh Lai? Hay là thôi đi, có thể Dương Lộ căn bản không biết cậu và Mạnh Lai là bạn học cao trung, hơn nữa có tin đồn quan hệ mẹ con họ không tốt, tùy tiện nhắc tới Mạnh Lai, nói không chừng sẽ làm bà mất hứng.

Dương Lộ đột nhiên hỏi: “Bạn trai con đâu?”

Viên Thụy sửng sốt, nói: “Anh ấy đi làm.”

Dương Lộ lặng lẽ nói: “Ta nhớ hình như cậu ta làm việc trong công ty gia đình mình.”

Viên Thụy cảm thấy kỳ quái, nhưng vẫn nói: “Anh ấy làm công việc thiết kế, bình thường vẫn phải đi làm, chỉ có chủ nhật mới nghỉ ngơi.”

Dương Lộ nhìn cậu, hỏi: “Hai đứa rất tốt sao?”

https://thuviensach.vn

Viên Thụy lại càng kỳ quái, không hiểu được ý của bà, nói: “Rất tốt ạ”

Dương Lộ lại hỏi: “Cậu ta làm việc gì?”

Viên Thụy không hiểu nói: “Là nhà thiết kế trang sức, mà có liên quan gì đến anh ấy?”

Dương Lộ nói: “Lúc còn ở Thượng Hải, ta có nói mấy lời hơi nặng, lúc ấy nghĩ muốn tốt cho con, sau đó nghĩ lại, có thể ta nói hơi quá lời.”

Viên Thụy kinh ngạc hỏi: “Dì nói gì với anh ấy?”

Dương Lộ ngoài ý muốn nói: “Cậu ta không có nói cho con biết sao?”

Viên Thụy bỗng nhớ lại bộ dáng Trịnh Thu Dương lặp đi lặp lại câu hỏi có yêu anh hay không, có chút hoảng hốt lo sợ, nói: “Không có a! Dì nói gì?”

“Thật ra cũng không có gì, chỉ là gõ chuông báo động cho cậu ta.” Mặt Dương Lộ có chút bất đắc dĩ, nói “Hai đứa ở cùng nhau chưa được một năm, chuyện của nhau dù hiểu rõ cũng có giới hạn, ta cũng không phải nói cậu ấy không tốt, chẳng qua là tình huống trong nhà rất phức tạp, ba mẹ đều cậy sĩ diện, nếu cậu ta không kiên định, sau này vạn nhất xảy ra chuyện, con sẽ phải chịu thiệt.”

Viên Thụy thốt lên: “Con không sợ bị thiệt.”

Dương Lộ: “… Nhưng ta sợ con bị thiệt thòi a.”

Viên Thụy có chút cảm động, nói: “Dì Dương, con biết dì muốn tốt cho con, nhưng con có lòng tin với anh ấy, cũng có lòng tin về tương lai, tụi con chỉ biết phải càng ngày càng tốt. Lùi một bước, cho dù thật sự xảy ra chuyện gì, con cũng sẽ bảo vệ anh ấy, cho dù bị thiệt thòi, con cũng nguyện ý a.”

https://thuviensach.vn

Dương Lộ nhướng mày nhìn, một lát sau chỉ tiếc rèn sắt không thành thép nói: “Đứa nhỏ ngốc.”

Viên Thụy bị cách gọi thân mật này làm cho đỏ mặt, nói: “Dì, dì đừng lo lắng, anh ấy rất tốt với con, thật sự, rất rất tốt.”

Dương Lộ gật đầu, bất đắc dĩ nói: “Dù sao ngàn vàng khó mua được nguyện ý của con.”

Cậu mời Dương Lộ ở lại ăn cơm trưa, nhưng Dương Lộ nói có hẹn trước rồi, còn đem túi quần áo đến cho cậu, cậu đẩy hồi lâu, Dương Lộ lại nói số đo bộ quần áo này cũng chỉ có cậu là mặc được, cậu đành nhận, nghĩ thầm sau này nhất định phải tặng lại bà một món nhân tình.

Tiễn Dương Lộ xuống dưới lầu, lúc trở về, cậu đứng trong thang máy yên lặng suy nghĩ, khó trách anh đột nhiên lại muốn tham gia cuộc thi thiết kế, là bởi vì bị mẹ nuôi kích thích sao?

Nhớ lại đêm ở Thượng Hải, Trịnh Thu Dương dường như rất không vui, lúc ấy tại sao cậu không nhìn ra? Anh bề ngoài thoạt nhìn cà lơ phất phơ nhưng thật ra nội tâm rất nhạy cảm, anh rất ít khi kể chuyện trong nhà mình cho người khác nghe, thậm chí ở trước mặt cậu, anh cho tới bây giờ hầu như không đề cập tới ba mình.

Viên Thụy hối hận, nếu như cậu chú ý hơn là tốt rồi, sẽ không khiến cho vết sẹo Trịnh Thu Dương vừa bị vạch trần vừa bị sát muối, khó khăn và tức giận.

Cậu có chút không nhịn được kín đáo phê bình mẹ nuôi, cậu toàn tâm toàn lực đối tốt với Trịnh Thu Dương, kết quả bà “Vì muốn tốt cho cậu” mà hung hăng đâm một nhát vào lòng tự trọng Trịnh Thu Dương.

Bạn đang

https://thuviensach.vn

Dương Lộ nhất định đã quen kiểu gia trưởng như vậy, quan hệ giữa bà và Mạnh Lai không hòa thuận nói không chừng cũng là vì khí tràng của bà quá mạnh mẽ, Mạnh Lai đúng là ruột thịt của bà, cũng là Bá Vương.

Ai, không thể dây vào mẹ con họ.

Bạn trai cậu bị ủy khuất cũng không nói với cậu, cách xa lâu như vậy, một mình ở Bắc Kinh vắt óc nghĩ ý tưởng thiết kế, trong lòng khổ sở bao nhiêu a, thật là quá đáng thương.

. : .

https://thuviensach.vn

VIÊN TIÊN SINH LUÔN KHÔNG VUI

Từ Từ Đồ Chi
www.dtv-ebook.com

Chương 58: Fan Não Tàn

Fan não tàn

.

Kể từ khi quan hệ hòa hoãn với Trịnh Thiệu Dương, công việc của Trịnh Thu Dương ngày càng thuận lợi. Khi hết bận việc trong công ty, hắn sẽ bắt đầu suy nghĩ tác phẩm dự thi, cuộc thi này tập hợp toàn những nhân tài ưu tú, chỉ với một chút không may, sẽ bị so sánh với tác phẩm khác. Hắn bây giờ chỉ mới có ý tưởng, cụ thể phải làm gì, chi tiết hoa văn gì cũng phải suy nghĩ thật kỹ.

Đang suy nghĩ vẽ gì thì trợ lý đến tìm hắn, nói vòng tay trang sức đã đánh ra rồi, gọi hắn đến xem.

Hắn vốn có tài hoa, phong cách cũng rất mạnh mẽ, ở trong công ty có một phòng thiết kế riêng, trước kia bị Trịnh Thiệu Dương cố ý chèn ép không có cơ hội thi triển, hiện tại rốt cục đã thoát khỏi trói buộc, có cơ hội triển khai quyền cước, nửa tháng trước khi Viên Thụy trở lại hắn liên tục thẩm tra xem xét bản thiết kế, hiện tại mẫu thiết kế đã ra thành phẩm, nếu như không có bất ngờ gì xảy ra thì công ty Đá Quý Vân Xương sẽ đẩy ra ngoài thị trường mùa xuân năm nay.

Dưới tầng trệt công ty Đá Quý Vân Xương, tiếp tân tiểu thư mỉm cười nói: “Xin chào, xin hỏi ngài cần giúp… A!”

https://thuviensach.vn

Một cô gái khác đang ở bên cạnh nghe điện thoại ngẩng đầu lên nói: “Cái gì vậy? Ai nha!”

Vị khách vừa đến vốn không muốn làm phiền các cô, đã đứng một bên lấy điện thoại ra gọi, lúc bị nhận ra có chút lúng túng nhưng vẫn lịch sự đi tới, nói: “Xin chào, tôi, tôi tìm Trịnh Thu Dương.”

Hai cô liếc nhìn nhau, ánh mắt có chút cổ quái, một người nói: “Vậy ngài muốn đến phòng làm việc của Trịnh tiên sinh, hay muốn tôi giúp ngài thông báo một tiếng rồi chờ ở đây?”

Vị khách mừng rỡ nói: “Tôi có thể lên đó tìm?”

Cô gái mỉm cười nói: “Nếu là ngài…, đương nhiên có thể.”

Một người đi trước dẫn đường vị khách đó lên lầu, người còn lại gọi điện thoại thông cho các bộ phận khác, lập tức toàn bộ công ty bùng nổ: “Viên Thụy tớiiiiiiii! Đã lên lầu!!!!”

Sau khi Viên Thụy tiễn Dương Lộ đi, nấu cơm ăn trưa, bắt đầu đóng gói dọn nhà, nhưng bởi vì chuyện Dương Lộ nói mà cậu càng lúc càng nhớ Trịnh Thu Dương, lại nghĩ bây giờ Trịnh Thu Dương đang làm việc, cậu gọi điện không chừng anh lại chạy về sớm, đi làm phải nghiêm chỉnh chấp hành nội quy công ty, công việc anh gần đây mới vào quỹ đạo, vi phạm sẽ không ổn lắm.

Nhưng Viên Thụy lại rất nhớ rất muốn gặp anh, nhớ đến nhịn không được, cũng không còn tâm trạng đóng gói đồ đạc, ngồi trên sàn nhà suy nghĩ, quyết định đến công ty tìm anh, chỉ nhìn mặt vài phút, nói vài câu rồi đi, hẳn sẽ không ảnh hưởng gì đi?

Kết quả tiếp tân tiểu thư lại nói có thể đến phòng Trịnh tiên sinh.

https://thuviensach.vn

Viên Thụy vui vẻ theo sát cô lên lầu, nghĩ thầm, Trịnh tiên sinh gặp cậu nhất định sẽ rất vui mừng, hơn nữa cậu còn có thể quan sát phòng làm việc mỗi ngày của bạn trai, thật sự quá tốt!

Từ trong thang máy bước ra là một khu làm việc mở, khoảng chừng mười mấy nhân viên, nhìn cách bài biện trên bàn, chắc cũng là nhà thiết kế.

Viên Thụy cảm nhận được ánh mắt của họ, lập tức hối hận, hình như không nên tới đây a, có khi nào gây phiền phức cho Trịnh Thu Dương không?

Cô tiếp tân dẫn cậu lên lầu vẫy một cô gái tóc ngắn khác lại, giới thiệu nói: “Đây là trợ lý thực tập của Trịnh tiên sinh.”

Cô tiếp tân rời khỏi, cô gái tóc ngắn cười tủm tỉm nói: “Mời anh đi theo.”

Mọi người đang làm việc ở đó cũng nhìn Viên Thụy, cậu lịch sự cười chào sau đó đi vào phòng làm việc cùng cô gái đó, lúc bước vào thì thấy bảng tên Trịnh Thu Dương, nhưng bên trong không có ai.

Nhân viên ngoài cửa kính vẫn không ngừng nhìn cậu, cậu không thể làm gì khác hơn là đưa lưng về phía mọi người.

Trợ lý nói: “Mẫu thiết kế của thầy Trịnh đã ra thành phẩm, thầy đi xem một lát sẽ lập tức trở lại, anh ngồi chờ một lát a.” (Đ : Lão sư luôn nha =)))) Tự dưng Trịnh tiên sinh lại được gọi thầy thấy là lạ =))) tại a hay bỉ quá =)))

Viên Thụy gật đầu, “Cảm ơn cô.”

Cậu ngồi trên ghế sô pha đưa lưng ra ngoài, quan sát đánh giá phòng làm việc này, kệ sách 7 tầng sát tường đặt đủ loại sách về đá quý trang sức, trên bàn làm việc cũng chồng chất giấy vẽ đã dùng qua, ống đựng bút cực

https://thuviensach.vn

lớn đựng những cây bút có độ dài ngắn và màu sắc khác nhau, trên bàn ngoại trừ một ly sứ màu trắng còn có một cái bình giữ nhiệt quen thuộc, hình Đêm Đầy Sao của họa sĩ Van Gogh, là Viên Thụy mua, cậu mua hai cái, cái cậu dùng là hình Mặt Trời Mọc.

Cậu nhìn tới nhìn lui, qua một lúc lâu mới nhớ tới cô trợ lý còn đứng đây hiếu kỳ nhìn mình, ngượng ngùng nói: “Nếu cô có việc thì đi đi, tôi chờ một mình cũng được.”

Cô cười nói: “Không có không có, tôi không bận gì hết, bình thường cũng chỉ giúp thầy Trịnh làm ít chuyện vặt. Cái kia, anh và thầy Trịnh là bạn tốt a?”

Viên Thụy hàm hồ nói: “Ừ.”

Cô nói: “Thảo nào, thầy Trịnh luôn nói phim anh đóng và show giải trí anh tham gia rất hay, còn bảo tụi em xem nữa.”

Viên Thụy vui vẻ, nói: “Thật sao?”

Cô cười hì hì: “Thật, lúc trước tụi em còn tưởng thầy ấy là fan não tàn của anh, màn hình điện thoại và màn hình desktop toàn là hình anh.”

Viên Thụy: “…”

Cô còn nói: “Thầy ấy sau khi hướng dẫn thực tập sinh luyện tập xong, còn dùng máy chiếu chiếu chương trình của anh lên, nhìn thầy như si như say.”

Viên Thụy: “…”

Cô hé miệng cười, nói: “Có thể em dùng từ không chính xác, anh đừng để ý, em học khoa tự nhiên.”

https://thuviensach.vn

Viên Thụy cũng đâu phải khờ thật, đỏ mặt chết người, khó trách nhân viên bên ngoài nhìn cậu như vậy, Trịnh Thu Dương cũng bất cẩn quá rồi, nhưng cũng hơi vui a, hắc hắc hắc. Cậu trước kia muốn show ân ái với mọi người, đến lúc thật sự rồi lại cảm thấy xấu hổ, hay là lát nữa bò ra ngoài cửa sổ về, nhưng chỗ này hình như là tầng 20 mấy, làm sao bây giờ a.

Cậu một lát xấu hổ, một lát lại cao hứng, cuối cùng lại cau mày, trợ lý ở trong lòng cười như điên, nhưng cắn răng nhịn giả bộ đứng đắn.

Trịnh Thu Dương xem xong thành phẩm, vừa ra khỏi thang máy liền phát hiện mọi người đồng loạt nhìn mình, vẻ mặt rất cổ quái, hắn không hiểu hỏi: “Sao vậy? Đại ca của tôi tới rồi sao?”

Đồng nghiệp cách hắn gần nhất vẻ mặt thần bí nói cho hắn biết: “Trong phòng làm việc của anh có khách.”

Trịnh Thu Dương lại không nghĩ Viên Thụy sẽ đến, miệng tiện nói: “Là đại mỹ nữ sao? Đám các người thật kỳ quặc, mỹ nữ tìm tôi là chuyện hiển nhiên rồi…AH ĐỆT!”

Hắn vừa nói vừa đẩy cửa ra, sau đó tự dọa mình sợ hết hồn.

Các đồng nghiệp bên ngoài cũng không nhịn được cười ran, không khí nhất thời vừa nóng vừa xấu hổ.

Trợ lý cười vừa nói: “Em ra ngoài trước a.”

Lúc cô ra ngoài thuận tay đóng chặt cửa lại, hai tay làm động tác ám chỉ mọi người đừng quá phận. Mọi người cũng hiểu, nếu Viên Thụy bị dọa sợ sau này sẽ không dám nữa tới, vậy thì không ổn.

Trong phòng làm việc Trịnh Thu Dương vừa kinh vừa mừng: “Sao em lại tới đây?”

https://thuviensach.vn

Viên Thụy cố ý nói: “Chỉ có đại mỹ nữ mới được tới sao?”

Trịnh Thu Dương oan uổng nói: “Anh chỉ nói đùa với bọn họ thôi.”

Viên Thụy cũng biết anh thuận miệng trả lời, nói: “Em ở nhà chán quá, tới thăm anh.” Cậu thoáng nhìn bên ngoài, người trong ban thiết kế lại lén nhìn, cậu có chút xấu hổ, “Anh kéo rèm xuống trước đã.”

Trịnh Thu Dương kéo rèm xuống, kéo ghế ngồi trước mặt cậu.

Viên Thụy ngồi xuống ghế sô pha ngã ra sau, ngẩng mặt lên phiền muộn nhìn anh, nói: “Đại diện của em không cho em come out, nhưng đồng nghiệp anh và đồng nghiệp em biết hết rồi, đến lúc đó chỉ chắc chắn sẽ mắng chết em.”

Trịnh Thu Dương cười nói: “Công ty của em chỉ nhờ được cây hái tiền là em, làm sao nỡ mắng. Áo khoác này đẹp lắm, mua ở Thượng Hải sao?”

Viên Thụy nói: “Mẹ nuôi cho, bà sáng nay tới thăm nhà chúng ta, còn cố ý giặt rồi mới tặng, rất chu đáo.”

Trịnh Thu Dương vừa nghe là Dương Lộ tặng, sắc mặt hơi thay đổi.

Viên Thụy còn nói: “Dì nói lúc ở Thượng có nói mấy lời hơi nặng với anh, sau đó cảm thấy thật không tốt, muốn em giải thích với anh đó.”

Trịnh Thu Dương nghi ngờ nói: “Thật?”

Viên Thụy không giỏi nói xạo, lắp bắp nói: “Thật a, dì nói, nói anh rất tốt, lớn lên đẹp trai, còn tốt với em, nói hai chúng ta phải sống tốt với nhau.”

Trịnh Thu Dương đương nhiên nhìn ra cậu nói xạo, nhưng biết cậu muốn an ủi mình, ngoài buồn cười còn có chút ấm áp, cũng không vạch trần cậu ngốc này, nói: “Bà ấy đối xử với em rất tốt, anh thật ra không có

https://thuviensach.vn

ghét bà, bà nói không sai, anh trước kia quá lười biếng, không biết cầu tiến, cho nên ngay cả ba em anh cũng không dám gặp."

Lúc anh nói những lời này khó tránh khỏi có chút cô đơn, Viên Thụy muốn ôm anh nhưng ở chỗ này thân mật thì không tốt lắm, nói: "Dù sao ba em cũng rất bận, ít khi có thời gian. Mẹ nuôi cũng nói vậy, chỉ tại bà chưa biết tài hoa của anh, chờ anh cầm được giải thưởng thiết kế, chúng ta đem theo cúp cho bà xem, cho bà bẽ mặt." Cậu nói xong lại cảm thấy quá không tôn kính Dương Lộ, sửa lời nói, "Không phải không phải, là đi khoe khoang khoe khoang a."

Trịnh Thu Dương nói: "Làm sao em biết anh nhất định sẽ thắng, vạn nhất anh không lấy được?"

Viên Thụy có lòng tin mười phần: "Đừng nói xui, ý tưởng hay như vậy, chúng ta không thắng thì ai thắng a."

Trịnh Thu Dương cười rộ lên, hắn có một fan não tàn, tên là Viên Tiểu Thụy.

Hắn luôn xem các bộ thiết kế của mình là niềm kiêu ngạo, trên thế giới này ngoại trừ bản thân hắn, chỉ có Viên Thụy mới có thể thuộc lòng chúng trong lòng bàn tay, thậm chí những câu giới thiệu rỗng tuếch của hắn với người khác, Viên Thụy cũng sẽ im lặng nhớ không sót một chữ.

Mỗi lần Viên Thụy khẳng định tài nghệ của hắn, đôi mắt sẽ phát sáng, không phải kiểu bao che khuyết điểm khích lệ, mà là thật lòng tin tưởng hắn siêu cấp lợi hại, giống như fan não tàn, hễ nhìn thấy cái gì liên quan tới người mình thích đều xem như bảo bối.

Trịnh Thu Dương có đôi khi nghĩ, hắn sao lại may mắn gặp được Viên Thụy, cuối cùng có phải chuyện tốt không? Lỡ như có một ngày đột nhiên tỉnh lại, phát hiện chỉ là một giấc mộng Nam Kha?

https://thuviensach.vn

Sống như vậy thì có ý nghĩa gì.

Viên Thụy ở lại phòng làm việc hắn chưa tới nửa tiếng đã đi về, “Em không ảnh hưởng anh làm việc nữa.”

Trịnh Thu Dương thật sự bận nhiều việc, sản phẩm mẫu có chút vấn đề cần phải sửa đổi, nhưng hắn không an tâm để Viên Thụy đi một mình, nói: “Hay anh đưa em về.”

Viên Thụy nói: “Em còn muốn đi dạo phố, mua mấy bộ quần áo cho Phương Sĩ Thanh, lần trước nó cho em nhiều đồ như vậy, em phải đáp lễ nó a.”

Trịnh Thu Dương nói: “Em đừng đi một mình, mốt là chủ nhật rồi, anh đi với em.”

Viên Thụy rất có kế hoạch, nói: “Chủ nhật phải dọn nhà a!”

Trịnh Thu Dương nói: “Vậy em gọi cho Triệu Chính Nghĩa đi cùng.”

Viên Thụy lại nói: “Hắn rời nhà lâu như vậy, mới vừa trở về, để người ta ở nhà chăm sóc ba mẹ đi.”

Trịnh Thu Dương đành phải nói: “Vậy anh đưa chìa khóa xe cho em, em lái chậm thôi, hiện tại có nhiều tài xế giống như bị thần kinh.”

Viên Thụy nhận lấy chìa khóa, nói: “Vậy chờ em mua xong lại đến đón anh về nhà ha.”

Trịnh Thu Dương kéo cửa phòng làm việc bước ra ngoài trước, hung thần ác sát quắc mắt cảnh cáo các đồng nghiệp, mọi người liền mỉm cười cúi đầu, giả bộ rối rít tui đây rất bận, không như vừa rồi nhìn chăm chăm Viên Thụy.

https://thuviensach.vn

Hai người xuống lầu, Viên Thụy vẫn không quên tạm biệt hai cô gái ở quầy tiếp tân, sau đó mới ra bãi đậu xe lấy xe, Trịnh Thu Dương nhìn cậu đi rồi mới quay trở lại.

Bạn đang ❓

Tâm tình của hắn đang rất tốt, Viên Thụy đột ngột tới công ty có lẽ là vì nghe Dương Lộ kể lại chuyện làm khó hắn ở Thượng Hải, đặc biệt tới dỗ dành hắn, có người yêu như vậy thì dù bị làm khó tới cỡ nào hắn cũng chịu được. Hi vọng cuộc thi thiết kế lần này mình đạt thành tích tốt, có thể hãnh diện trước mặt Dương Lộ hay không thì tính sau, ít nhất có thể ưỡn ngực đi gặp Tác Kiến Quân, cũng không cô phụ kỳ vọng của Viên Thụy đối với hắn.

Hắn vừa lên lại, các đồng nghiệp liền loạn cào cào ồn ào một trận: “Giấu lâu như vậy, cuối cùng cũng thấy được chân nhân!”

Phải nói hắn come out cũng không phải chuyện gần đây, trước kia hắn cả ngày câu gái, sau đó lại đột ngột không câu nữa, hoàn toàn là kiểu tu thân dưỡng tính, tan tầm liền vội vả về nhà, cũng ít đi CLB đêm hay khách sạn, mọi người đương nhiên cảm thấy kỳ quái, mới đầu còn tưởng rằng hắn gặp được nữ thần thật sự, sau đó trong một buổi họp, hắn mở máy chiếu giới thiệu mẫu thiết kế mới, mọi người vô tình nhìn thấy ảnh nền desktop, kể cả điện thoại, toàn là hình hắn chụp cùng Viên Thụy, thật ra trong hình không có cử chỉ gì mờ ám, thoạt nhìn như bạn bè bình thường nhưng một thẳng nam ai lại để hình mình chụp chung với một thẳng đực rựa làm hình nền desktop. Lại nhớ tới việc hắn cả ngày ở trong phòng làm việc đi theo các cô gái trẻ bàn luận về Viên Thụy, chân tướng rõ rành rành.

Hắn bị giễu cợt một trận, cũng không tức giận, pha trò ba hoa một lát sau mới trở về phòng, mới vừa ngồi xuống Trịnh Thiệu Dương đã gọi điện thoại bàn tới, hỏi hắn: “Nghe nói Viên Thụy tới?”

https://thuviensach.vn

Trịnh Thu Dương: “…”

Trịnh Thiệu Dương nói: “Đi chưa?”

Trịnh Thu Dương nghĩ thầm hóa ra anh cũng Bát Quái vậy sao? ! Ngoài miệng nói: “Mới vừa đi, có chuyện gì không?”

Nhưng không phải Trịnh Thiệu Dương Bát Quái, nói: “Người đại diện phát ngôn Vân Xương lúc trước sắp hết hợp đồng rồi, cậu về hỏi Viên Thụy, có hứng thú nhận công việc này không?”

. : .

https://thuviensach.vn

VIÊN TIÊN SINH LUÔN KHÔNG VUI

Từ Từ Đồ Chi
www.dtv-ebook.com

Chương 59: Teletubbies Cục Cưng

Teletubbies cục cưng

Viên Thụy mua quần áo cho Phương Sĩ Thanh, chọn xong rồi nhưng lại sợ hắn không thích, liền chụp ảnh gửi cho hắn xem, hỏi thấy được không, Phương Sĩ Thanh rất nhanh trả lời lại, hỏi: “Mày đi mua với Trịnh Thu Dương?”

Viên Thụy nói: “Không có, ảnh đi làm rồi, tao đi một mình.”

Phương Sĩ Thanh nói: “Tao tới nhà in kiểm tra, giờ xong việc rồi không muốn về trụ sở, tới kiếm mày chơi a, mày khoan mua, chờ tao chút.”

Hắn ở ở Trung Quan Thôn, Viên Thụy ở Tuyên Vũ Môn, cho dù nhanh cũng phải đợi ít nhất hơn nửa tiếng, Viên Thụy liền vào quán Starbucks lầu dưới, cách cửa kính nhìn, thấy bên trong không đông lắm nên đeo kính lên, định vào mua ly cà phê rồi ngồi chơi điện thoại chờ.

Cậu không cận nhưng đi ra ngoài thường xuyên mang kính theo, đến chỗ đông người sẽ đeo lên ngụy trang.

Lúc xếp hàng gọi nước, cậu mới vừa lấy thẻ thành viên ra đã bị cô gái đứng trước mặt nhận ra, vui mừng kinh ngạc chào cậu, sau đó lại muốn mời cậu uống cà phê, cậu vội quẹt thẻ nhưng cô gái gọi Caramel Macchiato đã nhanh tay quẹt trước, cô cứ cầm cái ly đứng đó nhìn Viên Thụy không chịu

https://thuviensach.vn

đi, Viên Thụy bị cô nhìn đến ngượng ngùng, đành chủ động hỏi: “Muốn chụp chung không?”

Cô gái mãnh liệt gật đầu: “Muốn muốn muốn.”

Viên Thụy liền chụp một tấm với cô, cô mới lưu luyến tạm biệt rời đi.

Đến khi Phương Sĩ Thanh tới, cậu đã chụp ảnh cùng fan và phục vụ ở đó 7 lần, ký 16 chữ ký.

Phương Sĩ Thanh cười nhạo cậu: “Đã bị nhận ra rồi còn không chịu đổi chỗ khác chờ tao a?”

Viên Thụy nói: “Tao đã mua cà phê rồi, phải dùng wifi chùa cái a.”

Phương Sĩ Thanh nói: “Vậy mày dùng được chưa?”

Viên Thụy mặt đưa đám nói: “Chưa, còn chưa kịp lấy điện thoại ra nữa, cà phê cũng nguội.”

Phương Sĩ Thanh: “Ha ha ha.”

Lúc đi lên lầu mua quần áo cũng không có gặp fan nữa, dù sao cũng đang trong thời gian làm việc, khách tương đối ít, nhân viên cửa hàng khi làm việc cũng không thể đuổi theo thần tượng.

Phương Sĩ Thanh chọn xong một bộ, Viên Thụy đi quẹt thẻ, bị Phương Sĩ Thanh cản không cho quẹt, hai người ở quầy thu ngân đẩy tới đẩy lui, cuối cùng Viên Thụy nói: “Còn như vậy nữa tao liền tiễn hết đống đồ mày cho tao.”

Phương Sĩ Thanh: “…”

Rốt cuộc vẫn là Viên Thụy thanh toán.

https://thuviensach.vn

Phương Sĩ Thanh hậm hực nói: “Mày rõ ràng với tao như vậy làm gì?”

Viên Thụy rất so đo nói: “Mày cho tao nhiều đồ như vậy, tao không thể chiếm tiện nghi mày a.”

Phương Sĩ Thanh nói: “Mấy cái đó vô dụng với tao nên tao mới cho mày, bây giờ là tao chiếm tiện nghi mày đó.”

Viên Thụy tích cực nói: “Vậy sao mày không đem thứ vô dụng đó cho người khác? Mà lại cho tao? Lại đối tốt với tao?”

Phương Sĩ Thanh ghét bỏ nói: “Tưởng bở, ai thèm tốt với mày?”

Viên Thụy biết hắn đó giờ khẩu xà tâm phật, cũng không tức giận, còn giúp hắn xách hai cái túi, nói: “Tụi tao chủ nhật dọn nhà, đợi dọn dẹp xong sẽ làm tiệc tân gia.”

Phương Sĩ Thanh nói: “Được a, muốn quà gì?”

Viên Thụy nói: “Không cần không cần, đã chuẩn bị đầy đủ hết rồi, lần này tao không ở nhà ảnh một mình chuẩn bị mọi thứ, vô cùng lợi hại, khi nào tới mày sẽ biết.” Trên mặt cậu không dấu được vẻ cao hứng cùng khoe khoang.

Bị lên mặt Phương Sĩ Thanh cố ý nói: “Vương Tề bận quá, mới không có thời gian làm mấy chuyện nhỏ nhặt này, bất quá ảnh đem chứng từ bất động sản của hai căn nhà đổi thành tên tao hết.”

“Ảnh đối với mày thật tốt.” Viên Thụy thành thật quan tâm, còn nói, “Căn nhà là Trịnh Thu Dương mua trước khi biết tao, ảnh nói để tên tao vào sổ đỏ luôn.”

Phương Sĩ Thanh ngẫm nghĩ, chứng từ bất động sản của bọn họ có tên hai người, còn hắn chỉ có một, nhất thời cảm giác thua thiệt, khó chịu nói:

https://thuviensach.vn

“Đợi khi nào rãnh tao cũng thêm tên Vương Tề vào.”

Viên Thụy nhìn hắn, có lòng tốt khuyên nhủ: “Tổng biên tập Phương, so đo tức chết người, mày đừng quá ganh đua a.”

Phương Sĩ Thanh bị cậu chọc tức chết.

Tối, Viên Thụy quay lại Đá Quý Vân Xương đón Trịnh Thu Dương về nhà.

Trịnh Thu Dương đổi vị trí để cậu ngồi ghế phụ, còn mình thì lái xe, trên đường hỏi cậu: “Chưa mua quần áo cho tên kia sao?”

Viên Thụy kể lại chuyện đi dạo phố cùng chính chủ cho anh nghe, còn nói: “Em nói cho nó biết chúng ta chuyển nhà rồi, nói nó tân gia tới chơi.”

Trịnh Thu Dương gật đầu, nói: “Hồi chiều lúc em đi, ông anh của anh gọi tới nói người đại diện phát ngôn của công ty sắp hết hạn hợp đồng, đối phương không có ý định tiếp tục gia hạn, phải đổi người khác, anh ta kêu anh hỏi em có đồng ý hợp tác với Vân Xương không.”

Viên Thụy có chút kinh ngạc, suy nghĩ một lúc mới nói: “Phải hỏi ý đại diện của em, em không làm chủ được. Bất quá mặt hàng trang sức này không phải đều thích mời nữ ngôi sao sao? Sao lại tìm em a?”

Trịnh Thu Dương cũng không rõ lắm, đoán: “Có thể là muốn trả ơn em.”

Viên Thụy nói: “Vì chuyện vợ anh ta?”

Trịnh Thu Dương nói: “Có thể, anh còn chưa nói cho em biết, cái tập mà em vô tình gặp vợ anh ta, lại đưa vợ anh ta đi bệnh viện, đêm hôm đó anh ở chỗ mẹ xem, ba anh cũng ở đó, anh thấy ông già hình như rất thích em, nên anh come out luôn, nói em là người yêu anh.”

https://thuviensach.vn

Viên Thụy thất kinh, lập tức nhớ tới đêm hôm đó Trịnh Thu Dương không chịu gọi video với cậu, hỏi vội: “Có phải anh bị đánh không? Mặt bị thương?”

Trịnh Thu Dương cười nói: “Nghĩ cái gì? Anh lúc nhỏ cả ngày trốn học đánh nhau ổng còn không thèm đánh, hiện tại anh đã hơn 30, ổng càng không có khả năng.”

Viên Thụy nghe anh cười mà cảm thấy chua sót, nói: “Cãi nhau sao?”

Trịnh Thu Dương nói: “Không có mắng anh, mà nói mẹ anh mấy câu, chê mẹ anh không biết dạy con, suốt ngày nuông chiều anh, trở thành cái đồ biến thái.”

Viên Thụy tức giận, trong lòng thầm nghĩ, thật quá cặn bả!

Trịnh Thu Dương nói tiếp: “Lúc ông ấy về, đem chuyện anh là gay kể cho bà lớn và ông anh của anh nghe. Mấy năm nay anh ta không ưa anh chỉ đơn giản vì cảm thấy anh là con hoang, lại cố tình mang cùng một họ với mình, nghĩ nếu ông già mà chết có thể anh sẽ tranh giành công ty với anh ta, hiện tại biết anh là gay, tương lai không có con, đoán chắc ông già 8, 9 phần sẽ không cho anh cái gì, anh ta ngược lại không so đo nữa, dù sao sau này cũng chỉ là nhà thiết kế, không chiếm được tiện nghi gì.”

Viên Thụy nghe thấy từ “con hoang”, cau mày nói: “Sao anh lại nói mình như vậy? Em nghe còn muốn khóc.”

Đúng lúc chờ đèn đỏ, Trịnh Thu Dương dừng xe, xoay đầu lại nhìn Viên Thụy, dáng vẻ đau lòng.

Trịnh Thu Dương cười nói: “Ai nha thật không sao mà, lúc còn nhỏ anh toàn bị bà lớn của ổng gọi như vậy, chú ruột cũng gọi anh như vậy, đã sớm quen.”

https://thuviensach.vn

Viên Thụy: “… Híc.”

Trịnh Thu Dương: “…”

Hắn vội rút khăn giấy đưa tới, nói: “Sao khóc thật rồi? Đã là chuyện bao nhiêu năm trước, khi đó anh còn nhỏ, bây giờ bọn họ đâu dám gọi anh như vậy.”

Viên Thụy dùng khăn giấy lau mắt, hít hít mũi nói: “Chính vì còn nhỏ mới đáng thương a, em mà là siêu nhân là sẽ xuyên không về quá khứ bảo vệ anh, ai khi dễ anh em liền đánh người đó.”

Trịnh Thu Dương: “…”

Về đến nhà, Viên Thụy đi rửa mặt trước, để đôi mắt đỏ đi ra ngoài, hỏi: “Trong tủ lạnh còn có một miếng thịt bò, ăn mì thịt bò được không?”

Trịnh Thu Dương nói: “Hôm khác làm, gọi đồ Hải Để Lao [1] đi, anh muốn ăn lẩu.”

[1] HaiDiLao Hotpot

Thật ra Viên Thụy cũng không muốn làm cơm, hai người liền đặt lẩu bên ngoài, Viên Thụy chọn kiểu lẩu uyên ương trước, sau đó đặt thêm thịt vịt và tôm viên Trịnh Thu Dương thích ăn, hỏi: “Còn gì không a?”

Trịnh Thu Dương nói: “Vịt khô với nấm thập cẩm, còn lại tùy em.”

Viên Thụy có chút vui vẻ, cậu rất thích ăn lẩu nấm, mỗi lần tới Hải Để Lao nhất định sẽ gọi món đó, Trịnh Thu Dương vẫn nhớ.

Hai người xoay quanh bàn lẩu uyên ương, tóc mái của Trịnh Thu Dương dài, lúc cúi đầu xuống liền chắn tầm mắt cậu, cậu phải nghiêng người qua một bên.

https://thuviensach.vn

Viên Thụy nhìn một lát, lấy một cây kẹp tăm lại, chân tay vụng về muốn cột tóc mái Trịnh Thu Dương lên, kết quả trên đỉnh đầu anh mọc lên cái bím tóc.

Trịnh Thu Dương lấy điện thoại làm gương soi, cười mắng nói: "Người anh em nào đây, xấu như vậy."

Viên Thụy nổi giận nói: "Em thấy Phương Sĩ Thanh kẹp rất dễ nhìn, hình như không giống."

Trịnh Thu Dương lắc lắc đầu, bím tóc trên đỉnh đầu cũng lắc qua lắc lại theo, hắn hỏi Viên Thụy: "Thấy anh giống Teletubbies cục cưng không?"

Viên Thụy: "…"

Trịnh Thu Dương: "Ha ha ha."

Hắn cứ để cái bím tóc đó trên đầu, ăn lẩu xong cũng không nỡ bỏ xuống, hình như rất thích, lúc Viên Thụy dọn dẹp cứ ở bên cạnh học cách nói chuyện của Teletubbies: "Teletubbies thời gian, Teletubbies thời gian! Bánh mì nướng cục cưng, bánh mì nướng cục cưng!"

Viên Thụy bị anh chọc cho dở khóc dở cười, dần dần cũng quên luôn chuyện đau lòng lúc trên đường về kia.

Cho đến khi tắt đèn ngủ, Trịnh Thu Dương ôm cậu từ sau lưng, có thể bận rộn một ngày mệt mỏi rồi, không đầy một lát liền ngủ say, hơi thở phả đều sau tai cậu.

Cậu không buồn ngủ chút nào, não bổ khi Trịnh Thu Dương còn nhỏ chịu đủ khổ cực, khó chịu không ngủ được. Mặc dù hôn nhân gia đình cậu thất bại, một người mất sớm, một người không rõ tung tích, nhưng bọn họ đều thương đều yêu cậu, cực kỳ tốt với cậu, nếu thật sự có thể trở về quá

https://thuviensach.vn

khứ, cậu muốn cho Trịnh Thu Dương một người ba hoặc một người mẹ, ít nhất để Trịnh Thu Dương có một tuổi thơ vui vẻ a.

Viên Thụy thầm nghĩ, sau này nhất định phải tốt với Trịnh Thu Dương gấp bội, để cho anh quên hết những chuyện không vui khi xưa, nửa cuộc đời về sau sẽ trải qua siêu cấp hạnh phúc.

W.e.b.T.r.u.y.e.n.O.n.l.i.n.e.c.o.m

Ngày thứ hai, lúc Lý Linh Linh gọi điện thoại báo cho cậu biết chuẩn bị quay quảng cáo cho hãng mỹ phẩm Nhật Bản kia, cậu liền thuận tiện đem chuyện hợp tác với công ty Đá Quý Vân Xương nói với cô.

Lý Linh Linh nói: “Đá Quý Vân Xương sao? Đúng lúc là công ty gia đình bạn trai cậu, song doanh, rất tốt, có thể hẹn gặp mặt bàn bạc.”

Viên Thụy nghe vậy vội nói: “Không không, bạn trai tôi ảnh mặc kệ chuyện này a, ảnh chỉ làm thiết kế, quản lý là anh ảnh.”

Trịnh gia đặc biệt kín tiếng, trong nhà cũng không nghe thấy ai dính scandal, Lý Linh Linh không rõ tình trạng gia đình bọn họ, nghi ngờ chốc lát mới nói: “Nếu như không cần nhìn mặt mũi bạn trai cậu…, vậy thì giải quyết việc chung.”

Viên Thụy nói: “Đúng đúng, tôi chính là có ý này.”

Lý Linh Linh đoán được đại khái, nói: “Được, tôi biết rồi, vậy xem như hợp đồng hợp tác bình thường.”

Viên Thụy suy nghĩ một chút, lại nói: “Cái kia, nhưng cũng đừng đắt quá, vẫn là giá hữu nghị đi.”

Lý Linh Linh im lặng nói: “Rốt cuộc cậu muốn tôi làm thế nào hả?”

https://thuviensach.vn

Viên Thụy mưu tính sâu xa, nói: “Lỡ như anh của ảnh cảm thấy tôi làm giá, không thèm tôi nữa mà quay sang khi dễ ảnh thì làm sao a.”

Lý Linh Linh: “…”

. : .

https://thuviensach.vn

VIÊN TIÊN SINH LUÔN KHÔNG VUI

Từ Từ Đồ Chi
www.dtv-ebook.com

Chương 60: Nếu Như Bắt Cá Hai Tay

Nếu như bắt cá hai tay

Viên Thụy thấy đã đóng gói đồ gần xong, ngồi trên sô pha nghỉ ngơi chốc lát, nhìn lại nơi mình đã ở một năm này, có chút không nỡ.

Tết năm ngoái công ty sắp xếp cho cậu căn nhà này, chính là cậu chuyển vào ở chưa tới nửa tháng đã nhanh chóng cấu kết cùng Trịnh Thu Dương ở chung, nơi này gần như là "Ngôi nhà" đầu tiên của họ.

So với cậu túi lớn túi nhỏ, hành lý của Trịnh Thu Dương chỉ có một cái rương lớn, bên trong là quần áo và vài cuốn sách của anh, lúc anh kéo cái rương tới lấy quần áo trong tủ bỏ vào, Viên Thụy ở một bên giương mắt nhìn, cảm thấy anh rất đẹp trai cực đẹp trai đặc biệt đẹp trai.

Lúc hai người chưa yêu nhau, Viên Thụy rất mê mẩn Trịnh Thu Dương, không riêng gì vẻ đẹp trai, mà còn do cậu trước kia chưa từng giao tiếp với bất cứ thẳng nam nào, khí gay của cậu quá rõ ràng, bản thân lại không che dấu, phần lớn thẳng nam đặc biệt là trai đẹp thẳng nam, trên cơ bản đều đi đường vòng khi gặp cậu. Nhưng Trịnh Thu Dương thì không, một mặt hết lần này tới lần khác nói "Tôi là thẳng nam", một mặt lại xem như không có chuyện gì xảy ra trêu chọc cậu khắp nơi.

Viên Thụy trước kia là bạn của Phương Sĩ Thanh, Phương Sĩ Thanh sợ cậu bị đùa bỡn, từng nhiều lần nói với cậu đừng thân thiết với Trịnh Thu Dương, miệng nói vô cùng độc địa để cậu đừng tiếp cận Trịnh Thu Dương.

https://thuviensach.vn

Chỉ là lúc đó cậu u mê không phải ngày một ngày hai, trong lòng dù biết rất rõ có thể Trịnh Thu Dương chỉ cảm thấy trêu cậu thú vị, nhưng lại không quản được ánh mắt không quản được tay chân, hễ nhìn thấy Trịnh Thu Dương là không nhịn được chảy nước miếng dại trai, Trịnh Thu Dương trêu cậu cậu liền vui vẻ, một khi Trịnh Thu Dương tìm cậu đi chơi cậu liền giống như cây thông không thể chạy, chỉ biết đi theo anh thật nhanh.

Sau đó Trịnh Thu Dương bày tỏ với cậu, cậu cảm giác như đang nằm mơ, kể cả bước đi cũng bay bổng mấy ngày, giống như giẫm trên bông.

Chính là lúc hai người mới ở cùng nhau, ảo tưởng của Viên Thụy tan thành mây khói.

Trịnh tiên sinh tuy nhìn anh tuấn bất kham, phong lưu phóng khoáng công tử ca, nhưng thật ra có vô vàn thói xấu, anh kén ăn rất nghiêm trọng, không ăn cay thì thôi, còn không ăn gừng không ăn ớt không ăn cà rốt không ăn hành không ăn ngò; Nghiện thuốc lá nặng lại thích uống rượu, mỗi ngày gần như hút hết một hộp thuốc, mỗi tuần sẽ đi uống say ba lần; Không nói tới vệ sinh, mỗi lần thay quần lót và vớ bẩn là ném hết vào máy giặt, râu mép chưa bao giờ cạo cho đàng hoàng, chỉ cạo ở chính diện; Đặc biệt vô cùng lãng phí, luôn để thừa cơm, sữa chỉ uống một nửa là ngưng, đùi gà cánh gà cũng chỉ gặm hai ba cái là ném xuống, táo và lê… trái cây nào cũng vậy, cạp mấy cái rồi bỏ hột còn thịt cực nhiều, Viên Thụy mỗi lần nhìn đều đau lòng muốn chết.

Ghét nhất chính là, anh đi tiểu không bao giờ nhắm trúng, luôn tiểu sang bồn bên cạnh.

Ở chung hơn nửa tháng, Viên Thụy phát hiện thêm nhiều thói quen xấu của anh, nhưng không dám nói, không thể làm gì khác hơn ngoài việc cố gắng thích ứng. Anh không thích ăn rau, Viên Thụy sẽ không mua cũng không làm; Anh hút thuốc, Viên Thụy sẽ siêng năng mở cửa sổ thông gió, lại đem sách tuyên truyền hút thuốc lá có hại cho sức khỏe đặt ở chỗ bắt

https://thuviensach.vn

mắt; Lúc anh thay quần lót và vớ, Viên Thụy nhân lúc anh đi tắm chia ra giặt sạch, lại lên Taobao mua hai cây dao cạo râu màu sắc tươi sáng, mình một cái anh một cái; Anh ăn cơm, uống sữa bỏ mứa, Viên Thụy sẽ đem lại ăn hết uống hết, lúc ăn đùi gà cánh gà, Viên Thụy sẽ trực tiếp rút xương ra hết, trái cây thì gọt vỏ bỏ hạt xong mới đặt lên dĩa. (Đ : Má ơi……vợ hiền vợ đảm. ಥ_ಥ)

Sau này Trịnh Thu Dương từ từ sửa lại, khó khăn nhất là bỏ thuốc hút, cũng ít đi uống rượu cùng đám bạn xấu, tan tầm liền trở về nhà. Lúc về nhà mẹ ăn cơm, ngay cả mẹ hắn cũng kinh ngạc, đã ngoài 30 rồi, đến bây giờ mới bỏ thói quen chừa cơm lại, trong chén ngay cả một hột cơm cũng không còn.

Chỉ còn một vấn đề là lúc đi tiểu, có một ngày hắn đứng trước bồn cầu, mới vừa kéo khóa quần ra, Viên Thụy liền đi vào theo, ân cần nói: “Không bằng em đỡ cho anh?”

Trịnh Thu Dương: “…”

Cậu quả thật nâng tay lên, cầm “nó” hướng về phía bồn cầu.

Sau đó Trịnh Thu Dương còn chưa tiểu xong đã cứng, một nửa nước tiểu đi không ra, Viên Thụy không thể làm gì khác hơn là tiếp tục đứng tư thế đó quay tay cho anh.

Một tuần sau đó, Trịnh Thu Dương hễ đi tiểu là kêu cậu tới đỡ. (Đ : =)))))

…

…

…

https://thuviensach.vn

Dù sao, cuối cùng Trịnh Thu Dương cũng nhắm được ngay đích.

Viên Thụy một bên nhớ lại chuyện cũ, một bên cười đến không dừng được.

Mặc dù không nỡ rời khỏi căn nhà đầy kỷ niệm này, nhưng chỉ cần ở cùng Trịnh Thu Dương, sau này khẳng định sẽ có càng nhiều kỷ niệm thú vị hơn.

Bởi vì Trịnh Thu Dương thật sự là một người vô cùng thú vị a, hmm.

Xế chiều, Bách Đồ lầu trên xuống thăm, nói rằng cuối tuần mình và Lương Tỳ cũng sẽ chuyển đi.

“Nhà tụi anh nhiều đồ, Lương Tỳ lại ngại điện gia dụng gia cụ lúc trước không tốt, nên mua mới hết.” Bách Đồ nói, “Hẹn công ty chuyển nhà, thứ ba sẽ chuyển.”

Đồ của Viên Thụy và Trịnh Thu Dương không nhiều lắm, chủ yếu là quần áo giày dép, sách và đồ vụn vặt, không cần gọi công ty chuyển nhà, Trịnh Thu Dương lái xe chở, lại gọi Triệu Chính Nghĩa đem xe bảo mẫu tới hỗ trợ, một chuyến là chuyển xong.

Nhà mới của bọn họ dù cách nhau không xa lắm, nhưng so với tầng trên tầng dưới xa hơn rất nhiều, Viên Thụy có chút không nỡ xa Bách Đồ, Bách Đồ phải an ủi cậu mấy câu, nói lúc rãnh rỗi sẽ tìm cậu đi chơi.

Sau đó hai người tán gẫu về công việc của Viên Thụy, Viên Thụy cùng nam thần tám đến siêu cấp hưng phấn, khen khen Tống Hoan Nhan, kể kể phong thổ Hải Nam, rồi lại nhắc đến Ảnh đế trước kia.

Cùng là ảnh đế Bách Đồ nói: “Anh chỉ gặp được anh ta mấy lần, không có nói chuyện nhiều, cũng chưa từng hợp tác, trước kia từng có một

https://thuviensach.vn

cơ hội nhưng không kịp chuyến bay nên đành bỏ lỡ, anh cũng rất thích anh ta a.”

Viên Thụy đều là bạn của hai vị ảnh đế, đặc biệt tự hào nói: “Ảnh cũng ở Bắc Kinh, đợi khi nào ảnh rãnh rỗi…, em làm chủ xị, mời hai người đi ăn a.”

Bách Đồ có chút khẩn trương, nhưng vẫn nói: “Được.”

Hai người lại mời lẫn nhau lúc chuyển nhà xong đến ăn tân gia, bởi vì hôm nay Lương Tỳ ở nhà, Bách Đồ không thể ở lâu, rất nhanh liền trở về.

Tiễn người ta về xong, Viên Thụy lại phiền muộn, cậu cho tới bây giờ vẫn cảm thấy Lương Tỳ không xứng với Bách Đồ, lại không nhịn được não bổ Vương Tề thành CP với Bách Đồ, mặc dù có lỗi với Phương Sĩ Thanh nhưng thật sự Vương Tề và Bách Đồ rất đẹp đôi a, bá đạo tinh anh công x ôn nhu nam thần thụ cực kỳ xứng đôi a, vô cùng xứng đôi!

Bởi vậy, cái tên Lương Tỳ lưu manh cà lơ phất phơ kia rốt cuộc có cái quỷ gì tốt… nam thần Bách Đồ điểm nào cũng tốt, chỉ có ánh mắt quá kém. (Đ : Anh nhà cưng ngày xưa ít có lưu manh lắm =)))

Chủ nhật, Triệu Chính Nghĩa tới giúp họ chuyển nhà, bận rộn hơn nửa ngày, Viên Thụy mời Triệu Chính Nghĩa đi ăn tối nhưng Triệu Chính Nghĩa lại từ chối không đi.

Trịnh Thu Dương xách cái rương đi vào, cũng nói: “Đừng khách khí, đợi lát nữa đi Tiện Nghi Phường ăn vịt nướng, Viên Thụy ăn không nhiều, còn không bằng một nửa của hai chúng ta, một con ăn không hết vừa lúc dẫn cậu theo mới không uổng a.”

Triệu Chính Nghĩa mắt sáng lên, quả nhiên động tâm, nhưng vẫn nói: “Không đi, tôi còn có việc.”

https://thuviensach.vn

Người này ngày thường rất thích cọ cơm, hôm nay mời lại không đi? Viên Thụy kỳ quái hỏi: “Có việc gì a, quan trọng vậy sao?”

Triệu Chính Nghĩa xấu hổ một cách kỳ lạ, nhỏ giọng nói: “Tôi buổi tối hẹn gặp bạn gái trên mạng.”

Viên Thụy kinh ngạc, “A?”

Trịnh Thu Dương nói đùa: “Ối yà, vậy phải chú ý an toàn, gây ra tai nạn chết người thì phiền toái.”

Viên Thụy không hiểu ý, còn nói: “Tiểu Triệu không phải người xấu.”

Triệu Chính Nghĩa hiểu được ám chỉ của Trịnh Thu Dương, lúng túng nói: “Không phải kiểu bạn trên mạng đó, cũng không phải kiểu hẹn 419, chỉ là nói truyện cảm thấy hợp nên muốn gặp người thật một lần… Tôi thật ra trước kia cũng chưa từng gặp bạn trên mạng, không phải như hai người nghĩ.”

“Mấy ngày cuối ở Thượng Hải thấy cậu cả ngày ôm điện thoại cười khúc khích, là cô gái đó sao?” Hết sức chú ý đến thời sự Viên Thụy rất không an tâm, thật tình dặn dò, “Cậu ngàn vạn lần đừng mang quá nhiều tiền a, nhớ để ý điện thoại di động và chìa khóa xe.”

Triệu Chính Nghĩa đáp ứng rời đi.

Viên Thụy đóng kín cửa, cung phản xạ đột nhiên lóe lên, cuối cùng cũng hiểu được câu “Tai nạn chết người” là có ý gì, toàn thân như bị sét đánh, ngây ngẩn cả người.

Trong phòng, Trịnh Thu Dương ngồi xổm xuống dọn đống sách trong rương ra, buồn cười nói: “Cái đồ ngốc em, còn dặn dò người ta.”

Viên Thụy yên lặng đi vào, nói: “Em mới không ngốc.”

https://thuviensach.vn

“Được được được, không ngốc.” Trịnh Thu Dương có lệ, giống như dỗ con nít nói, “Anh đi sắp chồng sách này, giờ đi thôi, chủ nhật nhiều người, không đến sớm sẽ phải xếp hàng đợi.”

Viên Thụy “Ừ” một tiếng, đứng ở phía sau chăm chú nhìn anh.

Trịnh Thu Dương định bê một chồng sách đặt lên kệ, vừa nghiêng đầu nhìn, hỏi: “Sao vậy?”

Viên Thụy dáng vẻ muốn nói lại thôi.

Trịnh Thu Dương đi cất sách rồi hối: “Em thay đi đồ đi, mình chuẩn bị đi.”

Viên Thụy lại nhìn anh một cái, chậm chạp lấy áo khoác trong tủ mặc vào, nhìn mình trong gương cài nút áo.

Trịnh Thu Dương cảm thấy hình như không đúng lắm, suy nghĩ một chút, nói: “Viên Tiểu Thụy, có phải em lại suy nghĩ nhiều không? Anh chưa từng gặp bạn trên mạng a.”

Viên Thụy lại nói: “Em gặp rồi.”

Trịnh Thu Dương: “…”

Viên Thụy lại đeo thêm kính gọng đen, nói: “Em từng gặp ba người trên mạng.”

Trịnh Thu Dương hết sức khó chịu, nhưng cố ra vẻ không để ý hỏi: “Thật không? Vậy tụi em làm gì?”

Viên Thụy nói: “Chỉ đi ăn, đi bar, còn có KTV.”

Trịnh Thu Dương càng nghĩ càng tức giận, nhưng đó là chuyện trước khi Viên Thụy gặp hắn, ngẫm nghĩ lại Viên Thụy cũng sẽ không làm gì,

https://thuviensach.vn

nhiều nhất chỉ ngu ngốc bị người ta ăn đậu hủ hay lấy đồ, cái tính này của cậu quá dễ bị lừa, không thể làm gì khác hơn là chịu đựng, nhịn đến mức răng còn thấy ê.

Viên Thụy lén nhìn anh trong gương, không nhịn được nhỏ giọng nói: "Nhưng mà em không có tạo thêm mạng người… Muốn cũng không ra."

Trịnh Thu Dương sửng sốt, kinh hãi nói: "Anh cũng không có a!"

Viên Thụy hoài nghi nói: "Vậy sao anh lại có kinh nghiệm chỉ Tiểu Triệu?"

"Thật sự không có!" Trịnh Thu Dương còn oan hơn Đậu Nga, "Anh chỉ trêu cậu ta thôi."

Viên Thụy không lên tiếng, cúi đầu đứng trước gương.

Trịnh Thu Dương đi qua kéo tay áo cậu, nói: "Em não bổ cái gì vậy?"

Viên Thụy nhỏ giọng nói: "Em còn tưởng anh làm to bụng người ta thật."

Trịnh Thu Dương: "…"

Viên Thụy đè ngực, nói: "Vừa rồi dọa em hết hồn, tim suýt chút nữa ngừng đập."

Trịnh Thu Dương bẹo má cậu một cái, nói: "Ngốc."

Viên Thụy lúc này không phản bác, trên mặt còn thấp thoáng vẻ kinh hồn chưa định, cậu thật sự lo lắng.

Trịnh Thu Dương không nhịn được hỏi: "Nếu như trước kia anh thật sự như vậy?"

https://thuviensach.vn

Viên Thụy mân mê môi, giống như không biết phải làm sao.

Trịnh Thu Dương thử dò xét: “Em có tức giận không? Có đánh anh mắng anh không?”

Viên Thụy: “… Sẽ tức giận, nhưng không thể đánh anh mắng anh a.”

Trịnh Thu Dương nói: “Âm thầm tức giận?”

Viên Thụy cảm thấy có chút khó khăn, nhưng vẫn gật đầu, nói: “Chuyện cũng đã qua rồi, bây giờ là anh là anh.”

Trịnh Thu Dương chưa từ bỏ ý định, hỏi tới: “Nếu như hiện tại một ngày nào đó em phát hiện anh bắt cá hai tay[1] thì sao? Bỏ đi? Âm thầm tức giận?”

[1]Nguyên văn 劈腿 – phách thối : phách thối vốn là thuật ngữ thể thao, chỉ hai chân tách ra ở độ lớn nhất, hiện tại còn có ý nghĩ về tình cảm – bắt cá hai tay.

Nguồn :

Viên Thụy kinh ngạc nhìn anh, nói: “Anh bây giờ còn bắt cái hai tay sao?”

Trịnh Thu Dương nói: “Anh là nói nếu như.”

Viên Thụy chắc chắc nói: “Em cảm thấy anh sẽ không, anh không phải người như vậy, sẽ không có nếu như.”

Trịnh Thu Dương vui mừng, ít nhất Viên Thụy tin tưởng hắn.

Hắn nhân cơ hội uy hiếp: “Anh sẽ không, nhưng nếu em dám bắt cá hai tay với thằng nào khác, hừ hừ.”

https://thuviensach.vn

Viên Thụy nghiêng đầu cố gắng suy nghĩ, tưởng tượng ra cảnh Trịnh Thu Dương ở cùng em gái da trắng ngực to, đáy mắt dần nổi lên sát khí, chậm rãi nói: “Nếu như bây giờ anh dám bắt cá hai tay…”

Trịnh Thu Dương chưa từng thấy dáng vẻ này của cậu, nhất thời bất ngờ, nhưng cũng có chút mong chờ, càng hung dữ càng chứng tỏ Viên Thụy quan tâm hắn a.

Viên Thụy căng môi mấy lần cũng không nói được câu gì độc ác, khí thế đột nhiên yếu đi, lắp bắp nói: “Em liền, em liền bỏ nhà đi.”

Trịnh Thu Dương: “…”

. : .

https://thuviensach.vn

VIÊN TIÊN SINH LUÔN KHÔNG VUI

Từ Từ Đồ Chi
www.dtv-ebook.com

Chương 61: Rèm Cửa

Rèm cửa

.

Đến cửa hàng vịt nướng, Viên Thụy đã quên hết chuyện không vui ở nhà lúc nãy, vui vẻ cuốn thịt vịt.

Trịnh Thu Dương ăn da vịt trám đường, trong miệng tuy ngọt nhưng trong lòng lại có một chút chua xót.

Hắn một mặt cảm thấy tính cách nhu nhược núc ních của Viên Thụy manh chết người, một mặt lại có chút không cam lòng, hắn chỉ mới tưởng tượng ra Viên Thụy có tình yêu mới đã cảm thấy sau này nhân sinh một mảnh hắc ám, đổi lại người bắt cá hai tay là hắn, Viên Thụy lại "Bỏ nhà đi", là muốn thành toàn cho hắn và Tiểu Tam sao? Hào phóng như vậy, thật sự là chọc hắn tức chết.

Phi, Tiểu Tam ở đâu ra, căn bản vốn không có Tiểu Tam.

"Anh đừng chỉ ăn da a." Viên Thụy đem một cuốn vịt tới cho anh, nói, "Cho anh, không có để hẹ."

Trịnh Thu Dương lấy tay nhận, nhét vào trong miệng ăn hết.

Viên Thụy tiếp tục cuốn cái tiếp theo, cười nói: "Ba em rất thích ăn món này, Tết này nếu như có thời gian chúng ta hẹn ba đi ăn thịt vịt được

https://thuviensach.vn

không?”

Trịnh Thu Dương nói: “Được.”

“Tuần sau làm tiệc tân gia nha? Lúc đó Phương Sĩ Thanh và Vương Tề đều rãnh.” Viên Thụy có chút mong chờ, nói, “Em đã hai tháng chưa gặp Vương Tề rồi đó.”

Trịnh Thu Dương: “…”

Hắn có một bí mật không thể nói với ai, đó chính là hắn cực kỳ cực kỳ cực kỳ không muốn gặp Vương Tề, đừng nghĩ hắn có Phương Sĩ Thanh và Vương Siêu là anh em tốt thì anh nó cũng tốt, hắn và Vương Tề hầu như không bao giờ nói chuyện, gặp nhau đều giả vờ như không phát hiện.

Trước kia Phương Sĩ Thanh và Vương Tề là một đôi đặc biệt làm người ta khó chịu, thầm mến nhau mà không ai chịu nói ra, hơn nữa Phương Sĩ Thanh là một 0.5 thích tìm đường chết, không biết tại sao lúc đó lại cảm thấy Viên Thụy không tệ, chạy theo theo đuổi Viên Thụy. Vương Tề không vui, mà hiện tại là Trung Quốc thái bình thịnh trị pháp luật hài hòa, y dù muốn cũng không thể cho người giết chết Viên Thụy, lại sợ Viên Thụy và Phương Sĩ Thanh thật sự thành đôi nên ở giữa chọt tới chọt lui, kết quả không ngờ Viên Thụy thật sự không nhìn trúng Phương Sĩ Thanh, ngược lại coi trọng hắn, một tên siêu cấp mê gái. Đương nhiên sau khi Viên Thụy biết chuyện của Phương Sĩ Thanh và Vương Tề sẽ chết tâm, nhưng vẫn làm khuê mật 00 cùng Phương Sĩ Thanh. Cho tới bây giờ, thỉnh thoảng khi nhắc tới Vương Tề, Viên Thụy vẫn làm bộ mặt dở hơi, nếu Vương Tề hư lên ngoắc ngoắc ngón tay, không chừng Viên Thụy sẽ xách đích chạy theo người ta.

Suy cho cùng, Trịnh Thu Dương cũng không phải không muốn gặp Vương Tề, hắn chỉ là không muốn gặp bất kỳ người nào mà Viên Thụy từng đơn phương thầm mến, bất quá ngoài Vương Tề ra hắn không còn biết

https://thuviensach.vn

ai. Có đôi khi lòng ghen tỵ nổi dậy, não bổ ra cảnh nếu tất cả mọi người tụ tập lại, có cả Vương Tề, hắn sẽ dùng súng nã "tạch tạch" càn quét hết, nhờ vào tưởng tượng đó cũng có thể thoải mái hồi lâu. (Đ: =)))))

Hắn bụng dạ hẹp hòi mà Viên Thụy lại hào phóng như vậy, nếu nói trong lòng hắn cân bằng đó mới thật sự là có quỷ.

Cơm nước xong trên đường về nhà, Viên Thụy ngồi ở ghế phụ, nhắc đến lúc quay phim ở Thượng Hải gặp được Tác Duyệt, tự hào nói: "Em gái của em thật giỏi, thành tích học tập rất tốt, mỗi một học kỳ đều lấy được học bổng, các phương diện khác cũng vô cùng xuất sắc, ở trường còn làm phó chủ tịch hội học sinh, rất xinh đẹp a, tính tình cũng tốt, thật sự là quá hoàn mỹ, đúng là em gái em mà!"

Cậu lải nhải hồi lâu, thấy Trịnh Thu Dương không lên tiếng, hỏi: "Sao vậy? Có phải hôm nay dọn nhà mệt quá không?"

Trịnh Thu Dương đắm chìm trong việc Viên Thụy không chém chết kẻ "Bắt cá hai tay" là hắn, vô cùng tiếc nuối, hàm hồ nói: "Ừ, có một chút."

Con người lúc mệt sẽ rất dễ bực dọc, Viên Thụy thấy mình lúc nãy om sòm quá liền ngậm miệng lại không làm phiền anh nữa, lấy điện thoại ra lướt weibo, rất nhanh lại vui vẻ muốn lải nhải thêm.

Trịnh Thu Dương chú ý thấy, chua chua nói: "Thấy cái mặt vui mừng này của em, Bách Đồ lại chuyển phát weibo em?"

Không phải là hắn cố tình gây chuyện, mà lần trước lúc được Bách Đồ chuyển phát, người này ở trên giường giật nảy mình, nửa đêm cũng không chịu ngủ, so với trúng 5 triệu còn vui hơn.

Viên Thụy lại vui vẻ nói: "Không phải a! Weibo em fan tăng hơn 10 triệu rồi!"

https://thuviensach.vn

Trịnh Thu Dương rốt cục cũng thay cậu vui vẻ trở lại, cười nói: “Phúc lợi chuẩn bị lâu như vậy rốt cục cũng được sử dụng.”

Lúc trước cậu nói weibo tăng 10 triệu follow cậu sẽ up hình lúc mình còn nhỏ, Viên Thụy đã sớm chuẩn bị xong ảnh chụp, lập tức biên soạn văn bản, lại sửa chữa nhiều lần mới up lên.

Trịnh Thu Dương cũng hơi tò mò, hắn chỉ biết là Viên Thụy chuẩn bị ảnh chụp nhưng không biết là ảnh gì, Viên Thụy cứ thần thần bí bí không cho hắn xem. Lúc đợi đèn xanh, hắn lấy điện thoại ra lên weibo xem, “Đây là phúc lợi của mọi người, cảm ơn mọi người! Tui sẽ càng ngày càng cố gắng!” Phía dưới là tấm hình chụp Viên Thụy tròn 100 ngày tuổi, bụ bẫm cười tươi rói, trên người cái gì cũng không còn mặc, trong lòng còn ôm một con cá lớn, rất giống tranh tết trẻ em, Tiểu JJ thì bị Viên Thụy che bằng một hình sticker.

Mấy phút sau, weibo đã chuyển phát hơn 3000, bình luận cũng vượt 2000, Trịnh Thu Dương lướt xem bình luận, cái đứng đầu là “Lần sau đừng che a, tụi em không có chê của anh nhỏ đâu [dog] ” Được nhấn like hơn 400, ID và avatar nhìn lướt qua là biết là con gái.

Trịnh Thu Dương: “Ha ha ha.”

Viên Thụy cười đến đỏ mặt, có chút kiêu ngạo nói: “Fan của em rất đặc biệt, đúng không?”

Lúc đổi qua đèn đỏ, Trịnh Thu Dương cất điện thoại tiếp tục lái xe, hỏi: “Tấm này em lấy ở đâu vậy? Sao anh chưa từng thấy?”

Viên Thụy nói: “Không có ở nhà chúng ta, ở chỗ ba em, lúc trước em vô tình tìm được.”

Trịnh Thu Dương nói đùa: “Thật ra không có gì đâu, anh đâu phải con nít thích ăn giấm chua.”

https://thuviensach.vn

Viên Thụy cười chụp lấy cánh tay của anh, nói: “Mới không phải sợ anh ghen a, là anti-fan em ngày càng nhiều, làm gì cũng bị chửi. Lần trước em chụp hình tắm biển ở Hải Nam, nhiều người nói em trước kia làm người mẫu là nhờ PS…, cơ ngực cơ bụng toàn là thịt, chính là em gần đây không có tập thể hình a, cơ đương nhiên không còn rõ như trước. Em muốn giải thích nhưng đại diện lại không cho, nói là càng nói càng bị ghét.”

Trịnh Thu Dương cũng nói: “Đừng để ý tới bọn họ, em càng để ý bọn họ càng mạnh hơn, càng dùng sức bôi đen em.”

Viên Thụy cười nói: “Không sao, em lại không hít thuốc phiện không chơi gái, không có nhúng tay vào hôn nhân người ta, cũng sẽ không cưới trong cưới ngoài…, không làm chuyện xấu thì không sợ họ bôi đen.”

Kết quả ngày hôm sau, Viên Thụy đã bị bôi đen lên đầu bảng.

Lúc Lý Linh Linh hết sức khẩn cấp gọi điện thoại tới, cậu còn đang mơ mơ màng màng chưa tỉnh ngủ. .

Vì là chủ nhật, Trịnh Thu Dương không phải đi làm, hôm qua lại mới dọn nhà, buổi tối còn lăn lăn trên giường mới hơn một tiếng mới đi ngủ, sáng nay Viên Thụy cũng không có việc gì làm, hai người liền ôm nhau ngủ nướng.

Lý Linh Linh ở đầu bên kia gần như gào thét: “Hai người tại sao không kéo rèm cửa? Có biết bao nhiêu vết xe đổ chỉ bởi vì không kéo rèm cửa mà gây ra tai họa không hả? Mất trí rồi sao!!!”

Viên Thụy còn đang choáng váng, “Đâu có không kéo rèm a.” Cậu chậm chạp quay đầu nhìn, thấy rèm cửa mới mua được kéo vô cùng nghiêm chỉnh.

Trịnh Thu Dương quẹt cằm dưới hõm vai cậu, hỏi: “Sao vậy?”

https://thuviensach.vn

Lý Linh Linh nghe được giọng Trịnh Thu Dương, hai người này rõ ràng là đang ở trên giường, càng thêm tức ngực khó thở, gầm thét lên: “Đã là lúc nào rồi mà hai người còn ân ân ái ái? Mau xem tin tức hôm nay đi, tỉnh tỉnh! Một lát nữa Triệu Chính Nghĩa sẽ tới đón cậu!”

Cô cúp điện thoại, Viên Thụy vội dùng di động lên mạng xem, trong nháy mắt tỉnh cả người, mở to mắt nói: “Sao có thể như vậy a!”

Trịnh Thu Dương lấy điện thoại của cậu qua xem, ngẩn người chửi một câu: “… Con mẹ nó.”

Trên trang toàn là tag #Viên Thụy bị lộ cảnh hôn cùng người đồng giới trong video# #Viên Thụy đồng tính luyến ái # #Á quân chung kết 2015#

Hiện tại từ ngữ nóng sốt nhất là “Viên Thụy là đồng tính luyến ái”.

Trịnh Thu Dương: “…”

Viên Thụy: “…”

Trịnh Thu Dương nói: “Mở video ra xem.”

Trước lúc mở ra, trong lòng bọn họ còn có chút hy vọng, có lẽ chỉ hơi phóng đại lên thôi, dù sao hai người họ cũng rất chú ý, đặc biệt là sau khi Viên Thụy nổi thì khi ở bên ngoài càng cẩn thận hơn trước rất nhiều. Ngoại trừ ở nhà, hai người từ đó tới giờ hầu như chưa từng vượt qua bất kỳ cử chỉ thân mật nào, quàng vai đã là giới hạn rồi, về đến nhà điều ghi nhớ đầu tiên luôn là kéo rèm cửa xuống.

Nhưng Lý Linh Linh lại nói không có rèm cửa?

Đoạn video này dài 3 phút 27 giây, hình ảnh là một cánh cửa sổ, trong cửa sổ có người đưa lưng về phía ống kính, giọng trong video đã được xử

https://thuviensach.vn

lý biến âm, nói: “Là Viên Thụy sao? Nhìn màu tóc với chiều cao hình như là vậy.”

Trong video có thêm một người đàn ông đi tới cạnh cửa sổ, cùng Viên Thụy hư hư thực thực sóng vai đứng đó, còn thuyết minh: “Hai người đang tán gẫu.”

Một lát sau, người đàn ông kia giơ tay lên ôm vai người bên cạnh, hai người quay mặt lại nhìn nhau, kẻ quay không chịu cô đơn nói: “Định làm gì a? Ai ai ai, cứ thế mà hôn sao!”

Kẻ quay quả nhiên cực kỳ kích động, thu tiêu cự lại gần hơn, bởi vì góc độ hôn môi, mặt nghiêng của hai người bị thấy hết sức rõ ràng.

Giọng trong video còn méo mó chửi: “Fuck, con mẹ nó chứ, fuck fuck! Chơi nhau hả… ” Video bắt đầu rung lắc, giống như muốn để lại nhiều không gian tưởng tượng cho người xem.

Trịnh Thu Dương đỡ trán, chửi: “Con bà nó!”

Viên Thụy lại mở ra nhìn một lần nữa, chợt nói: “Em nhớ rồi, không phải không kéo rèm cửa mà là hôm đó nhà chúng ta chưa có rèm.”

Trịnh Thu Dương: “…”

Viên Thụy nhảy xuống, đến bên cửa sổ kéo một mảnh rèm nhìn ra ngoài, lầu đối diện nhà bọn họ cũng là một tầng chung cư, thời tiết không tốt lắm nên quần áo lâu khô, vài hộ gia đình đối diện đều treo rất nhiều quần áo.

Cậu không hiểu cứ quay lại nhìn, vừa mặc quần áo vừa kỳ quái nói: “Hàng xóm đối diện chỉ giống hộ gia đình bình thường, chó săn này quay từ đâu a?”

https://thuviensach.vn

Trịnh Thu Dương xem bình luận trên weibo, trừ số ít người nói lí lẽ đó là cuộc sống riêng của minh tinh thì phần lớn đều nói thật ghê tởm, chủ đề HOT toàn gắn tag #Viên Thụy cút ra khỏi giới giải trí#, ngay cả bình luận trong weibo Viên Thụy cũng toàn là chửi rủa ô ngôn uế ngữ, cùng "Quá manh quá dễ thương" tối hôm qua thật sự là khác biệt một trời một vực.

Trong lòng hắn không biết là tư vị gì, thấp giọng nói: "Chuyện này đều tại anh."

Viên Thụy lại cười nói: "Anh sao vậy? Em đã muốn come out từ sớm rồi nhưng chị Linh Linh lại không cho, đúng lúc có người giúp em thông báo, cũng tốt."

Trịnh Thu Dương: "…"

Viên Thụy nói: "Rồi hãy nói, muốn trách thì trách em a, hôm đó là em chủ động hôn anh."

Trịnh Thu Dương yên lặng nhìn cậu, cảm giác so với bị người ta mắng chửi còn khó chịu hơn, sắc mặt vô cùng khó coi.

Viên Thụy quỳ một gối cạnh giường, hai tay đang nâng mặt Trịnh Thu Dương, chân thành tha thiết an ủi nói: "Anh đừng bày vẻ mặt này, em bị mắng chửi không phải tại anh, ngày đầu tiên sau khi bước vào giới giải trí em đã biết sẽ có ngày này, ai bảo em trời sinh đã là gay, cùng lắm thì không theo nghề này nữa."

Trịnh Thu Dương động tình nói: "Được, cùng lắm thì không làm nữa. Sau này anh nuôi em."

Viên Thụy khoát tay một cái nói: "Không cần, em có tiền."

Trịnh Thu Dương: "…"

https://thuviensach.vn

VIÊN TIÊN SINH LUÔN KHÔNG VUI

Từ Từ Đồ Chi
www.dtv-ebook.com

Chương 62: Người Bị Hại

Người bị hại

Hai người cũng không có thời gian để tán gẫu, vì Lý Linh Linh vừa gọi điện nói Triệu Chính Nghĩa sẽ lập tức tới đón người.

Viên Thụy đi rửa mặt, Trịnh Thu Dương cũng nhanh chóng rời giường mặc quần áo, mở danh bạ điện thoại gọi cho mấy anh em có thể giúp đỡ.

Sáng sớm chủ nhật, còn chưa tới 8 giờ 30, anh em bên kia nghe điện thoại đều mang theo oán khí: “Nói nhanh, nếu không phải đưa tiền cho tao thì phắn, tối qua 2 giờ tao mới ngủ, không có sức nói nhảm với mày đâu.”

Người anh em này của hắn làm Doanh tiêu mạng [1], trước kia là một trong những thành viên của đội doanh tiêu, sau đó lại cùng với đội trưởng bên đó tách ra làm riêng, nhận làm các quảng cáo, cũng nhận lăng xê các minh tinh trên mạng, hai người ở trên weibo kinh doanh hơn 100 vạn fan, một người thì chuyên đăng tin thật giả khó lường lên mạng, một người thì chuyên canh cửa Twitter và Facebook, lúc thì ăn nói độc ác, lúc thì bán manh các loại, đánh cực kỳ mát tay, nếu không phải quen biết thì dù có cố cũng không nghĩ ra làm sao có người giây trước vừa phun “XXX thật lòng gay vì yêu YYY”, giây sau liền mặt thẹn thùng “Được tôn sùng XXX manh khóc anh anh anh”.

[1] Internet marketing (网络营销的) : một kiểu marketing mạng, chắc kiểu giống như ở VN mướn một nhóm người lên mạng lăng xê cho các

https://thuviensach.vn

nghệ sĩ, cãi mướn fandom chẳng hạn)) Chắc cũng hao hao Thủy quân.

Trịnh Thu Dương mắng một câu rồi mới nói tiếp: “Mày xem bảng hôm nay chưa?”

Anh em không để ý lắm nói: “Hôm nay? Không phải là giải AFC và Kim Mã sao, sao vậy?”

Trịnh Thu Dương giọng nói nghiêm túc nói: “Nói cho mày biết, tao lên bảng rồi.”

Hắn đối với vòng anh em quan hệ thân thiết đã come out, nhóm anh em này cũng biết chuyện giữa hắn và Viên Thụy, trước kia còn làm doanh tiêu miễn phí cho Viên Thụy, nghe xong đầu bên kia điện thoại đùa theo: “Mày dạo này hình như lúc nào cũng — Lên a.”

Trịnh Thu Dương: “… Ít giỡn đi, mau xem đi.”

Mười mấy giây sau, anh em ở bên kia quát to một tiếng: “Ô Đệt! Lên thật rồi sao…!”

Viên Thụy rửa mặt xong đi ra ngoài, Trịnh Thu Dương còn đang nghe điện thoại, vừa chửi tục vừa nói tình huống trước mắt: “Không biết công ty bọn họ có tính toán gì… Tao đương nhiên thích em ấy thật… Cút m* mày, tao không rãnh nói nhảm với mày… Mày nói thẳng cho tao biết được hay không là được…”

Viên Thụy nghe hai câu, đã biết đại khái là anh đang tìm bạn bè giúp đỡ, cậu muốn gọi cho Triệu Chính Nghĩa hỏi xem đi tới đâu rồi, đi một vòng tìm điện thoại không thấy, lại phát hiện Trịnh Thu Dương một tay nghe điện thoại, một tay khác cầm điện thoại của cậu.

Cậu ra dấu tay ý bảo Trịnh Thu Dương đưa điện thoại cho cậu, Trịnh Thu Dương không đưa, còn nhìn cậu lắc đầu.

https://thuviensach.vn

Viên Thụy cho là anh cần tìm số điện thoại gì, liền ngồi ở trên giường chờ.

Trịnh Thu Dương nói: “Được… Vậy hôm nào mời mày ăn cơm… Còn ký tên cái gì, cút cút cút, cúp.”

Hắn cúp điện thoại xong, Viên Thụy ngược lại tới an ủi: “Anh đừng gấp, dù sao chuyện đã thành như vậy rồi.”

Trịnh Thu Dương có chút phiền não nói: “Tiểu tử này ngày thường ba hoa khoác lác, đến khi có chuyện thật thì hỏi cái gì cũng không biết, đúng là đồ không có trứng.”

Viên Thụy suy nghĩ một chút, nói: “Là người bạn giúp em doanh tiêu sao?”

Trịnh Thu Dương nói: “Chính là nó.”

Viên Thụy nói: “Giúp còn không lấy tiền, là người tốt a.”

Trịnh Thu Dương tức giận nói: “Không lấy tiền, nhưng sau đó phải mời nó và bạn gái nó ăn ba bữa cơm, lúc đó anh không có nói cho em biết.”

Viên Thụy mở to mắt, hỏi: “Có dùng voucher không? Em đi hỏi công ty xem còn không.”

Trịnh Thu Dương: “…”

Mua doanh tiêu mặc dù phải dùng tiền của công ty, nhưng hiện tại mời khách trả nhân tình lại là tiền của mình, Viên Thụy thật có chút đau lòng, nhưng bây giờ không phải là lúc so đo tiền cơm, cậu xoa mặt nói: “Anh đưa di động cho em, em gọi cho Tiểu Triệu.”

Trịnh Thu Dương lại nói: “Anh gọi.”

https://thuviensach.vn

Anh dùng điện thoại của mình ấn số, trong tay lại cầm điện thoại của Viên Thụy, Viên Thụy muốn lấy anh lại đem tay che ở sau lưng không chịu đưa.

Viên Thụy không hiểu ra sao, nói: “Đừng đùa, mau đưa em.”

Trịnh Thu Dương vẫn không đưa cho cậu, nói với điện thoại: “Tiểu Triệu, đến đâu rồi?”

Viên Thụy muốn lên weibo xem, lại không lấy được điện thoại, mặt buồn bực nhìn Trịnh Thu Dương.

“Trợ lý của em tới trước cửa chung cư rồi.” Trịnh Thu Dương cầm áo khoác đưa cho cậu, nói, “Xuống lầu chờ thôi.”

Viên Thụy lấy áo khoác của mình mặc vào rồi nói: “Anh đưa điện thoại cho em.”

Trịnh Thu Dương cũng mặc áo khoác, nói: “Anh với em cùng xuống.”

Viên Thụy chấp nhất: “Vậy anh đưa điện thoại cho em a, em muốn lên weibo xem một chút.”

Trịnh Thu Dương nói: “Có gì hay mà xem.”

Viên Thụy: “…”

Cậu cuối cùng cũng hiểu ra, thì ra là do Trịnh Thu Dương không muốn cậu lên weibo xem mấy người đó mắng chửi cậu a.

Trịnh Thu Dương đi tới cửa trước thay giày, Viên Thụy đột nhiên từ phía sau nhào tới ôm lấy hắn, nhỏ giọng nói: “Anh thật sự quá tốt.”

Trịnh Thu Dương: “…”

https://thuviensach.vn

Hắn quay đầu, càm Viên Thụy đặt trên vai hắn, hai người nhìn nhau, Viên Thụy cảm thấy vô cùng hạnh phúc, nhìn không chớp mắt nói: “Thu Dương, anh hình như ngày càng đẹp trai a.”

Trịnh Thu Dương: “…”

Viên Thụy vui vẻ đề nghị: “Hôn một cái được không? Hôn xong chúng ta đi.”

Trịnh Thu Dương: “… Em buông trước.”

Viên Thụy không buông tay, hỏi: “Làm chi nha? Cũng đâu có ai chụp được.”

Trịnh Thu Dương sắc mặt cổ quái giãy dụa, Viên Thụy thấy anh hình như không muốn hôn thật, liền buông anh ra, quan tâm hỏi: “Sao lại mất hứng rồi? Em nói không sao rồi mà.”

Trịnh Thu Dương không lên tiếng, cúi người xuống lấy giày từ trong tủ ra.

Viên Thụy nói tiếp: “Anh đừng lo, em thật sự có tiền, bình thường em rất tiết kiệm, không mua nhà cũng không mua xe, không có sở thích gì để đốt tiền, tất cả tiền đều cho vào ngân hàng, không tin em cho anh xem số dư tài khoản… A! Điện thoại em đâu? Ai? Điện thoại em đâu!” Cậu lục soát từ trên xuống dưới rồi mới chợt nhớ, “A đúng rồi! Ở chỗ anh.”

Trịnh Thu Dương: “…”

Viên Thụy nhìn anh mang giày, kỳ quái hỏi: “Không phải chỉ đưa em xuống lầu thôi sao? Anh lót đế tăng chiều cao làm gì?”

Trịnh Thu Dương tức ngực nói: “Nhanh thay giày, Triệu Chính Nghĩa đợi đến sốt ruột rồi.”

https://thuviensach.vn

Viên Thụy vội vàng thay giày.

Hai người ra cửa, Trịnh Thu Dương cố ý tuột lại phía sau nửa bước, lặng lẽ nhìn thử Viên Thụy từ phía sau, phát hiện chẳng những tay chân Viên Thụy dài, mà ngay cả cổ cũng thon dài hơn người bình thường, cho dù hắn lót đế tăng chiều cao, muốn đem càm đặt trên vai Viên Thụy, vẫn là phải nhón chân… Xem ra cần phải mua thêm đế tăng chiều cao rồi.

Sáng hôm nay chú Trịnh cực kỳ so đo chấp nhất hơn ngày thường.

Khí trời bên ngoài rất u ám, gió lại thổi mạnh, lạnh hơn hôm qua rất nhiều.

Triệu Chính Nghĩa cũng là sáng sớm bị Lý Linh Linh thông tai đánh tỉnh, hiện tại trông gà hoá cuốc, lại thấy hai người họ đi xuống cùng nhau, sốt ruột từ cửa sổ xe ngoắc ngoắc, la lên: “Nhanh nhanh nhanh! Lên xe trước!”

Viên Thụy lên xe ngồi xong, kinh ngạc nói: “Anh lên xe làm gì?”

Trịnh Thu Dương đóng cửa xe lại ngồi bên cạnh cậu, nói: “Anh đi theo em.”

Viên Thụy cau mày nói: “Không cần, anh mau về đi.”

Trịnh Thu Dương khăng khăng muốn đi, “Dù sao hôm nay anh cũng được nghỉ, Tiểu Triệu, lái xe.”

Triệu Chính Nghĩa cũng không nghĩ Trịnh Thu Dương sẽ đi cùng, những lời hắn muốn vừa ói vừa phun với Viên Thụy trên đường tới đây bây giờ lại không thể phun ra, yên lặng khởi động xe.

Viên Thụy hỏi: “Có phải anh lo đại diện sẽ mắng em không?”

Trịnh Thu Dương khoanh tay không nói gì.

https://thuviensach.vn

Viên Thụy nói: “Thật ra chị Linh Linh tuy nói năng chua ngoa nhưng tâm thì như đậu hũ, anh đừng thấy chỉ lúc nào cũng mắng em, thật ra đối với em tốt lắm.”

Trịnh Thu Dương vẫn không lên tiếng.

Viên Thụy nhìn Triệu Chính Nghĩa ở phía trước, đụng đụng tay Trịnh Thu Dương, nhỏ giọng nói: “Anh đừng lo, công ty sẽ không làm gì em đâu.”

Trịnh Thu Dương muốn đi theo chính là vì sợ cậu ngốc ngơ, bị công ty bán đi còn thay người ta lấy tiền giùm, bây giờ nghe cậu nói như vậy, cảm thấy cậu cuối cùng cũng nhận ra dụng tâm của mình, thấp giọng nói: “Tới rồi tính, ngừa ngộ nhỡ.”

Viên Thụy lại vô cùng có lòng tin, nói: “Không sao đâu, lúc em ký hợp đồng công ty cũng đâu có nói không thể làm gay, hôn bạn trai cũng không trái pháp luật a.”

Trịnh Thu Dương im lặng một trận, nghĩ thầm, Viên Tiểu Thụy thật sự quá ngây thơ, nếu cái gì cũng hòa hợp tuân theo pháp luật thì thế giới đã sớm hòa bình.

Nửa tiếng sau, bọn họ đến công ty. Nguồn :

“Luật pháp cũng đâu có nói không được làm đồng tính luyến ái.” Lý Linh Linh nghiêm túc nói, “Chuyện bị chụp lén này Viên Thụy mới là người bị hại, công ty sẽ dùng tới luật pháp, nhất định sẽ bảo vệ quyền lợi cho nghệ sĩ công ty.”

Trịnh Thu Dương: “…”

. : .

https://thuviensach.vn

VIÊN TIÊN SINH LUÔN KHÔNG VUI

Từ Từ Đồ Chi
www.dtv-ebook.com

Chương 63: Anh Nuôi

Anh nuôi

.

Trịnh Thu Dương kinh ngạc, người đại diện này nhìn rất khôn khéo, không ngờ lại có logic ngớ ngẩn như vậy.

Viên Thụy ở bên cạnh logic ngớ ngẩn hỏi: “Phải tới tòa án kiện chó săn xâm phạm quyền riêng tư sao?”

Lý Linh Linh lại nói: “Nông lại độ, làm gì có minh tinh nào thật sự đi kiện chó săn? Cũng chẳng có gì hay, quyền cái gi mà quyền?”

Đã học thuộc « Bách khoa toàn thư phiên dịch tiếng Thượng Hải », Viên Thụy nhỏ giọng phiên dịch cho Trịnh Thu Dương: “Nông lại độ, chính là cậu đồ ngu này.”

Trịnh Thu Dương: “. . .”

Lý Linh Linh: “. . .”

Cô cũng không thể ở trước mặt Trịnh Thu Dương hung dữ với Viên Thụy, miễn cưỡng nhịn xuống dùng tiếng phổ thông tiêu chuẩn nói: “Sáng nay thấy cậu lên đầu bảng, tôi gấp đến độ chưa kịp ăn gì, cậu ngược lại hay lắm, một chút cũng không lo lắng, mè nheo cả buổi mới đến. . . Lại còn vuốt gel tóc !?”

https://thuviensach.vn

Viên Thụy có chút ủy khuất, nói: “Không phải tôi mèo nheo, do ngày hôm qua dọn nhà, chỗ ở cách công ty hơi xa, hơn nữa tôi cũng chưa có ăn. . . Lần trước tôi không vuốt gel, chị nói tôi không chịu để ý tới hình tượng, tôi hôm nay đặc biệt vuốt vì chị a.”

Lý Linh Linh tức ngực, mặt phình ra như muốn nổ.

Trịnh Thu Dương cũng nghe không nổi nữa, mở miệng nói: “Lý. . . Tôi cũng gọi cô là chị Linh Linh đi, công ty mọi người rốt cuộc định làm gì?”

Lý Linh Linh nói: “Luật sư cố vấn của công ty đã soạn xong một bản án, nghiêm khắc khiển trách loại hành vi quay lén nghệ sĩ này.”

Trịnh Thu Dương: “. . . Khiển trách?”

Lý Linh Linh nói: “Chẳng lẽ anh thật sự muốn cùng Viên Thụy lên tòa án kiện sao? Loại án kiện này vô luận thắng hay thua chúng ta cũng sẽ không có lợi gì. Không thể kiện thật, nhưng cũng không thể không làm gì, anh yên tâm, công ty chúng tôi mặc dù tài chính không nhiều nhưng các phương diện khác đều không tệ, có luật sư cố vấn giỏi, một phát là trúng.”

Trịnh Thu Dương nói: “Tôi hiểu không thể lên tòa, nhưng thanh minh xong thì sao? Chẳng lẽ các người tính để Viên Thụy come out?”

Lý Linh Linh kinh ngạc nói: “Đương nhiên không phải rồi, hiện tại sự nghiệp của cậu ấy lên như diều gặp gió, nếu bây giờ come out, sau này dù là trên TV hay điện ảnh cũng không thể xuất hiện trên nữa, chẳng lẽ tự mình bẫy mình? Anh yên tâm, trong bản kiện sẽ tuyệt đối không nhắc tới tính hướng cậu ấy.” Cô lại nhìn Viên Thụy nói, “Viên Thụy, cậu cũng đừng chủ động nhắc tới, dù là weibo, hay ký giả phỏng vấn.”

Viên Thụy không có lên tiếng, quay đầu nhìn Trịnh Thu Dương, giống như đang chờ anh lên tiếng.

https://thuviensach.vn

Lý Linh Linh nhất thời cảm thấy khó chịu, quả nhiên là có vợ liền quên mẹ. (Đ: =)))

Trịnh Thu Dương cảm thấy biện pháp giải quyết này giống như đánh Thái Cực quyền, nói: “Chỉ như vậy? Đây chẳng phải là bịt tai trộm chuông sao [1]? Dân mạng lại không ngu.”

[1] dối mình không dối được người

“Cách hiện tại chính là như vậy, chỉ cần bản thân không công khai come out, cũng không bị quay cảnh giường chiếu, trên mạng có bùng nổ nhiều hơn nữa cũng vô dụng.” Lý Linh Linh giải thích, “Cái video kia được đăng lúc 4 giờ sáng, lúc đó người dùng thật trên weibo chỉ có vài trăm người, cũng không có ai giúp đỡ gỡ tag, cho nên lượng chuyển phát cực nhanh, số lượng xem và tham gia cũng nhiều đến mức không bình thường, căn bản những người tag #Viên Thụy cút ra khỏi giới giải trí# toàn là số cương thi. Dân mạng đương nhiên không ngốc, hack rõ ràng như vậy kẻ ngu mới không nhìn ra. Một lúc nữa dư luận sẽ thay đổi, không chừng sẽ có lợi cho chúng ta.”

Trịnh Thu Dương nghi ngờ nói: “Làm sao khẳng định được như vậy? Công ty mua thủy quân sao?”

“Không có mua, cũng không cần phải mua.” Lý Linh Linh liếc nhìn thời gian, nói, “Hiện tại đã hơn 9 giờ, người dùng weibo thật sự đã bắt đầu hoạt động, đối phương dù mua thủy quân nhiều hơn cũng vô dụng, dù liều mạng hợp lại cũng không bằng quần chúng. Viên Thụy là người có chữ duyên không tệ, chưa từng có scandal tình ái, trước kia lúc trả lời phỏng vấn hình mẫu lý tưởng cũng không lấy nữ minh tinh ra làm bia đỡ đạn, weibo trang phỏng vấn đó tương tác khá nhiều với khách mời, trên Tianya còn thường xuyên lột trần cậu ấy là gay, còn nói cậu ngốc này muốn tán tỉnh Bách Đồ đó.”

https://thuviensach.vn

Trịnh Thu Dương: “. . .”

Viên Thụy kinh ngạc nói: “Quần chúng thật lợi hại a.”

Trịnh Thu Dương: “. . .”

Viên Thụy vươn tay, nói: “Anh mau đưa điện thoại cho em, em muốn xem rốt cuộc mọi người nói gì.”

Trịnh Thu Dương do dự một chút, vẫn là nói: “Anh xem trước.”

Buổi sáng lúc hắn xem thì toàn là, # Viên Thụy đồng tính luyến ái # cùng # Viên Thụy cút ra khỏi giới giải trí #, dưới hai chủ đề đứng đầu này toàn những lời công kích khiến cho hắn rùng mình đến tận bây giờ, hiện tại mở ra xem, hai chủ đề đó đã không còn bóng dáng, đứng thứ nhất là # Chung kết AFC #, thứ hai là # Giải Kim Mã #, hai anh em chuyên gia doanh tiêu của hắn cũng làm không tệ, đứng thứ ba là # So tài hôn Viên Thụy #

Chủ đề này. . . Trịnh Thu Dương lo lắng ấn vào xem, bên trong lại không có chướng khí mù mịt như hắn tưởng tượng, ID weibo đứng đầu là “Tiểu bạch thỏ Chân dài”, ID này đăng một video ngắn, trong video cô ôm búp bê chibi hình Viên Thụy phiên bản « Shiny Friends », nhạc nền nhẹ nhàng vui tươi nhưng nét mặt và động tác của cô lại rất khoa trương khôi hài, vô cùng dễ thương.

Theo sát phía sau là một ID weibo tên “Lý Tiểu Manh nhà Viên Tiểu Manh”, ID này đăng một tấm hình, chủ tài khoản weibo này hình như là bà mẹ trẻ, cúi đầu hôn đứa nhỏ đang ngủ say, trên người đứa nhỏ có dán một miếng sticker với dòng chữ “Tôi là Viên Thụy”.

Phía sau cũng có rất nhiều hình, avatar và chủ ID phần lớn là fan Viên Thụy, bọn họ up tác phẩm của mình lên, có video có ảnh chụp, có hôn nhẹ lên banner Viên Thụy, có hôn lên chữ ký Viên Thụy, có cả một tấm hình

https://thuviensach.vn

đang mở laptop xem chương trình của Viên Thụy, sau đó bản thân nhoài người lên màn hình cuồng hôn, đủ loại kiểu gì cũng có.

Cuối cùng Trịnh Thu Dương phát hiện, người đăng mở đầu chủ đề là một ID có avatar nhìn rất quen mắt. . . Thật đúng là không uổng phí mời hắn ăn ba bữa cơm.

Viên Thụy thấy sắc mặt anh không có biến thành hỏng bét, liền nghiêng đầu qua xem, nhìn thấy bảng, nói: “Ai nha, em bị AFC đoạt hạng.”

Trịnh Thu Dương: “. . .”

Hắn tiếp tục lướt xuống mấy trang, cũng không tìm được những câu đầy ác ý sáng nay.

Viên Thụy nói: “Anh xem, không sao rồi, đưa điện thoại cho em đi.”

Trịnh Thu Dương từ trong túi lấy điện thoại ra đưa cho cậu.

Lý Linh Linh đi nghe điện thoại, hai người bọn họ ngồi song song lướt weibo.

Weibo Viên Thụy mới tăng thêm 1 triệu, chuyển phát, bình luận và like cũng tăng lên, còn có hơn 5000 tin nhắn riêng, bình thường cậu cũng hay nhận được tin từ fan, nhưng chưa bao giờ nhiều như vậy. Tin nhắn riêng và bình luận có chút khác nhau, vì tin nhắn là hai người trao đổi riêng, có chút bí ẩn, ngoại trừ bày tỏ với thần tượng thì cũng có fan đem tin nhắn riêng thành nơi giải bày tâm sự, nói ra vài bí mật nhỏ, cũng có những fan nữ tự tin up cho cậu xem ảnh chụp gợi cảm, đương nhiên cũng sẽ có anti-fans mắng chửi đặc biệt hạ lưu thô tục.

Cậu có chút thấp thỏm, không dám xem tin nhắn và bình luận trên weibo hôm nay, liền mở Tianya xem bình luận trước, mấy chủ đề công kích không còn, hiện tại chỉ toàn thấy:

https://thuviensach.vn

“Manh Manh nếu không phải là công tui liền trực tiếp ăn shit!”

“Sau này xin hãy gọi anh í là Manh tiểu công a~”

“Chủ đề quá mức nóng bỏng hà”

“Kích động hôn Tiểu Manh Manh của tui là rốt cuộc là ai a, sao lại cơ khát như vậy, muốn ép khô Manh Manh nhà tui sao!!”

“Trạch nam một cây thuộc tính thụ 174/85/74/14 ông xã mau đến a”

“Đoàn thể chúng tui van xin chó săn nhanh chóng đăng hết cảnh nóng trong video a!”

….

Viên Thụy: “. . .”

Trịnh Thu Dương cũng xem, cả người bắt đầu không ổn. (Đ : Sao tui lại quên mất chuyện này =))) Là chiều cao của Trịnh tiên sinh a~ =)), vậy ra trong clip là Tiểu Manh Manh cúi xuống hun anh, mà anh lại cuồng hôn như tiểu thụ cơ khát =))))

Viên Thụy nhìn anh, nói: “Anh sao lại cơ khát như vậy ha ha ha.”

Trịnh Thu Dương: “. . .”

Viên Thụy vặn vẹo sắc mặt, cố gắng nhịn cười nói: “Em đã sớm nói cho anh rồi, fans của em rất đặc biệt nha, anh xem có phải rất manh hay không?”

Trịnh Thu Dương trong lòng tự nhủ, Manh Manh manh. . . Manh cái *** !! Đồ nghịch CP !! Dám nói hắn cơ khát! Đợi lát nữa về nhà thao chết Manh Manh bọn họ !

https://thuviensach.vn

Viên Thụy lại cẩn thận mở tin nhắn riêng xem, nội dung trong tin nhắn và bình luận hoàn toàn khác nhau, phần lớn là dịu dàng ôn nhu khích lệ cậu đừng sợ bị những người đó công kích, hãy dũng cảm chọn cuộc sống mà mình muốn.

Cậu xem một cái lại một cái, trong lòng vô cùng cảm động, fans của cậu ai cũng dễ thương như vậy, lúc ở bên ngoài người qua đường đi qua toàn nhìn thấy kiểu đùa bỡn bán manh tiêu khiển các loại, nhưng bên trong lại ấm áp an ủi cậu.

Trịnh Thu Dương dùng điện thoại của mình lướt xem nên không thấy tin nhắn riêng họ gửi Viên Thụy, chỉ thấy trong các bình luận bán manh của fans có vài kẻ ác ý và giả bộ nghi hoặc "Đang tạo scandal để lăng xê sao?" hoặc vây xem "Ngồi chờ sự thật". Người qua đường hay thủy quân lăn lộn để lại vài câu, rất nhanh đã bị bình luận khác đè bẹp không thấy.

Lý Linh Linh nói chuyện điện thoại xong từ bên ngoài đi vào, há hốc hỏi: "Trịnh tiên sinh, anh giúp Viên Thụy mua doanh tiêu?"

Trịnh Thu Dương nói: "Không có. . . Cũng xem như có, người đăng cái đó là bạn tôi."

Lý Linh Linh không tin nhìn hắn, lại hỏi Viên Thụy: "Cậu gọi điện cho mẹ nuôi chưa?"

Viên Thụy lắc đầu, kể từ khi biết Dương Lộ không thích Trịnh Thu Dương, cậu có chút thành kiến với bà, nên không liên lạc với bà nữa.

Lý Linh Linh suy nghĩ nói: "Không chừng lát nữa bà ấy sẽ gọi cho cậu, chuyện này nói không chừng cũng có liên quan tới bà ấy."

Viên Thụy kinh hãi: "Chẳng lẽ chính bà ấy cho người quen lén tôi và bạn trai sao?"

https://thuviensach.vn

Lý Linh Linh: “. . . Tại sao bà ấy phải làm vậy?”

Viên Thụy não kích động mở ra, càng nghĩ càng kinh hoảng, nói: “Con ruột bà ấy là mối tình đầu của tôi a! Bà ấy luôn không thích bạn trai tôi!”

Trịnh Thu Dương: “. . . Cái gì?”

Viên Thụy vội vàng bụm miệng.

Lý Linh Linh cũng choáng váng, bối rối nói: “Ý của tôi là phim điện ảnh « Shiny Friends » sắp công chiếu Tết này, hiện tại đã bắt đầu tuyên truyền, season 2 cũng bắt đầu tìm nhà tài trợ rồi, hiện tại cậu bị hắc, rất có thể chương trình này sẽ bị hắc luôn, mà chương trình này là do đoàn Dương Lộ làm, nên tôi mới nói có quan hệ với bà ấy, muốn cậu tìm bà giúp đỡ.”

Viên Thụy: “. . . A?”

Lý Linh Linh nhìn thời gian, nói: “Chuyện này nói sau, BOSS tìm tôi, bây giờ tôi phải đi, hai người về trước đi.”

Thấy cô vội vã muốn đi, Trịnh Thu Dương không nhịn được nói: “Công ty của các người cũng quá qua loa đi? Vậy là xong rồi sao?”

Lý Linh Linh bất đắc dĩ nói: “Tôi biết anh lo lắng, nhưng tôi còn lo lắng hơn, tôi còn hận tất cả những người từng xem qua video kia toàn bộ mất trí nhớ, điều này có thể sao?”

Trịnh Thu Dương nhất thời cứng họng, hắn là quan tâm bị loạn, hiện tại cũng vô cùng sốt ruột.

Lý Linh Linh không nói thêm nữa, dặn dò: “Khi về Viên Thụy cũng đừng ra ngoài nữa, tạm thời cũng đừng đăng weibo, có việc liên lạc qua điện thoại.”

https://thuviensach.vn

Để lại hai người bọn họ, Viên Thụy giả bộ cái gì cũng chưa từng xảy ra, cố ý lãng tránh nói: “Vậy chúng ta về nhà đi.”

Trịnh Thu Dương sáng sớm đã lo lắng sốt ruột, hoàn toàn đặt tâm vào cái người đang kéo hắn đi phiá trước, hắn nhìn Viên Thụy nói: “Em mới vừa nói, con ruột của mẹ nuôi em là ai?”

Viên Thụy mở to mắt, cái khó ló cái khôn nói: “Chính là. . . anh nuôi của em a.”

. : .

https://thuviensach.vn

VIÊN TIÊN SINH LUÔN KHÔNG VUI

Từ Từ Đồ Chi
www.dtv-ebook.com

Chương 64: Cãi Nhau

Cãi nhau

.

Trịnh Thu Dương nhìn cậu giả ngu càng thêm nóng, người đang nổi nóng thường ác ý phỏng đoán người khác, giờ phút này trong lòng hắn nảy sinh đủ loại nghi ngờ, tức giận nói: “Thảo nào họ Dương bắt bẻ anh, anh còn tưởng bà ấy thật sự muốn tốt cho em, suy nghĩ nửa ngày thì ra là vậy! Em còn khoe với anh mẹ nuôi tốt với em như thế nào, có phải em cố tình không?”

Viên Thụy vội giải thích: “Không phải a, anh đừng nóng giận, lúc trước em cũng không biết, chính là lần trước đi Hải Nam gặp được Mạnh Lai em mới biết thì ra là hai người họ là mẹ con.”

Trịnh Thu Dương nổi khùng: “Em ở Hải Nam gặp? Sao em không nói cho anh biết?”

Viên Thụy nói: “Em có nói nha.”

Trịnh Thu Dương xác định chưa từng nghe cậu nói gặp Mạnh Lai ở Hải Nam, nói: “Chưa nói!”

Viên Thụy khăng khăng nói: “Có nói.”

https://thuviensach.vn

Trịnh Thu Dương phẫn nộ: “Còn học được nói dối? Có phải muốn anh đánh em mới chịu nổi thật không hả?”

Viên Thụy vẻ mặt kinh hãi, nói: “Anh, anh muốn bạo lực gia đình với em sao?”

Trịnh Thu Dương nói: “…”

Viên Thụy sợ hãi nói: “Đừng đánh mặt a.”

Trịnh Thu Dương: “…”

Hắn quả thực không biết phải làm sao, muốn mắng tiếp, lại không mắng ra, muốn đánh cậu một trận, lại không nỡ, nhưng cứ bỏ qua như vậy hắn thật sự không chịu được.

Viên Thụy lại học nói dối! Còn là vì Mạnh Lai! Lại quản khỉ gió gọi anh nuôi! Có thể bỏ qua như vậy sao? Có thể sao!!!

“Viên ca.” Triệu Chính Nghĩa từ cạnh cửa ló đầu vào, cẩn thận hỏi, “Chị Linh Linh đi rồi, hai người về nhà hay sao?”

Viên Thụy nhìn Trịnh Thu Dương một chút.

Trịnh Thu Dương mặt lạnh đứng lên, “Về nhà rồi nói.”

Hắn đi trước, Viên Thụy bộ dạng tiểu tức phụ chạy theo sau, các đồng nghiệp trong công ty giả bộ rối rít làm việc, dùng cặp văn kiện… làm vật chắn, tắt flash máy ảnh điện thoại, chờ bọn họ đi xong liền nhanh chóng tụ tập lại dấn thân vào sự nghiệp Bát Quái.

Triệu Chính Nghĩa đưa hai người về nhà, cảm giác không khí không đúng lắm, lúc đến hai người họ ngồi ở phía sau thỉnh thoảng kề tai nói nhỏ, lúc này lại không ai nói chuyện, Trịnh tiên sinh đem mặt quăng qua ngoài cửa sổ.

https://thuviensach.vn

Hắn thầm suy đoán, có thể là sau khi gặp chị Linh Linh rồi, phát hiện chuyện lần này tính chất quá nghiêm trọng, cho nên tâm tình mới tệ như vậy.

Hắn liền hiền lành khuyên giải: “Hai người đừng như vậy, thật ra thì thời đại bây giờ mọi người đối với chuyện này rất khoan dung, Viên ca trước kia lại không có scandal gì, chuyện như vậy qua mấy ngày nữa là lắng xuống. Huống chi, chúng ta không phải đã sớm có bắp đùi để ôm sao? Viên ca, anh chưa gọi cho mẹ nuôi sao? Bà ấy trâu bò như vậy, xỉ một ngón tay một cái liền đè tin xuống cho chúng ta…”

Viên Thụy muốn khóc, van cầu cậu đừng nói nữa a Triệu Chính Nghĩa.

“A! Đúng rồi!”, Viên Thụy dùng sức vỗ đùi, ra vẻ nhớ tới chuyện gì đó cực kỳ quan trọng, nói, “Tiểu Triệu, hôm qua không phải cậu đi gặp bạn trên mạng sao? Sao rồi?”

Thành công chuyển đề tài, Triệu Chính Nghĩa hàm súc cười nói: “Có thể tiến tới đi.”

Viên Thụy lại hỏi: “Có thể tiến tới là chứng tỏ không tệ nha, kết giao luôn chưa?”

Cậu vừa nói chuyện, vừa nhích tới gần Trịnh Thu Dương cọ cọ tay, dùng đầu gối lặng lẽ đụng đụng chân anh, Trịnh Thu Dương liếc cậu một cái, chân lại không né tránh. Viên Thụy cảm thấy anh không còn tức giận như vừa rồi nên định tới dỗ ngọt anh, nhưng Triệu Chính Nghĩa đang ở phía trước, không thể làm gì khác hơn là dùng đôi mắt – trông mong nhìn anh, đôi mắt đen lay láy, đáng thương mím môi, giống y như Grafield đang cố gắng bán manh kêu mấy tiếng meo meo meo meo .

Trịnh Thu Dương ở trong lòng kêu gào, con mẹ nó chứ bán manh phạm quy, lão tử sắp bị manh chết rồi! Nhưng vẫn giữ bộ mặt Poker face

https://thuviensach.vn

không chịu bỏ qua.

Triệu Chính Nghĩa ở phía trước lái xe hoàn toàn không biết mạch nước ngầm phía sau đang bắt đầu khởi động, có chút xấu hổ trả lời Viên Thụy: “Ai ya, sao có thể xác định quan hệ nhanh như vậy được. Bất quá cảm giác thật sự không tệ, cô ấy hẳn là cũng cảm thấy tôi không tệ đi, sau khi đưa cô ấy về nhà hai người còn tám tới nửa đêm… ” Hắn lộ ra nụ cười có chút dở hơi, “Cô ấy nói, nhận tôi làm anh nuôi trước.”

Trịnh Thu Dương: “…”

Viên Thụy: “…”

Triệu Chính Nghĩa cảm giác mình sắp tạm biệt cuộc sống chó FA không xa, tràn đầy mong đợi hướng tới tương lai: “Anh nuôi, ha ha ha, cảm giác rất tốt đúng không?” Ba chữ cuối cùng hắn còn bắt chước giọng cậu bé Shin-bút chì.

Trịnh Thu Dương dịch sang một bên, khoanh tay nói: “Xem ra Tiểu Triệu rất hiểu a.”

Viên Thụy mặt đưa đám, nhìn chằm chằm cái ót Triệu Chính Nghĩa, thật một đập hắn một trận.

Đưa bọn họ trở về nhà, Triệu Chính Nghĩa liền đi.

Hai người yên lặng lên lầu, vào cửa chuyện đầu tiên làm chính là chia nhau ra kéo tất cả rèm cửa sổ lại, sau đó Trịnh Thu Dương mở TV xem bóng đá.

Viên Thụy ở bên cạnh anh vòng tới vòng lui, chính là anh không để ý tới, còn nói: “Tránh ra tránh ra, đừng cản anh.”

https://thuviensach.vn

Viên Thụy không phải quá am hiểu bóng đá, nhưng khi nhìn thấy hai chữ “Phát lại” trên TV, cũng biết Trịnh Thu Dương đang cố lờ mình đi.

Cậu sợ Trịnh Thu Dương lại la nên không đi trước mặt nữa, cứ đi tới đi lui sau ghế sô pha, một lát thì tưới hoa, một lát thì cho cá ăn rồi thay nước, một lát lại lau nhà, còn vội vàng thăm dò nhìn sắc mặt Trịnh Thu Dương.

Một lát sau, cậu thật sự không tìm được chuyện gì để làm nữa, liền xách ghế ngồi ở đó, Trịnh Thu Dương xem TV, cậu thì xem cái ót Trịnh Thu Dương.

Trịnh Thu Dương hoàn toàn, từ đầu tới cuối không hề đặt tâm vào trận bóng đã biết trước kết quả này, tâm tư đều đặt ở phía sau, trong lòng nghĩ, cậu ngốc ngồi ở phía sau làm gì?

Viên Thụy bất tri bất giác thất thần trong chốc lát, sau đó nhìn bóng lưng Trịnh Thu Dương suy nghĩ, đẹp trai quá a… Không đúng, vừa rồi còn đang cãi nhau!

Trịnh Thu Dương tự nhủ, sao lại đần như vậy? Còn không mau nhận sai rồi dỗ hắn aaa!

Viên Thụy cau mày, trời ơi! Cãi nhau! Làm sao bây giờ? Đó giờ chưa cãi nhau to lần nào, Trịnh Thu Dương còn nói sẽ bạo lực gia đình cậu!

Trịnh Thu Dương yên lặng nghĩ, nếu hiện tại Viên Thụy chủ động lại đây nằm ngửa mặc cho hắn…, thì hắn cũng có thể miễn cưỡng tha thứ.

Viên Thụy lo sợ bất an, nếu Trịnh Thu Dương thật sự đánh cậu thì làm sao bây giờ? Nghe nói chuyện bạo lực gia đình có lần 1 thì sẽ có lần 2.

Trịnh Thu Dương chờ thêm vài phút, sau đó lại hạ thấp yêu cầu, không nằm ngửa cũng được…, bán manh cho hắn xem cũng được.

https://thuviensach.vn

Viên Thụy lại đang não bổ đến lần thứ N Trịnh Thu Dương bạo lực gia đình mình, cậu sưng mặt sưng mũi khóc sướt mướt đi tới hội phụ nữ tìm kiếm trợ giúp pháp luật… A? Hình như có chỗ nào không đúng?

Trịnh Thu Dương chờ tới mất bình tĩnh, quả thực muốn tự tay dạy Viên Thụy cách dỗ người yêu lúc giận dỗi.

Đúng lúc đó điện thoại Viên Thụy vang lên, cậu lấy ra xem, là Dương Lộ gọi tới, cậu không muốn nhận, nhưng hiện tại nếu Dương Lộ gọi tới đoán chừng là vì chuyện video kia, rốt cuộc là nhận hay không nhận?

Trịnh Thu Dương rốt cục tìm được bậc thang để xoay người lại, đúng lúc thấy vẻ mặt xoắn xuýt của cậu, tức giận hỏi: “Ai gọi tới?”

Viên Thụy thành thật nói: “Mẹ nuôi em.”

Trịnh Thu Dương trừng cậu: “Không cho nhận.”

Viên Thụy lại do dự nói: “Chắc chắn là nói chuyện đứng đắng.”

Trịnh Thu Dương phát cáu: “Nói chuyện với mẹ mối tình đầu thì có cái gì đứng đắn?!”

Viên Thụy: “…”

Cậu cảm thấy bạn trai vẫn là quan trọng hơn, liền dập máy mẹ nuôi rồi nhắn tin lại nói có việc gấp, lát nữa sẽ gọi lại.

Trịnh Thu Dương thấy cậu không nhận, khí tức xẹp được một chút, lắc lắc cổ chờ cậu nhận sai.

Nhưng cậu cứ cầm điện thoại ngồi lì ở đó, rũ mắt nhìn sàn nhà, nhìn rồi không thèm dứt ra.

https://thuviensach.vn

Trịnh Thu Dương không nhịn được nói: “Không có gì muốn nói với anh?”

Viên Thụy cẩn thận nhìn anh, nói: “Có, rất nhiều.”

Trịnh Thu Dương nói: “Vậy em nói đi!”

Viên Thụy nói: “Nhiều lắm, không biết nên nói câu nào trước.”

Xem ra là đã nhận sai nên nghĩ sẵn nhiều câu trong đầu rồi, Trịnh Thu Dương âm thầm mừng rỡ, lại cố tình ra vẻ hung ác nói: “Chọn trọng điểm nói.”

Viên Thụy suy nghĩ một chút, chọn lấy điểm cậu cho là quan trọng nhất, nói: “Anh từng xem « Đừng nói chuyện với người lạ » chưa?”

Trịnh Thu Dương: “…”

Viên Thụy vô cùng nghiêm túc phổ cập khoa học : “Là một bộ phim nói về vấn nạn bạo lực gia đình, thầy Phùng Viễn Chinh diễn chính, thầy ấy diễn vai một bác sĩ người người tôn kính, bề ngoài thoạt nhìn nho nhã phong độ nhưng thật ra nội tâm vô cùng méo mó, cả ngày nghi thần nghi quỷ vợ mình hồng hạnh xuất tường, một khi nghi ngờ liền đánh bà ấy, đánh xong lại hối hận, chỉ là hối hận cũng không có tác dụng a, về sau lại đánh tiếp, đánh xong lại hối hận, hối hận rồi lại đánh, sau này còn đánh gãy chân vợ mình, là gãy thật đó! Ông ấy còn có một em trai làm cảnh sát, lớn lên nhìn phong nhã… Nga, cái này không cần nói tỉ mĩ. Tóm lại, vợ ông ấy vô cùng thảm! Đánh không lại, lại không thể ly hôn, không có cách nào khác ngoài chạy trốn, chỉ là chạy đi lại bị ông ấy tìm được …”

Cậu kể sinh động khua tay múa chân như thật, Trịnh Thu Dương nghe không nổi nữa, xoay cổ một hồi cũng mỏi, không thể nhịn được nữa từ trên ghế sô pha đứng lên, xoay người đối diện với cậu, nói: “Ngừng ngừng ngừng, còn nói nữa anh liền thật sự đánh em!”

https://thuviensach.vn

Viên Thụy im lặng, cũng đứng lên.

Giữa hai người cách một hàng ghế sô pha, trên TV phát lại trận bóng đá, đang nghỉ giữa trận nên chuyển sang quảng cáo.

Trịnh Thu Dương cảm thấy tâm mệt mỏi, hỏi: “Lâu như vậy rồi, em một chút cũng không cảm thấy mình sai sao?”

Viên Thụy dùng sức gật đầu, “Cảm thấy.”

Trịnh Thu Dương nói: “Vậy còn không nhanh nhận sai?”

Viên Thụy phối hợp nói: “Em sai rồi.”

Trịnh Thu Dương cho rằng cậu không có thành ý, chỉ trích nói: “Em đem thái độ nghiêm chỉnh lại một chút.”

Viên Thụy đứng nghiêm, nói một lần nữa: “Em sai rồi.”

Trịnh Thu Dương uy hiếp cậu, “Sau này nếu như em lại nối dối trước mặt anh, anh sẽ đánh em thật.”

Viên Thụy vô tội nói: “Em không có nói dối mà.”

Trịnh Thu Dương chất vấn: “Em lặp lại lần nữa? Em nói cho anh biết em ở Hải Nam gặp họ Mạnh khi nào?”

Viên Thụy sửng sốt, nói: “Anh có nhớ lần em gửi hình hai trái dừa cho anh không? Sau đó không phải em có nói cho anh biết em gặp một người dễ nhìn sao?.”

Trịnh Thu Dương: “… Em đang trêu tức anh sao?”

Có lúc đầu óc Viên Thụy vô cùng minh mẫn, nghiêm túc nói: “Thật sự không có, cậu ấy ngoại trừ lớn lên đẹp trai, những cái khác không đáng để

https://thuviensach.vn

nhắc tới a.” (Đ : 1 phút mặc niệm cho Mạnh Mạnh))

Trịnh Thu Dương: “…”

Cái logic này, hình như cũng đúng.

Viên Thụy thấy sắc mặt anh tốt hơn rồi, cho là phong ba đã lắng, nói: “Vậy anh xem TV đi, em gọi điện cho dì Dương.”

Dương Lộ ở trong mắt Trịnh Thu Dương từ lâu đã chuyển từ quý nhân của Viên Thụy sang địch nhân, hiện tại thời điểm rối loạn, nếu như Dương Lộ giúp Viên Thụy vượt qua cửa ải khó khăn này, thiếu nhân tình của bà thì phải lấy gì đáp trả? Chẳng lẽ bà ấy thật sự có ý định tác hợp cho Viên Thụy cùng con mình? Thật ***, càng nghĩ càng tức giận.

Viên Thụy đang định bấm số, hắn liền giật phắt điện thoại, ôm thắt lưng Viên Thụy ấn vào trong lòng, không nói gì mà kịch liệt hôn cậu.

Viên Thụy bị hôn đến thất điên bát đảo, theo bản năng đáp lại.

Hôm qua vừa bóc tem giường mới, hôm nay tới phiên khai bao ghế sô pha.

Hôm nay Trịnh tiên sinh không muốn làm chú, hắn nguyện ý hạ xuống làm anh.

. : .

https://thuviensach.vn

VIÊN TIÊN SINH LUÔN KHÔNG VUI

Từ Từ Đồ Chi
www.dtv-ebook.com

Chương 65: Ai Liên Lụy Ai

Ai liên lụy ai

.

Chủ nhật Phương Sĩ Thanh ở nhà ngủ nướng đến trưa mới tỉnh dậy, ở trong chăn nghịch điện thoại, thấy được tin, vội gọi lại hỏi thăm.

Trịnh Thu Dương nói: “Không sao, đại diện em ấy bảo cứ ở trong nhà đừng ra ngoài, cũng không cho up weibo.”

Phương Sĩ Thanh nói: “Hiện tại cũng chỉ có thể như vậy, lát nữa tao gọi cho mấy anh em có quan hệ tốt bên truyền thông, hỏi bọn họ rốt cuộc đã tới tình huống gì rồi, cũng để Vương Tề giúp đỡ hỏi, hai người đừng quá gấp gáp.”

“Vậy cảm ơn cả hai trước.” Trịnh Thu Dương có chút kể khổ, nói, “Viên Tiểu Thụy em ấy không hề nóng nảy, tim gan lớn lắm, đã lâu vậy rồi mà còn xem như không có chuyện gì, còn tao thì nóng muốn phỏng mông.”

Phương Sĩ Thanh cười nói: “Nó vốn không quan tâm người khác nói gì, như vậy thì càng tốt, đỡ phải buồn rầu vì chuyện này. Giờ nó đang làm gì? Sao mày nhận điện thoại của nó?”

Trịnh Thu Dương cũng không che dấu, nói: “Đang tắm.”

https://thuviensach.vn

Trưa trời trưa trật mà tắm, Phương Sĩ Thanh lại không ngốc, chua chua nói: “Tao nói chứ, hai người tụi bây chưa sợ sao! Kéo rèm cửa chưa?”

Hai người ba hoa xiên xỏ nhau một hồi, Viên Thụy tắm xong đi ra, thấy Trịnh Thu Dương đang cầm điện thoại mình nghe, hỏi: “Ai gọi em vậy?”

Trịnh Thu Dương nói với điện thoại: “Em ấy ra rồi, mày nói chuyện đi.” Sau đó đưa điện thoại đưa cho Viên Thụy, “Bát quái tinh.”

Phương Sĩ Thanh ở đầu dây bên kia mắng: “Cút đi! Lại nói xấu tao!”

Viên Thụy nói với hắn về chuyện video, Trịnh Thu Dương ở bên cạnh nói: “Trong tủ lạnh có sủi cảo đông lạnh, anh đi hấp.”

Viên Thụy gật đầu, ánh mắt dõi theo anh tới khi vào phòng bếp rồi mới nhỏ giọng nói với Phương Sĩ Thanh nói: “Tao nói với mày một chuyện, mày có nhớ tao nhận mẹ nuôi không?”

Phương Sĩ Thanh thấy cậu đột ngột đổi đề tài, không hiểu ra sao nói: “Nhớ chứ, không phải là Dương Lộ sao? Đúng rồi, sao mày không tìm bà ấy giúp đỡ đi, tao nhớ trước kia ở trên mạng có người nói bà ấy là hồng nhị đại [1], chuyện này của mày bà ấy nhất định có cách.”

[1] Hồng nhị đại, ban đầu gọi là “Văn cách”, ý chỉ “Con cháu của các cán bộ cao cấp” sau khi CHND Trung Hoa thành lập, cấp bậc hành chính đạt tới cấp 13 trở lên được gọi là cán bộ cao cấp.

“Lợi hại vậy! ” Viên Thụy lấy làm kinh hãi, rất nhanh lại nói, “Ai nha tao không phải là phải nói ba người ta! Tao muốn nói là con của người ta kìa, bà ấy là mẹ Mạnh Lai!”

Phương Sĩ Thanh: “. . .”

https://thuviensach.vn

Viên Thụy sợ Trịnh Thu Dương nghe được, càng hạ giọng nói: “Tao cũng mới biết không lâu, lúc biết suýt chút nữa tè ra quần.”

Phương Sĩ Thanh đột nhiên hưng phấn lên, nói: “Mẹ con họ lập bẫy mày sao?”

Viên Thụy nói: “Không không, dì Dương căn bản không biết tao và Mạnh Lai là bạn học cao trung, cho tới bây giờ cũng chưa từng đề cập tới Mạnh Lai, Mạnh Lai cũng không biết mẹ cậu ấy nhận tao làm con nuôi.”

Phương Sĩ Thanh nửa điểm cũng không tin, nói: “Mày ngu vừa phải thôi, Mạnh Lai đã xác nhận là có ý với mày, còn chưa tới mấy ngày mẹ người ta đã vội vàng muốn nhận mày làm con nuôi, làm gì có chuyện trùng hợp như vậy, mày suy nghĩ một chút đi, Dương Lộ 30 năm trước đã là MC nổi tiếng, Mạnh Lai lại làm truyền thông với giá quảng cáo trên trời, hai người họ nếu có chủ tâm tiếp cận mày là sẽ dùng cách nước ấm nấu ếch [2], chỉ có mày ngu ngốc mới không nhìn ra trong lòng họ có quỷ.”

[2] Nước ấm nấu ếch: là câu chuyện ngụ ngôn của Trung Quốc. Khi bỏ con ếch thẳng vào nước nóng, nó sẽ lập tức nhảy ra. Nhưng nếu bỏ vào nước lạnh rồi chậm rãi đun lên, con ếch sẽ ở yên mà… chết từ từ.

Viên Thụy nghe hắn nói xong trong lòng cũng bối rối, do dự chốc lát mới nói: “Trước tiên không quản bọn họ muốn làm gì, dù sao trong lòng tao không có quỷ, cảm thấy chuyện này không quan trọng lắm, cũng sợ Thu Dương biết sẽ mất hứng nên tao không nói cho anh ấy biết chuyện này. Chỉ là vừa rồi không cẩn thận buộc miệng, giờ ảnh rất tức giận, còn muốn đánh tao.”

Phương Sĩ Thanh kinh hãi, nói: “Nó còn dám đánh mày? Tưởng nhà mẹ đẻ mày không có ai sao?”

Viên Thụy cũng không cảm thấy câu này có gì không đúng, có chút cảm động, nói: “Cũng không phải đánh thật, chỉ nói thôi.”

https://thuviensach.vn

Phương Sĩ Thanh nói: “Vậy còn được, sao đó thế nào?”

Viên Thụy thuật lại đầu đuôi tình huống lúc đó, “Ảnh xem bóng đá không để ý tới tao, tao cũng không dám quấy rầy, sau đó dì Dương gọi điện thoại tới, ảnh hỏi tao ai gọi tới, tao liền nói thật với ảnh, ảnh không cho nên tao không nhận, tao thấy ảnh cực kỳ tức giận, sợ ảnh đánh tao thật nên cực kỳ nhanh trí, kể lại nội dung phim « Đừng nói chuyện cùng người lạ », cảnh tỉnh ảnh không nên bạo lực gia đình.”

Phương Sĩ Thanh: “. . .”

Viên Thụy nói tiếp: “Cuối cùng ảnh vẫn còn lý trí, tao giải thích rõ ràng với ảnh xong thì dường như không tức giận nữa, sau đó chúng ta liền như vậy như vậy.”

“Bởi tao mới nói trưa trời trưa trật tắm rửa cái gì.” Phương Sĩ Thanh chậc chậc hai tiếng, nói, “Này không tốt sao, dỗ ngọt là được rồi.”

Viên Thụy sầu lo nói: “Chỉ là dỗ tạm thời, nhưng anh ấy không cho tao trả lời điện thoại dì Dương, nếu tao trả lời trong lòng khẳng định lại bùng cháy, mày nói tao phải làm gì bây giờ ?”

Phương Sĩ Thanh đã hiểu, Viên Thụy không phải là muốn nói chuyện riêng với hắn, mà là muốn tìm hắn bàn bạc chuyện này, hỏi: “Vậy mày nghĩ thế nào?

Viên Thụy nói: “Thật ra thì lúc trước dì Dương đã nói với tao là không thích Thu Dương, khi đó tao đã cảm thấy hắn là nên giữ khoảng cách với bà, sau khi chuyện này xảy ra tao cũng không có liên lạc. Hiện tại Thu Dương ghét bà ấy như vậy, tao càng không thể thân cận người ta, nhưng bà ấy vẫn đối với tao rất tốt, tao làm vậy có phải sẽ khiến cho người ta tức giận hay không, cảm thấy tao vong ân bội nghĩa?”

https://thuviensach.vn

Phương Sĩ Thanh cũng nói: “Lấy địa vị và nhân mạch bà ấy, đắc tội cũng không có gì hay.”

Viên Thụy rầu rỉ nói: “Tao không muốn đắc tội bà ấy, cũng không muốn Thu Dương mất hứng. Lúc nãy ấy ấy ảnh còn bắt tao gọi là ca ca, nhất định là vô cùng để ý tới quan hệ giữa tao và Mạnh Lai, không biết tại sao lại thành anh nuôi tao.”

Phương Sĩ Thanh: “. . .”

Hắn không nhịn được nói: “Mày rốt cuộc là muốn bàn bạc chuyện quan trọng với tao hay là muốn thuật lại cảnh H cho tao nghe hả!”

Viên Thụy ngẩn ra, ngược lại trách cứ hắn: “Mày cũng dơ quá, trong đầu nghĩ cái gì vậy? Tao đang nói chuyện đứng đắn với mày đó.”

Phương Sĩ Thanh cả giận nói: “Đứng đắn cái rắm! Mày có bị ngu không? Bạn trai mày chính là để ý mày có quá nhiều thân thích, nhất là tên anh nuôi kia! Mày thử nghĩ xem, nếu có đứa con gái nào ở trước mặt mày gọi bạn trai mày là ca ca, mày tức không?”

Viên Thụy suy nghĩ một chút, mở to hai mắt nói: “Ai ya.”

Phương Sĩ Thanh nói: “Nếu tao mà dám nhận người khác làm anh nuôi, Vương Tề sẽ trói tao lại thao tới chết, bạn trai mày quá ôn nhu quá cứng! Mày còn tưởng là nó quản cái mối tình đầu của mày, mày nói xem mày có ngu không!”

Viên Thụy não bổ ra hình ảnh một cô gái da trắng ngực to đi theo bên cạnh Trịnh Thu Dương, cảm thấy vô cùng khổ sở, cuối cùng cũng phản ứng được bạn trai mình rốt cuộc tức giận cái gì, cúc hoa mới vừa khép lại không lâu giờ lại có chút căng thẳng, lắp bắp nói: “Vậy, vậy tao sẽ nói rõ với dì Dương, sau này không bao giờ … làm con nuôi nữa.”

https://thuviensach.vn

Phương Sĩ Thanh: “. . .”

Trịnh Thu Dương bưng hai dĩa sủi cảo đã hấp xong đi ra, nói: “Hai người còn chưa nói xong?”

“Xong, xong rồi.” Viên Thụy vội nói với Phương Sĩ Thanh nói, “Trước cứ như vậy đi, tụi tao ăn cơm.”

Cúp điện thoại, còn đang lăn trong chăn không dậy nổi Phương Sĩ Thanh nghiêm túc nhớ lại nội dung lúc nãy Viên Thụy nói với hắn, nhớ lại xong rồi, hắn không nhịn được có chút hoài nghi tiêu chuẩn chọn bạn trai, ngoại trừ nhân phẩm và bề ngoài, xem ra sau này nhất thiết phải chọn thêm cánh cửa thông minh.

Bên này Trịnh Thu Dương đang ngồi ăn sủi cảo với Viên Thụy, một dĩa nhân nấm hương thịt và một dĩa nhân chay.

Viên Thụy đem giấm và tương ớt đổ ra làm nước chấm, Trịnh Thu Dương chỉ chấm giấm, trên bàn còn có một dĩa củ cải đường, có thể ăn kèm với sủi cảo, sẽ không nghe mùi tanh.

Sáng chưa ăn, chạy khắp nơi vừa trở về lại làm chuyện hao thể lực, Trịnh Thu Dương đã sớm đói bụng, không quan tâm nói chuyện, ăn sủi cảo trước. Truy cập fanpage https://www.face book.com/webtruyen onlinecom/ để tham gia các event hấp dẫn.

Viên Thụy thì không đói lắm, vừa ăn vừa tính toán trong đầu, Dương Lộ tặng cậu một cái áo khoác Burberry, theo giá trên mạng là 21.000 tệ, còn mời cậu ăn một bữa, cũng khoảng 1000, xem như là 22000, cũng không phải quá nhiều, vẫn có thể tặng quà để đáp lễ hình thức. Nhưng Dương Lộ lại cho cậu diễn vai chính trong « Ai là cát trên đầu ngón tay em », một tập là 300000, tổng cộng 24 tập là 7.200.000, tiền này còn ở trong tay công ty, sau khi nộp thuế này nọ, cuối cùng đến tay cậu chỉ còn còn có 3 triệu.

https://thuviensach.vn

Trịnh Thu Dương ăn hết hơn phân nửa dĩa sủi cảo, không có đói bụng nữa, nói: “Mới vừa rồi tám với Phương Sĩ Thanh lâu như vậy, nói cái gì?”

Viên Thụy đang tính làm sao trả lại nhân tình cho Dương Lộ, phản ứng có hơi chậm, sửng sốt nói: “Không có gì, chỉ nói chuyện video.”

Mỗi lần cậu nói dối trên mặt đều hiện vẻ mất tự nhiên, Trịnh Thu Dương dĩ nhiên nhìn ra, nghi ngờ nói: “Có phải hai người nói xấu anh không?”

Viên Thụy nói: “Không có a! Nó còn nói anh đối với em quá mức ôn nhu.”

Làm gì có chuyện Phương Sĩ Thanh cho ra một kết luận như vậy? Trịnh Thu Dương cổ quái nói: “Em sẽ không lại nói với nó chuyện của anh với em đi?”

Viên Thụy vội lắc đầu, nói: “Không có, em còn sợ nó nói cho Vương Tề mà, rất mất mặt a.”

Cậu nói xong liền lập tức nghĩ đến, chết, Vương Tề khẳng định cũng thấy nụ hôn nóng bỏng của cậu và Trịnh Thu Dương trong video.

Trịnh Thu Dương vô cùng khó chịu mỗi lần cậu để ý tới Vương Tề như vậy, hừ một tiếng nói: “Sớm nói với em rồi, đừng cái gì cũng kể cho Phương Sĩ Thanh, nó không nhờ cậy được.”

Viên Thụy gật đầu lung tung, lại nghĩ, chẳng những Vương Tề thấy, mà ngay cả Bách Đồ cũng sẽ thấy. . . Cậu ở trước mặt nam thần căng thẳng nghiêm túc lâu như vậy! Tất cả đều bị bại lộ rồi!!

Trịnh Thu Dương ăn no để đũa xuống, phát hiện mặt Viên Thụy đỏ đến đáng sợ, vội hỏi: “Vừa rồi làm trên ghế sô pha nên cảm lạnh sao? Có phải thân thể không thoải mái không?”

https://thuviensach.vn

Đầu óc Viên Thụy đang ngừng hoạt động, chỉ nghe rõ mấy từ "Trên ghế sô pha" và "Có phải thân thể không thoải mái không", mặt nhất thời đỏ hơn, nói: "Không có, rất thoải mái."

Trịnh Thu Dương nhìn cậu không giống như ngã bệnh, hiểu sai ý, trêu cậu nói: "Cho em lại nói với Phương Sĩ Thanh, ngực lại ngứa có phải không?"

Viên Thụy cực xấu hổ nói: "Mới không có!"

Trịnh Thu Dương lúc này không còn tức giận nữa, ngồi đối diện nhìn cậu cười, nói: "Viên Tiểu Thụy, lúc anh hấp sủi cảo đã suy nghĩ tới một chuyện."

Viên Thụy hỏi: "Chuyện gì a?"

Trịnh Thu Dương đề nghị: "Nhân lúc em không có công việc, chúng ta đi du lịch đi."

Viên Thụy: ". . . Lúc này?"

Trịnh Thu Dương nói: "Nếu không phải lúc này thì lúc nào, lúc khác em không có thời gian a."

Viên Thụy lại nói: "Nói không chừng mấy ngày nữa em liền rời khỏi giới giải trí, đến lúc đó còn nhiều thời gian."

Trịnh Thu Dương có chút oán hận nói: "Em không thể hi vọng điều gì tốt cho mình sao? Sao cứ ủ rũ như vậy?"

Viên Thụy nhìn anh trong chốc lát, đột nhiên nói: "Thu Dương, anh so với em còn ủ rũ hơn, anh sợ em vì chuyện lần này mà trật chân té không gượng dậy được cho nên mới lo lắng như vậy, trong lòng lại cảm thấy em là bị anh liên lụy, vô cùng có lỗi với em, có đúng không?"

https://thuviensach.vn

Trịnh Thu Dương ngẩn ra.

Viên Thụy để đũa xuống, trên mặt có chút lúng túng, nói: “Em biết anh nghĩ gì, em cũng từng nghĩ như vậy, anh đường đường là một thẳng nam, lớn lên đẹp trai lại có tài hoa, nhiều cô gái thích anh như vậy, nếu không phải tại em cả ngày quấn lấy anh là anh có thể sống tùy tâm sở dục, muốn làm gì thì làm cái đó, chơi đã rồi sẽ cưới một cô gái xinh đẹp để sinh con đẻ cái, khẳng định rất hạnh phúc. Nhưng anh quá xui xẻo, lại cố tình gặp phải em, chẳng những không thể tiếp tục cuộc sống mình thích mà còn phải bỏ thuốc hút một cách khổ sở, cũng không thể đi bar chơi nữa, ngay cả ngực bự anh thích nhất cũng không thể sờ. Anh luôn hiếu thuận với mẹ, cũng bởi vì ở cùng em mà khiến mẹ anh giận đến mức nhập viện. Em thường lén suy nghĩ, cuộc đời này của anh thật sự bị em lôi xuống hố rồi, nhưng em lại không dám nói cho anh biết, sợ một khi nói ra anh sẽ đột nhiên phát hiện em chính là sao chổi mang điềm xấu, vạn nhất anh thông suốt rồi sẽ cảm thấy hối hận khi ở cùng em, muốn chia tay em thì làm sao bây giờ.”

Trịnh Thu Dương nghe cậu nói hết những bất an trong lòng, trong lòng có một chút khổ sở, lại có một chút chua chua ngọt ngọt, nói: “Vậy sao bây giờ em lại nói?”

Viên Thụy nói: “Mọi người đều biết anh là bạn trai em rồi, hơn nữa em còn vì anh mà rời khỏi giới giải trí, nếu như sau này anh chia tay em…, sẽ phải đeo bảng tra công suốt đời.”

Trịnh Thu Dương: “. . .”

Viên Thụy lộ ra một nụ cười có chút giảo hoạt, nói: “Cho nên, anh không kịp hối hận nữa đâu, ngoan ngoãn bị liên lụy cùng em đi.” (Đ : Ấy nha~, Manh tiểu công ~)

. : .

https://thuviensach.vn

VIÊN TIÊN SINH LUÔN KHÔNG VUI

Từ Từ Đồ Chi
www.dtv-ebook.com

Chương 66: Ai Là Thủ Phạm

Ai là thủ phạm

.

Đối với một Viên Thụy lóng ngóng nhưng giảo hoạt như vậy, Trịnh Thu Dương ngược lại cảm thấy đặc biệt manh.

Nhưng, sau khi nghe những bất an mà Viên Thụy rốt cục nguyện ý nói ra với hắn, hắn không có cách nào vui vẻ nổi.

Lúc hai người sống cùng nhau, không lâu sau hắn đã phát hiện, mặc dù Viên Thụy đối với thế giới này luôn mang một mảnh nhiệt tình, đối đãi với người khác cũng vô cùng chân thành, làm việc vĩnh viễn hăng hái, nhưng thật ra nội tâm lại không có cảm giác an toàn, lại không dám nói ra.

Điều này có thể là do lúc cậu còn nhỏ đã tách khỏi ba, lúc thiếu niên lại mất đi mẹ, mặc dù ba dượng và em gái rất tốt với cậu, nhưng nhiều năm qua cậu vẫn có cảm giác mình đang sống ăn nhờ ở đậu, cậu có thói quen giấu diếm bất an và chuyện không vui của mình, lại có thói quen nuông chiều và lấy lòng người cậu thương, thói quen này sẽ gặp phải rất nhiều tổn thương, cho dù cậu luôn cười nói một chút cũng không đau.

Cậu lén lo lắng cho gia đình Trịnh Thu Dương, lo Trịnh Thu Dương sẽ bị con gái hấp dẫn, sợ Trịnh Thu Dương chỉ là một lúc lạc đường mới chịu ở cùng cậu. Đổi lại người khác, đã sớm đem phân nửa những lo lắng này

https://thuviensach.vn

nói ra, sau đó sẽ canh phòng nghiêm ngặt người yêu, rồi nghĩ cách lấy lòng mẹ người yêu, giống như gỡ mìn dọn sạch tình địch ở bên cạnh đối phương.

Nhưng Viên Thụy cái gì cũng không nói, cái gì cũng không làm, cậu chỉ thật cẩn thận và không bao giờ thôi nuông chiều Trịnh Thu Dương, cố gắng đối với hắn thật tốt.

Cậu có đần không? Đúng là rất đần a, quả thực vô cùng ngu ngốc, rõ ràng sợ đoạn tình yêu này sẽ ngắn ngủi như sao rơi, nhưng vẫn cam tâm tình nguyện rút hết lòng hết dạ mình ra.

Cậu nói với Trịnh Thu Dương: “Nếu như anh thay lòng đổi dạ, em sẽ rút lui thành toàn cho hai người”, nói như vậy, nghe cỡ nào bạc tình, bây giờ cẩn thận suy nghĩ lại, cậu là người như vậy, lúc nói ra những lời này trong lòng nhất định đang ngầm chịu đựng chua xót.

Đến bây giờ, Trịnh Thu Dương mới được khai sáng, những chuyện khác hắn cũng biết, nhưng Viên Thụy không muốn nói hắn sẽ không hỏi.

Hắn biết rõ bọn họ yêu đối phương bao nhiêu, nội tâm cũng không có ranh giới tí tẹo nào, bất an mà Viên Thụy nói ra không phải là do không tin tưởng hắn, mà là do tính cách luôn thiếu cảm giác an toàn.

Đạo lý này hắn hiểu hết, nhưng chẳng lẽ muốn hắn đi giảng đạo với Viên Thụy, nói “Viên Thụy, tính cách của em có vấn đề, em mau sửa đổi đi” sao? Trên đời này nào có ai không có vấn đề về tính cách? Giống như bản thân hắn, bởi vì sinh ra trong một gia đình như vậy, hiện tại đã hơn 30 tuổi rồi mà vẫn gặp sao tùy vậy, không muốn phát triển, Viên Thụy cũng chưa bao giờ nói thẳng mặt “Anh như vậy là không đúng “.

Hắn bỏ thuốc lá, không đi bar, học cách tiết kiệm tiền, đúng giờ tan ca, nghiêm túc thiết kế, từ trong ra ngoài càng ngày càng khỏe mạnh hướng về

https://thuviensach.vn

tương lai, không thể nói toàn bộ là vì Viên Thụy, nhưng chính Viên Thụy đã khiến hắn thay đổi như thế.

Người yêu vốn hay chỉnh nhau, có bao nhiêu người yêu nhau lãng phí thời gian để nói để giảng đạo nhau, cho dù ai đúng ai sai, kết quả cuối cùng là gì, thì có ý nghĩa gì? Lúc yêu nhau, nên dùng sức ôm nhau, sau đó vì đối phương mà cố gắng biến mình thành một người tốt hơn.

Mà hôm nay, Viên Thụy mặc dù mang theo một chút lúng túng, nhưng rốt cục cũng nguyện ý đem những lo lắng và bất an kia mở lòng chia sẻ cùng hắn.

Hai người càng ngày càng tốt, không phải là do bản thân một người, mà là do cả hai.

Trịnh Thu Dương rất thích hưởng thụ trạng thái như vậy, trong sinh hoạt cũng tràn đầy hi vọng, mặc kệ con đường tương lai như thế nào, bọn họ cũng sẽ kiên định nắm tay của đối phương, cùng nhau đối mặt.

Xế chiều, điện thoại của hắn hầu như không ngừng nghỉ, nhóm thân bằng hảo hữu liên tục gọi tới, ba của hắn thì trực tiếp mắng chửi hắn mau dừng lại, mẹ của hắn không mắng Viên Thụy, Trịnh Thiệu Dương cũng không nói gì, chỉ là quanh co uyển chuyển biểu đạt sự quan tâm ủng hộ của vợ anh ta với Viên Thụy.

Còn có các đồng nghiệp và bạn bè an ủi trong điện thoại một phen, Trịnh Thu Dương come out đã lâu, những anh em có quan hệ tốt thật ra đã biết hết, chỉ có một số nhỏ không rõ đối tượng của hắn chính là Viên Thụy, an ủi xong lại bát quái hỏi thăm bọn họ đã lâu chưa.

Số điện thoại của Viên Thụy không có nhiều người biết, truyền thông cũng chỉ liên lạc với công ty hoặc là Lý Linh Linh, ngoại trừ Tác Duyệt gọi tới chửi to đám chó săn, thì còn có mấy đồng nghiệp từng cùng quay chương trình gọi tới thăm hỏi cậu.

https://thuviensach.vn

Một khi nhận điện thoại, lăn qua lộn lại cũng chỉ có những lời đó, Viên Thụy mặt lộ rõ vẻ mỏi mệt , Trịnh Thu Dương nói cậu: “Hay ngắt nguồn điện thoại đi.”

Cậu lại không muốn, “Anh không hiểu, nghề này của tụi em rất hai mặt, những người nguyện ý gọi điện thoại cho em bây giờ là những người thật sự xem em là bạn.”

Trịnh Thu Dương cũng không còn cách nào khác, hắn chỉ lo các anh em của hắn ai giúp được chuyện này mà lại gọi tới không được, nếu không đã sớm ngắt điện thoại.

Ảnh đế đại ca lúc quay « Shiny Friends » cũng gọi điện thoại tới, cậu một mực cung kính nhận.

Trịnh Thu Dương nghe cậu nói mấy câu, điện thoại của hắn đột ngột rung lên, vừa cầm lên xem sắc mặt đã hơi cổ quái, lập tức cúp, rất nhanh lại rung, vẫn là người kia, hắn lại lập tức cúp.

Viên Thụy ngồi trên một ghế sô pha khác, thấy anh hai lần cúp điện thoại nhưng không biết là ai gọi tới.

Ảnh đế đang quay phim ở Thiểm Tây, khuyên Viên Thụy mấy câu liền vội vã cúp máy, nói khi nào rãnh sẽ lại gọi tới.

Viên Thụy hỏi: “Thu Dương, vừa rồi ai gọi cho anh?”

Trịnh Thu Dương nói: “Bảo hiểm.”

Viên Thụy cảm thấy anh nói dối, muốn hỏi cho ra lẽ điện thoại lại vang lên, cậu vừa thấy tên Bách Đồ lóe trên màn hình đã lập tức quăng chuyện này đi, vừa hưng phấn vừa khẩn trương nói: “A! Nam thần của em!”

https://thuviensach.vn

Trịnh Thu Dương liếc xéo cậu.

Cậu cũng không để ý, mặt hỉ hửng bấm nhận.

Trịnh Thu Dương thấy Viên Thụy không nói cảm ơn, hắn là Bách Đồ đang ở bên kia biểu đạt an ủi, mặc dù trong lòng có hơi chua, nhưng ít nhiều cũng cảm thấy Bách Đồ người này không tệ, cổ tay lớn lên nhỏ như vậy, còn là thụ, cũng không tính kế Viên Thụy cái gì, xem ra thật sự xem Viên Thụy là bạn.

Bách Đồ an ủi Viên Thụy mấy câu, nói: "Thật ra cũng có nhiều người biết chuyện giữa anh và Lương Tỳ, người giống như chúng ta ở trong giới cũng không ít, em xem mỗi năm bị quay lén chụp lén ít nhất cũng cả trăm người? Chỉ là do quốc nội truyền thông bình thường không đưa tin mà ngầm giao ước với nhau. Em lúc này nhất định là bị ai đó cố tình tính kế, công ty của em nói sao?"

Viên Thụy nói: "Đại diện của em nói, có thể là do em chỉ tham gia show thực tế mà đã nổi tiếng nên có nhiều người ghen ghét, có thể là đối thủ cạnh tranh ngầm ngáng chân."

Bách Đồ nói: "Có khả năng. Trước kia anh diễn một bộ phim, hồi năm 08 hoặc 09, ngày đầu tiên chiếu phim trên mạng đã có bản HD, khi đó mọi người còn chưa chơi weibo, anh và nữ chính bị bôi nhọ ở trên Tianya và Baidu cực kỳ thảm, nói anh bị quy tắc ngầm, còn nói nữ diễn viên chính trước kia là gái quán bar, anh xem như may mắn, sau đó được giải, công ty lại mua thủy quân cho anh để đính chính, công ty của nữ diễn viên kia không ổn về mặt tài chính, sau đó không gượng dậy nổi, cũng không nhận được vai chính nào nữa, bất quá tính tình cô ấy rất tốt, hiện tại không đóng phim nữa, về quê mở một nhà hàng lẩu, làm ăn có vẻ rất tốt."

Viên Thụy có chút thương tiếc, nói: "Em biết, người anh nói là Vu Thiến Nhiên đúng không? Em có nghe Tống Hoan Nhan kể, là sư tỷ của

https://thuviensach.vn

em ấy hồi còn ở Học viện vũ đạo, là một cô gái rất tốt, gia cảnh không tồi, căn bản không thể nào làm gái quán bar, toàn là thủy quân đi bôi nhọ con gái người ta, tâm địa xấu xa."

Bách Đồ nói: "Thủy quân ghê tởm, nhưng người bình thường nhiều lúc cũng gió chiều nào xuôi theo chiều nấy, nếu không phải công ty của anh có quan hệ tốt, anh đã sớm không được diễn xuất nữa. Cho nên a, em đừng để bụng những lời mắng chửi không thật đó trong lòng, anh thấy fan của em cũng không tệ, rất biết đề xuất sự kiện, kéo được nhiều hảo cảm của người qua đường, hiện tại mọi người cũng khoan dung với đồng chí hơn xưa, đợi chuyện video trôi qua sẽ không còn ai níu lấy chuyện này không tha."

Viên Thụy cười nói: "Nam thần, anh yên tâm đi, em không sợ bị mắng, em không làm chuyện gì xấu, bọn họ mắng em là vì trong lòng họ không sạch sẽ, em không sao!"

Bách Đồ cũng cười, nói: "Em nghĩ được như vậy thì tốt. Hiện tại trong giới, thích nam hay nữ căn bản không phải chuyện gì to tát, em xem những kẻ hít thuốc phiện bị bắt vào tù, nuôi tiểu tam bị đánh ghen không phải cũng bị lên TV sao, chẳng phải cũng giống như diễn viên sao? Chuyện lần này chỉ cần công ty của em xử lý thích đáng, hẳn là sẽ không có vấn đề gì lớn, em đừng quá gấp gáp."

Viên Thụy cảm kích nói: "Cảm ơn anh nha nam thần, nếu như sau này em không còn lên TV nữa…, em còn có thể tìm anh đi chơi không?"

Bách Đồ buồn cười nói: "Em nghĩ nhiều quá, anh còn có chuyện muốn nói với em đây."

Trịnh Thu Dương không muốn nhận cú điện thoại kia nhưng chủ nhân số điện thoại cứ mặt dày gọi cho hắn, hắn đang phiền không được, đột

https://thuviensach.vn

nhiên thấy Viên Thụy từ trên ghế sô pha nhảy lên, vui vẻ lớn tiếng nói: “A! Thật sao?”

Hắn vội dùng ánh mắt hỏi chuyện gì, Viên Thụy còn đang nghe điện thoại, chỉ nhìn hắn cười đến vô cùng rực rỡ.

“Được! Được!” Viên Thụy hướng về phía điện thoại nói, “Nam thần anh tốt quá! Lương ca cũng là người tốt! Chúc hai anh trăm năm hạnh phúc sớm sinh quý tử… À không, thân thể khỏe mạnh! Thân thể khỏe mạnh!”

Nhìn cậu nói chuyện với Bách Đồ, Trịnh Thu Dương hỏi: “Rốt cuộc là sao? Có chuyện tốt gì?”

Viên Thụy nhào lên người hắn, hắn theo bản năng mở hai tay ôm lấy, bị sức nặng của Viên Thụy đè bẹp trên ghế sô pha, Viên Thụy gục ở trên người hắn cười to mấy tiếng, nói: “Thu Dương! Em không cần phải rời khỏi giới giải trí nữa!”

Trịnh Thu Dương hỏi: “Rốt cuộc là chuyện tốt gì?”

Viên Thụy nói: “Anh có từng xem « Ai là thủ phạm » chưa?”

Trịnh Thu Dương vừa nghĩ, “Là cái show kia của Mỹ?”

Viên Thụy dùng sức gật đầu, nói: “Có một trang web up thí nghiệm chương trình này lâu rồi, nhưng không được nổi lắm, gần đây đài truyền hình đập khá nhiều tiền mua lại bản quyền chương trình, định quay ở Trung Quốc, sợ người bình thường kéo không nổi ratting cho nên muốn mời minh tinh tham gia, đã liên hệ rất nhiều người nhưng phần lớn còn chưa xác định được số người tham gia, bởi vì chương trình này nguyên bản có chút hạn chế, muốn chiếu trên TV thì chắc chắn không được Tổng cục thông qua, chỉ có thể up trên mạng. Trước mắt chỉ có Lương Tỳ là xác định tham gia, anh ta muốn thay đổi hình tượng, sau này không làm show giải trí nữa, vừa

https://thuviensach.vn

rồi nam thần hỏi em có muốn tham gia chương trình này hay không, nếu như muốn …, Lương Tỳ sẽ đóng gói mang em theo.”

Trịnh Thu Dương: “…”

Viên Thụy còn đang nằm sấp trên người anh, dùng sức lắc lắc người nói: “Nói chuyện với anh đó! Có phải mừng đến choáng váng rồi không?”

Trịnh Thu Dương nói: “Anh nhớ chương trình này hình như … là thử thách trí tuệ.”

Viên Thụy hai tay ôm mặt anh dùng sức kéo ra hai bên, kiêu ngạo nói: “Ít xem thường em! Em 12 tuổi đã đoạt được huy chương vàng giải tính nhanh đó!”

Bạn đang ❓

Trịnh Thu Dương ở trong lòng yên lặng bồi thêm một câu, sau đó IQ không phát triển nữa, chỉ phát triển cơ thể.

. : .

https://thuviensach.vn

VIÊN TIÊN SINH LUÔN KHÔNG VUI

Từ Từ Đồ Chi
www.dtv-ebook.com

Chương 67: Hoa Cúc Non

Hoa cúc non

.

Viên Thụy thật sự rất vui, nằm ở trên người Trịnh Thu Dương cười thật lâu.

Mặc dù cậu còn không ít tiền, dù nửa đời sau cái gì cũng không làm, chỉ ở nhà ngồi ăn rồi chờ chết thì số tiền trong tài khoản cũng dư sức để dùng, nhưng cậu còn chưa tới 30 tuổi, hiện tại mới bắt đầu vui vẻ hưởng thụ giá trị công việc sáng tạo mang lại, nếu cậu thật sự phải buông bỏ những cố gắng mà mình có được, thì cậu thật sự rất không nỡ.

Nhờ phúc khí của ông xã nam thần, ít nhất trong một thời gian ngắn cậu không phải lo lắng việc có phải rời khỏi giới giải trí hay không.

“Lương Tỳ nhất định là vì nể mặt nam thần Bách Đồ của em nên mới bằng lòng dẫn em theo.” Cậu phân tích nói, “Thật ra anh ta một chút cũng không muốn thấy mặt em.”

Trịnh Thu Dương nói toạc ra chân tướng: “Ai kêu em cả ngày không có chuyện gì làm liền nhìn chăm chăm vào bà xã người ta chảy nước miếng, nếu là anh anh cũng sẽ không chào đón em.”

https://thuviensach.vn

Viên Thụy nói như lẽ dĩ nhiên: “Cũng đâu thể trách em, ai kêu bà xã anh ta lớn lên đẹp trai như vậy.”

Trịnh Thu Dương: “…”

Viên Thụy lại bóp bóp mặt anh, cười hì hì nói: “Bất quá em không thèm hâm mộ, vì bạn trai em đẹp trai hơn.”

Trịnh Thu Dương sửa đúng: “Gọi ông xã.”

Viên Thụy xấu hổ gọi, cậu lấy tay ép hai bên má Trịnh Thu Dương lại làm cái miệng của anh chu ra như đang chờ ai tới mổ lấy, gương mặt bị ép lại nhìn có chút tức cười.

Viên Thụy: “Ha ha ha.”

Cậu cúi đầu, hai người hôn nhau.

Viên Thụy nhanh chóng đem tin tức kia nói cho Lý Linh Linh.

Lý Linh Linh ở bên kia ứng phó truyền thông đến mức đầu sắp nổ, bỗng chốc nghe một cái tin như vậy, không thể tin được hỏi: “Cậu nói là cái, cái show ABC đó sao?”

Viên Thụy nói: “Đúng vậy, chị xem qua chưa?”

“Có nghe nói, hình như giám chế của chương trình này là biên kịch của SCI hệ liệt.” Lý Linh Linh có chút lo lắng nói, “Có thể vì chuyện video lần này mà bọn họ tìm đến cậu, muốn nương theo cậu để tăng độ nổi tiếng, tăng ratting, nhưng đến lúc phát có thể hậu kỳ sẽ cắt nối biên tập cậu làm pháo hôi, chúng ta sẽ bị gán tội lừa đảo.” (Đ : SCI =))))

Viên Thụy giải thích nói: “Không phải bọn họ tới tìm tôi, bọn họ tìm Lương Tỳ trước, sau đó Lương Tỳ đề cử tôi.”

https://thuviensach.vn

Lý Linh Linh cả kinh nói: “Cậu và Lương Tỳ thông đồng từ lúc nào!”

“Tôi trước kia là hàng xóm của anh ta a.” Viên Thụy không muốn nói chuyện giữa Lương Tỳ và Bách Đồ, hỏi, “Chị Linh Linh, chị thấy sao? Tôi cảm thấy rất tốt, cuối tuần sau sẽ bắt đầu quay, tổng cộng 9 tập, sau khi quay xong sẽ chờ tới kỳ nghỉ đông up lên mạng, đã bắt đầu quảng bá dần dần. Dù sao cho đến Tết sang năm, ngoại trừ cái phim điện ảnh không biết có thể chiếu hay không kia, tôi vốn cũng không còn cơ hội khác.”

Lý Linh Linh trầm mặc trong chốc lát, nói: “Làm một người đại diện, tôi rất muốn nói đây là một cơ hội tốt, nhưng làm bạn bè, Viên Thụy, đừng quá thân cận với Lương Tỳ, không có gì tốt lành đâu, anh ta người này…”

Cô muốn nói lại thôi, Viên Thụy suy nghĩ một chút, nói: “Chị, ý chị muốn nói anh ta cũng là gay sao? Không sao đâu, tôi và bạn trai rất tốt, sẽ không chia tay, hơn nữa Lương Tỳ cũng không phải loại tôi thích a.”

Trịnh Thu Dương đang ở bên cạnh dùng weixin và weibo nói chuyện, nghe được câu này của cậu, ngẩng đầu lên nhìn Viên Thụy.

Viên Thụy nhìn anh chu môi quăng một nụ hôn gió.

Trịnh Thu Dương lấy tay chụp được bỏ vào miệng ăn, lại cúi đầu tiếp tục chat weixin.

Lý Linh Linh bên kia điện thoại vẫn rất không yên lòng, nói: “Cậu trước kia chỉ nói là hàng xóm với anh ta, cũng không có nói có quen biết nên tôi không nói cho cậu biết. Thật ra từ lâu trước kia ai cũng nói…, Lương Tỳ trời sinh là gay, lại rất háo sắc, trong giới giải trí có rất nhiều nam hài lớn lên dễ nhìn đều bị anh ta nghía tới.”

Viên Thụy thất kinh: “Thật sao?”

https://thuviensach.vn

Lý Linh Linh nói: “Cậu biết nhóm nhạc Icedream không? Chính là nhóm nhạc Idol nổi tiếng gần đây, có bài hát « Tình yêu là gì ? » .”

Viên Thụy không hiểu, nói: “Biết a, sao vậy?”

Lý Linh Linh hạ giọng nói: “Leader và lead vocal của nhóm nhạc đó, hai tiểu soái ca, cũng bị Lương Tỳ bao nuôi, hai người bọn họ còn thường xuyên vì tranh giành Lương Tỳ mà đánh nhau đó!”

Viên Thụy: “…”

Lý Linh Linh tổng kết: “Tóm lại cậu suy nghĩ cho kỹ, người ta bán cho cậu một nhân tình, rốt cuộc là đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi, hay là để ý tới cậu?”

Viên Thụy đã muốn nói ra sự thật, nhưng ở sau lưng nói chuyện riêng của người ta thì thật không nên, miễn cưỡng nhịn xuống, nói: “Chị, chị yên tâm đi, anh ta khẳng định không phải để ý tôi, tôi đen như vậy mà.”

Lý Linh Linh nói: “Đen thì sao? Nói không chừng hắn ta muốn thay đổi khẩu vị?”

Viên Thụy: “…”

Cúp điện thoại, bộ dạng Viên Thụy giống như não không đủ lưu lượng dùng, vỗ vỗ Trịnh Thu Dương, nói: “Haizz, anh nói xem Vương Siêu và Tomas rốt cuộc tại sao cứ đánh nhau cả ngày a?”

Trịnh Thu Dương thuận miệng nói: “Tiện nhân Vương Siêu kia thiếu đòn a.”

Viên Thụy nghiêm túc gật đầu, nói: “Em cũng nghĩ vậy, suýt chút nữa đã bị bát quái của chị Linh Linh tẩy não rồi, thời đại này quả nhiên không thể tin vào bát quái.”

https://thuviensach.vn

Trịnh Thu Dương tò mò hỏi: “Cô ấy nói thế nào?”

Viên Thụy liền đem “Vương Siêu và Tomas là tiểu tình nhân của Lương Tỳ”, chia sẻ bát quái kinh thiên động địa này cho anh.

Trịnh Thu Dương sửng sốt, dở khóc dở cười nói: “Cái gì vậy trời.”

“Chưa hết đâu.” Viên Thụy lại nói tiếp, “Chỉ còn nói Lương Tỳ đánh chủ ý em, anh nói xem có buồn cười không? Ha ha ha ha ha.”

Trịnh Thu Dương: “…”

Viên Thụy ngưng cười, lúng túng hỏi: “Không buồn cười sao? Sao anh không cười?”

Trịnh Thu Dương: “… Ha ha ha.”

Viên Thụy mới cười tiếp: “Ha ha ha.”

Trịnh Thu Dương nghĩ thầm, cười cái rắm.

Đến tối, không có tâm trạng nấu cơm, hắn gọi pizza, Viên Thụy cắt mấy trái cam ép nước uống, qua loa cho xong bữa.

Điện thoại của hai người cũng dần dần yên tĩnh lại, nhận điện thoại suốt ngày thật sự có hơi mệt mỏi.

Viên Thụy nói: “Không bằng đi ngủ sớm một chút đi.”

Trịnh Thu Dương nói: “Được, đi, cùng nhau tắm.”

Viên Thụy hoảng sợ nói: “Không, làm nữa em sẽ chết mất.”

Trịnh Thu Dương cười xoa xoa đầu cậu, nói: “Anh mới không nỡ làm chết em.”

https://thuviensach.vn

Viên Thụy co người lại, nói: “Bộ dạng và vẻ mặt hiện tại của anh y như con chó sói nhìn thấy cô bé quàng khăn đỏ.”

Trịnh Thu Dương: “…”

Cuối cùng hắn đi tắm một mình, sau khi mở nước, đứng ở một bên lén mở điện thoại ra.

Bên kia vừa bắt được liền mắng chửi: “Đồ trai bao! Mau trả nam thần lại cho tuiiiiiii !!!”

Trịnh Thu Dương: “…”

Chính là nữ họa sĩ, bạn gái cũ trước kia gặp ở nhà hàng Tây, fan não tàn của Viên Thụy, lúc ấy hình như hắn nói hắn và Viên Thụy là bạn bè, công ty đang cho Viên Thụy đi show gì đó.

Hắn cũng không cãi lại, nữ hoạ sĩ mắng hắn tới mấy phút rồi mới nói: “Tức chết mà, nam thần của tôi sao lại coi trọng anh!”

Trịnh Thu Dương không phục: “Tôi đẹp trai a!”

Nữ hoạ sĩ nói: “Đẹp trai có ích gì! Cái đồ dưa leo thối nát!”

Trịnh Thu Dương: “…”

Nữ hoạ sĩ nói: “May mà hoa cúc còn non.”

W.e.b.T.r.u.y.e.n.O.n.l.i.n.e.c.o.m

Trịnh Thu Dương: “Mới không phải…”

Nữ hoạ sĩ nói: “Nếu anh hầu hạ nam thần không tốt thì để đó cho tôi a!”

Trịnh Thu Dương: “…” (Đ : Trịnh tiểu “thụ” =))))

https://thuviensach.vn

Viên Thụy ở bên ngoài nghe được tiếng nước chảy ào ào, cầm điện thoại lén chạy ra ban công, lại đóng chặt cửa ban công rồi mới nhấn số điện thoại Dương Lộ, đầu bên kia vừa bắt máy cậu đã vội vàng xin lỗi: “Dì Dương, thật xin lỗi, hôm nay con, hôm nay con bận quá.”

Dương Lộ giọng nói bình bình: “Không sao, ta biết con rất bận, hiện tại sao rồi? Con đang ở đâu?”

Viên Thụy nói: “Con đang ở nhà, con rất tốt, cảm ơn dì, dì bận như vậy còn nhớ tới con.”

Dương Lộ nói: “Đừng khách sáo như vậy, con sắp tới đừng ra ngoài, cũng đừng đăng weibo.”

Viên Thụy “Vâng” một tiếng, “Đại diện cũng nói với con như vậy.”

Dương Lộ nói: “Con làm theo là được, không còn sớm nữa, nếu không có việc gì khác thì con nghỉ ngơi sớm đi.”

Viên Thụy vội nói: “Dì Dương…”

Dương Lộ nói: “Sao vậy? Còn có chuyện gì?”

Viên Thụy có chút khó mở lời, nhưng kéo dài không nói cũng không phải là biện pháp, dứt khoát nói: “Dì Dương, dì biết con và Mạnh Lai là bạn học cao trung không?”

Dương Lộ: “…”

Viên Thụy chờ hồi lâu…, mới nói tiếp: “Dì biết, phải không?”

Dương Lộ chỉ trầm mặc vài giây, rồi mở miệng nói, giọng nói hầu như không thay đổi, chỉ nói: “Phải, ta biết, ta còn biết nó thích con, ta muốn nhận con làm con nuôi, cũng là vì nó.”

https://thuviensach.vn

Viên Thụy: “…”

Cậu cho rằng Dương Lộ sẽ nói ra đáp án khác, mặc kệ là thật hay giả, dù sao cậu cũng không ngờ là Dương Lộ sẽ nói như vậy.

Nhất thời há hốc mồm.

Dương Lộ nói, “Viên Thụy, con và Mạnh Lai có thể không có duyên phận, nhưng hai chúng ta vẫn có.”

Viên Thụy vội hỏi: “Rốt cuộc tại sao…”

Dương Lộ cắt lời cậu, nói: “Bây giờ ta còn có việc, nguyên nhân cụ thể đợi khi nào có thời gian sẽ nói trực tiếp với con.”

Viên Thụy cất điện thoại di động trở vào phòng, có chút rầu rĩ.

Thì ra Dương Lộ thật sự đã biết cậu và Mạnh Lai từng là bạn học, còn tệ hơn nữa, lúc mới đầu bà không thích cậu hẳn là vì nguyên nhân này, sau đó lại nhận cậu làm con nuôi, chẳng lẽ thật sự giống như những gì Phương Sĩ Thanh suy đoán “Mẹ con họ bẫy mày” sao?

Cậu bị ý nghĩ này dọa đến nổi da gà, sao có thể Mary Sue như vậy, cậu cũng đâu phải là loại trắng trắng mềm mềm vô cùng xinh đẹp dễ nhìn như Phương Sĩ Thanh a.

Giả dụ như mẹ con họ thật sự tính kế cậu, nhưng Dương Lộ vừa rồi còn nói cậu và Mạnh Lai không có duyên phận, chẳng lẽ là sau khi thấy cậu và Trịnh Thu Dương ân ái như vậy, biết khó mà lui! Vậy thì tốt quá!

A? Ân ái như vậy… Bốn chữ này, quả là hay mà hắc hắc hắc.

Trịnh Thu Dương rốt cục không nhịn được đem số điện thoại của nữ họa sĩ cho vào sổ đen, sau đó nhanh chóng đi tắm rồi ra ngoài.

https://thuviensach.vn

Viên Thụy đang dùng vẻ mặt dại trai ở trên giường lăn qua lăn lại.

Trịnh Thu Dương không hiểu hỏi: “Làm gì đó? Lại tán dóc với Bách Đồ?”

Viên Thụy không nói gì, chỉ nằm ở đó lén nhìn bạn trai.

Trịnh Thu Dương toàn thân lõa lồ đứng trước tủ treo quần áo, cúi người xuống lấy đồ lót từ trong ngăn kéo ra, thật ra anh có dáng người tam giác tiêu chuẩn, vai rộng eo hẹp, ngay cả phần da thịt bên hông eo cũng đặc biệt đẹp.

Trịnh Thu Dương lấy đồ, quay đầu lại nhìn thì thấy Viên Thụy đang đỏ mặt nhìn theo … cái mông của hắn.

Trịnh Thu Dương lập tức nhớ tới bình luận phán công thụ của fan, nhất thời ngũ lôi oanh đỉnh.

Đáng thương Viên tiên sinh hoàn toàn không hiểu tại sao bạn trai đang ôn nhu gợi cảm lại đột ngột nổi thú tính, cũng không phản kháng, chỉ một bên híc híc, một bên lại so sánh hồi thứ 3 trong 24 giờ ngày hôm nay.

Hôm sau là thứ hai, mà thứ hai thì thứ hai, dù sao Viên Thụy cũng không thể đi ra ngoài, ngoan ngoãn trốn ở nhà xem manga làm việc nhà, còn phải nuôi một thân thể bị sử dụng quá độ.

. : .

https://thuviensach.vn

VIÊN TIÊN SINH LUÔN KHÔNG VUI

Từ Từ Đồ Chi
www.dtv-ebook.com

Chương 68: Đừng Có Giả Bộ

Đừng có giả bộ

.

Trịnh Thu Dương đi làm, vừa vào phòng làm việc đã bị các đồng nghiệp quan tâm thăm hỏi, tuy nói mọi người chỉ có ý tốt, nhưng hắn đã bị chuyện này làm phiền đến không chịu được, tâm tình cũng không vui vẻ nỗi, các đồng nghiệp hiểu ánh mắt hắn, hỏi han mấy câu liền giải tán, không ai chủ động đến hỏi nữa.

Mà trên mạng, truyền thông và doanh tiêu cũng không có bới móc ra rốt cuộc "người" Viên Thụy cuồng hôn là ai.

Bất quá cứ như vậy, cũng có thể xác định, video quay lén này không phải do đội chó săn làm, mặc dù lượt view khá nhiều, thiết bị cũng là đồ tốt, nhưng lại không có chuyện gì diễn biến tiếp.

Giới chó săn trong nước hiện nay rất chuyên nghiệp, bọn chúng nếu muốn bôi xấu minh tinh nào đó, tất nhiên sẽ chuẩn bị đủ từng bước, thường là chân trước quăng video lên, chân sau đào mồ bới mã những chuyện nhỏ ngày trước, ví dụ như ảnh chụp minh tinh lén lút ngoại tình, sau khi đăng video và hình ảnh sẽ liên tục có tin giật gân khác đi theo, sẽ tìm cho ra tra nam và tiểu tam trong ảnh là ai, đi khi nào ở đâu, còn có thời gian vào khách sạn thuê phòng, chỉ cần sắp xếp lại là người ta vừa nhìn đã biết minh

https://thuviensach.vn

tinh này đang ngoại tình. Ván đã đóng thuyền không chạy được, người trong cuộc dù tẩy trắng cỡ nào cũng không thể trắng nỗi.

« Shiny Friends » bản điện ảnh đã xác định chiếu vào mùng 1 Tết, định bắt đầu tuyên truyền từ tuần này, hiện tại bởi vì chuyện video mà tất cả các kế hoạch tuyên truyền phải dời lại sau.

Chuyện này y như suy đoán của Lý Linh Linh, các đài truyền hình khác đỏ mắt chương trình này, mới dùng loại thủ đoạn bỉ ổi chẳng lạ lùng gì như vậy ở trong giới giải trí.

Video lần này của Viên Thụy nội dung tuy không phải ngoại tình, mặc dù so sánh với nhau, cái trước chỉ là vấn đề tính hướng, cái sau lại là vấn đề đạo đức, dù sao trong hoàn cảnh trước mắt , là gay hay là trào lưu thế tục cũng không tha, như nếu như đối phương có tâm tư ác độc, tất nhiên ngoại trừ video kia, sẽ còn bới móc sâu vào tìm kiếm thân phận Trịnh Thu Dương, gia đình bối cảnh hai người và kinh nghiệm tình trường, nếu thật sự bới ra, kiếp nghệ sĩ của Viên Thụy thật sự sẽ xong đời.

May mà khi đối phương thấy không có chuyển biến gì tốt, không tiếp tục gây sóng gió nữa.

Những người trong giới giống Viên Thụy cũng không tệ, cho dù không lên tiếng nhưng cũng sẽ không trở mặt, không có ai bỏ đá xuống giếng với cậu.

Chỉ có một người duy nhất, chính là người từng cùng cậu hợp tác quay bộ phim thần tượng bá đạo tổng tài Nhạc Ninh Vũ, đêm video đó được đăng, gã đăng weibo ẩn ý “Họa hổ họa bì nan họa cốt, tri nhân tri diện bất tri tâm”. Vì hai người từng đóng cùng một bộ phim, trong phim gã và nhân vật của Viên Thụy vốn là anh em tốt, sau lại vì một người con gái mà bất hoà. Nếu không tỉ mỉ nghiên cứu câu nói, chỉ có thể cho rằng gã đang diễn quá sâu, gã thật ra không chỉ mặt gọi tên, nhưng fan của gã lại hiểu ý còn

https://thuviensach.vn

cố tình trả lời tên Viên Thụy ngay phần bình luận vô số lần, dẫn tới một hồi đại chiến giữa fan của Viên Thụy và fan của Nhạc Ninh Vũ, fan Nhạc Ninh Vũ thì phê phán trắng trợn đồng tính luyến ái như trái luân thường như thế nào, ngay lập tức dẫn tới một đoàn bất bả khả chiến bại hủ nữ đi ngang qua, phần bình luận trên weibo Viên Thụy và Nhạc Ninh Vũ hoàn toàn chìm vào trong tinh phong huyết vũ.

Mái hiên này còn chưa kết thúc, mái hiên thứ hai là Hà Tiêu bạn gái Nhạc Ninh Vũ đăng weibo tuyên bố đã chia tay cùng Nhạc Ninh Vũ, nói rằng không thể chịu đựng tra nam liên tục bắt cá hai tay này nữa. Một hòn đá làm dậy lên ngàn cơn sóng. Fan của Hà Tiêu, fan của Viên Thụy, hủ nữ, người qua đường, doanh tiêu và thủy quân liền có dịp kết thành một một chiến tuyến giày xéo xé nát fan Nhạc Ninh Vũ, trong lúc nhất thời Nhạc Ninh Vũ trở thành khối u ác tính trong làng giải trí bị người người gọi đánh, # Nhạc Ninh Vũ cút khỏi giới giải trí # cùng # Nhạc Ninh Vũ tra nam chết đi # được xoát lên tới đầu bảng.

Mà nhiệt độ video của Viên Thụy chỉ nóng hổi trên weibo hơn một ngày, cấu ngắt hơn ngày trời cuối cùng không có ai nhắc tới Viên Thụy nữa, chỉ lo cùng chung mối thù mắng tra nam.

Bị Lý Linh Linh ra lệnh cưỡng chế không cho đăng weibo Viên Thụy lén vây xem hơn nửa ngày, cảm giác trọng tâm câu chuyện đã vượt ra khỏi quỹ đạo hiểu biết của cậu, đặc biệt rất muốn hỏi mọi người, đề tài chính ban đầu mấy người cấu ngắt đâu rồi aaa!

Kết thúc cuối cùng của trận hỗn chiến này, fan Viên Thụy thắng đứng số 1.

Thời đại giải trí đến chết này, chủ đề biến hóa quá nhanh, không ngừng có bát quái thú vị khác xuất hiện, sóng trước của Viên Thụy và Nhạc Ninh Vũ ngay lập tức bị các sóng sau xô không thấy bóng dáng.

https://thuviensach.vn

Thí dụ như, nhóm nhạc thần tượng Icedream có nguy cơ giải tán đột ngột, có người lên mạng kể lại, chính mắt mình nhìn thấy leader Leo và lead vocal Tomas đánh nhau tại bãi đỗ xe khách sạn Tam Á.

Viên Thụy thấy không còn chuyện của mình nữa, một bên mặc niệm cá chép Đại vương phù hộ cậu rút thăm trúng thưởng.

Vừa mới niệm mấy câu, Lý Linh Linh đã gọi điện thoại tới, tức giận khó thở nói: “Đã nói không cho cậu đăng weibo rồi!! Cậu còn dám chuyển phát rút thưởng!!?”

Viên Thụy choáng váng: “. . . Ai nha! Tôi quên đổi qua tài khoản phụ!”

48 tiếng lần thứ 3 lên đầu bảng, một lần là vì chuyện video, một lần là fan so tài hôn Viên Thụy, lần này lại là hư hư thực thực bị hack điên cuồng chuyển phát rút thưởng.

Hôm nay trên Tianya lại có 1 topic HOT « Viên Thụy chuyển phát rút thưởng, đào ra một minh tinh có chỉ số IQ động lòng người » , toàn bộ người trả lời bình luận gần như bị bệnh tâm thần “Đần quá 2333”, “Ha ha ha ha người đi đường tui chuyển fan”, “Manh không thể thở nỗi, cứu mạng” vân vân.

Viên Thụy là một tiểu bạch có hơi ngốc, trong đầu căn bản không có chứa bất kỳ khái niệm gì về âm mưu trò mèo, vây xem một ngày gió nổi mây phun trên mạng, chỉ cảm thấy vận khí của mình quả thực quá tốt.

Đang ở trong phòng làm việc vẽ thiết kế, Trịnh Thu Dương cũng nhín thời giờ lướt weibo, giới anh em doanh tiêu gọi điện nói cho hắn, nhất trí cho rằng chuyện này nhất định có liên quan tới các mối quan hệ của công ty Viên Thụy, công ty của Viên Thụy nhìn có vẻ rách nát nhưng thật không ngờ rất có chỗ dựa nha.

https://thuviensach.vn

Bên kia, Lý Linh Linh lại cho rằng bạn trai Viên Thụy mua doanh tiêu cho cậu, trong lòng lại dâng lên sự cảm động thường thấy của thiếu nữ.

Song, sự thật, vô cùng chân thật chính là —

Bát quái tinh Phương tiên sinh nói: “Cái status trên weibo Hà Tiêu không phải là đúng lúc, cô ta là vì giúp mày dời tâm điểm mới đăng!”

Viên Thụy cả kinh nói: “A?”

Phương Sĩ Thanh chế giễu, nói: “Bộ mày tưởng mày may như vậy hả, Nhạc Ninh Vũ chân trước vừa đạp mày, Hà Tiêu chân sau liền bỏ rơi gã sao?”

Viên Thụy thật sự nghĩ như vậy, nói: “Hai người bọn họ từ lâu đã không hợp, lúc tao quay bộ phim thần tượng kia, Hà Tiêu thường xuyên tới đoàn phim ầm ĩ nhiều lần.”

Phương Sĩ Thanh nói: “Mày thật đúng là. . . Hà Tiêu trước kia vẫn chưa chia tay Nhạc Ninh Vũ, một là không nỡ tình cảm lâu như vậy, hai là công ty của cô ta không đồng ý, cô ta và Nhạc Ninh Vũ ở cùng một công ty. Gần đây vừa may hết hạn hợp đồng chuyển sang công ty mới, sau này sẽ không phải bị trói cùng một chỗ với tra nam này để được lăng xê.”

Tuy Viên Thụy và Hà Tiêu không quen nhau, nhưng cũng mừng thay cho cô, nói: “Chia tay là tốt rồi, Nhạc Ninh Vũ cực kỳ tra, còn lừa fan của tao, cũng tại tao đánh không lại gã, nếu không khi đó tao đã đánh bẹp, đập dẹp gã rồi.”

“A? Hai người từng đánh nhau sao? ” Trọng điểm của Phương Sĩ Thanh lại suýt bay lên trời, chợt nghĩ không đúng, vội kéo trở lại, “Lát nữa mày phải kể tỉ mỉ chuyện này lại cho tao. Mày biết BOSS mới của Hà Tiêu là ai không?”

https://thuviensach.vn

Viên Thụy vắt hết óc suy nghĩ, chỉ nghĩ đến một đáp án và khả năng duy nhất, nói: “Chẳng lẽ đến công ty của tụi tao?”

Phương Sĩ Thanh ghét bỏ nói: “Người ta là Tiểu hồng hoa, đến công ty rách nát của mày làm gì, có bệnh hả?”

Viên Thụy hết sức không phục, nói: “Công ty của tụi tao rất tốt, một chút cũng không nát.”

Phương Sĩ Thanh cũng không thèm cãi với cậu, nói: “Mày biết mẹ Mạnh Lai trước kia từng mở một công ty không?”

Viên Thụy: “. . . A! ?”

BOSS mới của Hà Tiêu chính là Dương Lộ.

Cô lại ngay lúc đăng weibo tuyên bố chia tay. . .

Cũng không biết Phương Sĩ Thanh đang hưng phấn cái gì, nói: “Mẹ Mạnh Lai hẳn là muốn bảo vệ mày a!”

Viên Thụy trong lòng lại run sợ, nói: “Chết, bà ấy gọi điện cho tao cũng không hỏi chuyện video kia, tao cũng không có xin giúp đỡ, bây giờ phải làm sao đây?”

Phương Sĩ Thanh nói: “Cái gì mà làm sao đây? Có quý nhân giúp không tốt sao?”

Nguồn :

Viên Thụy gấp gáp nói: “Chính là tao không muốn được giúp a! Thu Dương hiện tại rất ghét mẹ con họ, ngay cả trả lời điện thoại bà ấy tao cũng phải lén lút, nếu như Thu Dương biết chuyện này, khẳng định sẽ lại tức giận, .”

https://thuviensach.vn

Phương Sĩ Thanh thích xem náo nhiệt đương nhiên không chê chuyện này, hưng phấn nói: “Tao thích nhất là nghe mấy loại tình tiết cẩu huyết này a hắc hắc hắc.”

Viên Thụy: “. . .”

Phương Sĩ Thanh ha ha đủ rồi, tỉnh táo lại nói: “Kỳ thực mày không nói cho nó biết cũng không sao, dù sao cũng đâu phải là mày cầu xin mẹ Mạnh Lai tới giúp, bà ấy giúp cũng không nói cho mày biết, lấy IQ của mày chắc chắn đoán không ra.”

Viên Thụy: “. . .”

Phương Sĩ Thanh đề nghị nói: “Nếu bạn trai mày hỏi, mày giả bộ ngu không được sao?”

Viên Thụy buồn bực nói: “Nhưng mà tao không giả bộ ngu được!”

Phương Sĩ Thanh: “. . .”

Để một người ngu thật giả bộ ngu, hình như có hơi làm khó nó.

Buổi tối Trịnh Thu Dương mời mấy anh em làm truyền thông và danh tiêu ăn một bữa, lúc trở về cũng đã muộn, vừa vào cửa liền trực tiếp nhắc tới chuyện đó: “Công ty của em làm việc rất hiệu quả, còn chưa tới 48 tiếng đã ép tin này xuống rồi. Đợi chuyện này qua rồi, phải thật cảm ơn đại diện của em đó.”

Viên Thụy: “. . . Ừ.”

Trịnh Thu Dương còn nói: “Cô ấy thích nữ trang gì? Anh gửi tặng một cái, độc nhất vô nhị, để tỏ lòng thành của chúng ta, em nói xem?”

Viên Thụy không dám nhìn anh, cứ nhìn chằm chằm TV.

https://thuviensach.vn

Trịnh Thu Dương quơ quơ tay trước mặt cậu, nói: “Sao vậy? Giống như có tật giật mình? Tiểu bại hoại em ở nhà lại lén lúc làm chuyện xấu gì?”

Viên Thụy cả kinh, giải thích: “Em không có chột dạ, không có.”

Trịnh Thu Dương: “. . .”

Viên Thụy tự cho là mình dấu rất tốt, nhưng thật ra thì sắc mặt của cậu đã bị nhìn thấu.

Trịnh Thu Dương cảm thấy nhất định là có chuyện, khoanh tay, bí hiểm nói: “Em đừng có giả bộ.”

Viên Thụy vẻ mặt “Trời ơi bị nhìn thấu rồi làm sao bây giờ!!”.

Trịnh Thu Dương miễn cưỡng nhịn cười, nghiêm mặt nói: “Em tự nói hay muốn anh nói thay em?”

. : .

https://thuviensach.vn

VIÊN TIÊN SINH LUÔN KHÔNG VUI

Từ Từ Đồ Chi
www.dtv-ebook.com

Chương 69

Trịnh Thu Dương nhất định cho rằng lúc Viên Thụy ở nhà một mình đã làm chuyện gì đó xấu hổ, cố ý ra vẻ để dụ cậu nói ra, trong lòng còn có chút mong đợi nho nhỏ.

Thật ra Viên Thụy cũng biết Trịnh Thu Dương đang lừa cậu, nhưng cậu thật sự chịu không nổi a, trái lo phải nghĩ thôi thì quyết định nói thật.

“Không phải nhờ quan hệ của công ty tụi em.” Giọng cậu đặc biệt nhỏ, nói, “Là do dì Dương giúp.”

Trịnh Thu Dương đang uống nước, không nghe cậu nói gì, hỏi: “Em nói gì?”

Viên Thụy lại lầm tưởng anh đang chất vấn, bị dọa sợ đến mức giọng hạ xuống như muỗi kêu, thức thời sửa lại cách nói: “Là Dương tổng giúp em.”

Trịnh Thu Dương ngừng lại một lúc mới phản ứng được cậu đang nói cái gì, sắc mặt trở nên có chút khó coi.

Viên Thụy nghĩ thầm, chết rồi! Giận thật rồi!

Trịnh Thu Dương hít một hơi thật sâu, nói: “Em. . .”

Không chờ anh nói hết, Viên Thụy đột ngột bật dậy, “phịch” một tiếng quỳ gối xuống mặt thảm trước sô pha, giống như nghĩa sĩ thấy chết không

https://thuviensach.vn

sờn, nói: “Thật sự xin lỗi, anh đừng giận!”

Trịnh Thu Dương: “. . .”

Hắn bị Viên Thụy quỳ bất ngờ làm cho phát mộng, nhất thời không biết phản ứng thế nào.

Viên Thụy nghĩ thầm, sao không để ý tới mình a? Nhất định là chưa cảm nhận được thành ý của mình.

Cậu thật dè dặt nhìn Trịnh Thu Dương, hạ thấp âm lượng, giải thích thành khẩn, nói: “Thật ra em chỉ gọi lại cho bà ấy một lần, chỉ thuần túy là đáp lại lễ phép, không có xin giúp đỡ. Em căn bản không biết fan Nhạc Ninh Vũ sẽ công kích em, cũng không biết Hà Tiêu ký hợp đồng với công ty Dương tổng, càng không biết Hà Tiêu chia tay Nhạc Ninh Vũ, em cũng không phải cố ý dùng tài khoản chính chuyển phát rút thưởng, là do em quên đổi qua tài khoản phụ, em cũng không biết tại sao trên Tianya lại đào em lên, em thật sự cái gì cũng không biết.”

Trịnh Thu Dương: “. . . Vậy em quỳ ở đây làm gì?”

Viên Thụy đáng thương nói: “Em, em cũng không biết.”

Trịnh Thu Dương: “. . .”

Hắn có phần câm nín, đưa tay kéo Viên Thụy, “Em đứng lên trước đi.”

Viên Thụy lại không chịu đứng lên, nói: “Anh phải cam đoan anh sẽ không tức giận.”

Trịnh Thu Dương nói: “Anh không có tức giận!”

Viên Thụy mặt đưa đám nói: “Ô, giọng nói ác liệt như vậy.”

https://thuviensach.vn

Trịnh Thu Dương nghẹt thở, rặng ra nụ cười như tắm gió xuân, nói: “Anh thật sự một chút cũng không có tức giận.”

Viên Thụy nhìn chằm chằm anh mấy giây, làm bộ đứng lên.

Trịnh Thu Dương lúc này đã lờ mờ tỉnh lại từ trong mộng, trên mặt còn treo móc mỉm cười, trong lòng lại đang chửi bíp bíp bíp bíp bíp bíp thô tục. . . Viên Tiểu Thụy lại học được cách quỳ xuống uy hiếp hắn!

Ở nhà cứ đột ngột quỳ xuống như vậy. . . thật sự là hù chết bảo bảo.

Viên Thụy đứng dậy được một nửa, đột nhiên lại quỳ xuống, ngẩng mặt lên nói: “Anh cũng không thể lén tức giận a.”

Trịnh bảo bảo ở trong lòng tự nhủ, không, sẽ lén tức giận, dù sao em cũng không nhìn ra.

Viên Thụy chậm rãi nắm tay anh, cẩn thận nói: “Thật ra không phải em sợ anh giận, em là sợ lúc anh ở một mình lại âm thầm khó chịu, buồn lại không muốn nói với em, giống như chuyện lần trước dì Dương ở Thượng Hải nói với anh, qua lâu rồi em mới biết được, sau này mỗi khi nhớ tới chuyện này em đều là cảm thấy đoạn thời gian đó anh quá đáng thương, nếu em biết sớm thì có thể dỗ anh rồi.”

Trịnh Thu Dương có chút vui vẻ, buồn cười nói: “Viên Tiểu Thụy, anh năm nay đã 32 rồi, so với em còn lớn hơn mấy tuổi, ai dỗ ai hả?”

Viên Thụy nghiêm mặt nói: “Cũng bởi vì anh lớn tuổi rồi, chỉ có em còn có thể dỗ anh a.”

Trịnh Thu Dương: “. . .”

Đúng vậy, trừ Viên Thụy, không có người thứ hai nguyện ý dỗ hắn như vậy.

https://thuviensach.vn

Viên Thụy lại có chút ngượng ngùng, nói: “Em cũng không biết cách dỗ người, chỉ có thể làm lúc anh mất hứng, cho nên nếu như anh mất hứng, nhất định phải nói cho em biết a.”

Trong lòng Trịnh Thu Dương dâng lên một trận chua ngọt, rốt cục cũng bật cười thật sự, nói: “Nếu như em không đứng lên, anh sẽ mất hứng thật.”

Viên Thụy vui rạo rực đứng lên, nói: “Phương Sĩ Thanh quả nhiên không có gạt em, nó nói quỳ rất có tác dụng.”

Trịnh Thu Dương: “. . .”

Quả nhiên chuyện này không phải là tự học.

Viên Thụy cảm thấy gió êm sóng lặng rồi, vui vẻ đi rửa tay làm cơm tối cho hai người.

Lúc ăn cơm, Trịnh Thu Dương im lặng hồi lâu, cảm thấy mình cần phải có tư thái, nói: “Mặc kệ như thế nào, chuyện video nếu có thể lắng xuống thì tốt rồi, không quan tâm là ai giúp em, đều là chuyện tốt, thà nợ nhân tình người ta chứ anh không muốn nhìn thấy mấy kẻ không biết là ai kia ở trên mạng mắng chửi em.”

Viên Thụy gắp một đũa thức ăn cho anh, khen nói: “Em nói a, anh rộng lượng như vậy, không có bụng dạ hẹp hòi chút nào, Phương Sĩ Thanh lại không tin.”

Trịnh Thu Dương: “. . .”

Hắn cực kỳ muốn lật bàn nói ông đây chính là bụng dạ hẹp hòi đó, sao hả! Chỉ là miễn cưỡng nhịn không nói thôi! Giả bộ mình hết sức rộng lượng hỏi: “Vậy em định cảm ơn dì Dương của em ra sao?”

https://thuviensach.vn

Viên Thụy nói: “Chuyện này em đã nghĩ kỹ rồi, đợi chuyện này qua đi, em được ra ngoài sẽ mời bà ấy ăn bữa cơm siêu cấp đắt tiền, chọn 18 chai Mao Đài đắt nhất, uống không hết thì đóng gói cho bà ấy mang về, sau đó đưa thêm mấy bộ quần áo nhãn hiệu nổi tiếng, với cả mấy đôi giày hàng hiệu, nói rõ với bà, sau này em không để làm con nuôi bà nữa. Lát nữa em cho anh xem sổ sách a, em đã liệt kê ra hết rồi, dự tính không tới 150 ngàn, hẳn là đủ rồi đi?”

Trịnh Thu Dương cảm thấy không tệ, nhưng vẫn cố ý nói: “Lỡ như, bà ấy cảm thấy những thứ đó còn chưa đủ đáp lại nhân tình của bà?”

Viên Thụy cắn đũa suy nghĩ, nhịn đau nói: “Vậy em sẽ đem tất cả tiền thù lao sau khi đóng thuế của phim « Ai là cát trên đầu ngón tay em » trả lại cho bà ấy.”

Trịnh Thu Dương hết sức hài lòng, nói: “Khi nào mời bà ấy dùng cơm, anh đi với em.”

Viên Thụy kinh ngạc nhìn anh, hỏi: “Anh đi làm gì? Không phải anh không thích bà ấy sao?”

Trịnh Thu Dương thuận miệng nói: “Giúp em chống đỡ, lá gan em nhỏ như vậy, ngộ nhỡ ăn nói vụng về thì làm sao.”

Viên Thụy suy nghĩ hình như cũng đúng, bán tín bán nghi không nói gì nữa.

Trước khi ngủ, cậu cho Trịnh Thu Dương xem sổ sách, quả nhiên trang mới nhất là viết những mục cần mua để để đáp lại nhân tình Dương Lộ, bao gồm tặng quà và mời ăn cơm, số tiền vượt ngoài 400 ngàn.

Trịnh Thu Dương còn đặc biệt tính toán chỉ trỏ, nói chỗ này có thể dôi ra thêm một chút, chỗ đó có thể đắt hơn một chút, Viên Thụy mặt đau lòng, nhưng đều nghe lời sửa lại.

https://thuviensach.vn

Trịnh tiên sinh hùng dũng oai vệ khí phách hiên ngang chuẩn bị kỹ càng để đại chiến mẹ của tình địch.

Ai ngờ, chính mẹ của hắn xảy ra chuyện trước.

Cỡ một tuần sau phong ba video, mẹ Trịnh điện thoại rất nhiều lần gọi hắn về ăn cơm, còn nói có chuyện muốn nói với hắn, hắn nghĩ chắc lại muốn quở trách Viên Thụy, liền tìm đủ lý do không đi.

Viên Thụy không thể ra ngoài, Trịnh Thu Dương sợ cậu ở nhà buồn chán, mỗi ngày tan tầm liền tận lực về sớm với cậu.

Trừ nguyên nhân này ra, công việc của Trịnh Thu Dương cũng thật sự có chút cấp bách, là vòng tay trang sức lúc trước hắn thiết kế, mùa xuân này Đá quý Vân Xương sẽ đánh khuông tung ra thị trường, đây là lần đầu tiên kể từ khi hắn vào nghề, vì vậy bản thân vô cùng để ý, lúc nào cũng quan sát đứa con sắp sinh ra của mình, đánh khuông cũng phải đánh lại nhiều lần, sửa sửa đổi đổi, mới xác định không thành vấn đề.

Hơn nữa, qua một tuần lễ nữa, cuộc thi thiết kế trang sức hắn tham gia bắt đầu chính thức nhận tác phẩm dự thi, ước chừng một tháng sơ thẩm, trước Tết sẽ công bố danh sách 100 nhà thiết kế được chọn, sau Tết những tác phẩm này sẽ được đem đi triển lãm toàn nước, trước lúc vào Hạ sẽ công bố tác phẩm đạt giải.

Hắn đã sửa xong bản thảo nhẫn mã QR rồi, trong các loại trang sức đeo tay, cuối cùng hắn vẫn chọn nhẫn, thứ nhất mã QR tương đối dễ tạo hình, thứ hai, hắn có chứa chút lãng mạn cá nhân.

Hôm nay, hắn đang ở trong phòng làm việc hoàn thành phần cuối bản thiết kế.

Mẹ hắn lại gọi điện tới, vừa bắt máy đã nói: “Tối nay về ăn cơm.”

https://thuviensach.vn

Trịnh Thu Dương nói: “Mẹ, con. . .”

“Ít tìm lý do thoái thác đi, mau về.” Mẹ Trịnh nói, “Nếu con không về, mẹ liền qua đó tìm con.”

Trịnh Thu Dương đành phải đáp ứng nói: “Được, tan tầm con qua.”

Giọng của mẹ hắn không tự nhiên, hắn đã hiểu, nghĩ thầm có thể là do từ chối quá nhiều lần, khiến lão thái thái mất hứng.

Gọi điện nói với Viên Thụy chuyện này, Viên Thụy lại dặn dò hắn: “Anh ngàn vạn lần đừng tranh cãi với mẹ a.”

W.e.b.T.r.u.y.e.n.O.n.l.i.n.e.c.o.m

Hắn cảm thấy Viên Thụy và hắn chẳng khác gì hai đứa con của mẹ.

Hắn đã chuẩn bị tâm lý nghe mẹ quở trách và mắng Viên Thụy, song lúc vào cửa, mẹ hắn ngay cả cơm cũng không làm, chỉ đoan đoan chính chính ngồi trên ghế sô pha, tóc cũng không còn dài như bình thường mà co rúm lại, tán loạn trên vai, mặt mũi cũng dường như lâu lắm không rồi đi thẩm mỹ, nếp nhăn vô cùng rõ ràng, nhìn kỹ mắt còn có chút sưng phồng lên.

Trịnh Thu Dương trong lòng la to không ổn, vội nhận sai nói: “Mẹ, không phải con thoái thác, con thật sự có việc, bản thiết kế. . .”

Mẹ hắn nói: “Con lại đây ngồi, mẹ có chuyện muốn nói với con.”

Trịnh Thu Dương đành phải đi qua ngồi xuống, lúc mới đầu hắn còn nghi ngờ có phải mẹ của hắn vẫn chưa từ bỏ ý định làm gậy đánh uyên ương hay không, nhưng đột nhiên cảm thấy có gì đó là lạ, sau khi chuyện video xảy ra, hắn và mẹ chưa từng gặp nhau, mẹ hắn hai ngày sau khi

https://thuviensach.vn

chuyện xảy ra mới gọi mắng Viên Thụy, sau đó không nhắc lại nữa, chỉ kêu hắn về dùng cơm, có chuyện gì muốn nói.

Chuyện gì?

“Ba con lại ở bên ngoài nuôi vợ bé.” Mẹ hắn nói, “Còn sinh hai đứa.”

Trịnh Thu Dương: “. . .”

Mẹ hắn nói: “Mẹ và mẹ Trịnh Thiệu Dương cùng đi xem, cô gái đó nhỏ hơn con 4 tuổi, sinh đôi một trai một gái, hai đứa nhỏ đã hơn bốn tuổi.”

Trịnh Thu Dương: “. . .”

Mẹ hắn lấy tay che mắt, hồi lâu mới khóc nức nở lên, nói: “Thu Dương, mẹ không muốn sống nữa, sống có ý nghĩa gì nữa?”

Trịnh Thu Dương hoảng sợ, vội nói: “Mẹ đừng như vậy, chuyện này. . . Chuyện này rốt cuộc là. . .”

Hắn không biết nên nói cái gì cho phải.

. : .

https://thuviensach.vn

VIÊN TIÊN SINH LUÔN KHÔNG VUI

Từ Từ Đồ Chi
www.dtv-ebook.com

Chương 70: Nam Thần Rất Đẹp Trai

Nam thần rất đẹp trai

.

Trịnh Thu Dương nói không trở về, Viên Thụy ở nhà một mình có chút nhàm chán, Phương Sĩ Thanh gọi điện thoại tới hỏi cậu có ở nhà không.

Hắn nói: “Có, tao không được đi ra ngoài, mày qua tìm tao chơi hả? Đúng lúc, tao còn chưa làm cơm.”

Giọng Phương Sĩ Thanh ở bên kia có chút nặng nề, nói: “Không phải qua tìm mày chơi, tao muốn qua nhà mày ở nhờ vài ngày.”

Viên Thụy: “. . . A?”

Phương Sĩ Thanh nói: “Hiện tại tao đang kéo hành lý đi bụi trên đường đây, nếu mày không chứa tao tao chỉ có thể ở khách sạn.”

Viên Thụy kinh ngạc hỏi: “Xảy ra chuyện gì? Nhà hai người bị đập phá sao? Vương Tề đâu?”

Phương Sĩ Thanh nổi giận đùng đùng: “Đừng có nhắc tới đại tra nam đó với tao!”

https://thuviensach.vn

Viên Thụy mới không tin Vương Tề là tra nam, nghi ngờ hắn rãnh rỗi kiếm chuyện chơi.

Phương Sĩ Thanh nói: “Nói chuyện với mày đó! Có được không?”

Viên Thụy có chút bối rối, cảm thấy Trịnh Thu Dương nhất định không thích, chỉ là nếu mặc kệ Phương Sĩ Thanh cậu lại cảm thấy không có nghĩa khí, rối rắm chốc lát mới nói: “Mày lại đây trước đi, có gì chúng ta bàn bạc.”

Chỉ chốc lát sau Phương Sĩ Thanh đã đến, quả thật kéo theo một cái thùng hành lý, vừa vào đã bắt đầu mắng to Vương Tề, Viên Thụy ngay cả cơ hội chen vào cũng không có, mãi đến khi hắn mắng chửi mệt rồi, giọng bắt đầu khàn, Viên Thụy mới rót nước ấm cho hắn.

“Rốt cuộc xảy ra chuyện gì? ” Viên Thụy hỏi hắn, “Cãi nhau sao?”

Phương Sĩ Thanh uống một hơi nửa ly, mới tức giận nói: “Ai thèm cãi nhau với loại tra nam đó!”

Viên Thụy nói: “Vậy thì sao?”

Phương Sĩ Thanh đầy vẻ giận dữ, quay đầu nhìn Viên Thụy, hỏi: “Tao đẹp không?”

Viên Thụy không hiểu ra sao, trung thực đáp: “Đẹp a.”

Phương Sĩ Thanh lại hỏi: “Vậy tao đẹp hay là Bách Đồ đẹp?”

Viên Thụy: “. . .”

Tại sao Phương Sĩ Thanh bỏ nhà đi? Bởi vì Vương Tề làm trò trước mặt hắn, khen: Bách Đồ dễ nhìn.

Viên Thụy: “Ha ha ha ha ha.”

https://thuviensach.vn

Phương Sĩ Thanh: “. . .”

Viên Thụy cảm thấy quá buồn cười rồi, nói: “Mày cũng rãnh quá rồi, chuyện này có gì phải tức giận a?”

Phương Sĩ Thanh vô cùng tức giận, nói: “Anh ta hiện tại chỉ khen người ta dễ nhìn, sau này không chừng đảm luôn gương mặt cộng thân thể người ta a!”

Viên Thụy uyển chuyển khuyên giải: “Mày đừng não bổ lớn như vậy.”

Phương Sĩ Thanh chỉ vào mũi của mình, lớn giọng chất vấn: “Não tao thì sao? Đổi lại mày xem! Nếu Trịnh Thu Dương ở trước mặt mày nói như vậy, mày không tức giận sao?”

Viên Thụy nói: “Đương nhiên không tức giận, Bách Đồ vốn đẹp trai hơn tao a.”

Phương Sĩ Thanh: “. . . Nhưng sao đẹp bằng tao!”

Viên Thụy muốn nói lại thôi, không dám nói ra nhưng trên mặt viết “Thân ái mày mau tỉnh lại đi”.

Phương Sĩ Thanh tự thổi phồng mình xong cũng thấy hơi xấu hổ, lại không muốn thừa nhận, lầm bầm nói: “So với tao cũng là kẻ tám lạng người nửa cân. . . không phải mày nói nấu cơm cho tao ăn sao?”

Viên Thụy đi nấu cơm, hắn thì tuỳ ý giống y như đang ở nhà, lấy nước trái cây từ trong tủ lạnh ra, lại mở túi đồ ăn vặt, ôm một đống đặt lên bàn, làm ổ trên ghế sô pha vừa ăn vừa xem TV, thỉnh thoảng liếc nhìn điện thoại di động, chờ Vương Tề chủ động gọi tới nhận sai dỗ hắn về nhà.

Trong nhà bếp Viên Thụy một bên nấu cơm, một bên không nhịn được ảo tưởng, nếu như Vương Tề thật sự đến với Bách Đồ. . . Ai nha, hay là

https://thuviensach.vn

thôi đừng nghĩ nữa, cảm giác thật có lỗi với Lương ca.

Hai người cùng nhau ăn cơm, xong xuôi Viên Thụy dọn dẹp nhà bếp, thấy Phương Sĩ Thanh hoàn toàn không có ý tứ về nhà, Vương Tề cũng không gọi điện tới cho nên Phương Sĩ Thanh càng tức điên hơn.

Cậu không thể làm gì khác là dọn dẹp đơn giản phòng khách, để cho Phương Sĩ Thanh tạm thời ở tối nay.

Sau đó hai người bọn họ cùng xem TV, Viên Thụy mấy ngày qua đang theo dõi một bộ phim tiên hiệp Tống Hoan Nhan diễn chính, Phương Sĩ Thanh không có hứng thú, luôn không yên lòng, ngồi ở bên cạnh nghịch điện thoại.

Phim truyền hình chiếu xong, đã 10 giờ rồi, Trịnh Thu Dương vẫn chưa trở lại.

Phương Sĩ Thanh cũng nói: “Sao nó chưa về?”

Viên Thụy nói: “Đoán chừng lần này dì nhớ ảnh nên ảnh ở lại hơi lâu, nói không chừng đã trên đường về.”

Cậu nhắn weixin cho Trịnh Thu Dương, hỏi anh có phải đang trên đường về không, hai ngày nay sương mù dày đặt, dặn anh lái xe cẩn thận.

Chờ nửa phút, Trịnh Thu Dương trả lời: “Tối nay có thể không về được, hiện tại không tiện nói, em ngủ trước đi.”

Viên Thụy bỗng dưng có chút lo lắng, xảy ra chuyện gì rồi?

Phương Sĩ Thanh nhìn vẻ mặt lo lắng của cậu, nói: “Mày đừng có tự mình dọa mình, có thể là mẹ nó không khỏe, để nó ở lại đó đi.”

Viên Thụy nói: “Bên đó xa chỗ làm, mẹ ảnh bình thường sẽ không giữ ảnh lại, hơn nữa nếu thật sự như vậy, ảnh cũng sẽ không nói không tiện nói.

https://thuviensach.vn

Ai nha, có khi nào thân thể dì lại không thoải mái? Lần trước bị trặc tay, còn bị cao huyết áp.”

Phương Sĩ Thanh đề nghị: “Nếu không tao đi theo mày xem xem?”

Viên Thụy hơi muốn đi, nhưng lại sợ mẹ Trịnh thân thể không thoải mái, nhìn thấy cậu lại tức giận, nói: “Vẫn là thôi đi, dì huyết áp thấp, nhìn thấy tao sẽ tăng cao. Cứ để Thu Dương ở lại chăm sóc dì đi.”

Phương Sĩ Thanh vỗ tay, nói: “Nó không trở lại cũng tốt, chúng ta muốn làm gì thì làm.”

Viên Thụy: “. . . Mày muốn làm gì?”

Phương Sĩ Thanh cười dâm, nói: “Dạy mày chuyện thú vị nha.”

Trịnh Thu Dương khuyên can mãi cuối cùng cũng dỗ được mẹ hắn tạm thời bình tĩnh trở lại, cũng không biết mẹ đã mấy ngày không ngủ, nằm trên ghế sô pha một lúc đã lập tức thiếp đi.

Có lẽ thấy được con mình, so với ở nhà một mình buồn bực suy nghĩ bế tắc tâm tình tốt hơn rất nhiều.

Hắn sợ đánh thức mẹ, trốn vào phòng gọi điện cho Viên Thụy, hỏi: “Ngủ chưa?

Viên Thụy thở hỗn hển nói: “Chưa, chưa ngủ.”

Trịnh Thu Dương nói: “Em làm gì vậy?”

Viên Thụy nói: “Không có gì không có gì, bên anh sao rồi?”

Trịnh Thu Dương không muốn ở trong điện thoại kể lại chuyện này, chỉ nói: “Không sao, mẹ anh không thoải mái, anh ở lại trông chừng.”

https://thuviensach.vn

Viên Thụy vội hỏi: “Vậy giờ dì khá hơn chút nào chưa?”

Trịnh Thu Dương nói: “Đã ngủ.”

Viên Thụy yên lòng, nói: “Vậy thì tốt, anh cũng ngủ sớm đi, ngày mai còn phải đi làm.”

Trịnh Thu Dương nói: “Ừ, em cũng đừng quá muộn.”

Thấy Viên Thụy cúp điện thoại, Phương Sĩ Thanh hỏi: “Bạn trai mày hả? Nói gì? Có chuyện gì không?”

Viên Thụy nói: “Không có chuyện gì lớn, mẹ ảnh có chút không thoải mái, ngủ rồi.”

Phương Sĩ Thanh gật đầu, nói: “Tiếp tục tiếp tục.”

Viên Thụy dùng hết sức khom lưng trên thảm yoga, mở tư thế, hỏi: “Cái chân để thế nào? Như vầy phải không? Có đúng không a?”

Phương Sĩ Thanh mắng: “Không đúng không đúng! Mày đần quá đi!”

Viên Thụy bị hắn kéo tách chân ra, cảm thấy mình thật sự không học được, nửa sống nửa chết gục tại chỗ, nói: “Tụi tao lúc làm người mẫu luyện kỹ năng cơ bản, nhưng cũng chỉ miễn cưỡng luyện, hiện tại không còn dẻo nữa, quên đi, tao không học.”

Phương Sĩ Thanh có ý muốn khoe khoang, dùng hết sức vặn vẹo bày ra một tư thế độ khó cao, giống như một người không xương.

Viên Thụy quả nhiên hâm mộ nói: “Woa, mày dẻo quá.”

Thật ra Phương Sĩ Thanh đã sắp vọp bẻ, lại mạnh miệng nói: “Cũng thường thôi.”

https://thuviensach.vn

Viên Thụy lại cố tình nói: “Mày có xem bộ phim trước kia Bách Đồ diễn không? Anh ấy diễn vai sát thủ, vì để tiếp cận mục tiêu, cuộn cả người giấu mình trong thùng hành lý, lúc xem tao còn tưởng là thế thân hoặc hậu kỳ biên tập, sau đó xem phỏng vấn mới biết được, thật sự là bản thân anh ấy diễn, anh ấy cực kỳ dẻo dai, chính là loại trời sinh đã như vậy.”

Phương Sĩ Thanh: “. . .”

“Lại nói, Bách Đồ thật sự là được tạo hóa thiên vị.” Viên Thụy càng nói càng hăng, nói, “Dẻo dai, vận động tốt, khí chất tốt, diễn xuất tuyệt, người lại ôn nhu như vậy, lớn lên cực kỳ đẹp trai, quả thật là vô địch hoàn mỹ.”

Phương Sĩ Thanh: “. . .”

Viên Thụy thấy hắn sắc mặt khó coi, cuối cùng cũng nhớ tới chỗ không đúng, vội gửi an ủi, “Mày cũng vậy, bộ dạng đẹp, thân thể lại dẻo. . . Đừng mất hứng.”

Phương Sĩ Thanh đảo mắt trợn trắng, nói: “Eo của tao. . .”

Viên Thụy linh quang vừa hiện, vội phụ họa nói: “Đúng đúng đúng, eo của mày mảnh hơn Bách Đồ, Vương Tề chắc chắn thích mày nhất.”

Phương Sĩ Thanh thống khổ nói: “Eo tao sắp gãy rồi! Mau đỡ tao đứng lên!”

Rạng sáng ngày hôm sau, Trịnh Thu Dương trở lại, mở cửa đứng ở cửa trước thay giày, phát hiện trong tủ giày có một đôi trước kia chưa từng thấy, là một đôi giày ủng nam cổ ngắn vải bò có hoa văn.

Đang ở trong nhà bếp chuẩn bị điểm tâm sáng Viên Thụy nghe tiếng động, ra ngoài xem thì thấy anh, lập tức chạy bước nhỏ tới, vui vẻ nói: “Sao về sớm vậy? Em còn tưởng anh tới thẳng công ty luôn.”

https://thuviensach.vn

“Về thăm em một chút, thuận tiện thay quần áo.” Trịnh Thu Dương chỉ vào đôi giày kia, hỏi, “Đôi giày này mua lúc nào? Sao không thấy em mang.”

Bạn đang ❓

Viên Thụy nói: “Không phải của em a, là Phương Sĩ Thanh, nó ngủ ở phòng khách, tối hôm qua ở nhờ.”

Sắc mặt Trịnh Thu Dương có chút cổ quái.

Viên Thụy giải thích: “Bạn trai nó khen nam thần em đẹp trai, nó không phục, liền bỏ nhà đi.”

Trịnh Thu Dương cả giận nói: “Ai thèm quản lý do khỉ gió nó bỏ nhà đi! Hai người đại nam nhân cùng nhau qua đêm, không sợ xảy ra chuyện sao!” (Đ : Không còn là cô nam quả nữ nữa, thời nay tính luôn cô nam quả nam =)))

Viên Thụy: “. . .”

. : .

https://thuviensach.vn

VIÊN TIÊN SINH LUÔN KHÔNG VUI

Từ Từ Đồ Chi
www.dtv-ebook.com

Chương 71: Cá Chép Đại Vương I Love U

Cá chép đại vương I love U

.

Trịnh Thu Dương và Phương Sĩ Thanh mặc dù là anh em tốt, nhưng sáng sớm thấy hắn xuất hiện ở trong nhà mình, vẫn hết sức khó chịu.

Trịnh tiên sinh nhớ rất sâu sắc, con hàng này là 0.5 a!

Cái 0. 5 này sau khi rời giường đối với Trịnh Thu Dương làm như không thấy vọt vào nhà vệ sinh tắm rửa, cách cửa gọi Viên Thụy: “Có quần lót mới không? Cho tao mượn một cái!”

Trịnh Thu Dương: “… ” Dao đâu! Dao của hắn đâu!

Viên Thụy đổ sữa tươi còn ấm vào trong ly, trả lời: “Tao không có, nếu mày không chê lớn mặc của Thu Dương được không?”

Phương Sĩ Thanh không lên tiếng.

Nội tâm Trịnh Thu Dương lại bắt đầu ha ha ha.

Không tìm được quần lót ở chỗ ở nhờ này Phương Sĩ Thanh cũng không ăn điểm tâm, vội vã đi làm, chỗ này cách công ty tạp chí khá xa, hắn sợ trễ.

https://thuviensach.vn

Sau khi hắn đi, Viên Thụy cũng hối thúc Trịnh Thu Dương, nói: “Anh cũng đừng lề mề nữa, ăn nhanh lên, ăn xong rồi đi làm.”

Trịnh Thu Dương lại nói: “Hôm nay không đi làm, lát nữa còn phải qua bên mẹ anh.”

Viên Thụy vội hỏi: “Sao vậy? Không phải nói không sao sao? Chẳng lẽ huyết áp lại không ổn định?”

Trịnh Thu Dương nhai hai trái nho khô, chậm rãi nói: “Không những huyết áp không ổn mà toàn thân chỗ nào cũng không ổn.”

Hắn kể lại chuyện ba hắn lại lăn lộn với gái trẻ, còn sinh được một cặp song sinh trai gái cho Viên Thụy nghe.

Viên Thụy: “! ! !”

Trịnh Thu Dương nói: “Mẹ anh hình như nghĩ không thông, muốn tìm cái chết, hôm qua anh thấy đã khá hơn một chút, hôm nay anh sẽ qua đó bồi mẹ tiếp, sợ mẹ ở một mình lại suy nghĩ lung tung.”

Viên Thụy gật đầu, nói: “Đúng đúng đúng, bằng không em cũng đi… Mà thôi quên đi, dì nhìn thấy em nhất định sẽ tức giận. Đúng lúc trong nồi còn cháo trứng muối, em làm ba phần nhưng Phương Sĩ Thanh không ăn. Em hâm cháo lại bỏ vào bình giữ ấm, anh đem qua cho dì ăn đi.”

Cậu trong một lần đi event thương mại, đứng ở xa nhìn thấy ba Trịnh Thu Dương, thoạt nhìn là một lão tiên sinh rất nho nhã, đến tuổi này rồi mà vẫn còn nhìn phong nhã là có thể biết được lúc còn trẻ rất có tư chất và sức hấp dẫn người khác phái, cũng khó trách năm đó mẹ Trịnh thiếu nữ hai mươi mấy liều mạng ngã vào lòng ông.

https://thuviensach.vn

Chỉ là bộ dạng đẹp trai thì có ích lợi gì? Rõ là cặn bã.

Từ lúc dọn nhà qua đây chưa từng dùng lại bình giữ ấm, cậu không nhớ rõ lúc dọn dẹp để ở chỗ nào, đành phải lật cả tủ bếp lên tìm.

Cậu không có phát biểu ý kiến đối với chuyện nhà họ Trịnh, sợ nói ra lời gì ngu xuẩn càng khiến Trịnh Thu Dương mất hứng hơn.

Trịnh Thu Dương vô cùng hiếu thuận với mẹ mình, ngoại trừ việc yêu Viên Thụy, hầu như ngàn trăm ý thuận theo bà, mấy năm nay dù buồn bực thất bại cũng ở lại Đá quý Vân Xương, tình nguyện ủy khuất bản thân chứ không muốn để cho mẹ anh mất hứng.

Trước kia lúc say rượu Viên Thụy từng nghe anh kể một lần, ông ngoại anh năm đó lấy cái chết để uy hiếp, bắt mẹ anh xoá sạch cái thai trong bụng, mẹ anh lại không nghe theo, bị đuổi ra khỏi nhà, không có chỗ ở, cũng không có cách sinh tồn, chỉ có thể ở chỗ ba hắn đã sắp xếp, tháng thứ hai sau khi anh ra đời ông ngoại anh bởi vì bệnh mà chết, nhưng tất cả mọi người đều nói là bị mẹ anh làm tức chết, mười mấy năm sau bà ngoại sinh bệnh qua đời, cậu dì của anh cũng thông đồng nhau không ai chịu tới báo.

Trịnh Thu Dương nói, sự nghiệp a lý tưởng a, sinh ra không mang theo chết rồi càng không thể mang theo, nếu không có mẹ thì còn gì nữa. Cho dù mẹ anh mù mắt chọn phải tên khốn kiếp, biến thành nửa đời người bị bạn bè xa lánh, nhưng ít nhất mẹ anh còn có anh, đứa con trai duy nhất này. Dì đã sắp 50 tuổi rồi, không quan tâm dì muốn cuộc sống như thế nào, chỉ cần dì vui vẻ là tốt rồi.

Cho nên Viên Thụy cảm thấy, mặc dù Trịnh Thu Dương hời hợt, nói năng tựa như một chút cũng không để ý chuyện ba anh lại nuôi vợ bé, nhưng trong lòng anh khẳng định đã sắp nghẹn ra máu rồi, nói không chừng đã muốn chính tay đâm chết ba mình.

https://thuviensach.vn

Trịnh Thu Dương cầm bình giữ ấm ra ngoài, Viên Thụy đưa anh tới cửa, dặn dò anh cẩn thận…Nói xong, lại đeo khẩu trang cho lên cho anh. Hai ngày nay sương mù dày đặt, Viên Thụy mới mua máy lọc không khí, nếu không ở nhà luôn cảm thấy hô hấp không thoải mái.

Khi chỉ còn lại mình cậu, cậu dọn dẹp sạch sẽ phòng bếp, vệ sinh nhà cửa, không còn chuyện gì làm nữa bèn ôm Ipad xem phim Mỹ.

Hôm nay là ngày thứ 8 cậu bị đại diện ra lệnh cấm túc.

Mỗi ngày 10 giờ sáng, Lý Linh Linh sẽ đúng giờ gọi điện tới quan tâm cuộc sống cậu, thuận tiện cùng cậu phân tích hướng đi của dư luận gần đây.

Bản thân cậu cũng dùng tài khoản phụ lướt weibo, vẫn có người nhắc tới đoạn video kia, nhưng nhiệt độ rõ ràng đã giảm xuống rất nhiều, trên Tianya, anti-fans của cậu thì dương dương đắc ý nói cái tên ngu xuẩn này rốt cục cũng nổi cáu hết thời rồi.

Viên Thụy không quá quan tâm, không tức giận, nhưng nhìn loại giọng điệu này lại thấy vô cùng khó chịu, âm u nghĩ: Tui tức giận cũng không liên quan tới các người, các người vui mừng cái gì?

Hơn 10 giờ, Lý Linh Linh gọi điện thoại tới nói: “Lát nữa Lương Tỳ sẽ up weibo tuyên truyền « Ai là hung phạm » , cậu nhớ chuyển phát, đánh vài chữ, nhớ bán manh.”

Viên Thụy đáp ứng, hỏi: “Tôi có thể trả lời bình luận cùng tin nhắn riêng của fans không?”

Lý Linh Linh nói: “Đừng trả lời, lỡ đâu là anti-fans giả dạng, đến lúc đó lại mắng cậu ngu xuẩn.”

Viên Thụy: “… Anti-fans thật cực khổ a.”

https://thuviensach.vn

Sau chuyện lần trước cậu quên đổi lại tài khoản phụ mà chuyển phát rút thưởng, vẫn không dám lên lại tài khoản chính, sợ bị fans phát hiện cậu thỉnh thoảng vẫn login lại giả vờ chết, hiện tại được Lý Linh Linh phê chuẩn, cậu vui vẻ thoát tài khoản phụ.

Một đống tin nhắn riêng và bình luận, fan mới cũng tăng không ít.

Cậu đi lục weibo Lương Tỳ, nhấn follow, nhưng Lương Tỳ vẫn chưa up tin tuyên truyền kia.

Cậu nhấn back ra ngoài xem tin tức của mình… A? Trúng… Trúng thưởng!

. : .

https://thuviensach.vn

VIÊN TIÊN SINH LUÔN KHÔNG VUI

Từ Từ Đồ Chi
www.dtv-ebook.com

Chương 72: Viên Thụy Trúng 233

Viên Thụy trúng 233

.

Viên Thụy nhìn thư trúng thưởng mà mở cờ trong bụng, cám ơn cá chép đại vương! Cám ơn táo độc! Cám ơn móng tay Lưu Toàn! Cám ơn các nhà truyền giáo, cám ơn Vượng Tài nhà kế bên! Cám ơn các vị mẫu số tử số, cám ơn cám ơn!

Nửa phút sau, cậu bình tĩnh lại, tài khoản trúng thưởng là tài khoản VIP[1], chẳng lẽ cậu không biết xấu hổ mà đi nhận thưởng?

[1]大 v : Trên weibo ý chỉ các công ty hoặc ngôi sao, blah blah có lượng người theo dõi (fan) đông đảo (tầm vài triệu ấy) ~

Bình luận trên weibo cậu toàn là "Fan XX gửi lời chúc mừng", XX đã bao hàm cả 30 mấy tỉnh, thành phố trực thuộc trung ương các loại, còn có nhóm du học sinh bị lệch múi giờ và kiều bào, thậm chí còn có một fan Thái vì cậu mà đăng ký weibo gửi lời chúc mừng.

Cậu càng xem càng cảm thấy mất mặt, làm sao bây giờ a, mọi người đều biết cậu trúng 233 tệ, chắc chắn đều đang 233[2] cậu, chính là cậu lại 233 không nỗi.

[2] cười

https://thuviensach.vn

Cậu nghĩ mình đại khái là người dùng weibo chuyển phát rút thưởng thảm thương nhất, trước kia đi chuyển phát dạo vô số lần mà một lần cũng không trúng, hiện tại rốt cục đã trúng, lại không thể nhận.

Cậu nhìn điện thoại thở ngắn thở dài, Lý Linh Linh lại gọi điện tới: "Trúng rồi hả?"

Viên Thụy vội nói: "Tôi sẽ không nhận thưởng, nghĩ cũng không nghĩ, thật đó."

Lý Linh Linh: " . . . ."

ID và pass weibo Viên Thụy cô cũng biết, cái ngày cậu quên đổi ID đi chuyển phát rút thưởng, Lý Linh Linh mắng cậu một trận, vốn định xóa weibo đó nhưng gần đây fans rất để ý, ngoại trừ doanh tiêu quảng cáo rùm beng "Chỉ số IQ" của Viên Thụy thì người qua đường dường như cũng rất thích xem nhất cử nhất động của minh tinh, sau khi công ty phân tích mạng lưới PR internet, nhất trí cho rằng Viên Thụy nên tiếp tục hình tượng đó sau khi chuyển phát weibo rút thưởng, trước chuyện video, đối với bộ phận fans mà nói, bảo trì hình tượng ngốc manh rất có ích cho con đường phát triển sau này, vì vậy cái weibo này và bài chuyển phát rút thưởng mới có thể giữ lại.

Lúc nãy sau khi gọi cho Viên Thụy không lâu thì cô phát hiện Viên Thụy trúng thưởng, tài khoản VIP xác suất trúng thưởng vốn rất cao, điểm đó công ty đã sớm nghĩ tới, Lý Linh Linh đưa ra đề nghị. "Cậu nhận thưởng đi". Lý Linh Linh còn nói, "Lát nữa chuyển phát weibo Lương Tỳ xong lại đăng thêm một stt, chia sẻ với fans chuyện cậu trúng thưởng, có rất nhiều người chờ xem."

Viên Thụy: "A?' '

Lý Linh Linh dặn dò nghiêm trang: "Lúc nhận thưởng đừng có dùng tên mình, dùng của Triệu Chính Nghĩa đi."

https://thuviensach.vn

Viên Thụy kích động nói: “Thật sự? Tôi thật sự có thể nhận?”

Lý Linh Linh ghét bỏ vô cùng, nói: “Sau đó nhớ nói là đem quyên góp rồi. Cậu nhìn cậu đi, đi chuyển phát một trò rút thưởng hơn 200 tệ, có biết mất mặt không hả?”

“Được, quyên góp!” Viên Thụy cũng không thật sự hiếm lạ 200 tệ đó, chỉ là vô cùng vui mừng khi được trúng thưởng, hết sức phấn khởi giải thích, “Trước kia tôi từng chuyển phát mấy trò lớn hơn, điện thoại, Ipad, TV hơn 1000 tệ nhưng là đều không trúng a, tôi cũng biết không được quá tham lam, chỉ chuyển phát một số món giá trị nhỏ thôi.”

Lý Linh Linh tuyệt không muốn nói cho cậu biết sự thật là tỷ lệ trúng thưởng của tài khoản VIP khá cao, lỡ cậu biết rồi, về sau không dứt ra được thì làm sao.

Viên Thụy vui vẻ lấy tài khoản Triệu Chính Nghĩa đến chủ weibo kia đăng ký nhận thưởng, lại cảm thấy trắng trợn như vậy thì không tốt lắm, liền tổ chức ngôn ngữ lại, đăng một câu “Hy vọng bạn về sau sẽ có những tác phẩm tốt hơn, cố lên”.

Sau đó lại nhìn weibo Lương Tỳ, đã đăng tin tuyên truyền, Viên Thụy thuận tay chuyển phát, nhớ tới Lý Linh Linh kêu cậu bán manh, nhưng cả buổi nghẹn không ra, liền gửi weixin cho Lý Linh Linh hỏi: “Chuyển phát weibo Lương Tỳ tôi phải nói gì đây? Tôi không bán manh, không bán được không?”

Lý Linh Linh chuẩn bị họp, nói: ” Vậy trả lời Lương Tỳ đôi lời là được, đừng nói nhiều.”

Sau khi tan họp, cô mở weibo ra xem đầu tiên, cái mới nhất trên weibo Viên Thụy là chuyển phát phần trúng thưởng, đăng stt nói “Cám ơn chủ weibo, cũng cám ơn tất cả mọi người, tôi sẽ đem tất cả vận may của mình tặng cho những người cần giúp đỡ”, sau đó up một tấm hình đã chuyển tiền

https://thuviensach.vn

quyên góp công ích 23333 lên, cô xem như thoả mãn, lại kéo xuống xem phần tuyên truyền, mí mắt lập tức đánh vào nhau.

Viên Thụy chuyển phát lời tuyên truyền của Lương Tỳ về 《 Ai là hung phạm 》 bản Trung, lời ít mà ý nhiều, nói: ” Lương ca nói gì cũng đúng.”

Viên Thụy trúng 233# cùng # Lương ca nói gì cũng đúng # cái trước cái sau leo lên đứng đầu bảng xếp hạng.

Nhóm anti-fan mỉa mai đủ kiểu “Còn không phải ôm đùi Lương Tỳ sao”, “Thì ra như vậy mới quyên 200” giọng điệu mỉa mai bị dập chìm giữa đống biển 233.

Trên Tianya cái topic đào bới chỉ số IQ của cậu — « Viên Thụy chuyển phát rút thưởng, đào ra một minh tinh có chỉ số IQ động lòng người » đã được xây thành tòa cao ốc [3], chỉ bới móc mỗi Viên Thụy mà đã bới đến tận ba trang chưa xong.

[3] Số trang trả lời bình luận nhiều

Viên Thụy lặn xem một hồi, nhịn không được dùng tài khoản phụ bảo vệ bản thân: “Viên Thụy kỳ thật rất thông minh đó, 《 Shiny Friends 》 tổng cộng 10 tập, ảnh một mình thắng 2 lần, đoàn đội thắng 3 lần” .

Lâu chủ rất nhanh trả lời cậu: “Thật xin lỗi em gái, nhắc tới Shiny Friends, chị đây chỉ có thể nhớ tới tập ảnh bẫy Ảnh đế, cái hất tay trứ danh kia, thật vô cùng cơ trí 233.”

Lại có một Tianya-er khác trả lời: “Còn có nét mặt của ảnh a, mông lung lơ mơ cực manh” . “Sao có thể quên màn lịch sử là cái bàn dài và chân dài a!”, “Còn đuổi theo Tomas chảy nước miếng ha ha ha.”

https://thuviensach.vn

Viên Thụy thấy bình luận ngày càng hăng, cảm giác mặt mình hơi sưng.

Trịnh Thu Dương buổi sáng về nhà thay quần áo xong lại qua bên mẹ hắn, đem cháo trứng muối Viên Thụy làm đổ ra bưng cho mẹ Trịnh ăn.

Mẹ Trịnh vừa rửa mặt xong, buộc đuôi ngựa, bà chăm sóc da mặt không tệ, nếu không nhìn kỹ mặt, dáng người vẫn còn yểu điệu giống như thiếu nữ, do hôm qua đã ngủ đủ, khí sắc hôm nay so với hôm qua tốt lên rất nhiều. “Cháo này không tệ.” Mẹ Trịnh uống hơn nửa chén, nói, “Hiện tại mấy chỗ bán cháo sáng sớm đều cho thêm kiềm, cái này không có, hương vị cũng tốt, mua ở đâu? Có dịch vụ giao hàng không?”

Trịnh Thu Dương bất động thanh sắc nói: “Không phải mua, từ trong nhà mang theo.”

Mẹ Trịnh đẩy chén ra, không nói.

Trịnh Thu Dương cũng không chủ động đề cập tới Viên Thụy, chỉ dỗ dành: “Mẹ đừng giận nữa, chuyện đã thành như vậy mẹ có tức giận cũng không thể nhét hai đứa nhỏ kia vào trong bụng mẹ nó lại, trước tiên phải chú ý tới sức khỏe, sau đó chúng ta đi tiếp bước tiếp theo.”

Mẹ Trịnh liếc hắn một cái, nói: “Bước tiếp theo? Có dự định gì?”

Trịnh Thu Dương tự nhủ, đương nhiên là phải vạch rõ ranh giới với tra nam, nhưng hắn không biết mẹ hắn nghĩ như thế nào, không dám nói ra.

Mẹ Trịnh nói: “Có phải con cảm thấy lúc này mẹ nhất định sẽ tách khỏi ba con không?”

Trịnh Thu Dương hiểu ý bà, khuyên nhủ: “Mẹ, mẹ đừng hồ đồ.”

Mẹ Trịnh cười lạnh một tiếng.

https://thuviensach.vn

Giữa trưa, Viên Thụy vừa xào cho mình một đĩa khoai tây sợi thì Trịnh Thu Dương trở về. “Dì sao rồi?” Viên Thụy hỏi anh, “Anh ăn cơm chưa?”

Trịnh Thu Dương nói: “Mẹ hẹn người ta đi thẩm mỹ, anh chưa ăn, em làm gì vậy?”

Viên Thụy ở một mình, chỉ định ăn cơm với khoai tây sợi, nói: “Để em làm thêm hai món, có thịt bò với xương sườn, anh muốn ăn cái gì?”

Trịnh Thu Dương cởi áo khoác đi rửa tay, nói: “Đơn giản thôi, cà chua xào trứng là được rồi, anh bây giờ đói đến mức ăn luôn hai tô cơm cũng được.”

Viên Thụy tay chân lanh lẹ đi xào một đĩa cà chua trứng lớn, lại trộn thêm dưa leo, đỏ vàng xanh ba màu phối hợp, thơm ngon sặc sỡ tạo cảm giác thèm ăn. Cậu xới hai chén cơm, sau đó lại cắt ớt trộn với khoai tây rồi đặt lên bàn.

Trịnh Thu Dương hai ba hớp đã ăn hết chén cơm trắng kia, Viên Thụy lại bới thêm một chén cho anh, anh mới thả chậm tốc độ lại ăn cùng đĩa cà chua trứng.

Viên Thụy hỏi: “Dì còn có tâm trạng đi thẩm mỹ, có phải đã thông suốt rồi không?”

“Thông suốt cái gì?” Trịnh Thu Dương thở dài, nói, “Mẹ suốt ngày lướt Tianya, một lòng muốn làm nữ thần báo thù.”

Viên Thụy: ” . . .”

Trịnh Thu Dương nói: “Em biết mẹ hẹn ai cùng đi thẩm mỹ không?”

Hắn bán cái nút thắt [4] đi, nói: “Mẹ Trịnh Thiệu Dương.”

https://thuviensach.vn

[4]nút thắt : chỗ lý thú nhất, hấp dẫn nhất trong tiểu thuyết, hí kịch, cũng ví với mấu chốt sự việc

Truy cập fanpage https://www.face book.com/webtruyen onlinecom/ để tham gia các event hấp dẫn.

Viên Thụy cực kỳ chấn động, nói: “Hai dì muốn làm gì?”

Trịnh Thu Dương nói: “Cụ thể thì không biết, nhưng nhìn cũng biết, hai người tám phần mười là đã thống nhất mặt trận, không có ý định để cho ông già anh sống khá giả.”

Viên Thụy não bổ đủ loại máu chó ân oán của nhà giàu, nói: “Vậy anh và anh của anh có ý kiến gì?”

Trịnh Thu Dương bất đắc dĩ nói: “Anh thì ý kiến được gì, mẹ anh cũng sẽ không nghe, đoán chừng Trịnh Thiệu Dương cũng giống như vậy, điểm giống nhau nhất giữa cả hai là mình nói gì mẹ cũng không nghe và vợ mình mẹ cũng không thích.”

Viên Thụy có chút xấu hổ, cường điệu nói: “Bạn trai, bạn trai!”

Trịnh Thu Dương không nghe, dùng đầu đũa sạch chọt chọt mặt Viên Thụy, cười nói: “Nhưng vợ hắn lại đặc biệt thích vợ anh.”

. : .

https://thuviensach.vn

VIÊN TIÊN SINH LUÔN KHÔNG VUI

Từ Từ Đồ Chi
www.dtv-ebook.com

Chương 73: Chủ Nghĩa Gia Trưởng

Chủ nghĩa gia trưởng

.

Viên Thụy lại nhớ tới chuyện trúng thưởng hôm nay, vui rạo rực kể cho Trịnh Thu Dương nghe, nói: “Em còn tưởng chắc là không được nhận rồi, kết quả chị Linh Linh gọi tới phê chuẩn cho, 233 tệ đó còn nằm trong tài khoản của Tiểu Triệu, buổi chiều em sẽ nói với cậu ấy, đúng lúc có thể mua cho anh bao vô-lăng mới, cái kia của anh hơi cũ rồi.”

Trịnh Thu Dương vừa cảm thấy buồn cười vừa cảm thấy ngọt ngào, cười tủm tỉm nói: “Ừ.”

Viên Thụy lại vui vẻ nói: “《 Ai là hung phạm 》 bản Trung đã chọn được tên mới rồi, tên là《 Đại thám tử 》, thứ 4 quay tập đầu tiên, đến lúc đó em có thể đi ra ngoài rồi!”

Trịnh Thu Dương chợt nhớ, cuộc thi thiết kế cũng đúng lúc bắt đầu đăng ký tham gia ngày đó.

Hắn có chút lòng tin đối với bản thân, ít nhất vào vòng trong khẳng định không thành vấn đề, đối với nhà thiết kế không có tiếng tăm gì như hắn mà lại có thể vào vòng trong của một cuộc thi lớn, cũng đã thành công rất lớn, cũng rất có lợi đối với việc tìm việc hoặc tự kinh doanh.

https://thuviensach.vn

Chuyện xảy ra như vậy, hắn manh động định nhân cơ hội này không tới Đá Quý Vân Xương đi làm nữa. Nhưng bộ trang sức hắn thiết kế vẫn chưa gia công xong, bản thiết kế này đối với cá nhân hắn chiếm một sắc thái rất lớn, nếu như bây giờ hắn từ chức, người thay thế hắn rất có khả năng sẽ thay đổi hoàn toàn tâm huyết của hắn. Hơn nữa cân nhắc đến chuyện ba hắn hiện tại cũng không còn đi làm ở công ty, cha con họ sẽ không công khai chạm mặt xấu hổ, hắn liền quyết định đi làm như thường, đợi công việc trong tay kết thúc mỹ mãn rồi mới từ chức.

Buổi chiều hắn quay lại công ty đi làm.

Sau khi Viên Thụy ngủ trưa, tỉnh lại thì xem truyện Conan.

Chạng vạng, Trịnh Thu Dương còn chưa trở lại, Phương Sĩ Thanh đã về trước.

Viên Thụy: "… ."

Phương Sĩ Thanh bất mãn nói: "Biểu cảm của mày là sao đây? Không chào đón tao?"

Viên Thụy che dấu nói: "Không có…Sao mày vẫn chưa về nhà?"

Phương Sĩ Thanh cây ngay không sợ chết đứng, nói: "Tao là bỏ nhà đi, sao có thể tự động trở về?"

Viên Thụy: "… Nga."

Trịnh Thu Dương ở dưới lầu thấy xe Phương Sĩ Thanh, vào nhà thì thấy hắn tứ chi chỏng vó nằm trên ghế sô pha xem TV, Viên Thụy thì lại giống như một tiểu nha hoàn số khổ ở nhà bếp nấu cơm, lập tức phát cáu, đi qua đạp Phương Sĩ Thanh một cước, mắng: "Đồ ngu, mày không về nhà, chồng mày sẽ bị hồ ly tinh quyến rũ bỏ đi, đến lúc đó mày cũng đừng có khóc."

https://thuviensach.vn

Phương Sĩ Thanh bị đạp đau nhe răng nhếch miệng, cãi lại: “Ai quyến rũ ai, mày đừng tưởng tao không biết mày đang nghĩ cái gì, tao và Viên Thụy trong sạch, là bạn bè trong sạch, mày bớt tưởng tượng ba cái thứ dâm dục rác rưởi ở trong đầu đi.”

Trịnh Thu Dương nói: “Ít nói nhảm, mày không đi tao sẽ đá văng mày ra!” Hắn làm bộ muốn động thủ.

Phương Sĩ Thanh kêu thảm một tiếng, hét lớn: “Viên Thụy! Mau ra đây!”

Viên Thụy vừa lau tay vừa chạy ra, “Hai người làm gì đó?”

Trịnh Thu Dương nói: “Nó… .”

Hắn còn chưa nói xong, Phương Sĩ Thanh đã giả khóc nói: “Viên Thụy! Ông xã mày ăn đậu hủ tao!”

Trịnh Thu Dương: “… .”

Viên Thụy khẽ giật mình, đột nhiên: “Ha ha ha.”

Phương Sĩ Thanh: “… . Mày cười cái gì?”

Viên Thụy vui ra mặt nói: “Xem ra ảnh thật sự cong rồi.”

Trịnh Thu Dương: “… .”

Phương Sĩ Thanh đâm đầu vào gối, thật sự là chịu hết nỗi rồi.

Kỳ thật nếu Trịnh Thu Dương chịu nhẹ nhàng thương lượng cùng Phương Sĩ Thanh, hắn cũng sẽ không ở lỳ trong nhà vợ chồng son người ta, hiện tại Trịnh Thu Dương như vậy, hắn càng giống như trẻ con, mày muốn tao đi, tao càng không đi, cho mày tức chết hừ hừ.

https://thuviensach.vn

Hai người họ cũng không náo loạn nữa, mỗi người ngồi ở một góc sô pha xem đá banh, Viên Thụy ở trong bếp nấu cơm.

Ăn xong cơm tối, Trịnh Thu Dương và Viên Thụy xem một bộ phim tiên hiệp, Phương Sĩ Thanh xem cảm thấy không có ý nghĩa, liền rất thức thời trở về phòng lên mạng đọc truyện, cũng không phải là không muốn quấy rầy thế giới hai người, chỉ là không muốn bị người ta điềm điềm mật mật show ân ái hành hạ bản thân.

Xem xong phim, Viên Thụy đi tắm, lúc đi ra thấy Trịnh Thu Dương dựa vào đầu giường, cầm một quyển sổ ghi ghi chép chép.

“Anh làm gì đó?” Viên Thụy lại gần xem, phát hiện Trịnh Thu Dương đang ghi sổ chi tiêu, vô cùng kinh ngạc, trong cái nhà này, tính toán là độc quyền của cậu a!

Trịnh Thu Dương nói: “Xem xem phải tiết kiệm như thế nào.”

Viên Thụy: “… . Anh bị làm sao hả?”

Trịnh Thu Dương thò tay bắt lấy cậu ôm vào trong lòng, chỉ vào mấy con số cho cậu xem, nói: “Em xem, hiện trong tay anh có một chiếc xe SUV trị giá 1.800.000 tệ, cổ phiếu trong tương lai cộng lại không đến 2.000.000, 2.300.000 tiền gửi ngân hàng có kỳ hạn đều ở chỗ em, tiền lương trong thẻ còn hơn 46.000. Anh định cuối tháng 12 từ chức, ít nhất trước khi sang tháng 3 năm sau phải tìm được việc làm. Nhưng có khi không tìm được công việc phù hợp. Cổ phiếu nhất thời không bán ra được, tiền gửi tiết kiệm của anh kỳ hạn là 3 năm, bây giờ rút ra sẽ lãng phí tiền lãi, nói cách khác tiền quỹ chỉ có hơn 40.000 để sinh hoạt, trong khi Tết đến cũng cần phải xài, nếu không tiết kiệm, chúng ta ngay cả thịt cũng không có mà ăn.”

Viên Thụy trợn mắt cực to, hỏi: “Sao anh không tính luôn tiền của em?”

https://thuviensach.vn

“Đúng rồi, anh còn một chiếc Harley đang để trong kho chỗ mẹ anh, trước kia anh rất thích đua, hiện tại đã vô dụng, bán đi được rồi.” Trịnh Thu Dương lại bắt đầu ghi nhớ, không để ý nói, “Tiền của em là tiền của em.”

Viên Thụy cẩn thận nói: “Có phải, anh sợ người ta nói anh ăn cơm mềm [1]?”

[1] Ăn cơm mềm (trai bao) : Một câu nói của người Thượng Hải. Trước kia là chỉ đàn ông con trai bám váy phụ nữ sống. Theo xã hội phát triển, hiện nay xuất hiện rất nhiều tiểu bạch kiểm được bao dưỡng, dần dần trở thành một cách sống. Hoặc chỉ nếu như kinh tế nhà trai khó khăn sẽ nhờ nhà gái giúp đỡ.

Còn có ý chỉ những người đàn ông (không có khả năng tài chính) đối đãi với phụ nữ hết sức săn sóc, và những phụ nữ đó cũng cam tâm tình nguyện nuôi sống họ. (Theo baike)

Trịnh Thu Dương đương nhiên không thừa nhận, không được tự nhiên nói: “Không có, tiền của em trước hết cứ để dành đi, đợi chúng ta về già rồi lại dùng.”

Viên Thụy không nói nữa, yên lặng bẻ ngón tay.

Trịnh Thu Dương chợt nhớ, Viên Thụy cũng là nam đó a, có khi nào nghe hắn nói như vậy nên mất hứng? Hắn lại vẽ rắn thêm chân giải thích nói: “Chủ yếu là mẹ của anh, mẹ tiêu tiền rất phí, anh xem hóa đơn của mẹ mỗi tháng chỉ mua quần áo mua túi xách mua đồ trang điểm đi thẩm mỹ viện đã hết 10 mấy nghìn, chơi mạt chược tiền thua bằng giá một cái lốp xe của anh, hiện tại chỉ mong mẹ về sau đừng giày vò bản thân, thân thể khỏe mạnh đừng xảy ra chuyện gì.”

Viên Thụy nói: “Ừm.”

Trịnh Thu Dương: “… .”

https://thuviensach.vn

Ừm cái gì mà ừm? Hắn thật sự không quen kiểu đánh đố bí hiểm này cùng Viên Thụy, dứt khoát hỏi trực tiếp: “Có phải em mất hứng không?”

Viên Thụy quay đầu nhìn anh, không đầu không đuôi nói: “Thu Dương, thực ra em rất dễ nuôi.”

Trịnh Thu Dương: “… .”

Viên Thụy còn nói: “Em cũng không thích ăn thịt.”

Trịnh Thu Dương sửng sốt một phút, nhịn không được cười rộ lên.

Viên Thụy mặt hơi đỏ, ôm lấy Trịnh Thu Dương, nhỏ giọng nói: “Bộ dáng chủ nghĩa gia trưởng của anh cực ngầu cực đẹp trai a!!” (Đ : …. câm nín ►_◄)

Trịnh Thu Dương mềm từ bả vai mềm đến tim, ôm eo Viên Thụy đặt lên gối hung hăng hôn cậu.

Trong phòng khách Phương Sĩ Thanh đối với điện thoại một mực không reng quả thật ấm ức muốn chết, tại sao Vương Tề còn chưa chịu xuống nước dỗ hắn về nhà?

Hắn đi ra ngoài rót ly nước uống, lúc quay lại mơ hồ nghe được thanh âm chủ nhà bên trong phòng, bát quái thành tính hắn sao có thể buông tha cơ hội này, lập tức đến gần ghé sát vào trên cửa nghe ngóng, còn chưa tới 10 giây đã cứng người.

Chạy về phòng một bên quay tay một bên gạt lệ, đã là thụ bỏ nhà đi, tại sao phải đi nghe cái này, thật sự là làm nghẹn chết người.

Trịnh Thu Dương viết xong thư từ chức, chỉ chờ công việc kết thúc là đưa đơn, ai ngờ không đợi đến lúc hắn từ chức, bánh răng Đá quý Vân Xương đã đổi vòng.

https://thuviensach.vn

Mẹ hắn cùng mẹ Trịnh Thiệu Dương thật sự liên thủ tàn nhẫn đặt bẫy ba hắn.

Năm xưa ba hắn ở bên ngoài nuôi mẹ hắn làm vợ bé, trong khi ba mẹ Trịnh Thiệu Dương là cũng là yêu nhau rồi cưới hỏi đàng hoàng, Trịnh phu nhân đương nhiên cũng tổn thương vô cùng, nhưng ba Trịnh khăng khăng nói là do mẹ hắn quyến rũ ông, ông chỉ là nhất thời trượt chân, Trịnh phu nhân nhớ lại tình cảm năm xưa và vì con mình mà chịu đựng, nhưng bà rốt cuộc không phải dạng con gái xuất thân gia đình bình thường không có kiến thức gì giống như mẹ Trịnh, sau khi phát hiện cô vợ bé này cũng sinh con trai, liền buộc ba Trịnh ký một bản thỏa thuận, đem 15% cổ phần công ty Đá Quý Vân Xương chuyển qua tên của bà, hơn nữa còn hứa hẹn quyết sẽ không tái phạm, nếu không liền tay trắng ra đi [2].

[2] 净身出户: Tịnh thân xuất hộ, dùng để chỉ lúc hai bên quyết định ly hôn, bên A đưa ra yêu cầu bên B không được chia bất kỳ tài sản chung nào, điều này hoàn toàn không có căn cứ pháp luật, mà chỉ dựa vào thỏa thuận lúc trước giữa hai bên

Lại nói tiếp, Trịnh phu nhân và mẹ Trịnh cũng xem như là nữ nhân có cùng tính cách, vì một tra nam mà tranh đấu mệt mỏi nửa đời người, khi già rồi mới phát hiện mười mấy năm qua đã chọn sai người.

Loại tình cảm này của phụ nữ giống như động vật, lúc yêu nhu tình như nước, khi tuyệt tình thì độc ác giống như **. W.e.b.T.r.u.y.e.n.O.n.l.i.n.e.c.o.m

Mẹ Trịnh giả vờ rộng lượng, chủ động liên hệ ba Trịnh, tỏ vẻ có thể tha thứ cho ông, nhưng trải qua chuyện này rồi luôn cảm thấy không có gì để bảo đảm, muốn ký một bản thỏa thuận, chứng minh hai người nhiều năm qua đã có quan hệ vợ chồng, tương lai nếu có biến cố gì cũng có thể có giải quyết. Ba Trịnh đã quen loại giấy tờ này, hầu như không cần xem bên trong

https://thuviensach.vn

viết gì đã lưu loát ký tên. (Đ : =_=! 2 bà mau giải thoát để bớt đau khổ đi, loại tra nam này….)

Sau đó Trịnh phu nhân lập tức đi lên toà án tố tụng, đem hai bản thỏa thuận này đưa lên toà án.

Tội trùng hôn [3] là chuyện nhỏ, tay trắng ra đi là chuyện lớn, lên tòa là chuyện nhỏ, mất mặt là chuyện lớn. Rất ít khi leo lên báo scandal Đại vương Đá quý năm 59 tuổi, rốt cục cũng đuổi kịp thời đại, lên thẳng trang nhất.

[3] Kết hôn với một người khác trong khi mình đã có vợ hoặc có chồng, vi phạm chế độ 1 vợ 1 chồng

Trịnh Thiệu Dương ở Đá Quý Vân Xương vẫn hoạt động công ty như thường, dù có hay không có Trịnh lão tiên sinh cũng không gì khác biệt, Trịnh Thiệu Dương gần như không bị chuyện ba mẹ lên tòa thẩm vấn ảnh hưởng chút nào, mỗi ngày vẫn đi làm như thường lệ, Trịnh phu nhân cũng không quan tâm đấu khẩu với con dâu, vợ chồng họ ngược lại thanh tĩnh.

Mẹ Trịnh Thu Dương thì chuyển ra khỏi căn nhà kia, tiền để dành của bà không ít, còn có vài căn hộ nhỏ, con trai cũng hiếu thuận, một chút cũng không sợ cuộc sống sinh hoạt về sau không có chỗ dựa.

Chỉ là vẫn chưa thích đối tượng của con trai lắm thôi.

Mà Viên Thụy sau khi nghe Phương Sĩ Thanh bát quái kể lại sóng gió Trịnh gia, càng sợ mẹ chồng hơn.

. : .

https://thuviensach.vn

VIÊN TIÊN SINH LUÔN KHÔNG VUI

Từ Từ Đồ Chi
www.dtv-ebook.com

Chương 74: Đại Thám Tử

Đại Thám Tử

.

Cậu không có ý dò hỏi Trịnh Thu Dương chuyện này, nhưng Trịnh Thu Dương giúp mẹ chuyển nhà, trở về chủ động nói với cậu: “Mẹ của anh chuyển nhà, là căn trước kia mẹ muốn hai chúng ta tới ở, may mà lúc đó đã dọn dẹp hết rồi, đồ đạc cũng đầy đủ hết, anh hôm nay đi xem, môi trường xung quanh còn tốt hơn nơi mẹ ở trước kia.”

Viên Thụy muốn nói lại thôi nói: “Ừ, vậy là tốt rồi.”

Trịnh Thu Dương nói: “Sao vậy? Có chuyện gì nói đi.”

Viên Thụy do dự một lát, hỏi: “Anh không hỏi dì có muốn ở cùng anh không sao?”

Trịnh Thu Dương: “. . .”

Viên Thụy lo lắng nói: “Dì tuy đã trả thù thành công, nhưng trong lòng chắc chắn cũng không vui, dì trước kia yêu ba anh như vậy, cho dù không cùng nhau sinh hoạt mỗi ngày, nhưng ít nhất thỉnh thoảng vẫn đến ở cùng dì, còn có chút hi vọng, ít nhiều cũng vui vẻ, giờ chỉ còn lại có một mình dì rồi.”

https://thuviensach.vn

Trịnh Thu Dương nhịn không được hỏi: “Vậy nếu mẹ muốn anh đến ở cùng, em làm sao bây giờ?”

Viên Thụy đã sớm nghĩ tới vấn đề này rồi, cậu đương nhiên không nỡ cùng Trịnh Thu Dương tách ra, nhưng lại sợ Trịnh Thu Dương khó xử, cứng rắn bày ra bộ dạng không sao cả nói: “Dù sao thì em cũng sắp đi làm lại rồi, công việc sau này cũng rất bận rộn, chờ đến lúc em nghỉ ngơi, anh lại xin phép dì trở về.”

Trịnh Thu Dương: “. . .”

Hắn biết rõ Viên Thụy không có giả vờ, cũng bởi vì cái không giả vờ đấy, mới vừa ngốc vừa đáng quý.

Hắn cười nói: “Anh hỏi mẹ rồi, mẹ nói không muốn ở cùng anh, anh lớn lên quá giống ba, mỗi lần mẹ nhìn thấy còn buồn phiền hơn.”

Viên Thụy mở to mắt, có hơi cao hứng lại không dám thể hiện rõ ràng, cẩn thận xác thực: “Thật sao?”

Trịnh Thu Dương gật đầu nói: “Đương nhiên là thật, mẹ hiện giờ hận ba anh thấu xương.”

Viên Thụy tin thật, thầm thả lỏng nhẹ nhàng thở ra, nói: “Vậy, vậy cách ngày anh lại đi thăm dì đi.”

Trịnh Thu Dương chìa tay dùng sức xoa đầu cậu.

Lúc dọn nhà cho mẹ, Trịnh Thu Dương thuận miệng hỏi mẹ có muốn dọn đến ở cùng bọn họ hay không, kỳ thật hắn cũng biết mẹ hắn sẽ không đáp ứng, nhưng lại không ngờ rằng mẹ lại vì câu nói này mà trở mặt, lôi Viên Thụy ra mắng cẩu huyết lâm đầu, nói Viên Thụy muốn thấy mình để chê cười, bà mới không cho cậu thực hiện được, càng nói càng khó nghe, nói trước kia đã cảm thấy Viên Thụy giả ngu, kỳ thật tâm nhãn so với

https://thuviensach.vn

người khác còn cao hơn, cái video kia nói không chừng là chính bản thân cậu tìm người quay để lăng xê bản thân; Còn thế lực hả, thích nhất là ôm bắp đùi, ai đỏ là cậu đi thân cận với người đó; Còn nói trong giới người mẫu rất bẩn, cậu chỉ là người mẫu hạng 18 quèn dựa vào cái gì mà có thể cùng các nghệ sĩ ưu tú khác tham gia show thực tế, nội tạng dơ bẩn còn không phải việc cũng đã làm qua sao, trên Tianya đã nói tất cả, cậu hiện tại được tham gia vào show bản quyền nước ngoài cũng là nhờ ôm đùi Lương Tỳ, Lương Tỳ trên Tianya lại là một Playboy nam nữ không chừa, Viên Thụy sao có thể ôm được đùi của hắn —— Mẹ nói: "Chính con nghĩ cho kỹ đi!"

Trịnh Thu Dương có thể nghĩ cái gì, vứt câu "Con nghĩ cho kỹ đi" ra khỏi đầu, sau khi chuyển nhà xong một câu cũng không nói mà nhanh chóng rời khỏi, về nhà.

Hắn kỳ thật rất tức giận, mẹ hắn quanh năm lăn lộn trên Tianya, không có khả năng tin mấy lời đồn nhảm này, nói trắng ra là muốn mượn đề tài để nói chuyện của mình, bản thân mất hứng, lấy Viên Thụy ra để mắng cho hả giận. Nhưng phận làm con không thể so đo, mẹ chướng mắt Viên Thụy, không sao, hắn cảm thấy tốt là được rồi.

Hôm nay quay《 Đại Thám Tử 》- Tập 1, Viên Thụy rốt cục có thể đi ra ngoài.

Cậu 6 giờ đã rời giường, đứng trước gương hào hứng bừng bừng ăn diện cho bản thân, bởi vì thời gian còn sớm, Trịnh Thu Dương cũng không vội ngồi dậy, nằm trên giường nhìn cậu thay quần áo rồi lại vuốt gel cả buổi, cảm thấy cậu rất có tinh thần, vô cùng đáng yêu, nói: "Anh tiễn em đi, em lâu như vậy không ra ngoài, chắc cũng không còn ai quay hay chụp lén."

"Không cần, em 7 giờ đi rồi, Tiểu Triệu đang trên đường tới." Viên Thụy đứng trước gương soi soi, quay đầu nhìn Trịnh Thu Dương cười nói,

https://thuviensach.vn

“Em đi anh còn ngủ được nửa tiếng nữa.”

Trịnh Thu Dương nghe Triệu Chính Nghĩa sắp đến rồi thì thôi, kỳ thật hắn cũng không buồn ngủ, chỉ là nằm trên giường không muốn động.

Viên Thụy còn nói: “Hôm nay sẽ gặp các khách mời còn lại, còn có tổ tiết mục, tất cả đều là lần đầu tiên hợp tác, em muốn để lại cho người ta ấn tượng tốt. Anh xem, em nhìn đẹp trai không?”

Trịnh Thu Dương giả vờ quan sát đánh giá, nói: “Em tới đây.”

Viên Thụy hướng bên giường đi tới.

Trịnh Thu Dương còn nói: “Gần thêm chút nữa.”

Viên Thụy lại đến gần chút nữa, đứng ở cạnh giường, buồn bực nói: “Có phải là gần đây vẽ nhiều quá, anh lại tăng độ rồi?”

Trịnh Thu Dương vươn hai cánh tay từ trong chăn ra, mở hai ra tay, nói: “Cục cưng muốn ôm một cái.” (Đ : Ặc =)))

Viên Thụy: “. . . Ha ha ha.”

Cậu nằm sấp xuống, cách chăn ôm lấy Trịnh Thu Dương, vốn định ôm một cái rồi thôi, Trịnh Thu Dương ngược lại không buông tay, rầm rì nói: “Hun cục cưng.”

Viên Thụy lại hun anh một cái.

Trịnh Thu Dương được voi đòi tiên nói: “Sờ JJ của cục cưng nữa.”

Viên Thụy: “. . .”

Trịnh Thu Dương dùng chân đá chăn, nghịch nói: “Không sờ cục cưng sẽ khóc.”

https://thuviensach.vn

Viên Thụy gục ở trên người anh cười đến toàn thân phát run.

Trịnh Thu Dương cũng không thật sự muốn cho cậu thẩm du cho mình, chỉ là miệng tiện nói đùa, thấy cậu bị chọc cười, bản thân cũng cười rộ theo.

Viên Thụy cười đã rồi, ngẩng đầu lên nhận xét: “Thu Dương, anh bán manh quá. . .”

Trịnh Thu Dương có chút chờ mong, Viên Thụy sẽ khen hắn thế nào?

Viên Thụy trung thực nói: “Quá gớm.”

Trịnh Thu Dương: “. . .”

Viên Thụy: “Ha ha ha.”

Trịnh Thu Dương phẫn nộ nhấc chăn lên lôi cả người cậu vào, đến cuối cùng vẫn bắt cậu phải sờ JJ lớn cục cưng.

Triệu Chính Nghĩa ở dưới lầu đợi hơn 10 phút mới nhận được người, bất quá Viên Thụy từ trước đến nay không đi trễ, kịp giờ là được.

Viên Thụy ở trong nhà nửa tháng, ngoại trừ Trịnh Thu Dương và Phương Sĩ Thanh còn chưa thấy qua người thứ 3, lúc thấy Triệu Chính Nghĩa có phần kích động.

Triệu Chính Nghĩa lại không tâm tư linh thông, bị cậu nhìn chăm chú nhiệt tình, ngược lại xin lượng thứ nói: “Viên ca tôi sai rồi, tôi sẽ lập tức trả 233 tệ kia lại cho anh.”

Viên Thụy nghĩ thầm, cậu căn bản không có ý này a! Bất quá, cậu đã nhiều lần nghĩ cách đòi tiền Triệu Chính Nghĩa, nhưng lại không thể không biết ngượng mở miệng đòi 200 tệ hơn này, đáp ứng mua bao vô-lăng cho

https://thuviensach.vn

Trịnh Thu Dương còn chưa có mua, Triệu Chính Nghĩa đã chủ động đưa cho cậu, thật sự quá tốt!

Cậu vui sướng nói: “Được được, thanh toán qua số di động của tôi đi.”

Triệu Chính Nghĩa tự nhủ, thậm chí còn không thèm khí khách! Đồ keo kiệt!

Nửa tiếng sau, bọn họ đến địa điểm quay, Triệu Chính Nghĩa uống cà phê Viên Thụy mua cho, ăn sandwich Viên Thụy mua cho, cảm thấy Viên ca của hắn thật tốt.

《 Đại Thám Tử 》là hàng ngoại nhập, vì để đủ yêu cầu qua kiểm duyệt trong nước, tổ tiết mục phải điều chỉnh rất nhiều so với nguyên bản, đầu tiên là đổi đội hình người bình thường sang toàn bộ minh tinh, trong 13 vị khách mời, Lương Tỳ là lão đại show truyền hình thực tế trong nước, còn Viên Thụy là thành viên chiếm cứ đầu bảng mấy tháng liên tiếp, những người khác hoặc là nhân vật mới trong hai năm nay chạm tay có thể bỏng, hoặc là thần tượng thành danh đã lâu không già, dù không bì kịp Lương Tỳ, độ chú ý cũng không bằng Viên Thụy, nhưng đều là nghệ sĩ có số lượng fan đông đảo và trung thành tận tâm, nhờ vậy, ít nhất ratting cũng đã có bảo đảm cơ bản.

Lại đến việc hạn chế hình ảnh, nguyên bản là một chương trình có cảnh giết người vô cùng chân thật, hiệu quả make-up và đạo cụ khá khoa trương khiến cho hình ảnh có hơi máu me, mà trong nước lại không phân cấp, trên internet cũng muốn cân nhắc độ tuổi người xem, vì vậy phần này lại phải sửa chữa, chỉ vẻn vẹn chiếu cảnh mập mờ hành hung hoặc lời độc thoại của hung thủ.

Chương trình này tổng cộng 9 tập, bắt đầu từ…

Tập 1 – Tổ đạo diễn tạm thời diễn vai “Người bị hại”, sau mỗi một tập, “Người bị hại” và “Hung thủ” chính là 1 trong 13 vị khách mời. Mỗi

https://thuviensach.vn

một tập quay ba ngày, ngày đầu tiên là quay cảnh điều tra tại hiện trường gây án, mọi người sẽ ở hiện trường và "Phòng chứa thi thể" để tìm những manh mối hữu dụng, ngày thứ hai thì khiêu chiến nhiệm vụ, tổ tiết mục cung cấp nhiệm vụ có liên quan đến vụ án, các khách mời sẽ thi chạy trí nhờ với thời gian, còn phải cạnh tranh lẫn nhau, khách mời đầu tiên giải ra đáp án sẽ được tổ tiết mục cho thêm manh mối, ngày thứ ba mỗi người sẽ vào một phòng riêng để phỏng vấn cùng tổ đạo diễn, nói ra toàn bộ suy luận vụ án cùng với đối tượng mà bản thân nghi ngờ. Sau đó tổ tiết mục sẽ căn cứ biểu hiện ba ngày này, tổng hợp điểm mỗi người, ai có số điểm cao nhất sẽ đạt danh hiệu Đại Thám Tử, người có số điểm thấp nhất vì biểu hiện không tốt, khó coi sẽ bị loại bỏ, mà hình thức đào thải, đó là người "Giết hại" ở tập này, sẽ trở thành "Người bị hại" ở vụ án tập tiếp theo.

Những vấn đề này trước khi ký hợp đồng cũng đã nói rõ, vì Viên Thụy không tiện ra ngoài, sau khi xác định tham gia, tổ đạo diễn liền thông qua weixin liên hệ với cậu, hiện tại đã đến địa điểm chỉ định, cũng là đạo diễn liên hệ trước đó tới đón cậu.

Đạo diễn nhiệt tình nói: "Lương Tỳ sáng sớm đã tới rồi, đang ở bên trong, cậu cũng vào trong đợi đi a."

Đạo diễn đưa cậu tới cửa rồi đi, vừa vào cửa đã thấy Lương Tỳ đang chơi điện thoại một mình bên trong.

Viên Thụy đã lâu không gặp, biết rõ mình có thể tham gia chương trình này cũng là nhờ phúc của hắn, vội cung kính chào hỏi: "Lương ca khỏe, vẫn không có cơ hội nói lời cảm ơn với anh."

Lương Tỳ nhìn cậu, bày ra bộ dáng "Đại ca dạy chú em làm người", nói: "Đường tôi đã cho cậu rồi, có thể sống bao lâu thì phải xem vận mệnh bản thân, thời điểm mấu chốt đừng có phạm lỗi gì ngu xuẩn, nếu khiến tôi mất mặt, thì cậu xong đời rồi."

https://thuviensach.vn

Viên Thụy có hơi sợ hắn, nhỏ giọng nói: “Lương ca anh yên tâm, tôi mỗi ngày đều xem Conan, nhất định có thể sống thật lâu.”

Lương Tỳ xùy~~ một tiếng, vô cùng ghét bỏ.

“Thật sự không có kịch bản sao?” Triệu Chính Nghĩa ở bên ngoài nói chuyện phiếm với đạo diễn, tò mò hỏi, “Các người cũng không biết ai sẽ bị ‘Giết’ ở tập nào?”

Điều này đạo diễn khẳng định mười phần nói: “Thật sự không có, tổ tiết mục không có thao tác [1] không gian, ban giám khảo chấm điểm khách mời cũng không phải tổ đạo diễn, mà là mời các chuyên gia trinh thám có chuyên môn đến cùng suy luận tình tiết, người ta muốn chấm điểm như thế nào chúng tôi không kiểm soát được. Lúc ký hợp đồng cũng có nói, có thể sống được mấy tập thì sẽ trả thù lao mấy tập.”

[1]dựa theo yêu cầu kỹ thuật và trình tự nào đó để tiến hành hoạt động

Triệu Chính Nghĩa vẫn không quá tin tưởng, nói: “Cũng không phải không thể khống chế a, nếu Lương ca phải dừng ngay tập 1, các người dám để cho anh ta ‘Chết’ sao?”

Đạo diễn: “. . . Người anh em, đừng nói xui như vậy được không?”

Bạn đang ❓

Chạng vạng tối ngày thứ ba , ban giám khảo công bố điểm ba ngày hôm nay, Lương Tỳ điểm xếp cuối, quay xong tập 1 đã bị “Giết” rồi.

Huy chương Đại Thám Tử, dừng ngay trước ngực Viên Thụy. (Đ : Còn ai chê IQ của Tiểu Viên nhà tui nữa ko ╮ (╯ ▽ ╰) ╭ =)))))

. : .

https://thuviensach.vn

VIÊN TIÊN SINH LUÔN KHÔNG VUI

Từ Từ Đồ Chi
www.dtv-ebook.com

Chương 75: Nhìn Mặt Bắt Hình Dong

Nhìn mặt bắt hình dong

.

“Lương ca, thật xin lỗi anh.” Đạt được huy chương Viên Thụy đuổi theo xin lỗi Lương Tỳ, lo sợ bất an nói, “Tôi thật sự không nghĩ anh sẽ xếp cuối, sớm biết như vậy tôi liền giả ngu xếp cuối thay anh rồi.” (Đ : Dù biết em có lòng tốt nhưng em đang sát muối lên tim người ta đó =))))

Lương Tỳ: “…”

Hắn nhìn chằm chằm vào vẻ mặt chân thành hoàn toàn không giả bộ của Viên Thụy, quả thực không thể tin nỗi mình so với tên này lại xếp cuối cùng, hoài nghi hỏi: “Cái nhiệm vụ tiết lộ manh mối kia làm sao cậu giải được?”

Tuy mang danh là show trinh thám suy luận, nhưng cuối cùng cũng vẫn là một chương trình giải trí, thiết lập vụ án cũng không thật sự khó, vụ án “Kẻ giết người” trong căn phòng bí mật độ khó mới chỉ sơ cấp. Nếu đã đáp ứng tham gia chương trình này thì 13 vị khách mời ít nhiều gì cũng đã có nghe ngóng suy luận trước, ngày đầu tiên sau khi thu thập manh mối ở hiện trường “Phòng chứa thi thể”, đại khái mọi người đã thu hẹp được phạm vi hung thủ lại, nhưng mấu chốt là đối tượng bị nghi ngờ rốt cuộc là ai. Hoàn thành nhiệm vụ mới có được manh mối vụ án, điều này trở nên vô cùng quan trọng.

https://thuviensach.vn

Trong nhiệm vụ tiết lộ, nhóm khách mời bọn họ bị nhốt trong mê cung, vừa phải tìm đường ra, vừa phải chú ý tìm câu hỏi bị giấu ở góc xó xỉnh nào đó trong mê cung, người nhanh nhất rời khỏi mê cung hơn nữa còn giải được câu hỏi sẽ là người thắng cuộc, tìm đường ra cũng không khó lắm, mấu chốt là câu hỏi kia không dễ dàng như vậy.

“Đạo diễn A và đạo diễn B thi ném phi tiêu, mỗi lần ném trúng được 10 điểm, ném không trúng bia được 6 điểm, A và B ném tất cả 10 lần, tổng cộng được 152 điểm, trong đó A nhiều hơn B 16 điểm, hỏi, A và B mỗi người ném trúng bao nhiêu lần?”

Lăn lộn nhiều năm trong ngành giải trí, hơn phân nửa là vì bản thân sinh ra đã có máu nghệ thuật, đọc sách văn thơ bát cổ khoa học thường rất qua quít, cho dù trình độ cao, nhưng vì tính chất công việc quanh năm không tiếp xúc cũng sẽ nhất thời khó phản ứng kịp. 13 vị khách mời hơn phân nửa đều há hốc tại chỗ, dù Lương Tỳ lấy giấy viết ra tính toán cũng chưa chắc đúng 100%.

Chỉ có Viên Thụy, mới lấy được câu hỏi mà chỉ dùng vài giây đã cho ra đáp án chính xác, lấy được manh mối trợ giúp tìm ra hung thủ.

Lương Tỳ cho rằng Viên Thụy nhất định là vận khí giẫm phải cứt chó mù mờ đoán trúng.

Viên Thụy lại nói: “Đó là đề thi Olympic a, tôi năm lớp 6 đã giải qua.”

Lương Tỳ: “…”

Viên Thụy an ủi hắn nói: “Không giỏi toán cũng không phải là khuyết điểm, sinh làm nghệ thuật nha, có thể hiểu mà.”

Đường đường xuất thân Đại học Thanh Hoa ngành kiến trúc Lương Tỳ đành phải cắn chặt răng, chấp nhận mình là một kẻ dốt toán sinh làm nghệ thuật. Hắn ra quân thất bại, tập 1 đã ngoẻo, cảm giác cực kỳ mất mặt,

https://thuviensach.vn

một chút cũng không muốn nói chuyện với Viên Thụy, cũng không muốn phản ứng tới những người khác, nhanh chân rời khỏi đây.(Đ: =)))

Viên Thụy lại chạy bước nhỏ đuổi theo sau, liên tục gọi: “Lương ca, cái kia, Lương ca…”

Lương Tỳ bị cậu gọi đến đau đầu, cả giận nói: “Tôi hết giờ làm rồi! Cậu còn đi theo làm gì!”

Viên Thụy vẫn rất sợ hắn, không dám đến gần, áy náy nói: “Lương ca, anh bị loại đều là lỗi tại tôi, anh về nhà, có thể nào đừng trút giận lên Bách Đồ không?”

Lương Tỳ: “…”

Viên Thụy lo lắng Bách Đồ sẽ phải chịu thay cậu, nói: “Tôi biết rõ anh là vì nể mặt Bách Đồ mới bằng lòng dẫn tôi theo, tôi cũng thật sự không muốn loại anh a, khoản nợ này tôi chịu, anh nếu mang thù cũng nhớ đến tìm tôi, ngàn vạn lần đừng vì chuyện này mà khi dễ Bách Đồ.”

Lương Tỳ mắt lộ hung quang nói: “Tôi khi dễ vợ tôi? CMN chứ cậu cả ngày lén lút nhìn chằm chằm vợ tôi chảy nước miếng, có phải đánh chủ ý em ấy hay không?”

Viên Thụy hoảng hốt nói: “Không có! Thật sự không có!”

Lương Tỳ lưu manh vô lại dùng ngón tay xỉ cậu, uy hiếp nói: “Tốt nhất là không có, bằng không thì cậu xong đời.”

Viên Thụy nghĩ thầm, hôm trước anh cũng nói câu này, kết quả còn không phải chính anh “xong” trước sao.

Lương Tỳ bỏ đi, Viên Thụy nuốt lại lời muốn nói, không đuổi theo nữa mà đứng ở đó đưa mắt nhìn hắn.

https://thuviensach.vn

Hắn đi chưa xa lắm, đột nhiên nhớ chuyện gì đó, xoay người bước trở lại.

Viên Thụy ngó trái ngó phải, bốn phía không có một bóng người, có hơi sợ hãi, Lương Tỳ có phải là không nuốt trôi cục tức này nên muốn quay lại đánh cậu?

Lương Tỳ lại chỉ đến trước mặt cậu rồi đứng lại, vẻ mặt không kiên nhẫn nói: “Tôi đã nói rồi, vợ tôi không thích tiếp xúc với người lạ, lại cảm thấy con người cậu không tệ lắm, thích đi cùng cậu, cậu không có chuyện gì làm thì bồi em ấy. Về sau nếu lại bị chụp xe lắc hay dã chiến gì gì đó, tôi cũng sẽ giúp cậu xử lý, có chương trình hay sẽ dẫn cậu theo, nhưng ánh mắt và tay chân cậu quy củ chút cho tôi, nếu như tôi biết cậu chiếm tiện nghi em ấy, muốn đánh chủ ý em ấy, tôi có rất nhiều biện pháp khiến cho cậu không ngóc đầu dậy nỗi.”

Viên Thụy lập tức vô cùng khó xử, Lương Tỳ cảm thấy mình nói chuyện cũng có hơi khó nghe, sửa lời nói: “Đây không phải là đàm giao dịch, là vì vợ tôi thích cậu, em ấy xem cậu là bạn, là người một nhà, hiểu hay không?”

Viên Thụy gật gật đầu, thiếu tự nhiên nói: “Cái kia…”

Lương Tỳ: “? ? ?”

Viên Thụy xấu hổ nói: “Tôi và bạn trai không có chơi xe lắc, cũng không có đánh dã chiến, sẽ không bị chụp đâu.”

Lương Tỳ: “…”

Hắn cũng không cần quay đầu lại nha.

Buổi tối, Trịnh Thu Dương tan tầm trở về, vào cửa liền hỏi: “Hôm nay như thế nào? Đứng thứ mấy?”

https://thuviensach.vn

Viên Thụy căn bản không nỡ tháo cái huy chương kia xuống, nhảy hai bước tới trước mặt anh, vui mừng hớn hở nói: “Anh xem, huy chương Đại Thám Tử của em!”

Trịnh Thu Dương tán thưởng khoa trương nói: “Em cũng lợi hại ghê nha, mới tập đầu đã đứng nhất?”

Viên Thụy cười cong khóe mắt, hai tay vắt chéo sau lưng, như một học sinh tiểu học được nhận giấy khen .

Trịnh Thu Dương nhìn nhìn bên trong, nói: “Họ Phương đâu?”

Viên Thụy nói: “Nó nói buổi tối tăng ca, không về ăn cơm.”

Trịnh Thu Dương nghe tên kia không trở lại, cảm giác vô cùng thoải mái, duỗi tay cầm mảnh huy chương trước ngực Viên Thụy, làm bộ làm tịch nhìn.

Viên Thụy kiêu ngạo ưỡn ngực lên.

Trịnh Thu Dương nói: “Đừng có vặn vẹo, để anh nhìn kỹ.”

Viên Thụy tin thật, đi tới phía trước đứng, nói: “Vậy anh chụp cho em một tấm, đợi tập 1 chiếu xong rồi sẽ đăng weibo.”

Trịnh Thu Dương tay cầm lấy huy chương, cố ý đặt trên đầu ti Viên Thụy.

Viên Thụy nghi ngờ nói: “Có thấp quá không?”

Trịnh Thu Dương nói: “Không thấp, vừa vặn.”

Viên Thụy nói: “Ai nha, anh đừng có sờ em.”

Trịnh Thu Dương vô tội nói: “Không sờ làm sao xem?”

https://thuviensach.vn

Viên Thụy có chút xấu hổ, lén lút nghĩ, nhưng vừa sờ đã cứng nha.

Huy chương cả buổi không nhìn xong, ngực Viên Thụy lại bị sưng đau không chịu nổi.

Hai người quấn lấy nhau hôn trên ghế sô pha, kể từ khi Phương Sĩ Thanh đến nhà bọn họ ở, ngoại trừ phòng ngủ thì không thể thoải mái thân mật ở chỗ khác, sô pha-kun đã bị vắng vẻ lâu rồi.

Trịnh Thu Dương xoa xoa bóp bóp cơ ngực Viên Thụy, nói: “Sao anh cảm thấy hình như nó mềm hơn trước kia?”

Viên Thụy nói: “Dạo này không có tập thể hình, đương nhiên sẽ mềm.”

Trịnh Thu Dương trêu cậu: “Nghe nói nếu bóp càng nhiều vếu sẽ càng to ra, anh sẽ cố gắng, bóp cho em được A cup luôn.”

Viên Thụy: “… Anh đi chết đi.”

Trịnh Thu Dương mới không đi, lại nhéo nhéo chỗ đó, cười nói: “Rồi mua thêm cho em áo lót viền ren hồng, chắc chắn rất đáng yêu.”

Viên Thụy tưởng tượng một phát, vô cùng thê thảm nói: “Không thể mua màu đen sao?”

Trịnh Thu Dương: “Ha ha ha ha ha.”

Hai người điềm điềm mật mật cùng nhau nấu cơm, cùng nhau ăn xong lại cùng nhau rửa chén, đều cảm thấy không có Bát quái tinh thế giới hai người siêu hạnh phúc.

Hôm nay là thứ sáu, bộ phim tiên hiệp Viên Thụy theo dõi không phát sóng, cũng không có gì chương trình gì muốn xem, hai người chỉ mở TV làm BGM, ngả vao nhau nói chuyện phiếm.

https://thuviensach.vn

Viên Thụy kể lại chuyện Lương Tỳ bị loại, Trịnh Thu Dương cũng cả kinh, nói: “Hắn dẫn em tới đó, giờ hắn bị loại rồi có khi nào ảnh hưởng tới em hay không? Hay là hắn với tổ tiết mục tranh cãi nên bỏ đi luôn?”

Viên Thụy nói: “Không phải, tổ tiết mục cũng không ngờ anh ta sẽ xếp cuối, ban giám khảo là người ngoài nên cho điểm rất chuyên nghiệp rất công bằng, chỉ là tiêu chuẩn chấm điểm thôi mà có tới hai mươi mấy hạng mục, Lương ca mất điểm chủ yếu là do sơ ý cộng chủ quan, bỏ qua nhiều chi tiết và đầu mối tình tiết, rất đáng tiếc a.”

Trịnh Thu Dương nghe cậu không bị ảnh hưởng liền không quan tâm chuyện Lương Tỳ có bị loại hay không, chỉ nói: “Vậy là tốt rồi, hy vọng chương trình này sẽ nổi sẽ bạo phát, hôm nay anh nghe thằng bạn làm doanh tiêu nói bản điện ảnh《 Shiny Friends 》 đã bắt đầu chiếu rồi, nhưng lại bỏ lỡ kỳ tuyên truyền tốt nhất, doanh thu bán vé có thể sẽ không được tốt lắm.”

Viên Thụy cũng không quá để ý, nói: “Không tốt thì không tốt, dù sao cũng là phim nát, nếu không phải sợ chị Linh Linh tới lấy dao chém em, em thậm chí còn muốn đăng weibo nói fans đừng ra rạp chiếu phí tiền, chờ trên mạng có phim rồi xem.”

Trịnh Thu Dương cười cười, lấy ngón tay của cậu vân vê chơi.

Viên Thụy còn nói: “Em hôm nay phát hiện trước kia em đã hiểu lầm Lương ca rồi, anh ta nhìn như nhân vật phản diện, nhưng thật ra là một noãn[1] nam a.”

[1] cái lò sưởi ấm, ý một nam nhân ấm áp

Trịnh Thu Dương liếc mắt nhìn cậu, “… Hắn sưởi em rồi sao?”

“Không phải kiểu đó, là kiểu ấm áp với nam thần của em nhưng đối với người ngoài lại xa cách đó. Nam thần của em quá mức hướng nội, cũng

https://thuviensach.vn

không có kết giao bạn bè, lần trước em nói muốn giới thiệu Ảnh đế đại ca cho anh ấy quen, anh ấy còn vô cùng khẩn trương.” Viên Thụy cảm khái nói, “Lương ca chán ghét em như vậy, nhưng hôm nay vẫn nói rõ với em về sau nếu em gặp phải phiền phức anh ta đều giúp em xử lý, có chương trình hay sẽ dẫn em theo, điều kiện là chỉ cần em dành thời gian trò chuyện với vợ anh ta là được. Trước kia em cứ luôn nghi ngờ anh ta không đối xử tốt với nam thần của em, thật sự là nhìn lầm rồi, về sau em sẽ không bao giờ nhìn mặt bắt hình dong nữa đâu.”

Trịnh Thu Dương không biết chuyện tình hai vị kia, cũng không cảm thấy hứng thú, tai trái lọt tai phải rồi đá ra ngoài, chỉ chọn những câu có liên quan tới Viên Thụy nghe, nói: “Lương Tỳ người này cũng xem như đáng tin, lời đã nói ra, về sau nếu em gặp phải phiền phức nữa, hắn nhất định sẽ giúp, rất tốt, đợi Vương Siêu về lại Bắc Kinh, anh nói nó làm người trung gian, anh mời Lương Tỳ ăn một bữa cơm.”

Viên Thụy kinh ngạc nói: “Hả? Còn chưa trở lại sao? Em thấy trên mạng nói Tomas đang quay chương trình ở Bắc Kinh mà.” Bạn đang ❓

Trịnh Thu Dương nói: “Lần trước không phải hai người bọn họ đánh nhau ở Tam Á sao? Sau đó Tiểu Tạ về một mình, hình như là chia tay rồi.”

(Đ : Nếu mọi người đã quên – Tên thật của Tomas là Tạ Trúc Tinh)

Viên Thụy bỗng bật dậy, kinh ngạc nói: “A? Không thể nào?!”

Trịnh Thu Dương đối với việc cậu nhớ thương sắc đẹp Tomas mà canh cánh trong lòng, xụ mặt nói: “Người ta chia tay cũng không liên quan tới em, em ngồi đàng hoàng cho anh.”

Viên Thụy đành phải ngồi xuống, hỏi: “Có phải là vì Vương Siêu lại đi chơi với các cô gái, làm Tomas tức giận?”

Trịnh Thu Dương nói: “Không phải, là Tiểu Tạ bắt cá hai tay.”

https://thuviensach.vn

Viên Thụy lại giật bắn lên, lớn tiếng nói: “Sao có thể !?”

Trịnh Thu Dương nói: “Sao không có khả năng?”

Viên Thụy như fan não tàn idol của mình luôn đúng, nói: “Bởi vì hắn đẹp trai a!”

Trịnh Thu Dương: “…”

Chẳng phải lúc nãy vừa mới thề son sắt là về sau sẽ không bao giờ … nhìn mặt bắt hình dong nữa sao !?

. : .

https://thuviensach.vn

VIÊN TIÊN SINH LUÔN KHÔNG VUI

Từ Từ Đồ Chi
www.dtv-ebook.com

Chương 76: Hồ Ly Tinh

Hồ ly tinh

.

Hôm sau là thứ bảy.

Phương Sĩ Thanh hôm trước tăng ca đến nửa đêm, nằm trên ghế sô pha văn phòng đối phó được một lúc, đến sáng 8 giờ lái xe quay trở lại nhà Viên Thụy, một lòng muốn quay trở lại đi tắm ngủ bù.

Hắn có chìa khóa dự phòng và thẻ từ nhà Viên Thụy, đã công khai ra ra vào vào ở đây hơn một tuần lễ, kỳ thật trong lòng cũng có hơi ngượng, nhưng lần này cũng không biết Vương Tề bị làm sao, bảo trì bình thản, một cú điện thoại cũng không gọi cho hắn, khiến hắn chán nản trở về sao, hắn mới không thèm.

Ở dưới lầu đỗ xe xong, quét thẻ từ cửa tự động chung cư đi vào, hắn chân trước đi vào, sau lưng đã có người đi theo, hắn xem xét đối phương, là một trung niên mỹ phụ ăn mặc thời thượng quý phái, liền không quá để ý, phối hợp đi nhấn thang máy. (Đ : Ở VN dù có ăn mặc quý phái cũng nguy hiểm lắm :v, không biết là ai đã cho vào theo, nguy hiểm.)

Mỹ phụ này bước vào thang máy cùng hắn, hắn theo nết cũ ấn tầng nhà Viên Thụy, khách khí hỏi: “Dì, tầng mấy?”

https://thuviensach.vn

Mỹ phụ nói: “Cùng tầng với cậu.”

Phương Sĩ Thanh thầm nghĩ chắc là hàng xóm, hắn ngủ không ngon nên bây giờ đầu choáng váng đầu não như muốn phình ra, xuất hồn dựa người trên vách thang máy. Lúc thang máy dừng lại cửa mở, hắn từ bên trong bay ra mở cửa.

Mỹ phụ kia vẫn đi theo phía sau hắn, nghi hoặc hỏi: “Cậu ở đây sao?”

Phương Sĩ Thanh kỳ quái quay đầu lại nhìn bà, nhìn rồi mới phát hiện, dì này nhìn hình như có hơi quen mắt a?

Vì Viên Thụy đã quay chương trình mấy ngày rồi, Trịnh Thu Dương sợ cậu quá mệt, mấy ngày nay nhất quyết không làm, thật vất vả chờ đến lúc cậu được nghỉ, bản thân cũng không đi làm cuối tuần, cái bóng đèn Phương Sĩ Thanh cũng không ở nhà, mọi thứ hầu như thiên thời địa lợi nhân hoà, tối hôm qua điên loan đảo phượng tới 2 giờ mới cảm thấy mỹ mãn ngủ thẳng giấc.

“Trịnh Thu Dương!” Phương Sĩ Thanh gõ cửa phòng ngủ, hô to, “Mẹ của mày tới rồi!”

Trịnh Thu Dương bị hắn đánh thức, bực bội rời giường, mắng: “Cút! Mẹ của mày mới tới!”

Viên Thụy đang nằm sấp ngủ, mơ màng từ trong chăn nhú đầu ra, buồn ngủ hỏi: “Ai tới?”

Phương Sĩ Thanh ở bên ngoài nói: “Thật đó! Không tin mày ra xem đi!”

Trịnh Thu Dương một chút cũng không tin, nói với Viên Thụy nói: “Em ngủ tiếp đi, anh ra ngoài xem nó làm gì.”

https://thuviensach.vn

Viên Thụy mắt cũng không thèm mở, hàm hồ "Ừ" một tiếng.

Trịnh Thu Dương nắm lấy cằm cậu hun rồi cắn một cái, sau đó mới mặc áo đi ra, trở tay đóng kỹ cửa phòng.

Phương Sĩ Thanh đứng trước cửa nói: "Mày chào cờ kìa. . ."

"Tao ăn đậu hủ mày a." Trịnh Thu Dương miệng tiện nói, "Cũng không thể gánh cái hư danh này không."

Phương Sĩ Thanh làm gì có tâm tư nói đùa, chỉ chỉ bên ngoài nói: "Không có gạt mày! Mẹ của mày ở phòng khách kìa!" Nói xong hắn liền giống như con rắn trượt vào trong phòng mình trốn tiệt.

Trịnh Thu Dương hồ nghi đi ra ngoài xem, mẹ hắn quả thật ngồi trong phòng khách, ăn mặc trang điểm quý phái, chỉ là sắc mặt có hơi cổ quái.

"Mẹ, mẹ sớm như vậy tới làm gì a?" Hắn lập tức chuyển sắc mặt, lại không dám nói lớn tiếng, sợ bị Viên Thụy nghe thấy, thấp giọng nói, "Sao tới cũng không nói với con trước?"

Mẹ Trịnh liếc hắn một cái, tức giận nói: "Mẹ tới nhà của con mình mà còn phải xin xếp lịch trước hả?"

Trịnh Thu Dương đành phải im lặng.

Mẹ Trịnh chỉ chỉ cửa phòng ngủ khách đóng chặt, cũng giảm thanh âm nói: "Mẹ hỏi con, tiểu bạch kiểm kia là ai? Sao cũng ở đây?"

Trịnh Thu Dương sợ mẹ lại bới móc điểm xấu của Viên Thụy, liền ôm tất cả lên người mình, nói: "Là bạn con, trong nhà có việc, đến chỗ con ở nhờ."

Mẹ Trịnh vẻ mặt không tin, truy hỏi: "Hắn cũng là cái kia?"

https://thuviensach.vn

Trịnh Thu Dương: “. . . Cái gì?”

Mẹ Trịnh nói: “Ít giả bộ đi, nhìn là biết, yêu trong yêu khí không trong không đứng đắn, đường đường là đàn ông con trai, lại đi xỏ lỗ tai, còn sơn móng tay!”

Trịnh Thu Dương nhịn không được muốn vỗ tay, nghĩ tới việc Bát quái tinh khẳng định đang nghe lén phía sau cửa, trong lòng vô cùng thoải mái.

Mẹ Trịnh thấy hắn không nói gì, trong lòng càng thêm khẳng định suy đoán của mình, cả giận nói: “Trịnh Thu Dương! Con còn dám nuôi hai đứa dưới một mái nhà, con so với ba của con còn có tiền đồ hơn a!”

Trịnh Thu Dương sững sờ, kinh hãi nói: “Mẹ, không phải như mẹ nghĩ !”

Mẹ Trịnh căn bản không nghe, ghét bỏ nói: “Con thích nam coi như xong, Viên Thụy chưa đủ sao? Lại ở đâu tìm được một con hồ ly tinh, mày thực sự không phụ cái họ Trịnh này!”

Từ khi bà tách khỏi ba Trịnh, nhân sinh quan dường như thay đổi hoàn toàn, đối với đám con trai đứng núi này trông núi nọ hận thấu xương.

Trịnh Thu Dương đoán được tâm tư của mẹ, trong đầu xoay một vòng, há miệng nói hưu nói vượn: “Mẹ, mẹ thấy thế nào? So Viên Thụy năng nổ hơn, bộ dạng lại đẹp, còn thông minh hơn Viên Thụy.”

Mẹ Trịnh hung hăng phun hắn một cái, mắng: “Đẹp thì được cái gì? Tiểu hồ ly này nhìn tinh ranh từ mặt mũi tới nội tâm, từ đầu đến chân toàn là đồ hàng hiệu, khẳng định tiêu tiền như nước, quay đầu một cái sẽ tiễn mày cùng với căn nhà chiếc xe này đi luôn, không còn gì, mày đi đâu tìm người đây?”

https://thuviensach.vn

Trịnh Thu Dương giả vờ không nhịn được nói: “Mẹ trước kia cũng nói Viên Thụy là đồ tâm cơ hồ ly tinh mà.”

Mẹ Trịnh bị hắn nói cứng họng, dừng một chút mới nói: “Hồ ly tinh cũng chia đạo hạnh nông sâu, tâm cơ cũng phải xem dùng ở chỗ nào, Viên Thụy cũng chỉ dùng để câu dẫn con, mấy cái xấu khác còn chưa có tu luyện ra. Hồ ly tinh này thì không giống, nghe nó nói chuyện là biết có thể điều chỉnh tone giọng, Viên Thụy còn có thể nấu cơm canh nóng cho con, còn nó thì sao, nhìn là biết được hầu hạ quen rồi, con hầu nó nỗi không?”

Trịnh Thu Dương cố ý nói: “Đàn ông con trai có mấy ai biết nấu cơm? Mẹ cũng đừng bắt bẻ như vậy, dù sao mẹ cũng không chào đón Viên Thụy, con kỳ thật cũng ngại em ấy đen, mẹ xem người mới này trắng bao nhiêu.”

Mẹ Trịnh tức giận nói: “Cũng đâu phải mày tìm búp bê tình dục, mày muốn tìm bạn đời, là cả đời đó, đen hay trắng quan trọng sao?”

Trịnh Thu Dương bắt chéo hai chân, bộ dáng chẳng thèm để ý.

Mẹ Trịnh liếc mắt nhìn hắn, hỏi: “Con cùng hồ ly tinh này là vụng trộm bao lâu? Viên Thụy có biết hay không?”

Trịnh Thu Dương nói: “Có thể không, em ấy trì độn lắm, còn tưởng tụi con là bạn bình thường, mẹ đừng lo, con nói cái gì em ấy cũng tin.”

Mẹ Trịnh khóe môi giật giật, nhìn khẩu hình miệng lúc hắn nói chuyện chỉ muốn mắng chửi hắn, cuối cùng vẫn nhịn xuống, chỉ nói: “Không tin con, thì dù con nói trăm ngàn câu thật lòng người ta cũng sẽ không tin, bị con gạt, không phải là người ta ngu, mà là vì người ta sẵn lòng tin tưởng con, đạo lý đơn giản như vậy mà con cũng không hiểu? Trên đời làm gì có nhiều kẻ ngốc như vậy?”

Trong phòng Viên Thụy mơ hồ nghe được tiếng người nói chuyện trong phòng khách, tưởng Trịnh Thu Dương đang nói chuyện với Phương

https://thuviensach.vn

Sĩ Thanh, nghĩ thầm, hai người bọn họ đang nói cái gì? Trịnh Thu Dương sẽ không thật sự ăn đậu hủ Phương Sĩ Thanh đi?

Cậu ngủ không được nữa, đứng lên mặc quần áo, nhẹ nhàng kéo cửa ra, định lén lút xem bên ngoài hai người đang làm gì, kết quả vừa đem đầu thò ra thì thấy mẹ Trịnh, dưới chân trượt một cái thiếu chút nữa ngã sấp xuống, vẻ mặt kinh hãi vịn tường gọi người: "A, dì, sao dì tới rồi?"

Nói xong cậu liền hối hận vì đã hỏi một câu ngu xuẩn, mẹ Trịnh nhất định sẽ mắng cậu.

Nhưng mẹ Trịnh chỉ nhíu mày nhìn cậu, nói: "Tôi muốn sửa nhà, qua bên này thăm các người rồi xem trang trí như thế nào, tham khảo một chút."

Viên Thụy không nắm được ý định của bà, lén nhìn Trịnh Thu Dương, nhưng mà Trịnh Thu Dương còn đang diễn sâu vai tra nam, gắng gượng không quay đầu lại nhìn cậu, nói với mẹ hắn: "Mẹ muốn sửa rồi lắp thiết bị hãng nào?"

Mẹ hắn nói: "Giống hãng hiện tại ở nhà."

Không có người để ý, Viên Thụy cũng không phải không biết xấu hổ đứng đó, yên lặng dẫm bước nhỏ đi qua.

Trịnh Thu Dương nói: "Vậy lúc sửa mẹ đừng ở đó, formaldehyde[1] rất ảnh hưởng tới thân thể đó."

[1] H2CO – Một loại hóa chất. Căn hộ vừa được lắp đặt mới xong không thích hợp để dọn vào ở ngay, lí do là trong phòng không chỉ có các khí ô nhiễm như formaldehyde mà còn có khí benzene, ammoniac và TVOC. (Đậu không ghi nội dung chất này ra, mọi người ai muốn tìm hiểu sâu hơn thì hãy đến với gg-sama. P.s : Yêm có thù oán với môn hóa từ hồi năm cấp 3 ( )

https://thuviensach.vn

Ý của hắn thật ra là muốn giúp mẹ hắn chuyển đến một căn hộ khác, dù sao mẹ cũng không thiếu chỗ ở, Viên Thụy ở bên cạnh lại nhỏ giọng nói: “Dì, dì muốn ở cùng tụi con không?”

Trịnh Thu Dương: “. . .”

Mẹ Trịnh: “. . .”

Viên Thụy nói một câu xong không khí lạnh ngắt, hết sức khó xử, liều mạng tìm lối thoát cho mình, nói: “Không muốn cũng không sao, chỗ tụi con ở cũng hơi nhỏ, lại đúng lúc có bạn tới ở nhờ, cũng chen chúc quá rồi, ha ha ha. . .” Cậu cười khan hai tiếng, cảm giác mình quá ngu xuẩn, trong lòng vô cùng uể oải, lại kiên cường bất khuất hỏi, “Dì, dì ăn sáng chưa?”

Cậu rất muốn nịnh nọt thế nhưng lại không dám tới gần mẹ Trịnh, nhìn qua vô cùng đáng thương a.

“Chưa ăn.” Mẹ Trịnh nhìn Viên Thụy, không tự nhiên khen một câu, “Cháo trứng muối lần trước cậu làm cũng không tệ lắm.”

Viên Thụy thụ sủng nhược kinh nói không ra lời.

Mẹ Trịnh đứng dậy, nói: “Cậu nấu đi, tôi nhìn.”

. : .

https://thuviensach.vn

VIÊN TIÊN SINH LUÔN KHÔNG VUI

Từ Từ Đồ Chi
www.dtv-ebook.com

Chương 77: Hài Hước

Hài hước

.

Viên Thụy vội vàng đứng lên đi theo, lại không biết dì có ý gì, vô cùng khẩn trương, nhịn không được quăng ánh mắt đi cầu cứu Trịnh Thu Dương.

Trịnh Thu Dương giả bộ không thấy, cầm quyển tạp chí trên bàn trà lên, đầu cũng không ngẩng lên, nói: “Đi rót ly nước cho anh.”

Viên Thụy ngoan ngoãn đi rót nước, còn đun ấm mới đưa tới.

Trịnh Thu Dương chỉ mặc áo tắm, hai chân bắt chéo xem tạp chí, để lộ ra lông chân, ngồi ở đó tướng đại gia vênh mặt hất hàm sai khiến, phân phó nói: “Đi nấu cơm đi, nghe lời mẹ anh, nấu cháo trứng muối, lại chiên thêm bánh mì lát, mẹ anh thích ăn.”

Viên Thụy trả lời “Được”, sau đó nghe lời đi chuẩn bị bữa sáng.

Mẹ Trịnh nhìn thoáng qua con trai mình vẫn còn đang thảnh thơi trở mình xem tạp chí, cũng đi theo Viên Thụy vào nhà bếp.

Không còn ai xem, Trịnh Thu Dương không giả bộ nữa, bỏ tạp chí xuống duỗi dài cổ nhìn sang bên kia.

https://thuviensach.vn

“Dì.” Viên Thụy chân tay luống cuống nói, “Dì ra ngoài nghỉ một lát đi, con làm một mình được rồi.”

Mẹ Trịnh đứng cạnh cửa, xụ mặt nói: “Tôi không vào, ở đây nhìn.”

Viên Thụy nghĩ thầm, sao phải nhìn a? Là sợ cậu nhổ nước bọt vào trong nồi sao? Cậu mới không có hư hỏng như vậy đâu!

Bất quá cậu cũng không dám nói, yên lặng từ trong tủ lạnh lấy ra hai quả trứng muối đã lột vỏ, đổ nước ấm lên trên rồi mới cắt trứng muối thành từng miếng nhỏ. Đây là bí quyết, như vậy lòng đỏ trứng muối sẽ không dính vào dao.

Mẹ Trịnh đứng ở bên cạnh lặng lẽ quan sát, trong lòng tính tới tính lui, tính ra Viên Thụy cũng không tệ, muốn bề ngoài có bề ngoài, muốn có đầu óc có đầu óc, biết nấu cơm biết làm nội trợ, vừa rồi nhìn con mình sai sử là đoán được bình thường cũng là nó chiều con mình, dù tìm con dâu cũng không ai chịu nỗi cái tính quá đáng như vậy, ngoại trừ giới tính không đúng, không thể sinh cháu trai cho mình.

Trịnh Thu Dương nghe trong phòng bếp một chút động tĩnh cũng không có, có hơi buồn bực, với tính tình của mẹ mà nãy giờ mà không quở trách Viên Thụy, chắc là đang rất nghẹn a?

Hắn kéo dài cổ đến lúc mỏi rồi mới dựa vai vào ghế sô pha nghỉ, lúc này mới giật mình phát hiện sau lưng có nhiều hơn một người, không biết Phương Sĩ Thanh đã đứng sau sô pha từ lúc nào, mặt cười lạnh nhìn hắn.

Trịnh Thu Dương: “. . .”

Phương Sĩ Thanh miệng nam mô, bụng một bồ dao găm, giọng nói lại ngọt đến sâu răng, nói ra: “Thu Dương, anh khi nào thì vừa ý em nha~?”

https://thuviensach.vn

Trịnh Thu Dương nhất thời nổi da gà cả người, thuận tay quơ lấy cái gạt tàn thuốc trên bàn đem làm kính chiếu yêu, thấp giọng quát: “Ha! Yêu nghiệt phương nào! Còn không mau mau hiện hình!”

Phương Sĩ Thanh còn cười lạnh hơn, nói: “Vừa nãy lén nói tao là hồ ly tinh, tưởng tao không nghe hả? Có biết cái gì gọi là tai vách mạch rừng không?”

Cái gạt tàn kia là do Viên Thụy mua, Trịnh Thu Dương sợ không cẩn thận làm bể, thả lại trên bàn, mắng: “Cút, tao ở nhà mình nói chuyện cần quản cái gì mà tai vách mạch rừng, mày ở ké còn dám nghe lén?”

Hai người bọn họ mày một câu tao một câu ầm ĩ, hai người ở trong nhà bếp chỉ biết bên ngoài cực kỳ náo nhiệt, Viên Thụy tìm chuyện nói: “Đó là Phương Sĩ Thanh, là bạn của tụi con, trong nhà nó có chút việc nên đến ở tạm thời vài ngày.”

Mẹ Trịnh không yên lòng “Ừ” một tiếng, động tĩnh ở bên ngoài rơi vào lỗ tai bà, chắc chắn là con trai đang lêu lỏng cùng hồ ly tinh kia.

Viên Thụy có ý muốn thân cận với mẹ Trịnh, nhưng không biết nên nói cái gì cho phải, chỉ sợ nói sai càng tệ, đành phải buồn bực không lên tiếng nấu cơm.

Mẹ Trịnh cũng không nói chuyện, dùng sức nhìn chằm chằm vào Viên Thụy, trong lòng nghĩ, dù sao con trai cũng thích nam rồi, Viên Thụy tối thiểu nhìn cũng là người đứng đắn, cũng không gây sự, xem như nghe lời, nếu như con bà thật sự ở cùng tiểu yêu tinh bên ngoài kia. . . Mới nghĩ thôi đã cảm thấy đau đầu, mấy thứ khác không nói, chỉ tính tới cái tính tình của bà, cứ chốc chốc lại chỉ vào mũi người ta mắng chửi, nếu tiểu yêu tinh kia không có khả năng giống Viên Thụy một tiếng cũng không rên, lại muốn tranh cãi với bà…, như vậy thì quá khó khăn, so với mẹ chồng nàng dâu còn khó coi hơn.

https://thuviensach.vn

Quyết tâm làm một phần mỹ thực đạt tiêu chuẩn, để cho mẹ Trịnh có một chút hảo cảm với mình nên Viên Thụy hết sức chuyên chú cắt bánh mì lát, cắt xong một miếng liền yên lặng cho mình một điểm khen, miếng này cắt thật đẹp, độ dày bằng nhau, 10 điểm! Miếng này cũng không tệ! 10 điểm!

Mẹ Trịnh thấy cậu cắt bánh mì thôi cũng có thể cười ngốc, bên tai nghe tiếng cười đùa như có như không trong phòng khách, trong nội tâm dâng lên vài phần đồng tình.

“Viên Thụy.” Bà nói, “Người trẻ tuổi kia dường như có quan hệ không tệ với Thu Dương, với cậu thì thế nào?”

Viên Thụy không biết bà hỏi chuyện này làm gì, trả lời thành thật: “Rất tốt, tụi con cũng là bạn tốt.”

Mẹ Trịnh ở trong lòng tự nhủ, đúng là ngu xuẩn mà.

Bà còn hỏi: “Cậu dạo này rất bận việc sao?”

Viên Thụy nói: “Không có a.”

Mẹ Trịnh trừng cậu nói: “Không có sao không lo trông coi gia đình, tâm tư dùng ở đâu hả?”

Viên Thụy ù ù cạc cạc không hiểu sao bị giáo huấn, cũng không dám tranh luận, chỉ cúi đầu xuống tiếp tục cắt bánh mì, hết miếng này tới miếng khác lệch ra, miếng này chỉ được 7 điểm, lập tức càng ủ rũ.

Mẹ Trịnh nhìn bộ dạng ngu xuẩn kia, nội tâm thở dài, thật sự là bùn nhão không dính lên tường!

Ba người ngồi xuống ăn sáng, Viên Thụy một bên múc cháo, một bên nói với Trịnh Thu Dương nói: “Thu Dương, anh đi gọi Phương Sĩ Thanh

https://thuviensach.vn

đi.”

Mẹ Trịnh há miệng muốn nói, Trịnh Thu Dương đã lên tiếng: “Nó mới nói đừng gọi nó, nó không ăn.”

Mẹ Trịnh hừ một tiếng, bà mới không thèm ăn cùng tiểu yêu tinh kia.

Viên Thụy một chút cũng không để ý, còn nói: “Em làm luôn phần cho nó, không ăn sẽ dư.”

Trịnh Thu Dương nói: “Em mặc kệ nó đi.”

Viên Thụy nói: “Tăng ca cực như vậy, anh gọi nó dậy ăn rồi ngủ tiếp.”

Mẹ Trịnh ngữ khí bất thiện nói: “Người ta buồn ngủ, cậu gọi nhân gia người ta dậy làm gì…,sao nhiều chuyện vậy?”

Viên Thụy sợ tới mức ngậm miệng lại, mặt gần như muốn vùi vào trong chén.

Mẹ Trịnh gắp miếng bánh mì lên cắn một cái, gắng gượng nói: “Chiên được lắm.”

Viên Thụy như trút được gánh nặng, cũng không dám nói nhiều, cúi đầu khò khè húp cháo.

Mẹ Trịnh nhìn cậu, trên mặt không nét chán ghét như ngày thường, ngược lại giống như có một chút thoả mãn.

Cơm nước xong xuôi bà không ở lại lâu, kêu Trịnh Thu Dương ra tiễn.

Ra tới thang máy, bà lập tức thay đổi sắc mặt, nói: “Nhanh đuổi tiểu yêu tinh kia ra đi, ba người ở cùng nhau? Có biết xấu hổ hay không?”

https://thuviensach.vn

Trịnh Thu Dương xoay xoay chìa khóa xe trong tay, nói: “Cứ lén lúc thế này con cũng thấy mệt mỏi, hôm nào đó con sẽ nói rõ với Viên Thụy, để em ấy dọn đi.”

Mẹ Trịnh: “. . . Để ai đi?”

Trịnh Thu Dương nói đương nhiên: “Viên Thụy a.”

Viên Thụy vẫn còn dọn dẹp chén đĩa, cửa chính lại mở ra, Trịnh Thu Dương một mình đi vào.

Nguồn :

Cậu kỳ quái hỏi: “Sao trở về rồi? Quên mang đồ sao?”

Trịnh Thu Dương đi tới, ủy khuất bĩu môi nói: “Mẹ anh không cho anh tiễn, nói không muốn nhìn thấy anh.”

Viên Thụy mở to hai mắt, áy náy nói: “Đều tại em không tốt, không để dì thích được.”

Trịnh Thu Dương bày ra vẻ mặt muốn khóc , nói: “Mới không phải, mẹ bây giờ là hướng về em, cho nên mới mắng anh.”

Viên Thụy không rõ anh có ý gì, “Cái gì hướng về em?”

Trịnh Thu Dương sợ lộ tẩy, không nói nhiều với cậu, chỉ nói: “Mẹ anh hiện tại cảm thấy em tốt lắm, nấu cơm ngon, lớn lên cũng đẹp trai, lại biết nghe lời, tốt đến mức không thể tốt hơn, càng nhìn càng cảm thấy anh cái gì cũng tệ, anh sai em rót nước mẹ liền thấy anh khi dễ em.”

Viên Thụy: “. . .”

Trịnh Thu Dương ôm cậu giả bộ khóc ròng nói: “Làm sao bây giờ a, mẹ ruột của anh duỗi tay ra ngoài rồi [1].”

https://thuviensach.vn

[1] Đối xử với người ngoài tốt hơn người mình thân cận

Viên Thụy không tin, truy hỏi: “Thật sao? Dì thật sự nói như vậy? Nhưng dì lúc nãy còn chê em phiền đó! Anh đừng có dụ em.”

Trịnh Thu Dương cười rộ lên, nói: “Không có dụ em, thật đó, lúc chúng ta chưa có chuyển nhà, mẹ có mấy lần tới nhà chúng ta, mỗi lần tới đều thấy nhà cửa ngăn nắp, đối với em rất thoả mãn, chỉ là không muốn nói, ngạo kiều lắm.”

Chuyện này cũng không hoàn toàn là nói dối, mẹ hắn vốn cũng không có ý kiến gì về Viên Thụy, trước kia bắt bẻ bới móc thiếu sót thuần túy là bởi vì Viên Thụy là nam, mới đầu còn một mực ôm suy nghĩ giới thiệu con gái tốt cho hắn, muốn tách cậu ra khỏi hắn, hiện tại nhìn lại, dù hắn tách khỏi Viên Thụy thì hắn vẫn muốn tìm nam nhân, tách ra không triệt để thì tách ra làm gì, hiện tại quan trong là hắn chọn nam nhân dạng gì làm vợ.

Trịnh Thu Dương biết rõ mẹ hắn không chào đón Phương Sĩ Thanh, lúc trước khi hắn vừa come out với mẹ, mẹ hắn còn tưởng rằng người hắn thân mật một nam nhân là da mịn thịt mềm trang điểm xinh đẹp, kết quả lúc nghe là Viên Thụy, chỉ đơ hết 3 giây, còn nhiều lần hỏi hắn “Thật sự là cái tên người mẫu chân dài kia?” Cho thấy bà vốn không ghét Viên Thụy.

Viên Thụy chỉ cảm thấy hạnh phúc tới quá nhanh quá mức đột ngột, vẫn không dám tin tưởng, vừa dọn dẹp vừa lẩm bẩm: “Nếu là thật thì tốt quá rồi, sau này anh rốt cuộc không cần khó xử giữa hai bên nữa. Em chính là quá ngu ngốc, không biết cách nịnh nọt dì, đợi Phương Sĩ Thanh rảnh rỗi em sẽ đi thỉnh giáo nó.”

Trịnh Thu Dương: “. . . Em đúng là tinh mắt, biết chọn thầy thật.”

Viên Thụy nghe không ra ý sâu xa trong lời nói của anh, còn hâm mộ nói: “Đương nhiên, quan hệ giữa nó và ba mẹ Vương Tề rất tốt a, em thì không được, em ít tiếp xúc cùng trưởng bối nên không có kinh nghiệm. . .

https://thuviensach.vn

Đúng rồi, còn có chuyện này, thiếu chút nữa quên luôn, điện thoại em đâu?”

Trịnh Thu Dương lấy điện thoại từ trên bàn trà đưa cho cậu, hỏi: “Làm sao vậy?”

“Gọi điện thoại cho dì Dương a.” Viên Thụy bấm số, trả lời anh, “Xem hôm nào bà ấy rảnh, mời người ta ăn một bữa cơm, em đã lâu không được ra ngoài, không nên kéo dài lâu.”

Trịnh Thu Dương nghe cậu hẹn đối phương 7 giờ tối ngày mai, ở Tiếu Giang Nam.

“Anh đi với em.” Trịnh Thu Dương không cho cự tuyệt nói, “Anh đội mũ đeo khẩu trang, bị chụp thì nói anh là trợ lý của em.”

Viên Thụy nhìn anh, nói: “Không được, ai cũng biết Tiểu Triệu, lại nói, anh dù đeo khẩu trang cũng đẹp trai hơn hắn.”

Trịnh Thu Dương nở nụ cười, nhưng nghiêm mặt nói: “Nịnh anh vô dụng, dù sao anh cũng muốn đi.”

Viên Thụy ngồi xuống bên cạnh anh, tay choàng qua vai anh nói: “Đâu có nói không cho anh đi a, em chỉ nói là không cần giả thành trợ lý, ăn cơm chứ không phải đi khách sạn, chụp thì chụp, có cái gì phải sợ.”

Trịnh Thu Dương có chút tiếc nuối, cảm khái nói: “Lúc trước đi khách sạn em còn không vui, anh nói ngày tốt không được bao lâu, em xem, hiện tại muốn đi ra ngoài với em còn phải lén lút.”

Viên Thụy dựa lên vai, giận dữ nói: “Em thật sự không nên làm minh tinh, mấy tên chó săn kia quá đáng ghét.”

https://thuviensach.vn

Trịnh Thu Dương hỏi cậu: “Nếu không làm minh tinh, em muốn làm gì nhất?”

Viên Thụy nghĩ nghĩ, nói: “Muốn làm chó săn.”

Trịnh Thu Dương: “. . .”

Viên Thụy: “Ha ha ha, buồn cười không buồn cười không?”

Trịnh Thu Dương: “. . . Ha ha.”

Viên Thụy có chút đắc ý nói: “Em quả là rất hài hước.”

Trịnh Thu Dương: “. . .” Cái quỷ gì.

. : .

https://thuviensach.vn

VIÊN TIÊN SINH LUÔN KHÔNG VUI

Từ Từ Đồ Chi
www.dtv-ebook.com

Chương 78: Chuyện Cũ

Chuyện cũ

.

Cuối tuần tình hình giao thông không tốt, Viên Thụy sợ trễ, hẹn Dương Lộ 7 giờ tối nhưng vừa qua khỏi 5 giờ cậu đã hối thúc Trịnh Thu Dương đi nhanh.

Trịnh Thu Dương thấy cậu từ trong tủ lôi ra mấy cái túi, toàn là quà cho Dương Lộ, có đồ trang điểm, có quần áo, còn có túi xách nữ, buồn bực hỏi: “Mấy thứ này em mua khi nào?”

Viên Thụy nói: “Em nhờ Phương Sĩ Thanh mua giúp đó, mấy chuyện này nó rất đáng tin.”

Trịnh Thu Dương cũng cảm thấy thế, lại hỏi: “Nó đi làm rồi hả? Ban ngày không thấy nó.”

Viên Thụy cười hắc hắc, nói: “Nó nói Vương Tề xa nó phòng không gối chiếc một mình khẳng định khó ngủ, ăn không vô ngủ không yên, đúng lúc hôm nay nó không có việc gì làm, chỉ là xả lòng từ bi đi xem Vương Tề.”

Trịnh Thu Dương vẻ mặt ghét bỏ, hắn không hiểu nỗi gu thẩm mỹ của Vương Tề, nhất là cái tính trẻ con của Phương Sĩ Thanh, nếu là hắn, đã

https://thuviensach.vn

sớm đánh cho thằng này 800 nhát rồi lôi về, may mà Phương Sĩ Thanh còn có Vương Tề, bằng không ai có thể chịu nổi cái tính đó. Ngược lại nhìn xem, Viên Tiểu Thụy nhà hắn, vừa mềm lại vừa nghe lời, không gây chuyện không ầm ĩ, quả thực hoàn mỹ, cũng khó trách mẹ hắn từ ngày hôm qua tới hôm nay, trước sau nhắn hơn 20 tin weixin hỏi hắn đuổi Tiểu yêu tinh kia đi hay chưa.

Lúc ra cửa, Viên Thụy vô cùng tri kỷ đưa đế tăng chiều cao cho hắn, Trịnh Thu Dương ra vẻ không để ý nói: "Không lót cũng không sao, dù gì bà ấy cũng gặp anh nhiều lần rồi."

Nói là nói như vậy, nhưng hắn vẫn "Ra sức" độn đế.

40 phút sau, ở bãi đổ xe nhà hàng gặp được Mạnh Lai, Trịnh Thu Dương vạn phần hối hận vì sao chỉ lót có một cái.

Mà Viên Thụy thì khẩn trương đến mức sắp tè ra quần, cậu mua nhiều quà như vậy là vì muốn đến cảm ơn và tạm biệt Dương Lộ, thật sự không ngờ Mạnh Lai cũng tới! Tình tiết mối tình đầu và đương nhiệm chạm mặt nhau máu tró này tại sao lại phát sinh trên người cậu aaaa? Cậu cũng quá xui xẻo đi!

"Thật trùng hợp." Cậu vì che dấu lo lắng, biểu cảm và ngữ khí khoa trương 10 phần, "Sao lại trùng hợp như vậy? Cậu cũng tới đây ăn cơm sao?"

Câu này nói ra ngay cả Trịnh Thu Dương cũng thấy xấu hổ, không tới dùng cơm, chẳng lẽ là đến đây để đi WC sao?

Mạnh Lai cười cười, đi thẳng vào vấn đề, hỏi: "Mẹ tôi cũng hẹn cậu tới sao?"

"Đúng, đúng vậy." Viên Thụy cảm giác mình sắp bị túi máu tró này tạt đến hít thở không thông.

https://thuviensach.vn

Trịnh Thu Dương trong đầu chửi tục đùng đùng, hai mẹ con này quả nhiên không an phận, may mà hắn kiên trì muốn đi cùng.

Ánh mắt Mạnh Lai chuyển sang hắn, vươn tay nói: “Xin chào, tôi là Mạnh Lai, bạn học cao trung của Viên Thụy.”

“Xin chào.” Trịnh Thu Dương cũng vươn tay ra bắt, không nóng không lạnh tự giới thiệu, “Trịnh Thu Dương.”

Hắn trước kia chỉ đứng ở xa nhìn Mạnh Lai, đây là lần đầu tiên đối mặt giao phong, thấy ánh mắt Mạnh Lai nhìn hắn cũng không xa lạ gì, hiển nhiên hai người đã sớm biết mình biết người, cũng giống như nhau nhìn đối phương không thuận mắt — không riêng gì bởi vì Viên Thụy, hai người vốn là loại người hoàn toàn khác nhau, sinh hoạt hàng ngày nếu như quen biết, nhiều nhất chỉ là sơ giao, làm không tốt sẽ ở sau lưng chửi nhau Đồ Ngu.

Hai người lúc này đều mang bộ dáng cao lãnh, Mạnh Lai nghĩ cái gì, Trịnh Thu Dương không rõ lắm, dù sao hắn ngoại trừ hối hận vì không độn thêm đế, thì còn muốn lấy điện thoại ra bật đoạn video cuồng hôn bị quay lén kia phát cho tên này xem, cho hắn hâm mộ đến choáng váng.

Viên Thụy hơi bình tĩnh lại, đầu óc cũng linh hoạt hơn vừa rồi, cảm thấy phải cho người ta thấy lập trường của mình trước, liền thuận tiện nhích lại bên cạnh Trịnh Thu Dương, nói với Mạnh Lai: “Anh ấy là bạn trai tôi.”

Trịnh Thu Dương nội tâm dương dương đắc ý, nhưng mặt vẫn bày vẻ lạnh lùng cao ngạo.

Mạnh Lai vẫn cười cười, nói: “Tôi biết.”

Viên Thụy mở to mắt, nguyên khuôn mặt viết rõ “Biết rồi sao còn xem náo nhiệt a.” .

https://thuviensach.vn

Mạnh Lai cuối cùng không cười nữa, sờ sờ mũi nói: “Đi vào rồi nói sau.”

Hắn đi trước, đằng sau Trịnh Thu Dương xoa bóp cổ tay Viên Thụy, nở nụ cười tán dương.

Cách thời gian hẹn tới 40 phút, ba người ngồi ở phòng đặt sẵn đợi Dương Lộ, chỉ có Viên Thụy là mất hồn mất vía, hai người kia thì thần sắc như thường, thậm chí còn bắt chuyện với nhau, từ ngày mai có sương mù cho tới GDP cả nước, từ máy bay MH370 mất liên lạc cho tới Thổ Nhĩ Kỳ đánh rơi chiến cơ Nga, hết nói về kinh tế lại bay sang chuyện chính trị, xong chính trị lại bay qua ngóng chuyện bát quái, phảng phất như vô cùng tâm đầu ý hợp.

Viên Thụy ở một bên yên lặng uống trà.

Hai người kia rốt cục cũng nhớ tới cậu, Trịnh Thu Dương có chút kiêu ngạo nói: “Em ấy gần đây quay một show giải trí trinh thám, cải biên từ chương trình ABC, mới tập 1 đã trấn áp quần hùng cầm quán quân, tháng sau up online, cậu nếu rảnh thì lên xem.”

Mạnh Lai nói: “Nhất định xem, tiết mục nào có cậu ấy tôi đều xem.”

Trịnh Thu Dương cười ẩn ý, nói: “Người làm truyền thông không phải đều rất bận sao? Cậu ngược lại thật rãnh rỗi.”

Mạnh Lai cũng cười cười, “Bận, nhưng vẫn dành thời gian xem.”

Trịnh Thu Dương nói: “Còn rất có lòng.”

Mạnh Lai nói: “Cũng chỉ có chút tâm ý như vậy.”

Trịnh Thu Dương không nói thêm. Mạnh Lai cũng ngậm miệng.

Bầu không khí không xong.

https://thuviensach.vn

Viên Thụy có chút hãi hùng khiếp vía, vội hỏi: “Dì Dương sao còn chưa tới?”

Cậu nói câu này là vì muốn lảng sang chuyện khác, Trịnh Thu Dương lập tức tiếp lời: “Em gọi điện hỏi Dương tổng đi.”

Viên Thụy: “…” Cho dù muốn gọi, có con ruột người ta ở đây, đến phiên cậu gọi sao?

Mạnh Lai nói: “Viên Thụy, cậu gọi hỏi đi, tôi nghĩ cũng sắp tới rồi.”

Viên Thụy đành phải lấy điện thoại ra, Trịnh Thu Dương nói: “Ở đây tín hiệu không tốt, ra ngoài gọi.”

Viên Thụy: “… Đầy vạch mà.”

Mạnh Lai nhìn cậu cười, nói: “Cậu ra ngoài gọi, chúng tôi tán gẫu một chút.”

Viên Thụy nghĩ thầm, lừa ai vậy? Tưởng cậu ngốc lắm sao? Nhất định là muốn đuổi cậu đi, sau đó chửi tục nhau.

Trịnh Thu Dương dứt khoát đuổi cậu đi, nói: “Nhanh đi nhanh đi.”

Viên Thụy đành phải đứng lên, lại lo lắng, nói nhỏ vào lỗ tai Trịnh Thu Dương: “Có chửi cũng đừng chửi mẹ cậu ấy, mẹ cậu ấy vẫn còn là mẹ nuôi em đó.”

Trịnh Thu Dương: “…”

Viên Thụy từ trong phòng đi ra, tuy đã đeo kính đen nhưng vẫn sợ người ta nhận ra, liền đến cuối hành lang chỗ không người gọi cho Dương Lộ.

https://thuviensach.vn

Dương Lộ nói: “Ta đang trên đường, chừng 20 phút nữa sẽ đến, con tới sớm vậy?”

Kỳ thật bà rất đúng giờ, hẹn 7 giờ thì không bao giờ 7 giờ lẻ 1 phút mới đến. Viên Thụy cũng không vòng vo, nói thẳng: “Dì Dương, hôm qua dì không có nói Mạnh Lai cũng tới.”

Dương lộ nói: “Nếu ta nói, con có tới không?”

Viên Thụy trong lòng tự nhủ quá giảo hoạt rồi, người bất nhân đừng trách con bất nghĩa. Cậu lẽ thẳng khí hùng nói: “Không những con tới, bạn trai con cũng tới.”

Dương Lộ: “…”

Bạn trai cậu và mối tình đầu cuối cùng cũng xé lớp mặt nạ, lộ ra khuôn mặt thật.

Mạnh Lai rủ mắt xuống xắn ống tay áo, nói: “Có lẽ cậu ấy cũng đã nói với anh, tôi là mối tình đầu của cậu ấy.”

Trịnh Thu Dương liếc nhìn hắn, nói: “Em ấy còn trẻ không hiểu chuyện, thích cậu được mấy ngày, vậy thì sao? Không phải cậu chướng mắt em ấy sao? Đã bao nhiêu năm rồi, hiện tại còn ở đây giả trang tình thánh cái gì?”

Mạnh Lai nói: “Đây là chuyện hai chúng tôi, anh biết cái gì?”

Trịnh Thu Dương nhất thời giận tái mặt, cười lạnh nói: ” ‘Hai chúng tôi’? Đó là người yêu tôi, một xu cũng không có quan hệ với cậu.”

Mạnh Lai mặt không biểu tình nói: “Lúc cậu ấy viết thư tình cho tôi, còn không biết anh đang tán gái ở đâu.”

https://thuviensach.vn

“Đã từng, nhưng tôi là quang minh chính đại cong.” Trịnh Thu Dương mỉa mai nói, “Không giống một số người, sợ đầu sợ đuôi không dám gánh vác.”

Mạnh Lai trầm mặc một lúc, mới nhướng mày nói: “Không cần chỉ cây dâu mắng cây hòe, tôi biết rõ anh mỉa mai cái gì, anh ghen ghét với tôi.”

Trịnh Thu Dương cảm thấy rất hoang đường, tức giận nói: “Cậu có cái gì mà tôi phải ghen ghét?”

Mạnh Lai có chút xấu xa cười rộ lên, nói: “Anh ghen vì Viên Thụy từng thích tôi, ghen vì chúng tôi ở độ tuổi đẹp nhất gặp được đối phương, ghen vì tôi là người cậu ấy thích đầu tiên, còn ghét là vì người đầu tiên hôn cậu ấy là tôi… Đúng rồi, tôi còn vươn lưỡi.”

Trịnh Thu Dương: “…”

“Ta và ba Mạnh Lai 6 năm trước ly hôn, khi đó nó học đại học năm 4, nó ở lại ký túc xá của trường, nghỉ lễ cũng không chịu về thăm nhà, cũng không nhận điện thoại của ta.” Dương Lộ ở đầu kia điện thoại nói, “Mà ngay cả việc nó xin ra nước ngoài học, một câu cũng không nói với ta.”

Viên Thụy không biết vì sao bà lại đột nhiên nói chuyện này, nhưng vẫn nói: “Cha mẹ ly hôn ảnh hưởng rất lớn tới con trẻ.”

Dương Lộ nói: “Nó 6 năm nay không chịu tha thứ cho ta, không phải vì ta và ba nó ly hôn, mà là vì ta lừa nó.”

Bà trầm mặc một lúc, nói: “Lúc nó 17 tuổi, ta lừa nó, ta nói ta đã đi giải phẫu cắt bỏ khối u ung thư vú, mỗi một ngày là thời gian đếm ngược để sống. Về sau ta và ba nó ly hôn, bởi vì chia tài sản nên lên tòa, nó đứng ở bên ta, ba của nó tức giận nên nói hết sự thật.”

https://thuviensach.vn

Viên Thụy có chút mộng, lượng tin tức quá lớn, đầu của cậu xử lý không nỗi, hỏi: “Tại sao dì phải nói dối cậu ấy?”

Dương Lộ nói: “Lúc ấy ta cho rằng, ta đang cứu vớt đứa con trai đang lạc lối.”

Viên Thụy: “? ? ?”

“Ta và ba Mạnh Lai kết hôn là vì lợi ích quan hệ gia tộc hai bên, cho tới bây giờ không hề có tình cảm, ta công việc bận rộn, ông ấy ở bên ngoài cũng tìm được một người hữu tình.” Dương Lộ chầm chậm nói, “Hôn nhân của hai chúng ta chỉ là lớp vỏ bọc, ngoại trừ đứa con trai này thì không còn gì khác, nhưng ta gởi gắm rất nhiều hy vọng lên người Mạnh Lai , nó từ nhỏ đã ưu tú, tương lai nhất định sẽ có tiền đồ chói rọi, nó lúc nào cũng khiến ta yên tâm, cho đến khi nó lên cao trung không lâu, trong ban lãnh đạo của trường có một người là bạn ta, nói với ta một chuyện, nói con ta cùng một nam đồng học, trốn ở hoa viên sau trường, hai người hôn nhau.”

Viên Thụy: “…”

Trịnh Thu Dương và Mạnh Lai đánh nhau một trận, may mà phòng đủ lớn, chỉ ngã đổ vài cái ghế, trên cơ bản không có phá hư cái gì.

Hắn bị Mạnh Lai đá một cước, nhưng hắn cũng đánh Mạnh Lai một quyền lên mặt, à không chỉ một, sảng khoái.

Hai người ngừng lại, thở hồng hộc.

Mạnh Lai dùng ngón cái lau khóe miệng, có chỗ rách da chảy máu, hắn lại cười rộ lên, nói: “Coi như anh đánh thay Viên Thụy, là tôi nợ cậu ấy.”

Trịnh Thu Dương càng nổi nóng: “CMN ít tìm cớ nói dóc đi, còn nói nữa đừng trách tôi không hạ thủ lưu tình!”

https://thuviensach.vn

Mạnh Lai vẫn cười, nói: “Lần này thật sự không phải tôi thêu dệt, cả nhà chúng tôi đều có lỗi với cậu ấy.”

Trịnh Thu Dương: “… Cậu nói cái gì?”

Mạnh Lai cúi thấp đầu, nói: “Thư tình cậu ấy viết cho tôi kẹp ở trong vở ghi chép, tôi không để ý đem đi photo, toàn bộ bạn học đều nhìn thấy, toàn trường cũng biết, có người mật báo cho mẹ tôi. Khi đó mẹ Viên Thụy đang bị bệnh, mẹ tôi lại cầm bức thư tình đó tìm tới cửa, khiến mẹ cậu ấy giận đến mức tiến vào giai đoạn nguy hiểm, nếu chuyện này không xảy ra, nói không chừng mẹ cậu ấy còn có thể sống cùng câu ấy thêm vài năm, vì chuyện này mà cậu ấy không thể vượt qua kỳ thi Đại Học, thành tích cậu ấy không kém, nhưng kết quả một trường bình thường cũng không đậu nỗi, u mê, đành ra nước ngoài.”

Trịnh Thu Dương: “…”

Chuyện này hắn không có nghe Viên Thụy nói, có khả năng ngay cả Viên Thụy cũng không biết.

Hắn càng tức giận hơn, phẫn nộ nói: “Mẹ cậu đầu có vấn đề hả? Hai người còn chưa có gì, tìm tới nhà em ấy làm gì?”

Mạnh Lai dùng đầu lưỡi đỡ quai hàm[1], nhổ ngụm máu bọt, cười một tiếng, nói: “Đương nhiên là có, tôi ngay cả hôn cũng hôn rồi, tôi còn nghiêm túc suy nghĩ về sau sẽ làm gì, chỉ còn hơn một năm nữa là tốt nghiệp, đợi thi lên Đại học xong tôi sẽ come out với gia đình, nếu mẹ tôi không đồng ý, tôi sẽ vừa đi học vừa đi làm, cuối cùng tôi cũng có thể nuôi sống cả hai, thậm chí ngay cả việc chúng tôi nhận con nuôi tôi cũng nghĩ qua rồi.” Bạn đang ❓

[1] Kiểu lấy lưỡi quét hàm bên trong làm má bên ngoài nhô lên, giống mấy chế xã hội đen bị đánh xong phọt nước bọt làm mặt đểu xong đánh tiếp ếh)))

https://thuviensach.vn

Trịnh Thu Dương: "…"

"Ngày đó trời rất trong xanh, mây trắng vừa to lại vừa đẹp." Mạnh Lai nhếch miệng cười cười, nói, "Tôi cả đời này chưa bao giờ vui đến như vậy, trên đường đạp xe về nhà còn không phanh lại lần nào."

Hắn ngừng lại, thần sắc lơ lửng mê mang, giống như rơi vào hồi ức ngắn ngủi mà đẹp đẽ kia.

Trịnh Thu Dương há to miệng, cuối cùng đem lời trào phúng ngay cửa miệng nuốt xuống.

"Đến khi về tới nhà." Mạnh Lai phục hồi tinh thần, nói tiếp, "Mẹ tôi ở nhà nói với tôi, bà có khối u, tuy đã làm giải phẫu nhưng cũng chỉ có thể đếm ngược ngày mà sống. Bà ấy nói đã thấy thư tình Viên Thụy viết cho tôi, cũng đã nghe thầy giáo chúng tôi kể lại, bà ấy hỏi tôi, tôi có thể nào trong khoảng thời gian bà còn sống, đừng để bà nghe được người khác nói con mình là đồ biến thái được không."

Trịnh Thu Dương nghi ngờ nói: "Bà ấy lừa cậu?"

Mạnh Lai không trả lời, chỉ nói: "Tôi cả đêm không ngủ, ngày hôm sau tới trường, Viên Thụy nhẫn nhịn qua hai tiết mới đến hỏi tôi, hôm trước vì sao tôi hôn cậu ấy, tôi nói… Hôn chơi thôi, cậu đừng tưởng là thật."

Trịnh Thu Dương: "…"

Hắn nhớ lần đầu hắn hôn Viên Thụy, Viên Thụy cũng hỏi hắn như vậy, hắn cũng trả lời là hôn chơi thôi, phắc, thật đáng chết.

. : .

https://thuviensach.vn

VIÊN TIÊN SINH LUÔN KHÔNG VUI

Từ Từ Đồ Chi
www.dtv-ebook.com

Chương 79: Vẫn Là Chuyện Cũ

Vẫn là chuyện cũ

.

Mười bảy tuổi Viên Thụy từng thổ lộ ba lần với Mạnh Lai, lần đầu tiên là một ngày trước khi trận chung kết bóng rổ khối diễn ra, Mạnh Lai từ chối cậu, cậu buồn bã đem 10 lon nước ngọt để dành uống hết một hơi, ngày hôm sau bị tiêu chảy không thể thi đấu, Mạnh Lai một mình chiến đấu thua trận, liền đen mặt dùng sức vỗ đầu cậu một cái, cậu đau bụng cả đêm chân đã nhũn, bị đánh trực tiếp trợn trắng mắt hôn mê bất tỉnh.

Chờ cậu tỉnh lại, người đã nằm trong phòng y tế, Mạnh Lai mồ hôi đầm đìa ngồi bên cạnh tức giận mắng cậu: “Cậu có bị đần không? Bị bệnh tại sao không xin phép nghỉ? Còn đứng giữa sân bóng phơi nắng!”

Sau đó bộ dạng Mạnh Lai vẫn giống như không có chuyện gì xảy ra, trước kia đối xử với cậu như thế nào, thì nay vẫn như thế ấy. Viên Thụy trái lo phải nghĩ, cảm thấy nhất định là do cách cậu thổ lộ không đủ chân thành, thế cho nên Mạnh Lai căn bản không có xem chuyện cậu thích hắn là thật.

Lần thổ lộ thứ hai, xảy ra trước kỳ nghỉ hè, Viên Thụy vắt hết óc viết một bức thư tình, nhân lúc nghỉ giữa tiết lén kẹp vào trong quyển vở trên bàn Mạnh Lai, sau đó vừa xấu hổ vừa khẩn trương chờ Mạnh Lai trả lời, chờ từ sáng tới trưa, lại từ trưa tới chiều, cuối cùng lúc vào tiết cuối, Mạnh Lai ôm một chồng tài liệu “Cảnh tượng nghỉ hè mọi người không bao giờ

https://thuviensach.vn

muốn thấy” vừa photo ra phát cho cả lớp, ngày cuối cùng trước khi nghỉ hè, bầu không khí lớp vô cùng sôi động, đang nói chuyện cãi nhau ầm ĩ khắp nơi, mọi người đột nhiên yên tĩnh lại.

Viên Thụy vẫn chưa hiểu tình huống gì đang xảy ra, bạn cùng bàn liền chỉ chỉ lên một trang trong xấp tài liệu, cậu kỳ quái nhìn sang, thấy mấy chữ viết tay “Bạn học Mạnh Lai thân mến” của mình, cậu lập tức đơ người.

Đứng ở trên bục giảng chuẩn bị thông báo, Mạnh Lai cũng đơ người.

Ngoài cửa tiếng ve đánh trống reo ca, trong phòng lặng ngắt như tờ.

Sau đó cả lớp được phóng thích nghỉ sớm, Viên Thụy chăm sóc mẹ đang bệnh, bạn học tìm cậu đi chơi cậu đều nhã nhặn từ chối không đi, lén gọi điện thoại cho Mạnh Lai một lần, người ta nhận, cậu lại cà lăm không biết nên nói cái gì, đành phải giả bộ hỏi bài tập làm như thế nào, Mạnh Lai vậy mà thật sự nghiêm túc chỉ cho cậu, không nhắc tới chuyện thư tình kia một chữ.

Mạnh Lai không muốn nhắc, Viên Thụy càng không dám nhắc.

Cậu rất hối hận vì đã viết bức thư tình kia, rất hối hận vì không chịu nhìn kỹ quyển vở đó là gì, Mạnh Lai nhất định là cảm thấy rất mất mặt rất tức giận, chỉ là biết kiềm chế mới không có đánh cậu, hiện tại còn chỉ cậu giải đề vật lý.

Xem ra là uyển chuyển từ chối a.

Mạnh Lai rất được con gái thích, cũng rất thích trêu đám con gái, hắn là thẳng nam.

Viên Thụy lúc mới bắt đầu thích thầm người ta, trên cơ bản không hề muốn thổ lộ, là Tác Duyệt nói với cậu “Trên đời không có thẳng nam”, lúc đó cậu còn suy nghĩ nghiêm túc, cậu cũng quá khôi hài rồi, sao lại đi tin

https://thuviensach.vn

tưởng một học sinh tiểu học? Cho dù có thông minh đọc sách nhiều đi chăng nữa thì Tác Duyệt cũng chỉ mới lên lớp năm a.

Cậu suy nghĩ thật lâu, quyết định về sau sẽ tiếp tục thích thầm Mạnh Lai, không nói ra, cũng không biểu hiện ra ngoài, nếu có ai hỏi bức thư tình kia, cậu sẽ nói chỉ là đùa hơi lố, Mạnh Lai không ghét cậu cậu đã mừng lắm rồi.

Kỳ nghỉ hè buồn chán dài đằng đẵng qua đi, Mạnh Lai vẫn hào quang vạn trượng được mọi người bầu làm lớp trưởng học bá, cậu thì vẫn tiếp tục làm tiểu trong suốt thành tích trung bình tính cách hướng nội, lên cao trung chương trình học căng thẳng, không còn trận đấu bóng rổ nào nữa, chỗ ngồi của bọn họ cách rất xa, giống như hai đầu sông ngân hà, không cùng xuất hiện, cũng không thể trao đổi.

Khai giảng xong sẽ tới tiết thể dục, thầy giáo sau khi cho tập xong thì để mọi người tự do vận động, có bạn học rủ Viên Thụy đi chơi bóng rổ, cậu ở xa xa nhìn thấy Mạnh Lai ngồi trên sân bóng rỗ cột dây giày liền từ chối, chạy đi tìm một nam sinh khác chơi đá banh, đồng đội nói cậu dáng cao tay dài, phái cậu vào vị trí thủ môn mà không ai muốn vào, thủ môn đối diện là một bé mập đứng bất động nặng 180 cân.

Cậu thủ môn cả buổi mà bóng không một lần bay tới, cậu dứt khoát ngồi xuống bãi cỏ nghỉ ngơi, một lát sau lại bắt đầu chạy lung tung.

Gần đây chuyện vui nhất là bệnh tình của mẹ đã có chuyển biến tốt, không phải tiếp tục nằm viện nữa, có thể trở về nhà nghỉ ngơi, mấy ngày nữa là thi rồi, lần này cậu phải cố gắng thi thật tốt, mẹ nhất định sẽ vui, chú Tác cũng sẽ vui, chú ấy đối với mẹ tốt lắm, chăm sóc vô cùng cẩn thận, là một người tốt, hay là đổi giọng gọi chú ấy là ba đi?

“Viên Thụy!”

Nghe có người gọi mình, cậu quay đầu.

https://thuviensach.vn

Mạnh Lai đứng trên đường băng hươ hươ tay vẫy cậu, hỏi: “Uống nước giải khát không?”

Tim cậu đập có chút nhanh, dừng vài giây mới nói: “Không uống, cám ơn a.”

Mạnh Lai đứng ở đó không nhúc nhích.

Viên Thụy cho là hắn không nghe rõ, nói to lên: “Tớ không uống.” (Đậu : do thời học sinh nên Đậu để xưng hô như vậy)

Mạnh Lai bước tới phía cậu.

Viên Thụy không chút suy nghĩ vội vàng đứng lên, liên tục khoát tay nói: “Không uống không uống, thật mà.”

Mạnh Lai tới gần, khoác vai cậu nói: “Cậu đi theo tớ.”

Viên Thụy đi vài bước mới kịp phản ứng, một phát bắt lấy cây cột khung thành, nói: “Tớ còn phải làm thủ môn!”

Tay Mạnh Lai vẫn còn đặt ở trên vai cậu, không nhịn được nói: “Bọn họ đá quá tệ, căn bản không đá vào khung thành, không cần phải thủ, cậu đừng ôm nữa, buông tay.”

Trước kia mỗi lúc bọn họ chơi bóng rổ cùng nhau, Mạnh Lai đi căn-tin mua nước ngọt mời mọi người uống thường xuyên lôi Viên Thụy theo làm tùy tùng phụ xách nước, những lần như vậy Viên Thụy đều vô cùng cao hứng. Nhưng cậu hiện tại một chút cũng không muốn đi cùng Mạnh Lai, cậu nói: “Tớ thật sự không muốn uống, bằng không thì tớ mời cậu uống a, nhưng chỉ có thể mời một mình cậu, tớ chỉ có 5 đồng.”

Lông mày Mạnh Lai giãn ra, có chút vui vẻ nói: “Đi, cậu mời tớ, đi, đi mua chung đi.”

https://thuviensach.vn

Nhưng Viên Thụy vẫn nắm lấy cây cột không buông, tay kia từ trong túi áo đồng phục móc ra 5 đồng, đưa tới nói: “Cho cậu, tự cậu đi mua, tớ còn phải thủ thành.”

Mạnh Lai: “…”

Viên Thụy bị Mạnh Lai câu cổ siết đau, một bên giãy dụa “Tớ không muốn đi tớ muốn thủ thành” một bên bị kiên quyết kéo đi.

Sau lưng một quả bóng bay tới, “Đông” một tiếng trúng vào cột khung thành rồi dội ngược lại, thật sự không đá vào được.

Ở căn-tin mua nước, Viên Thụy đưa tiền cho ông chủ, nói: “Một lon nước ngọt.”

“Đừng keo kiệt như vậy.” Mạnh Lai nói, “Tớ mời cậu uống.”

Viên Thụy đem 2 đồng rưỡi gấp lại chỉnh tề bỏ vào trong túi áo, nhỏ giọng nói: “Không phải keo kiệt, tớ đã uống đủ rồi.”

Mạnh Lai liếc cậu một cái, trong đáy mắt có chút thất vọng.

Từ trong căn-tin đi ra, Viên Thụy nói: “Tớ về thủ môn, cậu uống hết thì về, bằng không bọn họ lại đỏ mắt, cậu phải mời lại bọn họ.”

Mạnh Lai ngữ khí không tốt trả lời: “Tớ cam tâm tình nguyện mời, bọn họ lại không uống.”

Viên Thụy: “…”

Cậu ý thức mình nói sai, vội vàng giải thích nói: “Tớ không phải có ý đó, chỉ là có một lần tớ uống quá nhiều, thật sự đã uống đủ rồi, không phải giống như đã đủ rồi kia, không phải nói cậu không tốt, không phải, cậu có tốt hay không cũng không thành vấn đề, cậu rất tốt, cũng không phải, dù

https://thuviensach.vn

sao tớ hiện tại đã không thể uống nỗi nước ngọt nữa, cũng tại vì cậu mua cho tớ quá nhiều… Không phải cậu mua quá nhiều, là tớ uống quá nhiều.”

Mạnh Lai: “… Cậu đến cùng là đang nói cái gì?”

Viên Thụy: “…”

Cậu muốn khóc, cậu cũng không biết mình đang nói cái gì.

Mạnh Lai nhìn cậu, không biết đang suy nghĩ gì, đổi tay cầm lon nước ngọt, nói: “Tớ uống xong thì về, cậu cũng không được đi… Bọn họ đều thấy cậu đi cùng tớ, lúc về phải về chung.”

Viên Thụy nghĩ thầm, logic quá vậy? !

Mạnh Lai nói: “Ra hoa viên đi a, bên đó không có người, bằng không bị giáo viên nào thấy sẽ tưởng hai chúng ta trốn học.”

Viên Thụy lại nghĩ, thì đang trốn học còn gì, cúp tiết thể dục còn không phải trốn học sao?

Thế nhưng chân của cậu hoàn toàn không nghe lời não bộ…, không tự chủ được muốn đi theo Mạnh Lai.

Trời đã vào thu, được ngay dịp hoa tử đằng nở, từ trên giá đỡ rủ xuống, treo lủng lẳng như những chiếc chuông gió màu tím.

Viên Thụy ngẩng mặt lên nhìn hồi lâu, Mạnh Lai hỏi: “Cậu thích hoa?”

Cậu nói: “Mẹ tớ thích.”

Mạnh Lai đứng bên cạnh cậu, cũng ngẩng đầu lên nhìn hoa.

Có thể mơ hồ nghe được bên trong lớp nào đó đang đọc bài tiếng Anh.

https://thuviensach.vn

Đồng phục đơn bạc của hai người bị gió thổi phấp phới…, trên giàn hoa cũng rơi xuống mấy cánh hoa, gió đưa nhẹ qua bãi cỏ, sinh mệnh màu xanh lá đung đưa nhẹ nhàng, mềm mại mà chan chứa.

Mạnh Lai liếm môi dưới, nói: “Tớ nghĩ…”

“Cậu uống nhanh đi a.” Viên Thụy hối thúc nói, “Mọi người còn chờ tớ về thủ môn.”

Mạnh Lai ngừng lại một lúc, giống như bị nhụt chí hụt hơi, nói: “Cậu không muốn ở một mình với tớ sao?”

Viên Thụy nghĩ thầm, sao lại không muốn, rất rất muốn đó!

Mạnh Lai nói: “Tại sao khai giảng lâu như vậy rồi, cậu cũng không thèm chủ động nói với tớ một câu?”

Viên Thụy trong lòng chấn động, cà lăm: “Chỗ ngồi của tớ, xa cậu, xa quá xa.”

Mạnh Lai nói: “Học kỳ trước cũng ngồi như vậy, cậu cũng ra cuối lớp tìm tớ, tại sao học kỳ này thì không?”

Viên Thụy càng cà lăm hơn, nói: “Tại, tại vì học, học quá căng thẳng, không có thời gian đi quãng đường xa như vậy.”

Mạnh Lai: “…”

Hắn đột nhiên nói: “Không phải vì bức thư tình kia? Tớ còn tưởng tại vì nó.”

Viên Thụy giả ngu nói: “Cái gì thư tình? Tớ không có viết bức thư tình nào.”

https://thuviensach.vn

Mạnh Lai chậc chậc nói: “Còn nói luôn mơ thấy tớ, hiện tại lại còn nói không có viết.”

Viên Thụy lập tức xấu hổ, cãi chày cãi cối: “Mới không có mơ thấy đâu! Tớ viết chơi thôi.”

Mạnh Lai: “… Chơi vui không?”

Viên Thụy hơi sợ, Mạnh Lai có phần nghiêm túc, cho tới bây giờ chưa từng thấy hắn nghiêm túc như vậy, nhất định là còn để ý chuyện lần trước cả lớp đều thấy bức thư đó, lại nói, cậu cũng chỉ mới yên lặng áy náy tự kiểm điểm, trên cơ bản vẫn chưa đi xin lỗi Mạnh Lai đàng hoàng, xin lỗi người ta a.

“Thật xin lỗi.” Cậu cảm thấy mình cần phải chịu trách nhiệm về hành vi của mình, dứt khoát không bịt tai trộm chuông nữa, thành khẩn nói, “Tớ bối rối quá, không để ý quyển vở đó cậu sẽ dùng làm tài liệu photo, làm hại cậu mất mặt trước mọi người, đều là lỗi của tớ, thật xin lỗi.”

Cậu cúi đầu không dám nhìn Mạnh Lai, chỉ nghe Mạnh Lai nói: “Cậu không cần xin lỗi, tớ chỉ muốn hỏi cậu, viết xong thư tình là không cần chịu trách nhiệm sao? Suốt hai tháng nghỉ hè, chỉ gọi có một cú điện thoại, lại còn hỏi đề vật lý, chẳng lẽ cậu nghĩ giả bộ như không có chuyện gì là chuyện gì cũng chưa từng xảy ra sao hả?”

Viên Thụy mím môi, nhỏ giọng nói: “Vậy làm sao cậu mới tha thứ cho tớ?”

Mạnh Lai hỏi ngược lại: “Cậu đã chuẩn bị gì để tớ tha thứ cho cậu?”

Viên Thụy có chút khó chịu, nửa ngày sau mới nói: “Tớ sau này sẽ không làm phiền cậu nữa, sẽ không viết thư tình cho cậu, sẽ không điện thoại cho cậu, sẽ không hỏi cậu đề vật lý, cũng sẽ không nói cho người

https://thuviensach.vn

khác biết tớ thích cậu, tuyệt đối sẽ không để cậu mất mặt lần nữa, tớ cam đoan.”

Mạnh Lai nhíu mày nói: “Thích tớ đã là quá khứ rồi sao? Hiện tại không thích tớ nữa?”

Viên Thụy ngẩng đầu nhìn cậu, lại cúi đầu xuống, lại ngẩng đầu nhìn, lại nặng nề cúi xuống, cứ như vậy mấy lần, vành mắt bắt đầu đỏ lên.

Mạnh Lai: “… Không cho phép nhìn, nói chuyện.”

Viên Thụy cúi đầu, nhỏ giọng nói: “Thích thầm cũng không được sao? Thật sự sẽ không nói cho ai biết mà.”

Mạnh Lai há to miệng, một lát sau mới nói: “Cũng không nói cho tớ biết?”

Viên Thụy kinh ngạc ngẩng đầu lên, một đôi mắt đen ngập nước.

Mạnh Lai nhìn cậu cười, nói: “Không nói cho người khác biết, nhưng phải nói cho tớ biết, bằng không thì không cho phép cậu thích.”

Viên Thụy: “…”

Mạnh Lai bật nắp nước ngọt, ừng ực ừng ực mấy ngụm uống sạch, tiện tay ném cái lon ra sau lưng.

Viên Thụy mắt nhìn theo đường parabol, cái lon rớt xuống, tưng lên rồi lại rớt xuống, nói: “Muốn ném thì vào thùng rác.”

Mạnh Lai không có để ý đến cậu, chỉ đối diện nhìn cậu, không biết là do uống nước ngọt quá nhanh, hay là vì nguyên nhân khác, mà lồng ngực hắn phập phồng kịch liệt.

https://thuviensach.vn

Viên Thụy phát giác không giống lắm, nhưng lại không biết không giống ở đâu.

Mạnh Lai bước tới gần cậu, cách nửa bước.

Khoảng cách quá gần rồi! Cậu vội co lại lùi ra sau.

Tay phải Mạnh Lai nhanh chóng đưa ra, ôm hông cậu, ngăn cản cậu lui về phía sau.

Động tác thân mật lại ái muội này khiến cho hai cái thiếu niên đều ngây ngẩn cả người.

Viên Thụy sững sờ hỏi: “Cậu, cậu làm gì?”

Mạnh Lai rất nhanh nở nụ cười, nói: “Không phải ở trong thư tình nói luôn mơ thấy tớ sao? Mơ thấy cái gì?”

Viên Thụy: “…”

Mạnh Lai lại áp sát vào, nói khẽ: “Có phải như vậy hay không?”

Viên Thụy đột nhiên mở to mắt.

Môi Mạnh Lai đang dán trên môi của cậu.

Bỗng có một cơn gió, giàn hoa tử đằng trên đỉnh đầu phất phới rơi xuống những cánh hoa.

Nụ hôn đầu của người khác như thế nào, Viên Thụy không biết, nhưng nụ hôn đầu của cậu chỉ mới chạm môi, còn chưa kịp thế nào đã bị chủ nhiệm giáo vụ bắt được.

Nhìn biểu cảm của chủ nhiệm, hiển nhiên càng kinh hãi hơn cậu, chỉ nói nửa câu “Hai đứa đang làm gì” sau đó cánh tay chìa ra như bị điểm

https://thuviensach.vn

huyệt.

Mạnh Lai đẩy Viên Thụy một cái, nói: “Cậu chạy mau, thầy nhất định không nhận ra cậu.”

Viên Thụy không chịu, hôn cũng hôn rồi, đương nhiên có nạn phải cùng chịu.

Mạnh Lai cau mày nói: “Ông ấy quen mẹ tớ, sẽ không làm khó dễ tớ, cậu đi đi a.”

Viên Thụy liền chạy đi, chạy trở về sân bóng ngồi dưới khung thành, mới thầm nghĩ, lạm dụng quyền hành rất giỏi a! Hai người hôn tại sao chỉ có một người phải chạy? Ah! Hôn rồi! OH MY GOD!!!

Nhiều năm sau, cậu còn có thể nhớ lại lúc cậu ở dưới khung thành vui sướng lăn qua lộn lại, bộ dáng bé mập ở đối diện không lo thủ môn chỉ lo nhìn cậu, bị bóng đá đập vào mặt bổ nhào xuống đất.

Cũng là nhiều năm về sau, cậu mới biết được, khi đó bị chủ nhiệm bắt gặp không phải là không bị ảnh hưởng, quan hệ sử dụng không được, chủ nhiệm đảo mắt đã mật báo cho mẹ Mạnh Lai.

Mà giờ này khắc này, mẹ Mạnh Lai đang ở trong điện thoại nói cho cậu biết: “Mạnh Lai đối với con là thật tâm, sau này lúc biết rõ ta lừa nó, nó chỉ muốn quay lại tìm con, lúc đó nó đang học nghiên cứu sinh, lại bỏ giữa chừng, xin đi châu Âu học, muốn đi tìm con, khi nó trở về, nghe ngóng mới biết được con chỉ học Đại học sau đó liền đi làm người mẫu, nhưng có thể là đi Mỹ, cũng có thể là châu Âu, không ai biết rõ đến cùng con đang ở đâu.”

Viên Thụy: “…” Mấy năm cậu ra nước ngoài học, mới đầu là vì mất mẹ cộng thêm ly hương, rất hướng nội, khẩu ngữ không tốt, thành tích cũng không, không thể hòa đồng, về sau làm công việc người mẫu, ngày càng

https://thuviensach.vn

bận rộn không có cơ hội giao tiếp xã hội, ở Sydney 4 năm, cũng không có bạn bè nào.

Dương Lộ nói: “Lúc tuyệt giao với ta, nó không có tài chính, không có khả năng đi khắp thế giới tìm con, chỉ có thể hạ quyết tâm vừa đi học vừa đi làm, tìm kiếm nghĩ cách tiết kiệm tiền mua vé máy bay giá rẻ, đến nơi có khả năng tìm thấy con.”

“Tại sao không trực tiếp tới nhà em ấy hỏi? Ba em ấy, em gái em ấy, trong nhà em ấy cũng không phải không có người.” Trịnh Thu Dương hừ lạnh một tiếng, chất vấn, “Nếu thật sự muốn tìm, sao có thể tìm không thấy?”

Mạnh Lai ngữ khí bình bình nói: “Làm sao hỏi? Nói với chú và em gái cậu ấy, xin chào, cháu là người khi đó cùng Viên Thụy yêu sớm, khiến mẹ cháu tìm tới nhà, gián tiếp hại chết mẹ Viên Thụy sao?”

Trịnh Thu Dương: “…”

Mạnh Lai nói: “Kỳ thật lúc tôi tìm cậu ấy, cũng biết chúng tôi không còn khả năng cũng không có kết quả, tôi chỉ là không cam lòng, tôi chỉ là muốn ở trước mặt cậu ấy hỏi…”

Hắn cũng không biết hắn sẽ hỏi cái gì, Trịnh Thu Dương cũng không có hỏi.

“Bốn năm trước, tôi lấy được học vị trở về nước, rốt cục lấy được tin tức của cậu ấy, cậu ấy lúc đó đang tham gia cuộc thi tuyển người mẫu Bắc Mĩ, tôi đuổi tới đó rất nhanh, lúc đến đó vừa lúc đang công bố xếp hạng, cậu ấy hiện tại và bộ dạng năm đó một chút cũng không thay đổi, hỉ nộ ái ố đều thể hiện hết lên trên mặt, 12 người được tiến vào trận chung kết, cậu ấy đứng thứ 13, người đã đi hết, chỉ còn cậu ấy ngẩn người đứng đó. Tôi nhìn cậu ấy thật lâu, cho là cậu ấy đang thương tâm, rất muốn đi an ủi cậu ấy, nhưng đột nhiên cậu ấy lại cười rộ lên, không biết nghĩ tới chuyện gì vui,

https://thuviensach.vn

rút một cành hoa trong bó hoa bên cạnh, cầm hoa đi ra.” Mạnh Lai cười cười, nói, “Tôi đi theo cậu ấy, thấy cậu ấy đưa đóa hoa đó cho một người mẫu nam bị loại khác, về sau mới phát hiện, lúc đó cậu ấy đang đơn phương một người, là một thằng nam.”

Trịnh Thu Dương đột ngột hỏi: “Có thuốc lá không?”

Mạnh Lai lấy gói thuốc ra, định ném cả gói qua, Trịnh Thu Dương nói: “Một điếu thôi.”

Mạnh Lai liền rút một điếu ném cho hắn, cũng rút cho mình một điếu, bật lửa xong lại ném qua.

Trịnh Thu Dương đốt thuốc xong lại chỉ kẹp ở ngón giữa, nói ra: “Cậu phát hiện em ấy không chờ cậu, hơn nữa còn là củ cải hoa tâm, nên buông tay?”

Mạnh Lai hỏi ngược lại: “Anh cảm thấy cậu ấy hoa tâm sao?”

Trịnh Thu Dương không đáp, chỉ nói: “Trừ phi tôi chết đi, bằng không em ấy tuyệt đối sẽ không thay lòng đổi dạ.”

. : .

https://thuviensach.vn

VIÊN TIÊN SINH LUÔN KHÔNG VUI

Từ Từ Đồ Chi
www.dtv-ebook.com

Chương 80: Mcflurry

McFlurry

.

Lúc Dương Lộ tới, Viên Thụy đang quay mặt vào trong tường hướng cửa phòng, như một học sinh tiểu học bị phạt đứng.

“Sao con không vào?” Dương Lộ kinh ngạc nói, “Chỉ có Mạnh Lai và Trịnh Thu Dương ở bên trong?”

Viên Thụy gật đầu nói: “Bọn họ đuổi con ra, chắc là đang chửi nhau.”

Dương Lộ: “… Vào thôi.”

Viên Thụy có chút xấu hổ nói: “Cái kia.”

Dương Lộ nói: “Có lời cứ nói.”

Viên Thụy càng xấu hổ hơn, do dự hỏi: “Vừa rồi ở trong điện thoại dì còn chưa nói hết, dì hẹn Mạnh Lai cùng đi, còn nói với với con những chuyện đó, có phải là … Là có ý gì?”

Cậu kỳ thật muốn hỏi có phải Dương Lộ muốn làm bà mai không, nhưng lại cảm giác mình tự đại quá, mới sửa lại hỏi lí do thoái thác.

https://thuviensach.vn

“Những chuyện này ta vốn chuẩn bị để đêm nay gặp mặt rồi nói, để cho hai đứa làm rõ với nhau.” Dương Lộ nói, “Bất quá con đã dẫn Trịnh Thu Dương đi cùng, hai đứa cũng không nói được gì, còn không bằng ta nói thay.”

Viên Thụy: “… Dì và Mạnh Lai đã hoà thuận chưa?”

Dương Lộ bình thản nói: “Nó đi Hải Nam một chuyến, sau khi trở về có chủ động liên lạc ta, không nói tới hòa hảo, không trốn tránh ta nữa là đã tốt lắm rồi.”

Viên Thụy nói: “Nha.”

Dương Lộ nhíu mày, nói: “Đừng đứng ở đây nói chuyện, đi vào nói sau, hai người bọn họ đang chờ.”

Bà gõ cửa, cùng Viên Thụy một trước một sau đi vào.

Trong phòng không gian im lặng, Trịnh Thu Dương và Mạnh Lai ngồi rất xa, trên mặt không nhìn ra biểu cảm gì.

Bàn tròn, Dương Lộ và Mạnh Lai ngồi cách một vị trí, Viên Thụy trở lại bên cạnh Trịnh Thu Dương : ngồi xuống.

Nhân viên phục vụ tới ghi món, Dương Lộ lật menu nói cái này, cái này, cái này.

Viên Thụy quay đầu nhìn Trịnh Thu Dương, nhỏ giọng hỏi: “Hai người nói cái gì nha?”

Trịnh Thu Dương mặt không biểu tình nói: “Cái gì cũng không nói.”

Viên Thụy nghĩ thầm, ai nha, tiêu rồi.

https://thuviensach.vn

Gọi xong món Dương Lộ hỏi bọn họ: “Hai người có muốn uống chút rượu không?”

Trịnh Thu Dương và Mạnh Lai đều không nói chuyện, ở đây mà uống rượu, hiển nhiên không phải chuyện sáng suốt.

Chỉ có Viên Thụy một lòng nghĩ là mình mời khách, hào phóng nói: “Dì thích gì cứ gọi a.”

Trên trán Trịnh Thu Dương bắt đầu nổi gân xanh.

Nếu không phải là không muốn mất mặt trước mặt mẹ con họ ở đây, hắn vừa rồi chỉ muốn đứng lên đi về.

Chuyện đó và kịch bản trên cơ bản không giống nhau, nói tới đây sẽ show ân ái với Dương Lộ đâu? Tại sao kết quả lại là nghe họ Mạnh ở đây bức ép kể lại những chuyện từ đời xó xỉnh nào cả buổi? Chẳng phải chỉ là quen Viên Thụy sớm hơn một chút thôi sao? Có gì đặc biệt hơn người? Chẳng phải chỉ là yêu sớm còn hôn một cái thôi sao? Khoe khoang CMN!

Hắn sắp bị tức chết rồi.

Đúng, quen sớm thì chả sao, cái đáng nói là khoe khoang mối tình đầu của Viên Thụy.

Thật CMN đồ phá hoại.

Nhân viên phục vụ ôm menu rời khỏi.

Dương Lộ cười cười, khách khách khí khí mở lời: “Vốn định nhân cơ hội này, để cho hai người bọn họ bạn học cũ ôn chuyện, không nghĩ tới Trịnh tiên sinh cũng tới.”

Trịnh Thu Dương ngay cả cười cũng không muốn, nói: “Dương tổng đi giao tế, còn dẫn con trai theo cùng, tôi cũng rất bất ngờ.”

https://thuviensach.vn

Trong lời nói của hắn có gai, sắc mặt Dương Lộ lại nửa phần không thay đổi, “Ta ngược lại cũng mong Mạnh Lai lúc nó đi ra ngoài giao tế bằng lòng đưa ta theo, nhưng đáng tiếc nó chuyện gì cũng muốn làm một mình, không chịu cho ta giúp nó.”

Trịnh Thu Dương vẫn khuôn mặt khúc gỗ nói: “Thanh niên có chí, tuổi trẻ tài cao, không tệ.”

Dương Lộ nói: “Mấy ngày trước nghe nói ba cậu sức khỏe không tốt lắm, hiện tại không biết thế nào rồi?”

Trịnh Thu Dương ngữ khí nguội lạnh nói: “Tôi không có ba.”

Dương Lộ: “…”

Viên Thụy thấy không ổn, vội chen vào nói sang chuyện khác: “Dì Dương, tại vì chuyện video của con mà làm hại đoàn phim vuột mất thời kỳ tuyên truyền kỳ tốt nhất, thật sự đã chuốc phiền cho dì rồi.”

Dương Lộ lại nói: “Nếu không phải vì muốn tuyên truyền, sẽ không có ai cố tình quay lén video bôi đen con, con cũng không cần áy náy, hiện tại vẫn có thể tuyên truyền, kinh phí đầu tư ban đầu cũng có mức độ, tiền sẽ không bị thâm hụt, chỉ là lợi nhuận nhiều hay ít thôi.”

Viên Thụy đứng dậy lấy mái cái túi từ bên cậu đưa ra, nói: “Dì đã giúp con không ít, một chút tâm ý, hy vọng dì không chê.”

Dương Lộ nhíu mày, nói: “Con quá khách khí.”

“Cám ơn dì trong khoảng thời gian này đã chăm sóc con, về sau…” Viên Thụy đứng ở đó, hít một hơi thật sâu, vẻ mặt đầy khẩn trương, nói, “Về sau, chúng ta vẫn là đừng gặp nhau nữa.”

https://thuviensach.vn

Chẳng những Dương Lộ sửng sốt, mà ngay cả Mạnh Lai một mực không mở miệng cũng dừng tay đang cầm ly trà lại.

Trịnh Thu Dương cũng không ngờ cậu nói thẳng thừng như vậy, không rãnh mà khó chịu nữa, ngược lại lo lắng cậu sẽ đắc tội Dương Lộ.

Dương Lộ bất động thanh sắc nhìn Viên Thụy, hỏi: “Có phải là vì những chuyện ta vừa mới nói với con?”

Mạnh Lai quay đầu nhìn bà.

Viên Thụy nói: “Không phải vậy, không có liên quan tới chuyện đó. Con hẹn dì ra đây, vốn là muốn cùng dì ăn một bữa cơm chia tay.”

Dương Lộ: “…”

Mạnh Lai ở bên cạnh đột nhiên nở nụ cười.

Viên Thụy cũng không dám nhìn hắn, nói: “Dì rất tốt với con, nhận con làm con nuôi cũng là vì con trai mình, hiện tại mẹ con hai người đã tiêu tan hiềm khích ngày trước, dì cũng không cần phải dắt con theo nữa.”

Dương Lộ nhìn cậu, nói: “Viên Thụy, ta tốt với con cũng không hoàn toàn là vì Mạnh Lai, ta thật sự thích con.”

Viên Thụy ánh mắt chân thành tha thiết nói: “Cám ơn dì, bất quá dì vẫn là đừng thích con nữa.”

Dương Lộ: “…”

Viên Thụy nói: “Trước kia dì không thích bạn trai con, anh ấy cho rằng dì vì muốn tốt cho con, chưa từng nói qua một lời. Khi đó tụi con không biết dì là mẹ Mạnh Lai, hiện tại đã biết, anh ấy không vui, con cũng vui không nổi. Dì Dương, bất luận dì tốt với con xuất phát từ tâm ý gì, con cũng không bao giờ dám tiếp nhận nữa.”

https://thuviensach.vn

Dương Lộ giật giật khóe môi, muốn nói cái gì đó, Viên Thụy lại cướp lời: “Vừa rồi dì ở trong điện thoại nói cho con chuyện đó, con cảm thấy thật đáng tiếc, nhưng người sống cả đời, sao có thể không có chuyện tiếc nuối. Con tiếc nuối rất nhiều chuyện, thêm một chuyện nữa, cũng không sao đâu.”

Dương Lộ nhìn cậu, lại nhìn Mạnh Lai, trong ánh mắt dường như đang thở dài.

Mạnh Lai lại cười cười, nói: “Nói cũng đúng, tôi cũng có rất nhiều chuyện tiếc nuối, không phải chuyện nào cũng có thể vãn hồi.”

Viên Thụy gật gật đầu, nói: “Đúng vậy, không thể vãn hồi.” (Đ:…….)

Đợi đồ ăn đem lên đủ, Viên Thụy nói phải đi, Trịnh Thu Dương không nói hai lời cầm áo khoác lên mặc.

Dương Lộ do dự một chút, nhưng không giữ lại.

Ngược lại Mạnh Lai đứng dậy tiễn bọn họ.

Viên Thụy trốn ở sau lưng Trịnh Thu Dương, nhỏ giọng nói tạm biệt với hắn.

Trước khi đi, Trịnh Thu Dương đi thanh toán, Viên Thụy đứng ở góc bên cạnh chờ anh, nhìn xa xa.

Hắn thanh toán xong ra nói: “Một ngàn bảy.”

Viên Thụy nói: “Tốt hơn so với dự tính.”

Trịnh Thu Dương nói: “Ừ.”

Viên Thụy nói: “Chúng ta đi đâu đây?”

https://thuviensach.vn

Trịnh Thu Dương nói: “Em nói.”

Viên Thụy nghĩ nghĩ, nói: “Đi McDonald? Em muốn ăn McFlurry.”

Trịnh Thu Dương nói: “Được.”

Gần đó có một tiệm, rẽ cua xong, Trịnh Thu Dương đem xe đỗ ở ven đường, nói: “Em ở đây chờ, anh vào mua.”

Viên Thụy muốn nói gì đó, nhưng lại không nói ra.

Trịnh Thu Dương xuống xe đi vài bước lại vòng trở lại, mở cửa xe hơi khom người: “Có phải có phiếu giảm giá hay không?”

Viên Thụy lập tức vui vẻ nói: “Đúng vậy đúng vậy.” Cậu đưa điện thoại di động của mình cho Trịnh Thu Dương, nói, “Ở trong weixin, mở tài khoản chung, ở dưới có điểm khuyến mãi, nó là mã khuyến mãi, của anh có không?”

Trịnh Thu Dương mắt trợn trắng không còn tia máu, nhận điện thoại đi vào.

Viên Thụy cách cửa sổ xe nhìn anh tiến vào McDonald, tâm tình bất ổn, nếu Trịnh Thu Dương cứ dứt khoát nổi giận ghen tuông thì được rồi, hiện tại còn tỉnh táo như vậy, là muốn làm sao đây.

Chỉ chốc lát sau, Trịnh Thu Dương xách một cái túi giấy cỡ lớn chữ M ra ngoài, tay kia cầm một ly McFlurry, định bước vào cửa thì 3 cô gái trẻ tuổi quay đầu lại nhìn hắn, sau đó vẻ mặt hưng phấn xì xào bàn tán.

Viên Thụy rất không thoải mái, dùng tay dựng lên làm súng, trong miệng giả tiếng nổ súng “Bằng! Bằng! Bằng”, đem mấy cô gái dám ngấp nghía bạn trai của cậu làm làm bia ngắm, sau đó thổi khí vào ngón trỏ.

Trịnh Thu Dương lên xe, đưa McFlurry cho cậu, nói: Vị dâu.”

https://thuviensach.vn

Viên Thụy nhanh chóng vuốt mông ngựa nói: “Em thích nhất vị dâu.”

Cậu mở nắp, hương dâu tỏa ra, Trịnh Thu Dương nhìn nhìn, nói: “Cho anh ăn một miếng.”

Viên Thụy vội múc một muỗng đút cho anh, thấy anh ăn hết, lại nịnh nọt hỏi: “Nữa không?”

Trịnh Thu Dương từ chối nói: “Quá ngọt.”

Hắn cầm hamburger ăn căn được hai cái, nói: “Lát nữa anh đưa em về nhà trước.”

Viên Thụy kỳ quái hỏi: “Anh muốn đi đâu?”

Trịnh Thu Dương nói: “Anh đi uống mấy ly.”

Viên Thụy nhìn anh, nói: “Em cũng muốn đi.”

Trịnh Thu Dương nói: “Em đừng đi, sẽ bị nhận ra.”

Viên Thụy nói: “Em không sợ.”

Cậu bỏ ly kem xuống, từ trong túi lấy hamburger ra cắn từng ngụm từng ngụm, hai má phồng lên, cậu chỉ ăn nửa cái đã thấy no, nuốt xuống vô cùng khó khăn.

Trịnh Thu Dương đã ăn xong phần của mình, nhận lấy nửa cái trong tay cậu ăn luôn, rút khăn ướt lau lau tay, cúi đầu nói: “Anh cũng không đi, về nhà.”

Viên Thụy cảm thấy anh có chút đáng thương, đau lòng an ủi: “Anh đừng mất hứng, trong nhà không phải là không có rượu.”

https://thuviensach.vn

Trên đường buồn bã lại bị kẹt xe, hơn một tiếng mới về tới nhà, vào nhà, Viên Thụy Chỉ vội vàng lấy ly ra, Trịnh Thu Dương lại nói: “Không muốn uống.”

Viên Thụy đành phải bỏ ly xuống, có hơi lo sợ hỏi: “Cái kia, vậy anh…”

Trịnh Thu Dương bộ dạng rất mệt mỏi nói: “Anh đi tắm, ngày mai còn phải đi làm, đi ngủ sớm.”

Viên Thụy: “… Nha.” Nguồn :

Trịnh Thu Dương đi tắm.

Viên Thụy ngồi ở bên ngoài, trong lòng có chút buồn bã.

Cuối cùng thì Mạnh Lai đã nói gì với bạn trai cậu? Cũng giống như Dương Lộ nói cho cậu biết, chuyện bọn họ trước kia trời đưa đất đẩy lại không thể ở bên nhau nói cho Trịnh Thu Dương nghe sao? Nhưng chuyện đó căn bản không có gì tức giận a.

Trịnh Thu Dương đến cùng là không vui chuyện gì?

Tại sao Trịnh Thu Dương không vui?

Hắn không vui vì hắn quen Viên Thụy quá trễ, hắn không vui vì lúc Viên Thụy bị giấy nhám vận mệnh hung hăng chà xát lẻ loi một mình, bọn họ không gặp nhau.

Viên Thụy là một một đóa hoa lúc hắn ở trong thăng trầm chìm nổi túm được, hắn cho rằng mình là người trong lúc cô đơn nắm được ánh sáng Viên Thụy, hắn cho rằng lúc Viên Thụy tạo những sắc thái phong phú cho cuộc sống hắn, đồng thời, hắn cũng đã chiếu sáng sự cô quạnh của Viên Thụy.

https://thuviensach.vn

Thế nhưng nhiều năm gian khổ đúng nghĩa trước đó, Viên Thụy thủy chung chỉ có một mình.

Hắn thậm chí có chút hy vọng, khi đó Mạnh Lai vì đủ loại lý do không gặp được Viên Thụy, biết đâu như vậy, nhân sinh Viên Thụy sẽ thuận lợi hơn, về sau sẽ không cần phải như vậy, dễ động tâm, quen nịnh nọt, luôn trả giá, vĩnh viễn không đau buồn.

. : .

https://thuviensach.vn

VIÊN TIÊN SINH LUÔN KHÔNG VUI

Từ Từ Đồ Chi
www.dtv-ebook.com

Chương 81: Anh Già Anh Có Lý

Anh già anh có lý

.

Trịnh Thu Dương mang đầy u buồn chậm chạp tắm rửa, lúc gội đầu còn yên lặng nghĩ, phải ôm Viên Thụy nhà hắn thật chặt, so với thường ngày càng dùng sức ôm chặt hơn.

Lúc hắn điều chỉnh được tâm tình, kéo cửa phòng tắm đi ra thì thấy Viên Thụy khoanh tay đứng ở cửa ra vào, bộ dạng vô cùng thâm trầm theo dõi hắn.

Trịnh Thu Dương: "… Làm gì vậy?"

"Thu Dương." Viên Thụy thần sắc mặt ngưng trọng nói, "Chúng ta vẫn là nên cãi nhau đi."

Trịnh Thu Dương: "…"

Viên Thụy dường như đã suy nghĩ thật lâu, thành khẩn mười phần ra đề nghị: "Anh cứ nổi giận với em, đừng giấu ở trong lòng sinh khó chịu."

Trịnh Thu Dương phủ nhận nói: "Anh không có khó chịu."

Viên Thụy rất không tin tưởng, nói: "Vậy sao anh xả nước tắm lâu như vậy? Em xem đồng hồ nước rồi, nhiều hơn bình thường 10 lít."

https://thuviensach.vn

Trịnh Thu Dương: "…"

Viên Thụy nhìn kỹ anh, đau lòng nói: "Mắt của anh đỏ hết rồi kìa, trốn ở trong đó khóc sao?"

Trịnh Thu Dương: "… Bị hơi nóng xông đó."

Viên Thụy lại vẻ mặt không tin.

Trịnh Thu Dương im lặng nói: "Anh thật sự không có để ý, chuyện có lớn cái rắm gì đâu, có cái gì phải khóc."

"Lần trước em uống say, nói mớ nhắc trai đẹp anh còn giận đến mức khóc sưng mắt. Tròng mắt của anh còn có tơ máu." Viên Thụy dựng ngón tay lên ước chừng một cm, nói, "Tối đa dài như vậy."

Trịnh Thu Dương: "…" Hồi trước là vì nguyên nhân khác có biết không! Phi, ai khóc? Ai? Dù sao cũng không phải hắn.

Viên Thụy dò hỏi: "Rốt cuộc thì Mạnh Lai đã nói gì với anh? Có phải là đọc thuộc bức thư em viết cho anh nghe không?"

Trịnh Thu Dương: "… Đọc thuộc bức thư?"

Viên Thụy tự cho mình đoán trúng, có chút tức giận nói: "Năm nào họp lớp cao trung cậu ấy cũng vác bức thư đó theo, mấy bạn học khác cũng bị cậu ấy tẩy não, cảm động đến mức không chịu nỗi, bây giờ còn kể cho anh nghe, thật là đáng ghét."

Trịnh Thu Dương trên cơ bản không hề nghe cậu nói qua chuyện này, lập tức bắt đầu khó chịu xụ mặt, chua lè nói: "Thư tình dài như vậy, đến anh còn phải cảm động."

Viên Thụy cả kinh, vội phủi sạch quan hệ nói: "Nhưng mà tình không được dài a, trước khi em gặp anh em super hoa tâm đó, gặp một người yêu

https://thuviensach.vn

một người, lúc vừa tốt nghiệp cao trung, em căn bản không còn thích Mạnh Lai nữa, đã sớm dời tình qua nhiều người khác, khoảng chừng…" Cậu mở ngón tay ra đếm đếm. (Đ : Em đang an ủi hay đang chém gió để châm dầu vào lửa =))))

Trịnh Thu Dương: "…"

Viên Thụy mấy a mấy, mấy a mấy.

Trịnh Thu Dương cả giận nói: "Có phải em muốn làm anh tức chết không? Hai bàn tay còn đếm không hết!"

Viên Thụy bị anh nổi giận đột ngột lại càng hoảng sợ, rụt rụt cổ, khoa tay múa chân cẩn thận từng li từng tí đem mấy ngón tay hồi nãy rút ngắn lại còn 1 cm, nói: "Xem, hiện tại chỉ có nhiu đây."

Trịnh Thu Dương: "…"

"Anh đừng ăn ghen chuyện từ đời não đời nao a." Viên Thụy mở mang cho anh, "Kỳ thật em cũng rất ghen ghét mấy bạn gái trước kia của anh, nghĩ tới họ da trắng ngực to, em cũng không vui, nhưng đâu còn cách nào khác."

Nghe được câu này, Trịnh Thu Dương có chút hòa hoãn lại.

Ai ngờ Viên Thụy lại nói: "So với tình huống của em, anh coi như không tệ rồi, Mạnh Lai chỉ cao hơn anh có một chút, còn em muốn ngực cũng không bự nỗi, nhưng anh còn có thể độn đế tăng chiều cao a."

"Đừng nói nữa." Trịnh Thu Dương chỉ muốn xỉu luôn cho rồi, một lời thâm tình của hắn không có cách nào phóng thích, bây giờ nhìn Viên Thụy chả muốn ôm nữa, chỉ muốn XX cậu cho tới chết, chỉ tay sang phía giường, ra lệnh, "Đi! Cởi quần áo ra nằm ngửa."

https://thuviensach.vn

Viên Thụy: “…”

Cậu vẻ mặt ủy khuất, nghe lời đi qua, sau khi cởi sạch thì nằm xuống dùng hai tay chắp lại che trym nhỏ, mặt hơi đỏ, chủ động tách hai cái chân dài ra, vừa ngây thơ lại vừa sắc tình.

Dù nhìn Trịnh Thu Dương lúc này hung dữ trừng mắt, lúc lên giường thật vẫn không nỡ làm đau Viên Thụy, tiền hí một bước cũng không thiếu, khiêu khích đã rồi mới chậm rãi đi vào.

Sau khi rơi vào cảnh đẹp, hắn vừa động vừa hôn Viên Thụy, lúc này đã không còn lửa giận, ngay cả hôn cũng ôn nhu vô cùng, thầm nghĩ phải đối tốt với Viên Thụy một chút, tốt một chút.

Viên Thụy một bên thở gấp, một bên phàn nàn nói: “Sớm biết có tác dụng như vậy, uổng phí lúc nãy em dỗ anh.”

Trịnh Thu Dương: “… Đó mà là dỗ anh hả? Rõ là chọc tức anh!”

Viên Thụy bị anh nổi khùng chơi ác thúc vào chỗ sâu nhất, một câu cũng không dám phản bác lại nữa, nghĩ thầm, vâng vâng, anh nói cái gì thì chính là cái đó, dù sao thì anh già hơn anh có lý, trời ơi sâu quá nhanh quá lớn quá chết tui rồi.

Làm xong một lần, Trịnh Thu Dương tháo bao ra vứt đi, quay đầu thấy chân Viên Thụy còn chưa có khép lại, lại cảm thấy không đủ, dựa tới muốn thêm một lần, Viên Thụy lại cản hắn nói: “Không muốn, thứ tư thứ năm còn phải quay chương trình đó.”

Trịnh Thu Dương: “… Hôm nay mới chủ nhật.”

Viên Thụy đẩy ngực anh ra không cho anh dựa vào, rất có logic nói: “Nếu hôm nay làm quá nhiều, đêm mai sẽ không thể làm, thứ tư thứ năm phải làm việc nên tối thứ ba và thứ tư càng không được, nếu anh muốn XX

https://thuviensach.vn

nữa thì phải chờ ba ngày, hôm nay nhịn một chút đi, mai còn có thể tới một lần, sau đó nghỉ hai buổi, anh tính xem có đúng không?”

Trịnh Thu Dương dở khóc dở cười, nói: “Ngoại trừ tính toán chi tiêu, em còn xem ngày?”

Viên Thụy nói: “Nếu tính không tốt, thì lúc sẽ chết vì quá hạn hán, lúc thì chết vì quá ngập úng, sinh hoạt như vậy sao có thể đảm được chất lượng ?”

Trịnh Thu Dương bị cậu chọc cười, nằm ở bên cạnh cười đến mức không dừng được.

Viên Thụy phiền muộn nói: “Em rất nghiêm túc đó, anh không được cười.”

Trịnh Thu Dương trong lòng tự nhủ, phải phải, lúc nghiêm túc nhất là lúc buồn cười nhất.

Đã cam đoan cân đối chất lượng hạn hán ngập úng, Trịnh Thu Dương tạm thời phải chấp nhận đề nghị đêm nay Viên Thụy không thể làm tiếp, an phận nằm ở bên cạnh, đứng đắn nói chuyện: “Ngày mai nhớ gọi điện thoại cho Lý Linh Linh, đừng để cô ấy nhận chương trình hay phim ảnh gì có liên quan tới mẹ nuôi em, hôm nay chúng ta có thể đã đắc tội bà, chỉ sợ vạn nhất là tiểu nhân, lại chuốc phải phiền toái.”

Viên Thụy không phải để ý lắm, nói: “Em biết nhìn người mà, trước kia lúc video bị tung ra, khi đó em đã chuẩn bị rời khỏi showbiz rồi, kỳ thật lần đó nếu không nhờ có bà ấy giúp, em nghĩ chống đỡ được đến bây giờ cũng rất khó khăn.”

Trịnh Thu Dương đã hoàn toàn không còn hảo cảm với Dương Lộ, chỉ nói: “Trước khác nay khác.”

https://thuviensach.vn

Viên Thụy nói: “Bà ấy trước kia vì không muốn con mình là gay mà khiến cho quan hệ mẹ nát bét, hiện tại một lòng muốn nối lại quan hệ với con mình, làm gì còn thời gian quản tới người không liên quan như em.”

Bởi vì thông tin hai người nhận được khác nhau, cậu cho rằng bạn trai bây giờ đã ăn hết giấm chua rồi, đã dỗ được rồi, chuyện này cũng nên cho qua đi.

Mà Trịnh Thu Dương cũng không có ý định nói ra chuyện năm đó Dương Lộ từng tìm tới nhà cậu, hắn không hi vọng phát sinh bi kịch, Viên Thụy không nên có cừu hận, càng không nên trả thù, chuyện đó không phải là không đáng kể, nhưng cũng không có gì ngoài thương tâm và bi phẫn, không có ý nghĩa. Hắn cũng không muốn nói tâm tư của mình cho Viên Thụy nghe, hai người yêu nhau, quý trọng lẫn nhau không cần dùng ngôn ngữ, mà càng phải điềm mật ngọt ngào.

“Lại nói.” Hắn trầm mặc một lát, ngược lại hỏi, “Ba và em gái của em khi nào thì biết em thích nam nhân? Bọn họ không cảm thấy kỳ quái sao?”

Viên Thụy cười rộ lên, nói: “Em gái em từ nhỏ đã biết, là người tinh mắt nhất trong nhà, trong nhà không có chuyện gì qua được mắt em ấy. Ba em a, em cũng không biết ba biết từ khi nào, mẹ của em trước khi ra đi thì biết, không biết tại sao hai người họ lại biết chuyện em là gay, em vẫn nghĩ là em gái em bí mật báo cáo, nhưng nó lại sống chết không thừa nhận.”

Trịnh Thu Dương: “… Mẹ em cũng biết?”

Viên Thụy nét tươi cười giảm đi, nói: “Đúng vậy, mẹ khi đó bệnh tình rất nghiêm trọng, bỗng nhiên có một ngày, hỏi em có phải là em thích con trai hay không, em không muốn nói dối mẹ, đành thừa nhận.”

Trịnh Thu Dương trong lòng thít chặt, nói: “Sau đó?

https://thuviensach.vn

“Em rất sợ mẹ tức giận, nhưng mẹ lại nói, mẹ rất vui vì em chịu nói thật với mẹ, bởi vì thích nam hay nữ đều không quan trọng, quan trọng là phải sống thật tốt.” Viên Thụy hạ tầm mắt, giọng nói nhẹ đi, nói, “Bề ngoài không quan trọng, quan trọng là người em thích phải tốt, có thể ở cùng nhau cả đời hay không không có cách nào đoán trước, nhưng lúc ở cùng nhau, phải lấy cái tốt nhất của mình, trao lấy cái tốt nhất của đối phương.”

Trịnh Thu Dương thấy khóe mắt cậu có nước mắt chảy ra, nhịn không được duỗi tay ôm lấy cậu, đem cậu nằm trong lồng ngực mình.

Hai người cũng không lên tiếng, chỉ chăm chú ôm nhau.

Qua hồi lâu, Viên Thụy ngẩng đầu lên, trên mi có chút ẩm ướt, chăm chú nhìn Trịnh Thu Dương, nói khẽ: “Nếu mẹ biết em và anh ở cùng nhau tốt như vậy, nhất định sẽ rất vui.”

Cậu chậm rãi dán tới, nhẹ nhàng chạm vào môi Trịnh Thu Dương, sau đó cười rộ lên, bộ dáng thập phần thỏa mãn.

. : .

https://thuviensach.vn

VIÊN TIÊN SINH LUÔN KHÔNG VUI

Từ Từ Đồ Chi
www.dtv-ebook.com

Chương 82: Lương Duyên Là Cái Khỉ Gì

Lương duyên là cái khỉ gì

.

Phương Sĩ Thanh tối chủ nhật trắng đêm không về, chạng vạng thứ hai lại tới lấy hành lý, bộ dạng ung dung thoải mái, mặt mày toả sáng tuyên bố, hắn muốn chấm dứt kiếp sống bờ sống bụi.

“Hai người làm hòa rồi hả?” Viên Thụy cũng rất vui mừng, lại khuyên hắn, “Vương Tề tốt với mày như vậy, mày đừng có 2 ngày một trận nhỏ 3 ngày nháo trận to, anh ấy công việc bận rộn, về nhà còn phải dỗ mày như dỗ con nít, lỡ sau này cảm thấy phiền, mày sẽ phải khóc cho xem.”

Lần này bị bỏ mặt hơn 10 ngày, Phương Sĩ Thanh kỳ thật cũng lo lắng, có chút hối hận, hôm qua vừa thấy Vương Tề đã làm nũng xin lỗi đủ kiểu còn cam đoan sẽ không bao giờ làm như vậy nữa, nhưng hắn sao có thể nói cho Viên Thụy biết, mạnh miệng nói: “Ảnh dám chê tao phiền? Ảnh rất thèm XX, hai ngày không bắn thì toàn thân khó chịu, dỗ được tao ảnh mừng chết mồ.”

Viên Thụy thấy hắn lộn xộn dồn đống quần áo vào rương hành lý, nhìn không được nữa, lôi ra giúp hắn xếp lại một lần, nói: “Mày xem mày đi, ngay cả quần áo cũng xếp không xong, anh ấy cũng quá nuông chiều mày rồi.”

https://thuviensach.vn

Phương Sĩ Thanh không phục nói: “Mày mới nuông chiều bạn trai mày, đi tè con kêu mày vịn cho đi, phải đổi lại tao, tao đã sớm bẻ cho gãy rồi.”

Viên Thụy có chút xấu hổ, nói: “Từ lâu đã hết rồi, ảnh hiện tại đã có thể ngắm đúng.”

Phương Sĩ Thanh khoa trương nói: “Ai nha, cục cưng nhà tụi bây thật lợi hại, hơn 30 tuổi mới có thể tiểu đúng chỗ, thật lợi hại, mẹ Viên thật sự là biết cách dạy con mà.”

Mẹ Viên: “…”

Trịnh Thu Dương tan tầm trở về, ở dưới lầu chạm mặt Phương Sĩ Thanh đang kéo hành lý xuống, hai người lại chửi nhau một hồi mới từng người quay đầu về nhà.

Hôm nay mẹ Trịnh Thu Dương lại gọi cho con trai hỏi hắn đã đuổi Tiểu yêu tinh kia đi chưa, hắn còn giả bộ vô cùng khó xử cùng không muốn, bị mẹ hắn chửi trong điện thoại một trận là đồ thối tha không biết xấu hổ.

Giờ thì tốt rồi, đứng trong thang máy đi lên lầu, hắn trả lời weixin nói đã thỉnh người ta đi rồi.

Mẹ hắn lập tức gọi tới: “Đi thật rồi hả? Con đừng có gạt mẹ.”

Trịnh Thu Dương thở dài, ngữ khí đau thương nói: “Đi thật rồi.”

“Đi thì đi, cái đồ yêu tinh đầy yêu khi, có cái gì không nỡ?” Mẹ hắn còn ghét bỏ hắn mấy câu, còn nói, “Chuyện này chỉ được phép tới đây, về sau cũng đừng có qua lại với nó, nghe thấy chưa? Trở về đối tốt với Viên Thụy một chút, đã làm chuyện trái lương tâm mà da mặt còn dày như vậy, còn tưởng mình là đại gia chờ người ta hầu hạ hả.”

https://thuviensach.vn

Trịnh Thu Dương nội tâm mừng thầm, cố ý nói: “Em ấy cũng chỉ có mỗi điểm này là tốt, mẹ còn không cho con dùng. Hôm nào con gặp được một người không yêu khí sẽ đưa về cho mẹ xem.”

Mẹ Trịnh cả giận nói: “Trước kia lúc còn mặn nồng mày bảo vệ như cái gì, hiện tại chán rồi là mày làm bộ dáng vậy đó hả, mày kiểm điểm lại bản thân đi!”

Đang khi nói chuyện Trịnh Thu Dương đã tới cửa nhà, cũng không vội mà vào, tiếp tục nói với mẹ hắn: “Dù sao mẹ cũng không chào đón em ấy, nói không chừng lúc con đổi lại, mẹ còn không ngờ hai người lại có duyên đến thế.”

“Phi!” Mẹ Trịnh nói, “Video tụi bây hôn nhau ngay cả mợ mày cũng xem qua rồi, còn nói với mẹ ‘Thích nam cũng không sao, Viên Thụy rất tốt’ lúc này mày thử đổi lại một nữa cho mẹ xem, xem mẹ có đánh gãy chân của mày không.”

Trịnh Thu Dương kinh ngạc nói: “Mợ? Mợ nào?”

Mẹ Trịnh nói: “Con có mấy người cậu? Còn hỏi mợ?”

Lúc cơm nước, Trịnh Thu Dương vẫn cứ cười tủm tỉm suốt.

Viên Thụy đưa đĩa rau cho anh, hỏi: “Công việc có gì tiến triển sao? Vui như vậy?”

Trịnh Thu Dương cười nói: “Là có chuyện vui, có nhớ mẹ anh và ông già tách ra rồi không, cậu với mợ nghe vậy liền đưa cả đại gia đình tới gõ cửa mẹ, gút mắt bao nhiêu năm cuối cùng cũng được tháo gỡ.”

Viên Thụy nghe xong, cũng vô cùng vui mừng, nói: “Chắc chắn là dì vui lắm, anh chị em nhà mình dù sao cũng không phải người ngoài, thật sự là quá tốt.”

https://thuviensach.vn

Trịnh Thu Dương nói: “Mẹ vui tới mức hỏng luôn, còn nói chờ lúc anh nghỉ ngơi, sẽ dẫn anh về nhà nhận thân thích.”

“Nên làm, mua chút đồ biếu.” Viên Thụy cũng nói, “Chọn mua đồ tốt.”

Trịnh Thu Dương nhìn cậu cười, nói: “Con gái của cậu anh, em họ anh, là fan của em, em tới ký tên cho nó đi a.”

Viên Thụy cho là anh nói giỡn, nói: “Đừng làm rộn, em nói nghiêm chỉnh mà.”

Trịnh Thu Dương nói: “Anh có chỗ nào không đứng đắn a? Nó là chủ topic của diễn đàn em trên baidu đó, là hội trưởng phân hội Bắc Kinh đó.”

Viên Thụy: “…”

Trịnh Thu Dương nói: “Không gạt em, mẹ của em họ anh đã nói với mẹ em.”

Viên Thụy cũng chẳng thèm ăn cơm nữa, lộn xộn nói: “Người thân đoàn tụ lệ nóng oanh tròng, sao lại nói với mẹ anh chuyện này?”

Trịnh Thu Dương cười đến có chút đắc ý, nói: “Bọn họ tán gẫu một hồi thì nhắc tới anh, mẹ của anh không muốn come out dùm anh, chỉ ậm ờ nói anh còn chưa kết hôn, kết quả cậu mợ bọn họ nói ai cũng biết anh với em đang yêu nhau, mẹ anh choáng váng, mợ chủ động nói ra em họ anh là fan của em, lần trước lúc video hai ta hôn nhau, fans hâm mộ của em đã đào ra được người đó là anh rồi.”

Viên Thụy nuốt nước miếng ừng ực, khẩn trương nói: “Sao lại đào ra được?” Bạn đang

https://thuviensach.vn

Trịnh Thu Dương nghĩ thầm, chỉ sợ hết một nửa công trạng đào ra được là nhờ bạn gái trước của hắn.

“Ai biết bọn họ đào được cách làm, em đừng lo, cũng chỉ trong cộng đồng fans mới biết, không có ai đăng lên weibo công cộng. Em họ anh thật ra không nhớ mặt anh lắm, chỉ ở trong bầy nghe các tiểu đồng bào đào bới cả buổi, cảm thấy người này sao có chút quen mắt, nên đem cái video đó cho cậu anh xem, cậu anh vỗ đùi cái Đét.” Hắn vừa nói vừa dùng sức vỗ đùi, “Ai ya má ơi, đây không phải là cháu ngoại trai tui sao.”

Viên Thụy: “Ha ha ha.”

Trịnh Thu Dương cũng cười rộ lên, nói: “Nhờ phúc của em họ, cả nhà bọn họ toàn bộ biến từ người qua đường thành fan em, khoa trương phóng đại khen em trước mặt mẹ.”

Viên Thụy lại khẩn trương, “Dì có tức giận không?”

Trịnh Thu Dương nói: “Tức cái gì, mọi người khen con dâu mẹ tốt, mẹ kiêu ngạo suýt ngất luôn.”

Viên Thụy thấy anh nói hơi lố, nói: “Anh chỉ biết nói dối dỗ em vui.”

Trịnh Thu Dương giơ một chiếc đũa lên thề nói: “Thực sự không nói dối, chính miệng mẹ anh nói anh phải tốt với em một chút, đừng có cả ngày giống như đại gia sai vặt em, còn uy hiếp anh là nếu dám hái hoa ngắt cỏ bên ngoài, mẹ sẽ thay em đánh gãy chân anh.”

Viên Thụy nhìn anh hình như không giống như đang nói láo, không thể tưởng tượng nổi nói: “Dì không ghét em sao? Chuyện này quá đột ngột, em hình như đâu có làm gì khiến dì thích a.”

Trịnh Thu Dương nghiêm mặt nói: “Sao lại không có làm gì? Em giáo dục anh không được tranh luận với mẹ, tai anh liền biến thành kén bướm,

https://thuviensach.vn

em là tiểu keo kiệt, táo hơn 10 đồng còn không nỡ ăn, lại mua anh đào lúc trời thu trái mùa cho mẹ, hào phóng không chịu nỗi, còn mua một túi, ngay cả hàng mỹ phẩm dưỡng da lúc đại diện phát ngôn cũng nhớ tặng cho mẹ một bộ. Lúc cổ tay mẹ bị trặc khi té bị trặc tái phát, anh còn sơ ý chủ quan không để bụng, chính em mua thuốc dán và bao cổ tay cho mẹ, em còn nói không làm gì? Mẹ anh tuy ăn nói chua ngoa, nhưng ai tốt với mẹ, trong lòng mẹ đều nhớ kỹ đó.”

Viên Thụy chớp mắt mấy cái, trong lòng có chút ngọt, những chuyện cậu đã làm mẹ Trịnh có lẽ sẽ không nhớ kỹ, nhưng Trịnh Thu Dương đều nhớ rõ a.

Thứ tư thứ năm, khua chuông gõ mỏ quay 《 Đại Thám Tử 》 hai ngày, lần này tuy Viên Thụy không đứng nhất, nhưng cũng không xếp cuối.

Sau tập 1 – Sau khi loại Lương Tỳ, bị loại tập 2 là một nữ ca sĩ.

Trang web đăng online tốn không ít tiền mua bản quyền chương trình này, nếu như ratting và lượt view không cao trên cơ bản sẽ phải bồi thường 1/4 cho trang web, cho nên ngay lúc này hậu kỳ đã đập nồi dìm thuyền [1], ùn ùn đi mua doanh tiêu, hơn nữa còn trông vào số lượng fan khổng lồ của khách mời, tất cả các fanpage đều tự up độ nóng của gia chủ mình lên, thời gian dự định up online còn một tháng nữa, mà hiện tại cũng chỉ mới quay tới tập 2, nên mỗi ngày hầu như đều chơi trò gian trá lên tuốt đầu bảng, trang web thấy đã thời cơ đã tới, đúng lúc tung ra tin tức ngoài lề, rất có tâm cơ xào nấu thành lập topic CP Lương x Duyên (Lương Tỳ x Viên Thụy) [2], chỉ vài ngày sau, trang đầu baidu đã bị chương trình này công hãm.

[1] quyết đánh đến cùng

[2] 缘 : Duyên này là duyên trong duyên phận. 袁 – họ Viên của Viên Thụy. 2 chữ này đều phát âm là [yuán].

https://thuviensach.vn

Tình hình tốt như thế, chỉ có Trịnh Thu Dương ở trong nhà tức giận, một bên lên mạng mắng fans không có ý chí không kiên định, lúc video lần trước bị tung ra không phải đều nói hắn và Viên Thụy thật xứng đôi sao, vậy mà mới đây đã đi manh CP với Lương Tỳ !!

Không công bằng nhất chính là, lúc trước bởi vì hắn thấp hơn Viên Thụy, cứ thế mà ý dâm đem hắn thành thụ, Lương Tỳ còn thấp hơn hắn, CMN sao lại là công?

Còn vãi cả "Lương duyên cả đời đưa đẩy", phi phi phi.

. : .

https://thuviensach.vn

VIÊN TIÊN SINH LUÔN KHÔNG VUI

Từ Từ Đồ Chi
www.dtv-ebook.com

Chương 83: Viên Tiểu Thụy

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

Viên Tiểu Thụy

.

Viên Thụy cũng rất sợ hãi, trốn trong phòng lén gọi cho Bách Đồ giải thích: “Em không biết tổ tiết mục lại xào nấu CP, bọn họ không có nói với em, anh ngàn vạn lần đừng đa tâm a.”

Bách Đồ ở bên kia cười nói: “Anh cũng không phải chưa từng bị xào CP, không nghĩ nhiều đâu. Video fans nhà em biên tập anh cũng xem, còn rất thú vị đó.”

Viên Thụy nghe ngữ khí Bách Đồ nhẹ như ngày thường cậu cũng thả tâm, cậu còn chưa có xem video fans biên tập, hiếu kỳ hỏi: “Video gì?”

” ‘Lương Duyên’ CP tuyển tập các loại, để anh dẫn link cho em.” Bách Đồ nói, “Chúng ta còn chưa có kết bạn weixin?”

Trịnh Thu Dương lướt weibo lướt tới mức tức tối, cầm lon bia vừa uống vừa bóp, chỉ thấy Viên Thụy hai tay cầm Ipad từ trong phòng chạy bước nhỏ ra, vẻ mặt đắc chí vọt tới trước mặt hắn, đưa Ipad cho hắn xem, nói: “Anh xem anh xem anh mau xem!”

https://thuviensach.vn

Trịnh Thu Dương liếc qua, weixin có tin nhắc nhở thêm bạn mới, đối phương gửi lời kết bạn, phía dưới có một dòng chữ màu xám nhỏ “Anh là Bách Đồ” .

Viên Thụy: “Ha ha ha ha ha.”

Trịnh Thu Dương: “…”

Viên Thụy hưng phấn nói: “Về sau em có thể mỗi lúc mỗi nơi nói chuyện với nam thần!”

Trịnh Thu Dương vừa há miệng định chửi, cậu đã cúi đầu xoay người sang bên cạnh chọt Ipad, căn bản không thấy sắc mặt bạn trai.

Trịnh Thu Dương tức muốn điên, vội nhích theo ở sau lưng xem cậu và Bách Đồ nói cái gì.

Bách Đồ: ” “

Viên Thụy: “ “

Bách Đồ: “Để anh dẫn link video cho em.”

Viên Thụy: “Chờ mong! “

Trịnh Thu Dương ở phía sau hỏi: “Video gì?”

Viên Thụy vui rạo rực nói: “Video ái muội giữa em và anh xã anh ấy, của fans biên tập đó.”

Trịnh Thu Dương: “…”

Ipad vang lên một tiếng, hai người xem, Bách Đồ share một cái link, video tên là “[Đại Thám Tử – Lương Duyên] Nhân sinh như lúc mới gặp, cần độn đế tăng chiều cao”.

https://thuviensach.vn

Trịnh Thu Dương: “…”

Viên Thụy cười ngã nghiêng ngã ngửa, nói: “Cái này Lương ca chắc chắn tức chết.”

Trịnh Thu Dương mới là tức muốn chết, độn đế là độc quyền của hắn có biết không, ngay cả cái này cũng muốn đoạt? !

Viên Thụy nhìn Bách Đồ share cho cậu mấy cái video, sau khi xem xong hai người còn bình phẩm thảo luận từ đầu đến chân một phen mới bay qua chủ đề khác.

Bách Đồ hỏi hắn: “Em cuối tuần có quay chương trình không? Có bận gì không?”

Viên Thụy nói: “Không có.” Ảnh hưởng từ cái video quay lén kia vẫn chưa hoàn toàn qua đi, tạm thời vẫn chưa có thông báo khác.

Bách Đồ nói: “Lương Tỳ lập kế hoạch cuối tuần này mở tiệc tân gia, chỉ mời mấy người bạn thân, không có người ngoài, em và bạn trai em đi chung đi.”

Viên Thụy vui vẻ nói: “Được được!”

Cậu và Bách Đồ tám xong, vẫn chưa thỏa mãn buông Ipad.

Trịnh Thu Dương ở một bên khó chịu nói: “Em làm gì đáp ứng lẹ vậy, hỏi anh chưa? Anh không đi.”

Viên Thụy nói: “Tại sao?”

Trịnh Thu Dương giở thói nói: “Không tại sao, không muốn đi, muốn đi tự em đi đi.”

Viên Thụy nhìn anh, mặt lộ vẻ xoắn xuýt.

https://thuviensach.vn

Trịnh Thu Dương đắc ý nghĩ, cậu nhất định sẽ nhân nhượng hắn, chờ cậu tới dụ dỗ, hắn sẽ làm màu một hồi rồi mới đáp ứng đi cùng cậu.

Viên Thụy bày vẻ mặt lưỡng lự nói: "Đến lúc đó em nên mặc đơn giản thoải mái một chút, hay là ăn mặc nghiêm trang một chút?"

Trịnh Thu Dương: "…"

Viên Thụy: "Ha ha ha."

Trịnh Thu Dương hít sâu một hơi.

Viên Thụy làm mặt quỷ, nói: "Anh tưởng em sẽ vứt bỏ Bách Đồ sao? Nghĩ hay thật." Nói xong còn le lưỡi ble ble ble~.

Trịnh Thu Dương giận dữ, thò tay muốn bắt cậu, cậu liền đứng lên bỏ chạy.

… Lúc bị bắt được, hắc hắc hắc đến nửa đêm.

Cuối tuần hai người cùng tới tiệc mừng tân gia của Bách Đồ, ở đó ngoài hai vị chủ nhân, thì chỉ có không quá mười người khách, toàn là anh em ngoài giới của Lương Tỳ, không mời người trong giới giải trí.

Bách Đồ chỉ mời Viên Thụy.

Viên Thụy sau khi phát hiện được sự thật này, vừa cao hứng vừa có chút đau lòng vì nam thần không có bạn bè.

Bất quá nhóm bạn của Lương Tỳ đều rất hữu hảo với Bách Đồ, mở miệng một tiếng là gọi chị dâu đến thân mật nhưng lại không thiếu sự tôn kính, có thể thấy bọn họ bình thường bị Lương Tỳ điều giáo không ít.

Nhà Lương Tỳ và Bách Đồ là nhà Duplex [1], so với nhà Viên Thụy bọn họ lớn hơn nhiều, lúc bước vào cửa còn thấy một người trẻ tuổi đang

https://thuviensach.vn

chơi ván trượt trong phòng khách.

[1] Duplex: căn nhà ngăn cách bằng bức tường ở giữa thành 2 căn hộ riêng biệt hoặc căn hộ 2 tầng mà mỗi tầng là 1 căn hộ hoàn chỉnh.

Trịnh Thu Dương tuy không thích đám fan não bổ CP Lương Duyên, nhưng hắn đối với Lương Tỳ lại không có ý kiến, trước kia ấn tượng lẫn nhau cũng không tệ lắm, đối với việc Lương Tỳ dẫn Viên Thụy tham gia chương trình《 Đại Thám Tử 》cũng mang lòng cảm kích, lúc hai người chân chính gặp mặt, nhiệt độ ngược lại rất hòa hợp.

Vương Siêu cũng tới, lôi Trịnh Thu Dương đi giới thiệu, có một số người chỉ mới gặp lần đầu, nhưng đều là người trẻ tuổi, chỉ uống vài chén tâm sự ngược lại đã rất nhanh quen thuộc hòa hợp. Mọi người nhìn ra Trịnh Thu Dương là đi cùng Viên Thụy, chính hắn cũng tận lực không nói chuyện này, mọi người cũng đã hiểu ngầm lẫn nhau.

Bách Đồ dẫn Viên Thụy xuống dưới lầu tham quan, lại dẫn cậu lên lầu xem phòng ngủ và thư phòng, dưới lầu tiếng động ngày càng lớn, quậy điên luôn rồi, Bách Đồ thích yên tĩnh không muốn xuống, Viên Thụy liền ở trên lầu tán gẫu với hắn. Hai con chó đã lâu không gặp Viên Thụy, cũng lần lượt cầu cậu vuốt ve.

Viên Thụy vừa xoa đầu nó, vừa nói: “Lúc trước em muốn nuôi mèo, về sau lại thấy ở trên mạng viết, ai cũng nói mèo luôn cần có bạn, bằng không thì rất dễ u buồn, em lại bận rộn khẳng định không có thời gian ở cùng nó, bạn trai em thì ngay cả chính ảnh còn không tự lo được, em đành phải từ bỏ suy nghĩ này.”

Bách Đồ cười nói: “Chó cũng không khác lắm, lúc anh ra ngoài quay phim, chỉ có thể để cho Lương Tỳ chăm sóc chúng, có đôi khi anh ấy cũng bận, đành phải khắp nơi ngờ bạn bè chăm giúp, để ở tiệm thú cưng thì anh

https://thuviensach.vn

hơi lo. Trước kia lúc chưa ở cùng Lương Tỳ anh chỉ nuôi Cầu Cầu, Elise là Lương Tỳ mang đến đó.”

Cầu Cầu và Elise là tên của hai chú chó.

“Có một lần anh phải ra ngoài quay phim 3 tháng, lại không tìm được người chăm giúp, đành phải gửi nó lại tiệm thú cưng, sau khi anh trở về, nó gầy đi một vòng, người ở tiệm thú cưng nói nó bị bệnh không chịu ăn cơm.” Bách Đồ xoa xoa lưng Cầu Cầu, nói, “Nó ở trong lồng tiệm thú cưng vừa nhìn thấy anh đã bắt đầu khóc, nước mắt nước mũi tùm lum, giống như đứa nhỏ chịu ủy khuất giờ mới được nói ra. Lúc dẫn nó về, nó sống chết không chịu ra ngoài, trước kia nó rất thích ra ngoài chơi, vậy mà lúc đó dỗ dành thế nào cũng không chịu đi, có thể là nghĩ anh sẽ dẫn nó tới tiệm thú cưng, sau đó qua một thời gian dài nó mới ổn lại.”

Viên Thụy thấu hiểu nói: “Nó chắc chắn mỗi ngày đều nhớ ngươi, sau đó lại quyết định, về sau sẽ không bao giờ rời khỏi anh nữa.”

Bách Đồ có chút buồn vô cớ, nói: “Hẳn là vậy.”

Viên Thụy nói: “Mùa thu lúc em đi Thượng Hải quay phim, tách khỏi bạn trai một thời gian ngắn, khi đó mỗi ngày đều vô cùng thống khổ, Cầu Cầu chắc chắn cũng giống em. Em vừa về đã nói với người đại diện nói, không bao giờ muốn đi nơi khác quay phim nữa.” (Đ : Em so sánh mình với cả cờ hó sao =))) *mồ hôi*)

Bách Đồ: “…”

Viên Thụy thở dài, nói: “Nhưng mà chị đại diện của em không đáp ứng, còn nói em không có tiền đồ, chửi em một trận.”

Bách Đồ: “… Cô ấy cũng là đứng ở góc độ làm việc.”

https://thuviensach.vn

“Em biết a, cho nên em không có tranh luận.” Viên Thụy lại có chút chờ mong mà nói, “Hiện tại chủ yếu là do em còn có chút nhân khí, nên chỉ quản em hơi nghiêm một chút, chờ em hết HOT là được rồi.”

Bách Đồ: “… Ừ, chúc em, chúc em, à không, không chúc được.” (Đ : Ai ở cạnh Viên manh manh cũng bị lây nhiễm))

Bữa tiệc 11 giờ mới giải tán, có người uống say không muốn đi thì bị Lương Tỳ đạp mông đuổi ra ngoài, cửa trước một trận loạn thất bát tao.

Bạn đang ❓

Viên Thụy và Bách Đồ đứng tạm biệt ở một bên, Viên Thụy nói: “Ảnh đế đại ca bây giờ đang quay phim ở Bắc Kinh, hôm nào đó em hẹn các anh đi ăn cơm a.”

Bách Đồ kín đáo cười gật đầu nói: “Được.”

Viên Thụy vui vẻ nói: “Đợi em hẹn xong giờ giấc địa điểm sẽ nhắn anh, ảnh còn nói với em rất thích anh đó.”

Lương Tỳ đạp thằng bạn mình xong, chỉ nghe rõ nửa câu sau, quay đầu hỏi: “Ai thích vợ ông?”

Viên Thụy ôm đống lộn xộn lên người mình nói: “Tôi, tôi thích vợ anh nhất.”

Lương Tỳ giơ chân lên muốn đạp, Trịnh Thu Dương ở bên cạnh tay nhanh mắt lẹ kéo Viên Thụy bỏ chạy.

“Mấy ngày nữa chúng ta cũng mời bạn bè tới ăn tân gia đi.” Trên đường trở về, Viên Thụy không uống rượu lái xe, một bên tìm cách nói, “Đến lúc đó cũng mời hai người họ sang chơi, mời Vương Siêu nữa. A! Sao hôm nay Tomas không tới? Vừa rồi em còn định hỏi Vương Siêu, thấy

https://thuviensach.vn

anh ta cứ liên tục uống rượu, người lại đông, em thể không biết xấu hổ đi qua.”

Trịnh Thu Dương uống hơi nhiều, không có tinh thần dựa lưng vào ghế ngồi, nói: “Lần trước không phải đã nói với em rồi sao? Hai người bọn họ chia tay rồi.”

Viên Thụy kinh ngạc nói: “Chia tay thật rồi? Hai người bọn họ thường xuyên nháo như vậy, em còn tưởng lần này cũng là giỡn chơi thôi.”

Trịnh Thu Dương nhắm mắt lại nói: “Nghe nó nói, Tiểu Tạ đã quay lại với người yêu cũ rồi, hai người đó còn lén lút gặp mặt sau lưng nó.”

Viên Thụy há to miệng, hỏi: “Người yêu trước kia là nam hay nữ?”

Trịnh Thu Dương nói: “Nữ, Tiểu Tạ trước kia là thẳng nam.”

Viên Thụy vẫn không dám tin, nói: “Có phải là hiểu lầm không?”

“Hẳn là không phải, chuyện này đã nửa tháng rồi, nếu là hiểu lầm, Tiểu Tạ đã sớm giải thích rõ ràng rồi.” Trịnh Thu Dương có hơi choáng đầu, vỗ cánh tay Viên Thụy một cái, nói, “Đừng hỏi nữa, anh nhắm mắt một chút, rượu nhà Lương Tỳ tác dụng chậm quá mạnh.”

Viên Thụy giúp anh hạ yên ghế, nhỏ giọng nói: “Vậy anh ngủ đi, em chạy chậm một chút, về tới nhà em gọi anh.”

Tới dưới lầu, Viên Thụy thấy Trịnh Thu Dương còn ngủ rất sâu, còn đổ mồ hôi nhẹ, liền tắt máy, ngồi ở bên cạnh chờ anh ngủ đủ một giấc rồi nói sau.

Tomas và bạn gái trước hòa hảo, cho nên đá Vương Siêu sao? Vương Siêu thật đáng thương.

Cậu quay đầu nhìn Trịnh Thu Dương đang ngủ say, lòng có hơi sợ hãi.

https://thuviensach.vn

Lúc bọn họ vừa ở cùng nhau, cậu cảm giác, cảm thấy Trịnh Thu Dương sớm muộn gì cũng sẽ làm ra chuyện như vậy, không phải tro tàn lại cháy với bạn gái cũ thì là vừa ý em gái xinh đẹp nào đó, khi đó mỗi ngày đều ôm suy nghĩ hôm nay có thể là ngày cuối cùng còn yêu nhau, bất cứ lúc nào cũng sợ chuyện tiếp theo sẽ là đường trong miệng hòa thành một với vụn thủy tinh, một bên hưởng thụ mật ngọt yêu đương, một bên lại lo sợ trong lòng thời thời khắc khắc sẽ xa nhau.

Bất quá mắt chọn bạn trai của cậu thật sự quá tốt, Trịnh Thu Dương căn bản không phải là người như vậy a, chẳng những không thắng lại được, còn không có thay lòng đổi dạ, tốt với cậu như vậy lại như vậy, quả thật quá tốt!

Cậu chìa tay ra, vụng trộm ở trên mặt Trịnh Thu Dương sờ soạng, đầy nhu tình nghĩ, về sau phải tốt với bạn trai hơn nữa.

Trịnh Thu Dương giật giật, tỉnh lại, nói: “Viên Tiểu Thụy, có phải em muốn thừa dịp anh ngủ chiếm tiện nghi anh hay không?”

Viên Thụy xấu hổ giơ hai tay nói: “Không có, không có.”

Trịnh Thu Dương hừ một tiếng nói: “Có cũng không có gì lạ, anh đẹp trai như vậy, em là tiểu dại trai làm sao cầm lòng nỗi”. (Đ : Tự tin v ~ =)))

Viên Thụy nghĩ thầm, cậu mới không dại trai! Cậu hỏi: “Sao anh lúc nào cũng thêm chữ Tiểu trong tên của em?”

Trịnh Thu Dương không đứng đắn nói: “Bởi vì em chỗ nào cũng nhỏ a.”

Viên Thụy: “…”

Trịnh Thu Dương: “Ha ha ha.”

https://thuviensach.vn

Viên Thụy không phục nói: “Dáng em không nhỏ.”

Trịnh Thu Dương: “…”

Viên Thụy: “Ha ha ha.”

Trịnh Thu Dương liếc mắt nhìn cậu.

Viên Thụy rất nhanh thu hồi tươi cười, nói: “Không phải giận chứ? Em nói giỡn đó.”

Trịnh Thu Dương vẫn không nói gì.

Viên Thụy nhăn mặt lại, không biết phải làm sao.

Trịnh Thu Dương nói: “Viên Tiểu Thụy.”

Viên Thụy vãnh tai, ứng tiếng nói: “Ừ?”

Trịnh Thu Dương nhìn cậu, nói: “Anh gọi em như vậy, là vì anh xem em là bảo bối.”

Viên Thụy mở to hai mắt.

Trịnh Thu Dương hiếm khi không xấu hổ, nói: “Lúc mới thích em, muốn ôm em vào trong lòng, muốn gọi em là cục cưng, gọi em bảo bối, nhưng thấy buồn nôn quá. Có một ngày anh hẹn em đi chơi, em từ xa chạy về phía anh, lúc đó cũng không biết anh đang suy nghĩ cái gì, bật thốt lên kêu một tiếng Viên Tiểu Thụy, mắt em tròn căng nhìn anh, muốn ôm anh lại không dám, anh đột nhiên cảm thấy quá đúng, nên cứ gọi em như vậy, mà cũng chỉ có anh mới được gọi em như vậy, em là tâm can bảo bối so với tất cả tâm can bảo bối khác.”

Viên Thụy nghĩ thầm, đúng là quá ngu ngốc, vừa ngốc vừa buồn nôn. Nhưng mà cậu sắp bị ngọt dìm chết rồi làm sao bây giờ.

https://thuviensach.vn

Cùng với dư vị Trịnh Thu Dương gọi cậu như vậy, cậu cảm thấy trái tim mình thích Trịnh Thu Dương đến mức muốn trào ra khỏi lồng ngực, quyết định trao đổi, hỏi: “Vậy anh thích em gọi anh như thế nào?”

Trịnh Thu Dương không sao cả nghĩ, thuận miệng nói: “Gọi anh ông xã.”

Trước kia nói sao Viên Thụy cũng không chịu gọi, hôm nay lại lập tức la lên: “Ông xã!”

Trịnh Thu Dương: “…”

Hắn được gọi đến hoang mang, cả buổi mới phản ứng lại được, cưỡng ép kiềm chế xúc động muốn xe lắc, gằng giọng nói: “Xuống xe về nhà! Nhanh! Chậm một hồi anh sẽ ở trong thang máy làm chết em!” (Đ : Muốn dã chiến kìa =))) Đừng để lời tiên đoán của Lương độn đế thành sự thật a Trịnh tiểu công =))))

. : .

https://thuviensach.vn

VIÊN TIÊN SINH LUÔN KHÔNG VUI

Từ Từ Đồ Chi
www.dtv-ebook.com

Chương 84: Gà Trống Lớn Và Gà Mái Nhỏ

Gà trống lớn và gà mái nhỏ

.

Đáng tiếc qua ngày hôm sau, Viên Thụy lại xấu hổ không chịu gọi hai chữ đó nữa, Trịnh Thu Dương trêu cậu chọc cậu hung dữ với cậu, cậu chỉ đỏ mặt che kín đầu, trốn ở trong chăn không chịu đi ra.

Trịnh Thu Dương ha ha ha cười một hồi mới rời giường mặc quần áo chuẩn bị đi làm. Không gọi cũng không sao, dù sao đêm qua hắn đã nghe sướng rồi, đặc biệt là lúc đó, nghe Viên Thụy vừa rên vừa gọi như vậy, sọ của hắn cũng muốn mềm luôn, khí huyết tuột thẳng xuống nửa người dưới, cứng muốn chết, quả thực chỉ muốn chết trên giường.

Thật sự là không thể xem thường cái tên da đen chân dài này, đúng là càng ngày càng giống Tiểu yêu tinh.

Gần đến Giáng Sinh, bộ trang sức hắn thiết kế sẽ được tung ra sáng hôm đó, lần đầu tiên sẽ tung ra với số lượng nhỏ, hắn đợi kế hoạch mở rộng chấm dứt, sẽ chính thức đưa đơn từ chức.

Chuyện này hắn chỉ nói với Viên Thụy, không có nói với ai khác, ngay cả mẹ hắn cũng không biết, nhưng không biết tại sao Trịnh Thiệu Dương lại nhìn thấu tâm tư hắn, còn đi thẳng vào vấn đề hỏi hắn, hắn liền dứt khoát thừa nhận.

https://thuviensach.vn

Trịnh Thiệu Dương hỏi: “Viên Thụy từ chối làm người đại diện phát ngôn Vân Xương, cũng là vì vậy sao?”

Trịnh Thu Dương có chút giật mình, hắn lần trước sau khi đề cập với Viên Thụy chuyện này cũng không nghe Viên Thụy nhắc tới nữa, tưởng rằng không có tiến triển, trên cơ bản không biết hai bên đã đàm phán, hơn nữa Viên Thụy còn từ chối.

Sau chuyện video, hình tượng Viên Thụy trong lòng công chúng khó tránh khỏi tuột dốc, trước kia các show giải trí và đại diện phát ngôn tìm cậu nhiều như bông tuyết, là Lý Linh Linh kiểm định, nghiêm khắc chọn những cái có tiếng tăm cho cậu, cho nên cậu vốn không có nhận đại diện phát ngôn nào nữa, chỉ có của một hãng điện thoại và một mỹ phẩm dưỡng da. Hãng điện thoại đã xác định sẽ không tiếp tục ký hợp đồng sang năm, thời hạn hợp đồng hãng mỹ phẩm vẫn còn, lúc Viên Thụy đang HOT còn định lập kế hoạch ký tiếp một năm, kết quả chưa kịp ký hợp đồng, video kia đã bị tung ra, nhãn hiệu Nhật này liền nhanh chóng vứt luôn chuyện hợp tác năm sau, còn muốn công ty bồi thường vì hình tượng nghệ sĩ nhà mình đã làm ảnh hưởng tới nhãn hiệu, may mà Lý Linh Linh có kinh nghiệm ứng biến, mới không xảy ra phiền toái gì lớn. Bất quá hiện tại chỗ Lý Linh Linh thật sự vắng như chùa bà đanh, vô cùng chênh lệch với sự rầm rộ trước kia.

Vào thời điểm này, nếu có thể làm đại diện phát ngôn của Đá Quý Vân Xương ,đối với cậu mà nói, thật sự là một cơ hội hiếm có.

Trịnh Thiệu Dương nghiêm mặt nói: “Hình tượng Viên Thụy không tệ, phù hợp với mode thời trang trẻ của Vân Xương, cho nên tôi mới muốn mời cậu ta làm đại diện phát ngôn. Chuyện này không có liên quan gì tới việc hai người yêu đương.”

Trịnh Thu Dương nói: “Tôi cũng cảm thấy không có quan hệ.”

https://thuviensach.vn

Trịnh Thiệu Dương cười cười, nói: “Chủ yếu còn là vì vợ của tôi quá mê cậu ta.”

Trịnh Thu Dương: “…”

Trịnh Thiệu Dương nói: “Cậu cũng cân nhắc lại chuyện từ chức đi, Vân Xương và Trịnh gia hiện tại là do tôi định đoạt. Tôi sẽ không xem cậu là em trai, chỉ xem cậu là một nhà thiết kế bình thường, nếu như cậu cũng chỉ xem tôi là ông chủ, như vậy có cần tất yếu từ chức không?”

Trịnh Thu Dương hỏi: “Anh là nô lệ của vợ, muốn Viên Thụy làm đại diện, cái này tôi có thể hiểu, còn tôi thì không quan trọng, tại sao muốn tôi ở lại?”

“Mẹ cậu và mẹ tôi đã tỉnh táo, lại còn trở thành chiến hữu, ông già sắp giận điên lên rồi, nếu như tôi và cậu cũng bài trừ thành kiến, nắm tay cùng phát triển một Vân Xương tương lai.” Trịnh Thiệu Dương sung sướng nói, “Cậu nói xem có phải ông ta sẽ càng tức hơn không?”

Trịnh Thu Dương: “…”

Trở về nhà hắn thuật lại từ đầu chí cuối cho Viên Thụy nghe, Viên Thụy vốn cả kinh, lại lập tức đồng ý nói: “Đại ca anh quả là cơ trí, ngoại trừ việc chọc tức người ba cặn bã kia ra, căn bản không còn biện pháp khác, chắc chắn anh ta cũng đã sớm không vừa mắt ba anh rồi.”

Trịnh Thu Dương nói: “Anh trước kia luôn cảm thấy tên đại ca này cực kỳ đáng ghét, không nghĩ tới anh ta rất có ý tứ.”

Viên Thụy phụ họa nói: “Đúng vậy, hơn nữa lớn lên còn đẹp trai như vậy!”

Trịnh Thu Dương liếc xéo cậu, nói: “Vợ người ta mê em, em lại mê chồng người ta.”

https://thuviensach.vn

Viên Thụy rối rít chấn chỉnh lập trường, nói: “Em không có mê anh ta a mê.”

Trịnh Thu Dương hai tay ước lượng từ trên xuống dưới, nói: “Gần 1m9 luôn rồi! Mini [1] chỗ nào?”

[1] 迷你 : chữ Mê phát âm là [Mínǐ], giống với từ tiếng anh : Mini

Viên Thụy: “…”

Cậu chậm nửa nhịp mới hiểu cười rung lên.

Trịnh Thu Dương có chút đắc ý, thấy chưa, cái này mới gọi là hài hước.

Viên Thụy cười đã rồi, xoa bụng hỏi: “Vậy, anh đồng ý đại ca anh không từ chức sao?”

Trịnh Thu Dương nói: “Không có, anh còn muốn nghĩ.”

Viên Thụy cũng suy nghĩ, nói: “Tiền em tiết kiệm hiện giờ cũng đã đủ mở phòng làm việc cho anh rồi. Dù làm việc cho ai, thậm chí ngồi ở nhà vẽ cũng được, hoặc mở một văn phòng, anh có thể thiết kế thoải mái được rồi.”

Trịnh Thu Dương không muốn dùng tiền của cậu, uyển chuyển nói: “Bước này có hơi sớm, anh lại không có danh khí gì, mở văn phòng chỉ sợ ngay cả trợ lý cũng không tuyển được, sau này lại phải lo lắng, để anh tôi luyện, tham gia thêm mấy cuộc thi lớn, đợi có danh khí và tác phẩm tiêu biểu, những chuyện khác sẽ tốt hơn.” Nguồn :

Viên Thụy lờ mờ đoán được tâm tư của anh, hơn nữa cảm thấy anh nói cũng có đạo lý, nên không đề cập tới chuyện mở văn phòng nữa, đầy tin tưởng nói: “Anh lần này nhất định sẽ đạt giải.”

https://thuviensach.vn

Trịnh Thu Dương nhìn cậu cười cười, nói: “Ngược lại là em, không bằng nhận làm đại diện phát ngôn Vân Xương đi, Vân Xương chi quảng cáo rất lớn, ban tổ chức có hợp tác lâu dài với một số đài truyền hình và CCTV, mùa xuân là thời gian hoàng kim để quảng cáo, rất nhiều người muốn làm đại diện cho Vân Xương mà không được, em cũng đừng kén chọn.”

Viên Thụy lại nói: “Em không, anh đã từ chức rồi, em còn nhận quảng cáo nhà người ta, nếu bạn của anh hỏi tới anh sẽ rất mất mặt.”

Trịnh Thu Dương: “…”

Hắn đoán việc Viên Thụy từ chối làm đại diện phát ngôn có liên quan tới hắn, nhưng không nghĩ tới lại là loại lý do này, mặt mũi của hắn sao có thể so với tiền đồ của Viên Thụy, rất không có ý nghĩa.

“Anh không sợ mất mặt.” Hắn nghiêm túc phân tích lợi và hại nói, “Em nhận cái này, không nói lợi nhuận nhiều hay ít, tối thiểu có thể xuất hiện trên TV, hiện tại có rất nhiều đài truyền hình và doanh nghiệp quảng cáo trông chờ xem em còn có thể lên TV hay không, muốn mời em cũng không dám thử, nếu như em có thể quảng cáo cho Vân Xương trên CCTV, thì chứng tỏ em vẫn còn nhận được quảng cáo, không quan trọng nhiều hay ít nhưng sang năm em vẫn là tiểu thịt tươi nóng hổi, em hiểu không?”

Viên Thụy làm sao không hiểu, Lý Linh Linh đã sớm nói với cậu 800 lần, nhưng cậu vẫn kiên trì nói: “Dù sao thì em lấy chồng theo chồng.”

Trịnh Thu Dương: “…”

Viên Thụy bước tới trước mặt anh, cười hì hì nói: “Gà trống lớn.”

Trịnh Thu Dương im lặng xoa xoa tóc của cậu, nói: “Em là gà mái nhỏ.”

https://thuviensach.vn

Viên Thụy cảm thấy ngữ khí và động tác của anh siêu cấp dịu dàng, có một chút ngọt ngào lẫn xấu hổ, aiz…, muốn đẻ trứng cho anh quá a. (Đ : …..)

Trịnh Thu Dương một lòng suy nghĩ chuyện đứng đắn, lại thấy Viên Thụy không tự giác lộ ra vẻ mặt si mê, không khỏi thở dài, nhanh chóng ra quyết định, nói: “Em nói với Lý Linh Linh, nhận làm đại diện phát ngôn Vân Xương, anh không từ chức nữa, đợi có kết quả thi thiết kế rồi nói sau.”

Viên Thụy: “… A?”

Trịnh Thu Dương nói: “Trịnh Thiệu Dương nói cũng không phải không có đạo lý, anh không xem anh ta là anh trai, chuyện này không cần đắng đo, từ chức sang công ty khác cũng tiếp tục làm thiết kế, nhưng lại phải làm lại từ đầu, bộ phận thiết kế trong mỗi công ty đều có hạn chế, anh sang công ty mới không hẳn có thể hoà hợp, còn không bằng ở lại Vân Xương, ít nhất hiểu rõ đồng nghiệp, cũng dễ hòa hợp.”

Ngoại trừ vẫn phải làm cấp dưới Trịnh Thiệu Dương, còn phải thỉnh thoảng nhìn “sắc mặt” của hắn.

Trước đó Trịnh Thu Dương muốn từ chức, nghĩ rằng rốt cục cũng thoát khỏi sự bóc lột của Trịnh Thiệu Dương, hắn nằm mơ cũng có thể cười tỉnh.

Được rồi, bây giờ vẫn là quay trở về để tiếp tục bị bóc lột đi.

Hai ngày sau, Viên Thụy tiếp quản đại diện từ một nữ diễn viên nổi tiếng, ký hợp đồng trở thành người phát ngôn hoàn toàn mới của Đá Quý Vân Xương, nhanh chóng quay quảng cáo, lúc tung ra sản phẩm có hạn vào dịp lễ Giáng Sinh, sẽ đồng thời phát quảng cảo, quảng cáo mặt đất [2] cũng thay đổi toàn bộ, thay thế, triệt tiêu các poster quảng cáo cũ, đổi thành chân dung Viên Thụy trên diện rộng.

https://thuviensach.vn

[2] dán pano quảng cáo dưới đất trong các trung tâm thương mại hoặc tuyến đường chính nhiều người qua lại

Trong tổng công ty Vân Xương cũng dán poster lớn của Viên Thụy mấy chỗ, đám đồng nghiệp biết nội tình còn tưởng là nhờ Trịnh Thu Dương mà Viên Thụy tới, còn khoa trương khen hắn một trận, Trịnh Thu Dương nghe được mặt mày hớn hở, vô cùng khoan khoái dễ chịu.

Mà ngay cả mẹ hắn cũng gọi điện tới khen hắn: “Cho dù mẹ và lão Trịnh chia tay, nhưng con vẫn mang họ Trịnh, Viên Thụy làm đại diện phát ngôn chính là nước phù sa không chảy ruộng ngoài, vừa có thể diện, còn có thể lấy được lợi nhuận từ nhà họ, chuyện này phải xử lý ổn thỏa.”

Trịnh Thu Dương đành phải phụ họa vài câu.

Mẹ Trịnh còn nói: “Viên Thụy còn rất được giới đồng tính chào đón, mẹ vừa rồi ở tàu điện ngầm trông thấy poster được dán ở đó, rất nhiều người đi ngang qua đều vây quanh chụp ảnh, không chỉ có nữ, còn có mấy tên con trai ẻo lả, còn nhảy bổ vào trong poster Viên Thụy gọi chồng a~, trời ơi mẹ buồn nôn muốn chết.”

Trịnh Thu Dương: “…”

Mẹ Trịnh hỏi hắn: “Cuối tuần là Giáng Sinh, có sắp xếp gì chưa?”

Trịnh Thu Dương nói: “Không có, sản phẩm mới đang được phát triển, nói không chừng sẽ không được nghỉ ngơi. Mẹ muốn đi đâu chơi sao?”

Mẹ Trịnh nói: “Mẹ chỉ biết đây là lễ nước ngoài, con nhớ chuẩn bị quà cho Viên Thụy, phải lãng mạn một chút, dỗ nó vui vẻ.”

Trịnh Thu Dương nhịn cười đáp ứng nói: “Vâng, con tùy tiện mua cho em ấy một món.”

https://thuviensach.vn

Mẹ Trịnh bất mãn nói: “Mẹ đã xem chòm sao của hai đứa rồi, rất hợp, nhưng nó so với con nhiều hoa đào hơn, nếu không để ý, quay đầu lại bị người ta cướp đi, xem con đi đâu mà khóc.” (Hoa đào khác đào hoa nha)

Trịnh Thu Dương đương nhiên để bụng, từ hơn một tháng trước, hắn đã chuẩn bị xong quà Giáng Sinh cho Viên Thụy.

. : .

https://thuviensach.vn

VIÊN TIÊN SINH LUÔN KHÔNG VUI

Từ Từ Đồ Chi
www.dtv-ebook.com

Chương 85: Thổi Bong Bóng

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

Thổi bong bóng

.

Viên Thụy nói với Bách Đồ muốn giới thiệu Ảnh đế đại ca cho hắn làm quen, ba người đúng lúc hai buổi tối tuần này không có việc gì làm, Viên Thụy liền hẹn mọi người cùng nhau ăn cơm, gọi điện nói cho Trịnh Thu Dương, hỏi anh: “Anh có muốn đi cùng không?”

Trịnh Thu Dương lại hỏi: “Lương Tỳ cũng đi?”

Viên Thụy nói: “Lương ca không đi, anh ấy có lịch trình, anh muốn gặp?”

Trịnh Thu Dương “Xùy~~” một cái nói: “Không đi thì tốt, nếu như hai người mà cùng nhau ăn cơm, bị đám fan Lương Duyên tào tao kia gặp… chắc chắn sẽ lại đốt pháo ăn mừng.”

Viên Thụy: “Ha ha ha.”

Trịnh Thu Dương cả giận nói: “Còn dám cười?”

https://thuviensach.vn

Viên Thụy vẫn cười ha hả nói: “Anh đúng là cái vại giấm chua, thật sự không đi?”

Vại giấm chua nói: “Không thể đi, hôm nay phải tăng ca.”

Viên Thụy đành phải nói: “Vậy em gọi Tiểu Triệu đưa em đi, vừa vặn cho hắn cọ cơm.”

Hiện tại cậu không bận lắm, Triệu Chính Nghĩa cũng trở nên nhàn hạ theo, dạo này lại đang yêu, cả người bốn phía cứ quanh quẩn khí hồng.

Đối tượng của hắn là cô gái quen trên mạng khi đi công tác tại Thượng Hải, hai người sau khi gặp mặt cũng cảm mến nhau, làm anh nuôi em gái được vài ngày, đã nhanh chóng thăng cấp thành người yêu đầu nhập bể tình, dính nhau như keo sơn, Triệu Chính Nghĩa trong lúc làm việc cũng mất hồn mất vía, tập trung toàn bộ tinh thần vào yêu đương, ngay cả đợi đèn đỏ hai phút cũng phải tranh thủ thời gian lấy điện thoại ra trò chuyện với người ta hai ba câu.

“Đèn xanh rồi.” Viên Thụy thấy hắn mất hồn mất vía như vậy, thật sự chịu không nỗi nữa, nói, “Nếu không để tôi lái cho?”

Triệu Chính Nghĩa vội vứt di động đi, giẫm chân ga, nói: “Không cần không cần, không nói nữa.”

Viên Thụy không nói gì nữa, ngồi ở phía sau ngẩn người, trong lòng tính toán bữa cơm này là cậu mời, phải gọi món gì vừa ngon lại vừa có thể tiết kiệm tiền đây.

“Viên ca, anh xem, đây là khẩu trang người yêu mua cho tôi đó.” Triệu Chính Nghĩa lại nhịn không được khoe bạn gái, nói, “Cô ấy vô cùng cẩn thận, còn biết quan tâm, hắc hắc.”

https://thuviensach.vn

Viên Thụy nhìn nhìn, cười nói: “Tôi cũng mua cho bạn trai, cùng nhãn hiệu với cái đó đó. Ai nha, tôi luôn nhắc ảnh ra ngoài phải đeo lên, mà ảnh cứ ngại phiền không chịu đeo.”

Cậu lập tức lấy điện thoại ra, gửi tin nhắn voice qua: “Động yêu động yêu, tui là động ngoặt, anh nhất định phải nhớ đeo khẩu trang a.” (Đ : Cái gì động yêu động ngoặt…Đậu còn đang search tìm, QT nói là cái động, là khúc cua)

Bên kia cũng rất nhanh trả lời tin nhắn voice lại: “Động ngoặt động ngoặt, anh là ông xã em…”

Viên Thụy lập tức vô cùng xấu hổ, vội đem điện thoại dán lên tai, tự động đổi thành chế độ ống nghe: “Động ngoặt động ngoặt, anh là ông xã em, đã nhớ, sẽ đeo khẩu trang.”

Viên Thụy cảm thấy Triệu Chính Nghĩa nhất định đã nghe được, cũng không phải không biết ngượng gửi voice đi tiếp, bèn gõ chữ nói với Trịnh Thu Dương: “Không còn chuyện gì khác, sắp tới quán ăn rồi, anh tăng ca đi, moah moah~”

Nhưng mà Triệu Chính Nghĩa từ kính chiếu hậu thấy cậu vừa đánh chữ vừa mở miệng nhép theo, viết cái gì nhẩm cái đó, ngay cả chữ “moah moah~” cuối cùng còn chu môi “chụt chụt” hai tiếng.

Thật sự xem hắn là không khí mà.

Đáng thương cho Triệu Chính Nghĩa thật vất vả mới có thể show ân ái, show không thành công thì thôi đi, tại sao còn bị hung hăng phản kích.

Nhân sinh thật đúng là gian nan ah.

Bữa cơm này tuy nói là giới thiệu Bách Đồ cho Ảnh đế đại ca quen biết, nhưng kỳ thật hai người đều là cấp đại thần trong nước, sao có thể

https://thuviensach.vn

không biết đối phương, chẳng qua là biết nhưng không có cơ hội gặp mặt thôi.

Bách Đồ thiên phú hơn người, thành danh từ thuở thiếu niên, Ảnh đế đại ca thì hậu tích bạc phát [1], có tài nhưng thành đạt muộn, hai người từ tuổi tác cho tới ngoại hình, từ kinh nghiệm cho tới hướng đi cũng rất khác nhau, chưa bao giờ là đối thủ cạnh tranh, lúc trước chỉ có một cơ hội có khả năng được hợp tác cùng nhau lại bởi vì đủ loại nguyên nhân mà vuột mất. Ảnh đế tính cách rộng rãi không câu nệ tiểu tiết, Bách Đồ hơi hướng nội một chút, hiếm khi biểu hiện tình cảm với bạn bè, tính cách hai người cũng rất bù trừ bổ sung cho nhau. Trong lúc bọn họ nói chuyện với nhau, Viên Thụy cảm thấy hai vị này rất thưởng thức lẫn nhau, lần này có cơ hội gặp mặt, nhất định có thể trở thành bạn tốt.

[1] Hậu tích: để dành nhiều nhiều, bạc phát: từ từ phát ra. Có nghĩa: Chuẩn bị đầy đủ thì mọi việc mới được giải quyết thành công.

Sự thật không khác những gì cậu đã tính, Bách Đồ tuy lúc đầu có hơi khẩn trương, nhưng Ảnh đế rất hài hước hóm hỉnh, rất biết cách tạo không khí, Bách Đồ rất nhanh liền buông xuống gánh nặng, hai người tán gẫu về tác phẩm của nhau, bàn về diễn kỹ, chia sẻ kinh nghiệm mỗi người, trò chuyện rất vui vẻ, thật sự là mới gặp lần đầu mà như đã quen thân.

Những đề tài đó, Viên Thụy không chen vào được câu nào, chỉ ngoan ngoãn ở một bên làm thính giả, nhưng cậu thấy rất vui, cái tổ hợp này, vốn chính là vì mục đích này ah.

《 Đại Thám Tử 》 quay liên tiếp ba ngày từ thứ tư tới thứ sáu, tối thứ năm lại đúng ngay đêm Giáng sinh.

Trịnh Thu Dương 4 giờ tan tầm sớm, nhưng cũng bị kẹt đến 6 giờ mới về đến nhà, vừa đến nhà đã gọi cho Viên Thụy, hỏi: “Anh về nhà rồi, em khi nào thì xong việc?”

https://thuviensach.vn

Viên Thụy nói: “Đang trên đường về, anh sao về nhanh vậy? Không kẹt xe sao?”

Trịnh Thu Dương ở bên kia phì một cái nói: “Nhanh? 4 giờ tan tầm, không tới 6 km, kẹt tới 2 tiếng mới về được tới nhà. Em tới đâu rồi? Anh xem xem có phải đợi đến nửa đêm về sáng không.”

Viên Thụy nói: “Tối đa 40′ là về nhà rồi.”

Trịnh Thu Dương dặn dò: “Em nói Tiểu Triệu lái xe chậm một chút, đừng có gấp.”

Viên Thụy nói: “Được.”

Trước khi cúp điện thoại, Trịnh Thu Dương nghe tiếng thông báo tàu điện ngầm, nhưng không rõ lắm, còn cho là mình nghe lầm.

Thế nhưng Viên Thụy thật sự đang ở bên trong tàu điện ngầm.

Hiện tại là giờ tan tầm cao điểm, lại còn là ngày lễ, bên trong trạm xe người người tấp nập.

Cậu đội một cái mũ len màu đen, còn đeo khẩu trang, mặt và đầu đều được bọc kín, người trong tàu điện ngầm rất nhiều, cũng không có ai chú ý tới cậu.

Vừa rồi quay xong chương trình, lúc kiểm tra tình hình giao thông, cậu quyết đoán quyết định sẽ đi phương tiện công cộng về nhà.

Triệu Chính Nghĩa mới đầu còn không chịu, sợ Lý Linh Linh biết sẽ mắng hắn, nhưng sau khi bạn gái gọi một cú điện thoại, tình yêu chiến thắng Lý Linh Linh.

Viên Thụy dáng cao, nắm lấy thanh cán trên đầu, bên cạnh có một cô gái đứng hai vai vác hai cái túi xách, mới đầu đang nắm thanh sắt bên hông,

https://thuviensach.vn

lúc sau có một khách nam trẻ tuổi lách tới, cả người dựa lên thanh vịn, cô gái đành phải buông tay, bị đẩy sang một bên, may mà không ngã sấp xuống, nhưng lúc tàu dừng, bởi vì quán tính cô liền ngã vào trong lòng Viên Thụy. Viên Thụy tuy cảm thấy có hơi xấu hổ, nhưng cũng không nói gì. Cô gái kia da mặt mỏng, nói xin lỗi tới mấy lần, thật sự ngại ngùng, nhưng lại không chuyển động được, muốn nắm cái thanh sắt kia nhưng người nọ dựa vào không còn chỗ để nắm.

Viên Thụy nhìn nhìn, cảm thấy người này quá không có đạo đức công cộng, nhịn không được nói: “Anh đẹp trai, đừng dựa vào thanh cán.”

Thanh niên dựa vào thanh cán cái kia đang lướt điện thoại đọc tiểu thuyết, không nghe thấy, Viên Thụy lại nói một lần: “Anh đẹp trai, phiền anh đừng dựa vào thanh cán.”

Hắn mới xoay đầu lại, kỳ quái liếc nhìn Viên Thụy, người vẫn không nhúc nhích.

Viên Thụy nghĩ thầm người này thật đáng ghét, lại nhẫn nhịn, nói: “Anh như vậy rất ảnh hưởng tới người khác.”

Người nọ giở thói bắt bẻ nói: “Tôi ảnh hưởng ai hả? Đồ nhiều chuyện.”

Viên Thụy có chút bực mình, nói: “Sao anh một chút phép lịch sự cũng không có?”

Người nọ tháo khẩu trang xuống, vẻ mặt hung dữ, không nhịn được nói: “Mày có thôi đi không? Muốn ra mặt dùm mỹ nữ chứ gì? Vậy lát nữa xuống tàu đánh một trận đi.”

Viên Thụy: “…”

https://thuviensach.vn

Người nọ xem cậu không nói gì, hơi đắc chí nói: “Chưa gì đã sợ, nếu thật sự nghẹt thở quá, sao không tìm chỗ thoải mái mà ngồi.”

Viên Thụy cau mày nói: “Tôi ngồi hay không là chuyện của tôi, nhưng ngồi rồi cũng không thể chỉ biết chính mình thoải mái.”

Một vòng người bên cạnh nhìn gã, ánh mắt lộ vẻ khiển trách.

Người nọ biết mình không chiếm được tình lý, nhưng lại cực kỳ sĩ diện, ỷ mình cường tráng hơn Viên Thụy, giở thói ngang ngược: “Tàu điện ngầm cũng không phải nhà của mày, mày quản làm gì, muốn đánh nhau thì nói, đừng có giống như đàn bà suốt ngày lải nhải.”

Viên Thụy nhìn chằm chằm hắn vài giây, nói: “Tôi không đánh nhau với anh.”

Người nọ đắc ý nói: “Ha, biết sợ nhanh vậy sao?”

Viên Thụy cũng không nổi giận, chỉ nói: “Dựa vào thanh cán là không đúng, đánh nhau lại càng không đúng, tôi là người tốt, không làm chuyện không đúng.”

Gã nam hung dữ: “…”

Hai người nhìn nhau một lúc, Viên Thụy chính có hơi lo, ai ngờ người nọ đứng thẳng thân thể, đi ra khỏi chỗ thanh cán.

Tiếp theo người đó đi xuống xe, trước khi xuống xe còn nhìn về phía Viên Thụy nói một câu: “Ai, tôi cũng là người tốt.”

Viên Thụy: “…”

Cô gái vác hai cái túi kia nhỏ giọng nói: “Anh vừa rồi quá đẹp trai.”

https://thuviensach.vn

Viên Thụy ngại ngùng nói: “Kỳ thật tôi sợ muốn chết, tưởng anh ta muốn đánh nhau thật.”

Cô gái vẫn cười, nói: “Anh vẫn rất đẹp trai.”

Viên Thụy có chút vui vẻ, cảm giác trước ngực được đeo khăn quàng đỏ.

Đến trạm cậu và cô gái tạm biệt xuống tàu, còn chưa đi được mấy bước, đã bị người kéo lại, quay đầu lại nhìn, thấy đối phương khiêng một cái camera, lại càng hoảng sợ muốn chạy, nhưng bị nữ MC phỏng vấn kéo lại, nói: “Đài truyền hình chúng tôi quay chương trình đặc biệt đêm Giáng sinh, cậu đừng khẩn trương, chỉ là một trò chơi nhỏ.”

Viên Thụy né đầu không muốn bị quay trúng, nói: “Tôi đang gấp!!.”

Nữ MC nói: “Đang vội gặp bạn gái sao?”

Viên Thụy nói: “Không không.”

Nữ MC càng đương nhiên nói: “Vậy là được rồi, dù sao cũng đang gấp. Nhờ cậu vài phút thôi, giúp đỡ chút nha anh chàng đẹp trai.”

Viên Thụy không hất cô ra được, nghĩ thầm dù sao cũng không cần tháo khẩu trang ra, chơi một lần cũng không sao, lúc hậu kỳ biên tập thấy không tốt, nhất định sẽ cắt toàn bộ, liền nói: “Được rồi, cô nhanh một chút.”

Nữ MC vui vẻ nói: “Cám ơn cậu! Đây, trước tiên cậu thổi cái bong bóng này lên.”

Viên Thụy: “…”

Nữ MC chỉ vào camera nói: “Đừng lưỡng lự, chương trình chúng tôi quay trực tiếp.”

https://thuviensach.vn

Truy cập fanpage https://www.face book.com/webtruyen onlinecom/ để tham gia các event hấp dẫn.

Viên Thụy: “…”

Trong thời gian Trịnh Thu Dương đợi Viên Thụy về nhà, kích động dọn dẹp bố trí lại nhà cửa, đặt hoa tươi, lại bày bàn ăn ra chính giữa rồi cắm nến, chuẩn bị xong giai đoạn bữa tối lãng mạn dưới ánh nến, còn trộn salad, sau đó thấy không còn việc gì làm, bèn lấy điện thoại ra, mở trang web chính thức của cuộc thì thiết kế trang sức, thấy không có tin gì mới liền đóng web bắt đầu lướt weibo.

Xế chiều hôm nay Viên Thụy đăng một tấm hình chụp chung với các khách mời khác trong《 Đại Thám Tử 》, coi như là tuyên truyền chương trình, bình luận phía toàn là fans la hét chói tai chờ mong show mới.

Trịnh Thu Dương chăm chú gõ gõ, sau đó đăng “Cố gắng lên ” .

Hắn lại xem một vài chương trình ngắn, đồng nghiệp đột nhiên gọi điện thoại tới, hắn tưởng là về chuyện mở rộng sản phẩm, rất không muốn tiếp, không ngờ vừa nhấn nghe, đối phương liền vô cùng hưng phấn nói: “Anh mau mở TV!!! Viên Thụy nhà anh ở trạm tàu điện ngầm thổi bong bóng kìa!!”

Trong trạm tàu điện ngầm, Viên Thụy thổi đến sắp khóc, sao cậu lại xui xẻo như vậy? Hiếm khi ngồi tàu điện ngầm lại, vậy mà cũng đụng trúng chương trình trực tiếp.

Nữ MC đứng bên cạnh cười tươi như hoa, vốn tưởng là một người bình thường, ai ngờ vận khí cô tốt như vậy, tùy tùy tiện tiện kéo một người qua đường cũng nhắm trúng Viên Thụy!

Quần chúng vây xem còn chưa hiểu chuyện gì xảy ra, chỉ biết người đang phồng má cố gắng thổi bong bóng chính là Viên Thụy, liền lấy điện

https://thuviensach.vn

thoại ra quay phim chụp ảnh đăng weibo cho đồng bọn xem.

Chỉ chốc lát sau, “Viên Thụy thổi bong bóng ở tàu điện ngầm” HOT phừng phực, nhảy tót lên đầu bảng.

Kẹt xe trên đường không gặp được bạn gái Triệu Chính Nghĩa cũng trợn mắt há hốc mồm, nơm nớp lo sợ gọi điện cho Lý Linh Linh chủ động nhận sai, thầm nghĩ trên đời này mình là thằng có số nhọ nhất rồi.

. : .

https://thuviensach.vn

VIÊN TIÊN SINH LUÔN KHÔNG VUI

Từ Từ Đồ Chi
www.dtv-ebook.com

Chương 86: Đại Kết Cục

Đại kết cục

.

Trong TV đang truyền hình trực tiếp chương trình công ích, mỗi tuần đều có một xí nghiệp hoặc một công ty quyên góp một khoản tiền, sau đó ban tổ chức sẽ đưa quỹ công ích đó cho đối tượng được chỉ định. Quỹ công ích trong chương trình hôm nay là của một công ty nước ngoài, đúng ngay dịp Giáng sinh nên tổ tiết mục liền lắp máy kết nối với đường phố bên ngoài, MC sẽ tùy ý chọn ra một người đi đường, người đó trong vòng 3 phút nếu thổi được càng nhiều bong bóng, thì bên công ty sẽ quyên góp càng chi nhiều, tương ứng với số lượng bong bóng được thổi, một quả bong bóng tương đương với 10.000 tệ.

Đồng hồ bấm giây dưới góc phải màn hình TV đã vượt qua phút thứ 2, Viên Thụy đã thổi được 7 trái bong bóng, đã gần như hết hơi, sắc mặt có chút khó coi, lúc nhận trái thứ 8 thì động tác có hơi chậm chạp, thở phì phò phì phò.

MC khích lệ nói: “80.000 tệ! Cố lên!”

Người qua đường vây quanh chụp ảnh quay video cũng hô theo: “Cố lên! Cố lên!”

Viên Thụy thấy chết không sờn cố phồng má, lại bắt đầu vù vù vù.

https://thuviensach.vn

Bên ngoài TV Trịnh Thu Dương muốn gọi điện thoại cho cậu, nhưng lại nhớ đây chương trình trực tiếp, cậu bây giờ chắc sẽ không nhận điện thoại được, đành phải buông di động xuống, lo lắng cậu sẽ bị người ta bôi đen.

Từ sau chuyện video, anti-fan của Viên Thụy nhiều hơn gấp bội, mặc dù cậu không hề đóng phim hay quay chương trình, trong khoảng thời gian này cũng không có lên TV, cũng không có chạy quảng cáo, nhưng dưới weibo《 Đại Thám Tử 》và weibo của cậu, mỗi ngày đều có người nhắn tin mắng chửi cậu, nhẹ thì chỉ trích cậu bán hủ lăng xê, làm thần tượng mà không biết làm gương cho những người trẻ tuổi khác, ác liệt hơn thì là toàn những từ ngữ sỉ nhục khó nghe, giống như Viên Thụy đào mồ mã dòng họ tổ tiên nhà bọn họ lên.

“Mười! Chín! Tám! Bảy!” Quần chúng vây xem trong TV bắt đầu đếm ngược.

MC ở một bên nói: “100.000 tệ rồi! Thổi cái này xong là được 100.000 tệ rồi !”

Có vẻ như trái bong bóng này không thể đột phá giới hạn, vì rõ ràng Viên Thụy đã hết hơi rồi.

MC cùng mọi người đếm ngược: “Ba! Hai! Một! Hết giờ!”

Sau 2 giây, “Bùm!” một tiếng, trái bong bóng thứ 10 đã bị nổ.

Nữ MC vô cùng tiếc nuối nói: “Chỉ còn có mấy giây nữa thôi là có thể đạt được 100.000 rồi, thật đáng tiếc. Bất quá chúng ta hãy cảm ơn Viên Thụy, cảm ơn cậu ấy đã cố gắng cống hiến cho quỹ công ích!”

Mọi người phối hợp vỗ tay.

Viên Thụy bộ dạng thiếu dưỡng khí vẻ mặt muốn khóc.

https://thuviensach.vn

Nữ MC lấy một trái táo đỏ ra đưa cho cậu, chúc cậu: “Giáng sinh vui vẻ!”

Viên Thụy nhận lấy trái táo, nữ MC đưa mic tới trước mặt cậu, cậu thở dốc phì phò, giọng nói cũng hơi khàn khàn: “Chúc mọi người giáng sinh vui vẻ.”

Kỳ thật đến đây là có thể cắt rồi, nhưng MC này lại đầy mong chờ, hỏi: “Chắc chắn cậu còn có lời muốn nói với mọi người, cậu nói đi?”

Viên Thụy thổi bong bóng tới mức đầu óc choáng váng, bây giờ chỉ muốn nhanh được về nhà, không chút do dự khoát tay nói: “Không có.”

Nữ MC thấy vậy có chút thất vọng, đành phải xoay người một mình đối diện với camera, nói: “Dưới sự hỗ trợ của Viên Thụy, quỹ quyên góp công ích lần này đã lấy được 90.000 tệ …”

Người vây xem đột nhiên “Oa” một tiếng, cô kinh ngạc quay đầu nhìn lại, Viên Thụy rõ ràng đang chen khỏi đoàn người chạy xịt khói!

Trực tiếp trong màn hình TV là bóng lưng càng ngày càng xa của Viên Thụy.

Trịnh Thu Dương: “…”

Hắn gọi điện cho Viên Thụy, reo được nửa phút bên kia mới nhận, Viên Thụy thở hồng hộc nói: “Em sắp tới nhà rồi!”

Trịnh Thu Dương: “… Anh biết rồi.”

Viên Thụy gấp muốn chết: “Về nhà rồi nói sau!”

Trịnh Thu Dương nói: “Đừng chạy nữa, bọn họ không có đuổi theo em… Anh đang xem trực tiếp đây.”

https://thuviensach.vn

Viên Thụy kinh hãi: “Hả?”

Trịnh Thu Dương vừa buồn cười vừa bất đắc dĩ nói: “Viên Tiểu Thụy, em nói xem em dính phải cái vận khí gì hả?”

Viên Thụy đã chạy rất xa, quay đầu lại nhìn thấy quả thật không có ai đuổi theo, liền an tâm đi chậm lại, thở gấp nói: “Em thật sự quá xui xẻo! Nếu như biết chương trình này phát trực tiếp, em đã bỏ chạy ngay từ đầu rồi!”

Trịnh Thu Dương nói cậu: “Em từ chối thẳng thừng không phải được rồi sao?”

Viên Thụy nói: “Nhưng cô ấy nói đây là chương trình công ích, quyên tiền cho trẻ em đó.”

Trịnh Thu Dương không phản đối, chỉ nói: “Vừa rồi thấy em thổi nhanh tới mức hụt hơi, bây giờ đầu còn choáng không? Có cần anh tới đón em không?”

Viên Thụy nói: “Không cần, rẽ một cái là tới rồi… Ai nha, chị Linh Linh gọi tới, em cúp trước đây.”

Cậu chấm dứt cuộc trò chuyện với Trịnh Thu Dương, hít mấy cái lấy hơi mới nhận điện thoại của Lý Linh Linh, nghĩ thầm lần này chắc chắn sẽ bị mắng đến cẩu huyết lâm đầu.

Lý Linh Linh lớn tiếng nói: “Viên Thụy!”

Viên Thụy vội chủ động nhận sai nói: “Tôi sai rồi.”

Lý Linh Linh mắng: “Nông não thắt bính! Chạy cái gì mà chạy! Mấy tháng rồi mới được lên TV, nông còn chạy? Anti-fan nói nông giả tư giả

https://thuviensach.vn

thái, đài truyền hình cũng muốn bị giảng thành cái đũng quần khuôn mẫu!” (Tiếng Thượng Hải)

Viên Thụy bây giờ có thể miễn cưỡng nghe được chút chút tiếng Thượng Hải, cũng có thể nghe hiểu được đại khái, Lý Linh Linh không trách cậu lén đi phương tiện công cộng còn bị chương trình trực tiếp quay được, chỉ mắng cậu tự dưng bỏ chạy?

“Video cậu quảng cáo cho Vân Xương 8 tiếng nữa sẽ phát sóng trên TV, chương trình《 Trái tim công ích 》vừa rồi tuy là của một đài truyền hình nhỏ, nhưng cũng được phát trên TV.” Lý Linh Linh nổi điên xong, chuyển sang tiếng phổ thông, hả giận nói, “Để chị xem lúc này còn ai dám nói chú em bị đóng băng không?”

Viên Thụy: “… Hắc hắc hắc.”

Cậu thì nghĩ không sao cả, nhưng Lý Linh Linh trong chuyện này thiếu chút nữa bể tim, ngoại trừ ứng phó với lãnh đạo, truyền thông và quảng cáo, thỉnh thoảng còn bị những người đại diện khác trước kia đỏ mắt cô lưng đeo Viên Thụy mà châm chọc khiêu khích, chỉ là cô đã quen, không nguyện biểu hiện ra ngoài trước mặt người khác, trên mặt lúc nào cũng giả vờ vân đạm phong khinh, kỳ thật trong lòng đã sớm nghiến răng nghiến lợi kìm nén cơn giận này, ngày hôm nay Viên Thụy trở lại truyền hình, cô sẽ cho bọn bỏ đá xuống giếng kia xem thật kỹ xem.

Không có bị mắng Viên Thụy cao hứng trở về nhà, Trịnh Thu Dương đang đứng trong phòng khách gọi điện thoại, thấy cậu về liền nói với điện thoại cực nhanh: “Đừng nói nhảm nữa, quậy sao cũng được, xong rồi thì báo giá cho tao, cứ như vậy đi, tao cúp.”

Hắn ném di động sang bên, một tay che trước mắt, giả vờ bị lóa mắt hét lớn: “Ah! Bong bóng đại hiệp!”

Viên Thụy: “Ha ha ha.”

https://thuviensach.vn

Trịnh Thu Dương nói: “Còn chưa hỏi em, Lý Linh Linh nói gì với em? Có phải bị mắng rồi không?”

Viên Thụy ủy khuất nói: “Chỉ chê em ngu xuẩn, nói em không nên chạy, khó lắm mới được phát sóng trực tiếp, phải ở lại một lúc nữa.”

Trịnh Thu Dương mắng: “Một chút cũng không oan uổng, em đúng là như vậy, sao lại ngồi tàu điện ngầm?”

Viên Thụy càng ủy khuất hơn, nói: “Kẹt xe dữ quá, em muốn về nhà sớm để cùng anh trải qua đêm Giáng sinh mà.”

Trịnh Thu Dương xụ mặt giả bộ giận, kỳ thật trong lòng siêu cấp hưởng thụ.

Viên Thụy lại hỏi: “Vừa rồi lúc phát sóng trực tiếp, có phải nhìn em rất ngu ngốc không?”

Trịnh Thu Dương cố ý nói: “Em có lúc nào không như vậy?”

Viên Thụy ủ rũ nói: “Nói cũng phải.”

Trịnh Thu Dương: “… Cũng không có ngốc lắm, đây là chương trình công ích, rất có ý nghĩa đó.”

Viên Thụy lại bắt đầu vui vẻ nói: “Em vốn có thể thổi 10 cái, tại vì sương mù mới nổ, lượng hô hấp của em kỳ thật rất lớn đó.”

Trịnh Thu Dương gật đầu qua quýt, trong lòng nghĩ, lớn cái rắm, ai mới hun có một chút mà đã trợn trắng mắt hả?

Viên Thụy lại nghĩ tới một chuyện quan trọng, hỏi: “Sản phẩm anh thiết kế không phải hôm nay được đem bày bán sao, lượng tiêu thụ thế nào?”

https://thuviensach.vn

Trịnh Thu Dương khiêm tốn nói: “Cũng tạm, có mấy chi nhánh bán hết rồi, bởi vì số lượng có hạn, nên mỗi chi nhánh cũng chỉ có mấy bộ.”

Viên Thụy sùng bái nói: “Thật lợi hại! Đại ca anh khẳng định hối hận muốn chết, nếu sớm cho anh thiết kế không chừng mấy năm trước đã phát tài rồi, cũng không cần cãi nhau với mẹ anh ta, còn phải ra ngoài thuê nhà ở.”

Hai chuyện đó có liên quan? Trịnh Thiệu Dương ra ngoài thuê nhà là vì nhà của hắn sau khi kết hôn mới mua, không muốn để vợ mình đang mang thai mà còn phải ngửi thấy mùi formaldehyde, cho nên mới tạm thời ra ngoài ở.

Bất quá Trịnh Thu Dương cũng không giải thích nhiều, hắn chỉ thích nghe Viên Thụy khen hắn, chỉ chỉ bàn ăn, nói: “Em xem, chờ em về làm beefsteak, anh ngay cả salad cũng trộn luôn rồi.”

Viên Thụy quay đầu thấy nến và hoa tươi trên bàn cơm, lập tức mặt mày hớn hở, vẻ mặt hạnh phúc nói: “Anh thật lãng mạn!”

Trịnh Thu Dương đắc chí vỗ mông cậu một cái, nói: “Đừng nịnh anh nữa, tranh thủ thời gian làm beefsteak đi.”

Viên Thụy vội đi làm.

Trịnh Thu Dương tắt đèn ở phòng khách đi, chỉ đốt nến, sau khi sắp xếp lại một phen, đứng ở đó dựa vào cửa phòng bếp nhìn.

Thanh âm chiên beefsteak vang xèo xèo xèo.

Viên Thụy mặc áo len mỏng, dây tạp dề thắng hờ sau lưng, eo mảnh mông vểnh, chỉ nhìn bóng lưng thôi đã cảm thấy người này vô cùng đẹp mắt.

https://thuviensach.vn

Trịnh Thu Dương nhìn tới si mê, nhẫn nhịn, hỏi: “Ngày mai còn quay chương trình không?”

Viên Thụy nói: “Còn, còn một ngày nữa.”

Trịnh Thu Dương mất hứng.

Viên Thụy quay đầu lại nhìn anh, hỏi: “Lúc nãy em vào, anh đang bàn việc với đồng nghiệp sao? Bọn họ Giáng sinh còn tăng ca?”

Trịnh Thu Dương nói: “Không phải, là đám bạn làm doanh tiêu của anh, anh mua thuỷ quân cho em.”

Viên Thụy: “… Hả?”

Trịnh Thu Dương giải thích nói: “Em vừa thổi bong bóng là đã HOT lại rồi, anh sợ có người bôi đen em, mua để chuẩn bị trước, xem ai bôi đen em, cho thuỷ quân bóp chết hắn.”

Viên Thụy chỉ quan tâm — “Đắt không?”

Trịnh Thu Dương nói: “Cũng không đắt lắm, đều là người quen, giá hữu nghị.”

Hắn nói số tiền ra, Viên Thụy đau lòng đến độ muốn khóc, nói: “Có thể rút không? Bôi đen thì cho bôi đen, dù sao nhân vật công chúng có ai không bị bôi đen, em mới không sợ.”

Trịnh Thu Dương không đồng ý, nói: “Làm nhân vật công chúng là đáng bị bôi đen? Bọn họ chuyện gì mũi cứt rái gì cũng tùy tiện đem ra nói được, dân mạng ngay cả năng lực tự chủ phán đoán cũng không có, người già thì bị nắm mũi dắt đi, công ty của em cũng keo y chang em, mạng lưới xã hội PR tệ hại, chờ phản ứng kịp rồi, người qua đường bình thường đã sớm bị đám anti kia bao bọc. Anh cho em một ví dụ, tin tức hôm nay nói,

https://thuviensach.vn

có một công ty chuyên chuyển phát bưu kiện từ hải quan nói hải quan đã tăng thuế hàng mỹ phẩm từ 10% lên 50%, trên mạng toàn bộ ùn ùn kéo tới chửi quốc gia chửi chính phủ chửi hải quan, nhưng rõ ràng thuế quan hàng mỹ phẩm từ đó tới giờ luôn là 50%, động một ngón tay lên Baidu là có thể tra ra, vậy mà có nhiều người tin như vậy. Làm chui vài năm thấy chiếm tiện nghi chưa đã, hiện tại còn muốn vung nắp nồi đổ cho quốc gia, nếu thật sự không bao giờ có tin vịt, anh cam lòng mua thủy quân cho em làm gì? Em nói có đúng không?"

Viên Thụy chăm chú gật đầu, ý thức trách nhiệm công dân tự nhiên sinh ra, trịnh trọng nói: "Đúng vậy, chúng ta chỉ huy thuỷ quân, sẵn tiện ở dưới phần bình luận, phổ cập khoa học nói hàng mỹ phẩm thuế vốn là 50% đi."

Trịnh Thu Dương: "…"

Trước khi bắt đầu bữa tối dưới ánh nến, mẹ Trịnh tin tức chậm một bước ở trên Tianya thấy topic Viên Thụy thổi bong bóng ở trạm tàu điện ngầm, đặc biệt gọi điện thoại tới hỏi Trịnh Thu Dương xảy ra chuyện gì.

Trịnh Thu Dương giải thích với bà, bà ở bên kia nói: "Mẹ nói chứ, cái đám trẻ trâu ngu đần kia, có ai ngu tới mức tìm đài truyền hình lăng xê trực tiếp như vậy không, trong bài viết toàn sống chết nói lăng xê, thật sự y như câu nói một khi muốn giả chết rồi gọi thế nào cũng không chịu dậy."

Trịnh Thu Dương: "… Mẹ lại lên Tianya cãi nhau với người ta?"

Trước kia mẹ hắn hay lên Tianya tranh cãi với người ta, thắng thì thôi, thua là tức đến mức không thèm ăn cơm.

Mẹ Trịnh nói: "Cãi cái gì mà cãi? Mẹ phải dạy cho đám trẻ trâu đó biết nói tiếng người."

Trịnh Thu Dương: "…"

https://thuviensach.vn

Viên Thụy đã làm xong beefsteak, thấy anh cúp điện thoại rồi mới dám lên tiếng hỏi: “Sao dì biết em thổi bong bóng? Dì có nói gì nữa không?”

Trịnh Thu Dương ra vẻ thở dài, nói: “Không nói gì, mẹ đang bận đại chiến với Anti-fan của em.”

Viên Thụy giật mình trong chốc lát, cười đến không ngậm miệng được, nói: “Dì dễ thương quá! Sao lại dễ thương như vậy!”

Trịnh Thu Dương cũng cười theo.

Ánh nến rượu đỏ chập chờn, bầu không khí vô cùng lãng mạn cho tới lúc hai người ăn xong, hai người cùng đi rửa chén lau bàn, rửa được một nửa rồi không rửa nổi nữa, vất chén đĩa sang một bên, ở trước bồn rửa chén hun cực kỳ khí thế.

Nhà nghèo nên bếp không rộng lắm, hai trẻ như sinh đôi dính nhau ôm đi vào phòng ngủ.

Đang dây dưa giữa giường, Trịnh Thu Dương đột nhiên dừng lại nói: “Đợi chút.”

Viên Thụy: “? ? ?”

Trịnh Thu Dương từ trong ngăn kéo đầu giường lấy ra một cái hộp nhỏ, cười nói: “Thiếu chút nữa quên nó rồi.”

Viên Thụy đang nằm yên đó, khi nhìn rõ được hình dạng cái hộp đó là hộp đựng nhẫn, lập tức mở to hai mắt, ngồi dậy, vẻ mặt chờ mong.

Trịnh Thu Dương đưa cái hộp tới trước mặt cậu mở ra, bên trong là một cái nhẫn.

Viên Thụy cảm xúc dâng trào nhìn Trịnh Thu Dương.

https://thuviensach.vn

Trịnh Thu Dương hỏi: “Đẹp không?”

Cậu dùng sức gật gật đầu.

Trịnh Thu Dương nhìn cậu cười, nói: “Đưa tay cho anh.”

Viên Thụy khẩn trương vô cùng, cà lăm nói: “Tay, tay trái, hay, hay là tay phải?”

Trịnh Thu Dương nắm tay trái của cậu, đem nhẫn đeo lên ngón áp út.

Viên Thụy kích động đến mức vành mắt có chút đỏ lên.

Trịnh Thu Dương còn đang nắm tay của cậu, nói: “Em xem hình dáng chiếc nhẫn này, nhìn ra cái gì không?”

Viên Thụy chăm chú nhìn, nhưng lại sợ đoán sai, dò hỏi: “Mặt trời… Dương[1]?” Truy cập fanpage https://www.face book.com/webtruyen onlinecom/ để tham gia các event hấp dẫn.

[1] 阳 – Dương trong Thái Dương (太阳), mặt trời

Trịnh Thu Dương cười cười, nói: “Viên Tiểu Thụy, chiếc nhẫn kia đại diện cho anh, lúc anh vừa mới bắt đầu học thiết kế trang sức đã nghĩ, đợi sau này anh tìm được một nửa của mình, sẽ làm một chiếc nhẫn hình mặt trời, thay anh bao bọc người ấy.”

Viên Thụy vui vẻ, nói: “Khi đó chắc anh muốn bao bọc một đại mỹ nữ?”

Trịnh Thu Dương cười nói: “Hiện tại giờ bao một anh chàng đẹp trai, cũng rất đáng a.”

Viên Thụy vui vô cùng, lại hỏi anh: “Cái này khảm thạch gì?”

https://thuviensach.vn

Trịnh Thu Dương nói: “Là ruby [2].”

[2] Hồng ngọc

Viên Thụy há hốc mồm, đem lời muốn nói nuốt trở vào.

Trịnh Thu Dương cười nói: “Không đắt.”

Viên Thụy càng cười vui vẻ hơn rồi, giơ tay huơ không ngừng, lại dùng di động chụp ảnh, sau đó mở weixin ra, gửi cho Phương Sĩ Thanh và Bách Đồ xem, nhưng đáng tiếc lúc này người ta đang đi chơi lễ, không ai để ý đến cậu.

Trịnh Thu Dương ở bên cạnh thấy cậu vui như vậy, mình cũng vui theo, qua một lát mới hỏi: “Quà Giáng sinh của anh đâu?”

Viên Thụy ánh mắt có chút trốn tránh.

Trịnh Thu Dương cả giận nói: “Em không chuẩn bị?”

Viên Thụy vội nói: “Chuẩn bị chuẩn bị.”

Trịnh Thu Dương vươn tay, lòng bàn tay hướng lên trên.

Viên Thụy đập tay anh một cái, nói: “Anh, anh chờ một lát.”

Trịnh Thu Dương thấy cậu từ trong tủ quần áo cầm một cái túi đi ra, sau đó hai ba bước chạy vào phòng tắm, đã đoán được đại khái, bày ra vẻ mặt dâm đãng, dựa ở đầu giường chờ.

Tuy có chuẩn bị tâm lý, nhưng sự thật hoàn toàn không giống như hắn nghĩ.

“Em không có mua hồng, anh thấy màu đen được không?” Viên Thụy đứng ở cạnh giường, có chút xấu hổ, nói, “Em mặc màu hồng thật sự siêu

https://thuviensach.vn

cấp xấu, em quá đen.”

Trịnh Thu Dương: “…”

Viên Thụy chỉ mặc đồ lót màu đen, còn đeo vếu giả.

Cứ như vậy mà bắt đầu…, cảm giác không giống trước lắm.

Hơn 10′ sau sau.

Trịnh Thu Dương hỏi: “Thoải mái không?”

Viên Thụy: “…”

Trịnh Thu Dương vẻ mặt như có thâm thù đại hận gì với cậu bóp vếu giả.

Viên Thụy áy náy nói: “Em như vậy có phải xấu quá không? Anh nãy giờ không cứng nổi.”

Trịnh Thu Dương nghĩ thầm còn nói anh, em hôm nay nằm ở đây y như xác chết mặt bra.

Hắn đề nghị nói: “Mua ở đâu đó? Hai cái này nhìn thì coi cũng được, sờ lại thấy ghét.”

Viên Thụy nói: “Em còn chưa có sờ qua, nhưng cảm giác nó hình như rất tốt, hay là tại giả quá?”

Trịnh Thu Dương lại xoa nhẹ hai cái, nói: “Rất thật.”

Viên Thụy thấy anh cứ bắt bẻ, lại hỏi: “Vậy anh ghét cái gì? Cái này em mua mắc lắm đó…Có phải anh chê nó nhỏ không?”

“Không phải.” Trịnh Thu Dương ăn ngay nói thật, “Anh muốn bóp cơ ngực em.”

https://thuviensach.vn

Cậu không nói hai lời tháo vếu giả xuống, đặt hai tay anh lên ngực mình, mới xoa hai cái đã có cảm giác, tiểu đệ đệ đang mềm “Piu” một cái đứng thẳng lên.

Viên Thụy vừa mừng vừa sợ nói: “Anh thật sự cong rồi !!”

Trịnh Thu Dương quá oan uổng, nói: “Nói thừa! Không cong mà mỗi ngày đều muốn XX tiểu gay em hả?”

Viên Thụy quả thực vui tới mức thăng thiên, dang tay dang chân mở nằm thành hình chữ 大, chủ động mời gọi: “Anh cũng là tiểu gay! Đến đây đến đây!”

Tiểu gay và tiểu gay cuối cùng cũng cùng nhau trải qua đêm Giáng sinh.

Sáng ngày hôm sau, bộ trang sức Trịnh Thu Dương thiết kế, trong vòng 13 tiếng bán hết toàn bộ sản phẩm đợt số lượng có hạn kỳ này.

Viên Thụy đang nằm ngủ ở nhà nhận được điện thoại của Lý Linh Linh, nói cho cậu biết có một đài truyền hình lớn muốn cậu tham gia đêm hội cuối năm, muốn cậu chuẩn bị hát hai ca khúc. Viên Thụy không chút nghĩ ngợi liền từ chối, cậu ca không hay, trong thời gian ngắn như vậy ngay cả tập cũng không kịp, hát nhép cậu càng không làm được, hơn nữa cậu muốn đón năm mới cùng bạn trai. Lý Linh Linh cũng không miễn cưỡng, đối phương cũng mời rất đột ngột, cho dù tìm lý do thoái thác cũng không tính là cho người ta leo cây, sẽ không đắc tội bọn họ. Quan trọng là, lời mời này, đại biểu cho việc dư âm ảnh hưởng từ video đó đã hoàn toàn qua đi.

Chuyện tối hôm qua trong lúc vô tình Viên Thụy xuất hiện trực tiếp trên TV, quả thật y như Trịnh Thu Dương lo lắng, rất nhiều người nghi ngờ là lăng xê, nhưng trên internet lại xuất hiện một đoạn video, màn hình lắc lư rõ ràng là đang quay trộm, Viên Thụy đeo khẩu trang đội mũ đang tranh chấp với một hành khách khác, nguyên nhân là vị hành khách kia dựa vào

https://thuviensach.vn

thanh cán khiến các hành khách khác bất tiện, tuy Viên Thụy từ đầu tới cuối không cho ai biết thân phận của mình, nhưng áo len và cái mũ đó giống y như cái cậu mặc khi tham gia chương trình công ích cậu, người hiểu rõ cậu xem cũng có thể đoán được từ giọng nói rằng người đó chính là cậu. Video này được chuyển phát trên weibo mấy nghìn lượt, top bình luận là một cô gái up ảnh cô chụp chung với Viên Thụy, nói tối hôm đó là Trung thu, trước Tết mấy tháng cô cùng với bạn trai đi tàu điện ngầm vô tình gặp được Viên Thụy, đây là tấm ảnh chụp chung lúc đó. Video này và bình luận chiếm được hảo cảm của rất nhiều người qua đường, cũng có phần lớn người lựa chọn tin tưởng Viên Thụy xuất hiện trực tiếp trên chương trình đó là hoàn toàn trùng hợp, dù sao cũng không có minh tinh nào trước khi lăng xê lại đi ngồi tàu điện ngầm.

Tết nguyên đán qua đi, 《 Đại Thám Tử 》 chính thức online, tập đầu tiên đã đột phá 1 triệu lượt view, ý tưởng và cách hậu kỳ biên tập đều vượt xa sự mong mỏi của khán giả, tiếc nuối duy nhất là CP “Lương Duyên” mới tập 1 đã BE, cùng ngày đăng tập 1, # Quỳ cầu Lương Tỳ hồi sinh # trở thành chủ đề HOT nhất.

Tổ tiết mục vốn đã bứt rức không yên vì mới tập 1 mà Lương Tỳ đã chết, liền nhanh chóng ra quyết định tạm thời điều chỉnh lại quy chế cuộc thi, sắp xếp tập 7 sẽ là trận thi đấu hồi sinh.

Trước một ngày thi đấu hồi sinh, Viên Thụy gửi weixin cho Bách Đồ hỏi: “Lương ca chuẩn bị sao rồi?”

Bách Đồ trả lời cậu: “Không thành vấn đề, sau khi bị chết ngay tập 1, anh ấy trở về mỗi ngày đều đọc《 Thám tử lừng danh Conan 》.”

Viên Thụy: “Ha ha ha ha ha ha.”

Lương Tỳ trong tập hồi sinh thuận lợi đạt giải, thành công trở về đơn vị, Viên Thụy cũng giãy dụa được tới tập 8, sau đó thảm thiết đứng dưới

https://thuviensach.vn

đáy ngọn nguồn, vô duyên với trận chung kết. Nhưng tập cậu "Chết", lại tạo ra kỷ lục cao nhất của《 Đại Thám Tử 》 từ trước tới giờ, thậm chí còn cao hơn tập Lương Tỳ hồi sinh.

Sau khi kết thúc công việc, rãnh rỗi Viên Thụy liền nuôi một con mèo Mỹ lông ngắn vằn đen, mới đầu Trịnh Thu Dương rất không quen, thường xuyên đứng giằng co với con mèo trong nhà, về sau dần dần cũng quen, nhưng trước khi "ba ba ba" mỗi lần đều mời nó và ổ của ra ngoài, để ngừa lúc đang hứng, đột nhiên phát hiện trên đầu giường có một đôi mắt tròn căng chăm chú nhìn mình.

Trước Tết âm lịch, một hãng nước hoa nổi tiếng của Pháp liên lạc bàn bạc với Lý Linh Linh, có ý định mời Viên Thụy đảm làm người đại diện cho toàn cậu cho hãng nước hoa này.

Mà cuộc thi thiết kế trang sức cũng đã công bố thí sinh lọt vào vòng trong, bản thiết kế "Quét QR" của Trịnh Thu Dương cũng thình lình lọt top.

Đêm giao thừa hôm đó, Trịnh Thu Dương dẫn theo mẹ hắn, Viên Thụy hẹn Tác Kiến Quân và Tác Duyệt, cả nhà lần đầu tiên cùng nhau ăn tất niên, bầu không khí rất hòa hợp.

Mấy tháng sau, Viên Thụy tham gia một event thương mại, gặp lại Mạnh Lai, hai người khách khí hỏi han nhau, Mạnh Lai không còn làm truyền thông nữa, mà tiếp nhận quản lý công ty của mẹ hắn, hắn nói cho Viên Thụy, Dương Lộ hai năm trước đã cắt bỏ khối u ung thư vú, vì khối u đã to dần không thể không phẫu thuật, bây giờ đang tịnh dưỡng, tạm thời không có biện pháp tiếp tục công việc.

Viên Thụy không biết nên nói cái gì, chỉ có thể tặng một câu chúc phúc thành tâm.

Cậu không đem chuyện vô tình gặp lại Mạnh Lai nói cho Trịnh Thu Dương, tuy cậu cũng rất thích bộ dáng lúc ghen của Trịnh Thu Dương,

https://thuviensach.vn

nhưng nhà thiết kế lớn của cậu bận quá rồi.

Trịnh Thu Dương cuối cùng tuy không lấy được giải thưởng lớn, nhưng vì tác phẩm của hắn cực kỳ sáng tạo lại mới lạ thú vị, được rất nhiều nhà truyền thông ưu ái xem trọng, trong quá trình thi đấu, hắn và tác phẩm "Quét QR" của hắn được các nha truyền thông và tạp chí đăng ảnh chụp, sau khi giải thi đấu kết thúc, tạp chí đá quý có uy tín nhất xuất bản gọi hắn là "Nhà thiết kế có tiềm nang lớn nhất năm nay", "Tuy bại nhưng vinh", cơ hồ là nhất chiến thành danh.

Trong mấy lần phỏng vấn, ngoại trừ hay hỏi linh cảm khởi nguồn thiết kế của hắn từ đâu, còn có "Tại sao mã QR trên chiếc nhẫn lại quét ra một bức ảnh tuyết rơi? Có ý nghĩa gì đặc biệt không?"

Mỗi lần như vậy hắn đều trêu đùa cho qua, cho tới bây giờ vẫn không thẳng thắng trả lời .

Viên Thụy sinh ngay ngày đầu năm, ngày đó tuyết rơi rất lớn, trưởng bối trong nhà liền đặt tên cậu một chữ "Thụy [3]".

[3] may mắn, điềm lành, thuận lợi

. : . Hoàn Chính Văn . : .

https://thuviensach.vn

VIÊN TIÊN SINH LUÔN KHÔNG VUI

Từ Từ Đồ Chi
www.dtv-ebook.com

Chương 87: Phiên Ngoại, Mỗi Ngày Rời Giường Đều Thấy Đội Trưởng Đang "Hóa Trang" (1)

Phiên ngoại, mỗi ngày rời giường đều thấy đội trưởng đang "Hóa trang" (1)

.

Mọi người đã từng làm bạn với tên đần nào chưa?

Tôi có.

Là một thành viên trong trong nhóm nhạc idol, trong mắt fans và truyền thông tôi là một nam nhân tốt, đối với ai cũng hữu cầu tất ứng [1], dù gặp phải chó săn chụp lén, tôi vẫn khách khách khí khí từ xưa đến tận bây giờ.

[1] xin gì được nấy

Kỳ thật không phải tính tình tôi tốt, mà là thức thời mà thôi, ở Bắc Kinh này trôi nổi hơn hai năm, cùng chuột làm bạn dưới tầng hầm, gắn bó với mì ăn liền hai tháng, bởi vì không nhìn thấy tương lai, bạn gái hai năm trước đã đá tôi đi.

Tôi biết rất rõ bản thân mình muốn cái gì, mang một mặt nạ dịu dàng ôn nhu có khó khăn bao nhiêu?

https://thuviensach.vn

Làm bạn với kẻ đần cũng không khó, chỉ cần hắn có một đại ca trâu bò, và một ông bố làm nghề khai thác dầu mỏ.

“Lễ trao giải thưởng âm nhạc cuối tuần này, đại ca anh với Phương chủ biên đã liên hệ với bên họ, để chúng ta tới làm khách mời VIP.” Lúc nói câu này, anh ta có chút đắc ý.

Tuy tôi rất chướng mắt vẻ mặt này của anh ta, nhưng anh ta đắc ý cũng đúng. Nhóm vừa debut không lâu, lễ trao giải thưởng lớn tầm cỡ như thế này theo lý thuyết không đến phiên chúng tôi, công ty cũng sẽ không chi nhiều cho nhóm nhạc idol thí nghiệm thế này, toàn bộ là nhờ vào bối cảnh của anh trai anh ta, chúng tôi mới có thể lăn lộn được tới bây giờ. Ai tinh mắt đều biết, thật ra kinh phí hoạt động của nhóm chúng tôi, hơn phân nửa đều là do anh ta tự móc tiền túi ra giải quyết.

Bên cạnh có mấy người nửa thật nửa giả nịnh nọt anh, ngay cả người đại diện cũng nói một câu “Đội trưởng Leo thật biết cách” .

Với chỉ số IQ của anh ta, chắc chắn không nghe ra ẩn ý trong câu nói đó, còn cười hì hì bắt chéo hai chân huýt sáo.

Đợi người đại diện có việc đi rồi, những người khác cũng kiếm cớ rời khỏi, chỉ còn lại có hai chúng tôi.

Anh ta nhàm chán nói: “Tomas, em bồi anh đi chơi đi.”

Tôi nhìn anh ta cười: “Được.”

Anh ta ngoại trừ đi bar đêm, sẽ không đi nơi nào khác.

Trời vừa rạng sáng, hắn say khướt dẫn theo một cô gái ra xe, tôi lái xe tiễn họ đến dưới lầu nhà anh ta, sau đó mới trở về chỗ của mình, chiều hôm sau chạy lịch trình, giữa trưa thì mua đồ ăn, đến nhà gọi anh ta dậy, thuận tiện giúp anh ta ném quần áo bẩn và drap giường vào trong máy giặt.

https://thuviensach.vn

Cái gì cũng không lo.

Anh ta tính tình đại thiếu gia, có chút khó hầu hạ, các thành viên khác trong nhóm đều không muốn ở cùng anh ta, ngay cả người đại diện cũng không thích lại gần anh ta, chỉ có tôi, làm một nhân viên bảo mẫu toàn năng 10/10.

Tôi tự nhủ mình đã tính toán rất tốt, để báo đáp, anh ta đối với tôi cũng không tệ.

Trong bất cứ chương trình nào, anh ta là đội trưởng đứng ở giữa, sẽ cho tôi đứng ngay bên cạnh, như vậy tôi sẽ được camera quay nhiều hơn; Lúc nhận phỏng vấn, micro đương nhiên ở trong tay anh ta, nhưng anh ta sẽ chủ động đưa cho tôi để tôi trả lời câu hỏi của phóng viên; Vất vả lắm mới nhận được một quảng cáo, một nhãn hiệu quần áo thể thao, nhóm 5 người, lại chỉ có hai câu thoại, anh ta một câu, tôi một câu.

Người đại diện đã từng ngầm nói mấy lần, bảo anh ta đừng quá bất công, đại thiếu gia ở trước mặt gật đầu nghe xong quay đầu liền quên mất, lần trước bất công như thế nào là lần sau vẫn bất công như thế đấy.

Ngược lại, 3 thành viên còn lại không nói gì, tôi và bọn họ quan hệ rất tốt, tôi nhớ được sở thích và sinh nhật của mỗi người, cũng không ít lần tặng quà và nhân tình cho họ, tôi lớn hơn bọn họ khá nhiều, ra ngoài ăn cơm chưa bao giờ để bọn họ trả tiền. Đội trưởng thiên vị tôi, bọn họ có thể thấy không công bằng, nhưng tuyệt đối sẽ không phát triển từ đố kị thành hận thù.

Có khi anh ta còn dẫn tôi đi chơi với bạn bè của anh ta, kỳ thật tôi căn bản không muốn đi vào mấy nơi phi pháp đó, nhưng tôi không định làm trái ý anh ta, anh ta gọi tôi thì tôi đi, toàn bộ quá trình chỉ mỉm cười ít nói là được.

https://thuviensach.vn

Bất quá cũng không hoàn toàn là vô dụng, ít nhất khi đi theo anh ta, sẽ quen biết được những nhân vật tai to mặt lớn, nhờ vậy mà về sau tôi nhận được một lời mời tham gia show thực tế, chuyện đó hã nói sau.

Tóm lại, kết thân với tên Leo này, tương đối có giá trị.

Đáng tiếc không lâu sau đó, tôi đã hối hận khi nghĩ như vậy rồi.

Ngựa rong đuổi một đường ba dặm, không có chuyện gì mà cứ nhìn chằm chằm vào mông mình, đổi lại mọi người, mọi người nghĩ thế nào? Xem anh ta là bạn thân, anh ta lại muốn coi trọng mình.

Dù tôi không tiếp thu được, thậm chí có chút buồn nôn, trước kia chỉ cảm thấy anh ta là tên đần, không ngờ anh ta còn có tật xấu này nữa.

Đúng lúc có một ngày, bạn gái trước kia tới tìm tôi vay tiền, bị anh ta nhìn thấy, anh ta nhìn mặt cô ấy xong liền trào phúng nói tôi mặt nhìn hảo hán nhưng có khác gì anh ta, tôi kỳ thật cũng không giận lắm, bất quá vẫn thừa cơ lật mặt, cũng đúng lúc có ý định lảng tránh anh ta một thời gian. Tốt xấu dù gì cũng từng là anh em tốt, anh ta tốt nhất biết khó mà lui đừng đánh chú ý tôi, vạch trần chuyện này xong coi như cho qua.

Hôm sau anh ta lại giống như không có chuyện xảy ra hẹn tôi đi chơi, da mặt dày y như tường thành, tôi quăng một câu "Không rảnh" rồi bỏ đi. Tôi trái lại không sợ đắc tội anh ta, anh ta tuy cả ngày tiện hề hề, cứ luôn ra vẻ giảng đạo, nhưng lại không làm khó ai bao giờ.

Qua vài hôm nữa, anh ta lại gọi điện thoại rủ tôi buổi tối đi ăn cơm, tôi còn chưa kịp từ chối anh ta đã tranh công nói: "Hôm nay là Lương ca đãi tiệc, anh hỏi có thể dẫn em đi theo không, ảnh nói đương nhiên không thành vấn đề, ảnh còn nói rất chào đón em đó, nói có chương trình gì mới sẽ dẫn em theo."

https://thuviensach.vn

Tôi có hơi động tâm, cũng biết đây nhất định không phải là do anh ta sắp xếp, đầu óc của anh ta chưa đạt tới trình độ đó đâu, ngược lại còn thật tâm suy nghĩ cho tiền đồ của tôi, đầu năm nay idol dựa vào ca hát không thu được lợi nhuận gì nhiều, thời đại chỉ cần có tài năng là có cái ăn đã sớm qua rồi, ca sĩ đều phải biết diễn xuất, làm MC, thậm chí tham gia show giải trí mới có thể tính được kế lâu dài.

Chạng vạng tối anh ta còn đặc biệt lái xe tới đón tôi, chiếc Lamborghini này tôi chưa từng thấy, anh ta thấy tôi thì xuống xe ngồi vào ghế lái phụ, nói: “Em lái đi, lần trước không phải em nói muốn lái chiếc này sao, hôm nay anh cố tình mượn bạn đó.”

Kỳ thật tôi không nên quăng chuyện anh ta nhớ thương cái mông mình nhanh như vậy, nhưng quả thực khi trông thấy chiếc xe này tay tôi ngứa ngáy khó nhịn, cái gì cũng quên hết quăng ra sau đầu, không có cô gái nào không thích kim cương, cũng không có nam nhân nào không yêu tốc độ.

Tuyệt.

Chiếc xe này chạy quả thật siêu thoải mái, thoải mái đến không có cách nào hình dung, thoải mái đến mức tôi quên hết tại sao mấy hôm nay tôi lại xa lánh kẻ đáng ghét này.

Anh ta cười hì hì nói: “Sao rồi? Hết giận rồi?”

Gạt cần số, tôi chỉ có thể giả ngu nói: “Tôi giận cái gì.”

Anh ta càng cười tiện hơn, “Hết giận là được rồi, sau này muốn cái gì thì nói với anh, đừng có giận dỗi như vậy nữa.”

Tôi: “…”

Phắc, tên đần này xem tôi là trai bao chắc?

https://thuviensach.vn

Trong bữa tiệc, cái sự tiện của anh ta lại được nâng lên tầm cao mới, giúp tôi bưng trà rót nước, giúp tôi xới cơm múc canh, thậm chí còn lột vỏ tôm giùm tôi, vừa lột vừa thì thầm nói "Em xem tay em vừa mịn lại vừa mềm, vẫn là để anh lột đi" .

Vậy cũng nói được? Trong đầu anh ta còn chứa cái gì không?

Một bàn người nhìn chằm chằm vào chúng tôi, tôi cũng chỉ có thể nhịn xuống, không thể không giúp anh ta một tay.

Chủ xị ngày hôm nay là cổ tay[2] lớn thứ nhất của anh ta, người ngồi bên cạnh là cổ tay lớn thứ hai, người thứ hai là nam thần hệ cao lãnh cấm dục, ngoại trừ điện ảnh, rất ít tham gia các hoạt động khác. Tôi xem như là fan qua đường của người ta, chỉ gặp được anh mấy lần, hầu như không nói chuyện bao giờ, tôi rất hiếu kỳ về anh ta, nhìn mấy lần đi chăng nữa đều thấy so với trên màn ảnh người thật đẹp hơn nhiều.

[2] giống ôm bắp đùi, cổ tay bắp đùi @@

Tên đần ở bên cạnh chọt chọt tay tôi, nói: "Đừng nhìn, không thì lát nữa Lương ca trở mặt bây giờ, em nhìn người yêu người ta làm gì."

Ta: "… Cái gì?"

Anh ta lườm tôi, cầm ly rượu giơ lên trước mặt nam thần, nói: "Chị dâu, em mời anh một ly, em uống, anh tùy ý."

Nam thần lại nói lái xe nên không thể uống rượu, cười cười với Leo, đáp trả bằng một ly nước trái cây.

Vị chủ xị kia quay đầu lại nhìn nam thần, vẻ mặt si mê hỏi: "Vợ, em uống gì vậy? Ngửi ngọt chết đi được."

Tôi: "…"

https://thuviensach.vn

Nhìn cả bàn người hình như ai cũng biết, lại nhớ tới lúc Leo xum xoe bên cạnh tôi bọn họ cũng quăng ánh mắt như vậy, cả người tôi bắt đầu không ổn, yên lặng đứng dậy muốn đi ra ngoài làm lạnh đầu.

Nói: “Em đi đâu?”

Tôi nói: “Toilet.”

Nói: “Cùng đi ah!”

Tôi nghĩ thầm, cùng đi con mẹ anh.

Lúc anh ta đi ra cùng tôi thì đụng phải một đôi nam nữ đang đi tới, nam thì hơn 40 tuổi hói đầu bụng bự, nữ thì chính là người mấy hôm trước đến vay tiền tôi.

Cô ta dừng bước, “Trùng hợp vậy.”

Tôi hỏi: “Ừ, vị này là?”

Cô ta nói: “Khách hàng.”

Tôi nở nụ cười, định nhường đường cho bọn họ đi qua.

Anh ta lại nói: “Khách hàng cái gì? Cô bắt đầu tiếp khách rồi hả? Mấy hôm trước không phải cô lấy 20.000 tệ từ Tomas rồi sao? Nhanh như vậy đã xài hết rồi?”

Lão đầu hói bỗng nhiên giận dữ hỏi bạn gái trước của tôi: “Mấy hôm trước còn lấy tiền từ chỗ hắn? Đã nói một tháng này chỉ được đi theo tôi! Số tiền còn lại cô có muốn lấy hay không đây?”

Tôi đương nhiên không tin đó chỉ là khách hàng bình thường, nhưng tôi lại không ngờ là anh ta biết cô ta là gái bao.

https://thuviensach.vn

Tôi đã nghĩ tới một ngày nào đó tôi sẽ thấy cô ta đi cùng một người đàn ông lạ, nhưng tuyệt đối không phải là kiểu bị đánh trước mặt tôi.

Lão hói bị tôi đuổi đi, cô ta còn muốn đuổi theo, tôi ngăn lại nói: "Có phải cô muốn bị coi thường hay không? Bị đánh còn chưa đủ sao?"

"Tôi vốn là vì tiền đó, thì sao!" Cô ta trái lại chỉ trích tôi, "Đại minh tinh! Ngài ít xem thường tôi đi, ngài so với tôi tốt hơn bao nhiêu? Nếu không phải nhờ nịnh nọt đại thiếu gia này, ngài dựa vào cái gì mà nổi tiếng?"

Cô nói lẽ thẳng khí hùng khiến tôi không thể nào phản bác được.

Tôi và cô ấy là đồng hương, sau khi tốt nghiệp đều ở lại Bắc Kinh tìm việc làm, ở cùng nhau dưới một tầng hầm, cùng nhau nấu nước ăn mì ly. Cô ấy là người mẫu, đi show kiếm được nhiều tiền hơn tôi, cũng tiếp xúc được nhiều chuyện và nhiều người hơn, về sau, càng ngày càng trở nên sắc bén.

Trước khi chia tay một ngày, cô ấy đi phá thai, sáng hôm sau tôi đi làm về mới biết được chuyện này, cô ấy nói cô ấy ở cùng tôi không nhìn thấy tương lai, sau đó kéo hành lý, tiêu sái rời đi.

"Nếu như cô ấy nói cho tôi biết mình đã có con, tôi còn mộng tưởng cái chó gì nữa." Tôi rửa mặt, nhìn mình trong gương có chút chật vật, nói, "Đáng tiếc cô ấy căn bản không cho tôi cơ hội, căn bản không cho tôi chọn lựa. Nếu cô ấy nói, tôi sẽ dẫn cô ấy về quê, tìm một công việc an ổn, nuôi gia đình nuôi vợ nuôi con, không bao giờ mơ đến mộng làm ca sĩ nữa."

Anh ta hiếm khi im lặng thật lâu, sau đó mới nói: "Em chịu người ta chưa chắc đã chịu, hiện tại làm "gà cao cấp" có khi còn thích hơn."

Tôi kỳ thật không thích nghe người ta nói về bạn gái trước kia mình ra làm sao, không nói tiếp, chỉ nói: "Số mệnh của tôi và cô ấy không hợp

https://thuviensach.vn

nhau, cô ấy vừa rời khỏi, tôi đã thuận lợi ký được hợp đồng, còn chưa tới nửa năm đã debut rồi.”

Anh ta cười ha hả nói: “Đúng vậy, em và cô ta không hợp, anh mới là phúc tinh của em.”

Tôi liếc anh ta một cái, nói: “Cô ấy nói ngược lại cũng đúng, nếu không phải nhờ anh, tôi dựa vào cái gì mà nổi tiếng.”

Anh ta nhíu mày, nói: “Cũng không chỉ dựa vào anh, độ HOT của bọn anh đều không bằng em, fans trên weibo anh mới có 4 triệu, em đã hơn 6 triệu rồi, là do chính bản thân em ưu tú, hát hay nhảy giỏi cái gì cũng tốt, quan trọng là con người rất tốt, ai mà đã tiếp xúc với em, sẽ không có ai nói em không tốt.”

Tôi tự nhủ mình là tiểu nhân, bụng dạ khó lường hỏi: “Anh cũng biết tình trạng giữa chúng ta đúng không?”

Anh ta không chút nghĩ ngợi đáp: “Đương nhiên, em rất tốt với anh, ngoại trừ ba mẹ và anh trai, chỉ có em là tốt với anh nhất.”

Tôi : “…”

Anh ta mặt mày hớn hở nói: “Có đôi khi còn tốt hơn anh trai anh, anh của anh cứ hở tí là đánh anh.”

Kỳ thật tôi rất muốn nói, tôi rất muốn đánh anh ta.

Anh ta còn nói: “Thật ra anh biết rõ không ai chào đón anh, đi đâu chơi bọn họ cũng không dẫn anh theo, khi nào cần anh giúp mới chạy tới nịnh nọt anh, không giống em, lúc nào cũng tốt với anh.”

Anh trai của anh ta là tinh anh giới kinh doanh, sao lại có một đứa em trai ngu đần như vậy, ngay cả cái gọi là đầu tư dài hạn cũng không biết, bị

https://thuviensach.vn

đánh suốt ngày là đáng đời.

Anh ta rửa tay, cười đùa tí tửng nói: “Miệng anh có khi hơi tiện, giống như hôm đó nói chuyện xúc phạm em, em coi như anh đang đánh rắm, đừng chấp nhặt với anh được không?”

Nhìn anh ta lúc này, bộ dáng giống như thật sự xem tôi là anh em tốt.

Cẩn thận nghĩ lại, anh ta ngoại trừ bị đần, cũng không có khuyết điểm gì khác.

. : .

https://thuviensach.vn

VIÊN TIÊN SINH LUÔN KHÔNG VUI

Từ Từ Đồ Chi
www.dtv-ebook.com

Chương 88: Phiên Ngoại, Mỗi Ngày Rời Giường Đều Thấy Đội Trưởng Đang “Hóa Trang” (2)

Nguồn : hatdauthan.wordpress.com

Viên tiên sinh luôn không vui

Phiên ngoại, mỗi ngày rời giường đều thấy đội trưởng đang “Hóa trang” (2)

.

Không biết có phải là do tôi nghĩ nhiều hay không, lạnh nhạt với anh ta vài ngày, anh ta lại tốt, lại thân thiết với tôi hơn trước kia nhiều.

Một thành viên khác lén nói với tôi :”Mấy hôm trước anh cãi nhau với Leo đúng không, mấy hôm đó anh ấy gọi em đi bar cùng, lúc uống say cứ kéo em gọi tên anh, luôn nói ‘Em đừng không để ý tới anh, cũng đừng không đi chơi với anh.’ Nhìn rất đáng thương đó, ai không biết còn tưởng ảnh bị người yêu đá.”

Lúc hắn nói mấy câu này còn cười tủm tỉm, giống như đã nhìn thấu được điều gì đó, trong lại tôi lại lộp bộp một tiếng, Leo luôn dùng loại ánh mắt trắng trợn này quan sát tôi, không phải chỉ có mình tôi nhìn ra là không ổn.

https://thuviensach.vn

Tuy tôi rất muốn lợi dụng hết thảy các điều kiện và cơ hội, nhưng cũng không thể bán cả cúc. Tôi không phải quân tử, nhưng vẫn rất có nguyên tắc, dù tôi sẵn lòng đeo lên mặt nạ tiên sinh tốt bụng để đạt được nhiều cơ hội hơn, nhưng tôi sẽ không giẫm lên bả vai đồng đội để leo lên.

Oán hận quá mức sẽ báo thù.

Hơn nữa tôi cũng không muốn phát triển gì với tên đần kia ngoài qua hệ anh em thân thiết.

Từ nhỏ đến lớn trong những người bạn mà tôi đã từng kết giao, tên này chắc chắn là kẻ không có tiết tháo nhất. Tôi nghĩ anh ta không phải gay, tôi đã thấy anh ta nhiều lần hẹn con gái 419, thậm chí còn giúp anh ta vứt Ba con sói sau những cuộc tình một đêm. Anh ta là bisexual? Nhưng tôi chưa từng thấy anh ta kết giao với nam nhân nào lạ mặt.

Tôi không biết anh ta đến cùng là có ý gì, đoán chừng anh ta muốn thay đổi khẩu vị, đúng lúc tôi mỗi ngày ở cùng, cho nên đánh chủ ý tôi, lại cố kỵ tình bạn tình anh em tốt, cả tình nghĩa đồng đội nên không thể không biết xấu hổ mà ra tay, ngoại trừ không có chuyện gì liền nhìn lén tôi, cũng không có làm ra hành động gì vượt giới hạn.

Nếu anh ta thật sự không biết xấu hổ, trực tiếp nhào lên muốn bị đánh, tôi cũng sẽ thanh toàn cho anh ta, nhưng bây giờ, tôi không thể chủ động hỏi anh ta “Có phải anh để ý tôi không”, nếu anh ta ưỡn mặt lên nói không, tôi sao có thể tát anh ta một cái.

Buổi tối có một show ca nhạc ở đài truyền hình, buổi chiều chúng tôi cùng nhau tới đó diễn tập, vừa thấy gặp mặt anh ta đã hỏi tôi: “Tối hôm qua em làm gì? Tại sao anh gọi điện thoại cho em cả đêm mà em không bắt máy?”

Tôi mặt không đổi sắc nói: “Ở công ty tập vũ đạo, tiếng nhạc quá lớn không nghe thấy.”

https://thuviensach.vn

Anh ta lại nói: “Vậy sao lúc sau không gọi lại? Còn tắt máy!”

Tôi nói: “Tập vũ đạo tới hơn 11 giờ, định gọi lại nhưng điện thoại hết pin.”

Anh ta không chịu bỏ qua: “Khỏi phải tìm lý do, công ty nhiều điện thoại như vậy, em tùy tiện tìm một cái là có thể gọi cho anh. Anh uống say không về nhà được, chờ em đến giúp anh lái xe, lúc cần thì không thấy, anh suốt ngày đào tim đào phổi tốt với em có lấy lại được cái gì?”

Tôi biết ngay anh ta đêm hôm khuya khoắt tìm tôi chính là vì loại chuyện hư hỏng này, cho nên mới cố ý không nhận còn tắt máy, đương nhiên tôi sẽ không nói thật, chỉ có thể tiếp tục giả ngu: “Tôi tập vũ đạo mệt rã rời, làm sao còn sức giúp anh lái xe? Anh cần thì gọi người khác đến lái dùm.”

Anh ta liếc nhìn xem tôi, tiện vô cùng nói: “Nếu anh tốt với người khác, em không tức giận sao?”

. . . ?

Diễn tập xong, mọi người cùng nhau đi ăn cơm, sau khi trở về, lúc ngồi ở phòng chờ, tôi ngồi trong góc chơi điện thoại, anh ta mặt dày mày dạn đi qua, nói: “Ai, lát nữa diễn xong đi đâu đây?”

Đầu tôi cũng không thèm ngẩng, đáp: “Chỗ nào cũng không đi, về nhà.”

Anh ta nói: “Sớm như vậy về nhà chán lắm, đi chơi với anh một lát đi.”

Tôi hiện tại không muốn ở cùng anh ta, tìm lý do nói: “Tôi bị cảm nhẹ, muốn đi ngủ sớm.”

https://thuviensach.vn

Anh ta rõ ràng có chút thất vọng, ngừng một lúc mới nói: “Anh đưa em về.”

Tôi từ chối nói: “Không cần, công ty đã sắp xếp xe bảo mẫu, có thể tiện đường đưa tôi về.”

Anh ta lại nói: “Đừng, em bị cảm còn ngồi xe bảo mẫu cái gì, nói không chừng sẽ lây bệnh cho người khác, cứ để anh đưa em về đi.”

Tôi có hơi buồn cười, nói: “Xe của anh có hệ thống cách ly sao? Ngồi xe anh chẳng phải cũng lây bệnh cho anh sao?”

Anh ta ôm lấy vai tôi, cười đùa tí tửng nói: “Anh cam tâm tình nguyện bị em lây bệnh.”

Tôi cúi đầu tiếp tục chơi game, giả bộ như không nghe thấy.

Còn chưa tới nửa phút, cánh tay anh ta khoác lên trên vai tôi đã bắt đầu không thành thật, trang phục diễn cổ áo hơi rộng, xương quai xanh lộ ra hết bên ngoài, đầu ngón tay của anh ta vừa chạm phải, tôi liền hất ra, ngữ khí lạnh xuống cảnh cáo: “Đi chỗ khác chơi.”

Anh ta thu tay lại, nhỏ giọng thầm nói: “Sờ một chút cũng không mất miếng thịt nào, nhỏ mọn như vậy.”

Tôi quả thật bị anh ta chọc cười, hỏi ngược lại: “Của anh sao đâu? Tự sờ mình đi.”

Anh ta quả thật lấy tay sờ xương quai xanh của chính mình, nói: “Đổi người khác anh mới không thèm sờ, xương quai xanh của em rất đẹp, không giống anh, ngắn củn cởn, lúc tập thể hình huấn luyện viên nói với anh tập nhiều có thể luyện ra xương quai xanh đẹp, cờ hó chứ, tập hơn 2 năm rồi chả có gì khác.”

https://thuviensach.vn

Tôi quay đầu, anh ta phạch ngực ra cho tôi xem, nói: “Em xem, có phải là không đẹp bằng em không?”

Tôi: “. . .”

Kỳ thật. . . Cũng dễ nhìn.

Bất quá tôi sẽ không ở trước mặt mà khen hắn, nhìn xong tôi lại tiếp tục cúi đầu chơi điện thoại.

Tên đần này bệnh tự luyến rất nặng, luôn cảm thấy mình là người ưu tú nhất, nói thật, anh ta nhảy không được, hát cũng không có gì hay, lại không biết siêng năng chăm chỉ, cũng không thông minh, mỗi lần biểu diễn ngay trên sân khấu cũng chỉ biếng nhác hươ huơ tay chân vài cái, album chúng tôi cũng không có yêu cầu kỹ thuật gì khó, đến câu của mình anh ta cũng chỉ tùy tiện hát, chỉ vậy thôi, mà tới nay cũng đã hấp dẫn hơn 4 triệu fans.

Nói cho cùng, nhan sắc vẫn hơn cao hơn tài năng.

Fans của nhóm nhạc nam ngoại trừ vì tài năng, nhiều nhất chính là vì nhan sắc. Ở trong nhóm, độ HOT của tôi tạm thời cao nhất, tiếp theo chính là anh ta, nhưng fans của anh ta cũng giống y như idol mang phong cách ít ai bì nổi, thường xuyên gây war với fans của tôi, không phục lẫn nhau, nhưng có thể là bởi vì tôi và các thành viên khác trên sân khấu hay sau cánh gà đều hữu hảo lui tới, cho nên mỗi lần tranh cãi fans nhà tôi luôn lôi thêm fans nhà người khác vào, fans của anh ta có hơi bị cô lập, nhưng những em gái này lại bảo vệ anh ta cực kỳ. Người khác nói Tomas nhảy giỏi, fans anh ta sẽ nói Leo nhà tôi rất đẹp trai, người khác nói Abel giọng thật cao, fans anh ta sẽ nói Leo nhà tôi rất đẹp trai, người khác nói Carl thật hài hước, fans của anh ta sẽ nói Leo nhà tôi cực đẹp trai.

Nói tóm lại, chính là Leo nhà bọn họ, cực, kỳ, đẹp, trai.

https://thuviensach.vn

Tôi cũng thừa nhận bộ dạng anh ta không tệ, chỉ cần đừng mở miệng thì nhan sắc đã ăn đứt 8 phần, bằng không thì với tính tình nát bấy này đào đâu ra hơn 4 triệu fans? Các em gái tuổi nhỏ không thấu hiểu bản chất con người, căn bản không nhìn ra tên này từ đầu tới chân là thứ cặn bã.

Cuối cùng cũng đến lúc chúng tôi biểu diễn, đi lên hát một bài nhạc dance, rồi lại hát một khúc ballad, lúc xuống sân khấu Leo đi đằng sau tôi, có thể là không cẩn thận bị vấp chân một cái, lảo đảo ngã nhào về phía trước, tôi vội đứng vững hỏi anh ta: “Có sao không?”

Anh ta nằm bò trên lưng tôi nói: “Không sao.”

Sau đó anh ta cứ lấy tư thế này, ở trên lưng tôi véo một cái.

Tôi có hơi bực nắm lấy tay anh ta, nói: “Anh ngứa tay phải không?”

Người đại diện đang đứng chờ sau cánh gà tưởng chúng tôi đang đùa nghịch, hối thúc nói: “Làm gì đó? Mau xuống đây!”

Nhân viên công tác lần lượt đưa nước cho chúng tôi, tôi nhận lấy đứng một bên uống, cũng không nhìn anh ta nữa.

Tôi cảm thấy kế sách của mình có vấn đề, theo lý thuyết tôi biểu hiện rõ ràng như vậy, người có chút tri giác phải biết thu liễm lại chứ, anh ta ngược lại được một tấc lại muốn tiến thêm một thước.

Qua một lúc, người đại diện hỏi tôi: “Leo đâu rồi?”

Tôi nhẫn nhịn: “Không biết.”

Người đại diện nói: “Tranh thủ thời gian tìm cậu ấy đi, lát nữa còn buổi phỏng vấn, toàn bộ thành viên phải tham gia, cậu ấy không thích nói chuyện với phóng viên, nói không chừng lại trốn vào phòng máy lạnh.”

https://thuviensach.vn

Tôi định gọi điện cho anh ta, lại phát hiện điện thoại của anh ta ở trong túi xách của mình, ước chừng là trước lúc lên sân khấu không biết để ở đâu liền tiện tay ném vào. Tôi lại ở sau cánh gà tìm hơn một vòng, cuối cùng có một nhân viên công tác nói hình như thấy anh ta đi WC ở lầu hai.

Vào WC lại không thấy được người, mấy cánh cửa đều đóng chặt, tôi gọi tên anh ta, hỏi: “Anh có ở bên trong không? Chúng ta lát nữa còn có buổi phỏng vấn.”

Không có ai phản ứng.

Tôi đành đi ra ngoài, lúc vừa kéo cửa đi ra, lại mơ hồ nghe được trong phòng kế bên có động tĩnh rất nhỏ.

Tôi đóng cửa lại, đứng bất động ở đó.

Qua vài giây, trong phòng nhỏ vọng ra một giọng nam lạ lẫm: “Đi rồi? Tìm cậu phỏng vấn kìa.”

“Ít nói nhảm đi.” Cách cửa, giọng Leo nghe có hơi chênh lệch, “Không thấy tôi cứng thành như vậy rồi sao? Đi ra ngoài không biết xấu hổ à?”

Người kia nói: “Bộ cậu là búp bê tình dục sao? Hát có hai bài mà cũng chào cờ?”

Hắn oán hận nói: “Cả nhà mấy người mới là búp bê tình dục! Nếu không phải em ấy. . . Phi, ai thèm nói cho anh biết? Nhanh nhanh đi!”

Không ai nói tiếp, một lát sau Leo chửi một câu: “Phắc, tóm lại có thổi hay không?”

“Lại ngậm vào sâu một chút, ừ. . .”

“Đúng. . . Sâu hơn chút. . . ân ư. . .”

https://thuviensach.vn

Tôi vốn tưởng anh ta lại lười biếng, không muốn phỏng vấn cho nên mới không trả lời tôi, chứ tôi hoàn toàn không muốn nghe mấy loại chuyện riêng tư này.

Nhưng lại nghe đến mức thiếu chút nữa là chào cờ.

Rõ ràng là người ta thổi sáo cho anh ta, anh ta lại rên sướng như bị người ta chịch, thật CMN nó dâm đãng.

Người đại diện hỏi tôi: “Người đâu?”

Tôi nói: “Không tìm được.”

Người đại diện có chút sốt ruột: “Không phả hai người lúc nào cũng dính nhau cả ngày sao?”

Tôi càng đen mặt hơn: “Ai nói tôi dính với anh ta?”

Người đại diện: “. . . Được rồi được rồi, Carl, cậu đi tìm cậu ấy, nhớ lên lầu hai tìm luôn.”

Thành viên nọ đáp ứng đứng dậy chuẩn bị đi, tôi liền do dự, đuổi theo giữ chặt hắn, nói: “Không cần đi, anh ta sắp trở về rồi.”

Kỳ thật kẻ bị mất mặt cũng không phải là tôi, tôi quản chuyện của anh ta làm gì?

Sau khi anh ta trở về, chậm chạp tới bên cạnh tôi cọ cọ, như không có chuyện gì xảy ra nói: “Em vừa rồi tìm anh hả? Anh gặp người quen, nói chuyện một lúc.”

Tôi qua loa “Ừ” một tiếng, thấy khóe mắt và đôi má của anh ta còn hơi đo đỏ, nhìn giống như là vì vội vã chạy về, nhưng tôi biết, đó là do khoái cảm của anh ta còn chưa qua đi sau khi đạt tới cao trào.

https://thuviensach.vn

Tôi dời ánh mắt đi chỗ khác, không biết tại sao, rất muốn hung hăng đánh anh ta một trận.

Phỏng vấn kết thúc, lúc chuẩn bị trở về nhà anh ta đuổi theo tôi nói: "Ngồi xe anh đi, đừng ngồi xe bảo mẫu."

Giờ tôi nhìn thấy anh ta tâm chỉ thêm phiền, nói: "Đi chung với các thành viên khác."

Anh ta không cam lòng nói: "Anh ở một mình không có ý nghĩa, em đừng đi cùng bọn họ, đi với anh không được sao?"

Tôi buột miệng nói ra: "Bộ anh chưa dứt sữa sao?"

Anh ta sa sầm mặt, có chút mất hứng, lại giống như không dám tin là tôi đang mắng anh ta.

Tôi cũng có chút hối hận, mấy câu này thật sự không hợp mấy mặt nạ mà tôi đang đeo, liền hàm hồ nói: "Tôi không thoải mái, không phải anh sai."

Anh ta lập tức vui ra mặt nói: "Anh biết ngay."

Tôi nghĩ thầm, biết cái éo gì, biết rõ thì tránh xa ra.

Anh ta quả nhiên không lại gần ăn đậu hũ tôi nữa, cũng từ ngày hôm đó trở về sau, anh ta không tìm người 419 nữa, lúc nói chuyện với tôi đều bảo trì khoảng cách an toàn, thỉnh thoảng ánh mắt vẫn trượt xuống xuống chỗ đó nhìn, nhưng cũng không tính là quá phận.

Một tháng sau trong một lễ trao giải âm nhạc long trọng, chúng tôi lấy được giải tân binh xuất sắc nhất, đây là giải thưởng đầu tiên từ lúc debut tới giờ, đối với chúng tôi mà nói nó có ý nghĩa rất quan trọng, ai ai cũng vui mừng khấp khởi, chuẩn bị mở tiệc ăn mừng cùng nhau.

https://thuviensach.vn

Abel đề nghị mời nhóm nhạc nữ cùng công ty đến, càng nhiều người càng náo nhiệt, kỳ thật mấy người chúng tôi đều biết hắn đang thầm mến một thành viên nữ trong nhóm nhạc đó, nhưng hắn da mặt mỏng lại hay xấu hổ nên không ai trêu chọc hắn mà thôi.

Không quan tâm chuyện bát quái trong công ty, Leo đối với chuyện này hoàn toàn không biết gì cả, ở bên cạnh nói: “Anh không đi, anh đang bị lỡ miệng, không thể ăn không thể uống, mọi người đi chơi cùng nhau là vui rồi, gọi bọn họ tới làm gì?”

Abel hơi ngượng, Carl liền nói đùa: “Trong nhóm bọn họ có một cô rất thích Tomas, đúng lúc chúng ta tạo quan hệ hữu nghị nha ~.”

Tôi thật sự không muốn vác cái nồi này, nói: “Không có đâu, đều là đồng nghiệp, ít đoán mò đi.”

Truy cập fanpage https://www.face book.com/webtruyen onlinecom/ để tham gia các event hấp dẫn.

Carl chậc chậc nói: “Sao lại không có? Lần trước cô ấy còn xin số điện thoại anh, em nhìn thấy hết. Cũng là đồng nghiệp, sao không xin tụi em?”

Xin số điện thoại chuyện này ngược lại thật sự có, tôi đành thuận đùa theo mấy câu, cuối cùng mọi người vẫn quyết định gọi nhóm nhạc nữ kia tới, nhường nhiệm vụ thông báo cho Abel.

Hẹn xong thời gian và địa điểm, từng người từng người tản ra đi làm việc khác.

Anh ta lại ngồi ở chỗ kia bất động, tôi hỏi: “Tôi muốn đi tập vũ đạo, nếu không anh về nhà đi, dù sao buổi tối anh cũng không đi.”

Anh ta liếc mắt nhìn tôi trừng trừng: “Ai nói anh không đi?”

https://thuviensach.vn

Rõ ràng chính anh nói không đi, tôi đành phải thuận theo: “Lại đổi ý rồi? Muốn đi?”

Anh ta mới vừa nói xong đã đụng phải vết loét trên miệng, sầu mi khổ kiểm bụm một bên má, trí nhớ dài, nhỏ giọng nói: “Nói nhảm, dựa vào cái gì chúng ta có giải, chỉ có mấy người đi ăn mừng.”

Anh ta hiếm khi không lộ vẻ hung hăng càn quấy, so với ngày thường vui vẻ nhiều hơn.

Tôi đi tập vũ đạo, anh ta về nhà đi ngủ.

Tập xong vũ đạo, thấy thời gian còn sớm, tôi về nhà thay quần áo trước, thuận tiện tìm ra chai thuốc Đông y lúc trước mẹ tôi lên Bắc Kinh mang cho, chuyên trị lỡ miệng, khi còn nhỏ mỗi lần tới mùa đông là tôi bị lỡ miệng, dùng cái này rất nhiều lần, hiệu quả rất tốt.

Mang cho đồ đáng ghét kia dùng, để tránh khỏi việc anh ta đau miệng mà kiếm chuyện gây sự với người ta.

Lúc ấy nếu tôi biết buổi tối sẽ xé lớp mặt nạ cùng anh ta, tôi mới không mang chai thuốc này đi qua.

. : .

https://thuviensach.vn

VIÊN TIÊN SINH LUÔN KHÔNG VUI

Từ Từ Đồ Chi
www.dtv-ebook.com

Chương 89: Phiên Ngoại, Mỗi Ngày Rời Giường Đều Thấy Đội Trưởng Đang "Hóa Trang" (3)

Phiên ngoại, mỗi ngày rời giường đều thấy đội trưởng đang "Hóa trang" (3)

.

Buổi tối hẹn tại KTV, nhóm nhạc nữ kia đã đến đông đủ, một nhóm người trẻ tuổi hát ca hát tâm sự, không khí vô cùng náo nhiệt.

Tôi không thích tụ tập đi chơi, nên không hát cùng bọn họ, chỉ ngồi ở trong góc nhìn.

Trễ hơn chút nữa, lúc mọi người đang chơi vui vẻ, anh ta mới tới KTV, không có uống rượu, chỉ thỉnh thoảng xoa xoa má, đại khái là miệng còn đau, vẻ mặt đầy mất hứng. Mọi người thấy anh ta như vậy, cũng lên tiếng chào hỏi anh ta nhưng đều thức thời không lại gần, mọi người càng ầm ĩ vui vẻ, càng khiến tôi thấy anh ta cô đơn chiếc bóng, có chút đáng thương.

Tôi muốn đưa chai thuốc cho anh ta, vừa định đứng dậy thì có một em gái chạy tới gọi tôi một tiếng: "Sư huynh."

Là cô gái lần trước xin số điện thoại của tôi.

Cô ấy ngồi bên cạnh tôi, nói qua mấy ngày nữa sẽ tham gia một show giải trí, đến lúc đó định nhảy một đoạn vũ đạo của nhóm chúng tôi, nói

https://thuviensach.vn

xong cô lấy điện thoại ra mở đoạn video vũ đạo mà cô ấy tập cho tôi xem.

Tôi cảm thấy không ổn, cô gái này mỗi lần nhìn thấy tôi đều vô cùng nhiệt tình, rất cố gắng tìm chủ đề để trò chuyện cùng tôi, có thể có chút hảo cảm với tôi, nhưng kiểu loli này thật sự không phải style tôi thích.

Kỳ thật tôi cũng không biết mình thích style gì.

Lúc trước tôi là một tra nam.

Tôi đã từng yêu, tới nay cũng chỉ có một lần, đó chính là người bạn gái làm "gà cao cấp" hiện tại kia. Hai chúng tôi là bạn học, là đồng hương, cô ấy theo đuổi tôi, cô ấy lớn lên xinh đẹp, miệng lại ngọt, vóc dáng cũng nở nang, tôi cảm thấy rất tốt. Cô còn là một người cực kỳ cố chấp, tôi khi đó chưa học được cách che giấu tính xấu của mình, lúc ở cùng nhau thường xuyên cãi cọ. Hiện tại nhớ lại quãng thời gian khi chúng tôi ở chung, ngoại trừ năm đầu tiên mới vừa ở chung cùng chịu cực chịu khổ phấn đấu, thì những năm sau luôn cãi nhau. Cô ấy thích hoa, lúc đầu mỗi lần cãi nhau xong tôi sẽ mua hoa dỗ cô ấy, về sau hoa không còn giá trị nữa, những món đồ cô ấy thích tôi không mua nổi, rốt cuộc không dỗ được cô ấy, vậy là cô ấy đá tôi.

Sau khi tôi debut, cô ấy thường tới tìm tôi vay tiền, tôi biết rõ hiện tại số tiền cô ấy kiếm được căn bản không đủ xài, trong tay tôi bây giờ lại dư dả nhiều lắm, nếu có thể, sẽ cho cô ấy mượn. Cũng không phải tôi còn tình cảm với cô ấy, mà khi chúng tôi vừa mới ở cùng nhau, có một công ty người mẫu tìm cô ấy ký hợp đồng, nhưng phải đi nơi khác phát triển, cô ấy không muốn rời khỏi tôi, qua nửa tháng rồi mới cười kể chuyện này cho tôi nghe, vừa cười vừa khóc.

Cô ấy có thể vì tôi mà từ chối một công ty tốt, đổi lại là tôi, tôi không làm được, ước chừng tôi cũng không yêu cô ấy lắm, cho nên mới càng cảm thấy trong đoạn tình cảm này, luôn là tôi nợ cô ấy.

https://thuviensach.vn

Mặc kệ sau này cô ấy trở thành cái dạng gì, tôi vẫn luôn tin rằng cô ấy từng thật lòng yêu tôi, lúc ở cùng nhau tôi không làm được gì cho cô ấy, bây giờ có năng lực, tôi sẵn lòng cho cô ấy mượn chút tiền.

Xem video của đàn em xong, tôi có phần lạnh nhạt, cô ấy xem ra cũng cảm giác được tôi không nhiệt tình với mình lắm, dần dần lộ vẻ xấu hổ.

Các thành viên nữ khác đang cắt bánh, họ mua bánh chúc mừng chúng tôi giành được giải thưởng, cô ấy đứng dậy đi qua đó, chốc lát sau lại bưng một đĩa bánh ngọt quay trở lại đưa cho tôi, rất cẩn thận và lấy lòng nói: “Sư huynh, em nghe nói anh thích ăn dâu, miếng này có dâu nhiều lắm.”

Tôi nhận lấy, khách khí nói cảm ơn cô ấy, cô ấy đứng đó một lúc rồi có chút mất mác bỏ đi.

Tôi không có tâm trạng yêu đương, cũng không muốn cô ấy ảo tưởng điều gì, cứ dứt khoát lãnh đạm như vậy, đối với cả hai sẽ tốt hơn.

“Tomas.” Carl gọi tôi một tiếng, nói, “Đội trưởng gọi anh kìa.”

Tôi nhìn thoáng qua bên đó, Leo bày vẻ mặt ‘Ông đây rất không vui’ liếc sang bên này, cũng không biết anh ta lại khó chịu cái gì. Tôi trực tiếp đem đĩa bánh ngọt đi qua, tới trước mặt anh ta hỏi: “Ăn không?”

Anh ta vô cùng ghét bỏ đem mặt xoay qua một bên.

Tôi biết ngay anh ta chướng mắt, thu tay về, hỏi: “Gọi tôi tới làm gì?”

Anh ta liếc mắt nhìn tôi, mở miệng hỏi: “Diêm Giai Giai gần đây có tới tìm em không?”

Anh ta đang nói tới bạn gái trước kia của tôi, tôi nói: “Không có, nhắc tới cô ấy làm gì?”

https://thuviensach.vn

Anh ta hừ lạnh một tiếng, nói: “Cô ta không có đến tìm em vay tiền? Em lại không có tiền nhiều, cả ngày tự xưng trang hảo hán, đi làm máy rút tiền cho người ta.”

Bản thân anh ta không thoải mái liền muốn rắc thuốc nổ cho người khác, tôi nhẫn nhịn không nói, không muốn chấp nhặt với anh ta.

Kết quả cái tính chó gặm hôm nay vẫn không dứt, càng nói càng khó nghe: “Nhịn không được thì đi kiếm gái, chứ gọi cô ta tới làm gì? Nuôi tốt lắm sao? Gọi được người đàng hoàng còn may, em nhìn xem em toàn dính phải loại đàn bà gì? Bộ hễ ai quăng mị nhãn là em tình nguyện chụp lấy sao? Sao em không nghĩ ngoại trừ cái mặt này ra em còn có cái gì? Cũng chỉ có mấy ả phẫu thuật thẩm mỹ kiểu quái dị mới vừa ý em, em xem cái cặp bưởi độn phụ tùng kia, cái miệng cái mũi cái gì cũng lệch, độn dày như vậy mà còn không được cup C, chả khác gì đồ hai lưng, như vậy mà em cũng để ý?”

Nói tôi thì nói, chứ đừng có rinh thêm đứa con gái lên lưng tôi rồi nói, còn nói khó nghe đến như vậy, tôi có hơi nổi nóng, lớn tiếng nói: “Anh uống lộn thuốc rồi sao?”

“Em mới uống lộn thuốc, sao không tìm mấy cô gái sạch sẽ đi?” Anh ta càng nói càng hăng, “Nhìn bà cô Diêm Giai Giai kia đi, người ta thà lấy điếm về làm vợ chứ chả ai lấy vợ về làm điếm? Cũng chỉ có em, xem đồ điếm đó thành bảo bối.”

Tôi nhìn anh ta, anh ta cũng ra sức trừng tôi.

Tôi thật sự muốn nhét phân tró vào miệng anh ta, tay cầm đĩa bánh ngọt trực tiếp đập lên mặt anh ta.

Trong phòng bỗng dưng yên tĩnh, chỉ còn lại tiếng nhạc làm nền.

https://thuviensach.vn

Đi ra hóng gió đêm, tôi so với vừa rồi đã tỉnh táo hơn một chút, lúc nóng tính đã xuống tay đánh không ít, đút tay vào túi, chạm phải chai thuốc trị lỡ miệng kia, cảm thấy hơi buồn cười.

Cứ ngoan ngoãn ôm đùi nịnh nọt đi, ăn no rỗi việc xem tên đần kia là người một nhà làm gì, lo cho cái miệng tiện kia làm gì. Anh ta ngược lại giỏi lắm, biết rõ tôi không thích nghe cái gì nhất, là càng muốn lựa chỗ đau của tôi mà đâm vào, CMN đây căn bản không phải là vấn đề miệng tiện hay không, đoán chừng đã thực sự xem tôi là tùy tùng đi theo hầu hạ tùy thời gọi đến tùy thời đuổi đi. Ngẫm lại cũng đúng, nếu anh ta thực sự xem tôi là bạn thân thì sẽ không hạ lưu tới mức động tâm tư coi trọng cái mông của tôi.

Các thành viên nữ từ bên trong đi ra, chào tôi nói muốn đi về trước, tôi cũng không có ý giữ lại, gọi người ta ra đi chơi, cuối cùng lại biến thành như vậy.

Sư muội lúc trước đem bánh ngọt cho tôi nói: “Leo ở trong đó uống rượu, uống đến mức điên rồi, anh có muốn vào khuyên hay không? Em thấy bọn họ không ai dám tới gần anh ấy.”

Tôi chỉ nghe kể một chút là có thể tưởng tượng ra được cảnh đó, nói: “Anh khuyên cũng vậy thôi, thích uống thì để cho anh ta uống. Mọi người đi đường cẩn thận.”

Cô ấy lại nháy mắt mấy với các thành viên khác, họ liền thức thời đi trước, cô ấy không được tự nhiên nói với tôi: “Em nghe được câu nói lúc nãy anh ấy mắng em.”

Tôi trái lương tâm nói: “Thật xin lỗi, anh ta cũng không có ác ý, chỉ là miệng hơi tiện.”

Cô ấy gật đầu, nói: “Lúc anh vừa bước ra, anh ấy đã hất đổ ổ bánh tụi em mua.”

https://thuviensach.vn

Tôi đành phải nói: “Anh ta bị bệnh thần kinh, mọi người đừng để ý.”

Cô ấy lại nhỏ giọng hỏi: “Sư huynh, có phải Leo thích anh hay không?”

Tôi giật mình kinh ngạc, nói: “Làm sao có thể?”

Cô ấy nhìn nhìn tôi, nói: “Trước kia em từng gặp anh ấy nhiều lần, anh ấy rất nhã nhặn với em, có một lần còn khen má hồng em rất đáng yêu.”

Tôi nói: “Anh đã nói anh ta không có ác ý với em rồi.”

Cô ấy lại nói: “Đó là lúc trước, buổi tối hôm nay anh ấy nhìn em như nhìn thấy kẻ thù, giống như em đã cướp đi thứ gì của anh ấy.”

Mấy câu tiếp theo, cô ấy bày tỏ nỗi lòng với tôi, nhưng cô ấy nói gì tôi cũng không nghe biết, trong đầu chỉ suy nghĩ câu cô ấy vừa mới nói “Có phải Leo thích anh không?” .

Anh ta có thích tôi hay không?

Phát thẻ người tốt cho cô ấy xong, tôi tiễn cô ấy đi, sau đó tôi đầu óc choáng váng lên xe bảo mẫu, tài xế đang dùng Ipad xem phim, chỉ bắt chuyện với tôi vài câu.

Lúc lên xe, tôi thấy giày của mình dính một vết bẩn màu đỏ, sau khi ngồi xuống dùng khăn tay lau mới phát hiện đó là một miếng dâu tây, hẳn là vừa rồi lúc đập Leo rớt trúng.

Đôi Air Jordan hàng limited này là anh ta tặng cho tôi, trước kia tôi nhìn thấy đôi giày này trên tạp chí, cảm thấy đẹp nên nhìn nhiều lần, lúc ấy anh ta ở bên cạnh, qua hai ngày, anh ta tặng tôi đúng đôi giày đó. Đúng lúc điện thoại anh ta bị vỡ, tôi liền mua một cái điện thoại tặng cho anh ta. Trước kia anh ta luôn nói ốp điện thoại thật phiền phức, vừa dày vừa xấu,

https://thuviensach.vn

từ đó tới bây giờ không bao giờ dùng ốp lưng, ngày tôi tặng anh ta điện thoại, anh ta lại lên Taobao mua một hơi mười mấy cái ốp lưng, còn hưng phấn hỏi tôi có đẹp hay không.

. . . Có lẽ nào, anh ta thích tôi thật?

Tài xế tắt Ipad đi, nói: “Bọn họ ra rồi.”

Tôi cách cửa sổ xe nhìn ra bên ngoài, mấy người bọn họ đang đi về phía này, Leo thì thúi mặt đi theo sau cùng.

Tài xế xuống xe giúp bọn họ mở cửa, đầu tôi đảo một vòng, nhanh chóng cầm điện thoại lên giả bộ đang trầm mê lướt web.

Cửa xe mở, anh ta khẳng định thấy tôi, ở đầu kia cố làm ra vẻ nói: “Tôi uống rượu không thể lái xe, các người ai không uống, tiễn tôi về nhà.”

Tôi thấy có hơi mắc cười, lại nhịn không ngẩng đầu lên.

Anh ta quả nhiên trực tiếp ném chìa khóa xe qua, ác âm ác khí nói: “Giả bộ không nghe thấy là xong sao? Cậu có còn muốn HOT không?”

Thực CMN miệng tiện tới nhà rồi.

Tôi không lên tiếng, cầm chìa khóa xuống xe, dưới ánh mắt đồng tình của các thành viên, hi sinh làm chất trung hòa hóa học đi cùng đội trưởng.

Khởi động xe tiễn anh ta về, anh ta ngồi trên ghế phó, từ khóe mắt vụng trộm nhìn tôi, miệng cũng không rãnh rỗi, cứ luôn lẩm bẩm nói tới nói lui: “Em đúng là không hiểu chuyện, hại anh mất mặt trước người ngoài, ngày mai anh sẽ nói đại ca anh đóng băng em, xem em còn dám không có quy củ như vậy hay không.”

Tôi nghe thấy cũng lười phản ứng, cũng không phải là đang giận, so với những câu nói lúc nãy, câu này chẳng thấm vào đâu. Tôi chính là không

https://thuviensach.vn

muốn để ý tới anh ta.

Đến dưới lầu nhà anh ta, tôi đậu xe, giải quyết việc chung nói: “Đã đến, tôi đi.”

Tôi giả bộ muốn xuống xe, anh liền ta kéo tôi lại, không ngờ còn có mặt mũi mà chất vấn tôi: “Em còn dám ra vẻ với anh? Em đừng có quá đáng!”

Tôi nói: “Kêu đại ca anh đóng băng tôi.”

Anh ta tức đến mức mặt mũi trắng bệch.

Tôi muốn mở cửa xe, anh ta nhào tới ôm lấy cánh tay tôi, cuối cùng không ‘ra vẻ’ nữa, mở to mắt ủy khuất nói: “Anh nói đùa mà em cũng tưởng là thật? Thân nhau lâu như vậy em còn không phân biệt được hay sao?”

Tôi lại muốn bật cười, kiên quyết nhẫn nhịn nói: “Lúc này mới nhớ tôi là bạn thân anh sao? Không phải lúc nãy anh nói tôi không có mắt sao.”

Tên đần này bày vẻ mặt nghi hoặc, té ra đã sớm quên bản thân mình đã từng nói cái gì, hồi lâu mới lẽ thẳng khí hùng nói: “Còn không phải vì muốn tốt cho em! Em đập bánh vô mặt anh là được rồi? Anh bình thường tốt với em như vậy, nói hai câu khó nghe em liền trở mặt, có bạn thân nào như em không?”

Lúc anh ta nói chuyện vết thương trên miệng lại bắt đầu toét ra, vừa nói vừa nhe răng nhếch miệng, tôi nhìn còn cảm thấy đau, nhượng bộ nói: “Tôi không nên đập bánh vào mặt anh, là tôi sai.”

Quả nhiên anh ta xìu xuống, chỉ là trên mặt vẫn còn chút cao ngạo, nhìn chằm chằm vào tôi, ngữ khí thay đổi: “Chúng ta là người một nhà khách khí như vậy làm gì. . . Hay tối nay ngủ ở chỗ anh đi?”

https://thuviensach.vn

Tôi lại không ngu, nhìn ánh mắt của anh ta là biết anh ta lại động dục, chém đinh chặt sắt từ chối anh ta là được rồi, nhưng tôi lại do dự một lúc mới nói: “Mới hơn 9 giờ, tôi gọi xe về.”

Có lẽ anh ta cũng biết tôi sẽ không đáp ứng, ngược lại không hề ép buộc tôi.

Anh ta đi lên lầu, tôi đi một mình ra ngoài, chỉ đi hơn 10m rồi dừng lại, cảm giác cả người không ổn lắm.

Tôi vậy mà lại sinh ra một chút tâm tình lưu luyến .

Xoắn xuýt chừng 5 phút, tôi phát hiện mình quên trả chìa khóa xe cho anh ta, đây thật sự là một lý do không thể tốt hơn.

Trước khi nhấn chuông cửa, tôi còn nhanh chóng sửa sang lại tóc tai, khi ý thức được mình đang làm gì, tôi cảm thấy mình đã bị tên trong cửa lây bệnh ngu rồi.

Cửa vừa mở ra, tôi còn chưa nói được cái gì, anh ta đã nắm lấy cổ áo tôi kéo vào, trong nhà không có bật đèn, một mảnh đen kịt, tôi còn chưa hiểu rõ tình huống đã bị anh ta áp lên cửa chống trộm, sau đó anh ta kề sát sau lưng tôi, một tay luồn ra phía trước, định cởi thắt lưng của tôi, tay kia thì khắp nơi sờ loạn.

Cái tờ trym cứng ngắc của anh ta thì đang cọ ngay khe mông tôi.

Tôi hầu như bùng nổ, phản xạ có điều kiện dùng khuỷu tay thụi anh ta một cái, trở tay nắm lấy cổ áo, khóa hai tay anh ta lại, cảm giác anh ta đang muốn đánh trả, tôi liền đạp bắp chân anh ta một cái, tôi không dùng sức, sẽ không đau, anh ta nhảy lò cò lùi về sau, miệng chửi tục: “Muốn chết hả!”

Tôi sờ được công tắc, mở đèn.

https://thuviensach.vn

Anh ta bỗng ngây ngẩn cả người, cà lăm nói: “Sao, sao em quay lại?”

Tôi đột nhiên hiểu được, thì ra anh ta tưởng tôi là người khác.

Anh ta xấu hổ nói: “Anh không có định chịch em, không có bật đèn, anh nhận lầm người, sao em lại quay lại?”

Tôi rất không vui, ném chìa khóa xe cho anh ta, nói: “Quên trả lại cho anh.”

Tôi ném lệch, cái chìa khóa xượt qua mặt anh ta rơi xuống thảm, anh ta xoay người nhặt lên, tôi thấy khóa quần của anh ta đã bị kéo ra một nửa.

Tôi hỏi anh ta: “Anh đang đợi ai? Là nam sao?” Bạn đang ❓

Ánh mắt của anh ta có hơi trốn tránh, “Ừ” một tiếng cực kỳ nhỏ.

Tôi hít một hơi, nói: “Anh thích nam?”

Anh ta cúi mắt xuống, nhỏ giọng nói: “Chỉ là cảm thấy rất thú vị.”

Lòng tôi dâng lên sự khó chịu không nói nên lời, thật sự rất muốn vật anh ta ra đập mấy cái.

Anh ta nhìn xung quanh trong chốc lát, không biết nghĩ tới điều gì, lại bắt đầu ngẩng mặt nhìn thẳng vào tôi.

Rõ ràng là coi trọng tôi.

Tôi từ trong túi áo lấy chai thuốc bột kia ra, nói: “Cho anh, trị lỡ miệng.”

Anh ta sửng sốt hồi lâu mới nhận lấy, vẻ mặt có chút vi diệu.

Tôi nhìn mặt anh ta, xem ra chỉ mới dùng khăn lau, tóc vẫn còn gel, tôi nói anh ta: “Anh cũng không rửa mặt, cứ như vậy hẹn người ta chịch?”

https://thuviensach.vn

Anh ta xoa xoa mặt, đem chai thuốc đặt lên bàn, đi vào WC.

Tôi ngồi trên ghế sô pha, tiện tay lật cuốn tạp chí, một tờ lại một tờ.

Anh ta thích tôi, anh ta không thích tôi, anh ta thích tôi, anh ta không thích tôi. (Đ : =)))

Cũng không biết anh ta rửa mặt như thế nào mà mặt mày vẫn như diễn viên hí kịch đi ra, ngồi xuống bên cạnh tôi, phạch trym ra.

Tôi liếc nhìn chỗ đó.

Anh ta ngữ khí ái muội, nói: “Tối nay ngủ ở đây?”

Tôi hỏi ngược lại: “Ngủ kiểu gì?”

Chính là ngủ kiểu đó.

. : .

https://thuviensach.vn

VIÊN TIÊN SINH LUÔN KHÔNG VUI

Từ Từ Đồ Chi

www.dtv-ebook.com

Chương 90: Phiên Ngoại, Mỗi Ngày Rời Giường Đều Thấy Đội Trưởng Đang "Hóa Trang" (4)

Phiên ngoại, mỗi ngày rời giường đều thấy đội trưởng đang "Hóa trang" (4)

.

Ngay từ đầu, tôi đã nghi ngờ mình có cảm giác trên mức tình bạn với anh ta.

Bằng không thì rõ ràng đã đi rồi, tại sao còn vòng trở lại? Trả lại chìa khóa chỉ là cái cớ, anh ta không phải chỉ có mỗi chiếc xe này, bị lỡ miệng chứ đâu phải bị viêm cấp tính.

Tôi rất hiểu rõ bản thân mình, cũng tự phát hiện mình không đúng chỗ nào. Chỉ là không muốn rời khỏi đây nhanh như vậy, tôi định đưa chìa khóa và chai thuốc xong là có thể lập tức đi ngay, nhưng ở chung thêm chút nữa cũng tốt.

Có thể sự việc đã phát triển xa hơn dự tính của tôi, chìa khóa đã trả, thuốc cũng đã đưa, tôi lại không đi.

Anh ta để ý tôi, đoán chừng ít nhất đã hai tháng.

Trước đêm nay, tôi chưa từng nghĩ tới và anh ta cũng không ngờ rằng, cuối cùng người bị chịch là anh ta.

https://thuviensach.vn

Mới đầu tôi hoàn toàn ở thế bị động, anh ta lại gần hôn loạn lên trên mặt và đầu cổ tôi, anh ta chưa có rửa mặt sạch sẽ, mùi bánh dâu tây vẫn còn đó, tôi thật sự rất thích dâu, cảm giác này không tệ.

Anh ta trưởng thành có một gương mặt mê hoặc người khác, lúc không mở miệng không biểu lộ cảm xúc thì hoàn toàn giống như một nghệ thuật gia, phối hợp với khả năng chơi dương cầm chuyên nghiệp do bị đại ca anh ta đuổi đánh bắt học, và cả lý lịch vĩ cầm cấp 10 nghiệp dư, cũng khó trách fans xem anh ta trở thành bông hoa cao lãnh.

Thật muốn cho đám fan kia nhìn thấy bộ dáng zâm đãng này, toàn thân toát ra hương vị thiếu người thao.

Anh ta hôn đã rồi thì đứng lên đem quần áo lưu loát cởi sạch, lại gấp gáp tiến đến cởi quần áo của tôi.

Anh ta tuy gầy nhưng rắn chắc, nhờ tập gym mà luyện được thể chất như thế này, bất quá anh ta nhiều lúc lười biếng không chịu tập đều đặn, nên cơ ngực cơ bụng đều không rõ ràng, ngược lại được cái eo thon, mông cũng vểnh lên.

Anh ta cởi hết quần áo của tôi, gương mặt không dấu được sự zâm đãng, lồng ngực phập phồng liên tục, hiển nhiên là vô cùng hưng phấn, hai mắt tỏa sáng nhìn tôi, bộ dạng muốn cười lại không dám cười, giả mù sa mưa nói: “Lúc mới vào có hơi đau một chút, em nhẫn nhịn một chút, lúc qua rồi thì rất thoải mái.”

Nói anh ta giả mù sa mưa một chút cũng không oan uổng, nói xong câu đó anh ta liền trực tiếp đè tôi ra.

Anh ta ngay cả tiền hí cũng làm không xong, làm như sợ tôi sẽ không muốn anh ta.

Cuối cùng vẫn là tôi vì dân trừ hại.

https://thuviensach.vn

Khí lực của anh ta vốn không lớn, hiện tại tinh trùng thượng não không kịp phòng bị, muốn lật người đẩy ngã anh ta cũng không khó, nhưng tôi không ngờ là lúc đi vào lại khó đến như vậy.

… Quá chặt.

Tôi bị kẹp có hơi đau, anh ta rên cũng thảm vô cùng, cũng may không có chảy máu, tôi cũng cảm thấy không có vấn đề gì lớn, dù sao cũng đâu thể bị kẹt ở chỗ này mãi, lúc nãy chính anh ta còn nói “Lúc qua rồi sẽ thấy rất thoải mái”, vậy thì chỉ có thể phiền anh ta nhịn một chút.

Cảm thấy đã ổn.

Tôi khẽ động, anh ta liền bắt đầu chửi tục, vừa chửi vừa khóc, anh ta bình thường cái gì chửi được cũng đã lôi ra hết, hôm nay dưới tình trạng này càng bắt được cái gì là chửi cái đó, tổ tông 18 đời Tạ gia tôi cũng bị anh ta luân phiên “thăm hỏi” mấy lần.

Tôi một chút cũng không tức giận, cứ cho anh ta chửi đã ghiền, dù sao thì bây giờ là tôi chịch anh ta.

Vì muốn báo đáp lòng quan tâm của anh ta tới người nhà tôi như vậy, cuối cùng tôi hào phóng bắn vào bên trong anh ta.

Tính dục là một điều rất kỳ diệu, trước khi làm và sau khi làm, cảm nhận của một người sẽ biến hóa đến nghiêng trời lệch đất.

Anh ta nằm bẹp ở đó, một bên khóc đến vô cùng thê thảm một bên vẫn còn sức chửi tục nói muốn đóng băng tôi, đổi lại là tôi trước kia, tôi khẳng định vừa oán thầm vừa mắng anh ta đồ ngu, nhưng bây giờ nhìn ngang nhìn dọc, nhìn như thế nào cũng cảm thấy đáng yêu.

Trên mông anh ta còn có dấu tay lúc nãy tôi bóp để lại, mặt sau cũng chưa hoàn toàn khép lại, bên trong toàn là chất dinh dưỡng của tôi.

https://thuviensach.vn

Tôi bỗng nhiên cảm thấy lòng ngực mình hơi nóng, người này, là của tôi.

Vỗ mông anh ta một cái, anh ta thoáng run rẩy, tôi nói: “Đừng khóc.”

Tôi muốn nói chuyện với anh ta một cách nghiêm túc.

Anh ta xoay mặt qua nhìn tôi, mắt khóc đến đỏ bừng, há miệng nói: “Em nằm ngửa, để anh XX lại là được.”

Tôi: “…”

Anh ta lại chửi tục, muốn chống người ngồi dậy, nhưng chắc là quá đau mà không thành công, cuối cùng giống như con sâu nhúc nhích đến đầu giường cầm điện thoại ấn số gọi.

Tôi tưởng là anh muốn gọi cho đại ca để cáo trạng, cảm thấy có chút buồn cười, vừa định mở miệng thì nghe anh ta chửi vào điện thoại: “CMN có phải chết trên đường rồi không? Ông chờ hơn hai tiếng rồi, mau qua đây.”

Anh ta cúp điện thoại xong thì quăng di động tới bên cạnh tôi, hung dữ nói: “Nghe thấy chưa, em không cho anh chịch thì cút, có rất nhiều người muốn tới để được anh chịch.”

Được, tôi cút.

Lúc đóng sập cửa đi ra, tôi còn có thể nghe thấy tiếng anh ta chửi ầm lên ở bên trong.

Tôi làm sao mà không nhìn ra anh ta muốn phân cao thấp với tôi được, để ý tôi không thành, ngược lại bị tôi thượng, cuối cùng trắng tay, miệng đương nhiên sẽ tiện thành cấp độ mới.

https://thuviensach.vn

Nhưng để phòng ngừa vạn nhất, tôi lại ở cửa ra vào chờ cả buổi, cuối cùng quả thật là không có ai đến.

Tôi thật sự là vừa bực mình vừa buồn cười, cái đồ ngu sau cửa này làm thế nào mà sống được đến tận bây giờ.

Về đến nhà, lăn qua lật lại đến nửa đêm cũng không ngủ được, chuyện này nói ra chắc không ai tin, tôi lại bị một tên đần bẻ cong queo rồi.

Cẩn thận nhớ lại mấy tháng nay, ngoại trừ công việc bên ngoài, thời gian còn lại hầu như đều quay xung quanh anh ta, trước kia, lúc tôi ở cùng bạn gái tôi cũng không có như hình với bóng như vậy.

Tất cả mọi người đều cảm thấy tôi là người tốt, nhưng không có ai bám dính vào tôi như anh ta, có lịch trình thì làm việc với nhau, không có lịch trình anh ta cũng tới tìm tôi, thỉnh thoảng tôi có việc không nghe điện thoại là anh ta có thể gọi liên tục không ngừng nghỉ cho tới khi tôi thấy phiền tắt máy đi, lúc đó liền nổi tính tình đại thiếu gia, nổi giận xong rồi lại tiếp tục bám dính lấy tôi.

Vừa mới đầu tôi thực sự không chào đón đại thiếu gia này, nhận điện thoại của anh ta mà thấy phiền vô cùng, mỗi lần như vậy đều phải kiên trì giả làm người tốt, an ủi bản thân là vì nể mặt mũi đại ca anh ta, tốt với anh ta cũng là tốt cho mình. Về phần kết quả từ khi nào thì tôi bắt đầu đem anh ta nhốt vào trong phạm vi an toàn của mình, thì ngay cả tôi cũng không rõ lắm. Dù về sau anh ta bắt đầu như tên biến thái không có chuyện gì liền nhìn tôi chảy nước miếng, tôi cũng chỉ là ngoài miệng nói muốn cách xa đồ ngu kia một chút, nhưng trong nội tâm căn bản không muốn phân rõ giới hạn với anh ta.

Tôi quả thật là anh hùng đi tiên phong.

Anh ta đối xử với tôi cũng hoàn toàn khác với người khác, tôi đối với anh ta cũng thế.

https://thuviensach.vn

Đây thật sự là chuyện không thể trùng hợp hơn.

Ngày hôm sau Triệu Chính Nghĩa, bạn cùng phòng buồn bực hỏi tôi: “Mày trúng số độc đắc hả? Hơn nửa đêm cười cái gì? Cách tường còn bị tiếng cười mày giật tỉnh.”

Hắn là trợ lý Lương Tỳ, có chút thông minh, người cũng không tệ, tôi đợt trước thuê một căn hộ, đúng lúc ấy hắn đang tìm chỗ ở, chúng tôi liền sòng phẳng share tiền trả căn hộ này.

Tôi trả lời hắn: “Không có trúng số, có gấu.”

Còn chịch rất thoải mái.

Mãi cho đến cuối tuần, Gấu cũng không có liên hệ tôi, tôi cũng không nóng nảy, với cái tính tình kia, 100% nghẹn một bụng chờ tới thời khắc phản công được tôi.

Cuối tuần có một show diễn, ở đài truyền hình anh ta chẳng thèm để ý tới ai, giống như mọi người đều thiếu tiền anh ta.

Carl lén hỏi tôi: “Đội trưởng còn giận anh sao? Đã mấy ngày rồi, có phải anh lại chọc ảnh nữa không?”

Tôi kỳ quái nói: “Nói không chừng anh ta còn có tâm sự khác, sao em lại nghĩ anh chọc anh ta?”

Hắn nói: “Chứ còn gì nữa, ai mà không biết ảnh suốt ngày nhớ thương anh, trong nhà cháy rồi cũng không thèm chạy ra xem.”

Tôi: “… Cút.”

Sau khi lịch trình hôm nay chấm dứt, mọi người chuẩn bị rời khỏi, Leo lén nhìn tôi nhiều lần, tôi giả bộ như không để ý không chú tâm, lưu loát thu dọn đồ đạc, nói với mọi người: “Tôi có hẹn, đi trước.”

https://thuviensach.vn

Anh ta làm sao có thể bảo trì bình thản nữa, lập tức gọi tôi lại: “Chờ một chút, anh có chuyện muốn nói.”

Tôi cố ý hỏi anh ta: “Chuyện gì?”

Anh ta hung dữ nhìn tôi.

Các thành viên thức thời đi trước.

Không còn người ngoài, anh ta vẫn giả trang, ngữ khí ác liệt hỏi: “Em hẹn ai?”

Tôi nói xạo: “Một người bạn.”

Anh ta vênh mặt hất hàm: “Quỵt đi, nói em có việc bận đột xuất.”

Tôi nói: “Anh rốt cuộc muốn nói cái gì? Nói nhanh một chút.”

Anh ta biến đổi sắc mặt, nói: “Đổi chỗ rồi nói.”

Nơi này cách chỗ ở của tôi không xa, tôi cũng biết anh ta muốn làm gì, liền trực tiếp dẫn người đi về.

Triệu Chính Nghĩa không có ở nhà, Lương ca đang có lịch trình, đừng nghĩ hắn chỉ là một trợ lý, so với nghệ sĩ như tôi còn muốn bận rộn hơn.

Sau khi vào cửa, tôi trực tiếp đi vào phòng ngủ, Leo không nói không rằng, đi theo sau tôi.

Tôi bỏ balo xuống đất, thuận thế ngồi xuống giường, tròng mắt anh ta đảo qua đảo lại, còn nhẹ gật đầu, hình như là rất hài lòng chỗ này.

Chính là anh ta không hài lòng cũng không còn cách nào khác, dưới tình cảnh này, tôi không tin anh ta còn có thể nhịn nỗi mà đổi chỗ khác.

https://thuviensach.vn

Anh ta và tôi nhìn nhau trong chốc lát, yết hầu rõ ràng nuốt xuống một cái, sau đó liền nhào tới hun tôi như muốn bán linh hồn cho quỷ đại nhân. Khác với lần trước, lần này anh ta hôn môi tôi.

Nói thật, tôi có chút ngoài ý muốn, trước kia anh ta nói với tôi anh ta rất ghét hôn môi, chuyện ăn nước miếng người khác này nghĩ tới đã cảm thấy buồn nôn, dù đối phương là thiên tiên, anh ta cũng không muốn ăn.

Nhìn tình hình trước mắt, anh ta nói không sai, và cũng không biết hôn thế nào, tôi thử hôn sâu anh ta, anh ta rất nhanh liền nhũn cả người.

Mấy ngày nay tôi có xem thêm chút tư liệu, biết rõ cứ xách súng đâm thẳng như lần trước là không được, tôi thử khuếch trương cho anh ta rồi sau đó mới đi vào.

Vừa bắt đầu anh ta vẫn còn khóc, nhưng dưới sự thực hành thăm dò sau khi tham khảo lý thuyết của tôi, rốt cuộc đã tìm được điểm G trong thân thể của anh ta.

Xem ra anh ta là người rất mẫn cảm, eo run giống như bị điện giật, màu đỏ tình triều dần dần lan ra toàn thân, cũng không còn hơi để chửi nữa, ánh mắt tan rã, bộ dáng hiện tại zâm đãng đến cực điểm, trên mặt rõ ràng viết chữ Fuck me.

Tôi liền dùng toàn lực để phắc anh ta.

Lần này tôi không có bắn ở bên trong, anh ta thì bắn ra drap giường của tôi, tẩy rửa cho anh ta trước, lại rót cho anh ta ly nước ấm, anh ta trở mình liếc nhìn tôi, có chút lười biếng.

Đây thật sự là lần đầu tiên kể từ lúc quen nhau anh ta chịu nghe lời nhất, tôi lấy nước đút cho anh ta uống.

https://thuviensach.vn

Qua một lát, anh ta dần dần tỉnh táo lại, đột nhiên nói: “Hai ta về sau cứ như vậy đi.”

Tôi còn chưa kịp cao hứng, anh ta lại nói tiếp: “Thanh toán cho em vào mỗi cuối tháng, đến ngày nào đó em thấy chán, chúng ta vẫn có thể làm anh em.”

Phắc, bây giờ ai mà muốn làm anh em với anh nữa?

Tôi thật sự là giận tới mức nói không ra lời, cầm quần áo ném cho anh ta, nói: “Anh đi đi.”

Anh ta còn có mặt mũi mà phát giận: “Em sao lại vừa xong đã trở mặt, có lương tâm hay không? Anh tốt với em như vậy, ngay cả chuyện này cũng nhịn, em thử đổi lại người khác xem, đã sớm băm CMN nó tới mức không ai nhận ra rồi!”

Nói anh ta là tên đần, nói anh ta ngụy biện, nhưng tôi một câu cũng không phản bác được.

Qua hai ba ngày sau anh ta lại chủ động tới tìm tôi, hỏi anh ta đến làm gì, anh ta không đáp mà chỉ nói chuyện phiếm một lúc, sau đó hai mắt bắn ra lục quang nhìn tôi, anh ta nghĩ gì, đều viết lên hết trên mặt.

Bạn đang ❓

Anh ta là đồ não tàn, tôi không thèm nổi giận với anh ta nữa, phàm là điều kiện cho phép, tôi cũng sẽ không bạc đãi chính mình, người cũng đã dâng tới, không chịch mới là lạ.

Anh ta muốn ở trên, lại đánh không lại tôi, bị tôi khóa người thành tư thế mới, đã mấy lần mà tới nay vẫn muốn phản công, nhưng rốt cuộc vẫn bị tôi áp, nhiều lần như vậy, anh ta đã chấp nhận sự thật, còn tự chuẩn bị bôi trơn và ba con sói cho tôi.

https://thuviensach.vn

Trước đó, tôi phải làm bạn một năm với tay phải, hiện tại đã có một người bạn giường, xem như là chuyện tốt… Đúng không?

Đúng cái rắm.

Tôi muốn nói chuyện tình cảm với anh ta, anh ta lại muốn bàn tình dục với tôi, tôi muốn xác lập quan hệ của cả hai, trong đầu anh ta lại chỉ có quan hệ tính dục với tôi.

Cùng tên đần chỉ biết dùng nửa người dưới mà suy nghĩ ở chung, tôi thật sự không còn cách nào khác.

Đầu óc anh ta không xài được, nhưng lại cố tình có khuôn mặt, thỉnh thoảng còn gặp được hoa đào nát, tôi đương nhiên tức giận, lại không còn cách nào khác, chỉ có thể ở trên giường ngược đãi anh ta, anh ta còn ủy khuất kêu rên, trái lại còn chất vấn tôi “Anh lại không phải người yêu em, em quản được anh sao?”

Tên đần đó cứ nửa thật nửa giả như vậy, mà tôi cũng thật sự bị ghèn che mắt, mới cảm thấy anh ta đáng yêu.

. : .

https://thuviensach.vn

VIÊN TIÊN SINH LUÔN KHÔNG VUI

Từ Từ Đồ Chi
www.dtv-ebook.com

Chương 91: Phiên Ngoại, Mỗi Ngày Rời Giường Đều Thấy Đội Trưởng Đang "Hóa Trang" (5)

Phiên ngoại, mỗi ngày rời giường đều thấy đội trưởng đang "Hóa trang" (5)

.

Hôm trước anh ta chê tôi xen vào việc của người khác, cuối cùng bỏ về trong không vui, lúc trời tối, anh ta lại như chưa có chuyện gì xảy ra, vô cùng cao hứng gọi cho tôi hỏi: "Làm gì đó? Đi chơi với anh đi."

Tôi không nói chuyện, cũng không muốn để ý đến anh ta, nghĩ thầm, chơi chơi chơi, tự chơi với trứng đi.

Anh ta còn nói: "Em tới, anh ở nhà chờ em."

Có những câu nói hết sức bình thường, hết lần này tới lần khác bị anh ta nói ra, lại giống như nước chiết từng giọt từng giọt, cuối cùng đọng lại một chữ tao .

Thật CMN thiếu người thao mà.

Anh ta càng như vậy, tôi càng không muốn thuận theo ý của anh ta, nhẹ nhàng nói một câu "Không đi" liền cúp điện thoại, vì phòng ngừa anh ta giống như lần trước gọi tới không dứt, tôi thuận tay lôi số của anh ta vào sổ đen.

https://thuviensach.vn

Đến bây giờ, tôi đã nhìn ra, đừng thấy anh ta mỗi ngày câu dẫn tôi mà lầm, kỳ thật trong lòng anh ta vốn không hề thích tôi, trước kia nghĩ để ý tôi có lẽ là vì tôi lớn lên nhìn cũng được, hiện tại bị tôi chịch sướng rồi, mới bắt đầu phát tao với tôi suốt ngày, trước kia anh ta còn biết thu liễm, từ khi đao thật thương thật chịch xong, hiện tại chỉ cần là gặp riêng nhau, không nói hai lời trước cởi dây lưng, sau đó nằm sấp trên giường nói ngứa.

Tại sao trên đời còn có loại gia hỏa vừa đần vừa dâm đãng vừa đáng ghét thế này?

Tôi, dù gì cũng là một tâm cơ boy, nghìn tính vạn tính cũng không thể tính được có ngày mình sẽ rơi vào cái đống bùn nhão này, lại còn thật sự coi trọng cái đồ chết tiệt này? (Tâm cơ boy =)))

Tâm thật sự rất mệt mỏi, không thể tiếp tục lãng phí thời gian cùng cảm tình trên người tên đần này nữa, tôi kịp thời dừng lại mức tổn hại, từ chối tiếp tục dây dưa với anh ta.

Ngày hôm sau tôi ở công ty luyện thanh đến hơn 10 giờ tối mới về nhà, vào nhà đã nghe Triệu Chính Nghĩa nói: “Leo tới tìm mày, tao nói mày không có ở đây anh ta lại không tin, còn vào phòng mày kiểm tra, trước khi đi có nhắn, khi nào mày trở về thì gọi điện thoại cho anh ta.”

Tôi lên tiếng, nhưng đương nhiên không gọi cuộc điện thoại này.

Cách trốn tránh duy nhất chính là không chạm mặt anh ta, nhưng nếu làm việc nhóm thì không có cách tránh đi, anh ta cũng thật ngu xuẩn, tôi đã hành động rõ ràng như vậy, mà anh ta còn có thể cười đùa tí tửng lại gần, ám chỉ hỏi tôi buổi tối có muốn đến nhà anh ta hay không.

Cái bộ dạng vô tâm vô phế của anh ta càng khiến tôi khó chịu, tôi nửa điểm cũng không muốn phản ứng lại, trực tiếp xoay người sang chỗ khác nói chuyện với người ta.

https://thuviensach.vn

Nếu như bây giờ anh ta nổi giận, nói mấy câu khó nghe với tôi, nói không chừng tôi sẽ đánh anh ta, đánh cho anh ta cả đời phải nhớ kỹ, đừng có mà đến trêu chọc tôi.

Nhưng anh ta lại không nói, anh ta chỉ đứng ở bên cạnh trừng tôi trong chốc lát, rồi bốc khói rời đi.

Tôi ngược lại nhịn một bụng lửa giận, không chỗ phát tiết.

Đêm diễn hôm nay, lúc đến lượt chúng tôi lên sân khấu thì đội trưởng không có ở đây, người đại diện bịa lý do nói với ban tổ chức là Leo bị sốt thật sự không dậy nổi.

Suốt một tuần sau, Leo cũng không hề lộ mặt, cũng không gọi điện cho tôi, ngay cả người đại diện gọi điện thoại cho anh ta anh ta cũng không nhận. Ba show diễn liên tiếp, anh ta một mực không xuất hiện, trên mạng bắt đầu có người chọc ngoáy nói nhóm chúng tôi mâu thuẫn nội bộ, đội trưởng Leo bị xa lánh, nhóm gặp phải nguy cơ giải tán vân vân….

Người đại diện đương nhiên sốt ruột, bảo chúng tôi đến nhà anh ta xem sao, tôi tìm lý do không đi, các thành viên khác đi, trở về nói anh ta ở trong nhà đánh Dota, ngay cả đánh rắm cũng không thèm đánh.

Các thành viên không nói trước mặt tôi, nhưng rõ ràng thái độ của mọi người đều đang nói…, chuyện này là của tôi rồi.

Quả nhiên người đại diện rất nhanh tới tìm tôi nói chuyện, nói tôi đừng nhất thời giận dữ mà khiến Leo không thoải mái, không những không tốt cho cả nhóm mà với cá nhân tôi cũng không có gì tốt, còn nói: “Đúng lúc sắp tới sinh nhật Carl, gọi Leo đi cùng đi, đến lúc đó cậu nói vài câu dễ nghe dỗ cậu ấy, cho người ta cái bậc thang để leo xuống, xong rồi cho chuyện này qua đi, tất cả chỉ vừa mới nổi, đừng không biết nhẫn nhịn như thế. Cậu là người thông minh, đừng làm những chuyện không thông minh.”

https://thuviensach.vn

Hắn rất nghiêm túc, trong lúc này quan hệ lợi hại tôi rất rõ ràng, cả nhóm bị tôi liên lụy, tôi cũng áy náy, đành phải gật đầu đáp ứng.

Buổi tối hẹn tại quán bar, tôi nhận nhiệm vụ xin lỗi, dỗ Leo vui vẻ trở lại, đừng không tham gia hoạt động của nhóm nữa.

Đạo lý này thật ra rất rõ ràng, không có anh ta, cái nhóm của chúng tôi căn bản không trụ được mấy ngày, không riêng gì vì đại ca của anh ta là chủ tài nguyên, càng quan trọng hơn là lúc này cả nhóm chỉ mới có chút danh khí, đội trưởng lại muốn rời nhóm thì còn phát triển cái rắm gì nữa.

Không thể thành đôi, cũng không thể làm đồng đội, nếu thật sự như vậy thì sự nghiệp và tình cảm tôi cái gì cũng không có, hơn nửa năm nay tôi cười xòa giả làm người tốt, cùng đi chơi, cùng lăn giường, đều là vì cái gì?

Nhóm chúng tôi sợ bị người ta nhận ra nên ngồi ở hàng ghế hẻo lánh bên trong, không làm tóc không make up, ăn mặc cũng tận lực đơn giản. Leo đi trễ lại ăn mặc bắt mắt mười phần, may mà chúng tôi còn chưa nổi lắm, ngọn đèn trong quán cũng mờ mờ ảo ảo nên mới không bị nhận ra.

Các thành viên rất tự giác tách ra chừa chỗ trống bên cạnh tôi, anh ta ngược lại không nói gì, chỉ trực tiếp ngồi xuống cạnh tôi.

Mọi người vì muốn khuấy động bầu không khí, một người so với một người càng lải nhải nhiều hơn, cả bàn thoạt nhìn rất vui vẻ hòa thuận.

Carl ra mật chỉ của người đại diện, liên tục nháy mắt với tôi.

Tôi biết rõ hắn có ý gì, nhưng mấy câu nịnh nọt đến bên cửa miệng, tôi lại nói không nên lời, trong lòng khó chịu cùng cực.

Lúc trước anh ta câu dẫn tôi, chờ tới khi tôi thật sự muốn nói chuyện tình cảm với anh ta, thì anh ta lại lẽ thẳng khí hùng nói không muốn làm

https://thuviensach.vn

người yêu tôi, rõ ràng là anh ta lừa tôi, bây giờ còn bắt tôi phải dỗ anh ta vui vẻ?

Đại khái là thấy tôi sắc mặc không tốt, Carl sợ tôi nói lời gì khó nghe, vội nâng rượu mời mọi người cạn ly.

Tôi chỉ mới nhấp môi đã buông ly, chân Leo ở ngay dưới mặt bàn mặt đụng đụng tôi.

Tôi không có trốn, cũng không đáp lại.

Anh ta chẳng những ăn mặc giống khổng tước đực tới kỳ động dục, mà còn xịt nước hoa đầy người, đầy hương vị nhục dục, bộ dạng này của anh ta phối hợp với cử chỉ lẳng lơ kia thật sự là thập phần hoàn mỹ.

Tôi luôn cho rằng khả năng tự kiểm soát của mình cực kỳ tốt, chưa bao giờ trầm mê bất cứ chuyện gì, kể cả tình yêu hay tình dục. Nhưng mà, anh ta chỉ mới dùng đùi cọ tôi vài cái, máu tôi đã nóng lên.

Tính thêm hôm nay, chúng tôi đã bảy ngày không gặp nhau, bảy ngày này mỗi dặm mỗi phút, tôi kỳ thật đều muốn anh ta.

Lúc chán ghét anh ta, tôi có thể miễn cưỡng giả như không ghét, thích anh ta, lại không cách nào giả như không thích. Trước kia tôi có thể nhịn được mà đi nịnh nọt anh ta, hiện tại muốn tôi nhịn, giả vờ như không thèm để ý chuyện anh ta chỉ xem tôi là bạn giường, cười nói “Chúng tôi làm lành đi”?

Tôi dường như không làm được.

Tôi chậm chạp không chịu mở miệng, các thành viên sốt ruột thôi rồi, không vòng vo nữa, nhao nhao khích lệ chúng tôi nhanh tiêu tan hiềm khích lúc trước.

https://thuviensach.vn

Anh ta nhìn tôi, thử thăm dò khoác tay lên vai tôi, thấy tôi không có phản đối, mới cười hì hì nói với mọi người: “Ai cãi nhau? Mấy đứa ít dệt chuyện đi, hai tụi anh tốt lắm.”

Tôi không có lên tiếng, Carl sợ xấu hổ nên tìm đề tài để nói: “Anh lần này mà không tới, là sẽ chậm trễ chung thân đại sự của Tomas rồi.”

Nghe xong câu này, tôi và Leo sững sờ cùng lúc.

Carl bát quái hề hề nói: “Anh ấy buổi chiều cùng sư muội trong công ty nói chuyện ở cầu thang, vừa kéo vừa ôm, em nhìn thấy hết.”

Nhìn thấy cái rắm, buổi chiều ở công ty gặp được sư muội kia, cô ấy nói sắp được diễn chung với thần tượng của mình, tôi liền chúc mừng cô ấy, sự việc đơn thuần như vậy lại bị hắn thêm mắm dặm muối nói thành cái gì?

Tôi còn chưa kịp giải thích, Leo đã nghiêng đầu sang chỗ khác, lúc quay lại trở mặt hỏi tôi: “Người Carl nói là cô gái lần trước? Em với cô ta quan hệ tốt hơn rồi sao?”

Tay của anh ta khoác lên vai tôi, chân cũng liên tục cọ cọ tôi, một giây trước còn tiện hề hề phóng mị nhãn, lúc này đây tay lại cực kỳ dùng sức, biểu cảm cũng thay đổi một cách rõ ràng, hai mắt trừng to, giống như con mèo bị dẫm phải đuôi, toàn bộ lông tơ dựng đứng lên hết.

… Ghen sao?

Tôi thiếu chút nữa cười ra tiếng, đây quả thật là phong hồi lộ chuyển. Cái tên đần này, luôn miệng nói không phải người yêu tôi, nghe tôi thân thiết với người khác lại bày ra cái đức hạnh này, sao lại đáng yêu đáng chịch như thế.

https://thuviensach.vn

Nếu như không phải bên cạnh còn có người, tôi thật sự muốn hun anh ta đến chết.

Anh ta còn trừng mắt nhìn tôi, điện thoại của tôi rung lên, đúng lúc cho tôi một cơ hội, có thể cúi đầu xuống che dấu những biểu cảm mà tôi không muốn ai nhìn thấy.

Tôi lấy di động ra, trên màn hình chớp nháy một cái tên, là tên của sư muội đó.

Anh ta hiển nhiên cũng nhìn thấy, lập tức chất vấn: “Cô ta gọi tới làm gì?”

Tôi nhịn cười nói: “Chưa nhận làm sao biết.”

Kỳ thật tôi biết rõ, buổi chiều sư muội đó còn nhờ tôi nghe ngóng phương thức liên lạc với thần tượng đó, tôi từng nghe Triệu Chính Nghĩa nói hắn và người kia có quan hệ không tệ, liền đáp ứng giúp cô ấy nghe ngóng, hiện tại gọi tới có lẽ cũng là vì chuyện này đi.

Ở đây quá ồn, tôi liền sang bên cạnh nhận điện thoại, cô ấy quả nhiên là hỏi chuyện đó, lần này dường như cô ấy đang quay phim, nói chuyện rất vội vàng, tôi liền nói cúp trước, sau đó gọi cho Triệu Chính Nghĩa hỏi hắn, hắn gửi số điện thoại cho tôi, tôi lại gửi cho sư muội.

Trở về thì phát hiện Leo không còn ngồi trên ghế, các thành viên nói anh ta đi WC.

Tôi vừa ngồi xuống, anh ta đã trở lại, nhưng bước lại đây mà đứng ở bên ngoài nói: “Anh hẹn người, đi trước.” Nói xong, anh ta chỉ chỉ cửa ra vào.

Chỗ đó quả nhiên có một người đang đợi anh ta, đứng rất xa nên không thấy rõ bộ dáng, chỉ có thể nhìn ra là một nam sinh tuổi khá trẻ, là

https://thuviensach.vn

người lạ.

Carl hôm nay là chủ xị, hắn mở miệng nói: “Đừng đi vội, là bạn anh sao? Gọi cậu ta tới chơi cùng.”

Anh ta cười nói: “Không phải bạn, diễm ngộ, vừa gặp thôi, vội đi mướn phòng, mọi người chơi đi, anh đi.”

Chỉ có vài phút đã diễm ngộ thành công, quá giỏi, tôi thật sự muốn đứng dậy vỗ tay luôn rồi.

Không chừng chính anh ta cũng nghĩ như vậy, vẻ mặt dương dương đắc ý khoe khoang, lúc ra cửa còn nắm lấy tay nam sinh kia.

Hôm đó tôi về nhà, đem đôi giày anh ta tặng cho tôi vứt đi.

Không lâu lắm lúc trời vừa chập tối, anh ta đột nhiên chạy đến nhà tôi, nói anh ta đã nghĩ thông suốt, còn nói thích tôi.

Tôi cũng nói cho anh ta biết, tôi cũng thích anh ta.

Chúng tôi cuối cùng cũng ở bên nhau, và mãi mãi hạnh phúc về sau?

Chó má.

Lúc chúng tôi ở cùng nhau, anh ta vẫn ở bên ngoài câu tam đáp tứ, tôi nhịn không được liền đánh anh ta, nhưng lại không thể ra tay độc ác giống như lão đại nhà anh ta, mà là chịch anh ta một cách bạo lực, nếu mỗi ngày mà đánh anh ta thành đầu heo thì thôi tôi khỏi sống, đừng nói anh ta sẽ trở mặt, đại diện cũng sẽ không tha cho tôi.

Người đại diện và các thành viên khác cũng dần dần biết được hai chúng tôi có một chân, đây cũng không phải chuyện bí mật gì, bất quá mọi người đều cho rằng tôi mới là người bị đè. Anh ta hỏi tôi có thể để cho mọi

https://thuviensach.vn

người hiểu lầm như vậy không, tôi biết rõ tật "giả trang" của anh ta lại tái phát, tỏ vẻ không có ý kiến.

Cứ qua lại như vậy hơn nửa năm, nhóm chúng tôi trải qua hai biến cố lớn, một là người đại diện của chúng tôi đi ăn máng khác, chạy sang một công ty mới, hai là chúng tôi đã phát hành album thứ hai, bởi vì ca khúc từ tính ma mị, doanh tiêu đúng chỗ mà bài hát nhanh chóng nổi tiếng, nổi đến mức dồn dập, địa vị của chúng tôi cũng chính thức tăng lên, công ty bắt đầu định ra hướng đi mới cho chúng tôi, ví dụ như Carl có khiếu hài hước rất nhanh được nhận làm khách mời cố định cho một show giải trí, Abel giọng ca của nhóm thì cuối năm sẽ được phát hành một album với tư cách là ca sĩ solo, tôi thì được sắp xếp đi học lớp diễn xuất cấp tốc, để chuẩn bị cho thời điểm chuyển hình sang phim điện ảnh và truyền hình.

Giới giải trí trong nước cần phải nhìn tới thị trường, nhóm nhạc idol không phải là kế lâu dài, mọi người sớm muộn gì cũng sẽ muốn bay đi một mình.

Không ai có thể dậm chân mãi một chỗ được.

Tôi cũng đem việc chia tay anh ta lên nhật trình vào một ngày nào đó.

Là đợi fans trên weibo vượt 10 triệu? Hay là đợi khi nhận được vai chính trong phim điện ảnh? Dường như cái nào cũng được, thời cơ cũng không tệ, tôi đã có chỗ đứng, không cần anh ta trong lúc phỏng vấn đưa mic cho tôi nữa, hôm nay lúc nhận phỏng vấn, trong tay tôi mic từ các đài truyền hình khác nhau nhiều tới mức không cầm được.

Tôi cũng không phải không thích anh ta, cũng biết không phải anh ta không thích tôi, chỉ là mấy tháng trước tôi đã nghĩ thông suốt, nếu như anh ta không đổi được bản tính hay động dục này, thì dù tôi đánh chết anh ta hay thao anh ta tới chết thì cũng vô dụng.

https://thuviensach.vn

Giống như hiện tại, đêm qua anh ta bị tôi chịch đến mất khống chế, sáng hôm sau đau tới mức không thể đứng thẳng, lúc đó tôi đang trên lớp huấn luyện, tôi được thầy gọi đi nói mấy câu, trong chớp mắt tôi trở về, anh ta đã cùng một nữ đồng nghiệp đứng đằng sau chơi "Thập Bát Mô" [1].

[1] "Thập Bát Mô", là một bản đồng dao lưu truyền tại dân gian Trung Quốc, là một bản đồng dao chứa tính khiêu khích kích dục. Vi Tiểu Bảo trong Lộc Đỉnh Ký thường xuyên ngâm nga "Thập Bát Mô".

Mọi người hỏi tôi có giận hay không? Tôi chỉ có thể nói cho mọi người biết, tôi tức giận được sao? Nếu chuyện gì tôi cũng tức giận, tôi đã sớm bị tức chết rồi. Đây là những lúc tôi có thể nhìn thấy, còn lúc tôi không nhìn thấy thì…, tháng trước lúc tôi đi nơi khác quay chương trình, anh ta bị phóng viên chụp phải cảnh đi bar đêm, tôi ngoại trừ hung hăng đánh anh ta một trận, còn có thể làm gì?

Anh ta bị đánh đến nghiện, đại khái cũng biết tôi ra tay không quá nặng, lúc mới đầu còn phản kháng, hiện tại tôi vừa động thủ, anh ta đã tự giác phối hợp rồi, còn rất CMN hưởng thụ bị đánh.

Bởi vì đã suy nghĩ kỹ sẽ chấm dứt mối quan hệ này, nên gần đây mỗi lần đánh anh ta, tôi sẽ cố ý nhắc tới hai từ "Chia tay", anh ta phản ứng rất dữ dội, thậm chí còn ôm chân tôi nói không được không được.

Mỗi khi như vậy, tôi lại đột nhiên mềm lòng, nếu anh ta chịu nghe lời như vậy… nhưng tiếc anh ta luôn nghe lời không quá ba giây.

Tháng 11, tôi đến Hải Khẩu quay bản điện ảnh cho một show giải trí, lúc đó anh ta không có công việc, nên đi cùng tôi.

Quay xong phim điện ảnh, chúng tôi đi giáp vòng Tam Á chơi, kế hoạch là ở đâu đó dạo chơi một thời gian rồi trở về, tuần sau mỗi người chúng tôi đều có lịch trình riêng.

https://thuviensach.vn

Ba bốn ngày đầu, mỗi ngày đều rất vui vẻ, anh ta thích nước, bơi lội lướt sóng lặn biển san hô đều không tệ, anh ta còn nói khi chúng tôi về già rồi, sẽ sang đây mua một căn nhà dưỡng lão cạnh biển, tôi nói đến lúc đó đã không còn sức để bơi nữa rồi còn ở đây làm gì, anh ta nói chúng tôi có thể nắm tay nhau nhặt vỏ sò, rồi cười ha ha ha.

Nói xong những lời này, ngày hôm sau, chúng tôi chia tay.

Thuốc châm ngòi kỳ thật rất phức tạp, tôi và người đại diện trước kia quan hệ không tệ, lúc hắn đi ăn máng khác về sau nhiều lúc ngầm liên lạc với tôi, muốn tôi sang công ty bên đó, hứa hẹn đủ loại đãi ngộ và phúc lợi, tôi không muốn làm cương với hắn nên để trống weixin. Mấy ngày sau lúc hắn biết tôi đi du lịch ở đâu, liên lạc ngày càng nhiều, một ngày có thể gửi hơn 10 tin weixin để phân tích tình hình và tiền đồ phát triển cho tôi nghe, tôi rảnh rỗi sẽ trả lời một hai câu biểu đạt sự từ chối, nhưng hắn mấy ngày nay cứ gửi liên tục, về sau tôi dứt khoát không xem nữa. W.e.b.T.r.u.y.e.n.O.n.l.i.n.e.c.o.m

Mặt khác là do bạn gái trước của tôi, lúc Leo đi tắm biển, tôi ở trên bãi cát chờ anh ta, tôi nhận được cuộc điện thoại từ cô ta, cô ta đã rất lâu lồi không liên lạc với tôi, tôi cho rằng dạo này cô ta sống cũng khá giả, nhưng thật không may, cô ta vừa chia tay với kim chủ hiện tại thì lại phát hiện mình mang thai, đi kiểm tra thì là thai ngoài tử cung, hiện tại không còn cách nào khác, chỉ có thể đến vay tôi một chút tiền. Tôi cũng không hỏi nhỏ [2], vừa hay điện thoại sắp hết pin, nên tôi nói buổi tối trở về sẽ chuyển khoản cho cô ấy.

[2] hỏi chi tiết

Đợi Leo chơi chán rồi, chúng tôi quay trở về khách sạn tắm rửa sạch sẽ, thấy điện thoại sạc gần đầy rồi anh ta mới trở mình tìm quần áo trong hành lý, tôi thuận tay chuyển khoản cho bạn gái trước. Thay xong quần áo, hai chúng tôi đi xuống lầu ăn cơm.

https://thuviensach.vn

Mấy hôm nay chúng tôi thuê một chiếc xe, ngày mai trở về nên hẹn trả xe cho người ta, lúc người ta gọi tới thì Leo ăn no không muốn động, tôi đành phải đi.

Xe không có vấn đề gì, lúc kiểm tra xong, trước sau cũng chỉ mất chừng 10 phút đồng hồ. Chờ khi tôi trở lại, Leo vẫn còn ngồi trên bàn ăn, ly kem trước mặt đã chảy hết.

Tôi nói: “Anh ăn không hết thì đừng gọi, chẳng phải lãng phí hết sao?”

Sắc mặt của anh ta không đúng lắm.

Tôi kỳ quái nói: “Làm sao vậy?”

Anh ta nhìn bàn tay đang cầm điện thoại của tôi, nói: “Em vừa rồi đi ra ngoài cầm sai điện thoại, đó là của anh.”

Vừa rồi chủ xe gọi vào điện thoại anh ta, tôi nhận máy, lúc đi ra ngoài tôi thuận tay cầm nó đi luôn, điện thoại của hai chúng tôi mua cùng một chỗ, kiểu dáng tương tự, không nhìn kỹ sẽ không thấy nó khác nhau chỗ nào.

Tôi cũng không cảm thấy có cái gì không ổn, nói: “Lần tới mua hai cái ốp khác nhau đi, để sau này không cầm nhầm nữa.”

Anh ta ngữ khí nặng nề nói: “Bạn gái trước của em gọi điện thoại tới, nói nhận được tiền rồi.”

Anh ta không thích bạn gái trước của tôi, tôi ở trước mặt anh ta cũng ít khi nhắc tới cô ấy, có đôi khi anh ta nhớ tới còn công kích cô ấy vài câu, tôi cũng vờ như không thấy, lần này chuyện cô ấy đến vay tiền, tôi cũng không muốn cho anh ta biết.

https://thuviensach.vn

Bất quá biết thì sao, cũng không phải chuyện gì không dám nhận, tôi cũng không có cho cô ấy vay số tiền quá lớn.

“Em ngược lại rất biết nhớ tình nghĩa.” Anh ta quả nhiên có chút âm dương quái khí, “Với bạn gái trước, và cả người đại diện trước quan hệ không tệ, không riêng gì quan hệ lợi ích, còn rất tri kỷ đấy.”

Tôi chợt nhớ tới, hiểu rõ anh ta tám phần là đã thấy lịch sử trò chuyện weixin của tôi với người đại diện trước kia, nhân tiện nói: “Anh ta ở bên đó làm việc không được tốt, muốn kéo người qua để gia tăng đội ngũ, em không có đáp ứng anh ta.” (2 người xác định quan hệ nên đổi xưng hô thành ’em’)

Anh ta giải khóa điện thoại của tôi, lật màn hình qua cho tôi xem, nghiến răng nghiến lợi nói: “Nói những cái đó thì có tác dụng gì, em chỉ cần nói cho anh biết, những lời này là có ý gì?”

Tôi có hơi buồn bực, nhận điện thoại nhìn, người đại diện trước kia vẫn như cũ nói một tràng xúi giục tôi, trong đó có một đoạn: “Cậu vừa có năng lực vừa có tâm kế, bằng không thì cũng sẽ không dỗ Leo tất cả nghe theo cậu, tài nguyên tốt dù mình không cần cũng phải chọn trước, đây cũng là điểm tôi bội phục cậu nhất, trong cái giới này, không phải chỉ có tài năng là quyết định hết thảy, cậu nhìn thấu bệnh mà hốt đúng thuốc, hết lần này tới lần khác khiến cho người ta cảm thấy lòng tốt của cậu đối với hắn là xuất phát từ đáy lòng, còn trẻ mà làm được như vậy tôi chỉ muốn bái cậu một lạy, tôi không thể bảo đảm nhất định sẽ nâng cậu cao hơn, nhưng tôi có thể nói, tôi là Bá Nhạc [3] hiểu rõ cậu nhất.”

[3] “Bá Nhạc tướng mã” được dựa trên một câu chuyện. Được dùng để nói về một người có thể nhận ra tài năng của người khác hoặc là một người trao cơ hội cho người khác thể hiện bản lĩnh.

Tôi : “…”

https://thuviensach.vn

Anh ta tức giận nói: “Em nói đi! Cái gì gọi là ‘Dỗ Leo tất cả đều nghe theo cậu’ ?”

Tôi nên nói cái gì?

Anh ta nhìn tôi một lúc, sắc mặt dần dần trắng bệch, hỏi: “Em không nói gì là có ý gì? Là thừa nhận? Em làm thân với anh, chơi với anh, nói thích anh, dỗ anh vui vẻ, cũng chỉ vì anh là nguồn tài nguyên tốt của em?”

Tôi muốn nói cho anh ta biết không hoàn toàn là như vậy, nhưng “Không hoàn toàn” và “Không phải” rõ ràng là hai từ ngữ cách xa một trời một vực.

Anh ta xông lại, đánh tôi một quyền, tôi không né tránh, cũng không cảm thấy đau.

Anh ta đập bể điện thoại của mình, màn hình bể nát như cái mạng nhện.

Tôi mơ hồ nhớ tới, đây là cái điện thoại nửa năm trước tôi tặng anh ta, anh ta thật sự dùng nó hơn nửa năm.

Anh ta ném rương hành lý của tôi từ trong phòng ra.

Anh ta nổi giận với tôi vô số lần, nhưng đến tận lúc này đây, tôi mới biết được lúc anh ta thật sự tức giận sẽ không chửi tục. Tôi ngược lại tình nguyện anh ta mắng tôi, giống như trước ân cần thăm hỏi 18 đời tổ tông nhà tôi, vì ít nhất như vậy là anh ta còn muốn nói chuyện, chứ không phải như bây giờ đưa lưng về phía tôi, chỉ nói một chữ: “Cút.”

. : .

https://thuviensach.vn

VIÊN TIÊN SINH LUÔN KHÔNG VUI

Từ Từ Đồ Chi
www.dtv-ebook.com

Chương 92: Phiên Ngoại, Mỗi Ngày Rời Giường Đều Thấy Đội Trưởng Đang "Hóa Trang" (6)

Phiên ngoại, mỗi ngày rời giường đều thấy đội trưởng đang "Hóa trang" (6)

.

Tôi trở về Bắc Kinh một mình, vừa xuống máy bay, trợ lý của tôi mang theo thần sắc bối rối tới đón: "Anh đánh Leo ở Tam Á bị người ta quay được, có ảnh chụp lẫn video, lần này phiền phức rồi."

Tin đồn nhóm sắp giải tán lại xôn xao lần nữa, lần này khác với tin đồn thất thiệt ngày xưa, vì rốt cục cũng có chứng cứ xác thực chúng tôi bất hòa.

Trong mắt fans, anh ta và tôi đã sớm chất chứa oán hận sâu nặng, không lâu trước đó có một quảng cáo nước giải khát tìm anh ta hợp tác, tin tức nhanh chóng tới tai fans, kết quả lúc quảng cáo được phát ra thì người đại diện lại đổi thành tôi, thật ra là vì anh ta không muốn quay mới ngược lại đề cử tôi, nhưng ở trong mắt fans là tôi đã đoạt công việc của anh ta. Hai chúng tôi vốn được định hướng chung một hình tượng, chiều cao cũng không chênh lệch lắm, anh ta còn rất thích ăn mặc kiểu "sinh đôi" với tôi, nhuộm tóc cũng cùng màu, người không quen sẽ không phân biệt được hai chúng tôi ai là ai, cho nên fans cứ nghĩ rằng công ty muốn cho chúng tôi đi cùng một con đường, nhất định sẽ cạnh tranh trên rất nhiều phương diện, quan hệ làm sao có thể tốt được.

https://thuviensach.vn

Người đại diện hiện tại lại hoàn toàn trái ngược, là một người thích lải nhải trêu chọc, biết rõ quan hệ giữa tôi và Leo, cũng biết chúng tôi đánh nhau là chuyện thường ở huyện, ngay cả tiền căn hậu quả cũng không hỏi, chỉ nói: "Đã sớm nói với hai người rồi, có chuyện gì mà không thể nhẹ nhàng giải quyết được, không phải chịch một phát là xong rồi sao, sao cứ phải động tay động chân? Nhìn xem, bị người ta chụp được rồi, vui chưa? Cậu ta bây giờ không chịu nhận điện thoại, cậu tranh thủ đi dỗ người ta đi, sau đó đăng weibo bán manh, nói thật ra quan hệ của cả hai rất tốt, bằng không thì nếu tiếp tục như vậy, fans sẽ gọi nát toàn bộ điện thoại trong công ty luôn."

Tôi không nói gì, Leo không nhận điện thoại của hắn, càng không có khả năng nhận của tôi.

Người đại diện mở điện thoại ra, bỗng kinh hãi nói: "Không phải chứ, fans nói Leo đánh cậu."

Tôi: ". . ."

Hắn kinh nghi bất định nhìn tôi, hỏi: "Lần này không phải đùa giỡn?"

Đúng vậy, không phải đùa giỡn, thật sự chia tay rồi.

So với không khí ấm áp như mùa hè ở Tam Á, Bắc Kinh lạnh đến mức đông cứng cả người, trên đường về nhà, tôi lạnh tới mức xương cốt cũng muốn đóng băng.

Tôi đã không còn ở cùng Triệu Chính Nghĩa, mấy tháng trước khi nhóm bắt đầu nổi tiếng, công ty đã sắp xếp phòng trọ mới, là hai căn hộ chung cư lớn, tôi và Abel ở chung một căn, sau đó có mấy lần Leo đến ngủ, ngại bất tiện, về sau thì tôi thường đi qua căn hộ còn lại, trên cơ bản hiếm khi trở về chỗ này.

https://thuviensach.vn

Xem ra Abel đã xem tất cả tin đồn và thị phi trên mạng, thấy tôi trở về, cái gì cũng không nói.

Ai cũng không liên lạc được Leo, fans thì ở trên mạng chửi nhau đến máu chảy đầy mặt, công ty cũng chỉ có thể đăng thông báo bác bỏ tin đồn, nói đó không phải là đánh nhau mà chỉ là hai thằng con trai đùa giỡn với nhau thôi, còn mua thuỷ quân cưỡng chế spam CP. Nhưng không biết vì sao mà hai chúng tôi trong các show diễn rất ít tương tác với nhau, trong nhóm có rất nhiều CP, hai người chúng tôi cũng được ghép đôi với các thành viên khác, nhưng CP giữa tôi và anh ta lại rất ít được để ý, fans hai người ai cũng chướng mắt đối phương, fans của anh ta liên tục gọi tôi là "Tạ Bạch Liên", fans của tôi thì suốt ngày mắng anh ta là "Ngựa giống Vương", chủ đề CP vừa được đưa lên, chẳng những không có ai hưởng ứng, ngược lại còn bị tấn công.

Fandom xâu xé hai ngày hai đêm, đến ngày thứ ba, tôi và thành viên khác ở công ty nghe người đại diện thông báo lịch trình diễn ngày mai, thì Leo từ bên ngoài đẩy cửa đi vào.

Mọi người giật mình, hầu như đổ dồn ánh mắt nhìn về phía tôi.

Anh ta chỉ liếc nhìn tôi một cái, sau đó quay mặt sang một bên ngẩng đầu hỏi: "Họp sao? Đang nói cái gì?"

Đại diện cũng không biết nên nói gì với anh ta, khách khách khí khí nói: "Đúng lúc ngày mai có một show diễn, tôi còn đang phát sầu nếu cậu không trở lại thì làm sao bây giờ, trở về thì tốt rồi. Mấy hôm nay cậu bận cái gì? Sao ngay cả điện thoại cũng không nhận?"

Anh ta không biểu lộ gì, lãnh đạm nói: "Điện thoại hư, vừa mua cái mới. Tôi đến xin phép nghỉ, các hoạt động sắp tới đừng gọi tôi, tôi không tham gia."

Người đại diện nói: "Cái này không tốt lắm đâu. . ."

https://thuviensach.vn

Anh ta vẻ mặt không kiên nhẫn, “Không thể xin phép nghỉ? Vậy tôi rời nhóm, tính xong tiền bồi thường rồi nói với tôi, chào.”

Nói xong anh ta vung tay đi.

Người đại diện đơ người đứng ở đó cả buổi, mới vội vàng đuổi theo, rất xa còn có thể nghe được giọng hắn: “Leo, nếu cậu muốn xin phép nghỉ cũng không phải không thể, tôi gọi điện thương lượng với BOSS xem sao.”

Các thành viên hai mặt nhìn nhau, Abel nhỏ giọng hỏi: “Đội trưởng thật sự muốn rời nhóm?”

Không có ai trả lời, tất cả mọi người nhìn tôi.

Tôi bị nhìn cũng rất phiền muộn, đành đứng lên đi ra ngoài.

Lúc đi ra ngoài, thấy người đại diện ở xa xa đuổi theo anh ta nói chuyện không ngừng, hai tay anh ta đút vào trong túi áo khoác, chỉ lo đi về phía trước, căn bản không nghe người đại diện nói cái gì.

Cái áo phao lông màu xanh lá kia, tôi cũng có một cái giống như vậy, chỉ có kiểu túi là không giống, do anh ta chọn, rồi nói đó là đồ tình nhân. Lúc mua về đối diện với tấm gương mặc thử, anh ta nói tôi mặc đẹp hơn mình. Kỳ thật tôi cảm thấy anh ta mặc mới đẹp hơn, anh ta trắng hơn tôi nhiều, hợp với màu xanh này hơn.

Anh ta mặc đồ màu xanh lá và màu tím là đẹp nhất.

Nửa năm trước, cái ngày mà anh ta bày tỏ với tôi, anh ta mặc áo khoác thể thao màu tím, vì đã làm vài chuyện thất đức mà bị lão đại nhà anh ta đánh một trận cho mặt mũi bầm tím, nhưng khi đôi mắt sáng long lanh đó nhìn tôi, lại xinh đẹp một cách thần kỳ.

https://thuviensach.vn

Tôi cười nhạo đám fans của anh ta không biết nhìn người, không nhìn thấu được bản tính của anh ta, kỳ thật chính bản thân tôi cũng có tốt hơn bao nhiêu, còn không phải bị vẻ ngoài của anh ta mê hoặc, như trúng tà đáp lại lời thổ lộ kia.

Về sau khi chúng tôi ơ cùng nhau, anh ta vẫn giống như trước, ngay trước mặt tôi sờ con gái, mặt, mũi, thậm chí cả ngực, mới đầu tôi còn trở mặt đánh anh ta, anh ta còn biết sợ, còn đưa tay lên trời cam đoan nói về sau sẽ không bao giờ như vậy nữa, nhưng khi bị đánh quen rồi thì việc cam đoan hứa thề gì đó cũng nói càng ngày càng qua loa, hơn nữa còn hứa rất tinh ranh, “Có thể quản được nửa người dưới là đã rất trung trinh với em” ngụy biện các loại.

Tôi làm việc đặt nặng lý trí hơn tình cảm, từ đó trở đi tôi đã biết chúng tôi không có kết quả tốt, suy nghĩ mấy tháng, chờ fans vượt 10 triệu, hoặc là nhận được vai nam chính, để tôi có thể bình tâm tĩnh khí nói lời chia tay, sau này anh ta tiếp tục con đường ba dặm trảm nghìn người của anh ta, tôi cũng quay trở lại một lòng làm tâm cơ thẳng nam, sẽ không còn ai vì anh ta sàm sỡ con gái mà đánh anh ta, tôi cũng sẽ không vì ai cả ngày câu dẫn tôi mà lại không muốn chịu trách nhiệm mà tức giận.

Vốn trong bản kế hoạch đó, không có ai thương tâm, thậm chí có thể chịch chia tay, sau đó vỗ vỗ vai đối phương, nói với nhau một câu tạm biệt, sau đó từng người trở lại quỹ đạo nhân sinh.

Tuy quá trình trệch dự tính, ít nhất cũng cùng kết quả, dù sao cũng đã chia tay rồi.

Anh ta quả nhiên không tham gia các hoạt động của nhóm nữa, công ty bất đắc dĩ, chỉ có thể thông báo ra bên ngoài là công việc khiến anh ta bị áp lực quá lớn, khiến thân thể không khỏe, không thể không nghỉ ngơi một thời gian.

https://thuviensach.vn

Anh ta nhất quyết không ra mặt, trong lúc nhóm hoạt động, người đại diện đề nghị tôi đảm nhận vị trí đội trưởng, tôi từ chối không nhận, cuối cùng Carl nhận chức đội trưởng.

Hai tháng trước tôi đi thử vai cho một bộ phim truyền hình, hiện tại bọn họ đã xác định sẽ tìm tôi diễn nam số 1, tôi mỗi ngày ngoại trừ hoạt động ca hát, thì là ở trong nhà xem kịch bản.

Suốt một tháng lẻ sáu ngày, tôi chưa từng gặp Leo một lần.

Cho đến khi người đại diện nôn nóng sốt ruột gọi điện thoại cho tôi, hỏi tôi gần đây có liên lạc với Leo hay không.

Tôi trực giác đã xảy ra chuyện gì, nói: “Không có, làm sao vậy?”

Người đại diện nói: “Cậu ta hiện tại kết giao với mấy kẻ xấu, chuyện này nếu như bị tuồn ra là chết, đừng nói đại ca của cậu ta không bảo vệ được, mấy người các cậu cũng sẽ không ngóc đầu lên nỗi.”

Tôi có chút không hiểu, nói: “Đám bạn của anh ta toàn là kẻ có tiền, không có làm việc gì khác.”

“Nếu thật sự như vậy thì tốt rồi.” Người đại diện nói, “Cậu cũng biết mà? Khu Triều Dương[1] đó, đi vào một lần mà dính phải kia thì rất khó bỏ, Leo mỗi ngày đều đi tới đó, tâm chơi quá nặng, ai có thể bảo đảm cậu ta sẽ không bị giựt giây?”

[1] Khu Triều Dương là một quận nội thành của thủ đô Bắc Kinh, còn được gọi là khu Gái gọi, bởi vì từng nhiều lần thu hút gái làng chơi và gái điếm.

Tôi nhất thời trầm mặc.

https://thuviensach.vn

Người đại diện nói: “Tôi vừa rồi tới nhà tìm cậu ta, cậu ta ở trong phòng ngủ, uống rất say, tôi gọi cả buổi cũng không tỉnh lại, cũng không biết cậu ta có dính thứ đó không. Trong nhà chướng khí mù mịt, nam hay nữ đều không mặc đồ, cái này coi như xong, chỉ sợ thật sự trở thành ổ độc, tôi cũng không dám nói nhiều với đám người đó, tranh thủ chạy đi. Hai người đã cãi nhau một tháng rồi, mau mau làm lành đi, cậu ta không nghe lời ai, chỉ nghe lời mình cậu, cậu đi khuyên nhủ đi, bằng không nếu cứ như vậy, thật sự chỉ có thể phế đi.”

Cúp điện thoại, tôi lại lật xem hai trang kịch bản, thật sự nhìn không vô nữa.

Tên đần kia có biết bản thân mình đang làm gì không? Đại ca của anh ta cũng không thèm quản?

Tôi không có mua xe, Abel đi hoạt động ở nơi khác nên để chìa khóa xe lại cho tôi, tôi mượn xe của hắn chạy qua.

Ấn chuông cửa, người mở cửa cho tôi lại là một nam nhân để trần thân trên, nhìn tôi vài lần mới nhận ra được, nói: “Ô~, là đồng đội của Vương siêu ah?”

Hắn nghiêng người để cho tôi vào, tôi vừa nhấc chân đi vào, chẳng khác gì người đại diện nói, thật sự là một ổ dâm, dưới đất có mấy người nằm ngổn ngang, cũng không biết là say rượu hay là choáng vì cắn thuốc, trên sô pha còn có một cô gái điên cuồng cưỡi trên người một thằng con trai, biểu cảm rất kỳ quái, trong phòng còn có mùi thối rữa, trên bàn trà rải rác khăn giấy.

Nam nhân mở cửa đứng ở bên cạnh ngáp nói: “Cậu ta ở trong phòng ngủ, tự vào đi.”

Nói xong hắn nằm xuống tại chỗ, còn ôm eo một nam nhân bên cạnh, người được ôm son phấn rất dày, còn dán lông mi giả, chỉ mặc quần lót chữ

https://thuviensach.vn

T, có lẽ là trai bao.

Đẩy cửa phòng ngủ ra, trong phòng không có mùi giống như bên ngoài, tôi nhìn một vòng, trên đầu giường và trên mặt thảm cũng không có bất kỳ đồ vật kỳ lạ gì.

Anh ta nghiêng người nằm ở trên giường ngủ sâu, đến gần còn có thể ngửi thấy mùi rượu.

Tôi gọi anh ta một tiếng, anh ta không có phản ứng.

Tôi ngồi xuống giường, nhìn mặt anh ta một lúc.

Hơn một tháng không gặp, anh ta dường như gầy đi, quầng thâm dưới mắt cũng rất rõ, môi cũng trắng bệch.

Tôi cầm góc chăn vén lên, nhìn bên trong, anh ta vẫn còn mặc nguyên vẹn T-shirt và quần jean, không có như tưởng tượng không thể chịu nổi của tôi.

Anh ta đại khái cảm thấy lạnh, giật giật thân thể, không kiên nhẫn cuốn chăn trở về, vẫn còn nhắm hai mắt, chửi rủa: “Cút đi, không chơi.”

Tôi nói: “Là tôi.”

Cả người anh ta rụt lại một cái, chậm rãi mở mắt, nhưng không nhìn tôi, một lát sau mới hỏi: “Cậu tới làm gì?”

Tôi không có trả lời anh ta.

Anh ta ngồi dậy, dựa lưng vào đầu giường, rốt cục cũng nhìn thẳng tôi, trên mặt lại đầy vẻ lạnh lùng.

Tôi hỏi anh ta: “Đám người ngoài kia…là ai?”

https://thuviensach.vn

Anh ta ngữ khí rất hung, “Liên quan gì tới cậu.”

Tôi không muốn cãi nhau với anh ta, nói: “Đại diện bảo tôi tới khuyên anh đừng dính phải thứ đó, tôi nói xong rồi.” Tôi đứng lên, còn nói, “Anh tự giải quyết cho tốt đi, tạm biệt.”

Tôi cảm thấy tôi không quản anh ta được, lúc quen nhau đã không thể, khi chia tay rồi càng không quản được, còn không bằng nói cho đại ca anh ta biết, để cho đại ca của anh ta tới giáo huấn.

Đi vài bước, anh ta đột nhiên nói: “Đứng lại.”

Tôi quay đầu lại hỏi: “Làm gì?”

Anh ta nhìn tôi chằm chằm, ánh mắt có chút hung ác, nói: “Cậu một chút cũng không muốn tôi sao?”

Tôi: “. . .”

Anh ta ác âm thanh ác khí nói: “Tôi cũng không muốn cậu, cút đi.”

Phắc.

Anh ta tung chăn lên nằm xuống, trong lúc tung điện thoại dưới chăn lộ ra, trên màn hình có vết nứt như mạng nhện.

Tôi giật mình, nói: “Không phải anh nói đã mua điện thoại mới rồi sao? Sao còn dùng cái này?”

Anh ta bỗng bật dậy, cầm cái kia điện thoại kia ném thẳng vào người tôi, bị tôi chìa tay bắt được, anh ta lại trừng mắt chửi: “Ai mà thèm thứ đồ hỏng hóc này, cầm nó cút đi.”

Nguồn :

https://thuviensach.vn

Tôi cầm lấy điện thoại, dở khóc dở cười nói: “Không thèm anh còn ôm nó ngủ?”

Anh ta tức tới bùng nổ, nói: “Con mẹ nó ai thèm ôm cái điện thoại rách nát này ngủ? Cậu có cút hay không? Nếu không cút thì đừng trách tôi không khách khí.”

Tôi cất điện thoại vào trong túi áo, xoay người làm bộ muốn đi, lại nghe sau lưng một hồi động tĩnh, anh ta từ phía sau xông tới, lướt qua tôi, đem cửa phòng khóa trái.

Tôi nói: “Khóa cửa rồi làm sao tôi cút?”

Anh ta một chút cũng không cảm thấy mình đang lật lọng, lẽ thẳng khí hùng nói: “Tôi không được đổi ý? Cứ đi như vậy cũng quá hời cho cậu rồi.”

Tôi nói: “Chịch anh nửa năm, đúng là rất hời cho tôi.”

Anh ta hung hăng đạp tôi một cước, tôi tát anh ta một cái.

Anh ta lại tát tôi một cái.

Hai người chúng tôi ai cũng đỏ bừng nửa bên mặt, trừng mắt nhìn đối phương.

Anh ta mắng tôi: “Đồ nịnh nọt.”

Tôi đáp trả anh ta: “Đồ ngu.”

Anh ta không kềm được lửa giận, nói: “Con mẹ nó cút đi, em có tâm hay không? Anh đối với em không tốt sao? Em còn lừa anh! Mẹ nó còn giả trang giỏi như vậy!”

Anh ta mắng khàn cả giọng, lồng ngực cũng phập phồng kịch liệt.

https://thuviensach.vn

Tôi đưa tay muốn xoa mặt anh ta, bị anh ta hất ra, tôi hít vào một hơi, nói: “Anh không có sao? Miệng thì nói thích tôi, nói muốn cùng tôi cả đời, quay đầu thì đi trêu gái, đã thích con gái thì cũng đừng giả vờ thích tôi.”

Anh ta chỉ vào chính mình, cả giận nói: “Anh giả vờ? Em được tiện nghi còn khoe mẽ, có biết xấu hổ hay không! Con mẹ nó em tại sao không suy nghĩ, nếu không phải thích em, anh sẽ cho em chịch sao? Đóng cửa thì bị em chịch tùy tiện, ra cửa em lại không cho anh chiếm tiện nghi? Nếu em chịu để cho anh tùy tiện sờ, con mẹ nó chứ ai thèm sờ người khác nữa!”

Các người xem đi, lý lẽ thổ phỉ của vợ tôi đó.

Như hai con gà chọi trừng nhau cả buổi, ai cũng không thể dùng đạo lý của mình thuyết phục đối phương.

Tôi có chút mệt mỏi, không muốn nói thêm gì nữa, nói: “Anh có cắn thuốc giống như đám người bên ngoài hay không?”

Anh ta sững sờ, nói: “Không có.”

Anh ta tật xấu rất nhiều, nhưng tuyệt đối không bao giờ nói dối, anh ta nói tôi sẽ tin, tôi nói: “Không có thì tốt, ít đi chơi với bọn họ đi, lúc làm loạn nhớ phải mang bao.”

Anh ta lại phát giận nói: “Em cho anh là thứ gì, hả! Anh không có làm loạn với bọn họ!”

Tôi có chút bực bội, nói: “Làm loạn với ai cũng phải nhớ mang bao.”

Anh ta sắc mặt cổ quái nói: “Em lại không mang.”

Tôi: “. . .”

Anh ta nói: “Anh đã hứa với em không làm bậy với người khác, là chắc chắn không có.”

https://thuviensach.vn

Anh ta dừng một chút, lại ngượng ngùng nói: “Tạ Trúc Tinh, chúng ta làm hòa đi.”

Tôi có phần nghẹn lời, “Anh không so đo tôi lừa anh sao?”

Anh ta thấp giọng nói: “Anh đã nghĩ thông suốt, vốn là anh thích em, em không thích anh cũng không sao. Kỳ thật em giả trang rất tốt, nếu không phải anh tùy tiện nhìn weixin của em thì căn bản không phát hiện được, anh còn nghĩ rằng em thích anh thật.”

Tôi: “. . .”

Anh ta có chút đáng thương nhìn tôi, nói: “Em muốn tài nguyên, anh cho em tài nguyên, anh không cho được, thì đi xin đại ca anh, ảnh có rất nhiều cách, em muốn cái gì anh đều có thể cho em. Về sau anh cũng sẽ không xem điện thoại của em nữa, chúng ta cứ giả như chưa từng xảy ra chuyện gì, em vẫn tốt với anh như trước, được không?”

Tôi cảm thấy ngực trái của mình có hơi đau.

Anh ta tự giam mình ở trong nhà một tháng, chỉ nghĩ ra được biện pháp giải quyết này? Không phải anh ta rất có năng lực sao? Chỉ cần gọi đại ca anh ta đóng băng tôi là được, hoặc dẫn đám hồ bằng cẩu hữu tới đánh tôi, lén lút ngán chân công việc của tôi, làm gì mà không được, tại sao lại hạ thấp bản thân mình cầu xin tôi tiếp tục lừa gạt anh ta?

Tên đần này.

Tôi đẩy anh ta ngã lên giường, đè lên hung hăng hôn anh ta, vói tay vào trong quần áo anh ta vuốt ve, anh ta rất thích cách tôi thô bạo như vậy, rất nhanh đã chào cờ, tôi thăm dò xuống phía dưới, ẩm ướt dọa người.

Tôi hỏi anh ta: “Nơi này hơn một tháng không làm?”

https://thuviensach.vn

Anh ta được tôi chạm vào thoải mái, lúc nói chuyện cũng vô cùng tình sắc, nói: “Không có, nhớ em chịu không nỗi, thẩm du hai lần.”

Tôi lại giúp anh ta thẩm du vài cái, hun hun anh ta, nói: “Muốn chịch em không?”

Mắt anh ta vốn đang khép hờ, đột nhiên mở to mắt, vẻ mặt không thể tin nhìn tôi. (Tiểu Tạ xác định tình cảm nên sửa ‘tôi’ thành ’em’)

Tôi cũng không phải đang trêu chọc anh ta, vô cùng xác định hỏi: “Có muốn không?”

Anh ta nuốt nước miếng một cái, nói: “Muốn.”

Tôi lật người nằm sang bên cạnh, nói: “Anh tới.”

Anh ta do dự một lát mới trở mình nằm trên người tôi, tôi đè gáy của anh ta xuống hôn sâu, cảm giác được thân thể và lưỡi của anh ta đều căng cứng.

Tôi cố ý nói: “Cho anh chịch anh lại không dám?”

Anh ta quả nhiên bị kích, trả lời: “Ai nói anh không dám?”

Anh ta ở trên mông tôi sờ soạng vài cái, mới chậm rãi mò tới chỗ kia.

Động tác của anh ta rất nhẹ, chỉ dùng tay ở bên ngoài nhẹ nhàng xoa tới xoa lui, thủy chung không có cắm vào.

Mới đầu cảm giác còn có chút kỳ quái, tôi lại nghi ngờ có khi nào mình vẫn không thể chấp nhận được, nhưng khi nghĩ đến đối phương là anh ta, lại giống như không có gì là không thể.

Anh ta thử thăm dò nhìn tôi, tôi cũng nhìn anh ta cười cười, đợi ngón tay anh ta tiến vào khuếch trương.

https://thuviensach.vn

Anh ta lại ngừng lại, ép thân thể xuống ôm chặt tôi, mặt chôn ở trên vai tôi, nói: “Em thật sự yêu anh?”

Tôi vòng tay ôm lại, nói : “Thật sự.”

Anh nói: “Anh không tin, em là đồ vuốt mông ngựa.”

Tôi nói: “Không tin thì không tin, anh khóc cái gì?”

Anh ta mắng: “Khóc mẹ em, em là đồ ngu, đồ nịnh hót, đồ tâm cơ boy, ông muốn chịch chết em.”

Anh ta vừa mắng vừa cắn tôi, trong miệng nói muốn chịch chết tôi, dịch ở trong mông lại theo chân chảy xuống.

Tôi cảm nhận được, người cũng cứng ngắc, nhưng lại không nhúc nhích, nghĩ thầm đã nói là cho anh ta chịch mình rồi.

Kết quả anh ta càng cắn càng dùng sức, còn nổi giận nói: “Con mẹ nó em còn không mau vào? Ngứa muốn chết rồi.”

Hơn một tháng không làm, anh ta chẳng những ra nhanh, mà rên rỉ so trước kia càng phóng đãng hơn ba phần.

Lúc làm xong, tôi hỏi anh ta : “Em cho anh sờ thoải mái, anh ra ngoài sẽ không sờ người khác?”

Anh ta rầm rì nói: “Không sờ, có em rồi ai thèm bọn họ.”

Tôi cầm lấy tay của anh ta đặt lên người mình, anh ta vui cười tít mắt, sờ từ mặt sờ đến đầu ngón chân.

Tôi nghĩ có lẽ tôi đã bị tình dục làm cho bất tỉnh nhân sự, thầm nghĩ, cho dù anh ta là tên đần, là Teddy hay động dục, vậy thì sao, dù sao tất cả đều là của tôi, ở đâu cũng là của tôi.

https://thuviensach.vn

31 tháng 12, nhóm chúng tôi tham gia một buổi hòa nhạc của một đài truyền hình, Leo lâu ngày không lộ diện chính thức trở về đơn vị, hợp thể cùng toàn bộ thành viên.

Màn biểu diễn kết thúc, lúc đi xuống đài, anh ta chạy đến bên cạnh tôi, nắm tay tôi kéo tôi đi.

Tôi nói: “Anh làm gì vậy?”

Anh ta nghênh ngang kiêu ngạo đáp: “Fans nói chúng ta không có cảm giác CP, anh sẽ cho bọn biết cái gì gọi là xứng đôi.”

Còn muốn show ân ái với fans, thật ngây thơ, tôi một bên bị lôi đi một bên muốn chịch chết anh ta.

Có một nữ nghệ sĩ đi ngang qua chào hỏi chúng tôi, mặc lễ phục trễ ngực, vừa trắng vừa to.

Người ta đi xa rồi anh ta mới thu hồi tầm mắt, tôi liếc mắt nhìn anh ta.

Anh ta vẻ mặt vô tội nói: “Nhìn cũng không được sao?”

Tôi mặc kệ anh ta, xoay người bỏ đi.

Anh ta đuổi theo, cười hì hì hỏi: “Tháng hai có một show thực tế, em có muốn làm thành viên cố định không?

. : . Toàn Văn Hoàn . : .

https://thuviensach.vn

Table of Contents

Mục lục
Chương 1
Chương 2
Chương 3
Chương 4
Chương 5
Chương 6
Chương 7
Chương 8
Chương 9
Chương 10
Chương 11
Chương 12
Chương 13
Chương 14
Chương 15
Chương 16
Chương 17
Chương 18
Chương 19
Chương 20
Chương 21
Chương 22
Chương 23
Chương 24
Chương 25
Chương 26
Chương 27
Chương 28

https://thuviensach.vn

Chương 29
Chương 30
Chương 31
Chương 32
Chương 33
Chương 34
Chương 35: Dương Lộ Là Ai
Chương 36: Không Phải Tổ Tiết Mục Sắp Xếp
Chương 37: Của Mình, Của Mình, Chính Là Của Mình
Chương 38+8 Món Ăn 2 Món Canh
Chương 39: Chúng Ta Có Nhà
Chương 40: Nam Thần Kết Hôn Rồi
Chương 41: Tạm Chia Tay
Chương 42: Ngủ Ngon Moah Moah
Chương 43: Nhớ
Chương 44: Thắng Tân Hôn
Chương 45: Quái Bệnh
Chương 46: Đối Với Nó Tốt Một Chút
Chương 47: Chú
Chương 48: Niềm Kiêu Ngạo Của Cậu
Chương 49: Gọi Papa
Chương 50: Come Out
Chương 51: Linh Vật
Chương 52: Lọt Hố
Chương 53: Chị Trịnh, Xin Chào
Chương 54: Vương Miện Hoàng Tử
Chương 55: Edogawa Viên Thụy
Chương 56: Về Nhà
Chương 57: Ngàn Vàng Khó Mua
Chương 58: Fan Não Tàn
Chương 59: Teletubbies Cục Cưng
Chương 60: Nếu Như Bắt Cá Hai Tay

https://thuviensach.vn

Chương 61: Rèm Cửa
Chương 62: Người Bị Hại
Chương 63: Anh Nuôi
Chương 64: Cãi Nhau
Chương 65: Ai Liên Lụy Ai
Chương 66: Ai Là Thủ Phạm
Chương 67: Hoa Cúc Non
Chương 68: Đừng Có Giả Bộ
Chương 69
Chương 70: Nam Thần Rất Đẹp Trai
Chương 71: Cá Chép Đại Vương I Love U
Chương 72: Viên Thụy Trúng 233
Chương 73: Chủ Nghĩa Gia Trưởng
Chương 74: Đại Thám Tử
Chương 75: Nhìn Mặt Bắt Hình Dong
Chương 76: Hồ Ly Tinh
Chương 77: Hài Hước
Chương 78: Chuyện Cũ
Chương 79: Vẫn Là Chuyện Cũ
Chương 80: Mcflurry
Chương 81: Anh Già Anh Có Lý
Chương 82: Lương Duyên Là Cái Khỉ Gì
Chương 83: Viên Tiểu Thụy
Chương 84: Gà Trống Lớn Và Gà Mái Nhỏ
Chương 85: Thổi Bong Bóng
Chương 86: Đại Kết Cục
Chương 87: Phiên Ngoại, Mỗi Ngày Rời Giường Đều Thấy Đội Trưởng Đang "Hóa Trang" (1)
Chương 88: Phiên Ngoại, Mỗi Ngày Rời Giường Đều Thấy Đội Trưởng Đang "Hóa Trang" (2)
Chương 89: Phiên Ngoại, Mỗi Ngày Rời Giường Đều Thấy Đội Trưởng Đang "Hóa Trang" (3)

https://thuviensach.vn

Chương 90: Phiên Ngoại, Mỗi Ngày Rời Giường Đều Thấy Đội Trưởng Đang "Hóa Trang" (4)
Chương 91: Phiên Ngoại, Mỗi Ngày Rời Giường Đều Thấy Đội Trưởng Đang "Hóa Trang" (5)
Chương 92: Phiên Ngoại, Mỗi Ngày Rời Giường Đều Thấy Đội Trưởng Đang "Hóa Trang" (6)

https://thuviensach.vn